

ГЛАСЪТ НА ЛЮБОВТА Dunov
Човекът в единството на живота

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРЕДГОВОР 5

1930

ВИЖДАНЕ И СЪЗНАВАНЕ - 7

БОЖЕСТВЕНА ВРЪЗКА 22

1931

ЛЮБОВ КЪМ БОГА • 35

СТАРИТЕ НАКИТИ 62

ЛЕННАДОБРОТО 67

ЧИСТЕНЕ ИЛИ СЪЗНАНИЕТО 84

ХИГИЕНА НА ЖИВОТА %

1932

СЛАБОТО И СИЛНОТО 107

ДВАТА ПЪТЯ 112

„ОСТАВЕТЕ ДЕЦАТА" - 114

„ЩЕ СЕ ПРИЛОЖИ" 125

1935

ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА 139

БОЖЕСТВЕНИЯТ РЪБ 140

НОВОРЪЖДЕНИЕ - 148

КРИСТАЛИЗИРАНЕ ИЛИ ЧОВЕШКАТА ДУША 156

1937

СВЕТИЛНИК ИЛИ РЪЦЕТЕ И НА НОЗЕТЕ 165

ЧЕТИРИ ПРАВИЛА - 173

„ДА ПОЗНАВАТ" 179

СЪЩЕСТВЕНИ ВРЪЗКИ - 186

1938

ВЪТРЕШНА ПРОСВЕТА 202

ОСНОВИ ИЛИ ЗДРАВЕТО 211

КЪСИЯТ И ДЪЛГИЯТ ПЪТ 221

АЗБУКА ИЛИ РАЗБИРАНЕТО 229

390

ЦЕННОСТИ НА ЛЮБОВТА 240

СИЛЕН И СЛАБ 253

ВЕЛИКИЯТ ПОДТИК 258

ПРОЯВА И ПОСТИЖЕНИЕ НА ЛЮБОВТА 265

ЖЕЛАНИЯТ МИР 275

1939

ЕЗИКЪТ ИЛИ ЛЮБОВТА 283

ПЪТ КЪМ ЖИВОТА 293

ГЛАСЪТ ИЛИ ЛЮБОВТА 300

НОВИЯТ ЗАКОН 308

ЦАР И СЛУЖИТЕЛ 310

1940

ПРАВИЛА НА ЛЮБОВТА 311

ДА ИМАТЕ ЛЮБОВ 315

МАГИЧЕСКАТА СИЛА НА ЛЮБОВТА 323

ГОСПОДАРУВАНИЕ И СЛУГУВАШ 334

ПРОВЕТРЯВАНЕ 337

ЕДИНСТВО В ЛЮБОВТА 344

ИЗРЛИЛ И БЪЛГАРИН . 347

ЛЮБОВ В ТРИТЕ СВЯТЛ 358

1942

ЕДИННОТО И НЕДЕЛИМОТО 366

ВЪЗХОДЯЩИЯТ ПЪТ 372

КРАСОТАТА НА ЖИВОТА 375

ДОМ НА БЛАЖЕНСТВОТО 376

ПОСТОЯННА БЛАГОДАРНОСТ

ВИЖДАНЕ И СЪЗНАВАНЕ

Мнозина запитват: „Що е реалност?" Това, което едновременно виждаме и съзнаваме, е реалност. Това, което само виждаме, а не съзнаваме, не е реално, или това, което съзнаваме само, без да виждаме, не е реално. Следователно когато човек се съмнява б нещо, това подразбира, че т о й вижда нещата отвън само, без да ги съзнава о т в ъ т р е. Всяко нещо, което в даден момент виждате само, без да го съзнавате, не е реално. Това, в което никак не се съмнявате, вие едновременно го виждате и съзнавате. Щом е така, то е реално. За пример: днес вие виждате хубавия ден, виждате ясното небе, слънчевата светлина, а същевременно съзнавате, че всичко това е израз на напреднали, възвишени същества; щом виждате и съзнавате т о ва, този ден е реален за вас, затова и вие се радвате. Другояче казано: за всички възвишени същества днес е тържествен ден; ние участваме заедно с тях в това тържество. Следователно този хубав ден не е нищо друго освен израз на техните добри мисли и желания. Добрите мисли и желания създават възвишени енергии, които ние днес чувстваме. Мъглите, които се разстилаха пред пас, изчезнаха, бурята престана. Ако тези възвишени същества не участваха между нас със своите светли мисли и благородни желания, небето и досега можеше да бъде забулено, а ние щяхме да бъдем като в затвор. Който не разбира този закон, ще каже: „Това е случайност." Случайността е закон, който има отношение към единиците; тя е закон за единичното съзнание. За пример: един човек може случайно някъде да се спъне и да си счупи крак или ръка, но да се спънат всички същества едновременно — това е невъзможно. Един човек може да сгреши, да направи някаква погрешка, но да поддържате, че в този момент всички хора могат да сгрешат — това е неразбиране на законите б живота. С един човек може да се случи нещо, но с цялата Вселена не може да се случи същото. Целокупността не може да се изложи на това, на което отделният човек се излага. Значи човек в своята битност, тъй както е произлязъл от Бога, като душа и дух, не може да се спъне, не може да греши.

7

Казвам: Когато говорим за реалността па човека, пие разбираме това, което едновременно виждаме и съзнаваме. Ние виждаме например, с в о е т о тяло като резултат на нашия минал живот. Едновременно с това ние съзнаваме, че можем да мислим, да чувстваме и да действаме. Тъй щото всеки човек едновременно представлява съзнание и външна форма, видима за обикновените очи. И. тогава според степента на неговото съзнание всичко, което т о й мисли и чувства, се отразява върху лицето му. Който е наблюдателен, той ще забележи, че всяка

мисъл или всяко чувство, които минават през съзнанието на човека, се отразяват върху лицето му като в огледало. По същия начин и нашите външен и вътрешен живот се отразяват върху съзнанието на по-напредналите от нас същества. Всяка наша мисъл, всяко наше чувство или всяка наша постъпка се отразява върху съзнанието на ангелите в различни форми. За пример: някоя мисъл, някое чувство или някое действие може да се отрази върху съзнанието на някой ангел във форма на карамфил, роза или друго някое цвете, каквито ние отглеждаме в градините си, рабама им се, без да знаем техния произход. Цветята са деца на ангелите. Когато някой ангел помисли нещо хубаво, като резултат на неговата мисъл изниква някакъв хубав цвят: роза, карамфил, кокиче, минзухар или друг някакъв цвят; каквото е времето — пролет, лято, есен или зима, — такъв ще бъде и цветът. При това колкото по-възвишени са мислите и чувства на ангелите, толкова по-благоуханни са цветята, които ги изразяват. Затова именно цветята се наричат деца на ангелите.

И тъй, когато казваме, че трябва да бъдем внимателни с цветята, подразбираме да бъдем внимателни с мислите на ангелите. Настъпите ли едно цвете, вие настъпвате някоя мисъл или някое чувство на едно възвишено същество. Някога вашето невнимание може да мине безнаказано, но някога това възвишено същество ще ви хване за ухото и ще ви възпита по свой начин — веднъж завинаги да помните: чужди мисли и чувства да не тъпчете. Свещен закон е: Не настъпвайте мислите и чувствата на ангелите! Ако бие настъпвате мислите и чувствата на ангелите, как бихте постъпвали тогава с мислите и чувствата на хората? Навярно тях бихте направили на каша.

Като срещнете едно малко дете, какво отношение трябва да имате към него? Това дете носи в себе си едновременно мислите и желанията «а своите родители. Отнесете ли се с него небрежно, грубо, с погуба бие нарушавате свещения закон.

8

На същото основание трябва да бъдете внимателни и със своите мисли и чувства. Някой казва: „Аз съм лош човек, от мене нищо не може да стане.“ Така може да говори човек за известни свои постъпки в даден момент, но да мисли, че по естество е лош. — с това той огорчава Бога, Който го е създал; той тъпче Неговите мисли и чувства. Щом Бог е помислил за тебе, Той е пожелал и да те създаде, да направи нещо от тебе, за което те е изпратил на Земята. Обаче кажеш ли, че нищо няма да излезе от теб, с това ти цапаш Божията мисъл и грешиш. Искаш ли да изправиш погрешката си, кажи: „Това, което Бог е помислил за мене, ще се реализира. Щом Бог ме е изпратил на Земята, Той е Вложил в мен нещо свое: своята мисъл, своето

чувство и своето желание. Идеалът към възвишеното, към великото е Божествен. И с т о пъти на ден да греша, Бог пак ще ме измие. Той не може да бъде неверен на себе си. В Бога противоречия няма. В Неговите мисли, чувства и желания няма обратни решения!" Лръжете тази мисъл в ума си, ако искате да се самовъзпитатс правилно. Лръжете в съзнанието си образа на всички хора, животни и растения к а т о на Божии създания. Постъпвате ли така, всички работи в живота ви ще се наредят добре.

Като наблюдавате времето днес, вие считате, че е В реда на нещата този ден да бъде ясен, хубав, какъвто е В действителност. Този ден е едно изключение от другите дни. Като този ден подобен не е имало; атмосферата е особено пречистена със специфични вибрации; съзнанието на ангелите, които взимат участие заедно с нас, е също така специфично. Никога ангелите не са мислили така, както днес. Техните умове и сърца са широко отворени днес; те изпращат своето благословение към нас. Питам тогава: Ако вашите напреднали братя се радват, трябва ли вие да плачете? И за какво ще плачете и тъжите? Пощата носи вече техните писма, подаръци, чрез които се предава Божието благословение. От вае зависи да ги приемете навреме или не. Ако изпълнявате волята Божия, всичките благословения ще дойдат навреме; не изпълнявате ли волята Божия, и благословенията ще закъснеят. Закъсняването на благословенията показва, че вие с т е се отделили от мястото или от специфичните условия, при които е трябвало да ги получите. Ако не виждате предмета ясно, това показва, че той е далеч от Вас. Сега вие Виждате нещата, защото са близо до Вас. Радвайте се, че ги Виждате! Ако не виждате всички неща, виждате поне Слънцето, Месечината, а те съставляват вече половината реалност.

9

И тъй, аз искам да разберете реалността, да разберете онзи вътрешен закон, че човек трябва да дойде до положение, когато едновременно ще в\1?кда и ще съзнава нещата. Това е привилегия, която мъчно се постига, но е възможна. Усилия, съзнателна работа се изискват от човека! Когато вибрациите на Вашето зрение — външно и вътрешно — и вибрациите на вашето съзнание се среицнат в Божествения фокус, вие ще се доберете до реалността на нещата. Дойдете ли до реалността, вие ще забравите вт>н*иния свят, така както някой човек, като прочете една книга и я запомни, втори път не я чете; той затваря книгата и се отдава на размишление върху прочетеното. Човек, който е Видял нещата в тяхната реалност, т о й затваря вече книгата на ;ж-ивота и започва да помага на страдащите, на бедните, които обича и разбира, както разбира и себе си. Онези, които не разбират този закон, като наблюдават хората,

които живеят в реалния свят, казват; „Тези хора се пренесоха вече.“ Аз се пренесеш от едно място на друго — това е ходене, движение, в което не седи реалността на живота. Ходенето, движението е половин реалност. Истинското пренасяне подразбира едновременно виждане на живота отвън и съзнаване на живота отвътре. Тези два процеса съставляват реалността. Следователно съществата действат върху нас едновременно по два различни начина: едни от тях действат със своята мисъл, като образуват външния свят; други от тях действат със своите чувства, с любовта си, като образуват вътрешния свят. Тъй щото ние се намираме под две различни влияния. Някога се случва и обратното: едни същества действат с чувствата си върху нас и образуват външния, физическия свят; други пък действат с мислите си и образуват вътрешния свят. В такъв случай човек трябва да разбира дали обективният, външният свят, в който живее, е произлязъл от мислите или от чувствата на някои напреднал-и същества. Той трябва да разбира още дали светлината на неговото съзнание в даден случай се дължи на мислите или на чувствата на някои от напредналите същества. Човек сам по себе си е колективно същество. Щом е така, той сам не създава нито мислите си, нито чувствата си. Ако той сам е творец на своите мисли и желания, те всякога трябва да бъдат с него. Всъщност така ли е? Понеже човешките мисли и желания се изгубват, напускат човека, това показва, че те идат отнякъде, сират се в човешкия ум и в човешкото сърце временно и после пак си заминават. Едновременно десет

10 души могат да имат една и съща мисъл или едно и също чувство. Мислите и чувствата търсят условия да се проявят и дето намерят благоприятни условия, там спират.

Някой ще запита: „Колко време седят у човека тези мисли и чувства?“ Когато човек възприеме една Божествена мисъл и я приложи навреме и правилно, тя ще остане при него за по-дълго време и ще го ползва повече. Не я ли приложи навреме, използва ли я неправилно, тя го напуска. Щом Божествената мисъл се използва правилно, тя оставя копие върху съзнанието на човека, както образът, изложен на светлината, оставя копие върху светочувствителната плоча на фотографията. Божествената мисъл е по-реална от човека, когато виждаме само външно да се движи, да говори или да върши нещо. Обаче всяка Божествена мисъл става реална за нас, когато тя се приложи. В това отношение силата на Божествените мисли е в приложението им, а не само в усилието, което правим да ги приложим. Приложение то не е механичен закон; то седи във вътрешното знание на човека. Да приложиш една мисъл в живота си — това подразбира да съзнаваш, че тя е вярна, че е време да се приложи — и да

нямаш никакво съмнение В нея. Само при това положение ти можеш да приложиш тази мисъл с радост в душата си. Някой казва: „Аали е навременна тази мисъл?“ Божествените мисли идат всякога навреме; следователно и приложението им е навреме. Дойде ли една Божествена мисъл в ума ви, каквато работа и да имате, напуснете я, за да приложите тази мисъл. Приложите ли я, ще видите, че нищо не с т е изгубили. А вие какво правите? Щом дойде Божествената мисъл при вас, казвате: „Нека да свърша първо своята работа, че тогава ще се занимавам с тази мисъл.“ Обаче докато свършите работата си, Божествената мисъл си отишла. Вашата работа вие всякога можете да свършите, защото конеца и всякога можете да прекъсвате и завързвате, но Божествената работа не трябва да се отлага. В сегашната среща вашите напреднали братя имат за цел да вц предадат своето завещание б следния смисъл: „Ако искате да имате успех във всяко добро начинание на живота си, не изпускайте случай да приложите всяка Божествена мисъл, която е дошла до вас; не изпускайте случай да реализирате всяко Божествено желание, което е дошло до вас! Бъдете като нас. Ние всякога сме прилагали Божествените мисли и реализирали Божествените желания. Не се плашете, ние сме с вас. Оставете страха настрана. Не се занимавайте с него! Занимавайте се

11

с Любовта!" Този е поздравът, който напредналите братя отправят към бас. Някой казва: „Какво да правим със страха?" Вашите напреднали братя казват: „Ако се занимавате с Любовта, страхът ще излезе навън." Какво да правим с лъжата? „Занимавайте се с Истината!" Какво да правим с глупостта? „Занимавайте се с Мъдростта!"* Напредналите братя ви поздравяват с думите: „Ако искате да бъдете свободни, занимавайте се с Любовта, с Мъдростта и с Истината!"

Сега — вие можете да предадете тази мисъл и на вашите братя и сестри, но без прибавки, без преувеличения, без качулки. Качулките са човеш3си измислици. Някой казва: „Видях един ангел." Имаше ли крила? „Да." Колко? „Много крила имаше, може би милиони." Само един ангел ли видя? „Много ангели видях." Всъщност ангел сам никога не зеоди. Те ходят по много заедно, групово, но един от тях се ябя ва като представител. Нам се вижда, като че само един ангел е слязъл при нас, защото те ходят много бързо. Ако ви кажа, че ангелите са между пас, вие ще питате къде са т е , ще искате да ги видите. Понеже ангелите са същества на светлината, т а з и светлина, която имаме днес — това са ангелите. Чрез с в о я т а светлина, външно, те искат да въздействат върху нашето съзнание. Ако ангелите се оттеглят, веднага около вас и във в а с ще настане голям мрак. За изяснение на мисълта си ще ви дам един прост пример.

Представете си, че с т е "изпаднали сред пътя в голям мрак, нищо наоколо си не биждалпе. В този момент един ангел се явява срещу вас със свещ в ръка. Ангелът ви обича, затова иска да осветли пътя ви. Вие веднага виждате светлината на свещта, но ангела още не виждате. В- дадения случай в духовния свят свещта и ангелите са едно и също нещо. Във физическия свят обаче ангелът и свещта не са едно и също нещо. Защо? Във физическия свят свещта изгаря, но в духовния свят свещта никога не изгаря, а само свети. Тъй щото днешната светлина е израз на ангелите, които присъстват между нас и носят радост, която вие чувствате. Кога т ю виждате светлината, вие не се радвате толкова на свещта, от която излиза светлината, но се интересувате да знаете кой се крие зад свещта, кой я носи. Значи изгубени ли сте няк"ъд е в тъмнината, вие се интересувате от този, който ви носчл свещта, а не от самата свещ. Вие се радвате повече на носителя на светлината. 1ъй щото виждате ли светлина в мрака, 8 първия момент се интересувате от този, който носи светлината; във втория момент вие се рад-

12

ватс вече на този, който я носи. Щом влезете у дома си, вие можете да загасите свещта, защото там ще намерите друга запалена свещ.

Днешният ден е определен за работа — работа за Любовта, за Мъдростта, за Истината, която работа наричаме с общото име „свещена“. Ще работите за Любовта, от която произтича животът. В живота се крие всичката радост и веселие.

Ще работите за Истината, от която произтича свободата; в свободата се съдържат всички възможности за реализиране на нещата. И тъй, реално е това, което едновременно виждаш и съзнаваш. Не се ровете в реалността, нито се съмнявайте б нея. Съмнявате ли се, вие ще си създадете ред нещастия и спънки б живота.

Казвам: Напредналите, възвишените същества, които днес присъстват тук, уреждат вашия живот. За пример: някой ученик има слаба памет — учи, мъчи се, но не постига целта си.

Като го види един от тези братя, бутне центъра на паметта му и от този момент нещо просветва б ума на ученика и той започва да помни, да учи лесно уроците си. От слаб ученик т о й става силен, способен. Това е едно щастливо съвпадение, т. е. преминаване през реалността на живота. Ангелите, възвишените същества имат желание да помагат на хората, но ако те се съмняват, не могат да получат тази помощ. Ангелите завързват конците, а хората ги късат. Не късайте конците, които ангелите връзват! Късате ли тези конци, вие ги лишавате от условията па реалността. Хората имат желание да им се помага при всички условия: колкото и лоши да са, както и да се проявяват,

те мислят, че трябва да им се помага. Не е така. Като хора, като разумни същества, и те имат задължения в света, с които трябва да се съобразяват. За пример: кой би налял нещо в някое шише, ако е уверен, че нищо няма да може да вземе от съдържанието на това шише? Всеки, който туря нещо в шишето, има мисълта, че когато му дотрябва, ще може да вземе част от това, което е турил. Всеки, който туря пари в касата, мисли, че ще може да вземе нещо от нея. Ако знае, че като тури пари в касата, тя ще се затвори и нищо няма да извади от нея, той нищо не би внесъл. Среещеш един човек, обикнеш го — ти вече влагаш известен капита\ в него. Когато кажеш някому, че го обичаш, това подразбира, че ти влагаш нещо в касата му и го питаш: „Мога ли, когато пожелаея, да взема част от капитала, който съм вложил в тебе, или ти ще го задигнеш? Касата ти

13

ще бъде ли отворена, когато пожелаея, или ще я затвориш?" Всеки човек, в касата на к о г о т о сме вложили нещо и т о й затвори касата си и нищо не Вр-ъща, той не постъпва според Божия закон. Касата, в която с вложено нещо, трябва да бъде всякога отворена — да може огп нея и в нея свободно да се излива и влива, като в извор. В извора има постоянно движение на вливане и изливане. Кажете ли ви някой, че ви обича, той влага нещо у вас. Кажете ли някому, че го обичате, вие влагате нещо в него. Мислите ли някой добро за Вас, той влага нещо в касата ви; мислите ли добро за някого, вие влагате нещо в неговата каса. Днес ангелите влагат нещо във вашите каси. За вас е важно да знаете дали това, !което те влагат, ще израсте. Ще израсте , разбира се! И вие т р я б в а да вложите нещо в техните каси. Какво трябва да вложите? Вашата благодарност към тях. Няма по-велика поезия в жиВота на човека от тази — да може да благодари. Ние като хора сме слаби, затова ангелите са дошли на Земята да ни помагат. Това, което вие не можете да направите , те ще го направят. Вие не можете да поправите времето, но те ще го поправят; вие сами не можете да подобрите здравето си, но те могат. Те могат да направят много неща, но имат ред правила, кои то никога не престъпват. И ангелът може някога да направи погрешка, но т ой никога не се изненадва. Щом забележи погрешк а т а си, в момента я изправя. От това, че е сгрешил, той не се съмнява в успеха на своята работа; веднага коригира погрешка.та си и резултатът на работата му е сигурен.

Като знаете това, вие не трябва да се самоунижавате, но трябва да се смирябагпе. Ла се самоунижи човек е едно нещо, а да се смири е друго нсицо. Смирението подразбира съзнаване, разбиране, виждане на не щата тъй, както са в действителност. Смиреният човек знае какво представлява от себе си за всеки

даден момент: той не се мисли нито повече, нито по-малко от това, което е. Ако е д е т е на п е т години, това е — нито повече, нито по-малко от п етгодишно дете. Ла си въобразява, че като д е т е на п е т години е много силно, че много неща може да извърши, не е право; да си въобразява, че като д е т е на п е т години е много слабо — т о в а е друго заблуждение.

Много хора искат да придобият новото по магически начин, да завъртят ключа -и да влязат в Царството Божие. Те искат магическата тояЯ^са. Адам — прародителят на човечеството — имаше магическа тояжка, но не можа да я използва как-
1<1

то трябва. Той направи една погрешка: когато Ева отиваше към забраненото дърво, Адам беше зает с друга някаква работа и я остави сама да отиде. Той трябваше да остави всичката си работа, да вземе магическата тояжка и да придружи Ева. Като дойдоха около забраненото дърво, т о й трябваше да направи един магически кръг е тояжката си около Еба и погрешката щеше да се избегне. Обаче Адам не приложи магическата тояжка б този случай, вследствие на което я взеха от ръцете му и двамата с Ева бяха изпъдени от рая. Казвам: Умът, който ви е даден, е магическата тояжка, която трябва да употребявате на-място. Не я ли употребите намясто, ще сгрешите. Лойдете ли пред някакво съмнение, направете един магически кръг около себе си. Как се прави този кръг? Помислете за Бога! Нищо повече. Някой казва: „Как да направя кръга правилен?" Помислиш ли за Бога, кръгът ще стане правилен. Например вие взимате малки камъчета, които имат различна форма — едни са правилни топчета, като сферички, други са неправилни сфери, т р е т и са плоски, — и ги хвърляте във водата. Обаче щом ги хвърлите във водата, всички образуват около себе си правилни концентрични кръгове, които постепенно се разширяват, докато се изгубят във водата. Питам: Тези кръгове по форма съответстват в а т ли на формата на самите камъчета? Не съответстват. Камъчето може да има кръгла, елипсовидна или плоска форма, но хвърлено във водата, то произвежда един и същ резултат — концентрични кръгове.

Сега — аз искам да схванете правилно този закон. Някой ще каже: „Аз не съм съвършен човек, не мога да мисля за Бога, това е невъзможно за мене." Питам: Ако едно малко, безформено камъче, което още не е завършило своето развитие, хвърлено във водата, образува концентрични кръгове, ти по-слаб ли си от това камъче? Стремиш ли се към Божествения свят, каквато форма и да имаш, при каквито условия и да попаднеш в този свят, други, по-напреднали от тебе същества ще дойдат да ти помогнат. В света съществува закон на коопериране, на сдружаване между съществата с цел да си помагат едни на други.

Съвършените същества виждат, че някой слаб, несъвършен човек има в себе си всички добри желания да направи нещо хубаво, но не може, оплел се е някъде. И тогава те бързат да му помогнат да се разплете, да се освободи от ограниченията.

Днес, на този светъл ден, всички възвишени същества се събират не само около вас, но и около ония, които имат мисли, 15

желания, стремежи към Възвишеното б света. Те работят върху всички тия души, помагат им, за да могат да постигнат снова, което и те са постигнали. И сега аз ви поздравявам с този хубав ден! Аз ви поздравявам с реалността, т. е. едновременно да виждате и съзнавате нещата: това, което виждате отвън, да го съзнавате и отвътре. Мислете върху реалността!

Мнозина се спират върху отделните думи и казват: „Какво ли искат да ни кажат с тези думи? Как да го разберем?" Казвам: Ако вие разберете този ден, тъй както е изявен пред вас, той ще се свърже с всички останали дни и ще изясни нещата. Оставете изяснението на нещата да дойде така, както концентричните кръгове постепенно се разширяват и след като хвърленото във водата, камъче е престанало вече да се движи. Ако и след това се запитвате какво иска да ви каже този ден, казвам; Лепят ви обръща внимание на това, че вие още не сте работили за Любавта., за Мъдростта и за Истината. Аа работите за Любавта, за Мъдростта и за Истината — това подразбира във всеки даден случай да прилагате и най-малкото, което едновременно виждайте и съзнавате. Човек не е единично същество. С него заедно работят много същества, които са завършили вече своето развитие. Тъй щото трудът на човека е колективен. Като знаете това, от всички се изисква смирение. И които малко знаят, и които много знаят — трябва да бъдат смирени.

Някой казва: „Дз искам да бъда като еди-кой си човек." Не туряйте никого пред себе си като идеал. И когато си поставите даже някого като идеал, пак няма да го достигнете. Защо? Защото той е тръгнал по-рано от тебе и когато ти го виждаш на известен връх и пожелаеш да го стигнеш, той вече ще бъде на друг връх. Не пожелавайте да бъдете като този или като онзи, нито пък казвайте, че не искате да бъдете като този или онзи. И желанието ви да бъдете като някого, и нежеланието ви да бъдете като него са погрешни. И при двата случая вие се оплитате в тези хора. Когато харесвате постъпките на някого, имате право да желаете и вие да постъпвате тъй добре като него, но да бъдете точно такъв, какъвто е той, не трябва да желаете. Дръжте б ума си мисълта: Аз искам да бъда точно такъв, какъвто Бог желае да бъда.

Това, което днес Ви говоря, не е за обезсърчение, защото вие

сте постигнали много неща, но не с т е ги реализирали. За пример:
вие с т е дошли вече до избора, това е постижение, но трябва да
16

(питате водата па извора. Първо вие трябва да опитате силата
на водата, която избира, т. е. живота, който изворът носи.

I [осле трябва да опитате съзнанието на този извор, т. е. бла-
.-< >< ловението, което т ой носи със своята вода. В реализирането
па нещата седи изпълнението на Божия план. Някой казва: „Ко-
.м ще се реализира този план?" Това подразбира: Кога ще се реали-
Шра пиенето на водата? Това зависи от вас. Щом поседите малко
около извора да си починете, след това вече можете да пиете
вода колкото искате. През целия ден, докато с т е при изво-
I |а, можете да пиете вода колкото пъти пожелаете. И вечер можете
да пиете от водата на този извор.

Сега — основната мисъл, която трябва да задържите в
«ебе си, е: да се стремите към постигане на съществени знания.

Например някой човек е много наблюдателен, но само по
(ншюшение на външната страна на нещата. Той срещне няко-
ВО и веднага започва да ви разправя с какви дрехи бил облечен,
каква шапка имал на главата си, какви били обувката му, но какъв
е самият човек — нищо не може да ви каже. Той казва: „Ви-
дях, че този човек беше модно облечен, но какво беше лицето
му, какви бяха очите му не видях, това не ме интересуваше."
Обаче на физическия свят същественото за човека е неговото
лице. И затова срещнете ли човек, гледайте на неговото
лице, а не на неговите дрехи. В духовния свят пък същественото
за човека е неговото съзнание, а не знанието му. Съзнанието
на човека е неговото лице. Каквото е съзнанието му,
такова е и неговото лице.

Ще прочета 5-а глава от Евангелието па Матей:

„Л като видя много народ, възлезе на гората; и щом седна,
пристъпиха до Него учениците Му." (1 ст.) Какво показва многото
народ? Многото народ показва какви са били всички събрани
там същества — от видимия и невидимия свят. Разумните
хора всякога са много, а глупавите — малко.

„И отвори устата си, та йи поучаваше, и говореше." (2 ст.)

Ако народът не беше дошъл, ако Христос не беше се качил на
високо място и ако учениците Му пе бяха пристъпили до Него,
Христос не би отворил устата си да ги поучава. Значи тия три
неща бяха необходими, за да отвори Христос устата си и да
говори.

„Блажени нищите духом, защото те ще наследят Царството
небесно." (3 ст.) Това значи: Блажени са тези, които познават
нещата тъй, както са. . Л _л

N.

I, Гласи» нлЛ^оВпи !т.ЧиШ8иро8н

ШУМЕН

17

„Блажени нажалените, защото те ще се утешат." (4 ст.)

Нажалени са тези, к о и т о имат будно съзнание и сърцето им е всякога изпълнено с благородни стремежи и желания към правене добро на ближните; си.

„Блажени к р о т к и т е , защото те ще наследят земята." (5 ст.) Кроткият човек е винаги снизходителен към слабите и немощните, макар да Визкда, че нещата не стават както трябва.

„Блажени, които гладуват и жадуват за Правдата; блажени миротворците; блажени гонените за Правдата; блажени сте, когато ви похулят и в и изгонят, и върх вас рекат на лъжа всяка зла реч заради мене." (<5-11ст.) Нека всички тия блаженства бъдат и върху вас!

„Така да просвете вашата виделина пред човеците, за да видят добрите бздии дела и да прославят Отца вашего, Който е на небеса." (16 спи.) Това означава, че във висшето съзнание на всички хора трябва да има единство. Има ли единство, тогава и виделината на тя-ва съзнание ще просветне пред човеците . Няма ли това единство в съзнанието на хората, те ще изпаднат в съмнения, подозрения, противоречия, недоволства и неразположения в жив-ота си.

Казвам: Всички недоволства, неразположения, завист и други подобни чувства и състояния се дължат на някои паднали ангели, адепти или божества, които ви влияят. Те са недоволни от Бога, защото иоезет последствията от това, че някога не са изпълнили волята Божия, а вие днес ставате тяхна жертва. Отхвърлете мислите и състоянията на тези паднали, изостанали в своето развиппие същества! Нека те сами носят товара си! Не помагайте на силните.

„Защото казвам ви, че ако вашата правда не надмине правдата на книжниците и фарисеите, няма да влезете в Царството небесно." (20 ст.). Значи светът с неговите действия не може да бъде мерило за морала. Оставете морала на света, не се занимавайте с него!

„И тъй, ако принесеш дара си на олтара и там се усетиш, че брат ти има нещо на тебе, остави дара си там, пред олтара, и иди първом се примири с брата си и тогаз ела, та принеси дара си." (23 и 24 с т . } Човек трябва да се примирява не само със своите братя на Земиита, но и с тия от невидимия свят. Представете си, че някой ч.овек е скръбен, обременен от нещо и дойде един ангел да му п»о могне, но т ой го обиди нещо и с това го отблъсне. Може ли след това този човек да се моли? Ако рече да

18

«е моли, той ще изпитва някаква тежест в душата си. Какво трябва да направи? Първо ще отиде да намери адреса на този

ангел и след това ще се обърне към Бога с молба да го прости за иг.ивото невежество, за неговата лоша постъпка. Бог веднага щ-:о прости. Прости ли го веднъж, след това той може да принесе своята молитва пред олтара. Само такава молитва може да бъде приета. Този е вътрешният, мистичен смисъл на I тиха. Тъй щото, когато хората едновременно виждат и съзнават нещата, тогава вече има вътрешна връзка между тях и ангелите.

„Чули сте, че е речено на старовремените: „Не прелюбо- I |пк:твай!" (27 ст.) Когато човек обича света във всички негови форми повече от Бога, той прелюбодейства вече. Христос, е разбирал прелюбодейството в широк смисъл. Човек трябва да освободи душата си от всички утайки и нечистотии и да шае, че реалното е горе, а не на Земята. Всеки, който вярва в Сбета и иска да го придобие, т ой ще обезсмисли живота си. „Ако ли дясното т в о е око те съблазнява, извади го и хвърли .< 1 от себе си." (29 и 30 ст.) Значи ако външното ти разбиране те съблазнява, ако това, което виждаш, те съблазнява, отхвърли го от себе си и влез в съзнанието си, провери го и направи корекция. По-добре е да погине едно твое лъжлиВо мнение или една твоя лъжлива теория, отколкото да бъдеш изложен на безкрайни вътрешни страдания. Какво струва на човека да се откаже от своята лъжлива теория? Някой човек създаде една теория, защитава я, но дойде време, когато трябва да я отрече и да се откаже от нея. Наистина не е лесно изведнъж да се откаже от нея. Работил върху нея, живял с нея и току изведнъж да я отхвърли. Все ще изпита известна скръб, че се е лъгал, че е изпаднал в някаква грешка. Той казва: „Как така да призная, че съм се лъгал?" Има нещо в човека, което се лъже. Казвам: За да се избави човек от вътрешните страдания, по-добре е да извади окото си и да отсече ръката си, щом те са причина за тези страдания.

„Но аз ви казвам: Никак да се не кълнете. Но да бъде речта ви: ей, ей; не, не; а от това повечето от лукаваго е." (34 и 37 ст.) Питам: Може ли човек, който не вярва в думите ми, да вярва в моята клетва? Казваш някому: „Ще ти кажа истината." „Не, закълни се!" — това вече е от лукавия. Отиваш при някой банкер, искаш 1000 лв. назаем. Той иска трима души гаранتي. Значи той не вярва на т в о и т е думи, а вярва на подписа на три-

19
ма души. Това е примка, с която иска да те улови. Един светия отива при един банкер да му иска пари назаем. Банкерът му иска трима души гаранتي. Светията отговаря: „Първият гарант е Бог, вторият — ангелите, а т р е т и я т — светиите." „Махни се с т в о и т е поръчители! Ни Господа познавам, ни ангелите познавам, ни светиите познавам. Аз искам трима души поръчители

от Земята." Свет и я т а махнал с ръката си и всичкото богатство на банкера и зчезнало, при което той останал сам, без пет пари б джоба си. 1Сазвам: Дойде ли някой и ви представи Бога за гарант, дайте му колкото пари иска. Не дадете ли в името Божие, всичкото би богатство ще изхвъркне.

Някой казва: „Заицо хората на Земята оси рома шават?" Защото когато с в е т и я т а дойде при тях, като богати, да им иска пари назаем в Божие име, те му казват: „Ни Бога познаваме, ни ангелите познаваме, :ни светиите познаваме." Кажат ли така, Бог оттегля от т_нх своята светлина и те изгубват всичко, каквото имат. Така пропадат на Земята богатите хора, така пропадат учените, т а к а пропадат и религиозните. Свещено е името Божие! Свещено -е името на ангелите! Свещено е името и на светиите! Поменат ли се тия имена пред вас, кажете: „Да бъде волята Божия!"

„Чули сте, че е речено: Око за око, зъб за зъб." (38 ст.) „А пък аз ви казвам: да се не противите злomu; но който те плесне по дясната страна, обърни му и другата." (39 ст.) Христос съпоставя два закона, две култури, свършено противоположни по външен вид една на д руга.

„Който проси от тебе, дай му; и който иска да вземе от тебе, недей се отвърща, от него." (42 ст.) Това е относителна, а не абсолютна реалност. Ако една градина иска назаем вода, трябва ли да ѝ се откажее? Човек трябва да е извор, който всякога дава. Не разбирате ли Писанието в широк смисъл, вие ще се намерите б големи, противоречия. Дойде ли някой при тебе и ти каже: „Дай за Бога!" — нищо не мисли и дай. „Дко дам на този, на онзи, какво те остане за мене?" Дай и не мисли! Щом Бог изпраща някого при т е б е да ти иска нещо в Негово име, Той знае, че можеш да му дадеш. Целта на Бога не е да осиромашаваме. Ние имаме повече, отколкото трябва. В много извори има повече вода, о т к о л к о т о курната събира. Засега само една малка част от Божиите блага минава през хората. За в бъдеще ще минава повече. Ако вие сгпе касиер б английска банка и дойде при вас някой с документите си да ви иска пари, няма ли да му даде-

20

те? Ще го върнете ли назад? Не, ще му дадете каквото иска, ще изпълните длъжността си както трябва.

И тъй, като казвам, че трябва да изпълним волята Божия, разбирам, че сме поставени като касиери б някои банки — да) I лужваме на хората: на този ще дадем, на онзи ще дадем, целия ден ще казваме: „Заповядайте!" Ще услужвате всекиму, който има писмо и документи, че е внесъл пари в банката. Щом с т е турени на служба като касиери, ще услужвате на хората.

Сега аз ви поздравявам с първия ден на работата, с новата служба, на която Бог ви е поставил. Всеки от вас трябва да изпълни

службата си, както той разбира. Онзи, който ви е дал службата, т о й ще ви научи как трябва да я изпълните. Щом се обърнете към един от напредналите братя, т о й веднага ще се отзове, ще ви каже как да работите. Значи днес всички ще бъдете на работа — външна и вътрешна. Довечера ще видим как сте свършили работата си.

БОЖЕСТВЕНА ВРЪЗКА

Каква беше задачата за днес? Днешният ден е определен за възстановяване връзката ни с Бога. Този ден е един от важните дни. Задачата, която имате днес, ще важи и през цялата година. Задачите, които Ви се дадоха през тези пет дни — от неделя до четвъртък, ще важат и за цялата година. Първият ден — неделя, беше определен за работа върху освобождението на човека. Значи всеки ще работи за освобождението си. Понеделник беше ден на осъществяване. Човек трябва да посвети живота си в служене на Бога. Вторник беше определен за работа върху Любовта, Мъдростта! и Истината. Сряда беше определен ден за Божествената наука. Четвъртък — ден за възстановяване на Божествената връзка.

Питам: Какво се изисква на физическия свят, за да направите някаква връзка? За пример: за да свържете един конец, той непременно трябва да има два края. Ако краят имаше само един край, по никой начин не би могъл да се свърже. Защо и как се свързват краищата? Защо и как се свързват въжетата, с които се пущат кофите в кладенците? Краищата се свързва един с друг, за да послужат за ающо. Единият край на въжето се вързва за дръжката на кладенеца, а другият край се вързва за кофа, за да се извади вода от кладенеца. Значи и въжетата се свързват, за да послужат за нещо. Следователно ако човек не направи някаква връзка, той не може да постигне своите желания. Връзката е метод за постигане на известни желания. Ако имате въже, с което иска да извадите вода, какво трябва да направите? Ще свържете въжето за кофата и така ще извадите вода. Няма ли кофа, която да завържете за въжето, не можете да извадите вода. Значи съедините ли двата края, т. е. направите ли връзката добре, бие можете да работите. За да работи човек правилно, у него трябва да стане вътрешно преобразование, което се постига именно чрез връзката.

Казвам: Човек може да работи само след като направи връзка. Работа и връзка вървят едно след друго. Някога човек сам прави връзка, някога други я правят. Обаче който и да направи връзката, важно е човек да има тази връзка и да работи,

22

и да може и живата природа да работи върху него. Такъв е оживеният закон, който носи новото в живота. В какво е новото? В Божествената връзка. Който разбира смисъла на връзката, за него няма по-хубаво нещо в живота от нея. Който не разбира смисъла ѝ, няма по-лошо нещо от връзката. Значи връзката произвежда два различни резултата. За пример: ръката на човека не е свързана за тялото, може ли тя да донесе благо за него, каквото всъщност представлява? По-добре ръката е свързана за тялото, затова тя принася полза на

овека. Ако езикът не е добре свързан в устата, каква полза № принесе на човека? Колкото и лош да е езикът, някой човек е свързан, той все пак може да каже и нещо добро с него. Ако очите на човека не бяха свързани с мускулите, те не иха го ползвали в нищо. В тези случаи няма по-хубаво нещо от Връзката. Следователно всяко нещо, което ни принася радост и веселие, се дължи именно на вътрешната връзка между нещата и явленията. Тази вътрешна връзка е поставена от Бога, олагодаренис на което Той присъства навсякъде. Ние наричаме тази връзка Божествена — без разлика на това дали я съзнавате или не. Ако я съзнавате, ще се радвате, ако не я съзнавате, ще се чудите как е направено окото, как се държи езикът и т. н. Тъй щото всяка мисъл, всяко чувство, които се проявяват у нас, не са нищо друго, освен присъствието на Живия Господ, Когато ние търсим навсякъде. Всяка мисъл е резултат на вътрешна връзка с някое разумно същество. Мнозина може да не разбират как е станала тази връзка, но това нищо не значи — връзка съществува.

Едно от условията за възстановяване на вътрешната връзка с Бога е благодарността. Защо трябва да благодари човек на Бога? И защо трябва да се радва? Казано е в „Битието“, 1-а гл.:

„В началото създаде Бог небето и Земята.“ (1 ст.) Ако Бог не беше създал небето и Земята, нямаше на какво да се радвате.

Затова всяка сутрин, като ставате, благодарете на Бога, че с очите си виждате небето, а с краката си ходите по Земята.

„А Земята беше неустроена и пуста; и тъмнина бе върху бездната и Дух Божий се носеше върху водата.“ (2 ст.) Радвайте се, че Дух Божий се носеше върху водата, върху тази безформена материя — и я устройваше, оформяваше.

„И рече Бог: Да бъде виделина! И стана виделина.“ (3 ст.)

Радвайте се, че има виделина в света, защото без нея нищо не бихте могли да различите: тя разкрива красотата и хармонията в природата, които и ние сме дошли тук да видим.

23

„И нарече БОЙ виделината Ден, и тъмнината нарече Нощ.“

(5 ст.) Радвайте се на Деня и Нощта, които Бог създаде: деня — за работа, нощта — за почивка.

„И рече Бог: Да бъде твърд посред водите и да раздели вода от вода.“ (6 ст.) Радвайте се на водата в езерата и в реките! Радвайте се на водата в избороите — на всичката вода! Радвайте се на водата в чешмицката, която тук направихме! Водата, която Бог създаде, е проводник на живота.

„И нарече Бог твърдата Небе.“ (8 ст.) Радвайте се на небето, което е устроен и по което виждате слънце, луна и безброй звезди!

„И нарече Бог суилата Земя, и събранието на водата нарече

Моря." (10 ст.) Благодарете и за сушата, по която днес стъпвате! Направете превод на думите „Земя, суша, моря“; те имат вътрешен смисъл. Всички тия неща, които заобикалят човека, завладяват ума му и т о й започва да учи, да се развива правилно. „И рече Бог: Да прорасти Земята зелена трева, която да дава семе, и дърво плодно, което да ражда плод по вида си, на който семето да е 6 него на земята." (11 ст.) Благодарете за тревите, за дървостаята, за всичко, което виждате върху Земята, по която ходите. Значи днес, заедно с вчерашния ден, благодарете на Бога, че м о ж е т е да виждате Слънцето и Луната на небето, а вечерно време — и звездите. Когато Бог създаде Слънцето и Луната, тогава и науката се яви у нас. Бог създаде още рибите, птиците и млескопитаещите, които изразяват Божествени сили.

„И благослови ги Бог и рече: Плодете се и множете се, и напълнете водата 6 морята: нека се умножат и птиците по земята." (22 ст.)

„И рече Бог: Да троизведе земята животни одушевени по вида им, скотове и гадове, и зверове на земята по вида им." (24 ст.) Когато у вас се я в и някое лошо чувство, това се дължи на животните у вас, к о и т о обаче имат своето дълбоко предназначение. Добрите чувства се дължат на млекопитаещи т е , а лошите чувства — на зверовете, на хищните животни.

„И създаде Бог че-овека по образу своему, по образу Божию създаде го: мъжки и женски пол ги създаде." (27 с т .) Благодарете на Бога, че ви е съхдял по образ и подобие свое!

„И благослови ги Бог, и рече им: Плодете се и множете се, и напълнете земята, и обладайте я; и владейте над рибите морски, и над птиците небесни, и над всяко животно, което се движи по земята." (28 с т .) Благодарете на Бога за тази власт, коя-

24

то ви е дал. Вие можете да упражните тази власт само тогава, когато благодарите за всичко.

И тъй, днешния ден ще посветим на мисълта, че ние сме направени по образ и подобие Божие, Който ни е дал власт над по-нискостоящите от нас същества. Това се отнася до вътрешния човек, до Божественото у него. Благодарите ли на Бога, давате ли предимство на Божественото у вас, всичките ви желания ще се постигнат. Не признавате ли реда, по който свет ъ т е създаден, нищо не можете да постигнете. И религиозните, и учените хора трябва да вървят по пътя, който Бог е определил. Бог създаде света, но още не го е завършил. Тъй както светът се развива, всичко върви към реализиране на Божествените идеи.

Сега ще работите за възстановяване, за уякване на връзката ви с Бога, да чувствате Неговото присъствие всякога ц навсякъде.

Например като наблюдавате сутрин изгряващото Слънце, а вечер Луната и звездите по небето, сърцата ви да т р е п т я т , да чувствате Божието присъствие. Днешният ден е тържествен, защото Дух Божий присъства между нас. Божието дихание е навсякъде. Много неща не са ясни за вас по единствената причина, че с т е б долината. Може ли този, който е б долината, да вижда това, което друг вижда на планината? Това не показва, че този, който е в долината, не е способен да вижда както онзи, който е на планината. И той може да вижда като него, но днес няма възможност да се качи на това високо място, вследствие на което много неща за него не са ясни. Следователно когато някои неща не са ясни за вас, вие трябва да напуснете долината, да се качите на планината и о т т а м да ги разглеждате. Значи от изгрева на Слънцето до обяда човек седи на планината. Този процес в нашия живот е възходящ. Ние го наричаме служение на Бога. Дойде ли Слънцето до най-високия връх на планината, то започва постепенно да слиза, върви към залязване. С него заедно и човек прави друга дъга в своя живот: т о й слиза б долината, д е т о ще започне Божествената работа.

На другия ден от изгрева на Слънцето до обяда човек пак се качва на планината, а след обяд слиза в долината да работи. През нощта човек е пак на работа. Тогава започва най-грубата работа — пречистване на къщата. Господарят излиза от къщата си, т. е. от своето тяло, а слугите пречистват цялата къща. Сутринта, когато господарят, т. е. Божественото б човека, се върне в къщата си, намира всичко пречистено, в пълен 25

ред и порядък и започва работата си: изкачване на високия връх и после слиза в доли мата, на работа. Следователно възкачването нагоре е път на Божественото, а слизането в долината с път на човешкото.

И в съзнанието ма кората стават същите процеси: възкачване и слизане. Когато работите на хората не вървят добре, те се мъчат, страдат. Това показва, че в съзнанието им става процес на слизане, процес ма залязване на слънцето. За да излязат от това положение, те трябва да направят един полукръг. Следователно когато човек страда, той трябва да има търпение да почака изгряването на слънцето. Изгрее ли слънцето, всичките му страдания и противоречия изчезват. Изгревът ма слънцето носи Божиит е благословения. Изгревът на слънцето носи всички възможноезпи за реализиране ма човешките желания. От изгрева на слънцето до обяд човек ме мисли за страданията, защото до т о в а време идат Божиите благословения. От обяд нататък човек започва да мисли за страданията. При залязване на слънцето т о й започва да мисли вече за ликвидиране

със страданията, с всички взимания-давания. Така човек се приготвя за следния Божествен ден, който е вечен, понеже извира от Вечното Начало на живота.

Казвам: Връзката, ююято ще възстановите днес, не се отнася само за един ден. Божественият ден се състои от много човешки дни. Вие нямате представа за дължината на Божествения ден по причина на прекъсванията, които стават във вашето съзнание. Във физическия живот има една фаза, която точно определя обстановката на нещата. За пример: при определяне на времето с часовника се отбелязва моментът, когато Слънцето изгрява и залязва. Хора, у които чувствителността и чувството за време са силно развити, могат без часовник да определят точно часа. — с разлика най-много от пет минути. Ако събудите такъв човек нощем и го запитате за часа, той ще ви определи времето. Ако часовниците не определят толкова точно времето, колкото някои хора го определят вътрешно. Земята не се движи механично, както ние предполагаме. И тъй, хубавите дни, които имаме тук, са благо за нас, защото Бог ни удостоява. Това благо е признак на Божието благословение. Първия ден, в неделя, имаше тук-там малко облаци, които говорят за малки противодействия. Днес вече имаме най-хубаво време. По-хубаво време от това не може да се очаква. Последните пет дена — от неделя до четвъртък — представляват букет от хубави дни. Неделя и понеделник бяха под-

26
чувствителни дни, но последните три — вторник, сряда и четвъртък, които бяха определени за работа, времето беше много хубаво. Следователно първите два дни показват, че ако работите по Божествен начин, всичките ви работи през годината ще вървят добре и ще се оправят. Тъй щото има връзка между Времето и значението на дните. На това трябва да се обърща внимание. В сряда времето се оправи, денят беше много хубав. Той беше определен като ден на Божествената наука. Значи щом дойде Божествената наука, времето се изяснява. Следователно знанието, науката разпръсва облаци и мъглите. Четвъртък — денят на Божествената връзка — пречисти всичко. Нещото е свършено чисто, ясно. Следователно когато човек направи връзка с Бога, и неговото небе ще се пречисти свършено, по него няма да има никакви облаци, никакви мъгли. Казвам: Стрежете се да възстановите в себе си тази жива Връзка! Не мислете, че нещата могат да се постигнат по механичен начин. Един стих от Священото Писание казва: „Ние сме работници на Бога.“ Значи като работим за Бога, ние взимаме участие в Неговото Дело. И тогава всичко онова, за което дут

а т а ни копнее, ще се постигне; всичко онова, към което нашият ум се стреми, ще се реализира; Всичко онова, което човешкото сърце желае, ще се осъществи. Изобщо всичко, което човек мисли, чувства и желае, той може да постигне. Обаче не желайте да постигнете всичко изведнъж! Не желайте всичките ви цветя да цъфнат наведнъж. Защо? Ако всички цветя в Врадимата ви цъфнат изведнъж, радостта ви ще бъде голяма наистина, но за кратко време. Щом цветята ви процъфтят, останалото време от годината ще бъдете лишени от радост. Както природата е наредила цветята да цъфтят в течение на цялата година, тъй е най-хубаво. Не желайте всичката вода от извора да изтече изведнъж. Изтичането на водата с закон за постепенно реализиране на нещата. В това отношение и вашата мисъл трябва да бъде подобна на течащата вода — да няма прекъсване. Вашата мисъл трябва да бъде подвижна като въздуха. Дойдете ли до някой извор — благодарете, че Бог е създал водата да се ползвате от това благо. Поемете ли въздух в дробовете си — благодарете на Бога, че Той го е създал, за да познавате Неговите мисли. Видите ли сутрин изгряващото Слънце - благодарете на Бога, че го е създал, за да можете под неговите лъчи да различавате нещата.

27

Съвременните хора са се отклонили от Божествения път, забравили са Бога и т ъ р с я т нещо отвън, което никой не може да им даде и нийде не .могат да го намерят. Те дишат Божествения въздух, възприемат Божествените мисли, а насочват погледа си далеч някъде в бъдещето, о т д е т о нищо не могат да получат. Хората казват: „Някога, в далечното бъдеще, все ще постигнем желанията си.с < На кос бъдеще се надяваш? В настоящето човек може да постигне това, което желае, няма защо да очаква от бъдещето. Достатъчно е още днес да поеме т ой чрез въздуха Божествените мисли и да ги обработи в себе си. Един ден тези мисли ще изр аснат и ще дадат своя плод. Те ще създадат това бъдеще, к о е т о хората очакват. Те ще се оплодят в градините на т е х н и т е души и ще се проявят като светли мисли и желания. Дойде *и това време, хората ще бъдат разположени едни към други, те ще се обичат. Бъдещето на всички зависи от днешния ден. Помнете правилото: който се осигурява за един ден, той се осигурява за всички дни на живота си; и обратно: който се осигурява за всички дни на живота си, той се осигурява само за ед и н ден.

Казвам: Който мисли, че може да се осигури за цял живот, той ще се натъкне на. стария живот, дето хората очакват щастие по механичен начин. Например те очакват щастието отвън — да ги обичат хор-ата. Някоя мома се облече хубаво, накичи се и отиде на хорото- да играе — търси някой момък да я хареса,

да я направи щастлива. И момъкът се облече, отиде на хорото — гледа някоя мома сра го хареса. Желанието на човека да бъде щастлив не е лошо, но т о й търси щастието по крив път. По този начин щастието не се придобива. Някой човек иска да бъде учен, но след като сипане учен, пак не е щастлив. Защо? Той е придобил това знание неправилно и не е готов за него. Вместо да стане по-смирен, т о й се възгордява, вследствие на което хората не го уважават и започват да го обиждат. Този философ, ако напише някоя философска книга, ще иска всички да го зачитат, да го ценят. Не срещне ли това от тях, т о й ги нарича глупци, невежи, а с тойа ги настройва още повече против себе си. Този учен нарича х о р а т а глупци, невежи, а очаква от тях щастие т о си, иска те да го повдигнат.

Друг някой казва: ^Дз искам да живея по Бога, отричам се от светския живот.⁸ ' Питам: Какъв е светският и какъв Божественият живот? Ще направя едно сравнение между светския и Божествения >живот — да видите в какво седи разликата. Когато човек яде^ нахрани се хубаво и не благодари на Бога

28

».| Я1 (снето, като не признава, че всичко това е дадено от Него, ни щ е в светския живот. Когато човек яде и благодари на Бога | всичко, което му е дал, той е б Божествения живот. Когато Нкой млад момък се хване на хорото до някоя мома и не благодари на Бога за здравите крака, които има, нито пък съзнава, че * >мата до него е от Бога създадена и Нему принадлежи, т ой е б встския живот. Обаче ако този момък благодари за здравите м крака и съзнава, че момата, която е до него, е Божие създание, той е в Божествения живот. Следователно всичко, което |)век върши несъзнателно, е светско; всичко, което човек върши съзнателно, е Божествено. Който не признава, че благата, които има в живота си, са дадени от Бога, т о й е светски човек; а този, който признава, че благата, които има, са дадени | >т Бога, е Божествен човек. Когато съзнавате, че в дадена работа Бог взима участие, тя е Божествена; щом Бог не взима участие в някоя работа, тя е светска. В Божествените работи резултатите са добри; б човешките работи резултатите лоши. Щом е така — вършете всичко, което е Божествено, о не благодарите на Бога, че имате здрави крака, с които , в т е да играете и да ходите?

Казвате: „Ние трябва да се обичаме, да се любим," Какво збирате под думата любов? Ще поясня тази мисъл с един пример. Когато човек се влюби в някого, това означава, че той иска да опита неговия плод, т. е. иска да приеме малко топлина неговата. Когато откъснете един плод от някое дърво, вие пожелавате да го вкусите, да опитате неговата сладост, да се уверите, че това, което Бог е създал, наистина е хубаво. Като

вкусите плода, казвате: „Хубав е този плод!“ На същото основание, приеме ли човек малко топлина от своя възлюбен, вкуси ли от неговия плод, сърцето му непременно трепва. Топлината на възлюбения е плод от духовния свят. Значи момъкът се хваща на хорото при някоя мома заради плода ѝ. Има ли плод — той ще икрае, ще скача до нея на хорото; няма ли плод — няма да се хване при нея, ще отиде при друга мома.

Съвременните хора, които не могат да мислят по новия начин, като видят, че някой момък се е хванал на хорото при някоя хубава мома, те разглеждат въпроса постарому и казват: „Този момък се е хванал до онази мома, защото е красива.“ Това е криво разбиране на нещата. Те гледат на момъка като на вълк, който обикаля около някое агне. Защо вълкът обикаля агнето? За да го изяде. Вълкът обаче не разбира Божиите пътища, а момъкът ги разбира. Така щото побужденията на момъка и на вълк-

29
кз не са едни и същи. Вълкът не търси агнето за неговото мляко, но той иска да го изяде. Той казва: „Аз обичам агнето.“ Да обича агнето — т о в а е право; начинът, по който изразява своята любов, не е правилен. Вълкът казва: „Защо да не обичам агнето? Бог го е създал за мен!“ Щом вълкът разсъждава така и яде агнета, за него пък ще се намери още по-голям вълк, който ще обиколи няколко п ъ т и около него, ще го нападне и ще го изяде. Вълкът ще каже: „Не, това не трябва да се допуска!“ Питам: Къде е философията тогава, къде е логиката? Вълкът може да напада по-слабите от себе си и да ги яде, а него не може да го нападне някой по-силен¹ Вълк. Както вълкът напада агнето, на същото основание някой по-силен вълк ще нападне него. Противоречията в ж и в о т а произтичат от това, че хората намират, че известни постъпки спрямо тях не са прави. Всяка постъпка на хората към някой човек не е нищо друго освен отражение на някоя негова крива постъпка към някое живо същество. Както си постъпвал към другите, така ще постъпват и към теб. Казано е в Писанието: „С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери.“ Това е законът. Нещата се повтарят. Лошите, неблагоприятни условия в живота идват да напомнят на хората, че някои т е х н и методи и схващания, учения или служене на Бога в някои отношения не са били прави.

Казвам: Ние имаме предвид всичко това и то трябва абсолютно да се коригира. Смисълът на живота не седи в изпълнение волята Божия по буква, но като изпълнявате волята на Бога, постепенно да изправяте живота си, като му дадете онази цена, която т ой действително заслужава. Някой казва: „Непостижими са нашите ж.слания.“ Непостижими са желанията само за онзи, който не работи, за онзи, който не знае как да работи, и за онзи, който няма връзка с Бога. За този, който работи, за

този, който знае как да работи, и за този, който има връзка с Бога, всичко е постижимо. Искате ли да постигнете желанията на своята душа, първо Възстановете Връзката си с Бога и работете за Него, а не за себе си. Добродетелният човек работи за Бога, никога за себе си. Не работи за себе си! — подразбирам: не работи за нисинето в себе си. Работи за Бога! — подразбирам: работи за Висшето в себе си. Понеже Бог създаде всичко, човек трябва да се учи от Бога, да види как Той създаде света и после по същия начин трябва да работи и той, за да създаде своя живот. Човешкият дух трябва да се носи над бездната, за да устрои в него тоВа, к о е т о не е устроено. В живота на чоВека има голям хаос, затова Божеатбеногпо в него—господарят му—тряб-

30

ба да тури ред и порядък в неговия живот. Това значи да създаде човек характер В себе си. Кой ще му създаде характера? Неговият дух. Духът твори В човека. „В начало създаде Бог небето и ч мита." Небето у нас — това е нашият дух, земята — това е нашата душа. Божественото, което непрекъснато работи, твори у нас, пише нашата свещена книга. Не пресъздадели човек сВо-ите миеш и чувства — да съзнава, че всичко, което Бог е направил, е добро, — т о й нищо няма да постигне.

Казано е в Писанието, че Бог създаде човека най-после и го постави господар на всички животни. По същия начин, когато и бие създадете и устроите всичко В себе си, все ще поставите някого господар — да управлява онова, което сте създали. Кого ще поставите господар? Лз-а, висшето Себе.

И тъй, на всички предстои възстановяване на вътрешната връзка с Бога, вътрешно пречистване, както и придобиване на вътрешно знание, което да донесе правилно разбиране на живота. Придобие ли тези неща, вие ще можете лесно да се справите с мъчнотиите, с противоречията на живота, които ви отдалечават от великата цел. Противоречията, мъчнотиите в живота са временни. За да реализира човек Божественото в себе си, т о й трябва да разбира общия план на живота, който Бог е поставил. Който не разбира този общ план на живота и не върви по определения Божествен път, т о й нищо не може да постигне. Христос казва: „Ако и аз постъпвам като вас, ще бъда подобен вам." Съзнавате ли всичко, което вършите, вие живеете по Бога. Живеете ли с тази мисъл дълго време, постъпвате ли според нея, тя ще ви помогне да реализирате всичко добро, което душата ви желае.

Как ще ви помогне тази мисъл? За изяснение на въпроса ще приведа следния пример. Представете си, че имате кладенец, дълбок 20-30 метра. Колко време трябва да въртите дръжката на колелото, за да спуснете кофата в кладенеца и да извадите от него Вода? Трябват ви най-много 5-10 минути. Следователно

ако искате да реализирате някое Ваше желание, непременно трябва да вървите в правия път. Вървите ли в този път, няма да минат 5-10 минути, и желанието ви ще се реализира. През това време обаче вие трябва да Въртите дръжката на колелото, да спуснете кофата в кладенеца. Ако не знаете как да върт и т е или очаквате други да го направят, реализирането на вашето желание се отлага. Някой казва: „Чакам да дойде някой по-силен от мене, да хване дръжката и да ми извади Вода." Това подразбира, че този човек чака благоприятни условия. Не чакай-

31
те да дойде някой по-силен от вас, но сами хванете дръжката на колелото и в ъ р т е т е . Няма да минат 5-10 минути — и ще извадите водата горе. Извадите ли сами вода от кладенеца, останалото време от деня ще употребите за друга работа. Мислите ли, че с т е деликатши, нежни и чакате да мине някой човек да извади вода вместо» вас, ще изгубите целия ден в очакване и никаква друга работа няма да свършите. Това се случва и във всекидневния живот. Често много от съвременните хора изгубват цял живот за п остигане на някои свои дребни желания.

Тази година ви се дава следната задача: да работите, да учите и да възстановите връзката си с Бога. Хубавото време днес показва, че ще имате Божието благословение: каквато работа започнете, ще я свършите добре. Вървите ли по Божия път, ще постигнете всич ко, което желаете. Съзнавате ли, че всички положения, които хората заемат в живота, са еднакво важни и от Бога определени —вие вървите в правия път.

Ще приведа след шия пример за изяснение на последната мисъл. Един ден Бог поставил на един кръстопът една жива ръка, в която имало съзнание —да показва на минувачите пътя за един голям извор. На р ъ к а т а било написано къде е п ъ т я т за извора. Всеки пътник се спирал пред ръката, прочитал написаното и се отправял към извор а. В първо време ръката била доволна от положението си, че можела да посочва пътя към извора, а с това да улеснява пътниците. Един ден тя се отегчила от своята еднообразна работа и си казала: „Дотегна ми вече кой как мене да му посочвам пътя за извора. При това всички минават-заминават и никой не ми благодари. Тези хора не заслужават да седя заради тях цял ден на кръстопътя и да дишам прах." Тогава ръката се обърнала към 1Бога с молба да ѝ даде някаква по-висока служба. „Каква служба и скаш?" „Искам да бъда на някоя висока планина, да върша някакв а важна работа." Господ я поставил на един висок планински връх и я направил ветропоказател. Тя се намерила на върха и опреде_ляла посоката на вятъра, но останала самотна, защото никой :не минавал покрай нея. Едва сега разбрала тя, че първото ѝ положение — на кръстопътя — било по-важно, отколкото да бѳд е ветропоказател на някой планински връх.

Много от съвременните хора — като тази ръка — искат да заемат високи положения в света. И това е добро, но самотни ще бъдат. Малко хора минават по планинските върхове. На върха ръката се въртяла, нго била сама, никой не минавал покрай нея. Тогава тя съзнала греих ката си и казала: „Толкова време как сеяд на този Врѣх, показвам» на хората какво ще бъде времето, дали 32

ч< има вятър, на мореплавателите показвам посоката на вятъра, ще има ли попѣтен вятър, но при всички мои услуги ни- I" щ не ме поглежда, никой не минава покрай мене. Груби са тук Кмр.нт! Лобре ми беше на кръстопѣтя. Кой как минаваше, все сг спираше пред мене и ме запитваше за пътя към извора. По-Илагородни бяха хората там!"

Какво показва тази приказка? Приказката показва, че ръката и в двата случая "е съзнавала защо е поставена на едното или на другото място и как трябва да изпълни службата си. Слѣ-боватсно когато човек не съзнава благото, което Бог му е дал, той ще бъде нещастен и при ниското, и при високото положение, което заема. Бедният, който съзнателно служи на Бога, е щастлив; богатият, който съзнателно служи на Бога, е щастлив. Бедният, който несъзнателно служи на Бога, е нещастен в беднотията си; богатият, който несъзнателно служи на Бога, е нещастен в своето богатство. Нямате ли съзнание за това, което вършите, вие ще бъдете нещастни и в науката, и в религията. Даже и светията, ако мисли, че е светия само за себе си, и той ще бъде нещастен. Човек може да запази своята святост само ако служи на Бога.

Основната идея, която трябва да държите в ума си, е да възстановите вътрешната си връзка с Бога. Тя е ключ към всички тайни. Стремете се към реализиране на тази идея, докато всички неща ви станат ясни. Когато Божествената светлина ви озари, всичко ще ви стане ясно. Натѣкнете ли се на някои ваши тъмни мисли и желаня от миналото, съзнанието ви се помрачава и вие не можете да разбирате нещата. Например ако говорите на някой болен за Бога, то ѱ ще ви каже: „Какво ми говориш за Бога, не Виждаш ли, че аз имам нужда от лек?" Болният има право да казва така, но той не знае, че ако направи връзка с Бога, подобър лек от този няма за него. Съзнае ли това, което му проповядвате, то ѱ "ще се излекува веднага. Отивате при някой невежа да му говорите за Бога. Той казва: „Какво мѣ говорите за Бога? Аз искам знания, наука, не се нуждая от проповеди." Невежият не знае, че най-ученото същество в света е Бог. Следователно ако направи връзка с Бога, той ще придобие големи познания. Ето защо човек трябва да се свърже с Бога, със своя Учител. КазВам: Свържете ли се с Бога, с Учителя си, трябва да слушате с двете си уши. Сърцата и умовете ви трябва да бъдат

така подготвени, че да разбирате всяка Негова дума. Не критикувайте думите на Учителя си. Съмнявате ли се нещо — проверявайте.

От резултатите ще съдите за истинността на Не-

У Гласът шЛхЛДта 33

говите думи. Свържете ли се с Учителя си — и светлината ще дойде. Дойде ли светл_ината, тя ще увеличи живота и свободата ви. Ако светлината, животът и свободата на човека се увеличат, какво повече може да желае той? В живота са постиженията на всички желалшия; в светлината са постиженията на всички мисли; в свободата се постига всичко, което човек желае.

Нямате ли връзка с Бога, с Учителя си — нищо не можете да постигнете. Всеки, к о й т о ви убеждава да вървите в едно или в друго верую, той т р я б в а да ви даде живот, светлина и свобода. Ще ми възразят: „Когато човек умре и се освободи от ограниченията на своето тяло, т о й ще види и разбере много неща.“

Не, човек трябва да види и разбере нещата още докато е жив, а не след като умре. Под думата смърт ние разбираме грешен живот. Като грешен — човек трябва да умре, но като праведен — той трябва да живее и да учи. Следователно човек трябва да умре за греха, да се освободи от него, а да оживее за Правдата, за Бога. Искан ли да оживее за Бога, той трябва да има живот, светлина и свобода. Ние сме за живота, който трябва да е изобилен; ние сме за светлината, която трябва да бъде в изобилие; ние сме и за абсолютната свобода!

И тъй, ние сме за живота на безсмъртието, за изобилната светлина и за абсолютната свобода. В това седи връзката с Бога. Всяко друго учение ще ви отклони от правия път. Това е правилното разбиране на живота. Ние не говорим за смърт, за умиране. На онези, които са умирали веднъж, казвам: Втори път да не умирате! На онези, които сега са умрели, казвам: Вие трябва да оживеете! На ж и в и т е казвам: Вие не трябва да умирате, а живеете, за да дойдете до безсмъртието! Казвате: „Който се е родил веднъж, т о й Все трябва да умре.“ Трябва да умре само този, който се е родил и съгрешил. И обратно: който е умрял и не греши, т о й трябва да се роди отново, да оживее!

Желая на всички <|а имате живот изобилен — живот на безсмъртието; да и м а т е светлина изобилна и свобода изобилна!

Искам тази година да Възстановите връзката си с Бога, да я съзнавате и за всичко да Му благодарите. Работете всички усърдно, пламенно — да принесете много плод и да се радвате на плодовете си!

ЛЮБОВ КЪМ БОГА

Най-голямата война, в която Христос взимаше участие и острада, беше обвинението срещу Него, че се наричал Син Божий. Христос пострада — и хората страдат. Следователно страданията са неизбежни, каквито и да са причините за тях. ащо и за какво страда човек? Ако страда за греховете си, той аслужаватия тия страдания. Обаче ако върши волята Божия и пак трада, коя е причината за тези страдания? Как трябва да се еда на този род страдания? Значи две неща трябва да има чоек предвид в живота си: за Истината ли да страда или за свои-е лични грехове? Няма по-велико страдание от това да стра-а човек за Истината!

Питам: В какво се заключава свободата? Птицата е сво-одна, когато хвърчи; щом не може да хвърчи, тя греши. Рибата е свободна, когато плува; щом не може да плува, тя греши. Огънят е жив, когато гори; щом не може да гори, той е мъртъв. Вятърът върши работа, когато духа; щом престане да духа, той не може да избърши никаква работа, той е мъртъв. Водата е жива и Върши работа, когато тече; щом престане да тече, тя не е способна за работа, тя е мъртва. И най-после, човек е свободен само когато мисли. Престане ли да мисли, т о й изгубва свободата си. Следователно птицата хвърчи, рибата плува, огънят гори, вятърът вее, водата тече, а човек мисли. Кое е първото качество на мисълта? Как се проявява живо-ът, в който ние се намираме? Чрез движение. Значи всяко движение се придружава и с чувстваме. Представете си, ме човек има само едно чувство, например осезанието, и с него изпитва нещата твърди ли са или меки, студени или топли и т. н. При това положение какво понятие ще има човек за живота? Той ще има съвсем елементарно понятие. Представете си, че у човека се яви и второ чувство — вкусът, чрез което да опитва нещата сладки ли са или горчиви, солени или кисели и т. н. Това чувство събужда у човека желание да яде. Следователно човек яде по единствената причина да опитва вкуса на нещата. След осезанието, след вкуса иде обонянието у човека. Той иска вече отдалеч или отблизо да познае предмета, да го опита как мири-

35
шс — приятно или неприятно. След това у човека се събужда желание да чуе как говорят живите същества около него и да ай различава едно о т друго. Слухът му помага за това. И най-после — у човека се лВява интерес да види външния образ на нещата. Той иска да в-и-ди какво е написано върху всеки предмет. За това му помага зрението. С тези пет чувства или сетива човек обогатява с в о и т е понятия за живота. И тъй, с осезанис-то чоВек проверява качеството на предметите; с вкуса той прониква в т я х н о т о съдържание; с обонянието той определя

миризмата им и ги дели на приятни и неприятни, на добри и лоши; със слуха т о й изучава звуковете на живите същества и влиза в общение с т я х ; със зрението пък човек изучава целия външен образ на предметите.

И тъй, чрез п е т т е сетива човек се запознава с външния свят, който го заобикаля. Обаче как познава т о й Божията Любов? Как познава Бога? Докато човек не чувства, т о й не може да познае Бога, не може да възприеме Божията Любов. Оттук следва: Не може ли човек да почувства Божията Любов, т о й не може и да мисли. I Дом не мисли, т ой не може да бъде свободен, т ой не е свободен, т о й е мъртъв човек. И обратно: мисли ли човек правилно, т о й е свободен, той носи в себе си Божията Любов.

Мнозина искат да знаят причините за страданията. Казвам; Много са причините за страданията. За пример: ако главата, гърдите и с т о м а х ъ т на човека са здрави, а единият му крак е болен, той непременно ще изпитва някаква болка, някакво страдание. Или ако р-ъцете и краката му са здрави, а само едното ухо е болно, т о й пак ще усеща болка, ще чувства някакво страдание. Болезнените състояния създават вътрешна диехармония в организма. Следователно вътрешната диехармония е резултат на онова грешно състояние, което човек сам си е създал.

Казвате: Защо страда човек? Човек страда, понеже се е о т далечил от Бога и не знае как да се върне. Веднъж отдалечен от Бога, т ой се намира В положението на човек, който не стъпва здраво на земята: сто й върви, но постоянно се подхлъзва и пада. Такова е положението на всеки, който не обича Бога. Първият човек още, поставен в пътя на Любовта, показва, че не обича Бога. При първата стъпка в този път той се подхлъзна, от кое т о видя своята слабост. Той нямаше любов към Бога, понеже яде от забраненото дърво. Страданията на съвременните хора показват, че и те не обичат Бога. Бог каза на Адама: „От Дървото за познаване д о б р о т о и злото да не ядеш!" Обаче дойде

36

Ф-

Исрният адепт при Ева и каза: „Ако ядете от плодовете на то- (1а дърво, вие ще придобиете много знания и ще станете бого- |'< Тя се убеди от неговите думи, яде от плодовете на забрани юто дърво, а после даде и на Адама да ги опита. След това и иИамата се видяха оголели.

Сега вие искате да знаете как е станала тази работа с първите човеци. Тя е станала точно така, както става и с вас. Все- ^и ден вие повтаряте постъпката на вашия стар баща. Какво- п< I направиха Адам и Ева 6 миналото, това правят и съвременните хора всеки ден. И тогава хората си създават една крива философия и казват: „Наистина днес и ние ядем от забранения

плод, но утре ще изправим живота си." Не, такава философия ме съществува, философия на утрешния ден не е известна. Истинската философия е философията на сегашния момент. В момента, в който сгрешим, денят се свършва и настава нощ. И тук се явява трагедията на живота — че хората искат да оправят работите си в нощта. Ти пътуваш през някоя тъмна, чер-; па нощ — нито звезда, нито луна на небето; сбъркаш пътя, заблудиш се някъде и казваш: „Нищо, все ще намеря пътя." Какъв нъщ ще намериш сега? Не виждаш ли, че отникъде светъл лъч 1 не прониква? Ти си в пълен мрак, повече можеш да се заблудиш, I но не и да се справиш.

Съвременните хора често се връщат към историята на първите хора и казват: „Какво ли са мислили Адам и Ева?" Точно това, каквото и вие днес мислите. За пример: седи един човек, вярващ в Бога, и си размишлява: „Искам да имам хубава къща, да съм богато облечен, да се разхождам с автомобил из града, да ме посещават богати хора, но нямам пет пари в джоба си." Не се (I минава много време и този човек се натъква на една чужда каса, | пълна със златни пари. Сега пък си размишлява: „Ако бръкна б 1 касата и си взема няколко от тия звонкови, аз ще постигна же- I ланията си." Колебае се, бори се в себе си и най-после казва: „Кой ' ще ме види? Ще бръкна само един път и всичко ще се свърши, всичките ми работи ще се оправят." Казвам: Чуждата каса пред- ! ставлява Дървото за познаване на доброто и злото. Питам: Кой човек, след като е бъркал в чужда каса, е оправил работите си? Никой. Който е бъркал в чужда каса, т о й повече е заплитал работите си, отколкото да ги е оправил. Минава някой покрай к е д н а чужда, богато сложена трапеза с ядене и си казва: „Ако хапна от яденето на тази трапеза, работите ми ще се оправят и животът ми ще се подобри." Хапне си т о й от чуждото ядене, но вижда, че и с това работите му остават пак неоправени. 37

Казвам: Изисква се правилно съпоставяне между явленията В природата и в жи&ота. Съвременният свят, както е създаден, представлява б о г а т а трапеза с ядене, на която има много места за изкушения. Всеки бърза, иска да седне, да се нахрани от тази трапеза, но в б-ързината си, В лакомията си ще попадне именно на едно от т и я места за изкушение и от този момент ще изгуби здравето си- Същото може да се каже и за книгите. Мма книги, които не т р я б в а да се пипат. Вие минавате някъде, виждате една книга, казвате: „Ще я отворя, ще надзърна само да видя какво е написан о в нея." Така постъпват войниците във време на война. Върв-и някой войник, изпратен по работа от една войскова част в друга, но по пътя още отдалеч вижда, че

нещо свети. Той си мисли, че някой е изгубил или ножче хубаво, или кесия и бързо се наавежда да го вземе. Обаче то се оказва бомба. Едва се докосва до нея и тя експлодирва в ръцете му. Казвам: Каквото чуждо вземе човек, то е бомба, която непременно ще избухне в ръцете му. Не ви трябва нито ножчето, нито кесията на вашия ближен. Чуждото не ви е необходимо! Който разбира закона на Мстината, той ще се съгласи с това положение. Бог е поставил Ссяко нещо на своето място, тъй щото никой нищо не може да вземе от това, което Той е наредил. Мнозина мислят, че като влязат в някоя библиотека, имат право да бъркат, да ровят книгите без позволение. Никой не може да бутва книги или други неща без позволение! Чудни са съвременните хора, които всеки ден грешат, бъркат в чуждите каси и библиотеки, а при това де кого срещнат, казват: „Ела да те научим как да обичаи Бога, как да обичаш ближния си и какво да правиш за себе си." Те сами не знаят какво да правят, а другите ще учат. Те не са видели нито ангелите, нито Бога, а проповядват и за Бога, и за ангелите. Но като останат сами, те се запитват: „Вярно ли е тоба, което проповядваме?" Аз изнасям един факт, който се случва и с вас, и с владици, и с проповедници, и със свещеници, както и с управлябаци. За пример: някой дойде на власт и казва: „Аз ще оправя България!" Как ще оправя България! Ако беше В сала да оправя България, преди всичко той не би станал министър. Някой се опопва и казва: „Дз ще оправя света!" Който е в със паояние да оправя света, той поп няма да става. Някой пък казва: „Аз ще стана човек!" Ако ти досега не си станал човек, за в бъдеще по-мъчно ще станеш. Ла станеш човек — това не зависи от тебе. Който те е създал, само той има право и сила да те направи човек. Ако под думите „ще стана човек" се разбира, че иде се проявиш такъв, какъвто Бог те е

38

създал, това е друг въпрос. Ако човек забогатее и не може уа шолзва своето богатство както трябва, той ще се намери в оложението на магаре, което само пренася товара на господари си. Ако човек стане силен и не използва силата си намясто, той ще изпадне в положението на бик, който знае само да муши с рогата си. В истинския смисъл на думата човек е само онзи, който мисли право.

Следователно първото качество на истинския човек е любовта. Без любов човек е животно; без любов той е изложен само на грехове и престъпления. И каквото мисли, каквото чува (тба този човек, от единия до другия край на живота му — то - IV» са само грехове и престъпления. Щом любовта напусне човека, той Вече е изложен на страдания. Хора, които нямат любов в себе си, не могат да търпят човека на любовта. Дойде ли при тях такъв човек, те казват: „Да се махне този човек оттук!"

I [е постъпиха ли така евреите с Христа? Те казваха: „Махнете, разпийте този човек, защото се нарича Син Божий!“ Евреите искаха да подчинят Христа на своята воля: едни искаха от него пари, богатства; други искаха да ги направи идастлиби, да им помогне да се оженят за добри жени, да имат добри деца и т. н. Обаче Христос казваше: „Аз не дойдох да изпълня нито своята Воля, пито вашата, но дойдох да изпълня волята на Отца, Който ме е проводил. Аз съм Син Божий, изпратен на Земята да науча хората как да живеят.“ Те не останаха доволни от Неговия отговор и казаха: „Такъв човек, който не иска да изпълни нашата воля, ние го поставяме на кръста.“ Не се ли повтаря същата история и днес в света? Кой не е разпнал Божествено-то в себе си? Някой казва: „Мъчи ме нещо вътре.“ Какво те мъчи? Мъчи те нещо, защото си изгубил мира си. Който не говори истината, той изгубва своя вътрешен мир. Повечето хора днес се лъжат едни други на общо основание. Освен това много хора не признават, че нямат любов и казват: „Ние имаме любов, но външните условия, хората около нас ни създават препятствия и мъчнотии.“ Не, Външните условия не създават трудностите В живота, но вътрешните условия в самия човек са причина за всички страдания, мъчнотии и противоречия. Защо се мъчи гладният човек? Защото храната, Словото не е в него. Защо страда човек? Защото няма любов. Христовите ученици страдаха ли? Те бяха подложени на големи гонения, преследвания и мъчения, но не страдаха. Те бяха големи мъченици, но всичко понесоха заради Христа. Те имаха Христовата Любов в себе си. Който няма любов, той не може да понесе и най-малкото страдание. Казвате: „Ако Христос дойде втори път на Земята, мие ще Го посрещнем както трябва.“ Ако Христос дойде днес на Земята и нямате любов В сърцата си, вие пак ще Го окачите на кръста. Вие ще искате от Христа богати трапези, разкошни облекла и къщи, ще искате да имате на разположение автомобили и файтони, и ако Той не задоволи вашите желания, вие ще Го разпийте на кръста, както направихте преди 2000 години! Питам; Ако всичките ви яселания се задоволяват, какво печелите? Какво печелят царете:, които имат всички удобства в живота си? Какво стана с руския император, който имаше толкова много богатства? В това отношение историята ни дава добър пример с живота на «дин от древните и най-мъдри царе — Соломон, който живя в най-голям разкош и слава, обиколен с 300 жени и 900 наложници. Бог го постави на изпит — да изучава Божията Мъдрост и знания, но той не издържа изпита си. Той искаше посредством тези жени, като негови секретарки и съвстнички, да оправи света, да създаде разумни закони, но не успя, предаде се на ядене и пиене, на разкошен живот и по този начин, освен че не оправи света, но още повече го забърка. Вследствие

на това евреите и до днес още не могат да се оправят.

Казвам: Ако човек иска да се жени, той трябва да има само една жена. Коя е тая жена? Любовта. Който няма любов, от него човек не може да стане. Жена, която иска да се омъжи, и тя трябва да има само един мъж. Кой е този мъж? Мъдростта.

И тъй, който не възприеме Божията Любов в себе си, той може да има като Соломон 300 жени и 900 наложници, но пак нищо не може да направи. Числото 300 е крайният предел в живота на човека. Никой не може да има повече от 300 жени. Като има по една разпрания с всяка жена, това е достатъчно. След всяка разпрания човек заприлича на празна чаша. Какво правят с празните чаши? Вие знаете каква е съдбата на празните чаши: всяка празна чаша се изнася навън и се търкаля. Някой казва: „Аз ще се ожена.“ Това значи, че той иска да се отдалечи от Бога. При много от съвременните женитби взима участие и злото. Ако под женитба се разбира съчетание на две разумни души, то е друг въпрос. Съвременните хора искат да се оженят, да станат щастливи. Не, ако човек се ожени, той трябва да има желание да намери Бога. Във всяко желание човек трябва да търси Бога. Някой казва: „Имам жеглане да ям.“ Значи чрез храната имаш желание да намериш Бога, да познаеш Божията Любов. Щом човек намери Бога и познае Любовта Му, той всичко е придобил.

Казват: „Ние познаваме Бога, видели сме Христа.“ Вие може да

сте видели Христа, но такова виждане не допринася още нищо на човека. Много неща вижда човек, но важно е как ги вижда. То е все едно да каже човек, че го боли кракът. Не е достатъчно да каже, че го боли кракът, но той трябва да знае причината, защо го боли. Когато човек знае причината на известна болка, той ще може и да я лекува.

Един важен въпрос, който може да се зададе на съвременните хора, е следният: В първите Времена на създаването си плодовете падаха ли от дърветата? В първоначалния си живот плодовете не са падали от дърветата. Те са седели на клоните, докато дойде някой да ги откъсне. След грехопаданието обаче и плодовете започнали да падат от дърветата — било от вятър, брулси, било по друга някаква причина. Тъй щото, докато човек е плод на Божественото дърво, докато живее чист и свят живот, той ще има Божията Любов в себе си и никога няма да пада от това дърво — винаги на него ще пребъдва. Няма ли любовта в себе си, той ще пада от Божественото дърво като изгнил плод и ще изсъхва. Какво ще стане после с този човек? Ще дойде при него някой, по-голям простак и невежа от самия него, и ще почне да го учи как да вярва в Бога, как да се разкае, как да се обърне към Бога и т. н. Какво значи обръщане? Ако човек се обърне с лицето си към света и очите му са отворени за

него, а няма любов в себе си, т ой ще изпадне в изкушение. Как и от какво се изкушават хората б света? Мома види някой млад момък и Веднага го хареса, пожелае го за себе си. Или обратно: момък види някоя красива мома, хареса я, пожелава я за себе си. С пожеланието иде вече изкушението. Не е лошото в това, че момата харесала момъка или че момъкът харесал момата; лошото седи в това, че момата веднага пожелава този момък за свой мъж, или момъкът пожелава момата за своя жена. Тръгват един след друг, реВнуват се и т. н. Кой дава право на момата или на момъка да се следят един друг, да тичат един подир друг, както сянката подир човека? Преди всичко те тряб-Ва да знаят, че това, подир което тича момата или момъкът, е сянката на човека, но не и самият човек. Ако аз държа В ръката си запалена свещ и вие тръгнете подир свещта ми, какво ще стане с вас? Представете си, че свещта ми изгори; какво ще правите тогава? Вие ще ме изгубите и отново ще се намерите Й тъмнина. Разумното в човека, което вие търсите, е някъде зад свещта, дето вашият поглед не може да проникне. Слънцето изгрява, виждате неговата светлина, но както и при свещта, вие още не с т е намерили разумното в човека; вие не с т е 41

намерили Истината, к о я т о Слънцето носи. Вие имате някакво желание, но това желание не е нищо друго освен запалена свещ, която някое разумно съ-щество носи. Тичате подир вашето желание, т. е. подир тази запалена свещ, но щом тя изгори, и вие изгубвате желанието си. След това се срамувате, че не с т е постигнали желанието си. Така е и с всеки човек, който се е влюбил в нещо по този глупав, преходен начин. Момата, като отива при своя възлюбен, при своята любов, срамува се да каже, че е ходила при него и казва: „Ходих някъде." Тя не смее да каже, че е ходила при своята лю бов. Защо? Защото е ходила при него с цел да проследи какво прави той, с кого се среща и т. н. Тя се безпокои, че свещта, к о я т о т о й носи, скоро ще изгасне и тя отново ще се намери б тъмнина. Същото се отнася и до момъка: и т о й по същите причини се срамува да каже, че е ходил при своята възлюбена, при своята любов.

Сега аз правя вътрешен извод на нещата, да видите откъде произлизат нещастията в живота. За пример: б ума на някого се вмъкне идеята да си направи къща и т ой започва да мисли, че ако си направи една (съща, всичките му работи ще се уредят. Дето ходи, каквото прави, все за къща си мисли. Казвам: Бог е дал на всеки човек по една хубава, здрава къща. Какво повече искате? Каква по-хубава, къща може да има от т я л о т о на човека? Ако с тази къща, която Бог ви с дал, вие не можете да станете човеци, още по-малко щ.с с т а н е т е човеци с къщи, направени от камък и тухли. Казвате: „Поне пари да спечеля, богат да стана,

че тъй да си уредя ра б о т и т е . " Ако е въпрос за богатство, питам: Какво по-голямо богатство търсите от това, което Бог ви е дал? Той е дал всекиму вътрешно богатство. Ако не можеш да станеш човек с в ъ т р е ш н о т о богатство, което Бог ти е дал, още повече не можеш да станеш човек с външното богатство. Да се мисли, че в къщиппе, във външното богатство седи щаст и е т о на човека — то&a са заблуждения, от които той трябва да се освободи. Заблужденията са примамки в света, от които човек трябва да се пази.

Като наблюдавам! щората от единия до другия край на света, виждам, че те са роби на своето честолюбие. Те приличат на барут: докоснеш ли се до тях, веднага избухват. Всеки човек има високо мнение за себе си. Добре е да има високо мнение за себе си, но той трябва да го оправдае. Минавам покрай един човек и му казвам: Дрехата ти е оцапана, нищо не струва. „Как така? Едно време тя струваше много." Едно време може да е струвала нещо, но днес е остаряла, изцапана. „Как смееш да ме

42

обиждаш!" Че се обиждаш, то е друг въпрос, но това, което ти казвам, е истина. На друг казвам: Ти никак не мислиш. „Как да не мисля? Ум имам аз!" Да, ти имаш ум, едно време мислеше хубаво, но сега умът ти е оцапан и не мислиш правилно. На т р е т и казвам: Ти нямаш любов б сърцето си. „Как така? Сърцето ми гори от любов, а ти казваш, че нямам любов." Някога сърцето ти гореше от любов, но сега само дими.

Казвате: „Като дойде Христос, всичко ще се оправи." Какво ще намери Христос, като дойде на Земята? Той ще намери умове, които мъжделят, и сърца, които димят. Не е достатъчно да очаквате Христос да тури венец на главата ви, да ви вземе с колесница, да ви заведе в рая и да каже: „Ето един човек от величията на Земята, който беше реформатор, управляваше света." Думите на Христа трябва да бъдат истинни. Ако Христос каже така за някой човек, т о й действително трябва да бъде такъв. Няма защо да си въобразява човек, че е бил някакъв реформатор или друго някакво величие. За човека е важно в каквото обществено положение и да се намира днес, да изпълни волята Божия като Син Божий. Каквото заповяда Бог, т о й да го изпълни. И каквото изпълни, ще го носи със себе си през всички времена и епохи. Трябва ли ябълката, която дава плодове, да се препоръчва от хората? Нейните плодове сами я препоръчват. Ябълката със своите тежки, увиснали плодове казва:

„Каквото Бог ми заповяда, аз всичко изпълних!"

И сега — ще дойде някой да ме пита дали е вярващ или не, дали е тръгнал вече в пътя или не. Ти сам трябва да знаеш това. Ако страдаш, ти си вече б пътя. Ако се вдига прах около тебе, ти си В пътя. Прахът представлява изкушенията в пътя. Вие

трябва да схВаште правилно нещата. Всеки човек върви в пътя, но ту пада, ту става. Като падне, изпъждат го от рая. Тогава т о й се моли, разкайва се и на другия ден пак го приемат в рая. Върви така ден-два и пак сгреши нещо — изпъждат го от рая. След тоВа почВа да плаче, да се моли — пак го приемат. По същия начин и Адам сгреши, за което го илпъдиха от рая. Той слезе б ада, дето плака, разкая се, докато пак го приеха б рая. Откак Адам сгреши, много пъти досега т о й е влизал и излизал От рая. Сутрин е в рая, вечер е в ада. И съвременните хора сутрин са в рая — бесели, радостни; сгрешат ли нещо — изпъждат ай о т т а м и те слизат в ада. Тук плачат, молят се — пак ги приемат в рая. Така с години се повтаря една и съща история, докато дойде дец, когато чоВек вече няма да греши и ще запази свое т о място В рая. Сега току-щр упътят човека как да живее,

43

поставят го в рая, но не се минава много — т о й пак сгреши и вечерта е в ада. Някой к а т о вижда, че не може да запази положението си в рая, казва: „Сега не мога да се изправя, ще остане за друг живот. Уж влязох б пътя, но не можах да устоя, затова попе ще се ожения, да си уредя работите." Бог не те е пратил на Земята да се жениш. „Поне да разбогатя." Бог не те е пратил па Земята да събираш богатства- Богатството, женитбата дойдоха отпосле. Бог те е пратил на Земята да учиш, да придобиеш любовта.

Казвам: Ако погледн егте на живота през очите на любовта, бис ще разберете смисъл.а, който Бог е вложил в него. Без любов животът няма смисъл. За пример: камъните, с които тук с т е заобиколени, имат смисъл само при любовта. Без нея те представляват развалини . Качите ли се на някой от тези каменисти върхове около вас, вие можете да паднете оттам, да се ударите някъде. Тогава иде кажете: „Много лоши са тези камъни!" Като ги гледате отдалеч, казвате, че са красиви; щом се ударите в някой камък, казвате, че са лоши. Те са лоши, защото Бог не ги е създал. Развалините, които ви обикалят, не са Божие създание. Под думата к&гмък се разбира разумен човек, който има качествата на любовта. Паднете ли върху такъв камък, т о й ще ви хване меко с ръцежп е си, ще ви тури да седнете до него и ще каже: „Много хубаво падате. Научили с т е изкуството на падането." Вие ще кажете на камъка: „Ти пък умееш да хващаш и да предпазваш човека от удар." Паднете ли обаче върху един от тия камъни, ще н а т ъ р т и т е добре крака си, а отгоре на това той ще ви каже: „Кой ти даде право да скачаш върху мене? Щом скачащ без позволение — и аз зная да пребивам крака." И тъй, искам да о с т а н е у вас мисълта, че страданията, които имате в живота ви, се дължат на безлюбието. ТоВа не значи, че нямате любов, но изобщо към желанията си вие имате

по-голяма любов, отколкото към Бога. За изяснение на мисълта си ще взема за пример момата и момъка. Някоя мома иска да служи на Бога, но щом срещне един момък, който ѝ харесва, тя веднага тръгва подир него и напуска Бога. И обратно: момък иска да служи на Бога, но среща една мома, която му харесва — то ѝ веднага тръгва подир нея и напуска идеала си. И най-после събират се мома и момък, оженват се — да оправят света. Как ще оправят света? И тя неицаетна, и той нещастен, работите им повече се забъркват. Това положение може да се уподоби на следния случай: В една болница лежат в една стая двама инвалиди с ампутирани крака. Единият казва на другия: „Ожаднях! Ста-

44

ни, моля ти се, да ми дадеш чаша вода!“ „Как да стана, краката ми са отрязани! Ти стани да се напиеш, пък и ни мене донеси!“ „Че и аз съм в същото положение!“ Питам: Кой на кого ще помага? Това показва, че доброто в света не е приложено в своята пълнота. Отиваш при някого, искаш да ти даде 10 000 лева назаем. „Нямам.“ Значи кракът на този човек е ампутирал. „Аз пък мислех от тебе да поискам 5000 лева!“ „Нали виждаш, че нямам никакви пари, затова исках от тебе 10 000 лева!“ На този човек пък и двата крака са ампутирани. '1ъй щото момъкът върви подир красивата мома, но тя е празна кесия, отвън хубава, красива, но погледнеш ли вътре — нито една златна монета. И момъкът представлява такава празна кесия. Защо ви са празни кесии в живота? Животът се нуждае от съдържанието на кесии, а не от техните външни форми. Златните монети в кесии отговарят на вътрешното богатство на човека.

Казвам; Ако желанията на хората имат съдържание, те са на мястото си. В такъв случай животът има смисъл само тогава, когато Божественото, което Бог е вложил в нас, представлява негово съдържание.

Сега някои от вас, като седят тук, на бивака, казват: „Ла се качим нагоре по планината!“ Под думите планина, висок връх разбирам разумното начало в живота. И тогава, ако се качваме на планината, за да разберем какво иска Бог от нас, това качване има смисъл. И ако слизаем в долината, за да занесем от онова, което сме взели от планината, това слизание има смисъл. Следователно ако се качваме при Бога и не взимаме нищо от Него, и ако слизаем при хората и не им занасяме нищо — ние сме хора, осъдени на страдания.

Един важен въпрос, който много от съвременните хора задават, е следният: Христос, като знаеше, че ще го разпнат, защо дойде на Земята? И всеки обикновен човек не иска да го разпнат. Въпреки това, когато човек влиза в света, между хората, и проповядва някаква нова идея, в края на краищата все ще бъде разпнат. Какво трябва да правите тогава с идеите, които проповядвате

на хората? Вие трябва да се обърнете към Бога и Той ще ви постави в среда между по-напреднали хора, които ще Ви разберат и ще кажат: „Дошъл е между нас един пророк.“ Някой казва: „Аз залюбих Бона.“ Казвате ли така, веднага ще почнат да идват в ума Ви ред мисли, които ще ви изкушават: ще мислите, че с т е праведен, че всичко знаете, че можете да лекувате разни болести, че каквото пожелаете, можете да направите и т. н. Да мислите така — това е заблуждение. Човек,

45

който има любов б себе с и , трябва да знае, че любовта не лекува хората, нито богатства им дава — тя свързва само хората с Бога. Щом човек се свърж-е <: Бога, т о й моментално може да разреши всички въпроси. Обаче любовта сама нищо не дава. Дойде някой при мене и ми казва: „Ти не ме обичаш.“ Вярно е, когато спя, не те обичам. „Лма пьи трябва да ме обичаш!“ Ако искаш да знаеш дали те обичам, най -напред трябва да разбереш обичам ли Бога. Ако обичам Бога — и т е б е иде обичам, ако не обичам Бога — и тебе няма да обичам. Животът започва от любовта към Бога. Любов към Бога — таз-и е вътрешна, мистична връзка. Животът има смисъл само с Бога. Вън от Него животът няма никакъв смисъл и представлява съвкупност от противоречия. И тогава когато и да обичаи_1, той ще ти каже: „Аз не се нуждая от твоята любов-“ Ти казЗаш например: „Аз обичам царя.“ Каква нужда има царят от т в о я т а любов? Той даже не подозира, че ти го обичаш. Или обичаш някой светия, по цял ден държиш портрета му пред себе си и го гледаш. Обаче има светии, които всъщност не са никакви светии. Те сами даже се чудят как хората са ги произвели за сбетии и са ги поставили б църквите да им се кланят. Светия мкоке да бъде само онзи човек, у когото Бог постоянно пребъдва. С ветия може да бъде само онзи, у когото любовта живее и Господ се проявява. Някой човек мисли за себе си, че е праведен, че знае всичко, че е светия, но казвам: Да мислиш, че си светия, е едно нещо, а наистина да си такъв е друго нещо.

Като ви говоря така, има нещо скрито у вас, което ви нашепва: „Не слушайте, не е т о ч н о така, както ви се говори.“ Това нашепване се дължи на същества, които ви изкушават, обаче те сами още не разбират ж ивота. Те ви казват: „Възможно ли е човек да живее без пари? Пр«еди всичко ние създадохме парите и човек трябва да живее за т я х , защото те ще го спасят.“ Питам: Откъде са взели т е з и същества златото? Ще излезе, че те са ограбили Бога и са турили името си над това злато. Не, това не е истина. Златото е само на Бога. Когато запитаха Христа трябва ли да се плаща, данък на кесаря, Христос отговори: „Отдайте кесаревото кеса рю, а Божието — Богу.“ Значи това, което е Божие, някой го е използвал, турил му е надписа си отгоре

и го представя на х о р а т а като свое. Стиха „Отдайте кесаревото кесарю, а Божието — Богу" аз превеждам в следната форма: Дайте заблужденията си на хората! Истината говорете само на Бога и се д р ъ ж т е за Любовта! Какво правят хората? Те казват Истината само «а себе си.

46

Днес искам да си припомните нещо, което с т е знаели и което много пъти с т е слушали да ви се говори. Вие често се запитвате: „Кога ще се спасим? Кога ще постигнем своите желания?"

И като не успявате скоро да постигнете всичко, как-

Вото желаете, казвате: „Трудна работа с тази!" Не, това е най-лесното нещо. Докато любовта ви към временните, към »— преходните неща е по-силна, отколкото към Бога, вие всякога

| ще се намирате в преходния, във временния живот и няма да

^ постигнете това, което желаете. Вие ще остарявате преж-

1 девременно, ще се подпирате на тояги и ще си казвате: „Остаряхме

вече!" Казвам: Когато човек остарява, т о ѝ същевременно и осиромашаба. Обаче под старост в прав смисъл на думата

се разбира придобиване на опитност, за което положение

именно Писанието казва: „Които уповават на Господа, те

ще се подмладят, а телата им ще се обновят." Който живее в »"| Бога, той никога не остарява, той придобива вечен живот.

Христос казва: „Това е живот вечен — да позная Тебе Единна-

щ го, Истиннаго Бога." Който познава Бога, той никога не остарява,

никога не умира.

Сега хората се намират пред преходни неща и казват: „Защо

Господ е създал света такъв?" Ще ви приведа един пример,

с който ще си обясните кой всъщност е създал този свят.

Някой човек е направил една хубава кочина за свинете си, които

храни по няколко пъти на ден. Ти отиваш при него, наблюдаваш

как т о ѝ храни свинете си. Питам: Трябба ли да се сърдиш,

че този човек не е направил такава кочина и за тебе? Трябва

ли да се сърдиш, че този човек не е дал и на т е б е една копаня

ядене от това, което дава на свинете си? Сега хората седят,

наблюдават света, гледат как свинете ядат от своите

копани и казват: „Чудно нещо! Защо Господ е създал така света,

че едни хора ядат изобилно, а други гладуват?" Питам: Каква

философия има във вашето недоволство? Този свят, в който

според вас едни ядат изобилно, а други гладуват, не е създаден

от Бога. Някой човек се качва на автомобил, разхожда се с него

из града, а ти се сърдиш, че нямаш такъв автомобил. Не ти

трябва този автомобил; т о ѝ е копаня, подобна на тази, в която

свинете ядат. По-добре ходи пеш, отколкото да се качваш

на такъв автомобил. Качиш ли се на него, от тебе вече човек

не може да стане. В реда на нещата е свинете да ядат от копанята

си, но човек да им завижда за това положение — то е

извън обикновения ред на нещата.

Под думата копаня, аз разбирам всички неестествени мисли, чувства и желания в човека, които уронват неговото достойнство.

В това отнош еиие човек трябва да бъде строг към

себе си, да си каже: „Като гледам с какво се храни свинята, радвам се, че тя е доволна, но аз нямам право да се сърдя, че и за мене няма такава храна. Моята храна е съвсем друга." Свинята би ли завидяла на човека? К а т о види каква храна употребява той, тя няма да му завиди, но иде каже: „Тази храна не е за мене." Следователно човек не трябва да участва в работи, които понижават неговото достойнство.

Казвате: „Да отидем в сбета, да го повдигнем!" Какво иде стане с вас тогава? Ще умрете, ще ви погребат и над гроба ви, на хубава каменна плоча, иде напишат: „Тук почива еди-кой си велик човек, който искаше да подобри света." Може ли Господ да се интересува от човек, к о й т о по няколко пъти на ден яде и пие и нищо полезно не върши в Ячибота? Какво ще направи т о й със своето постоянно ровене? Ак о човек само отклонява сърцата на хората от пътя им и после гц заравя в земята, какво добро е сторил той? Ще кажете, че някой си е допринесъл голяма услуга на хората, като ги е научил да се молят, да ч е т а т „Отче наш". Питам: Ти, който учиш хората да ч е т а т „Отче наш" и да разбират смисъла й, ти сам вярваш ли б този наш Отец? Отива един беден човек при един проповедник и последният му казва: „Ти трябва да се молиш, да четеш „Отче наш"!" „Как да се моля, когато от три деня насам не съм ял нищо?" „Ти първо се научи да се молиш, че после Господ ще те нахрани." „Не си ти първият, който ме съветва да се моля. Досега десет проповедници са ме учили да се моля, но аз все гладен съм оставал." Този чоВек се молел и очаквал Господ да дойде и да го нахрани. Не, т и , който го учиш да се моли, покани човека у дома си и му кажи: „Първо ще се нахраним, а после двамата заедно ще ч е т е м „Отче наш".” Ти четеш „Прости ни греховете, както и ние прощаваме на нашите длъжници", но сам не вярваш в тези думи. Защо? Защото си скаран с близките си и не можеш да им простиш. Освен това сърдиш се, недоволен си, че този бил богат, че онзи бил учен и т. н.

И тъй, когато Христос дойде на Земята, Той пострада за греховете на хората — да ги спаси. Значи праведният трябва да страда, за да спаси грешни ия. Тази е една от великите тайни в живота. Какво ще каже Ваишат вътрешен професор на тези думи? Той ще каже: „Трудн а е тази работа! Кой праведен ще дойде да ни спаси? Както се вижда, от нас нищо няма да излезе. Толкова години вече как работим, но нищо не сме постигнали. По-

48

< и ' | > ре е за нас да се върнем в света. Остаряхме, не сме способни

• 11 \1 > дим вече по планините, да се обновяваме, да се развиваме.

Бо;: е милостив — и да грешим, един ден Той все ще ни спаси." 11аистина никой няма да остане спасен, защото Бог има желани-и всички да Го познаят, но спасението ще дойде чрез закона и.1 Любавта. Деня, в който залюбиш Господа, товарът от грот- <>.| ти ще се смене. Не залюбиш ли Господа, и да придобиеш спаси-е-ието си, пак ще го изгубиш. Докато човек дойде до положете да бъде спасен, той ще прекара продължителна вътрешна < >рба и най-после ще даде ход на Божественото в себе си. Тога-а т ой ще стане силен, няма да лъже, няма да бъде самотен, ще Ма много братя и сестри.

Казвам: Съвременният човек иска да има на разположение уги и слугини. Защо? Да носят товара му. Той е надигнал на рба си голям товар, но като не може да го носи, казва: „Да ойде някой да ми помогне!" Дойде един слуга, втори, трети, ствърти — вдигат товара, мъчат се, пъшкат, но товарът тава на мястото си, не могат да го поклатят. Защо? Това-т може да се вдигне само при Взаимна помощ от страна на колко души едновременно. На същото основание мнозина си ислят: „Как ли ще се оправят работите ми тази година?" Ра-о т и т е ви ще се оправят, когато обичате Бога.

И тъй, на млади и на стари казвам: Преди всичко вие трябва да бъдете такава реалност за сеС>е си, че нищо в света да не С в състояние да ви разклати или измести. Ако има някаква сила, която е в състояние да измести Божественото у вас, това показва, че нямате любов. Хиляди дървета да има около вас, не ги пипайте, не ги сечете, но кажете си: „И без тях може; живо-т ъ т е отвътре, а не отвън." В това отношение вие имате много опитности. Покажете ми коя мома например, след като с пожертвала своята свещена, Божествена идея заради някой момък, е станала щастлива! Или покажете ми един момък, който да е пожертвал сбоята свещена идея за някоя мома и да е станал щастлив! Когато момата каже на момъка, че се е влюбила в него, той трябва да я заведе при баща си и да й каже: „Ако ти обикнеш баща ми и т о й те хареса, тогава и аз ще се съглася да се ожена за тебе." Така трябва да постъпи и момата. Ако момъкът й каже, че чергата му от четирите краища се е запалила за нея, тя трябва да му каже: „Най-първо аз трябва да те заведе при баща си и ако ти ао обикнеш, тогава и аз ще се съглася да се ожена за тебе. Иначе не давам сърцето си. Много момци са ме лъаали, никому вече не хващам вяра." По същия начин и вся-4.Гисът№Любобли 49

ка Ваша мисъл или Всяко ваилс желание, които ви харесват, най-първо трябва да ги представите пред окото на Бога — да ги одобри — и ако Той се произнесе за тях, че са добри, тогава и бие можете да ги задържите в себе си. Вие можете и да не правите това, но ще се самоизлъгвате и после ще страдате. Тогава

вие няма да знаете кой ви говори, кой ви нашепва и внушава известни мисли и желания.

Един английски проповедник отишъл в кантората на един сбой познат — богат търговец — и започнал да му проповядва: „Трябва да се служи на Бога!“ Изведнъж чул зад себе си някакъв глас: „Няма съмнение!“ Обърнал се и видял един папагал. Значи папагалът повторил: „Няма съмнение, че трябва да се служи на Бога!“ Проповедникът хар-есал папагала и помолил търговеца да му го продаде. Последният се съгласил на тоба предложение и продал папагала за 250 анали йски лири. Той взел папагала и го занесъл на жена си, като й казал; „Знаеш ли, тоя папагал потвърждава, че наистина трябва да се служи на Бога и че смисълът на живота седи именно в това служене.“ Един ден проповедникът направил една голяма грешка и казал на жена си: „Знаеш ли, аз направих една голяма глупост.“ Папагалът пак се обадил: „Няма съмнение!“ Питам: Какво представлява папагалът? Папагалът не е нищо друго освен съвестта на човека, която се произнася и за доброто, и за злото, което човек мисли, чувства или върши. Съвестта у човека му показва къде и кога той има право да се съмнява или да подозира. Например да се съмняваш в Любовета — това е едно нещо; да се съмняваш в безлюбието — това е друго нещо.

Казвам: Всеки човек има един професор в себе си, който Всеки ден го учи какбо да пра̀ви и какво да не пра̀би. Например този професор казва: „Който иска да стане човек, да внуши респект и уважение на хората, той трябва да бъде строг, намръщен, недоволен и т. н.“ И след като слушате този ваш професор, вие сте скръбни, тъжни и се измъчвате. Питам: Защо сте скръбни? Защо се измъчвате? Няма причини да скърбите. „Дча мъчно ми е.“ Защо ти е мъчно? Мъчно ти е, защото Вчера изяде една кокошка, която още не може да се смели В стомаха ти. Тази кокошка плаче в стомаха атки, понеже я изяде без любов. Някой се оплаквал, че се оженил едба преди една година и вече не може да живее с жена си. Наистина този човек е направил голяма грешка — той се оженил без любов. Когато взел тази мома за своя жена, той не я обичал и днес се оплаква, че тя не влиза в положението му, иска от него да й задоволи всичките нужди, а той

50

цима средства и се принуждава да краде. Питам: Кое заставя | кжа да краде? Ненаситните човешки желания го заставят да крдде и да върши ред престъпления. Ненаситните желания зас- |Ииха човека да напусне рая. Има желания, които всеки ден хлопни) пред вратата на човека и го поставят в положение да изйу- | | - н 'воя мир, своите светли мисли и възвишени чувства. Някой •рва: „Деланията не представляват нищо особено.“ Не, желашг-ии;1 на човека еа на мястото си. Лошото не е в желанията,

|н> грешката седи в тоба, че човек има по-голяма любов към жешията си, отколкото към Бога. Вследствие на това т о й из-бъва смисъла на живота.

Сега аз изяснявам лъжливата страна на живота. Разберете М1 нея, вие ще схванете и правата страна. И тогава вече всички ЩГ знаете, че спасението на човека зависи изключително от ^иобавта. В момента, в който любовта ви към Бога е по-силна, отколкото към вашите желания, вие с т е вече в областта на Ксзсмъртието. Лко пък изпаднете в ада, достатъчно е да се Хванете за една от машините, която произвежда светлина, за иа излезете навън. Тогава вашите неприятели от ада ще се накичат за вас. Вие трябва да си мълчите и да продължавате да се качвате нагоре. Колкото по-голяма става светлината, толкова | повече вие се усещате свободни. Един след друг вашите неприятели ви изоставят, докато останете свършено сам. При из- 1- качването нагоре и любовта ви постепенно се усилва. Щом се | освободите напълно, ще кажете: „Слава богу, вече съм напълно | свободен, никой не ме измъчва и преследва!" Следователно ако нямате любов в себе си, всеки може да се качи на гърба ви и да | ви смуче като дървеница.

Казвате: „Ние искаме да знаем дали Христос ни обича или _1 че." Христос е доказал дали ви обича или не; важно е сега вие да докажете, вие сами да се убедите дали обичате Христа. Важно е сега вие сами да проверите дали любовта към желанията ви е по-силна или по-слаба от любовта ви към Бога. Че еди-кой [си ви обичал — това не трябва да ви ласкае. Вие трябва да си кажете: „За мен е важно, че любовта ми към Бога е по-силна, отколкото любовта ми към този човек." Че парите ви пропаднали, че къщата ви изгоряла — и това не трябва да ви смущава. За вас е важно любовта Ви към Бога да е по-силна и от парите, и от къщата, и от всички материални блага и желания. Истинската печалба в живота седи в любовта на хората към Бога. Обичат ли Бога, те само ще печелят. В тази любов няма загуби.

51

И тъй, любов към Бога — това е великата Истина в живота. Който е съгласен с тазл! философия, нека приложи любовта в живота си и работите му ще се оправят. Дойде ли любовта в човешката душа, тогава те започне истинският живот. Започнат ли хората да прилагат този живот — и с в е т ъ т ще се оправи. Съвременните хора се намират в един затворен свят, какъвто е животът на я й ц е т о б черупката. Те не знаят какво ще стане с тях, нито пък з н а я т как ще уредят работите си. Мнозина се запитват: „Как ще се оправи този свят? Как и кога ще се уредят нашите работи?" От вас зависи. Ако обичате Бога, Той ще ви тури под квачката и след 21 дена вие ще

пробиете яйцето, ще изл_езете навън, ще погледнете на Божия свят и ще бъдете свободни. Придобие ли тази свобода, ще се освободите и от страсца. Който е излязъл вън от черупката, той се е мъчил, т о й се е освободил вече и от нищо не се плаши. Това подразбира „роден от Бога". Такова раждане е на мястото си. То носи Божието благословение.

Някой пита: „Когато Адам и Ева сгрешиха в рая, Бог беше ли между тях?" Как мислите, ако Бог беше застанал до Дървото за познаване доброто и зло т о , щяха ли да сгрешат първите хора? фактът, че те сгреиллха, показва, че Бог не е бил там. Те лесно се поддадоха на изкуплението, защото любовта им към Бога беше по-слаба от жел_анието им да придобият знания, да станат богове. Там е спънката и на всички съвременни хора. Любовта към Бога трябва да се разглежда вътрешно; тя не трябва да се изразява само с думи, но трябва да се изразява в чисти, светли мисли и чувства и във възвишени дела. Само така човек може да бъде силен и мощен. Щастието на силния се крие б Божественото. Целият свят е построен върху този закон. Това се отнася и за ангелите, и за хората, и за животните. Животните се намират далеч от този закон, но и у т я х е вложено Божественото, мак:ар още да не е проявено. Човек се намира в област, дето се изучава законът на любовта. Следователно каквото вършите, то трябва да бъде проникнато от любов. Образът на Бога т р я б в а да седи и в ума, и в сърцето, и във волята, и в душата, и б духа ви. Имате ли предвид любовта към Бога, всичките би рабюти ще бъдат оправени. Без тази любов страданията ще ви сле-дват на всяка стъпка. Страданията на хората показват, че те са в ада. Дето Бог отсъства, там е адът.

Като наблюдавам съвременните хора, виждам как те се смеят едни на други. Една вечер американските милионери, които

52

шнюследък фалирали, се събрали па угощение, на което решили № ски да присъства с най-скъсаните дрехи, каквито може да на-
•рри у дома си. Като се видели б това жалко и смешно положение Цс, те започнали един друг да се закачат: „Колко са хубави тво-
бе дрехи! Надали могат да се намерят подобни б целия сВят."
рАми т в о и т е обуща! Погледни, те представляват модел — от 1Ви-последна мода! Ами погледнете шапката на онзи там! Той е нл принц." Така те се присмивали цялата нощ на своите скъсали дрехи, обуща, шапки и се чудели до какво положение ги е дола съдбата. Така и съвременните хора седят, констатираат д факти из живота на този или онзи и казват: „Голям йреш-
цк е еди-кой си човек!" Ами ти по-малък грешник ли си от него? Сега — с един пример ще илюстрирам още едно положение I жийота на хората. В царството на един от древните царе

е образувало едно голямо съдружие от просяци, от бедни хора, (што си поставили известни задачи в живота. Царят, като се научил за съществуването на това съдружие, отпуснал за тях Нна голяма част от своите богатства. Като съобщили на прогнийте за царската заповед да им се раздаде част от богатствата му, те решили да се съберат заедно на угощение, за да си

- (делят царските пари. Всички просяци дошли на угощението 'баво облечени, но всеки с просешката си тояга в ръка. Като |с видели с тояжки в ръка, те се погледнали един друг, усмихнали се и казали: „Докато дойдем до това положение, ние знаем какво са патили главите ни! Благодарение на тояжките си ние •ислужихме тези нови, хубави дрехи.“ Кое от двете положения п по-хубаво: да се облечете като американските милионери с Най-скъсаните си дрехи или да се облечете к а т о тия просяци — |с най-хубавите дрехи? Второто положение е за предпочитане. {Просякът трябва да се облече с хубави дрехи, да остави настрана просешките.

Питам: Какво представляват скъсаните дрехи на просяка?

Де представляват грешните състояния у човека. Ето защо ту- бете си като задача днес да не направите нито едно прегрешение, да не ви изпъдят от рая. Сега вие с т е пред Дървото за познаване доброто и злото и питате може ли да влезете в рая. вие с т е б рая; от бас зависи да не вкусите от плодовете на рпова дърво, да не ви изпъдят от рая. Казвате: „Бог ще ни помогне, Той знае всичко.“ Да, Той знае всичко, но важно е какво ис знаете. „Бог е всеблаг.“ Така е, но вие какви сте! „Бог е Лю- в.“ Бог е Любов, Той обича всички, но каква е вашата любов ъм Бога? „Бог ще ни даде от своята Любов.“ Това е просия, а с 53

просия работа не става. Вие не трябва да бъдете просяци. Просията е леност. Това подразбира човек да очаква на другите хора, те да работят за него,, а. т о й само да седи, да дрънка ма звънци — да му донесат това-оаова. Ако хората искат с в е т ъ т да се оправи, всички проповедници, владици, управляващи трябва да хвърлят одеждите си и да зпурят престилки, да се запретнат да слугуват на другите. ДоЗсато съвременните хора обличат сВо- ите парадни одежди, д о к а т о поставят корони на главите си и държат патерици в ръка и очакват на другите да работят за тях—светът няма да се о прави. Пък и майките и бащите трябва да постъпват праВилио. Срещате днес една майка — взела д е т е т о си на ръце, носи го и казва: „Мое е това детенце, аз го родих.“ На другия ден я срещате с четири реда сълзи плаче — д е т е т о й заминало за онзи свят. Как стана това нещо? Нали това д е т е беше нейно? Срелцате някой—хвали се с богатството си. На другия ден б о г а т с т в о т о му изчезва — ограбили го. Как стана това? Богатст&ото му е отишло там, о т д е т о е дошло.

.Дяволът ме обра." Казвам: Може да те обере само този, с когото си бил съдружник.

Аз искам да схващате мисълта ми правилно, за което ви цитирам факти, опитности от самия живот. Като ви говоря за дявола, имам предвид изкушенията, на които всеки ден можете да се натъкнете. Трябва да бъдете внимателни, да се пазите от тях. Питате: „ВияЧдали ли с т е дявола?" Аз не искам да го виждам. С него не искам да имам никакво съдружие, нито срещи, нито казано-речено. К а т о го среща на пътя си, питам го: Ти научи ли се да любиш Боаа? „Ама има ли Господ в света?" Върви си по работата, повече не се занимавам с тебе! Той иска да лъже, затова пита има ли Бог или не. Той ме пита: „Има ли любов в света?" Върви си по р а б о т а т а ! „Животът има ли смисъл?" Върви си по работата! 1Ц<<е дойде той да ми дава ум има ли Бог или не, има ли животът смисъл или не и т. н. Не ми трябва неговата философия. Той да си върви по пътя! Дойде ли човек до положението да разглежда Въпроса за съществуването на Бога от причини към последствия, неговата работа е свършена. Той няма да дойде до никакъв р е з у л т а т и ще го изпъдят от рая. 'Ги си изгубил Бога, Когото някога си познавал. Сега не ти остава нищо друго, освен да си в"ървиш по работата. Един безверник отива при един американски проповедник и му казва: „Докажи ми, че Бог съществува!" Проповедникът го взима близо до себе си и му налага хубав бой. „Моля ти се, братко! Олеле, Господи! Остави ме! Има Бог в с в е т а ! Не ме бий, пощади ме!"

54

Сега аз не искам да ви се присмивам, но казвам, че много пъти и вие се намирате в положението на този безверник. Дока-1И) страданията още не са дошли върху вас, вие отивате при някой възвишен дух и го питате: „Има ли Бог или не?" Щом стра- .шията дойдат върху вас и почнат да ви налагат, вие казвате: леле, Боже, помилвай ме! Има Господ!" Щом отричате Бога и вярвате в Него, страданията идват. Щом Го признаете и вярвате б Него, страданията изчезват. Щом питате има ли "ов, страданията пак ще дойдат. „Обича ли ме Бог?" Това е пението б тебе. Няма какво да се съмнявате в Бога, но виж- с любовта ви към Бога по-силна ли е от любовта ви към някои пши желания. Ако любовта ви към Бога е по-слаба, отколкото към желанията ви, работите ви ще останат неуредени. Ако лю- вта ви към Бога е по-силна, отколкото към желанията ви, Ъчките ви работи ще се оправят. Всеки ден правете сравне- е между любовта си към Бога и вашите желания, за да разбе- * т е на какво се дължат успехите или неуспехите в живота и Друго решение на въпросите няма. Каквото и друго разрешение да търсите, вие ще се натъкнете на ред неразрешими г.ппроси. Няма какво да се спирате пред изкушенията и да ги

1.1 шенявате. Дойде ли изкушението, кажете: „Върви си по работата!" Казвам: Ако се спрете пред тази нескончаема философия на разискване, която не води към положителни резултати, ще се Намерите в положението на онзи българин от турско време, (сойто постоянно се хвалел пред своите съселяни, че всичко зна-
• л. че знаел турски език толкова добре, че и със султана можел I се разговаря. По едно време в селото им дошъл един турски ей и трябвало да се намери някой между селяните, който знае турски, да превежда какво иска беят от тях. Тогава извикали ози селянин, който се хвалел, че знае турски, и го накарали да превежда думите на бея. Обаче той не разбирал какво му говорил беят и предавал думите му криво. Като влизал в стаята При бея, последният го набивал добре, като му казвал: „Ти трябва да научиш хубаво турски език! Така не се говори турски." Ка- | по излизал вън, селяните го питали: „Защо те би беят?" „Защото го наддумах." Не, човек се бие само тогава, когато не знае акво да приказва и как да приказва. И след това ще казва, че трада за Бога. Човек страда за това, че не знае да говори как- о трябва. Тази е истината.

Някой казва: „Какво ще се разправам с хората, когато не ме разбират?" Покажете ми един човек в света, когото хората са

55

разбрали! Няма такъв човек. Христос не каза, че хората не го разбират, но каза: „Такава е Волята Божия." Пилат Му каза: „Знаеш ли, че имам власт да те разпна, имам власт и да те освободя?"

Христос отговори: „Всяка власт е дадена от Бога. Дадено ти е да ме опиташ, но аз не: съм от тези, които се отказват.

Готов съм да понеса всички последствия. Любовта ми към Бога е толкова силна, че мога да понеса този кръст." Както знаете, Христос понесе толкова ст радания и поругания, а съвременните хора искат да прекарат живота си без никакви страдания.

Може и без страдания. Кога? Когато човек възлюби Господа с всичката си душа, с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си сила и работи съзнателно да превърне страданията в радост, т. е. да носи страданията и скърбите с радост. Ако човек не възлюби Бога, т о г а в а и страданията му ще бъдат непоносим товар за него.

Сега — да дойдем до основната мисъл: Любав към Бога. Мнозина постоянно запитват: „Бог обича ли ни?" От първия до последния ден на живота си вие ще проверявате това, но и себе си ще проверявате. Ако любобгпа ви към Бога е по-силна, отколкото към желанията ви, на т р я в път сте. Обаче ако любовта ви към Бога е по-слаба, о т к о л к о т о към желанията ви, тогава страданията и противоречията в живота ви ще останат неразрешени.

Любав към Бога—това е мистическа, вътрешна опитност, която едни ще разберат по един начин, а други — по друг начин.

Магическата сила на тази о-питност се крие в момента, когато човек отправя ума, сърцето и душата си към Бога — без колебание, без съмнение. Дойде ли з° този момент, човек всичко може да постигне. Само тогава гпой може да разбере смисъла на живота. Ако вие държите в ръката си една семка, лишена от почва, от влага, от светлина, от топлина и от въздух, как ще може тя да се развива? Как ще можете да разберете от какъв плод е тази семка, ако не ѝ дадете услов ия да порасне, да се развие, да цъфне и да даде плод? Вън от тези условия семката ще остане неразбрана за вас. По същия закон бояка мисъл, всяко чувство и желание могат да се развият само гар и Божията Любов и топлина. Само при тези условия ще видите тяхната сила. Следователно всяка мисъл, всяко чувство и желание представляват такава семка, в която са скрити Божията Любов и Мъдрост. И тази семка чака благоприятни условия за с в о е т о развитие.

И тъй, каквото и да ви се говори, вие никога няма да разберете Словото Божие, д о к а т о не възлюбите Бога. Това се изисква от вас. Пък и от моя страна, ако и аз не обичам Бога, никога

56

1цс бих могъл да предам Неговото Слово. Значи законът е еднакъв и за мен, и за вас. Ако обичате Бога, ще разберете дали т о - В;|, което ви говоря, е истина. И ако аз обичам Бога, ще говоря истината. Аз сам зная говоря ли истината или не. Тъй щото когато не разбирате Словото, това не значи, че не слушате или I ме чувате; това показва, че не обичате Бога. Щом не обичате Пога, любовта ви към вашите желания е много силна. Тогава каквото и да ви се говори, всичко е безполезно. Следователно и като ви говоря, и като Ви слушам, Божията Любов трябва да е в мен. Ако говоря с Божията Любов, всичко мога да предам; ако 1 слушам с Божията Любов, всичко мога да възприема. Същото се отнася и до вас: Ако слушате с Божията Любов, всичко можете I да възприемете; ако говорите с Божията Любов, всичко може- Нпс да предадете.

Всички хора искат да слушат и да говорят с Божията Лю- { бов, но какво правят? Взимат празна стомна, т у р я т я под чучура на някоя чешма и слушат как се пълни: Къл-къл-къл! Като се напълни стомната, запущват я добре, залепВат отгоре един пе- * чат и издават диплом: „В тази стомна се съдържа еди-какво си количество вода, черпано от еди-кой си извор на това и това •шело." Като дойде професорът, отваря стомната и започва да Предава на учениците си: Къл-къл-къл! Щом водата в стомната [се свърши, и професорът свършва лекцията си. Той отново става ученик: отива при чешмата, поставя празната стомна под [чучура на чешмата и слуша какво говори водата: Къл-къл-къл! Професорът взима стомната, занася я в университета, д е т о I на другия ден ще държи втората си лекция. Това е предметно

оОучение.

Сега да оставим настрана въпроса за смисъла на живота, който съвременните хора често задават. За вас е важно, като отивате в света, да говорите и да слушате с Божията Любов. Какво става обаче? Някой отива в света, иска да го подобри, да го оправи, но опълчва хората против себе си. Отивате ли в света, първо ще се справите със себе си, ще проверите любовта

14 Ви към Бога по-силна ли е, отколкото към всяко ваше желание | или към всяка ваша мисъл. Щом се справите със себе си, щом се ! опитате, само тогава ще можете да говорите и на хората. Ще | им кажете, че ако искат да бъдат щастливи, радостни и весели, да имат на страната си всички възвишени, добри и разумни ' хора, те трябва да обичат Бога повече от всички свои желаня. Една от нашите сестри ми каза: „Аз дойдох на Езерата, на 1 тези високи места и на този чист въздух да се освежа, да разре-

57

ша един въпрос" Питам я: Как ще го разрешиш? „Ще се моля на Бога, постоянно ще бъда в молитва." Казвам: Ти можеш цял ден да се молиш, но това е само- външна молитва. Истинската молитва се изразява чрез любовта. Ти трябва да си зададеш въпроса: Мога ли да обичам Бога. повече от своите желаня? Смисълът на живота седи в любов към Бога. Човек се е родил, за да обича Бога и да запечата живота си с тази любов, а не да бъде слуга на хората. Постигне ли това, всички въпроси са разрешени. Този е смисълът на стиха, който Христос е изказал: „Това е живот вечен — да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога." Възлюби ли човек Бога, дето и да отиде, пътят му всякога ще бъде отворен. И в ада да е, межд>> грешниците, то и там всякога ще бъде радостен и весел. Сега — няма да ви желая да постигнете това нещо, но ще ви питам: Обичате ли Бога?

Казвате: „Как се познава човек, който обича Бога?" Ако обичате Бога, вие ще мязате на онова момче, което яздело магаре и по пътя го настигнал един «старец, който започнал да се разговаря с него. Старецът казал: „Момче, хайде да се поразговорим за възможни неща, които могат да станат." Момчето отговорило: „Добре, дядо, можем да тоговорим." „Тогава, дядовото, я слез от магарето, аз да се кача малко на него, че се изморих — дълго време вече пеш вървя." „Добро, дядо, може." Момчето веднага скочило; дядото се качил на магарето. Като изминали така доста път, момчето се уморило и казало на дядото: „Дядо, хайде пак да поговорим за неща, които са възможни. Сега пък ти слез от магарето, да се кача аз на него, да си почина малко." „Дядовото, това е невъзможно!" Значи да се качи дядото на магарето — това е възможно, а да слезе от магарето — това е невъзможно. Сега аз желая бис да бъдете млади като момчето и готови да слезете от магарето, идом някой желае да поговори с вас за

възможни работи. Аз не желая да бъдете стари като дядото и да не искате да слезете от> магарето, щом някой желае да поговори с вас за възможни работи. Който се е научил само да се качва на магарето, а да не <слиза от него, той нищо не може да постигне. Знаеш ли да се качваш, ще знаеш и да слизаш. Това значи смирение. Ще слезеш, ще се изправиш на краката си, т. е. на закона на Любовта, и ще кажеш: „За Бога съм готов всичко да направя!“ Като кажеш, че за Бога си готов всичко да направиш, това не подразбира, че се ангажираш за хиляди и милиони години. Ти трябва да си готов да направиш всичко за Бога само за даден момент, за една хилядна част от секундата. Ако някой намисли да направи зло някому, то й се бори, мисли, решава и най-

58

шиле казва: „Любовта ми към Бога е по-силна от всякаво мое желание или от всякава моя мисъл.“ Това значи да обича човек и >. ;1. Какво му коства да избере правия, добрия път? Какво похубаво от това да бъдете млади? Ще ви срещне дядото и ще каже: „Синко, искам да поговорим за възможни неща.“ „Може, дя- < ц >, да поговорим.“ Можем ли да обичаме Бога? Можем. Можем ли да победим сбета? Можем. Можем ли да преодолеем всички мъчнотии? Можем! Всичко можем да направим, като имаме Божия-пи Любов в себе си. Бог е Любов, Разумно начало, което е вложи- ,\() всичко в живота. Държим ли тази мисъл постоянно в ума си, Ние ще имаме съзнанието, че умът, сърцето, душата, духът ни са дадени от Бога. Съзнаваме ли това, ние ще бъдем така изправни към Бога, както и Той с изправен към нас. След всичко т Ова — какво ни пречи да Го обичаме? Защо да не обичаме Онзи, 1.1 >>йто ни е дал всичко? Щом имаме ум, сърце, душа и дух, какво повече може да се желае? Умът, който Бог ни е дал, може да се поддържа само с Божествени мисли. Сърцето, което Бог ни е дал, може да се поддържа само с Божествени чувства. Душата, която Бог ни е дал, може да се развива само с красивото и хубаво(>то, което излиза от Бога. Само по този начин нашите улове, сърца и души ще дадат плодове.

Казвам: Първото отношение на човека е към Бог. Второто отношение е към своя ближен. Ако първото отношение не е съществувало, и второто няма да съществува. Момък среща една грозна мома. Минава-заминава покрай нея, не я поглежда. Тя му казва: „Ти не ме поглеждаш, не ме обичаш, понеже съм грозил.“ „Дз не те обичам не защото си грозна, но защото не си добродетелна.“ И действително, има една грозота в света, която не може да се обича. После същият момък среща една красива мома, която поглежда, замисля се и заминава. Тя му казва: „Ти ме погледна, защото ме обичаш. Обичаш ме пък, защото съм красива.“ Момъкът отговаря: „Не че те обичам, но те погледнах и не съм мислил, защото видях, че си красива, но не и добродетелна.“

Значи има една красота в света, която не може да се обича. След това т о й среща една грозна мома, на която казва: „Тебе мога да обичам, защото си добродетелна." Среща една красива мома, на която също така казва: „Тебе мога да обичам, защото си добродетелна."

Следователно човек трябва да бъде добродетелен! Под дума та добродетел се разбира Божественото в човека. Отвън човек може да е грозен, но отвътре трябва да е добродетелен.

Грозотата е само изпит за човека. Зад грозотата се крие нещо

59

красиво. Навсякъде има нечдо, което измамва, излъгва хората, за да приВикнат да гледат на нещата не така, както са представени. Истинската красота, както и силата на живота, се заключават в любовта.

Някой казва: „Колко е в т ино прекарваме на Рила! Досега сме изхарчили много малко пари_" Не е въпросът в парите — дали малко или много с т е иахарч_или, но важно е да използвате времето както трябва. Ако с е д и т е т у к и не изпълнявате волята Божия, дохождането ви е безсмислено. Вие дойдохте за чистия въздух, но трябва да изразите любовта си към Бога. Много ли струва това? Преди всичко- В-ис се намирате на кръстопът. Какво ви коства да Вземете онази посока, която ще ви изведе в правия път? Казвате: „Дълъг е този път!" Ходи ли човек без любов, тогава п ъ т я т е дълъг, труден, а желанията са непостижими. Имате ли Божията Любов в себе си, каквото и да ви се случи в живота, всичко ще се пре&ърне на добро.

Сега — аз изнасям как >живеят ангелите, светиите, добрите и разумните хора. Същевременно в най-слаби черти описвам Божествения свят. На Земята рядко се срещат хора, които водят Божествен живот. Но след като веднъж има такива хора, макар и малко на брой, и ви<е можете да живеете като тях. Как живеят съвременните хора — това не ме интересува. Лз наричам истински човек този, който е възлюбил Господа. Момент ъ т , в който т о й се е определил и възлюбил Господа, го определя като човек. Такъв човек привлича вниманието на всички добри и разумни хора и те казват: „Лнес става нещо Божествено!" Който не е възлюбил Бога, т о й още не е истински човек.

Този човек може да яде и пие3 но това никого не интересува. Дя възлюбши Бога — този е най-славният момент в твоя живот.

Това значи да цъфтиш, да разнасяш благоуханието си надалеч.

Това значи да бликаш постоянно като извор, който знае само да дава. В този момент всич3си разумни желания са постижими.

Казвате: „Тази работа е много трудна." Защо? Защото с т е заспали, т. е. турили сте много пръст над вашето семе. Казвам: Турете само един-два сантиметра пръст над вашето семе, не го чоплете и ще вид|ите, че след малко време то ще изникне.

Не заравяйте дълбоко вашите желания! Казвате: „Ние искаме да бъдем учени.“ Вие с т р а д а т е от много учение. „Искаме силни да бъдем.“ Вие и без т о в а с т е силни. Едно нещо ви е необходимо — да залюбите Бога!

Преди няколко дена около езерото бяха дошли двама рибари да ловят риба. Ние работехме наблизко и гледахме как риби-
60

те се бяха разиграли. Някои от тях станаха жертва на рибарите, попаднаха в мрежите им. Казвам: Има смисъл да се жертва рибата, но ако от лошите условия отива при по-добри; обаче ин1 отива в стомаха на човека. На другия ден рибарите пак дойдоха, цял ден хвърляха мрежите си, но нищо не уловиха. Рибите ме се излъгаха да излязат. Рибарите бяха евангелисти, но хора м;нпериалисти. Те казаха: „Сега гладни ще останем.“ Ние ги нахранихме и те малко се успокоиха. Казвам: Който е с Бога — и риби ще има, и хляб ще има; без Бога нищо няма да има.

Някой казва: „Обърнах един човек към Бога.“ Как го обърна?

І и обърна този човек, както рибарят лови рибите. Хвана човека

в мрежата си, опече го и го изяде. Ако с обръщането ти си

І н н]обрил живота, условията на този човек, това обръщане има

(мисъл. Тогава — постъпвайте по същия начин и с вашите желания:

хванете ги едно след друго в мрежите си, турете ги на

огъня и ги изяжте. Нека те се преработят вътре у вас и след

това да се реализират.

Рибарите представляват хората на стария живот, зато-

Ва Христос някога им е казал: „Отсега нататък ще ви направя

л < >вци на хора.“ Сега и на вас се проповядва ново учение, но вие,

по стар начин, седите с мрежите си на брега на езерото и каз-

Вате: „Чакайте да уловим поне една риба!“ Вие мислите, че ако

уловите три-четири килограма пъстърва, ще се осигурите. Не,

ребен че няма да се осигурите, но завинаги ще останете рибари

^ ще гладувате. В новия живот човек трябва да живее по закова

на любовта. Който върби в този път, достатъчно му е да

хване само един сом.

Тази беседа, която сега ви държа, е една от сериозните.

^ко с т е я разбрали, вие ще можете да я приложите за себе си,

Ще можете да я предадете и на другите. Ако приложите тази

Беседа, тя ще осмисли живота ви. Животът се осмисля само

от Божията Любов. Тя е като малка искра огън, хвърлена намясто

и навреме. Хвърли ли се намясто и навреме, тя произвежда

щастие в живота. Попадне ли не намясто и без време, тя произвежда

нещастие.

СТАРИТЕ НАКИТИ

Съвременните хора трябва да се пазят от една слабост — от свещения мързел. Срещате някой беден човек и се възхищавате от него. Той с работлив прилежен, на никого не очаква. Обаче забогатее този човек, той веднага се отпуска, поддава се на мързела. Мързелът си пробива път и в духовния живот на човека. Когато някой човек влезе в духовния път, в първо време той се моли на Бога, работи, помага на ближните си. Забогатее ли, той преставя вече да се моли, не работи много и казва: „Сега иска другите се молят; аз достатъчно се молих и работих." Това положение именно е най-опасно за човека. Според мене духовният човек трябва да работи повече от всеки друг. Това означава: Богатият трябва да работи повече от сиромаша. Здравият трябва да работи повече от болния. Богатият човек представлява здравия, а сиромашът — болния. Ето защо богатият, т. е. здравият, трябва да работи повече от сиромаша, от болния. Какво става сега? Точно обратното: сиромашът — болният — работи повече, а богатият — здравият — работи по-малко.

Питам; Коя е причината за тази аномалност в живота?

Мързелът. Когато мързелив хване богатия човек, той туря някаква тежест на крака му, направи някаква инжекция на гърба му или другаде някъде и казва: „Не видиш ли, че кракът ти се с подул? Как ще работиш с такаъв крак? Я си легни, почивай си, докато оздравееш напълно. Има време за всичко, после ще работиш." На друг някой казва: „Виж какви бодежи имаш в гърба си!

Знаеш ли какви последствия могат да се явят от тези бодежи!

Пази се, не работи, почивай! Като минат бодежите ти, тогава ще работиш." Това са измислици на дявола, който иска да си създаде удобства в къщата из човека. Не, придобие ли човек богатства, стане ли духовен, той трябва да разчита за здравето си, да уповава на Бога и от нищо да не се плаши. Ако във физическия живот човек се страхува, той трябва да знае, че в духовния живот има по-големи мъчности.

Казано е в „Битие": „Земята беше неустроена и пуста. И тъмнина бе върху нея." Значи преди създаването на небето и Земята всичко беше хаос, неустроено, неорганизирано. Преди да се съз-

62

идат Слънцето, Луната и звездите, навсякъде беше само тъмнина.

Кто защо, когато човек посреща изгрева на Слънцето и се

|Ш|ва на неговата светлина, нека има предвид, че той още не е

< |Уп| иил работата си на Земята. Защо? Защото както преди създаването на Слънцето е имало много неустроени работи, така

Б след създаването му има много още работи неустроени и пусти.

Лнес Слънцето свети именно затова — да ни покаже какво

Лю още да работим. Човек трябва да се върне назад в съзнание-

в си, към миналото, да дойде до реалния свят, да види онова,

но е ставало някога на физическия свят. Не дойде ли до този кален свят, той нищо не може да разбере от духовния. Ще прочетете 4 глава, I Послание към Коринтяните, в което апостол Павел говори какво се иска от строителите на Божиите тайни. Едно от качествата на строителя е да бъде Верен. Не е въпросът крушата да бъде много голяма, нито много клончеста или с много листа, но важно е тя да дава плод, и то доброкачествен. Значи ние се интересуваме от плода на крушата. И човек е интересен за нас поради плода, който той дава. Качество на истинския човек е добротата, а доброто е плод любовта. Добрият човек не е захар; ако е захар, ще го изядат, златният човек не е злато; ако е злато, ще го откраднат. Любимият човек не е и запалена свещ; ако е запалена свещ, ще изгори. Това са ред контрасти, които заставят човека да мисли. Човек може ли без захар? Може. Без злато може ли? Може. Без свещ може ли? И без свещ може. Захарта, златото, свещта са човешки произведения, без които може да се живее. Казвате: „Как може човек да ходи без свещ в тъмнината?“ Ла, съвременните хора не могат да ходят вечер без свещ, но има същества, които ходят и тъмнината без свещ. Те имат своя собствена светлина, която ги ориентира в тъмнината.

Сега — да дойдем до вътрешната страна на въпроса. Когато човек е зависим от условията, той уповава на свещта. Щом свещта му изгори, без нея той не може да ходи в тъмнината. На какво може да се уподоби свещта? Някой има 200 000 лева, Вложени в банка. Той разчита, уповава на тях и казва: „Все имам нещичко в банката, на което разчитам.“ Тези пари представляват неговата свещ, която гори и му помага да излиза вечер в тъмнината. Един ден банката фалира, т. е. свещта на този човек изгаря. Какво е положението му тогава? Той се намира в положението на фалирал търговец и не знае какво да прави. Свещта, на която е разчитал, изгоряла. Сега вече той не може да ходи в тъмнината. Друг някой разчита на къщата си, обаче избух-

не пожар и къщата отива. Седи този човек замислен, тъжен* свещта му изгоряла и той не може да ходи в тъмнина — на всяка крачка се спъва и пада. Аз ме казвам, че може да се живее без къща, но този човек е вложил всичките си надежди в нея и сега животът му се обезсмисля.

Казвате: „Защо Господ да опусна свещта да изгори?“ Господ казва: „Ако искаш свещта ти да не изгаря, трябва да я направиш от материал, който не се поддава на горение. Заеми се да си направиш нова свещ.“ Ама много Време, много работа трябва. Да, ако човек иска да си направи свещ, която да не изгаря, изискват се най-малко 15-20 години усилена работа. Как правят днес свещите? Взимат няколко цилиндрични калъпа, поставят в тях фитили

и отгоре сипват разтопена лой. Колкото повече лой сипват, толкова и свещта става пю-дебела. Едно е важно за човека: през каквито и промени да минава, той трябва да запази в себе си опия качества, които и на този, и на онзи свят следват подир него. Доброто върви навсякъде с човека. Божественото върви всякога с човека. Това, което върви (Зи всякога и навсякъде с човека, е негово. Кое не върви заедно с него при всички условия на живота му, не е негово, то е чуждо». Чуждото пък всеки може да го вземе. Следователно добро е само това, което всякога върви с човека. Никой не може да отнеме среброто на човека. То е неговият верен приятел, то е неговият вечен спътник в живота.

Казвам: Като си е доиш на планината, вие трябва разумно да използвате благата, които ви се дават. Някой казва: „Какво ще правим, като слезем утре-вдругиден от планината?" Да се говори така, това значи да разчита човек на условията. Докато говорим „днес, утре", ние сме хора на условията. Тъй щото, когато казвате, че ще дойде ден да слезете от планината, това може да се уподоби на слизането от гърба на коня. Като слезеш от коня, няма да бъдеш по-добре, но поне ще разчиташ на себе си. Човек не трябва да уповава на условията, на дните и т. н. В Бога има само един ден. Следователно като говорим за дните, трябва да разбираме един ден само — Божествения ден. Виждате един клон и казвате: „Този клон е от едно-кото си дърво."

Това не е правилно разсъждение. Този клон е от Божественото дърво, защото само едно дърво има в света, а всички останали дървета са удове на това голямо Божествено дърво. Божественият ден, като не може напълно да се проектира само в един ден, то се разпределя в много дни, които, събрани заедно, съдържат материала на Божествения ден. Следователно всичките дни заедно, както и Божественият ден отделно, изразя-

64

цялата истина. Ние казваме ден и нощ, защото имаме из-св и залез на Слънцето. Ако не виждахме Слънцето, щеше ли .| И мислехме за нас ден? Какво щеше да бъде положението на Юска, ако той виждаше Слънцето и вечер, когато за всички буги съществува то е вече залязло? Тогава човек щеше да живее в постоянен ден. За него нямаше да съществува нощ; за него нямаше да има „вечер, утре, вдругиден" и т. н. — д е то и да се обърне човек, навсякъде ще вижда Слънцето.

Мнозина казват: „Ние вярваме." Вярванията на някои хора временни, изменчиви, понеже те вярват само в неща, които кога са виждали или които днес виждат. Питам: Каква нужда а тук от вяра? Истинската вяра се отнася до неща, които нито си виждал някога, нито днес виждаш. Някой казва, че иаду-;ил вярата си. Какво значи да изгуби човек вярата си? Изгубване и. | вярата подразбира, че човек е изгубил условията да вижда пепит.

Някой заминава за странство, д е т о прекарва няколко ео-
ини, далеч от близките си. Той изгубва вяра, че ще дойде ден да
е види със своите близки. Ако помисли, че ще се види с тях,
Вярата му ще се възвърне. Виждането е процес, който възста-
11< >вива вярата. Следователно вярата е сила, която ръководи чо-
Вска в неговия път. Докато човек не вижда нещата, той трябва
да ходи с вяра. Щом вижда нещата, той ще ходи със знание.
Като сме дошли на планината, ние ставаме рано да се по-
олим и да благодарим на Бога за всички блага. На някои не им се
тава рано, искат да си полежат и намират ред оправдания —
е не са разположени или че са уморени и т. н. Питам: Какво ще
рабите, ако с т е слуга при някой сприхав господар, който иска
а започвате работата си рано сутрин и навреме? Ще вземе ли
ой във внимание вашето неразположение? Ако се успите, т о й
е вика, ще се сърди и най-после ще ви изпъди, като каже: „Та-
в слуга не ми трябва. Хайде на добър час!" Вие мислите, че на
лаината няма господари. И тук има господари, и какви при
оба! Знаете ли какво могат да направят тия господари, като
е разгневят? Те веднага ще изпратят гръмотевици, светкави-
и, дъжд, град, че ще се чудите какво да правите, де да се скри-
те. Дъждът ще ви намокри хубаво, а градът може да изпокъса
алатките ви. Тези господари ще ви кажат: „Хайде вдигайте се
тук! Такива слуги не искаме." Братята, които бяха дошли пър-
и тук, опитаха какво могат да направят господарите на планината.
Те изпратиха гърмежи, светкавици, дъжд и казаха на
Братята: „Качвайте се горе!" При такива господари човек става
много смирен. Тези господари казваха: „Като дойдат вашите
* Гла^т на Любавта 65

братя и сестри тук, бие иде ги предупредите да бъдат Внимателни
към задълженията си, защото и тях ще измокрим."
Утре сутринта ще с т и д е м на петото езеро (Маха-Бур),
Бъбрека, да видим има ли разлика във водата от миналата година.
Сутрин б четири часа всички трябва да с т е на крак. Турете
настрана всички украсен-ия, всички накити! Под думата накити
аз разбирам недъзите в човека. Боли те крак — кажи си: „Този
накит не ми трябва!" Бс*ли те ухо — кажи си: „Този накит не
ми трябва!" Имаш някакво неразположение — кажи си: „Този на
кит не ми трябва!" Оста в е т е всички накити вкъщи и излезте
вън, на чист въздух, без Всякакви накити. „Не мога да мисля."
Остави и този накит настрана! Като се освобождавате постепенно
от накитите си, вие ги хвърляйте настрана от вас и
останете само с Божесгп&сното, което ви следва навсякъде.
Щом с т е неразположени, в ие чакате да дойдат слугите, да подобрят
състоянието ви, но докато дойдат т е , целият ден ще
отиде. Изпаднете ли в някакво тежко състояние, в неразположение
на духа, кажете си: „Едва ли ще дойдат слугите ми днес,

ами аз сам да се заема да сменя състоянието си, т. е. да сменя нагледите си; ето, сутрин та си отиде вече, а по същия начин ще отиде и останалата т а < т от деня." Щом човек започне някаква работа, състоянието му се изменя.

И тъй, за да се освободи човек от свещения мързел, той трябва да прави усилия да работи. Няма по-хубаво нещо за човека от служенето. Тук имаше благоприятни условия за работа, за служене — както на себе си, така и на другите. Ще разпредели времето си така, че да поработите за себе си, за ближните си и за Бога. Другояче Оказано: част от времето ще употребите за ума си, част от в р е м е т о — за сърцето си и част от времето — за тялото си. Или: една част от времето ще употребите за духа си, част — за душата си и част — за самите вас. Всеки да разпредели в р е м е т о си, както разбира. Всяка работа, която вършите, трябва «а има отношение към физическия, към духовния и към Божествения свят.

Днес ще ви дам за чептиво 55-а гл. от Исая, 5 стих: „Ето, ще призовеш народ, когото ти не знаеш; и народи, които не те знаеха, ще тичат при жпебе заради Господа Бога твоего и заради Светия Израилев, зачдото те прослави."

ЛЕН НА ДОБРОТО

1сшния ден ще наречем Ден на доброто.

Р.дна житейска мъдрост, една житейска философия казва:

г.ипо човек се нахрани, той не трябва да се безпокои как ще

• мели храната. Седне ли човек пред трапезата, първо той

Ва да изпита благодарност, че има възможност да се нах-

, да опита Божиите блага; после трябва да започне да яде,

изпитва удоволствие от храната, която приема, и най-

г трябва да благодари, че се е нахранил. Как ще се смели и

аботи приетата храна от стомаха — по това не трябва

прави никакъв въпрос. Когато гладният се намери пред

|С, мисли ли как ще се нахрани, де ще отиде храната и как ще

мели? Гладният мисли само за едно: дали ще намери храна и

КО храна ще намери.

(/ивременните хора често мислят какво ще стане за в бъ-

Щцс е тях. Това не е тяхна работа. Когато купите едно перо и

'турите на перо дръжката, мислите ли какво ще стане с не-

Мищо не мислите. Туряте перото на перодръжката и то

ш<- Когато поставяте чучур на някоя чешма, мислите ли как-

работа ще върши той? Вие поставяте чучура и нищо не мис-

мн\ Който погледне чешмата, т ой знае вече каква работа ще

ши чучурът. Трябва ли чучурът, от своя страна, да остави

чката си работа и да разправя на хората каква му е служба-

•I' Чучурът изпълнява работата си и мълчи, а който дойде до

Ъмата, той разбира, че чучурът е на мястото си. Конете,

Ето теглят кола, трябва ли да спират на пътя, да разправят

този-на онзи каква работа вършат? Трябва ли коларят да спре

[ата и да разправя на минувачите кой тегли колата и кой ка-

конете? Достатъчно е само да се погледне към колата, за да

I м |бере кой каква служба изпълнява. Не е наша работа да ра-

ркваме върху въпроса кой тегли колата и кой кара конете. Дд

ирате колата, да разпитвате кой я кара — това не е намяс-

11 (:пира ви някой и пита: „Защо си дошъл на Земята?" Ще о т -

16ориш: „Дз съм дошъл на Земята за това, за което и ти си

Лшъл." „Аз не знам защо съм дошъл." „И аз не знам." Красотата

п|п именно в незнанието. Ако знаем защо сме дошли, нямаше

(Р

да дойдем па Земята. Понеже не знаем, дошли сме да научим как

ба е задачата ни тук. К а т о се научим, ще се върнем там, отде

то сме дошли. Ако някоя риба се хване на въдицата, но успее да)

се освободи, втори п ъ т *це се хване ли? Втори път тя не (\

лъже. Тя вече се отказва от примамката на въдицата.

Казвам: В съвремениил свят има много хора, заинтересува-!

ни от рибите, искат да ги ловят. И ще видите, че в света имл|

много архаически, изостанали неща, които служат за примамки.

Съблазните в света не= са нищо друго освен въдици, с които1

мамят хората. В това опъношение с в е т ъ т е бурно море, в което са поставени безброй въдици. Човек пък е риба, която свободно се разхожда в мор с т о , докато се натъкне на някоя въдица. Зърне ли отдалеч още някоя въдица, т о ѝ отива към нея, понеже мисли, че ще намери нещо особено. Закачи ли се за въдицата, той вече излиза от Бога. Щом излезе от Бога, изгубва свобода си — не е господар на своето положение и го виждате като рибата: или върху някоя пиростин на огъня, или в някоя тенджера, или в някой човешки стомах.

Един ден като се върне в морето, ще го питат: „Какво имаше на въдицата, с която те извлякоха от морето? Какво научи от нея?" Той ще отговори като онзи американец, който влязъл в добре осмолена и затворена бъчва и с нея се спуснал от Ниагарския водопад, по тече ние то на Водата. Като го запитали как се е чувствал в бъчвата, той отговорил: „Влез в бъчвата и сам ще разбереш. Едно бабно нещо научих: и целия свят да ми дават, втори път не влизам в бъчва да преминавам с нея водопада." Този човек искал да се прослави, всички вестници да пишат за неговия подвиг. Обаче след опита си той казал: „Какво ще пишат сега бестншди те за мене — това не ме интересува. Едно зная: втори път не влизам в бъчва, която се върти на всички страни* Още в първия момент изгубих съзнание. Тъй щото от тази опитност не научих нищо ново."

И тъй, бъчвата представлява безпорядъчния живот, който някои хора минават. Който попадне в този живот, ще знае толкова, колкото е знаел преди влизането си в него. Като излезе от този живот, той вече ще има някаква опитност, но в края на краищата ще каже: „Втори път не влизам в този живот!" С този пример искам да ви наведа на мисълта, че бъчвите са създадени за изкушение. Кой има най-много бъчви? Кръчмарят. Той има мази, пълни с бъчви, & които има и старо, и ново вино. Още кой има много бъчви? Търговецът на дървено масло и на други растителни масла, които продава на хората. Най-после дохождат

•ме о; > ония хора, които нямат бъчви, но наливат гореща вода в термосите си, когато отиват на екскурзии по планините, лепователно най-много и най-големи бъчви има кръчмарят. Питам: Нашите мисли и желания в големи или в малки бъчтрибва да се затварят? Който има някоя голяма мисъл или кое голямо желание, затворено в голяма бъчва, то ѝ се намира в кръчма. Тази голяма мисъл, затворена в голяма бъчва, след време експлодира, ще пръсне бъчвата и ще излезе навън. Такава мисъл може да се уподоби на ново вино, което още не е ферментирало. Както младото вино, затворено в бъчва, може да пръснбъчвата и да се излее навън, така и голямата мисъл, която блее в човека, предизвиква същата експлозия. Ние казваме тогава,

този човек е пиан. Обаче всяка възвишена, всяка красива мис — малка — като семенце или като житно зърно. Тя не се нужда от големи бълчи. За нея е достатъчна най-малката черупчица; Попадне ли в почва, благоприятна за развитието и, тя излиза и започва да расте, да се развива. Такива мисли не се нуждаят нито от бълчи, нито от хамбари. Турят ли ги в хамбари, основното предназначение е друго. Ще кажете: „Тия мисли могат да се поставят в хамбарите, да се запазят.“ Не — всички бълчи, които се поставят в хамбари, са определени за Продав. Ние уподобяваме възвишените мисли с житното зърно, защото в него природата крие своите велики тайни. Житото мобилизира великата жертва в живота. Защо ж и т о т о е дош на Земята — това знаят само онези хора, които са завършили своето развитие. Една от задачите на житото е да подобри живота на хората, да им помогне в еволюцията. Ако човек не яденето на хляба не може да разбере и осмисли жертвата, то ж и т о т о прави за него, то й никога не би могъл да разбере думите, които Христос е изказал в стиха: „Лз съм живият яб, слязъл от небето; който ме яде, ще придобие живот в себе си.“ Разберете ли дълбокия смисъл на този стих, вие ще уряте хляба в устата си с трепет и с благоговение, защото знаете, че Божественото влиза във вас. Какво правят съвременните хора с хляба? Някои хора, като се нахранят, събит трошииците от хляба и ги хвърлят настрана — за кокошки или за други птички; някои пък ги хвърлят за мравките. И ова не е лошо, все ще се използват тези трошици. Има хора, рито и така не използват трошииците, но ги оставят да се пълчат по земята. Правилно е, когато човек се нахрани, да съвре внимателно трошиците и да измие месото, дето те са •днали. След това нека остави тези трошици на някое специ-

69

алпо за тях място, дето н и т о крак да ги тъпче, нито вода да ги залива. Оставени на специално място, те ще се използват при известни случаи и ай-прав-илно.

Изобщо иска ли човек да живее правилно, то й трябва да има верни понятия за постъпките си в живота. За пример: човек трябва да знае как да се храни, как да се мие, де да изсипва водата, с която е измил лицето и ръцете си. Сега хората се мият дето намерят и след това хвърлят водата безразборно, дето им е най-близо. Ще кажете: „Ако всеки момент обръщаме внимание къде сме хвърлили трошиците от яденето, къде сме хвърлили водата след измиването си, ние ще живеем в постоянен страх.“ Както живеят съвременните хора, те сами създават аномалности в живота си, които се отразяват зле върху организма им. Ако с т е на планината и трябва да измиете лицето си, какво ще направите? Ще отидете при някой извор, ще

гребнете от водата му и малко настрана от него ще измиете ръцете и лицето си. Ако н а това място има езера, както тук, ще отидете до най-близко то езеро, ще влезете две-три крачки навътре, за да не пада Водата от лицето ви във водата на езерото. Ако пък се намирате в м е с т н о с т , дето има цветя, ще се измиете върху тях — водата да падне отгоре им, Лнес повечето хора се отличават с крайно непослушание. Те мислят, че са много послушни, а всъщност не са такива. Човек е изгубил две съществ&еяш качества: послушание и смирение. В замяна на това т ой е ра звил в себе си чрезмерна гордост. Гордостта е най-големият враг б развитието на човека. Ако някой човек е дошъл до положението на адепт, но има и най-малката гордост б себе си, той мю>ке да стигне пред вратата на Царст в о т о Божие, но веднага ице го върнат оттам. И най-малкият недостатък у човека е в съ стояние да го спре пред вратата на рая. Там не се търпи никаква нечистота, никакъв недостатък. И в окултната наука се казВа, че който иска да влезе б Царството Божие, той трябва да бъде абсолютно чист! Без чистота, без смирение нищо не мо>ке да се постигне. Опасно нещо е гордостта за духовния човек. Горделивият представлява висок скалист връх, който нищо не дава. Горделивият човек е скържав, той мисли само за себе си, иска всички хора да говорят само за него. Той мисли, че целият свят е създаден само за него. Всички стремежи на горделивия се дължат на неговия егоизъм, на желанието му да стане голям, велик. От осем хиляди години насам човек се сили да стане голям,, но освен че не с успял в това, той даже е издребнял и в мисли т е , и в чувствата, и в постъпките си.

70

Съвременните хора се хвалят с големи постижения в обична на религията, на науката, на изкуството и на живота. Казват: „Вижте какви изобретения, какви картини, какво що сме направили!“ Преди години ме поканиха в една гръцка ..||>к1^1 в Анхиало да Видя какво е нарисувал един виден худож- Ш Влизам в църквата, на стената виси една картина — об- —р||н>ш на Христа. Този художник искал да нарисува Христа, но 11 нарисувал с несъразмерно голяма глава, а чертите му по-ско- К> представят черти на престъпник, отколкото тези на •риста. Никакво художество нямаше в тази картина! Тя тряб- ЩШсда се изхвърли навън. Не се мина много врели: и тази цър- Ил изгоря! Казвам: На същото основание всеки човек трябв? Есе запита: „Образът, който нося, отговаря ли на Божест- чкипо в мене?“ Някой казва: „Знаеш ли кой съм?“ Кой си? Този №ск мисли, че е създаден по образ и подобие Божие. Казвам: Ото мисли така, нека каже кои са отличителните черти на •раз, създаден по подобие на Бога. Ако срещнете лице, направо но образ и подобие Божие, ще видите, че от всяка негова

пра излизат лъчеизпускания, трептения от електричество
Магнетизъм, които го правят абсолютно чисто. Никаква не-
стотия не може да се задържи на такова лице.

Сега ще приведа една положителна мисъл, разгледана и б бук-
ен, и в преносен смисъл. Дойде при мене някой и ме запитва:
„)ресваш ли ме?“ Казвам му: Ти си пръв на яденето, последен на
.н>< ината. Той се замисли, не ме разбира. Казвам: Това не е обидно,
то е едно вярно положение, взето и в буквален, и в преносен
(мисъл. Преди да започне някаква работа, човек първо яде, а после
)пГ>оти. Като поработи малко, пак яде. Следователно работата
седи между две яденета. Сутрин човек яде, до обяд работи,
па обяд пак яде. Значи яденето всякога предшества работа-
а. То е подтик, резултат на едно вътрешно желание у човека.
Сега ще преведа този закон. Любовта всякога предшества
Постъпките, действията на човека. Човек не може да извърши
никаква работа, докато не е взел нещо от храната на любовта.
Не приеме ли нещо от тази храна, той не може да работи. И
Итюва като казвам, че някой е пръв на яденето, разбирам, че е
ръв в любовта. Който се храни от любовта, неговата работа
в началото, и в края ще бъде отлична. Такъв човек не трябВа
има на лицето си никаква кал, която да запушва порите; миех
т е му трябва да бъдат чисти, ясни. Тогава каквито противоречия
се явят в сърцето му, те моментално ще се разрешат.
И той ще има противоречия и мъчнотии, но ще ги разрешава
71

правилно. И неговият път. «е е абсолютно прав; и той ще обикаля
оттук-оттам, но с т ъ п к а т а му е сигурна. Когато минава
през опасни места в живота си, т ой поставя крака си така, като
че го забива. Щом вдигне крака си, той пак е свободен. Това
значи да бъде човек праведекъ

Екскурзиите, които п р а в и т е из планините, представляват
външната страна на живота. Нима изпитанията па човека но
са екскурзии? Като вървите по високи, стръмни места, вие се
ужасявате, страхувате се да не се подхлъзнете и паднете. Нима
беднотията, болестите, негодите и несполуките в живота
на хората не внасят б т я х също такъв ужас и страх? Тези
явления в живота предстабллат също такива стръмни планински
места, каквито и вие срещате по екскурзиите. Като погледнете
към тия места, б-ие се страхувате и казвате: „Как ще
изкараме живота си, как ще се прехраним? Лоши хора има в света.
Какво ще се прави?“ Казв ам: Това е най-малкото още. Някога
ще изгубите вярата си в Бо га, ще изгубите смисъла на живота
си, ще изгубите всякаква св«етлина и около вас ще настане пълен
мрак. Друг път ще се намерите пред големи земетресения;
около вас ще гърми, ще се ебягпка; хоризонтът би ще се заобла-
чи, ще почне да вали дъжд, камъни ще се събарят около вас и

надеждите ви една след друга ще се рушат, ще изчезват. Какво ще правите тогава? Има ли по-голям ужас за човека от тези състояния? Обаче който ходи б закона на любовта, той ще види, че всички тия неща са привидни. Те ще изчезнат пред него като сапунени мехури.

Разправяше един познат, че една вечер му било много студено и като си легнал, т у р и л на краката си един нагорещен камък да ги стопли. Обаче цялата нощ сънувал, че ходи по нажежени планини. Като станал сутринта, спомнил си съня и разбрал, че този сън бил предизвика н от нагорещения камък. Температурата на камъка била едв а 35-40 градуса, но б съня впечатление т о от него било преувелич_ено. На другата нощ той не турил нагорещен камък на краката си и затова не сънувал, че ходи по нагорещени планини. Значи между съня и действителността има известно съотношение.

Сега —мисълта, която о искам да остане в ума ви за днес, е, че днешният ден е Ден на доброто. Човек трябва да воюва за доброто в света, но т о й трябва да знае как да воюва. Значи човек не трябва да бъде миролюбив. Ако въпросът е за мир, човек трябва да е в мир с доброто, но не и със злото. Между доброто и злото не може да иаиа нито мир, нито съгласие, нито

72

рЙинпвссие. Злото всякога се стреми да подчини доброто, да ц (тапе господар и да го използва, но и доброто, от своя страна, се стреми да подчини злото. В края на краищата един от В а т а принципа ще подчини другия, ще го застави да му слугува. ^всега доброто е слугувало на злото, но отсега нататък злото Ве слугува на доброто. Искате ли да бъдете свободни, станете- Не господари на злото! Вие не можете да бъдете приятели със 1Л'ипо, но господари можете да му станете. Дошло е вече Вре- в т о за това. Положението на злото се изменя: който е бил Вш, сега ще бъде слуга. Щом стане слуга, може да му се предскаже какво го чака. В миналото добрите хора са били слуги, а лошите — господари. Сега ще стане обратното: добрите хора Ецс бъдат господари, а лошите — слуги. Следователно ще имаме Иобри господари, а лоши слуги.

И тъй, опасността, която заплашва съвременното чове- Вество, иде от слугите, а не от господарите. Понеже в мина- ' лото злото е било господар, а доброто слуга, затова са казали, че к<>йто е господар, т о й е на крив път, а който е слуга, той е на I прав път. Днес обаче трябва да бъде обратното: доброто да е подар, а злото слуга. В миналото доброто се о оплаквало от Вбоя господар, но сега, за да се оправят работите, злото тряб- I На да се хвали със своя господар. Само по този начин ще се рсали- шра мисълта, изказана от пророк Исайя: „Вълкът и агнето ще I пасат наедно; и лъвът ще яде плява, както говедото, а храна на »1мията ще

бъде пръстта. Не ще да правят повреда, нито по-Вубване."

Целта на нашето пребиваване тук е да направим Връзка с («видимия, с реалния свят. Вие мислите, че освен вас, никой друг няма тук; вие мислите, че планината е празна. Не — безброй очи има в планината, които следят всичко и ви изпитват. Щом има 1 очи, има и уши — всичко се вижда и чува. Когато Мойсей изведе евреите из Египет, той ги заведе в пустинята, д е т о като де- | ца трябваше да ги учи как да стъпват, как да пазят абсолютна • чистота. Той им казваше: „Понеже Бог се движи между вас, вие трябва да пазите голяма чистота, да не се натъкне Той на някаква нечистотия." Обаче и досега още евреите не живеят в <1 тази чистота. И българите също не спазват тази чистота. Ако биха приложили чистотата в живота си, те щяха да прогресират по-бързо. Из цяла България най-чисти хора са еленчани. В това отношение те седят по-високо и от американците. Лагерът ни трябва да бъде абсолютно чист, та който мине оттук, да остане доволен.

73

И пъй, ако искате да -се ползвате от благата на природата, всеки ден трябва да си миете краката до коленете, и то поне по три пъти: сутрин се мийте с топла вода, на обяд можете да се измивате в е з е р о т о и вечер — пак с топла вода. Мийте си краката и не се сгтр ахувайте. Добре е да се правят частични измивания на т я л о т о . Понякога те са за предпочитане пред целите бани. Изобидс» природата обича разнообразието. Германският лекар Ауди Куне е схванал този закон и затова на слаби, на болни хора т о й препоръчва седящи бани, т. е. да се измива само едната половица на тялото, а другата да остане суха. За пример: ако един дреи човек измие горната част на тялото си — до кръста, другата част — долната, трябва да остане суха; на другия ден ще изми е долната част на тялото си — от кръста нататък, а горната част ще остане суха. Или ако сутрин човек измие лицето си, на обяд да намокри малко главата си отзад. По този начин се предизвиква правилна обмяна в тялото . Който знае как да мие ръцете си, тяхното измиване ще се отрази добре върху краката. И обратно: краката като са измити правилно, това се отразява и върху ръцете. При това като миете краката си, не бърза й т е изведнъж да ги измиете. Бг>рзото миене показва неразбиране на закона. Потопете краката си във водата и поседете в т о в а положение малко време. Мислено измивайте краката си, д о к а т о усетите някаква приятност, някаква реакция б ръцете. След това бавно измивайте краката си. Като се миете по т о з и начин, силите в организма се разпределят правилно. Щом започне реакция в организма, човек може постепенно да измие всички части на тялото си. Само по този

начин може да се предизви ка уравниобяване на енергиите в организма на човека.

Често хората се повреждат от баните, понеже не знаят как да ги използват. Например някой направи една топла баня, а след това отиде на студено душ. Тези резки промени върху тялото не са за обикновения човек, те са само за боговете. Който не е кален, той трябва да прави топли бани, като оставя енергиите на топлината да действат върху организма. Студените душеве, които срещате в природата, са добри, но само при известни условия. Иякой казва: „Дз правя студени бани — да се каля.“ Докато човек се кали, тези резки промени ще предизвикат най-различни реакции на втвърдяване на тялото, вследствие на което в организма ще се натрупа повече електричество, с което то-ой мъчно ще се справи. Ако е въпрос за студени бани, аз бих препоръчал на всички хора джержв-

74
ите бани — главно през месеците май, юни, юли и най-много — средата на август. Дъждовните капки през тези месеци са гъсти и пълни с електричество и магнетизъм. Дъждовни бани през останалите месеци не препоръчвам. Когато не може да правите дъждовни бани, добре е да правите бани с вода, която е нагрята най-много до 35-40 градуса, близо до естествената топлина на тялото. Такива са и много от естествените извори. Над тази температура водата има вече разтегелна сила, която не е приятна за тялото. Добре е дъждовните бани да не се правят направо на тялото, но през някаква тънка дреха. Така правени баните, дъждовните капки развирт особена енергия, която се отразява върху организма благотворно. Вземете пример от животните. Природата ги е облела със специални дрехи, посредством които дъждовните капки извършват своята служба много правилно. Техните дрехи ги предпазват и от неблагоприятните условия на живота. Чрез козината си те възприемат енергиите на природата ги използват правилно.

И тъй, човек трябва да държи тялото си в голяма чистота. Той трябва да прави ред опити, докато намери един правилен и положителен начин за миене на ръцете, на лицето, на краката и на останалите части от тялото. Има много начини за правилно миене, но всеки сам трябва да намери подходящ за себе си. В това отношение аз съм правил много опити и съм дошъл до положителни резултати. И вие трябва да правите опити, да се домогнете до един специфичен начин за всеки едно. Ще ви дам един съвет: Не правете студени душеве! По никой начин не мийте краката си със студена вода, особено след хранене. Един наш познат през един горещ летен ден се нахранил, след това измил краката си със студена вода и задрямал малко.

От това измиване на краката станало голямо изтичане на енергия от организма му, вследствие на което положението му се беше толкова влошило, че едва го върнахме от онзи свят. Когато човек прави бани, т о й трябва да има предвид и разположението на духа си. Той трябва да е абсолютно свободен и разположен по дух, да забрави всички мъчности и грижи; така направена банята, тя доставя голямо удоволствие на човека и благодарност от топлата вода. Такава баня представлява най-голямо благо за човека. В яденето, в спането трябва да се спазва същият закон. Човек трябва да яде и да спи при най-голямо разположение на духа. При всички положения в живота си човек трябва да бъде господар.

75

Казвате: „Трябва да се пазим от вятър, от течение, да не се простудим.“ Вярно е, че човек трябва да се пази, да не се излага на силни, големи ветрове, но има един приятен, тих ветрец, от който не трябва да се крие. Този ветрец предизвиква голяма приятност у човека. Този ветрец аз наричам дихание на Бога. Съществата от невидимия свят, които ни обичат, изпращат този приятен, тих в е т р е ц да ни полъха. Обаче има силни, големи ветрове, топли течения, които са опасни за човека, понеже извличат влагата от т я л о т о му. Такива топли течения се явяват някога денем, някога нощем. Тихите ветрове са приятни за въздушни бани. Човек може да се излага на тях без никакъв страх. Днес из цяла Еврота хората правят такива въздушни бани, но понеже не знаят го какъв начин и по кое време да ги правят, те нямат добри резултати. Когато човек се домогне до правилния начин, по който могат да се правят въздушните бани, т о й ще разбере закона, на който се подчиняват неговите мисли. Същевременно т о й те научи закона, според който ще може правилно да разпределя дневната си работа: ще знае какво трябва да върши сутрш), какво следобед и какво — вечер. Съвременните хора се намират в голям хаос, не знаят кога какво да работят, вследствие на което много енергия изживяват, а слаби резултати придобиват. Искате ли да имате успех в работата, щом с т а н е т е сутрин, още докато с т е в леглото си, благодарете на Бога за Всичко, което ви е дал. Вие ще кажете: „Де е Господ?“ Господ е зад Слънцето, зад небето, зад земята, зад водата, зад въздуха, зад вятъра, зад камъните, зад растенията, зад животните, зад хората — навсякъде с Бог! Няма нещо в света, зад което да не е Бог. Всичко, което е в нас и извън нас, всичко, което ни заобикаля, представлява фон, зад който се крие Бог — като велик художник. Той иска да ни изпита, да провери как ние разбираме нещата. Щом гледам природата и я разбирам, аз зная вече, че зад мен, над мен и около мен — навсякъде е Бог; аз се радвам на всичко, което Той е направил, и мисля

за Неговите дела. Докато мисля за Господа, Той е пред мене; престана ли да мисля за Него, Той е зад мене.

Следователно когато Бог е пред вас, вие ще имате едно състояние; когато е зад вас, бие ще имате друго състояние. Кое от двете състояния е по-добро? По-добро е, когато Бог е пред вас. Представете си, че вие с т е сам б гората, объркали с т е пътя, не знаете накъде да върбите. Изведнъж виждате насреща си човек и веднага се зарадв н т е , че т о й ще може да ви ориентира. Снощи една сестра о т т и л а да се разходи малко и се отдале-

76
ти още лагера. Като се видяла сак;* , тя започнала да вика, да се ми\ч, но никой не й се обади. По едно време чува стъпки зад ъбс си; обръща се и вижда един брат. Кой е този брат, как се (млава — това не я интересува. Тя била доВолнз, че има близък М((век, с когото да се върне в лагера. Тя викала, молила се, без да дозира, че Господ е зад нея. В дадения случай В лицето на този ит тя видяла Бога. Често хората изпадат в такова положение в живота си. За пример: някой е затруднен, намира се в бе- ^зходно положение, не знае какво да прави. Изведнъж зад него и кача един човек, потупва го по гърба и му казва: „Не бой се, аз М." В първия момент т о й се стряска, но после вижда, че този >>вск е неговият приятел, който иде да го извади от трудно- о положение, в което се намира. Това е проява на Божията обов. Тъй щото при най-големите изпитания, страдания и мъч- мпии за човека Бог ще му се яви в една или в друга форма - ^" ^а утеши, да му помогне.

Казвам: Ние сме дошли тук да изучаваме Божиите дела, да видим какво БОЙ е направил; после — ще се срещнем с Него и ще (и поговорим малко. Ако кажете на някой външен човек, че с т е се разговаряли с Бо.а, какво ще помисли т о й за вас? На хора, които не ви разбират, трябва ли да им разправяте какво с т е видели и с кого с т е с ^ разговаряли? Ако срещна художника, чиито картини съм разглеждал, ще му кажа: Много се радвам, че Видях твоите картини, много ми харесват. Трябва ли да разправям за картините на този художник на човек, който нищо не разбира от художество? На човек, който не обича екскурзии и не прави никакви излети из планините, трябва ли да разправям защо ходя на екскурзии? Каквото и да му кажа, той няма да ме разбере. Обаче ако кажа на този човек, че на планината някъде има заровено голямо количество злато, т о й веднага ще ме разбере. Колкото и да не обича екскурзиите, макар и никога да не е ходил по планините, той веднага ще се приготви и ще тръгне на път. Стремешт да намери заровеното злато ще му даде сила да премине и най-трудния път. Един ден споменах пред някои от приятелите, че на много места из Рила има злато. Те веднага казаха: „Кажете ни къде има тук злато, защото ни дотегна вече

сиромашията." Казвам: На много места из Рила, дето човешки крак не е стъпвал, се намира този първичен жизнен елемент, който още старите алхимици са търсили. Достатъчно е човек да стъпи на мястото, дето е този елемент, за да се подмлади моментално. Ако е бил стар, подмладява се; ако брадата му е побеляла и окапала, изведнъж става черна и гъста; ако косата

77
му е побеляла, моментално става черна. Като се види в тов;] положение, човек сам ще се чуди как се е преобразил. Ако някой прекара известно Време в Рилската пустиня и се върне между познатите си така преобразен и подмладен, какво ще кажат за него? Ще вярват ли в т о в а , което той ще им разправя? Никой няма да вярва. Всички ще го- п и т а т : „Кой си ти? Ние не те познаваме." Колкото и да им разправя, че т о й е същият техен познат, те няма да го вярват.

Апостол Павел казва: „Ние няма да умрем, но ще се изменим." Следователно всички трябва така да се измените, че никой да не би познае. Един ден и вие все ще стъпите на това място; от този момент за Вас ще настане нова епоха в живота ви. На това място именно е стъпил някога Мойсей, заради което Бог му каза: „Изуй обуицата си, защото мястото, на което си стъпил, е свято." От т ози момент вече Мойсей стана силен, мощен и беше в състояние да изведе израилския народ из Египет. Обаче Мойсей дълг» Време се колеба — да приеме ли тази задача или не? Откак Бог започна да му говори, т о й стана смирен. Мойсей имаше много знания, но не се решаваше да приеме възложената от Бога р а б о т а и казваше: „Господи, тази задача е трудна за мене. Аз не съм г о т о в да се излагам на такива изпитания, аз съм гъгив. Възложи т а з и работа на друг някой." Господ му каза: „Понеже ти стъпи на свещената земя, на тебе възлагам тази мисия." Както каза Бог, така и стана. Гъгивостта на Моисея показва, че т о й е бил страхлив човек. Докато не беше убил египтянина, той не беше гъгив. Щом го уби, той вече стана гъгив. Човек става гъгив, когато се уплаши. Мойсей нямаше прабо да убива, понеже беше: член на Бялото Братство, а всеки член, който извършваше убийство, се наказваше строго. За да изкупи този грях, Мойсей трябваше цели 40 години да пасе овце в пустинята. И след това т о й трябваше да се ожени, за да може убитият египтянин да се прероди чрез него. Както виждат е , всеки грях се изкупва скт>по. Дълго време ще трябва общо да се пасат, докато човек изкупи греховете си. Казвате: „Работата на Моисея беше друга, но нашето положение не е лесно." И на Моисея положението не беше лесно. Един такъв учен като него, известен на целия Египет, трябваше 40 години да бъде овчар, за да изкупи греха си. Голмо смирение и търпение се изискваше за това. Обаче по т о з и начин Мойсей изучаваше Божиите

пътища. Един ден Бог му се яви в пустинята и каза: „Чух страданията и воплите на моя народ, затова ти ще отидеш да го освободиш от египетското робство.“

78

Животът на Мойсей представлява история на човешките
•питания. Всеки човек трябва да мине през тези изпитания,
и и-» може един ден, когато Бог му се яви, да знае какво да пра-
)ц Яви ли се- Бог на човека, то го изпраща на работа. И който
] и 1)(>-•. го изпрати на работа, то трябва да бъде готов. В пър-
цме ще се поколебае малко, но после ще стане силен, ще
щме възложената работа и ще я свърши благополучно. Бог се
на Иоиа, когото изпрати в Ниневия да проповядва на жите-
1с от този град да се разкаят. Не се ли раакаят, всички ще
Енат. Иоиа не прие тази работа, но замина с параход за Ис-
я. Като се качи на парахода, по пътя се яви буря в морето,
ърлиха Йона във водата, де то го погълна една голяма риба,
Кробата на която то й прекара три дена и три нощи. Кога-
) той съзна грешката си, рибата го изхвърли на брега на море-
) . Като се видя вън от утробата на рибата, пророкът се обър-
, към Бога с молитвата: „Господи, прости ме! Каквото ме на-
раш, аз съм готов да го изпълня.“ Господ го запитва: „Ще
Н>деш ли сега да проповядваш?“ „Ще отида, Господи, дето ме
ШТШш!“ Гой отиде в Ниневия да проповядва на хората, че ако
се разкаят, в продължение на 40 дни ще погинат. След това
качи на едно високо място — да види дали ще се изпълнят
жиите думи. Като видя, че не се изпълниха думите Господни,
ой каза: „Аз знаех, че така ще стане. Бог ме постави на голям
шит. Сега всички ще кажат за мене: Ето един голям лъжец!“
>гава Бог го запитва: „Как мислиш, не трябва ли да се смиля над
Шия хора, които — от цар до последен — се смириха и разкаяха?“
След това Бог му даде един добър урок. Йона си направи една
[колиба, а заради скръбта му Бог определи една тиква да му пази
пика. Обаче на сутринта червей поразил тиквата и тя изсъхнала.
Йона останал пак на открито, да го пече Слънцето. Той се обърка
към Бога с думите: „Господи, Ти ме прати да проповядвам и
Ей предам Твоите думи на жителите от града Ниневия, но те
те се сбъднаха. Даде ми една тиква — и нея ми отне. Трябваше
ли и тази тиква да ми вземеш?“ И стана му мъчно за тиквата.
Бог го запитва: „Докато на тебе ти домъчня за една тиква, за която
| нищо не си направил, не трябваше ли аз да пожая и да се смиля
| над цял народ, който се разкае?“
Казвам: Божиите пътища са велики и неизповедими. Искане
ли да познаем Божиите пътища, не трябва да бъдем страх-
! ливи като Моисей и като Йона. Трябва ли да проповядваме в
Ниневия и след това да следим дали ще се изпълнят Божиите
! ()уми? Трябва ли, като ни даде Бог една тиква и тя изсъхне, да

негодуваме за нея пред Господа? Трябва ли като Моисея да се отказваме от работата, която БОЙ ми възлага, защото сме гъгни* ви? Бог запита Моисея: „Кой създава красивата реч? При това ти знаеш причината защо си гъгнив." Днес и вие като Моисей не искате да напуснете оцветените си и да отидете да освободите народа си. Когато Бог се яви на Моисея, той беше на 80 години и си каза: „Как е възможно на тази възраст да се наема с толкова трудна задача — да освобождавам своя народ? По-добре ще си пася овцете, както досега съм ги пасъл. При това аз съм гъгнив, не мога да говоря красноречиво." Бог му каза: „Ти приеми тази работа, всичко друго ще се нареди. Ще извикам брат ти — Аарон, да ти помага. Взем и тояжката си, т. е. знанието, напусни овцете си и тръгни." Овцете на Моисея представляват израилския народ. Бог каза на Моисея: „Колкото години беше овчар, толкова години ще водиш еврейския народ в пустинята, дето ще имаш работа с овци." При един случай Мойсей се обърна към Господа с думите: „Господи, овците, които ми даде, безмалко щяха да ме убият с камъни." Казвам: И вие като Моисея сте били овчари, пасли сте овци в пустинята, но отсега нататък ще пасете живи овци. През всичкото време, което евреите прекараха в пустинята, ангел Господен постоянно ги придружаваше и казваше им какво трябва да правят. От пребиваването си в пустинята Мойсей придоби нови знания и издържа изпита си, вследствие на което ликвидира със своята карма. След завършване на работата си той остави еврейския народ в ръцете на своя заместник — да продължи пътя си за Ханаанската земя.

И тъй, новият път, по който сега вървите, е път на учение. Каквото се случва в живота на човека, то е определено от Бога. Всяко нещо е на място си. Първото нещо, което се изисква от всички, които сте дошли на екскурзия в Рила, е абсолютна чистота: чистота физическа, чистота сърдечна и чистота умствена. Това значи: всяка мисъл, всяко желание и всяка постъпка трябва да се анализират, да се види кои от тях са животински, кои човешки и кои Божествени. След това човек трябва да ги отдели едни от други, както се отделят металите от примесите или от елементите, с които са съединени. И най-после, след като е отделил и класифицирал желанията според техните места, да вземе от тях само Божествените. Има желания, които не са необходими за човека — тях той ще остави настрана. Има желания, които му са необходими — тях той ще употреби като градиво при строежа на Божественото здание.

Второ необходимо нещо за васинца ви е да ставате рано, да се обленявате. Щом сте дошли тук, всички ще пеете заедно,

де работите заедно, ще се молите заедно и т. н. Не мислете, 1Г като се уедините, много работа ще свършите. Човек може I |и I >ъде уединен и сред обществото. Уединението не е външен процес. Представете си, че някой човек управлява един кораб ред бурно море. От какво зависи неговото благополучно пристигане на определеното място? От неговия ум, от умението |му да направлява своя кораб. Обаче през целия си живот той |нма да бъде все в кораба. Корабът представлява място на уединение. Следователно уединението на човека е временно, то не може да продължава цял живот. Уединението е изпитно състояние за човека. Мине ли изпитът, престава и уединението ' л< <) това т ой трябва да влезе между хората, да работи с тях II ла тях, като съзнава, че всички души са едно и също нещо, по~ | неже всички души са излезли от Бога. Привилегия е за човека да има общение с една душа или с растение, с животно, с водата, с Въздуха, с вятъра, с камъните и т. н. Защо? Защото всичко е •Вздадено от Бога.

Който не разсъждава по този начин, т ой ще остане само с първоначалното си образование. Средното и висшето образование започват с дълбокото разбиране на живота. Който има такова образование, той вижда навсякъде в живота пълен ред и порядък. Без този поглед човек вижда нещата разхвърляни, но |и това положение съставя предметно обучение. Всички камъни около нас са. разхвърляни, те чакат да дойде някой отвъц да ги Нареди. Те са материал за работа. Сега всички планини на Балканския полуостров претърпяват едно снишаване и след няколко хиляди години те ще се превърнат в долини, в полета. На местата на сегашните полета ще се явят нови планини. Тъй щото сегашните планини ще се превърнат в долини, в полета, .11 сгашните полета — в планини. Или другояче казано: почвата, която е била под водата, ще излезе над водата — като полета | за обработване, а тази, която е била над водата, ще остане под | водата. ТоВа подразбира: високите места у нас, на които нищо Досега не е расло, ще се снишат, ще станат долини и полета, на [които ще растат жито, царевица и разни плодове. Тогава жи- I Вотът на хората ще се подобри. И В Писанието е казано: „Пла- [мините ще се снишат", т. е. неблагоприятните условия на жи- Вота ще станат благоприятни.

Сега — като държа тази беседа, дохожда ми наум следният пример. Един ревностен евангелист имал едно малко дете, кое- ЪГлмп из Любовта 81

то често молело баща си да го заведе на църква — да види как хората се молят. Бащата отказвал на детето, намирал, че още е малко да го води на църква, но то все настоявало. Най-после бащата се съгласил, завел д е т е т о си на църква. Техният проповедник имал обичай през бременето, докато траела молитвата и

проповедта, да седи на колене. Така правели и богомолците. Бащата казал на д е т е т о си: „И ти трябва да седиш на колене."

Летето послушало баща си и коленичило. Като поседяло половин час на колене, д е т е т о се уморило и запитало баща си: „Татко, много ли още ще седим: на колене?" Баща му отговорил: „Чакай, проповедникът е о щ е б пустинята. Той трябва да излезе оттам, да премине целия Стар Завет и най-последно да навлезе в Новия Завет, а за това се иска много време." Проповедникът обикновено започвал от „ Б и т и е т о " и свършвал с „Откровението".

Детето, като седяло» толкова време на колене, казало на баща си: „Татко, много се уморих. Ще си помисля дали втори път ще дойда на църква." Сега — като ви говоря аз, и вие си казвате: „Много трудна р а б о т а е тази, ще си помислим дали можем да я изпълним." Това д е т е трябваше да седи на колене само 15 минути и след това да седне на стол да слуша какво говори проповедникът. Казвам: Всяка истина, която може да се приложи в живота, има форма, която съответства на състоянието на ума, на сърцето и на &o_лята на човека. Следователно всеки ще я приложи според с в о и т е възможности и разбирания. Казват е : „Дчи ако направим някаква грешка?" Вие приложете истината и ако направите греилкз, тогава ще говорите.

Представете си, че някой познат ви среща и пожелава да му кажете нещо за Господа. Отде ще започнете да говорите? Ето какво трябва да прабите. Щом излизате из града, вие всякога трябва да носите със себе си торба, пълна с ябълки, с круши, със сливи, с праскови и т. н. Като ви помоли някой да му кажете нещо за Господа, в-ие извадете от торбата си една ябълка и кажете: „Заповядай! Какво чувстваш?1' „Кажи мц нещо за Господа!" Извадете една круша и кажете: „Заповядай! Какво чувстват?" Той взима и крушата, но пак иска да му кажете нещо за Господа. Вие ще вадите опп торбата си още плодове и ще му давате, докато престане да пита. След това ще се разделите и ще му кажете: „Като се срещнем втори път, пак ще си поговорим" Този човек остава. В недоумение. Среща един свой приятел и му казва: „Чудно нещо! Видях преди малко един свой познат, но много странен чобек! Питам го да ми каже нещо за Господа, т о й извади от една лпорба една хубава ябълка и ми я пода-

82

Изядох ябълката и пак повторих въпроса — той ми подаде хубава круша. Изядох и крушата. Щом го запитвах нещо за ПОда, той само ми подаваше по един плод и нищо не ми от-ряше. Най-последно, като престанах да го питам, той зптво-орбата си и ми каза: Втори път пак ще поговорим. Какво лиш ти за този човек?" „Изпитва те нещо." „Възможно е." И тъй, сега и на вас давам тази задача. Всеки трябва да поми-(-сбе си по една торба, пълна с плодове, та като ви помо-

никой да му кажете нещо за Господа, предложете му един отровете, които носите. Ако не искате да носите торба с дове, тогава можете да носите една торбичка със златни [юти, които да раздавате на всеки, който би ви запитал не- 33 Господа. Обаче този начин на проповядване е много скъп. могат да проповядват само милионерите. За вас е първи- ни» начин —да проповядвате с плодове. Ето защо всички тряб- 11.1 да имате по една торба, пълна с различни, и то най-хубави нл' >1|<>ве. Щом носите тази торба с плодове, и за вас ще има, и 1.1 илижните ви ще има. Какъв по-практичен и по-реален метод |П проповед може да има? И тогава стихът, че агнето, вълкът, лъвът и змията ще се хранят заедно и никому зло няма да правиш, ще бъде верен.

ЧИСТЕНЕ НА СЪЗНАНИЕТО

Сега ще би дам няколко от най-малките прабила на духовната наука по отношение чистене на съзнанието. Те са следните:

Не желай това, к о е т о не ти е потребно!

Никога не мисли за утрешния ден!

Не взимай миналото за идеал на своя живот!

Не мисли, че бъдещето включва всичко в себе си!

Държи ли се човек за т е з и положения, те са посоки, които го подтикват нагоре, нагар ед. Те трябва да бъдат истинските посоки на съзнанието.

Представете си, че з!лкой човек от днес още мисли какво ще яде утре. За него е вагкно какво днес ще яде. Утрешният ден трябва да остане настрана. Той не е ял днес, а за утре мисли! Освен това човек трябва, да има предвид още и следното положение:

Всяко нещо, к о е т о е против законите на природата, е грях. Следователно всяка мисъл, всяко чувство или желание, кои т о са против законите и_а природата, са греховни, противоестествени или неестествени. За пример: ако у човека дойде желание лятно време, при най-голямата горещина, да носи кожена дреха, това е неестествено желание, несъвместимо със законите на природата. Ил-и ако у него дойде желание сред зима, при 35 градуса студ, да носи копринена шапка — и това е неестествено желание. Такива желания ние наричаме неразумни.

Може ли да се нарече разумно желание това, когато някой човек иска Всички хора постоянно да го гледат и само с него да се занимават? Такова желание е н-евъзможно, неестествено. И да искат хората, те пак не могат постоянно да гледат някой човек. Как ще го гледат например, к о г а т о спят? Или как ще го гледат вечер, в тъмна нощ? Самите условия не позволяват това. Следователно да гледате някого постоянно — туй изисква голяма будност на съзнанието. Такава будност е възможна само при т р и условия: когато душата на чо&ека се намира под влиянието на закона на Любовта, под влиянието на закона на Мъдростта и под влиянието на закона на Истин ата.

84

И тъй, ако човек не може да повдигне ума си към Бога, да |рва в Него и да има стремеж към възвишените и великите •шества, той не може да познае себе си; ако не може да вади тклтчение от резултатите, които са пред него, т о й пак не **Вже** да познае себе си. Такъв човек не може да има будно съзна- ш)с Гой ще мяза на онзи българин, който като отишъл на баня, **Иършл** на крака си един конец и си казал: „Нека седи този конец к| »ака ми, да не се изгубя между толкова голи хора. С конец ще Ъ лесно да се позная." Обаче в съзнанието на човека съществ- г. една черта, едно качество, по което т ой всякога може да познае. Иначе човек постоянно би се губил б света. Има едно

ество, по което всеки се познава като индивид. Като спи, век познава ли се? Не се познава. Изобщо в съня никой не може |се познае. Щом се събуди, т о й вече познава, съзнава себе си. а съзнание се отнася само за физическия свят. Заспи ли чок, т ой отново се забравя. Това показва, че между физическия т и закона на Любовта няма връзка. Щом няма връзка между вота и Любовта, тогава няма връзка и между живота и Мъд-т т а , между живота и Истината.

Казвам: Когато няма връзка между живота и законите на бовта, Мъдростта и Истината, хората не могат да правят зка и между радост и страдание Като дойде радостта в жита, те казват, че това е в реда на нещата; дойде ли страданието, те намират, че това не е в реда на нещата. Питам: На ъакво основание идването на радостта е в реда на нещата, а идването на скръбта не е в реда на нещата? Хората не разбиват, че радостта и скръбта са две състояния, неразривно свър-
пни. Страданието и радостта са брат и сестра. В един момент що дойде радостта — сестрата, но следния момент ще Пой де скръбта — братът. Щом радостта влезе в някой дом, тя отваря прозореца, поглежда на пътя и като види страдани-ппо, веднага го извиква. Тя не иска да знае, че на хората от този Пом става неприятно, щом видят страданието. Защо човек е недоволен от страданието, а доволен от радостта? Ще обяс-Нн това нещо със следния пример. Представете си, че вие с т е ро състояние положителен и радостта ви направи посещение. Вие веднага се зарадвате, защото по състояние тя е негатив-1а; тя се явява пред вас като красива мома, на която се радваме. Вие представлявате ума, а тя — сърцето, което веднага >саресвате. Тази мома има брат, който е положителен като вас и тя го извиква да дойде при нея. Щом дойде при нея, вие ставате недоволен. Братът представлява страданието, което пре-85

дизвиква вашето недоволство. Следователно недоволството ви се дължи на това, че б р а т ъ т взима сестра си и заминава заедно с нея. Тогава вие казвате: „Отде се взе този нехранимайко да задигне радостта ми?" Това са образи, фигури, които служат за обяснение на ефектите,, к о и т о се предизвикват у човека при явяването на радостта и скръбта.

И тъй, има ли човек ?келание, което силно обича, той изпитва вече неразположени е към всяко друго желание, което иде да измести или да отнеме първото. В него се явява съмнение, подозрение, че щом се о т н е м е желанието му, което пази като зеницата на окото си, т о й гце изгуби вече своето щастие. Тъй щото радостта понякога и д е като негативно състояние — във форма на жена, а понякога к а т о положително състояние — във форма на мъж. Ако по състояние вие с т е негативен — във форма

на жена, радостта ви иде бъде положителна — във форма на мъж. Тя ще извика от пъпля скръбта, страданието, което ще бъде в женска форма. Това показва, че има скръб на мъже и скръб на жени. Женските скърби се отличават от мъжките: женските скърби са мъжки, а мъжките — женски. Същото може да се каже и за радостите: женските радости са мъжки, а мъжките — женски. Това значи: онзи, който може да причини радост на жената, той непременно ще бъде мъж. И обратно; на жената може да причини скръб само подобното на нея — пак жената. Същото се отнася и за мъжаса. Мъжът причинява скръб на подобното на себе си; жената причинява радост на мъжа. Дойде ли подобното в човека, той започва да се безпокои, става недоволен, че ще му отнемат радостта. На научен език това означава: когато в съзнанието на човека се яви идеята, че могат да му вземат нещо, което му е потребно, в него се явява недоволство. За пример: гладен сте, имате парче хляб, което пазите като очите си. В този момент срещу Вас иде човек, който е също тъй гладен и вие веднага изпитвате неприятност, защото не искате да дадете от своя хляб. Вие намирате, че това парче хляб едва ще стигне за вас. Значи подобното всякога иска да отнеме нещо на подобното.

Следователно страданията произтичат всякога от недовимък, от празнота или от неразбиране на живота. Когато човек не разбира себе си, той страда. Когато иска да бъде богат, а не може да бъде такъв, той страда. Когато иска да придобие знания, а не може, той пак страда. Защо човек не разбира себе си? Защо не може да стане богат, силен, учен? За да не постигне човек това, което желае, има ред причини. Понякога той страда

46

и за другите хора, че не разбират живота или че не могат да чпигнат желанията си. Тъй щото човек страда за себе си, рада и за хората.

Сега вие сте дошли на Рила за разходка, за почивка, но колко I вас са дошли да видят Господа — не зная. Казвате: „Как да не лете, нали ни познавате?" Казвам: Има неща, които и аз не зная. ипример когато искат мнението ми за някой човек — дали е рър или лош, ако не искам да се произнеса, казвам, че не зная към е този човек. Той може сам да ви каже. Ако питате нещо мене, мога да ви кажа. Ще кажете: „Щом е така, кажи отде беш." Аз ида от небето. „От небето ли? Вярно ли е това? Ле е бето тогава?" Щом не знаете де е небето, няма какво да ви ввам. Тогава ще ви кажа, че ида от ада. „Де е адът?" Щом не щете де е адът, тогава ще ви кажа, че ида от Земята. Следотелно човек може да дойде от три места: или от небето, Ли от ада, или от Земята. С други думи казано: човек може да зе или от Бога, или от дявола, или от хората.

Когато се говори за дявола, мнозина имат представа за не-
като животно, с рога и копита. Това не е дявол, то с живот-
п. Под думата *дявол* се разбира същество, съзнанието на кое-
о от сутрин до вечер е заето само със себе си. Дяволът мис-
[че ако неговите работи се уредят — и на всички хора рабо-
шпе ще се уредят; развалят ли се неговите работи — и на
Всички хора работите ще се развалят. Тази е идеята за дявола.

III пея отгоре можете да туряте рога, копита — то е ваша
работа. Рогата му може да бъдат къси или дълги — това е пак
1'мша работа. Едно е важно за вас: Знайте, че дяволът няма да
пойде от някоя гора, но винаги седи близо до вас и дебне. Той
Взима различна форма — да не го познават. Той може да вземе
форма на орел, да се хвърли върху пиленцата на някоя квачка и
на вземе едно от тях. Днес вземе едно, утре — друго и тази
квачка започва да се интересува от него. Той може да вземе форма
на вълк и да напада овцете на някой овчар. Днес вземе една
овца, утре — друга, докато овчарят започва да се интересува
ът дявола и да го познава. Дяволът интересува хората и жи-
Вотните по причина на това, че им отнема нещо.

Това, което орелът прави с пиленцата и вълкът — с овци-
[пе, става и б човешкото съзнание. Ти имаш 10-20 овчици, които'
грижливо отглеждаш, но ставаш една сутрин и виждаш, че
една от тях липсва — задигнал я някой вълк. Имаш 10-20 пиленца,
но ставаш една сутрин и виждаш, че едно от тях липсва —
задигнал го някой орел. Една след друга овчиците изчезват, едно
87

след друго пиленцата изчезват и най-после ти казваш: „Нещастен
човек съм аз!“ Защо си нещастен? „Защото няма вече на какво
да се радвам.“* Из Варненско някъде, в едно село, един орел
често обикалял квачките и грабел по едно-две пиленца на ден.
Една селянка казала на мъжа «си: „Знаеш ли какво? Тури квачката с
пиленцата под една мрежа, да видим какво ще прави този хищник,
като дойде.“ Орелът, по свой стар навик, се спуснал към
пиленцата и без да забеле>ки, че те са под мрежа, пхнал клюна
си през една от дупките ѝ и сграбчил едно пиленце. Дърпа пиленцето
— не може да го илЗади. Седи, чуди се каква е тази работа
и не се сеща да пусне пиленцето и да бяга. В това време селянката,
чиито пиленца ч е с т о ставали жертва на този орел,
хванала орела и си казала: „1Ш,с ти дам да разбереш как се хващат
и ядат пиленца!“

Казвам: Искате ли да н е се крадат овчиците и пиленцата
от съзнанието ви, т у р е т е си една мрежа, подобна на тази, която
селянката употребила, и ще ги запазите. Закон е: дяволът
никога не бърка с двата кряка б една дупка. Той бърка с единия
крак в една дупка, вследст вие на което всякога среща препятствия.
Щом срещне едно пр спятствие, т ой се мъчи да скъса връзките

му, но по този начин -го улавят. Това става всеки ден и в съзнанието на човека. Дойсре ли някакво страдание, т о й започва да охка, ходи насам-натал-*, иска да се освободи от него, но не може. Какво е станало с т о з и човек? Той пъхнал крака си б една от дупките на съзнанието си и не може да се освободи. Кракът представлява едно от него вите желания. Как ще се освободи? Казвам: Пусни желанието с и ! Този човек е сграбчил желанието с крака си и нито крака си мюже да освободи, нито желанието пуца. Това желание не е негово. Ако човек иска с едно неестествено желание да постигне нещо хубаво, т ой няма да успее. Неестествените желания са несъвместими със законите на разумната природа. Такива желания причиняват скърби, страдания. При това всяко желание т р я б в а да дойде навреме, както радост и т е и скърбите идат нав реме. Има времена на радост и има времена на скръб.

Христос казва: „Жена !кога ражда — на скръб е, но кога роди, скръбта й се превръща на радост, защото се е родил човек на света!" Казвате: „Защо Господ е създал страданията? Не можа ли да създаде свят без страдания?" Господ е създал хармоничен свят, а страданията в него са човешко дело. Желанието на човека да яде е Божествено, яю ако той яде повече, отколкото

88

бябва, това вече е човешко. Всяко човешко желание носи скръб. (&gt.чпо Христос казва, че всяка раждаща жена скърби, Той е имал И|ц*(|вид, че тази скръб се дължи на неизвестността, в която ' шата се намира. Тя казва: „Това дете или ще се роди, или не — Ч се знае какво ще стане с мене и какво с детето." След тази ръб радостта непременно ще дойде.

Сега ще изнеса друго положение. Представете си, че вие сте някаква неестествена храна, която Ви причинява скръб, ричината за тази скръб се дължи на вашето неразбиране на ~ната, която с т е употребили. В първо време вие се радвате, ще ядете. Гладен сте, не с т е яли два-три деня и щом ви пред* :>жат ядене, вие веднага започвате да ядете. Че храната е раз- «лена, че хлябът е мухлясал—това не виждате. Вие бързате да нахраните и не мислите какво е яденето. Обаче нахраните се, и горчивото дохожда. Горчивото предизвиква страдания. сд това трябва да изхвърлите тази развалена храна от сто- -;а си, да се освободитс от нея. По този начин ще усетите лекчение и страданието ви ще се превърне на радост. Зако- т за чистене на съзнанието е следният: между дВе радости гякога се крие една скръб. Първо е радостта, б центъра е скръб- а, мъчението, а след него иде пак радостта. Това положение е Юй-сствено. Някой иска да бъде постоянно радостен. И т о - " е възможно, но само за човек, който върви по Божия закон и зпълнява Неговата воля. Тъй както съвременните хора живеят,

те не могат винаги да бъдат радостни.

Казвам: физическият свят е свят на промени. Той се движи между радости и скърби, между приятности и неприятности. Представете си, че вашето д е т е тежи няколко килограма. Вие го носите на ръце — приятно ви е. Обаче то постепенно расте, теглото му се увеличава и когато стане 35-40 кг, вие не искате вече да го носите, защото тежи. Ако го носите 10 км път, уморявате се, искате да се освободите от него. Този то-

*

Вар става вече неприятен за вас. На същото основание, колкото и да е хубаво някое желание, щом се задържи дълго време в съзнанието на човека, то започва да го обременява и той иска да се освободи от него. Искате ли желанията да не ви обременяват, впрегнете ги на работа. Като работите по този начин, вие ще се доберете до новата философия на живота. Ще кажете: „Добро нещо е новото, но без старото не може.“ Това мяза на положението на един българин, който си купил нови дрехи и търговецът му ги загънал в хартия. Тръгнал да си отива за село-

89

то, но по пътя му се додрияло. Той се излегнал под едно дърво, турил вързоп близо до себе си и заспал. В това време покрай него минал един апаш, видял вързоп с новите дрехи и го взел. Събужда се селянинът и визква, че вързоп го няма — новите дрехи изчезнали.

Питам: Какво правите, когато скръбта ви се превръща на радост? Вие веднага събличате скръбта си, т. е. старите си дрехи, и се обличате в радостта, т. е. в новите си дрехи. Истинска радост обаче е тази, при която човек забравя скръбта си. Затова именно Христос казва: „Жена кога ражда — на скръб е; щом роди, скръбта ѝ се превръща на радост, понеже се е родил човек на света.“ Следователно ако радостта, която имат е, не може да заличи скърбите ви, тя не е донесла нищо ценно за Вас. Искате ли да работите върху себе си, винаги трябва да имате предвид закона за чистене на съзнанието.

Някой казва: „Дали съм напреднал в развитието си, дали вървя в правия път?“ Това вие знаяте. То е все едно да питате дали сте се нахранили добре. И това само вие знаете; вие сте автор и теглет сам за себе си. Ако някой дойде отвън, той може само да предполага дали сте се нахранили или не, но вие знаете истинското положение. Друг казва: „Вярвам ли аз или не? Радвам ли се или скърбя?“ Ти сам знаеш това. Има неща, които вие знаете по-добре от всички. Кои неща са тези? Които се отнасят до вас. На същото основание всичко, което се отнася до мен, аз зная по-добре от всеки друг. Тези неща, които ние знаем за себе си, с тях трябва да си служим — те са пособия, от които ние всякога можем да се ползваме в живота си.

Сега — всеки човек трябва да чисти съзнанието си, да го освободи от всичко непотребно. Лко искате да знаете как се чисти съзнанието, п о с е т е т е някой търговец, който продава плодове, и вижте какво прави. Той всеки ден преглежда плодовете си, вади гнилите и ги хвърля настрана, а в кошниците или в сандъците оставя само здравите. Ако не отдели гнилите от здравите, и последни те ще загният. Приложете същия метод и при чистене на създанието. Всяка сутрин, като ставате, преглеждайте състоянието на съзнанието си и колкото гнили плодове намерите, изхвърлете ги вън от него. Колкото непотребни желания има в съзнанието ви, продайте ги — поне малко пари ще получите от тях. Представете си, че имате десет коша желания. Какво ще правите с толкова желания? Достатъчно е да и м а т е само един кош желания. Оста-

90

.•лите кошове можете да продадете. Един кош желания струва около десет хиляди лева. Ако продадете девет коша, ще станете много богати.

И тъй, като говоря, че желанията могат да се продават, па мнозина се вижда смешно и те казват: „Как е възможно желания да се продават?" Какво означава думата *продава*? *Продава* и *'редава* означава едно и също нещо. Кои желания трябва да се продават? Продавайте само тия желания, които не ви обичат!

}1е продавайте желанията, които ви обичат! Същото се отна-

' ' и до мисълта. Има мисли, които ви обичат — тях не продайте.

Има мисли, които не ви обичат — т я х продавайте, на-
иретс ги в гората! Защо трябва да продавате мислите и желанията, които не ви обичат? Защото всяко нещо, което не ви бича, непременно ще ви причини вреда. Всяко желание, всяка мисъл, които не ви обичат, имат инстинкти, разположения, родобни на тия у мишката. Както мишката се провира оттук-
«питам — да намери някоя дреха, да я прегризе, така също желанията и мислите, които не ви обичат, Все ще намерят една
Малка дупчица във вашето съзнание — да се проврат, да ви причинят някаква пакост. Те не искат съзнателно да ви правят пакости, но гризачи са, е с т е с т в о т о им е такоба.

Следователно в съзнанието на всички хора се прокрадват и добри, и лоши желания. За пример: няма човек, който не желае да бъде красив. Всеки иска да бъде красив. Това желание е напълно естествено. Обаче желанието на човека да бъде красив без истината — това е несъвместимо. Красота без истина е в състояние да причини най-голямото зло на човека. Както красотата не може без истината, така има ред желания, които без любов абсолютно не могат да съществуват. Дойде ли такова желание у вас, то е в състояние да ви причини най-голямата вреда. Ако б това желание има любов, то е от Бога.

Щом има любов, там е красотата, там е истината. Няма ли любов в това желание, там Бог отсъства. Щом Бои не е там, тогава и красотата не е там. Щом красотата не е там, тогава и истината не е там — и това желание не е на мястото си. Ако едно желание има любов, тогава ще има и красота, и истина, и то непременно ще бъде добро. Който има истината в себе си, той е красив човек. Истината е основа на всички неща в живота.

Често хората казват за някого, че е честен, а за друг, че е нечестен човек. От какво зависи човек да се прояви като честен?

Ако се срещнат двама души бедни, голи, могат ли те да се крадат? И едлшият е гол и бос, и другият е гол и бос — няма какво да крадат. Те ще се погледнат, ще се засмеят и ще кажат: „Оголяхме!“ При какви случаи хората се крадат? Ако се съберат на едно място един беден човек и един богат, бедният, поради външните условия — студ и глад, ще се принуди да обере богатия. Много е странно! У бедния ще се яви желание да открадне поне един костюм от богатия, който има няколко костюма. Бедният иде; каже: „Трябва ли този богат човек да разполага с няколко костюма, когато аз нямам нито един и ходя в този студ окъсан?“ Богатият, от своя страна, ще мисли, че бедният постъпва нечестно спрямо него.

И тъй, всяко желание се явява като резултат на любовта. Кажете ли, че имате някакво желание, това подразбира, че трябва да обичате хората. Законът на любовта е закон за смяна на съзнанието. Да обикнете един човек — това значи, ако е гол и бос, да го облечете. Щом срещнете такъв човек, ще отидете близо до него и ще му кажете: „Ела да те заведа в дрехарницата, да си избереш каквито дрехи искаш.“ Той ще се зарадва и ти ще се зарадваш. Срещнете друг: човек, който е тъжен, скръбен — ще го извикате настрана и ще му кажете няколко сладки думи. Защо е скръбен — не питайте. Човек може да бъде скръбен или защото е гол, или защото е беден, или защото е гладен, или по друга някаква причина. И ако страданията на хората биват от различни категории.

Казвам: Често хората изпадат в много смешни положения, като очакват другите да ги направят радостни и щастливи. Да очаквате щастие от другите хора, то е все едно, като ставате сутрин, да очаквате на близките си — те да ви обличат. Не е ли смешно голяма мома да очаква голям момък да очакват на майка си сутрин да ги облича и вечер да ги съблича? Някой е скръбен. Защо? Защото очаква да дойде някой да го облече или да свали раницата от гърба му. Казвам: Сам хвърли каишите на раницата си! Няма защо да очакваш на другите. Един познат ми разправяше следното: „Има един господин, който никак не ме обича.

Дето ме срещне, чувствам, че мисли нещо лошо за мен." Така ли! Имаш грешка. Аз срещнах: същия този господин преди няколко дена — отиваше в баикат а да внесе на твое име една сума от 25 000 лева. „Възможно ли е това? Наистина аз получих вчера покана за 25 000 лева, но не знаех кой ги е изпратил. Значи този човек, за когото аз мислех, че не ме обича, бил мой доброжелател!

92

ни може да се надява, че този човек бил толкова добър!" Биещата още кой човек ви обича и кой не. Все трябва да дойде някой ваш приятел — да ви каже кой ви обича; все трябва да иде някой ваш приятел, да ви каже, че Бог е вложил доброто в вас, а бие трябва само да го проявите. Като знаете това, щом дойде някакво желание у вас, то трябва да се изяви или чрез закона на Любовта, или чрез закона на Мъдростта, или чрез закона на Истината. Тъй щото искате ли да се подвизавате, не се отказвайте от желанията си, но ги разглеждайте внимателно да видите към коя категория спадат. Ако дадено желание се отнася към любовта, заведете го при майка му; ако се отнася към мъдростта, заведете го при баща му, ако се отнася към истината, заведете го при брата или при сестра му. Всеки трябва да знае къде да заведе едно свое желание: при майка си, при баща си или при брата и сестра си. С други думи казано; всеки трябва да знае дали едно негово желание се отнася към закона на Любовта, на Мъдростта или на Истината. Всяко желание, което се отнася към един от тези закони, е естествено. Не се ли отнася само към един от тях, то е неестествено желание. Имайте предвид, че науката за чистене на съзнанието едва сега се заражда. Човек едва сега започва да чисти съзнанието си, докато дойде един ден до пълно прояснение, до пълно просветление на съзнанието. Не е лесно да се чисти съзнанието! Смяната на съзнанието, т. е. чистенето на съзнанието, представлява една от великите, от красивите науки. Казвате: „Как можем да чистим съзнанието си?" Да чистите съзнанието си — това подразбира да се условите като слуга на някое чуждо лозе, да го прекопаете, посадите, пречистите и най-после — оберете. Вие нямате свое лозе, но отивате при някой чужд господар, условите се за работник при него и работите на лозето му, докато дойде гроздоберът. В деня на гроздобера ще береш грозде, ще туряш в кошницата и даром ще ядеш колкото искаш и от което грозде пожелаеш. Господарят няма да забрани това.

Следователно какъвто е законът за обработването, чистенето и обирването на лозето, такъв е законът и за чистене на съзнанието. Искате ли да чистите съзнанието си, ще се условите слуга при някой господар на лозе, ще го копаете и прекопавате, ще го чистите, докато един ден го оберете. Ще изпълните

кошниците за господаря си, ще ги туриш настрана, а каквото хапнеш от гроздето — то е твое. Вечерта, като си отиваш,

93

господарят ще ти плати. Плащането — това е опитността, която си придобил, а грозд е т о , което си ял през целия ден — това е истинската печалба. Някой казва: „Днес спечелих едн- колко си лева." Нишо не си спечелил, ти си гонил само Михалю. Истинската печалба седи б това, което си ял па лозето.

И тъй, в процеса на ч и с т е н е т о на съзнанието при който и учител да отидете, най-първо той ще би покани да поработ и т е на лозето му, да го оч и с т и т е и после, б деня на гроздобера, да вкусите от гроздето му. Никой учител няма да ви напълни цяла коишица с грозде, но ще каже: „Докато с т е на лозето ми, ще ядете колкото иска т е . " Има учители, които могат да ви напълнят по една кошница грозде за дома ви, но в този случай вие трябва да с т е напреднали.

Сега — всички трябва да се научите правилно да мислите. Имате ли някакви мъчнотии или страдания, идете на лозето на някой чужд човек, прекопайте го, изчистете го и в деня на гроздобера яжте колкото искате. Като ядете от това грозде, ще бъдете щастливи. У мнозина се явява желание да имат свое лозе. Те казват: „Друго нещо е да имаш свое лозе. Ще ядеш, когато искаш, колкото искаш и от което грозде искаш." Не, преди всичко вие трябва да научите следния закон: Всичко, което разбирате, е ваше; оноВа, к о е т о не разбирате, не е ваше. В разбирането на нещата седи различието между вашите и чуждите работи. Като отивате на гроздобер, вие казвате: „Да напълним кошниците си добре, че и за утре да имаме." Не, докато с т е на лозето, яжте колкото можете! Утре пак ще отидете на гроздобер. Лко с т е в духовния свят и пожелаете грозде, трябва да се качите на планината, д е т о всеки ден има гроздобер. Не мислете за утрешния ден. К а т о работиш в духовния свят, там всеки ден има прясно грозде, от което ще ядеш. Вечер, като се връщаш дома си, ще имаш о п и т н о с т т а от това, че ще платят за труда ти. Някой казва: „Лз не искам да работя на лозе, не искам да бера грозде." Щом не искаш да береш грозде, и радости няма да имаш. Христос казВа: Ако искаш да работиш на някое чуждо лозе, да береш грозде, ти трябва да намериш някой беден, окъсан човек и да му направиш едно добро. Ти не знаеш какъв е този беден човек. Тс*й може да е някой светия, макар да е окъсан, бос и гол. Щом му направиш добро, ти ще научиш много работи от него.

Разправят за един американски професор по богословие следния случай. Един ден той изпаднал б голямо обезсърчение от се-

94

бе си, от своята наука и казал: „Толкова години вече как преподавам

лекции в университета, но нищо не постигнах!" Един негов приятел, като го Видял в това положение, изпратил го при една бедна, болна вдовица, която цели 12 години лежала на легло. Той отишъл при нея, поразговорил се и като излязъл от дома ѝ, казал: „Тази бедна, болна вдовица от своето легло ми предаде такива лекции, каквито аз никога не можах да предам на студентите си. Много нещо научих от нея. Тя е лежала болна на леглото си цели 12 години, но каквото е научила, знае го, както трябва. Аз се насърчих от нея, разбрах какВо значи да работиш на лозе, което е пълно с грозде." От този ден професорът по богословие всяка седмица отивал при бедната жена, работел на лозето ѝ и всякога ѝ занасял нещо.

Казвам: Всички трябва да ходите при хора, които отвън са нещастни, а отвътре щастливи. Такива хора наричаме светии. Сега и на вас пожелавам да бъдете отвън нещастни, отвътре щастливи.

Лекцията, която тази сутрин ви държах, остана малко неразбрана за вас, понеже мъглата не се вдигна през всичкото време. Това показва, че разбирането ви е малко

ХИГИЕНА НА ЖИВОТА

Ще прочета няколко стиха от 10-а глава на Евангелието от Йоана.

За да поддържа живота си, човек се нуждае от три Важни, съществени неща. Те са следните: светлина, живот и любов. Светлината открива физическия свят и помага за разбиране на живота. Ако човек не разбира законите на светлината, той не може да разбере законите на живота; ако не разбере живота, той не може да разбере законите на любовта. Ако човек не разбере законите на светлината, на живота и на любовта, в него ще се зароди вътрешно равногласие. Вътрешното разногласие създава външен дисонанс.

В органическият свят светлината е свързана с храната, която човек употребява. Без светлина и топлина никаква храна не може да се създаде. Следователно човешкият стомах се намира в пълна зависимост от светлината и топлината. Храната е необходима за доставяне на ония елементи, чрез които животът се проявява. Всички хора, Всички живи същества — от най-малки до най-големи — се стремят към щастие, към осигуряване. Такъв стремеж съществува и в семействата, в обществата, в народите. Всички се стремят към организиране. Питам: Кои успяват в този стремеж? По-разумните семейства, общества и народи, които разбират законите на светлината, на живота и на любовта, те могат донякъде да се организират, да живеят по-добре. Останалите, които не разбират тези закони, изпадат в суеверие и нищо не постигат. Защо става това? Понеже те търсят щастието в началото на живота си, в началото на всяка работа, когато щастие то седи в крайния резултат на живота.

Всички съвременни хора се стремят да растат, да забогатяват, да станат учени, силни, с една дума — да придобият щастието. Следователно ако щастието е цел в живота, тогава всеки трябва да се стреми да изучи пътищата, по които може да се дойде до него. Без щастие животът няма външен израз. На Земята израз на щастие то е здравето. Първото важно нещо за човека е здравето. Човек трябва да бъде здрав! Обаче здра-

вото зависи от физиологичното съотношение между човешките органи. Ако съвместната дейност на мозъка, дробовете и червата е правилна, тогава и здравето на човека е добро. Тези три органа съставят три велики свята. Мнозина смесват търна човека със стомаха и казват: „Човек не трябва много да цъц“ Търбух и стомах са две неща, съвършено различни. Стомахът е свят, напълно независим от търбуха. В стомаха на човека има десет милиона работници — клетките, които се занимават с храносмилането. Ако на всеки работник се плаща само по

щин лев надница, на ден трябваше да се плащат по десет мили-
ъма лева за храносмилането. О т т у к се вижда каква грамадна ра-
Гюта вършат тия клетки. Това говори и за голямото количес-
тво енергия, която природата харчи за поддържане живота на
пит клетки. И след всичко това хората не ценят живота. За-
Ш(>? Защото те не подозират даже колко много съществa работ
я т за тях даром и каква енергия изразходва природата за под-
ф.ржане на живота!

Съвременните хора — управляващи, учени и философи — са
мети с една отвлечена идея: да внесат в живота законност,
|справедливост, щастие, без да разбират законите на щастие-
| т о . Въпреки този стремеж на хората, почти никъде не се сре-
I щат идеални семейства, общества или държави. Това се дължи
Шй обстоятелството, че между т р и т е свята — физически, сър-
| цечен и умствен — няма хармония, няма правилни съотношения.

За пример: ако светлината, която прониква б очите, е много
Вилна, очите веднага се свиват, понеже не могат да издържат
на тази светлина. Иначе тя ще им причини голяма вреда. Ако
пък светлината е много слаба, тогава очите се разтварят широко,
като у нощните птици, за да приемат повече светлина.

Юбаче това чрезмерно разтваряне на очите създава друг дефект.

I Очите на човека не трябва да бъдат нито като очите на нощ-
| иите птици, нито като тия на дневните. Те не трябва да бъ-

иат нито много широко отворени, нито много свити. Хора,

I на които очите са широко отворени, имат понятия за живо-

ка според светлината на нощта; тия пък, на които очите са

:вити, те имат понятия за живота според светлината на де-

I. Това са две различни категории хора, които нямат и не мо-

1т да имат помежду си допирни точки. Какво може да се роди

нощта? През нощта ж и т о т о не расте и плодовете не зреят.

11ощта е създадена само за почивка. Истинският живот, истинското

растене и узряване става денем. Нощем се обработват

материалите, които организъмът е възприел през деня.

и /Гмс&тпаЛх-е^Йт:] 97

Казвам: Нощта представлява страданията в живота, а денят

— радостите. Защо иерат скърбите и страданията? Между

страданията и радостите има известно съотношение. Скърбите,

страданията са нео&ходими за почивка на човека, а радост

и т е — за работа. Вън от живота скръбта и радостта не съществуват,

нито могат -да се отделят от него. Ако отделите

скърбите и радостите оп>> живота, последният напълно ще се

обезсмисли. И тогава —пя ма по-страшно страдание за човека

от това да се обезсмисли ж и в о т ъ т му. Само при това положение

човек вижда, че страданията, както и радостите в живота,

са на мястото си. О&а ме ако страданията и радостите не

могат да се използват пра_вилно, те не са изиграли ролята си.

Който не е използвал радост и страдаания, той се намира в положението на слепец и не вижда благата, които минават пред него. За пример: срещате човек, който разполага с голямо материално богатство, изразено в пари, но живее в постоянен страх да не вземат парите му, да не ги изгуби по някакъв начин и да стане сиромаш. Питам: Какво се ползва този човек от своето богатство? Каква радост му носи това богатство? Никаква. Този човек жалее в страх, в мъчение — да не изгуби своето щастие. Следобавно щастие или благото на този човек му причинява повече страдания, отколкото радости. Кога благото на един човек му създава страдание, а не радост? Когато хората около него искат да бъдат богати, без да работят. Несъществува на съвременните хора седи в това, че малцина от тях обичат да работят. Всеки иска да работи колкото може по-малко. И аз съм; съгласен с това. Чрезмерният труд е нера разумен. Ние не сме дошли на Земята да ставаме роб на труда. Чрезмерният труд подразбира стремеж на хората към богатство, към осигуряване. Трудът трябва да се замести с разумна работа, а разумна работа може да има само тогава, когато между хората съществува поне една допирна точка. И тъй, ако между хората съществува поне една допирна точка, те ще могат да направят разумна връзка между светлината, живота и любовта. Светлината представлява сбор от съзнанията на всички живи същества — от най-малките до най-големите, включвайки и човека. Животът представлява вътрешната страна на целокупния живот. Това показва, че между всички живи същества има обща допирна точка, понеже всички живеят, т. е. в живота на всички има нещо общо. Обаче животът на човека се различава от живота на останалите същества по своята разумност. В този смисъл само човек живее. Разум-

98
та е най-ценното в човешкия живот. Думата живот подвбира разумност. Където няма разумност, и живот няма. Има разумност, даже най-слабо проявена — там и живот има. Любовта представлява Божествения свят, върху който са поселиени всички останали светове. Грешката на съвременните ра седи в това, че те отделят Бога от любовта, т. е. от [•та, на който всичко се крепи. Вън от любовта Бог не съществува. Вън от любовта не можем да познаем Бога. Както не познаем Бога вън от любовта, също така не можем да познаем века вън от разумния живот.

Следователно любовта е идейната, възвишената страна живота. С нея именно човек трябва да се занимава. Тя представлява още и светлината на живота му. Докато човек люби, той вижда; престане ли да люби, животът му се помрачава и | щ вече не вижда. Силите, които поддържат общия живот,

взимат от т р и т е главни елемента в него: от светлината, жиВота и от любовта. Същото може да се каже частно ц за ека. Той може направо да черпи енергия за поддържане на своя Ънизъм от светлината —ако знае нейните закони; от живо—ако го разбира; и от любовта —ако се стреми към нея. зи са т р и т е източника, от които човек може да черпи сила, вот и здраве. Има ли тези неща в себе си, той е придобил тинското щастие на Земята.

Христос казва: „Аз съм добрият пастир: добрият пастир ата си полага за овците." Под думите добър пастир Хрис-ос подразбирал благоприятните материални условия, които рябва да се дават па всички хора. Под думата овци пък подбирал разумните хора. Под думата пастир подразбирал Бо-ственото начало в човека, на което т ой всякога може да раз-та. Както тялото не може без глава, така и стадото не мо-без пастир. Пастирят б човека е неговата глава; овците — "а са дробовете, а светлината — това е стомахът, от кой-той трябва да черпи енергия за живота си.

Казвам: Какъвто и да е човек, колкото и да е добър, ако не избира законите на светлината, той няма да се ползва от нея; Е) не разбира законите на светлината, т о й няма да има пра-•лни схващания за света и ще го разглежда като изложба на кар-ини. Обаче има правила, методи, чрез които човек може да Ъползва светлината. Понякога неразположението на човека се Иължи на ред анормални съчетания, предизвикани от непрабил-И о т о възприемаме на светлината. Научно казано: понеже свет-(липата е различно складирана в разните видове храни, вследст-99

бие на това едни от т я х се отразяват благотворно, а други — иеблаготворно върху чоѳешкия организъм. Онези храни, които се отразяват неблагоприятно върху човешкия организъм, често стават причина за неговото неразположение. Следователно храните, които хората употребяват, представляват светлина складирана в разните органи по различни начини. О т т у к — всеки човек, който иска да бъде здрав, трябва да употребява такива храни, които да с ъ о т в е т с т в а т на неговия организъм. I) това седи истинската хигиена на живота.

И тъй, хигиената на живота трябва да започне с правилното използване на светл-ината, складирана б растенията и плодовете.

Ако възприетата светлина не може да се превърне в жива енергия, ние казва м<<, че храната не е добре асимилирана, т. е. между храната и дадения организъм няма съответствие.

Сегашните хигиенисти и физиолози често препоръчват на човека такива храни, с к о и т о не се постига желаната цел. Едни хигиенисти препоръчва п>> на хората месна храна, а други •*- вегетарианска, но понякога Ве гетарианската храна от известни масла

се разваля толкова много, че е в състояние да разстрои стомаха дори повече от месната. За да се избегнат тези разстройства, човек трябва да се: добере до онази храна, която природата е определила специално за него. Този е един от важните въпроси, върху който всеки разумен човек трябва да се замисли. Не е важно какво е писано в книгите по този въпрос, но всеки човек трябва сам да намери своята храна, както това правят животните. Кой е научил овцата да пасе трева? При това кой я е научил да избира трева специално за нея? Без да е чела никаква научна книга, овцата знае каква трева пасе. Овцата сама избира храната си, а съвременният човек трябва да чете ред научни книги, за да разбере коя храна е добра и коя не. Относно избора на храната природата е вложила в човека вътрешен инстинкт или вътрешно чувство за разпознаване. И ако човек се върне към своето първично състояние на чистота, той ще дойде до положение да различава коя храна е добра и определена специално за него. Ако човек се остави на природата, тя да го ръководи, той ще разреши проблемно не само въпроса с храната, но ще знае положително какъв живот трябва да води и как да живее. Лично съвременните хора говорят за възпитание на младите, прилагат ред нови правила и методи, въпреки това малко постижения имат. Защо? Защото са се отклонили от първичния живот. Майката дълго време учи дъщеря си как трябва да живее, но тя все ненаучена остава. Питам: Как възпитават птици-100

те малките си? Как им предават науката за живота? Когато един птичи син ще се жени, той съветва ли се с майка си и с сестра си коя другарка да си избере и как да живее? Той не се съветва с тях, защото тази наука е вложена в него. Майката и сестрата не правят въпрос даже защо синът им избира тази, а не тази мома за своя другарка. Те са напълно съгласни с неговия избор. Когато пчелите се роят, майката и бащата напущат стария кошер, оставят го на синовете и дъщерите си, а те отиват в нов. Същият закон се прилага и между птиците: старите напущат гнездото си, оставят го на младите, а те започват да си правят ново гнездо. В човешкия свят е точно обратното: майката и бащата остават в старата къща, а младите излизат вън, на нова къща.

Аз изнасям тези факти, за да обърна внимание на обстоятелството, че откак хората са се отклонили от правия път, те са забравили всичко онова, което първоначално им е било преведено, и днес отново го учат. Те се намират в противоречие. Често се запитват: „Кой ще ни учи? Кой ще ни възпитава?“ Те бравят, че тези знания са вложени у тях и лесно ще ги възобновят. Кога? Като се върнат към първичния живот, към живота в чистотата. Ако птицата може сама да се ориентира в живота

си, ако микробата знае как да живее, колко повече човек като разумно същество, направен по образ и подобие Божие, ще може сам да се справи в живота!

Казвам: Който иска правилно да се разбира, трябва да разбира законите на светлината, на живота и на любовта. Днес например не само обикновените хора, но и официалните философи, учени, писатели не знаят и не разбират какво светлината иска от тях; те не разбират какво животът иска от тях и бай-после — те не разбират какво любовта иска от тях. Затова именно те не разбират какво представляват светлината, животът и любовта. Всички хора казват, че Бог е Любов, но какво е отношението на Божията Любов към тях те не знаят. Баче ако хората проявят правилно Божията Любов в живота, с това те ще поставят основа на един разумен живот. Разумният живот е живот на безсмъртие, живот без страдания и мъчения. Без Божията Любов вие ще имате живот, пълен със страдания и ограничения. Обаче човек не е дошъл на Земята да страда. Той е дошъл да учи, да се развива правилно. Ако запият съвременните хора защо са дошли на Земята, те не могат да отговорят. Какво представлява Земята — и това не знаят. Я'мтата има форма на параход, който някога е имал много коми-

101
ни. Днес са останали само 36 комина, т. е. 56 вулкана, които постоянно димят. Това показва, че Земята продължава да пътува И пространството. Хората са пътници на този параход и разискват в него по разни въпроси: лични, семейни, обществени, народни. Един ден Земята ще пристигне на пристанището си, ще изсвири със своята тръба и ще каже: „Всички пътници да излязат на брега, вълн от парахода!“ От пристанището пътниците ще продължат живота си на сухо, а параходът ще се върне назад, да вземе други пътници, които да доведе на същото пристанище. И тъй, когато някой казва, че ще напусне този свят, това е вярно по отношение на Земята. Учените казват, че един ден тя ще изгуби възможността да храни хората и те ще трябва да търсят друго място, на което да се преселят. Ние вярваме в многократността на живота. Животът не е еднократен, но продължава вечно. Той не се дели, нито умира. Външните форми се разрушават, а животът продължава — нищо не е в състояние да го умъртви, т. е. да го унищожи. Животът е посилен от смъртта. За него няма смърт, но хората мислят, че ще умрат. В това отношение те мязат на Настрадаин Ходжа, който казвал: „Когато аз умре, половината свят умира; когато аз умра, с мен заедно целият свят умира.“ И съвременните хора мислят по същия начин. Те казват: „Докато ние живеем, целият свят живее; когато ние умрем, заедно с нас и светът умира.“ Това не е никаква философия.

Под думата смърт се разбира минаване от една форма в друга, от един живот в друг. Да минеш от по-ниско на по-високо стъпало в живота — това и смърт има смисъл, обаче да умреш и да слезеш по-ниско, от което си бил — тази смърт няма смисъл. Когато казват, че със смъртта всичко свършва, това е заблуждение, това е крива мисъл. Свършването се отнася само до външните форми, до външните условия, при които човек по-рано е живял. Детинството на човека продължава седем години — от 1 до 7 г; от 7 до 14-годишна възраст човек минава своето юношество, а от 14 до 21 г. той става млад момък, завършва своето пълнолетие. След пълнолетието си човек възмъжава и започва постепенно да остарява. Питам: къде остана младостта на този човек? Младостта само се е видоизменила, но младият човек не е умрял. Юноилзта също така не е умрял. Най-после — и детето не е умряло. Това са фази на един и същ живот, който на физическия свят достига своя предел на развитие до стареца. Старецът заминава — този свят в друг и вместо него, някъде се ражда малко дете.

•л?

Следователно това, което на физическия свят наричам

- мърт, не е нищо друго освен смяна на формите: старецът заминава — детето дохожда. Човек не умира, но променя форма-пи и мястото си. Той излиза от една къща и влиза в друга. Казвате: „Какво стана със стария човек?“ Той напусна старата си къ-п, понеже беше нехигиенична. Ако го търсите в новата къща, ой ще ви каже; „Моля, ще ме извините, че не мога да ви прие-п. Скоро съм се преместил в тази къща, не съм се наредил още. В почакате няколко години, докато се наредя. Тогава ще ви приема да ми гостувате.“

Този е новият начин за разбиране на живота. Вие казвате*: тиде старият човек! Бог да го прости'." Къде отиде? „На он-свят, на небето.“ Който разбира нещата по този начин, то й

- се намери в противоречието, в което изпаднал един вяр-ид, като слушал проповедта на един английски проповедник онзи свят. Дъщерята на този вярващ наскоро заминала за он-и свят, затова то й запитал проповедника: „Като проповядващ за онзи свят, кажи ми, моля ти се, де е моята дъщеря, коя-о наскоро напусна този свят?“ Проповедникът отговорил; ъщеря ти е на небето." Един от присъстващите в събрание-о, който седял близо до този баща, казал: „Господине, вашата чщеря не е на небето, но в събранието при вас." Проповедникът казва, че дъщерята е на небето, но не я вижда. Богомоле-'ът казва, че дъщерята е в събранието, при баща си, и я описва: ква е на ръст, какви очи има, каква коса и т. н.; същевременно ;пой казва на бащата какво иска дъщеря му от него. Кой от двамата говори истината? Проповедникът твърди нещо, което

||е вижда, а богомолецът твърди това, което вижда и знае положително. Мнозина мислят, че със смъртта всичко свършва. Лко е кпака — и това е добре, но ако умрелият и като умрял може да >овори, какво ще кажете на това? Лко се приближите при един умрял и се разговаряте с него, умрял ли е той? Не е умрял. Да умре някой — това подразбира свършено изчезване на негово- по съзнание и абсолютно забравяне на себе си; обаче това не тава. Защо? Защото такова нещо не съществува и в самата рирода. Това, което ние наричаме смърт, е временно препа- пе от едно място на друго. Когато някой умре, т о й посгпе- енно се забравя от другите, изчезва от тяхното внимание, о за себе си, за своето съзнание той никога не престава да ществува. Забележете във физическия живот: вниманието |а човека често се отклонява от един предмет и се спира върху 103

друг. Защо? По-силното Впечатление от някой предмет винаги отвлича вниманието на човека от предмета, който по-слабо го е интересувал. И наистина — човек може да бъде мъртъв по отношение на предмети, които му правят слабо впечатление, и жив — по отношение на такива, които му правят силно впечатление.

Следователно Вниманието на човека лесно се отклонява от един предмет на друг, от е д н о място на друго. И затоба щом един предмет или едно лице не същсстВуват за неговото внимание, той казВа, че това лице или този предмет е мъртъв.

Този предмет е умрял само за него, но не и за всички. Като наблюдавате някой стар човек, ще видите, че т о й живее на физическия свят, но често преминава б съзнанието си и в духовния свят. Той едновременно жив«е б два свята. Когато е жив за физическия свят, т ой е м ъ р т ъ в за духовния, и обратно: ако за духовния свят е жив, за физическия е мъртъв. По вътрешно чувст в о човек схваща, че има &счен живот, затова се приготвя да мине от едно състояние б -друго, т. е. от живота на смъртта, на безлюбието —в живота на безсмъртието, на любовта.

И тъй, ако човек разбере живота В неговия тесен смисъл и пренебрегне светлината, т о й ще бъде мъртъв за светлината.

Дали е изгряло Слънцето или не —т о й не се интересува от това, защото е напълно съсредоточен б мисълта си само за живота. Ако пък разбере любовта, т о й ще се интересува изключително от нея и няма да обръща внимание на проявите в живота. Това се отнася за_ частичния живот; обаче съзнание т о на човека едновременно може да бъде будно и за живота, и за светлината, и за любовта, т. е. и за физическия, и за духовния, и за Божествения с в я т . Ако човек Във физическия живот игнорира светлината, с т о м а х ъ т му ще отслабне, а о т т а м —аг и тялото; ако игнорира жиб-ота, дробовите му ще отслабнат;

ако игнорира любовта, мозъкът му ще отслабне. Тъй щото когато се нарушават законите на светлината, стомахът страда; когато се нарушават законите на живота, дробовете страдат; когато се нарушават законите на любовта, мозъкът, главата страда. Питам: Къде е човекът — в стомаха, в дробовете или в мозъка?

Като имаме предвид трите важни неща — живота, светлината и любовта, ще срещнем три категории хора. Едни от тях се предават изключително на живота, искат да го изучат в неговите най-малки подробности, вследствие на което отиват до крайности. Религиозните хора пък са пренебрегнали фи-

104

Ческия живот, пренебрегнали са светлината, вследствие на което са живели в пустини, в манастири, но и по този начин не са намерили смисъла на живота. Те са отричали физическия живот за сметка на духовния. Третата категория хора са изпадали в дълбок мистицизъм — с единствената цел да познаят любовта, но и по този начин не са намерили смисъла на живота. И така са дошли до крайности. Пътят на мистика не е лош, но той не трябва

да предава своето мистично разположение на хора, които нямат неговата опитност. За да разбере човек смисъла на живота и да бъде полезен и за себе си, и за другите, той трябва да очисти от физическия свят, от светлината и постепенно да се приближава към духовния и Божествения свят. Който разбира живота правилно, той трябва да изучава еднакво и трите свята.

Светлината, в която живеем, не е произволно нещо. Тя представлява извор на блага, които трябва да се използват. Ако ние

Можем да преработим физическата енергия в духовна и да я пренесем в духовния свят, това подразбира пренасяне на физическите богатства в духовния свят. Това именно Христос е имал предвид, когато е изказал стиха: „Събирайте съкровища за небето, дето ни молец ги яде, нито ръжда разяжда!“ Следователно хората трябва да научат законите на живота, на светлината и на любовта и да ги прилагат, ако искат да бъдат щастливи.

Не е достатъчно само да знаят законите, но да ги прилагат!

Мнозина казват: „Писано е, че нивата трябва да се разоре дълбоко.“

Обаче те не я разорават така. Писано е, че нивата трябва да се посее с добро семе. Писано е, че трябва да се прави добро.

Обаче те не правят добро. И след всичко това очакват добри резултати. Не, знания, които не се прилагат в живота, не дават резултати.

Питам: Ако човек не може да внесе в ума си най-Възвишени мисли, в сърцето си — най-благородни чувства и във волята си — най-прилични постъпки, как ще изрази живота си? Ако не може да даде израз на своя живот чрез своите мисли, чувства и постъпки, колкото и да говори за живота, светлината и любовта,

т о й нищо няма да се ползва. Истинските постижения се придобиват само тогава, когато човек влезе във връзка с живота, светлината и любовта. При това тази връзка не трябва да бъде еднократна, но многократна. За пример: с раждането си още човек е направил връзка с живота, но за да не го изгуби, т о й трябва непрекъснато да възстановява тази връзка. По същия начин т о й трябва постоянно да възстановява връзката си със светлината и с любовта. Връзката с любовта

105

може да се поддържа само с мисълта за Бога. Връзката с живота пък се поддържа с любов към хората. Който не обича хората, той не може да има зживот. Връзката със светлината се поддържа с любов към физическия живот. Който не обича физическия живот, той не може да има никакво отношение към светлината. Най-главнесп^, най-високите неща във физическия живот са светлината и зтьоплината, затова ние трябва да обичаме целокупно този жибо-т. Следователно без светлина и топлина ние не можем да разберем отношенията, строежа и проявите на целокупния ж и в о т . Щом не разберем живота — и любовта няма да разберем.

Христос казва: „Аз съм Пътя, Истината и Живота." Ако човек разбере Пътя и Живота, той ще разбере и Истината. Истината пък включва в себе си всички разбрани неща. Лъжата включва в себе си неразбраните неща. Разбраните неща внасят живот, а неразбраните — смърт. Казано е: „Истината ще ви направи свободни." Тя съдържа в себе си всички условия, б които животът, светлината и любовта се проявяват б своята пълнота. Стихът „Аз съм Пътя, Истината и Живота" може да се преведе с думите: „Аз съм светлината, живота и любовта." Пътят представлява физическия живот. Животът представлява човека. При това ж и в о т ъ т се проявява само в истината, в мъдростта и б любовта. Това е подразбирал Христос с думите , изказани в стиха: „Дз; съм добрият пастир." Следователно всеки може да бъде добъ-р пастир за себе си: добър пастир за своите .мисли, добър п а с т и р за своите чувства и добър пастир за своите постъпки. Това е проповядвал Христос преди две хиляди години, което и днес може да се приложи В частичния и в целокупния живот.

СЛАБОТО И СИЛНОТО

Човек трябва да знае две неща б живота си, а именно: кое е глабо и кое силно, кое е добро и кое зло. Кой са признаците на глаСюто и кои — на силното? Всяко цещо, което в началото е слабо, б края става силно. Всяко нещо, което в началото е силно, в края става слабо. Тъй щото един от важните въпроси б живота е да се разберат правилно отношенията на слабото и силното.

Сега да се отговори на втория въпрос: Кое е добро и кое зло? Всяко нещо, което в началото на своето проявление ограничава, лишава човека от свобода, а в края му дава свобода, е добро. И наистина, когато човек намисли да направи някакво добро, той не е свободен; щом направи доброто, той вече става свободен. В първо време човек не е свободен, ограничава се, защото постоянно даВа. Обаче законът за злото е точно обратен: всяко нещо, което в началото на своето проявление дава на човека свобода, а в края му отнема свободата, е зло. Забелязано е, че в първо време, когато човек намисли да извърши някакво зло, т ой е свободен; щом извърши злото, т о й изгубва свободата си. Защо е така? Защото при злото първоначално човек взима, придобива; в края обаче започва да еуби, а с тоВа заедно губи и свободата си. Тъй щото всяко нещо, в което човек губи свободата си, е зло; всяко нещо, в което човек придобива свободата си, е добро. Знае ли човек тия признаци на доброто и злото, т ой ще може лесно да ги различава и б своя живот. Казвам: Човек може да наблюдава тия положения в живота си и да се убеди, че те са прави. Като наблюдава и съпоставя тия неща, той ще се добере до правилни разбирания, до една положителна вяра. Животът на човека представлява канализация, на която главната тръба е запушена. Какъв смисъл има такава канализация, тръбата на която побече или по-малко е запушена и водата не може да тече през нея? Всяка тръба на канализацията трябва да бъде абсолютно свободна от всякакви утайки, за да може водата безпрепятствено да тече. Ако тръбите й не са чисти, те непременно трябва да се изчистят. В това отношение човешкият ум представлява една от тръбите на

107

Божествената канализация, Вследствие на което той трябва да бъде абсолютно чист, б<?* никакви подпушвания, без никаква кал — без никакви заблуждения. Всяко странично желание, всяка нечиста мисъл, всяка крива постъпка са кал, която запушва ума и сърцето на човека. Те са кал, която същевременно ограничава всички благородни пориви на човешката воля.

Следователно първо ч оВек трябва да се освободи от калта, от утайките, които са запушили тръбите на Божествената канализация в самия него. Има само един начин, по който

той може да се освободи от тази кал, а именно: т о й трябва да познае Бога! В какво седи познаването на Бога? Ла познаеш Бога значи да почувстваш Неговата Любов. Щом почувстваш Божията Любов, едновременно с това и животът ще потече б тебе. Щом животът похпече, и пътя ще намериш. Щом намериш пътя, ще се добереш до Истината. И най-после, придобиеш ли Истината, ще влезеш в истинския живот. Ако човек не забелязва този последователен процес в себе си, т о й не може да дойде до познаването на Бога. И тъй, да познаем Бога подразбира Възприемане на Неговата Любов. Възприемането на Божията Любов подразбира прииждане на живот. Животът пък подразбира растене. Р а с т е н е т о означава път. Д е т о има път, т а м има движение.

Като се говори за доброто, явява се въпросът за светлината. В такъв случай питам: Ка̀къв е смисълът на светлината, както и на самото Слънце? Ако се греете на светлината, без да я възприемате б себе си, тя нищо няма да ви ползва. Обаче ако при всеки изгрев на Слънцето вие мислите за Бога, искате да Го намерите, да Го познаете гтвече, отколкото до вчера с т е Го познавали — този изгрев вече придобива смисъл за вас. Излезете ли на изгрев-слънце, съзнавайте дълбоко в себе си, че днес ще познаете Бога малко повече, отколкото досега с т е Го познавали. Ако при изгряването на Слънцето съзнавате, че възприемате повече от Божията Любо>в и от Божествения живот, тогава слънчевата светлина ще има за вас лечебно действие. Не мислите ли и не съзнавате ли т о в а нещо така, изгревът на Слънцето ще представлява за вас ч и с т о механичен процес, който в нищо няма да ви ползва. Вие ще се намирате в положението на работник в някое подземие и_ли в положението на човек, който минава през дълга полярна нолц. Този човек има очи, но те не го ползват. Ако човек има уши, които не го ползват — защо му са те? Ако човек има ръце, ко̀щдгпо не го ползват — защо му са те? Очите на човека са определени за Възприемане на светлината, 108

Бте му са определени за възприемане на звуковете, а ръцете за работа. Обаче не е досатъчно само да вижда човек нещата, 11 той трябва още и да ги разбира. По същия начин т ой трябва г само да възприема светлината, но още и да я разбира. Зад стлината е скрит Бог. Без светлина ние не можем да видим ога. Да виждаме нещата — това значи да ги разбираме, да ги ознаваме. Думата Видели/ш означава знание. Думата светлина означава проявления Бог.

Значи само проявленият Бог е светлина. Иа санскритски език кои означава Божественото, разумното, което се е проявило в света. Следователно Бог се проявява в това, което човек знае, което може да напраВи, в което може да се прояви. Ние взимаме

думата Бог в съвсем друг смисъл, а ме както обикновено се разбира. Бог е същината на нещата.

Казвам: Щом знаете това, ще ви станат понятни и думите, които Христос е изказал в стиха: „Търсете* първо Царството Божие и Неговата Правда и всичко останало ще ви се даде.“ Царството Божие представлява цялата Вселена, т. е. всичко, което Бог е създал. Това именно трябва да се търси. С други думи казано: човек трябва да търси Любовта, Мъдростта и Истината, които са носители на живот, знание и свобода. Когато изучава Вселената ВъВ всички нейни проявления, човек ще се освободи и от погрешките на живота.

Питам: На какво се дължат погрешките на хората? Погрешките на хората се дължат на тяхното невежество. За пример: вашият баща ви изпраща пресен, топъл хляб, направен от чиста пшеница, но вие, като не разбирате цената му, оставяте този хляб настрана и се нахвърляте на твърд, мухлясал хляб и с часове го гризете, докато се нахраните. В това отношение грехът не е нищо друго освен мухлясалия хляб, който ядет е . Щом престанете да грешите, вие намирате пресния хляб, изпратен от баща ви, и започвате да ао ядете. Доброто представлява пресния, топъл хляб. Тъй щото искате ли да изчист и т е ума си от всички утайки в него, т у р е т е на първо място б главата си мисълта: Мухлясал хляб няма да ядем; развалени храни и плодове няма да ядем; мътна вода няма да пием; лоши думи няма да говорим и да слушаме! Какво трябва да прави човек? Той трябва да насажда чисти и възвишени мисли и чувства в ума и в сърцето си.

Сега ще ви задам следния въпрос: Какво е желанието на семето? Всяко семе, преди да е разбрало своята задача, има желание да остане на едно място и там да почива. Такова желание 109

имат и простите хора. И лпе обичат да седят на едно място, да почиват. Простият човек е мързелив. Мързелът е свойствен не само на простите :хора, но и на животните. Животните работят, движат се, но по необходимост. Щом се нахранят, те веднага лягат да с п я т . Като наблюдавате едно животно, ще видите, че то не мисли за нищо друго, освен за ядене и за спане; то нито работи, п и т о чете, нито мисли, нито се моли, но от време на време само, когато се намери в голямо затруднение, вика за помощ.

И тъй, мързелът е за невежите, учението — за учениците, за трудолюбивите, а.рабопмата — за посветените, които разбират нещата и ги прилагат. Невежият се мъчи, ученикът се труди, а добрият, посветеният — работи. Щом се мъчиш — невежа си; щом се трудиш — ученик си; щом работиш — добър, посветен си. Мързелив ли си — прост и невежа си; не учиш ли,

не се ли трудиш — не си ученик; не работиш ли — не си добър, не си посветен. Някой казва: „Как да излекувам мързела си?" Започни да учиш! „Дз искам да стана добър човек." Щом искаш да станеш добър човек, ти трябва да работиш! В работата човек придобива светлина, знание. Щом има светлина, знание — той е посветен човек.

Питам: Каква ще е съдбата на семето, ако то попадне в ръката на мързеливия, на ученика или на добрия човек? Мързеливият ще извади семето от хамбара, ще го тури на земята и ще си отиде. Ученикът ще погледне семето, ще тури отгоре му малко пръст и ще каже: „Дд става каквото ще!" Добрият, посветеният човек ще види, че семето е изоставено и ще го полее да расте. 'Гъй щото в и д и т е ли, че семето е турено на земята, без да е посадено, ще знаете,, че мързеливият е причина за това. Видите ли, че семето е посадено и изоставено, ще знаете, че ученикът е направил това. Видите ли, че семето е посадено, полято и започнало да р а с т е , ще знаете, че това е направил добрият, посветеният човек. Възоснова на този закон всяка мисъл минава през т р и фази, през т р и състояния: първо тя се изнася от скривалището си, от хамбара и се оставя върху почвата; после тя се заравя и най-после се полива, дават ѝ се условия да расте, да се развива, да даде плод. Тези фази се забелязват и в живота на човека. Докато е мързелив, т о й казва: „Животът няма смисъл, той е пълен с м-ъчноти." Ученикът взима семето, посажда го в земята и казва: „Повече от това не зная — какво да правя?" Казвам: Който е станал ученик, той трябва да намери пътя, да върви напред, да р а с т е . В процеса на растенето човек

110
иза в съприкосновение със светлината и топлината. Светли-Ота представлява знанието, мъдростта. Топлината представлява живота, любовта. Щом почувствате светлината, ще знаете, че Божията Мъдрост и знание са започнали да действат. . >м почувствате топлината, ще знаете, че Божията Любов е почнала да действа. Не мислите ли по този начин — и животът ще изгуби за вас смисъл. Тогава ще търсите знания от хората, но тия знания ще ви доведат до ред заблуждения. В този учай едно трябва да знаете: всички хора са носители на Божественото начало, но само дотолкова, доколкото те го разират и му дават път да се прояви. Често ще срещате хора, Ч1то са запушили своите тръби за Божественото и трябва 1 правят ред усилия, докато ги отпушат, докато ги изчистят. е става ли същото и с прозорците на вашите къщи? Те праасват отвън и о т в ъ т р е и вие трябва да вземете чиста вода, ги измиете, за да виждате ясно през тях.

И тъй — отпушете тръбите на Божествената канализация у вас, за да различавате слабото от силното и доброто от

TO.

ДВАТА ПЪТЯ

Два пътя има, по които ходят всички живи същества па Земята: пътят на хляба и пътят на водата. Първият път се казва глад, вторият се казва жажда. Първият път е п ъ т я т на хляба. Вторият път е п ъ т - я т на водата. Хлябът посещава само гладните, а водата посещава само жадните. Хлябът и водата представят реалната страна на живота. Следователно когато животът иска да се появи, да стане видим, той се проявява като хляб и като вода. К о г а т о животът отива на гости, той се облича в дрехата на любовта, която се казва хляб и вода. Щом гладният види живота, облечен в дрехата на любовта, т о ѝ съблича тази дреха и се облича в нея. Щом жадният види живота, облечен в дрехата на любовта, т о ѝ съблича тази дреха и се облича в нея.

И тъй, хлябът и в о д а т а са реалната страна на проявения живот. Без тях животът не може да се прояви. Другояче казано: без хляб и вода животът не е достъпен за живите същества. Живее само този, при когото хлябът и водата присъстват. Расте и се развива само тя, при когото хлябът и водата присъстват. Затова именно Христос е казал: „Дз съм живият хляб, слязъл от небето, и живата вода, която извира от човешките сърца." Когато беше разпнат на кръста, Христос каза: „Жаден съм" — и поиска вода. Той поиска това, чрез което животът се проявява. В един от с т и л о в е т е на Евангелията е казано: „Там имаше съд сложен, пълен с оцет; и войниците напълниха гъба с оцет, обвиха я с исоп и принесоха я на устата Му. И като прие Иисус оцета, рече: „Свърши се!" — преклони глава и предаде дух." Защо умря Иисус? Защото ме Му дадоха вода.

Казвам: Добрите мисли и добрите чувства са водата на живота — живата вода. Ло*и и т е мисли и лошите чувства представляват оцет, от к о ѝ т о всички умират. Който пие този оцет, той непременно ще умре. Добрите постъпки са хлябът на живота — живият хляб. Лошите постъпки представляват обикновения хляб, от който хората умират. Защо хората умират от този хляб? Защото този хляб лесно плесенясва. Следователно не пие ли човек само от живата вода и не яде ли само от

112

Вия хляб, и него ще сполети това, което сполети и Христа, края на'краищата и той ще каже: „Свърши се!"

Росата, която слиза нощем, дъждът, който слиза денем, т Божиите блага — благата на жиВота. Всяка добра мисъл и ко добро чувство и желание са роса, която слиза нощем. Вся-
•добра постъпка е дъжд, който слиза денем. Ако приемеш ро-
а и дъжда, ти ще бъдеш радостен и Весел като малките трепи
сутрин и вечер. Ако приемеш росата и дъжда, ти ще мя-
на отворен цвят, който завързва плод и узрява. Ако не жили

добре, ти си подобен на Пилат, който разпна Иисуса; ако мислиш добре, ти си подобен на един от войниците, който с т е трънен венец и го положи на главата Иисусова. И най-сле, ако не постъпваш добре, ти си подобен на един от слу-телите, който даде на Иисуса оцет да пие. Когато Божест-ното в тебе умре, и ти ще умреш. Когато БожестВеното ине от този свят, и ти ще изчезнеш. Защо разпнаха Иисуса? да се видят хората какви са и доколко изпълняват Божия за-н. Защо умря Иисус? За да покаже на хората какъв трябВа да [е истинският човек — човекът на послушанието, който и смъртта не се бои.

В заключение на всичко говорено тази сутрин ще кажа след-темисли:

Дето любовта присъства, страхът остава отвън.

Дето е животът, любовта се изявява отбън.

Когато човек се облече с дрехата на любовта, с него всич-сс свършва: т о й или се ражда, или умира; или се погребва, или зкръсва; или расте, или изсъхва.

Когато човек живее, светлината идва.

Когато човек умира, тъмнината идва.

Светлината представлява живот, който идва.

Тъмнината представлява живот, който заминава.

Добрите мисли, добрите чувства и желания са лъчи на сВет-ната, които носят храна за жиВота и за душата, която слиза Земята.

Добрите постъпки са лъчи, цветове на сВетлината, кои-о носят живия хляб за душата, за да познае Този, Който я е одил.

„ОСТАВЕТЕ ДЕЦАТА"

Размишление върху стиха

„Глава на Твоето Слово е Истината."

Ще прочета 18-а гл. от Евангелието на Лука, 16-и ст.: „Н

Иисус ги привика 11 рече: Съставете децата да дохождат при мене и не ги възпирайте, защото на такъвиз е Царството Божие."

Казвате: „Какво представляват децата в живота?" Децата са съединителните нишки в живота. Слабото в природата е съединителна нишка. Когато хората казват за нещо, че е маловажно, че нищо не струва, те трябва да знаят, че тъкмо от това слабо, маловажно нещо зависи техният живот. То е съединителната нишка в живота им. Без тази съединителна връзка за големи работи даже не може да се мисли.

И тъй, когато се говори за децата, мнозина разглеждат този стих буквално. Те взимат външната му страна. Обаче външно разгледан стихът, той още не обяснява истината. Под думата деца Христос разбира най-малката мисъл, най-малкото чувство и най-малката постъпка, които се зараждат в душата на човека. Повидимому тези най-малки величини са слаби като децата, от тях нищо не може да се очаква, те нямат никакво значение; но всъщност те са важни съединителни! Връзки в живота. Следователно за тези малки величини в човека е казал Христос: „Оставете малките деца във вас да дохождат при мене, защото на тях принадлежи Царството Божие." И наистина, не може да влезе в Царството Божие големият човек, със съзнанието за своя ум и за своето сърце, който не се интересува от малките величини в себе си. За онези, които се силят да влязат в Царството Божие, казвам: Не презирайте малката мисъл, малкото добро, малкото любовно чувство, които се зараждат във Вашата душа. Мнозина гледат на малкото любовно чувство с пренебрежение и казват: „Дребна работа е това!" Те разчитат на големи работи с тежест за човека. Запитайте онзи голям, силен човек какво е придобил, след като с носил цял живот големи, тежки товари. Запитайте крупния търговец какво е придобил, след като цял живот е влизал в големи предприятия? Запитайте видния писател какво е придобил, след като цял

114

живот е писал велики работи. Всички големи животни и всички велики хора в заключение биха казали, както Шекспир е казал някога: „То ще бъде или не бъде", т. е. „Добро бъде или да не бъде." Аз бих превел това изречение с следния смисъл: Ая съм голям човек и да нося голям товар или да съм малък човек и да нося малък товар? Да бъде голям търговец и да се занимавам с големи предприятия или да бъде малък търговец и да се занимавам с малки операции? Аз съм велик писател и поет и да пиша само грандиозни работи или да съм малък писател и поет и да възпявам малкото в живота?

Казвам: Всичко седи в приложението. Обикновено човек за-

рчва с големи мисли, с Велики проекти, но в края на краищата ой завършва работите си с малки неща. Съществува закон на ~инстВо, според който има тясна връзка между малките и големите неща, Казано е в Писанието: „Аз съм алфа и омега, начало край на нещата." Големите мисли са началото, малките са край. Ако големите мисли не се свържат с малките, първите няма да се реализират. Следователно човек трябва да примирява себе си Великите пориви с малките. Знае ли как да ги примирява, той ще се ползва и от едните, и от другите при Възпитанието си. Понякога един малък порив или едно малко желание ще да направи такава Важна Връзка, че да спаси човека от голямо нещастие.

Какво правят съвременните хора? Те често пренебрегват бои малки пориви, мисли и желания и след всичко това очакват '•-стие, големи успехи и постижения. Някоя млада мома фантазирала, мечтае да дойде отнякъде един царски син, възседнал на кон, и да се ожени за нея. Един ден тя решава да избяга от дома и отива в гората с надежда да дойде царският син да я спаси. Обаче какво излиза в заключение? Тя отива в гората, забърква пътя и дохожда да я спаси не царски син, възседнал на кон, но вчарски син, възседнал на магаре. Момата си казва: „Отде дойде този овчарски син? Аз очаквах царски син, но останах излъгана." Тази млада мома се счита нещастна, защото не разбира дългния смисъл на нещата. Като не разбира, тя криво ги тълкува с това се натъква на ред нещастия. В случая магарето представлява царския син, когото момата очаква, а овчарският син представлява малкото, красиво чувство, което е възседнало царския син. Вие можете да турите един скъпоценен камък в рвена кутия, а едно зрънце от леща в златна кутия. Кое бихте предпочели: скъпоценния камък в дървената кутия или лесното зрънце в златната кутия? Разбира се, скъпоценният камък струва повече от дървената кутия, както и златната ку-

тия струва повече от лещеного зрънце, но ако преживявате една гладна година, от лещеното зрънце все пак може да сварите нещо, да уталожите глада си, когато златото и скъпоценният камък не могат да ви помогнат. Лещеното зрънце може да се посади и в няколко месеца ще даде плод, който ще ви спаси от глад в гладна година, а златната кутия и скъпоценния камък никой не иска да купи. От златната кутия можете да направите пръстени, обици и други украшения, аю кой ще ги купи тогава?

В природата съществува закон на единство, който се потвърждава навсякъде в живота, в науката, в изкуствата. За пример: ако разгледаме знанието,, ще забележим, че между всички негови части пак съществува единство. В такъв случай истинско знание е това, което може да бъде украшение, помощ, светлина

на човека. Знание, което не е нито украшение, нито светлина, нито помощ за човека, то е бreme — нищо повече. Знанието е най-голямото благо, което Бог може да даде на човека. Чрез него човек трябва еднакво да оценява и големите, и малките мисли, чувства и постъпки. При голямото си знание мъдрецът еднакво цени и малките, и големите неща. Бог еднакво цени и Слънцето, и човека. Мощни сили крие Слънцето, но Бог му отдава същото значение, каквото и на човека. Човек казва: „Какво мога да направя аз? Де седи моята цена?" Твоята цена седи във връзката, която можеш да направиш. Човешкият ум може да направи връзка между Слънцето и Земята. Хората са дошли на Земята именно затова — да направят тази връзка. Който не иска да направи тази връзка, той минава за големец. Такъв човек обръща внимание повече на големите величини в живота си, отколкото на малките. Той пренебрегва децата, т. е. малките работи. Бог туря тия големи хора някъде в пространството — да се въртят като колела. Нещастieto на съвременните хора се дължи на ламтежа им към големи работи, към велики замисли.

В едно предание от миналото Земята се представя във вид на млада, красива мома, която Господ искал да омъжи за млад, красив овчар. Тя казала: „Господи, аз не искам да се омъжа за такъв простак. Аз мечтая за нещо велико, за велики светове. Ако дойде някой царски син, за него ще се омъжа." Бог се съгласил да изпълни желанието ѝ и я омъжил за царски син. Наскоро след това тя родила синове и дъщери — всички престъпници. Земята се* омъжила за царски син, но и днес се намира в големи изпитания с родените от него синове и дъщери. Тя съзнала положението си и често си казвала: „Да бях се омъжила за овчарския син! С него поне нямаше да имам такива големи изпитания, как-

П6

О днес преживявам." Не само тя, но и децата ѝ до днес казват: „Колко по-добре щеше да направи майка ни, ако беше се омъжила за някой по-прост човек, без титла и без име, но да донесе тис за целия дом." И наистина за предпочитане е овчарският син, който носи щастието в себе си, отколкото царският син, който носи нещастieto.

Сега — това са иносказания, върху които трябва да се разглежда. Човек се отказва от малките идеи, които Бог е вложил в него, за сметка на големите, които възприема отвън. Той иска да стане цар, да бъде красив, богат, силен. И това не е логично, защото щастието не седи в красотата, в силата, в богатството. Няма да бъдеш цар — това още не е щастие; да бъдеш красив — това не е щастие. Когато момата е красива, всички я желаят. Всички хора едновременно пожелават едно и също нещо, носи нещастие. В такъв случай красивият човек трябва да шапне с нож срещу хората, да се брани, да устоява своята соб-

веност.

Та съществената мисъл е, че човек не трябва да влиза в противоречие със своите възгледи и да казва: „Напразно прекарах Вота си. Толкова години изгубих, без да придобия нещо!" Така с се говори. Бих желал да зная какво разбирате, като казвате, ~ с т е изгубили една година например. В една година Земята се Оъртва един път около Слънцето. Значи в това време тя е " ршила много работа; тя е предала най-малко по един урок на ски човек. Следователно когато някой каже, че годината е инала напразно, аз разбирам, че т о й не е могъл да научи урока, йто му е бил преподаден. Ако беше научил урока си, той ще- е да изпълни волята Божия и да получи едно малко благо. Една згубена година представлява една малка мисъл, една връзка, които човек е пренебрегвал. Щом е така, той лесно може да спечели тази година. Как ще я спечели? Като направи тази малка Връзка, т. е. като не отхвърля малката мисъл. Малките мисли изправят погрешките, а не големите. Затова сгрешите ли нещо, идете при малкото — т а м ще го изправите; изгубите ли Нещо, идете при малкото — т а м ще го намерите. Ето защо майката намира при д е т е т о си това, което тя е изгубила. Как- Во е изгубила майката? Любовта си. Всяка жена, която е изгубила любовта си, трябва да стане майка, да роди дете, за да намери изгубената си любов. Защо се раждат децата? Аа донесат изгубената любов на майка си. Защо идат малките мисли у човека? Да му донесат изгубената любов. Малката мисъл е малката сбетлинка, която проблясва тук-там В тъмна и непрогледна

117

Нощ. Вървиш отчаян в тъмна нощ, объркал си пътя, но изведнъж в далечината някъде съзираш светъл лъч. Този лъч предизвиква радост в тебе, че си намерил пътя. Една малка свещ в тъмнината носи голяма радост.

Ние трябва да благодарим на Бога за малките неща, които служат на големите. Малките мисли, чувства и постъпки, т. е., малките деца, са малките ангели, които слизат на Земята да спасяват хората. Вземете за пример: голям човек ли беше Христос? Цар ли беше Той? Имаше ли войска на разположение? Наричаха го Цар Юдейски, че е дошъл да спаси еврейския народ, по първосвещениците, както» и книжниците и фарисеите, казваха: „Не искаме този човек. ^Махнете го, да си върви той! От него нищо не може да се очаква. Той не може да бъде Месия." Така е — хората имат особени идеи. Те очакват благата да дойдат оттам, о т д е т о нищо не може да дойде. Аз съм наблюдавал как постъпва някоя мома, когато хвърли око на някой левент момък.

Тя го поглежда о т т у к - о т т а м , гледа ръцете, краката му и си казва: „Силен е този момък- Той може да ми бъде подкрепа в живота." Тя си мисли това, к о е т о не може да бъде. Аз мълча, нищо

не ѝ казвам, но се усмихвам и си мисля: Какво дърво ще ядеш ти от този здрав и силен момък! Първа ти ще опиташ неговите здрави, мускулести ръце. След една година срещам същата мома, вече женена за този млад човек, и ми казва: „Ах, много се излъгах в този човек! Преди да се оженим, той ми се виждаше добър човек, а какво излезе? Много лошо бие — бие и не мисли, че боли. Л# знаех, че бил так-ъб, не бих го взела!"

Казвам: Хубаво е великото, но е страшно. Малкото, слабото няма да си позволи да : т е бие, но голямото, силното и по три пъти на ден може да те бие. И когато някой пита кой е пътят, по който можем да служим на Бога, отговарям: Любовта е единствената Божествена сила, която се занимава с най-малките величини в света.. При това любовта е онази мощна сила, която се занимава с дреболиите, на които никой не обръща внимание. В малките величини седи развързката на всички трудни задачи; в тях се 1<рият тайните на живота. Дойде ли любовта, тя носи в себе си всички изгубени неща.

И тъй, искате ли да б ъ д е т е силни, свържете приятелство с малките, със слабите; после разработете идеята за любовта и я приложете в живота с и . Срещате едно малко д е т е или един малоумен човек — не ги презирайте. Вижте най-папред от какво се нуждаят те и ведна-га им се притечете в услуга. Не презирайте малкото, слабото в себе си. Дойде ли в ума ви една малка

118

или в сърцето ви едно нежно чувство — дайте им път, Взирайте ги. За в бъдеще те ще ви донесат голямо благо. Мнозина искат да знаят ще бъдат ли щастливи или не, как Вършат децата им училище, ще се наредят ли добре в жи-л и т. н. За тази цел, щом чуят, че някъде се явил гадател, Гм< |пага о т и в а т при него да им предскаже нещо. Той я ще им В пещо, я не, но първо ще им поиска пари. Едно трябва да 111 всички хора: Бог определя съдбата на хората — никой друг.

І това съдбата на хората не е нещо фатално. Тя се определя ред техните мисли, чувствa и постъпки. Следователно ни-не е в сила да избави човека от собствената му съдба. Ако никой, който може да му помогне, това е той сам. Как? Ка-измени направилеността на своите мисли, чувства и постъп-, Щом измени мислите, чувствата и постъпките си, едно-менно с това и Бог ще измени своите решения към него. Оба-ч«>Век иска да станат нещата според неговите желания, без 0 да направи някаква жертва от себе си. Не, ако човек изме-своите мисли, чувства и постъпки в прав смисъл, и Бог ще спи решенията си към него. В Стария Завет е казано: „Спо-н вашите мисли, чувства и постъпки вечно ще ви отхвърля лицето си." След това евреите съзнали своите погрешки и разкажали. Бог им казал: „Щом се разкайвате, обърнете се към

т- и аз ще залича греховете ви." И обърнаха се т е , а Бог стана лостив и благоутробен към тях.

Питам: Могат ли да се простят греховете на човек, който никога не се разкайва? С други думи казано: може ли човек да с в гостилница, дето се готви най-лошо месо? Не може. Тъй то добрите мисли, чувства и постъпки са най-великото не- , което човек може да направи и да даде. За тази цел той трябва да подхранва б себе си абсолютно чисти мисли, без никаква корист. Нека направи една маневра в себе си — да си пред- ави, че жертва всичкото си имане за Господа, без да очаква що. Или нека някой цар се опита да се откаже от короната и да тръгне да проповядва за Господа. Колко пъти този цар решава и ще отлага — и в края на краищата може да го нап- ви, може и да не го направи. Това е положението, в което се мират всички хора. Лесно е да се откаже човек от короната, о той съзнава, че и без корона е пак цар. Всеки човек е цар за бе си, а има някои хора, които и външно заемат положение на йр. Обаче трябва да се има предвид, че дето има царуване, там има и задължения. Не е лесно положението на царя. Ако си цар на един народ и можеш да му покажеш пътя на истината, ти ще

119
бъдеш запалена свещ за него. Докато не беше запалена свещ за с!к щ | народ, никой не те виждаше, но щом стана запалена свещ, всеки те вижда. Тогава и най-малката ти погрешка ще бъде забелязани от всички. Когато човек направи някакво добро или само иамисч ли да го направи, той веднага бива поставен на изпитания. Нап*| пример някой човек иска да г:о обичат хората и т о й да ги обича,) Но веднага ще го поставят на изпитание: заслужава ли т ой да а ббичат и да обича. Всеки е имал подобни опитности. Обичате един ваш приятел и т ой ви обича; след няколко години т о й намира някакъв дефект във бас и ви отхвърля — търси си друг при» тел. Защо? Всеки човек т ъ р с и нещо свършено в живота. Единственото нещо, к о е т о човек не може да отхвърли в живота си, това са малките неща — децата. Майката например никога не може да отхвъ рли децата си. Отхвърли ли децата си, тя заличава своето майчинство —нищо повече. Ако човек отхвърли любовта от себе си —б каквата форма и да е т я , той се лишава от радостта, от идастието, от благата, които може да придобие. Всички тия: неща едно по едно го напущат. Който отхвърля любовта в себе си, т о й се излага на най-големи страдания: животът му се обезсмисля, той става недоволен, тъжен, мрачен. Някой казва: „Не зная защо съм толкова тъжен." Тъжен си, защото си презрял, з а щ о т о си отхвърлил едно от малките деца на любовта. Отхвърлиш ли едно от нейните деца, тя казва: „Щом се отказваш от м о е т о дете, и аз се отказвам от тебе." Любовта минава и заминава покрай тебе, отива си, а ти

оставаш със своите велики мисли и чувства. След всичко това ще разправяш, че служиш на Бога, но хората не те обичат, не те разбират и т. н. И т о в а е възможно, но ако ти действително си в съгласие с великия Божи закон — с Любовта, ти не би се тревожил от това дали хората те обичат или не. Обаче ако не си в съгласие с великия закон на Любовта, и да те обичат хората, и да те уважават — ти ще изпитваш вътрешна тревога.

Сега аз имам предвид вътрешните състояния и отношения на хората, а не външните, защото последните почиват на правила, съвсем различни от т и я , на които почиват вътрешните.

Силата на човека седи във вътрешното единство, което той може да създаде в себе си. Към това единство именно той трябва да се стреми. Това единство може да се постигне само чрез приложение на малките Величини в живота. Дадете някому едно малко упражнение, но той казва: „Какво ще постигна с това малко упражнение? Какво от това, ако простра ръката си напред или настрана?" Ако писателят вземе перото в ръка и каже, че

и що не може да напише с това малко перце, наистина той нищо не може да направи. Обаче постои ли, перото ще изпише цели две-три страници, ще създаде нещо хубаво. Ако писателят иска веднаж да създаде нещо грандиозно, той нищо няма да напише, и ще напише например какво върши човешкият език в света. Най-хубавите работи са казани все с този малък орган. Спасението на света зависи също така от този малък орган. Започне ли да се пише той, колкото малък да е, върши велики работи. Той смекчава, укротява, урежда ред работи. Не по-малка работа вършат клепаците. Гледате ги — две малки органчета, но без тях е невозможно. Наглед те нищо не вършат, само се отварят и затварят; но те са пазители на очите, предпазват ги от прах, от мушици, от какви ли не повреди. Малки органи са клепаците, но важни. Хората не им обръщат внимание, обаче те не се докачат и чалцобо вършат работата си — вардят очите.

Често съвременните хора се ръководят от амбиции и казват, че могат да тълкуват разни стихове от Евангелието. И овните хора претендират за същото. Казвам обаче: От тълкуване до тълкуване има разлика. Има само един прав начин за тълкуване. Ако е въпрос за обикновено тълкуване, това всеки може, както всеки може да каже, че $2 \times 2 = 4$. И философът казва, че $2 \times 2 = 4$, и малкото дете казва, че $2 \times 2 = 4$. И двамата получават един и същ резултат, но има разлика в разрешението на тази задача. Разликата седи в следното. Ако влезете в една градина с философа и с детето, философът ще каже, че $2 \times 2 = 4$ и ще ви даде четири малки ябълки. И детето ще каже, че $2 \times 2 = 4$, но то ще ви даде четири големи и хубави ябълки. Кой от двамата бихте желали да ви разреши въпроса: философът, който решава

задачата буквално и ви дава четири малки ябълки, или детето, което ще ви даде четири големи, хубави ябълки?

Двама души спорят кой има повече обич в сърцето си. И единият обича, и другият обича, но повече обич има онзи, който като е сметнал, че $2 \times 2 = 4$, същевременно е дал четири хубави, зрели ябълки. Той смята по-добре от първия.

И тъй, силата, величието на човека седи в приложението на Божия закон. Според този закон човек трябва да постъпва спрямо другите хора така, както постъпва спрямо себе си. Обаче най-съвършена постъпка е тази, когато човек постъпва спрямо другите хора така, както Бог постъпва спрямо тях, т. е. както Бог ги държи в ума си. В ума на Бога всеки човек заема определено място. И най-малкото същество заема високо място в ума на Бога. И каквото поиска то от Бога, молбата му се

121

чува. Казва някой: „Всеки д е н се моля на Бога, но — ни глас, ни услишание," Защо? Защото т о з и човек или не знае как да се моли, или е прекъснал връзката на съобщение с Бога.

Дванадесет души владици се събрали в една гора да се помолят за нещо. Лълго време се молили, но никакъв отговор не получили. В това време покрай т я х минал един прост, благочестив селянин, който карал дърва с магарето си за продан. Те го спрели и му казали: „Слушай, молим» ти се, помоли се на Бога за уреждане на една важна работа." Той усърдно се помолил на Бога и работата се наредила както тряб&a. Значи молитвата на простия човек била приета. След т о в а владиците се похвалили, че работата им се уредила благодарение на тяхната молитва. Втори път те пак се събрали да се помолят за нещо, но молитвата им пак не била приета. Този път дърбарят не дошъл при тях и работата им не се уредила. Колкото п ъ т и дърварят се молил на Бога, всякога получавал отговор на молитвата си. Колкото пъти владиците се молили на Бога —ни глас, ни услишание.

Казвам: Няма по-велико нещо за човека от това да съзнава, че т ой заема в ума на Бога е<|но почетно място. Съзнава ли това, щом се обърне към Бога с мю.лба за нещо, молитвата му ще бъде приета. Ето защо всички трябва да се стремите към това —да бъдете благоугодии па Бога "и да заемате в ума Му едно високо място. Този трябва да бъде идеалът на всяка душа. Той не може да се постигне с плач и сълзи. Бог ие се нуждае от човешките сълзи и плачове. Искате ли да. постигнете своя идеал, занимавайте се с най-малките величини, от които Бог е създал света. За тази цел вие трябва свещено да държите в душата си идеята за Бога. Никакво отрицателно чувство към Бога! Всичко, което Бог е направил, не търпи никакво изменение, никакВа критика. Дойдете ли до Божественото, дали го разбирате или не —то всякога е право. Дойдете ли до Божественото —там първо се действа,

а после се мисли. Ти искаш да служиш на Бога, но започваш да мислиш какво ще стане с т е б е , ако тръгнеш в този път. Решиш ли веднъж да служиш на Бога, повече не мисли; ще те колят ли, ще те бесят ли, ще те р е ж а т на парчета ли —за нищо не мисли. Всичко може да стане с т е б е , но в края на краищата ще стане шакоВа чудо, какВото хората, никога не са виждали. Ако Христос се боеше, Той ие би дошъл до възкресението. Той беше прикован на кръста, дето получи най -големите поругания и подигравки —аг че бил Син Божий, че искал да. спаси света. Казваха Му: „Дко наистина си Син Божий, слез от кръста, докажи това, за да ти повярваме." Христос понесе всичко с най-голямо смирение и любов.

122

в последния час въздъхна дълбоко и каза: „Отче, на Тебе преда-м Духа си. Да бъде волята Ти!" Христос понесе на кръста най- | лемите поругания, за което биде въздигнат: даде Му се Всяка (ласт и на Земята, ц на Небето. С Него се извърши тоВа, което огаба не бе ставало — Той възкръсна.

Сега много хора искат да вървят в Божествения път, но ако шмат пред себе си живота на Христа, те не биха могли да Го едбат. Казвате, че искате да живеете за Бога, за ближните си. ожете да живеете и за Бога, и за ближните си, но трябВа да Иете, че ще дойдат поруганията, гоненията, подигравките. Вие трябва да с т е готови да посрещнете тия изпитания. Така ли е днес? Срещате някой Христов последовател—Вдигнал шум, тревога, че му казали една обидна дума, че го засегнали с нещо. Той раба: „Не зная какво да правя Вече. Станах негоден за нищо, никой не ме уважава, никой не иска да ме знае." Ако си дошъл на Земята, за да те уважават хората — ти си на крив път. Ти не си дошъл на Земята да те обичат и уважават, но да изябиш Божията Любов. След това БОЙ ще покаже своята Любов към тебе. И 'ристос е казал: „Както ме Отец ми Възлюби, така и аз Ви възлю-бих." Значи вие пърВо ще изразите Божията ЛюбоВ към другите, а после Бог ще изрази Любовта си към вас. Лко не можете да разперете Божията Любов, вие не можете да разберете и любовта на хората. Ще дойдат съмнения, колебания, ред заблуждения, вследствие на което малко ще научите, а много време ще изгубите. Едно трябва да се има предвид: за разбиране на една велика истина винаги трябва да търсите най-краткия път. Като каз-Вам най-краткия път, подразбирам правия път за постижение. СледоВателно искате ли да се спасите, търсете правия път. Казвате: „Силни искаме да бъдем." Искате ли да бъдете силни, дайте Възможност на Божията Любов да се изяви чрез вас. 11роявите ли Божията Любов — и животът ще се прояви. Докато животът още не е проявен, вие не знаете какво може да излезе от Вас. Що се отнася до въпроса какво ще стане с вас, оставете го други да го решават. Когато посадите житното

зърно в земята, то пита ли какво ще стане с него? То предоставя този въпрос на слънцето. Едно дете носи желяз в ръката си и го пита: „Какво може да излезе от тебе?“ Желязът му отговаря: „Ти ме посади в земята и ме остави спокоен» а слънцето ще каже какво може да излезе от мене. След с т о години ела на това място и ще видиш какво е излязло от мене." Един Бог знае какво може да излезе от тебе. Ти си едно малко семенце, което Бог посажда в земята. След време ти сам ще видиш какво е излязло от тебе. Оставиш ли се на хората, те ще те пренасят от ръка на ръка като малко дете, но от тебе нищо няма да излезе. Най-после —Бог ч р е з малкото дете ще те посади в земята, д е т о на следната година ще израснеш, ще цъфнеш и плод ще вържеш. Щом е така, д р ъ ж т е се за малките деца —за малките, дълбоко скрити мисли и чувства във вас, за малките блага, които се раждат в душата, ви. Лръжете се за тях и не ги презирайте, ако искате да и м а т е Божието благословение. Бог ще ви благослови не за това, к о е т о хората мислят за вас, но за вашите мисли, чувства и поспгълки. При тоВа Бог ще ви благослови не за големите, за великите ви мисли, чувства и постъпки, които всички знаят. Той ще ви благослови за онези малки, дълбоко скрити, потасни в душата ви мисли, чувства и постъпки, които никой не знае, никой не подозира. Бог ще ви благослови на малките, за потаените, за непроявените семенца у вас. За проявените неща вие с т е получили вече заплата си.

Сега —желая на всички да възкръснете, както Христос възкръсна. Обаче докато дойд е т е до възкресението, желая на всички да бъдете гонени, хулени, поругани, както Христос беше гонен и поруган. Желая на всички да бъдете разпнати на кръста и да кажете: „Господи, ако е възмо-жпо, нека ме отмине тази чаша. Ако не е възможно, да бъде Твоя та воля!" Без страдания възкресение не може да дойде. Христос мина през страдания — и хората ще минат. Ако децата с т р а д а т — и майката ще страда. Аз не съм за страданията, но има страдания неизбежни. Има неща, които могат да се отменят, но има н еща, които не могат да се отменят. Ще дойде ден, когато всички мъчения, страдания ще изчезнат. Апостол Павел казва: „Днешните страдания не могат да се сравнят с бъдещата слава за онези, които любят Бога."

Мнозина казват: „Кой з:нае дали е така, ами ние да си поживеем." Къде са всички ония, к о и т о са мислили само да си поживеят? На гробищата. Там ще намерите паметници научени и прост и , на богати и бедни, па млади и стари, които са си поживели, както са разбирали. Там са отишли всички велики хора, които са били почитани и уважаВа.ни.

И тъй, отхранвайте малките деца, които Бог е възлюбил, ако искате пътищата ви да бъдат благоприятни и благоугодни на Господа

„ЩЕ СЕ ПРИЛОЖИ“

Ще прочета 150-и Псалом.

Размишление върху стиха

„Търсете първо Царството Божие и Неговата Правда — и всичко друго ще ви се приложи.“

Човек трябва да има предвид едно важно правило б живо-
си, а именно: иска ли да работи, да се прояви, т ой трябва да
а един установен ред б работата. Искан ли човек да ходи, т о й
ябва да спазва няколко условия: да има сили б себе си, да има
еани, които трябва да впрегне в това движение, и най-после
трябва да има почва, на която да стъпва. Искан ли човек да
ства, т о й трябва да има материал, който да занимава сър-
то му. Искан ли човек да мисли, т ой трябва да има материал,
ойто да занимава ума му. Следователно за извършване и на най-
плката работа изискват се условия.

Често човек се натъква на ред противоречия в живота си.

бй мисли, че много неща знае, а при това вижда, че собствените
му работи не вървят. Това показва, че той се нуждае от
ЦИ вътрешен план, от който да се ръководи във външните
' работи. За тази цел т о й трябва да разбира условията, зако-
итс на своето тяло, на своето сърце и на своя ум. Това са най-
лизките неща, от които т о й трябва да започне външно, а не
трешно. Не започне ли от тях, т ой ще се намери в противо-
счие: ще бъде млад — и ще остарее; ще бъде весел, радостен —
ще изгуби своята радост; ще бъде здрав — и ще се разболеет.
ова с много естествено. В първо време малкото дете има иде-
\ иска да порасне, да стане голям човек като дядо си, като
Ваша си. Този идеал му дава стремеж, подтик да расте и да се
развива. След време д е т е т о постига своя идеал. То става голям
Човек, придобива голям ръст, докато най-после дойде до една
Пределна възраст, от която по-нататък физически не може да
се развива. Като дете е израснало, станало е млад човек; като
млад е израснал, станал е възрастен; като възрастен е израснал,
станал е стар, прегърбил се е — повече не може да расте. Този
човек е свършил със своя физически идеал. Оттук нататък го
очаква връщане назад.

125

Казвам: Освен физическото растене на човека, има още две
области, б които той се развива: сърдечната и умствената.

Като стане млад, той живее със сърцето си, иска да се влюби,
да се ожени, да има деца. И. това постига: оженва се, има деца,
за които се грижи. Дохожда ден, когато и деца не може да има,
любовта му намалява — т о й свършва с развитието на сърцето.

Сега навлиза в областта на ума, д е т о мисълта започва да действа.
Той взима перо и книга и започва да размишлява, пише, съчинява
като писател. И пай-после, като мине и тази фаза, човек

престава да расте и да се развива. Той дохожда до положението да провери закона: тали, д е т о няма вливане, има изливане. Дето престава вливането, иде изливането.

В живота има едно Вагкио противоречие, на което хората се натъкват. То е въпросът за греха. Мнозина питат: „Защо е допуснат грехът?" Казвам: Има един живот, дето грях не съществува. За да не греши "човек, преди всичко т ой не трябва да се ражда. Щом не се е родил, т о й няма да има нито тяло, нито ум, нито сърце, с които да. греши. Щом няма тяло, ум и сърце, няма да яде, да пие, да се облича, няма да има жена, деца и гп. н. При тези условия няма да има възможност да греши. Можете ли да си представите човек без тяло, ум, сърце — и да живее? Такъв живот е невъзможен. Следователно има ли човек тяло, ум и сърце, грехът за него е неизбежен. Когато перото на учения човек не минава по л и с т а т а на книгата, те винаги чисти остават. Мине ли веднъж само перото на учения върху листата на книгата, те вече изгубват своята чистота. Хората искат да живеят, без да ц а п а т листата на книгата. Едно от двете : или ще живеете и ще грешите, или няма да живеете и няма да грешите. Два вида грях съществуват в живота: разумен и неразумен. Човек трябва да бъде внимателен, да следи на кой от двата греха ще се натъкне. Разумният грях се нарича прегрешение, погрешка, а неразумният се нарича грях. Ако човек само пише н къса листата на книгата, без да остави нещо написано, от което и той, и другите да се ползват — това е грях. Ако пък той пише и от време на време зачерква и пак продължава да пише — т о й изправя своя грях, В края на краищата той ще остави една написана книга, от която хората ще ч е т а т и ще се поучават. Не само хората, и ще бъдат доволни от него, но и книгата ще бъде доволна, че са й дали известна цена.

Когато се говори за греха, това подразбира, че в ума на хората седи мисълта — какво те не са постъпили, както трябва.

Грях има във всичко онова, к о е т о спира растенето на тялото, П6

ума и на сърцето. С други думи казано: грехът представлява какво отклонение от Божия закон или някакво престъпление о отношение на него. Обаче вън от тялото, ума и сърцето на века престъпление не може да има. Ако човек няма тяло, ум и рце, как ще пристъпи Божия закон? Ако рекат да съдят чо-"., който нито е ял, нито е пил, нито е търгувал, нито се е ичал — в какво ще го обвинят? Как ще обвинят някого, че е краднал един кон, когато той няма тяло, с което да го язди ч|а открадне? Преди всичко той няма ръце. Как ще обвинят икого, че не си е платил 6 гостилницата, когато т ой няма стоях? Как ще обвинят някого за обидните думи, които е казал, Ъгато т о й няма уста? Как ще обвинят някого, че гледал дето

и: трябва, когато т о й няма очи?

Сега ще дойдем до друго положение в живота, а именно: илата, величието на човека седи в това — след като той има яло, ум и сърце, да не греши. Такъв е животът на светията, ледователно задачата на човека седи в това: след като има ста, да не каже с нея нито една обидна дума през целия си живот; като има очи, да не види с тях нито една лоша постъпка; то има нос, да ходи само между цветята, а не между неща, които е загубили живота си. Всяко нещо, което мирише лошо, ова показва, че в него е настъпила смърт. Благоуханието е признак на зараждащ се живот, а зловонието е признак на зараждаща се смърт. Ето защо човек трябва да избягва зловонието, а търси благоуханието. По този начин т о й ще разбере цената на нещата и ще ги прилага. Без приложение той нищо няма да постигне. Ако болният не се храни, той е осъден да умре. Ако още след първото ядене т о й усети сили в себе си и може да пристъпи крачка напред — това ядене му е дало нещо. Ако след Второто, т р е т о т о или с т о т н о т о ядене т о й може да направи две, три или с т о крачки напред — това ядене е допринесло много нещо за него. Някой казва: „Как мога да позная дали дадено ядене ме ползва или не?“ Ако яденето, което си приел в стомаха си, дава сила на тялото и подем на мислите и чувствата т и , това ядене е полезно за тебе.

Съвременните хора говорят за стар и за нов път в живота; първия критикуват, а втория препоръчват. Кой са признаците на стария път? В стария път човек слугува на господар, който повече взима, а по-малко дава. При това положение господарят се увеличава, а слугата се смалява. В новия път е точно обратно: господарят се смалява, а слугата се увеличава. Обаче и

127
този път още не е правилен. Трябва да се дойде до положението , д е т о и господарят, и слугата еднакво да растат, еднакво да се смаляват. Това подразбира, че трябва да има правилна обмяна между господаря и слугата: колкото взимат, толкова ще дават. С други думи казано: колкото се влива навътре, толкова ще се излива навън. В шиш-е от един килограм ще налееш най-много един килограм вода и \це излееш един килограм. На търговски език казано: не взимай от маслото повече, отколкото си дал. Ще кажете: „Каква е спазителна търговия, ако трябва да продаваме стоката за толкова, за колкото сме я купили? Та ние в скоро време ще фалираме.“ В. това именно седи заблудението на хората. Те мислят, че т р я б в а да купуват по-евтино, а да продават по-скъпо, за да прекратят един сносен живот. Другояче според тях не може да се живее. Всъщност този начин на живеене е най-труден, но всички хора живеят така. Питам: Какво е допринесъл този живот на хората? Дал е някакви облаги или загуби,

но все временни. Кой тук е купувал по-евтино, а продавал по-скъпо, богат е станал. Кой то е купувал по-скъпо, а продавал по-евтино, сиромах е станал.

Следователно когато п и т а т е защо иде сиромашията, казвам: Сиромашията иде, з а щ о т о с т е купували по-скъпо, а с т е продавали по-евтино. Защо иде богатството? Богатството иде, защото с т е купували то-евтино, а с т е продавали по-скъпо. Обаче необходимо е човек някога да бъде богат, а някога да бъде сиромах. Богатството и сиромашията са две положения, през които човек неизбежно трябва да мине. Ако от дълго седене съдържанието в едно шише изгуби чистотата си, то непременно трябва да се излее навън. След това шишето трябва да се измие няколко пъти с чиста вода, преди да се налее ново съдържание. Сега шишето гпежи по-малко, отколкото по-рано.

Значи то е осиромашало. След като осиромашее свършено, отново може да се налее чиста вода или друга някаква течност в шишето. Тогава казваме, че това шише е разбогатяло.

Какво нещо са болестите? Болестите не са нищо друго освен осиромашаване. Срещате някой човек, който е боледувал дълго време, станал само кожа и кости. Какво е станало с него? Шишето му е било пълно с нечиста течност, която излили навън, вследствие на което то е изгубило част от теглото си, олекнало, т. е. осиромашало. И после, като го измивали, то изтъняло още повече, станало само кожа и кости. Случва се, че тези, които мият шишето, изпускат го от ръката си, то пада на земята и се счупва. Тогава хората казват: „Умря този човек.

128

Няма да го прости!" Онези, които мият шишето, трябва да бъдат много внимателни, да не го изпуснат, защото е много крехко. Лесно се троши. Защо е толкова крехко човешкото тяло? Беже грънчарите, които са го правили, не са знаели изкуство да го направят така, че да устоява на всички външни условия. Първоначално Бог направил тялото на човека много здраво, хубаво, но той не могъл да го запази. После Бог предоставил на слугите си да направят новото тяло на човека, но като не и ли как, те направили едно тяло крехко, неустойчиво. Падне човек на камък, той веднага ще си счупи крак, ръка или глава. И това положение то може да умре, а може и да се осакати цял живот. Крехък е днешният човек, чупи се като стъкло. В бъдеще обаче ще дойдат големи, велики майстори, които ще съградят здраво, неразрушимо тяло на човека. То ще бъде астично, ще отскача като пружина. Удари ли човек главата па камък, тя ще отскочи от камъка като топка, без никаква вреда. Не само това, но и подутини няма да остават.

Днес всичко в живота на съвременните религиозни и светии хора е временно, преходно. Умовете им са натрупани със

Шния, които в едно отношение са верни, а в друго отношение
1 неверни. И затова виждаме, че до известно време само човек
пзчита на някои свои мисли, чувства и постъпки. О т т а м наши е
т о й не може да разчита. За пример: старият не може да
чита нито на краката си, нито на сърцето си, нито на ума
№, както младият. Защо? Няма вече тези условия. Ако вържат
аката и ръцете на един заспал човек с въже, след като се съди,
т о й не ще може нищо да направи. Той не ще може даже и
т мястото си да мръдне. Защо? Вързан е човекът. Такова е
оложението и на стария човек, той е като вързания: върти
и те си на една и на друга страна, гледа, мисли, движи се, иска
а се освободи, но не може, здраво е вързан. Той усеща, че нещо
уждо е дошло отвън, което го е обвило и го държи здраво, не
ну дава да мърда. Това е една опитност, която всички с т е минали.
Такова нещо са болестите, особено артериосклерозата,
111 която страдат почти всички стари хора. Докато човек е
лад, той яде, пие, не мисли, че създава в себе си ред болести.
*дин ден го хване този, когото цял живот е угощава, върже го
'драво, обере му Всичкото богатство и си заминава. Питам: Де
тиде здравето, де отиде младостта на този човек? Реално
нещо ли е младостта? Реално е, разбира се. Щом е реално нещо,
де отиде тя? Младостта дохожда и заминава, както правят дъщерите
на много от съвременните хора. Щом се влюбят в ня-
9. Гласът н»Л»*бовта 129

кой момък, те напушат бащиния си дом и отиват при своя въ-
любен. По същия начин и -сърцето, и умът на човека могат да < о
влюбят в някоя мома и да си заминат. Какво остава тогава от
човека? Нищо не остава. Той изгубва вече силите си, здравето -
си, съзнанието си — ж и в о т ъ т му става мрачен, безсмислен.
.Следователно т я л о т о , умът и сърцето на човека са поп*
бия, без които той не моАе да живее. Те са външни прояви ш|
човешката душа и на човешкия дух. Иа всяка стъпка днес човс^
среща противоречия. Какво би било положението му, ако той чц
разполагаше с тези пособия? Как би се справял тогава с противо]
речията? Една стъпка да направи човек, веднага ще чуе: „Така >ш
постъпвай, така не говори!" Той вярва в Бога, но ще дойдат м
дица хора да го учат как да вярва. Обича хората, но те започва!
да го учат как да обича. Най-послс той изгубва всякаква идеи з|
вяра, за любов — не знае какво да прави. Питам: Ако искате да <<<•
нахраните, каква храна т р я б в а да дадете на тялото си? Най-чш
тата, най-здравословната крана, от която то да остане доволно
и да е готово да работи за вас. Не голи нахраните както трябва,
то ще бъде недоволен от вас и няма да ви слуша. Същият закон
се отнася и за сърцет о, и за ума. Ако не храните сърцето си е
чисти и благородни чувстВа и ума си — със светли и възвишени
мисли, те няма да ви слулагп. Някои мислят, че може и без храна

или поне с по-малко храна, и то безразлично каква. Не, ще храните и тялото, и ума, и сърцето си, и то с първокачествена храна. Не ги ли храните, те ще се откажат да ви служат и ще си заминат. Злото не седи в яденето, но в лакомията на човека — М1 юг < > да яде. Когато ядете, пазете правилото: сладко яжте, но никога не преяждайте. Винаги оставайте по малко гладни. По-добре станете от трапезата недояли, отколкото преситени. Който обича да изяде всичко в чинията си, до последната трошица, той не успява в живота си. Остана ли нещо в чинията ви, нека бъде за онези, които и толкова нямат. Иначе в живота ви ще настанат обратни реакции.

Като говоря за хранене не то в широк смисъл—хранене на тялото, на ума и на сърцето, — трябва да се има предвид следното хигиенично правило: във всяко нещо, което човек върши, трябва да взимат участие тялото, умът, сърцето, душата и духът му. Само при това условие и постъпката, и мисълта, и чувството ще имат сила. Във всяко нещо се изисква пълнота, единство, връзка между частите.

Трима приятели се огкенили. Първият се оженил за много красива мома, която знаела само да играе, да тропе на хорото; 130

Зото пожелавал той, тя нищо не можела да направи, а само •ела и скачала насреща му. Вторият се оженил пак за красива а, която знаела да играе, но знаела и много хубаво да готви. 11 >т това нищо не можела да направи. Третият се оженил за сива мома, която знаела и да играе, и да готви, но знаела още да върти, и на мъжа си да услужва.

Оттук аз вадя следното заключение: външните неща са извън вътрешния живот. Ако човек само тропе и вдига прах, а още не е животът. След яденето трябва да дойдат проите на дишането, на мисленето и на чувстването. Тия проимат и Вътрешно приложение. Казвате: „Без тропане неке ли?" Не може. Човек трябва да тропе. Ако момата не тропехорото, тя няма да се омъжи. „Не може ли без женитба?"

[>же и без женитба, и без ядене, и без мислене, и без чувстване Без всичко може, но при друг живот. При този живот обаче е трябва да разбирате дълбокия смисъл на всички тия неща и ги прилагате разумно. Що е женитбата? Съвременните хора първа трябва да изучават женитбата. Те още не знаят как-представлява тя. Казано е: Който иска да Влезе в Царство-О Божие, той сам ще остане — той ще се пожертва, ще се рдаде б служене на Бога. Някой казва, че женитбата е условие научи човек закона на жертвата, на себеотричането. Не е бн пътят за постигане на знания. Много са пътищата, по които могат да се постигнат знания и опитности.

Вземете например живота на хората и този на птиците.

рата сами могат да си изпредат вълната и след това да си тъчат дрехи, но същевременно те могат да отидат в някой кян и там да си купят готови дрехи. Обаче у птиците не е ака. Те нямат пазарни места, дето могат да си купят готови ехи. Всяка птица сама трябва да изработи костюма си. Хората могат да придобият знанието си и от книги, а птиците имат съвсем особен начин за придобиване на знания. Хората не аят пътя, по който птиците придобиват знанията си. Малките птички изпълняват точно това, което майките и бащите им са вършили. Между хората не е така; техните деца трябва да прекарат около 20 години в училище, за да придобият известни знания. За пример: ако синът не се е учил да плува, а бащата знае, той не може да предаде по наследство това знание сина си; синът за своя сметка трябва да учи това изкуство. алкото юрдече още с излюпването си знае да плува като май-1..1 си. Турите ли едно д е т е във водата, то веднага ще се удави. Ако бащата на тоба д е т е не се е учил да плува, и той ще се уда-131

ви във водата. Човек трябва дълго време да учи законите >ш| плуването. Ако някой влезе във водата и започне да вдига голям шум, да пляска с ръцете и с краката си, той не знае да плува] Истинският плувец се носи леко по водата, без шум, без пляск;м не с ръце и крака. Той е голям майстор, леко се извива ту 10 корем, ту на гръб, ту иа една и друга страна, ту се гмурка пои] водата, ту излиза на повърхността. Плуването е изкуство. Ак<1 хората вдигат голям шум с добродетелите си, те не знаят <);|| плуват. Ако вдигат голям шум с краката си, те не знаят да х<и днт. Човек трябва да върви тихо и спокойно, да не вдига шум нито с краката, нито с ръцете си.

Казвам: За всяко неидо има ред правила, които човек трябва да приложи в живота си. Много хора седят, очакват нагоих >• во от другите, а те се ровят цял ден в книгите на миналото -4 да т ъ р с я т произхода си. Те искат да докажат на другите, че 1.1 от високо произхождение, че в жилите им тече царска кръв. Днес положението се е изменило обаче. Оказва се, че никой вече не ги признава нито з-а "царе, нито за князе, нито за графова Какво трябва да правят т е ? Ще работят като всички хора. Преди всичко кръвта не може да бъде нито царска, нито княжеска нито графска. Под думите гщрека кръв се разбира кръв, която е абсолютно чиста и може да способства за правилни мисли, чувства и постъпки. Кръв-6, която не способства за правилен живот, не е царска. Кое е за предпочитане: да се роди човек в царски дом, но да бъде хилаВ, болнав, или да се роди между овчарите, но да бъде здрав? По-добре е човек да бъде прост овчар, но здрав, отколкото царски син, но болен. Ако царският син е здрав, той е за предпочитане пред простия, но болен овчар. Под думата

прост човек раз-бирам онзи, който има здравето б себе си, но не го оценява. Той всеки момент може да го изгуби. Изобщо хората не оценяват онова, което природата им е дала. За пример: докато са млади, те не оценяват младостта си. Като я изгубят, тогава я ц е н я т . Докато имат хубави мисли и чувства, те не ги оценяват. Щом ги изгубят, тогава ги ценят. Жалко е, когато човек не моЯсе да събуди в себе си никаква хубава мисъл. Жалко е, когато в з1его не могат да се явят красиви подтици. Защо? Защото няма Ъншни стимули. Момъкът се въодушевява от някоя млада мома и може да пише. Старият не се Въодушевява от младата мома и не може да пише. Старият се въодушевява от идеята за Бога и пише. Младият не се въодушевява от тази идея, не може да пише. Забелязано е, че когато поетите остаряват, те започват да пишат за Бога. Да мислиш за Бо-
132

Л- и това е любовна работа. Когато старият започне да мис-и |ц Бога, т ой вече се подмладява. Тъй щото иска ли човек да се Вмлади, той трябва да намери такъв обект за мисълта си, Н т п да не остарява.

Едно е важно: младият трябва да бъде млад и старият трябва т <м биде стар. Ако дегизирате един стар човек, да го облечете Врски на млад и смените мозъка му с мозъка на млад човек, ста-1НИ1Ц пак ще си остане стар. И ако по същия начин дегизирате 1дия да го превърнете б стар — т ой пак ще си остане млад. ш каквито и условия да поставите човека, младият ще си ос- -1 и • млад и старият ще си остане стар. Искате ли да се подмла- 1ПН-, трябва да се свържете със закона на единството: между 1'тъпките, мислите и чувствата ви трябва да има пълна хар- <пия. В това отношение тялото е едно училище, сърцето е |уго училище и умът е т р е т о училище. Значи едновременно чо- |к трябва да следва тези т ри университета. Камъните, на кои- Е) седим сега, представЯват тялото. Слънцето, което изгрЯ- р, представлява сърцето. Аз, който говоря, представлявам ума т човека. Остават още два университета: университетът на 1 шката душа и университетът на човешкия дух. Те са двете Юледни инстанции, през които човек минава. Ако човек не мо- • правилно да се обхожда със себе си, той не може да се обхожда |с другите. Всички трябва да имате правилна обхода и в т р и т е Ъсоки: в телесната, в сърдечната и б умствената. Ако човек не ш и т а пътя, в който върви, т ой на Бога не може да служи. Тряб* Ва да знаете, че земята, по която стъпвате, е тяло на едно живо •Ьщество. Хората живеят като мъмарци б кожата на Земята, Кко те не жиВеят както трябва и не спазват законите й, един Вен тя ще ги изхвърли вън от кожата си. Причината, поради ю> •то хората умират, е тази, че Земята не ги иска и ги изхвърля Ивън. В Стария Завет някъде е казано: „Не грешете, да не би

•смята да ви избълва." Казвам: Не грешете, да не би животът, Ътшото ви, сърцето ви и умът ви да ви избълват. И тъй, вие трябва да имате правилни схващания за нещата, за да имате добър живот. Всяка добра постъпка е израз на т я л о т о ; всяка добра мисъл е израз на ума; всяко добро чувство е израз на сърцето. Представете си, че човек не може да присвие за тялото, за ума и за сърцето си съответна храна. Какво ще стане с него? Тялото му ще заболее, а умът и сърцето му ще се Ътрофират, няма да изпълняват функциите, за които са предназначени. Кой спъва тялото, ума и сърцето на човека? Той сам [се спъва. Никой не е в състояние да спъне човека в пътя на него-133

бото развитие. Днес вие 'учите, а един ден ще кажете: „КатЛ умрем, ще напуснем т я л о т о си." Когато човек напусне физиче»кото си тяло, т ой влиза в друго тяло. Той влиза от едно тяло в друго, както се мести от една къща в друга. Следователно ч<>век трябва да желае здрав о тяло, здраво сърце и здрав ум. Желее ли за себе си това, той ппрябва да желае същото и за другите хора. Защо? Защото хората взаимно си влияят: ако живеете между болни хора, вие ще и з п и т а т е тяхното състояние, ако живее т е между здрави хора, и Вие ще бъдете здрави. По силата на този закон човек трябва да пожелае в душата си да има здраво тяло, благородни чувства и светли мисли. Това трябва да желае и за своите близки.

Съвременните хора не= спазват този закон. Те не си помагат, вследствие на к о е т о повече затрудняват живота си. За пример: виждате, че един човек си хапва повече, вие веднага се нахвърляте върху него, че я<)е много. Така е, много яде човекът, защото не знае законите, защото не може да си намери съответна храна. Всеки човек трябва да знае колко тежи и съобразно теглото си трябва да употребява нужното количество храна. Според моите изчисления, ако човек тежи 60 кг, той трябва да употребява на ден само 150 г храна, но чиста, префинена. Има храни, от които и два килограма да употреби човек, пак гладен ще остане.

Друго важно положение. Хората казват, че Бог е навсякъде, че Той прониква всичко. Обаче видят ли млад момък и мома да се разговарят, те веднага казват: „Какво са седнали тия т ам на приказки? Не е добре да се излагат така пред света, да се занимават с любовни работи/' Тези хора едно говорят — друго мислят. Те казват, че Бог е навсякъде. Щом е така, защо не мислят, че Бог в младата мома се разговаря с Бога в младия момък? Това показва, че т и я хора не са последователни в мислите си. Според тях излиза, че Бог е навсякъде, но не и между младите, които се обичат. Щом Бог е навсякъде, Той е и между младите. Какво лошо има тогава, че те се разговарят? След това ще започнат да

разправят, че младият човек не бил момък, но бил женен. Питам: Щом Бог е между тзис, какво лошо има в това? За Бога и женените, и неженените са еднакви. Бог никого не е пратил на Земята женен. Хората огигосле са се оженили. Ама не било морално женен човек да говор и с млада мома. Кой морал учи това — човешкият или Божественият?

Питам: Какво нещо е моралът? Истински морал е онзи, който при всички условия на :ж-ивота, през всички времена и епохи

134
тацал един и същ. Всички хора са опитали човешкия морал. "направят един опит да видят резултатите на Божестве-
М< >рал. Нека една жена остави мъжа си свободен — да не го иницирава, да не се съмнява в него. Щом го види да приказва с | жена или с някоя мома, нека си каже: „Господ е между тях." е ли така, нека спокойно си гледа работата, без никакво сму- | ие и съмнение. Постъпва ли всяког така, тази жена ще за- жи, че мъжът ѝ от ден на ден се поправя; жената, децата, | ът му стават по-мили и той е готов на големи жертви за | Съмнява ли се жената в мъжа си, живее ли с човешкия мо- , той все повече ще се разваля, ще охладнява към дома си, | ато един ден дигне ръка и каже: „Дотегна ми вече това роб- ро! Не искам вече нито жени, нито деца. Искам да бъда сво- | ен!" Същото може да стане и с жената. Бог е създал света, | е свобода на хората, а те сами се ограничават, като искат и | да заставят да постъпва като тях. Съвременният морал не | е да запази нито жените, нито мъжете. Една жена може да е | вничена външно, а вътре в себе си да мисли за друг мъж. Чрез | Нито ограничение хората не могат да се опазят. Нищо не мо- | | а запази човека от падение, ако той няма в себе си закон или | рал, който да го ръководи как да постъпва. Да бъде човек своден | — това подразбира да остави Бога свободно да действа в | Ео. Ако Бог действа в човека, ние знаем, че Бог е Любов и следо- | телно не трябва да се смущаваме нито за себе си, нито за дру- | те. Защо? Защото любовта никому зло не прави.

И тъй, злото не седи в любовта между хората, но в изопа- ането на любовта. Любовният поглед е сила, т ой чудеса пра- | . Някой иска да покаже, че има любов към някого, иска да го | ъже и започва да го гледа втречено, прави разни гримаси, | ижеия с очите си. Не, ако погледът на човека е пълен с лю- | ив, той ще може да вдигне болния от леглото му — да оздравее | веднага. От такъв поглед тъжният става весел, мрачният | Придобива светлина. Опасното в любовта е, когато се дава | редпочитание на едного. Това проявление поражда ревност, а | впостта не е израз на Божията Любов. Ревността се явява в | разбраната любов между хората. Когато нямате пълно дове- | Це в някого, у вас се ражда ревност, подозрение, съмнение. Ако

- съмнявате в едно малко дете, когато го пращате да купи
ещо в едно шише, първо ще му кажете: „Гледай да не счупиш
ишето!“ Имате ли доверие в това дете, няма да му кажете
ищо — вие знаете, че то е внимателно и ще бъдете напълно
окойни.

135

Казвам; Ако искате да се развивате правилно, вие трябва
да бъдете свободни по ум., «гирце и воля, а също така да оставяте
и другите свободно да се проявяват. Човек не може извей
т>ж да придобие свобода. Още повече някои са сатурнови ти
пове и по естество са крайно подозрителни. Те трябва да се
пазят даже от сянката си. В това отношение човек трябва да
се познава, да знае как да се справя. Подозрителният човек мяза
на скъперника от Молисра, когото веднъж обрали. Той започнал
да вика, да претърсва цялата къща, двора, градината и когато
го запитали в кого се съмнява, той казал: „Във всички хора се
съмнявам, във всички окр"ь2каващи, в целия свят!“ Питам: Възможно
ли е всички хора да ей лоши? Възможно ли е всички хора да
са крадци и разбойници?

Следователно когато «се говори за любовта, тя не трябва
да предизвиква ревност или подозрение; тя трябва да внася живот.
Ако една млада, но болна мома срещне здрав, красив момък
и сърцето ѝ трепне, тя Веднага ще се почувства по-добре. Като
го види на другия ден, с ш т е ѝ ще светнат. На т р е т и я ден
вече тя ще бъде бодра, весела и ще оздравее напълно. Значи любовта
внася сила в организма на човека. Аз взимам младата мома
като общ принцип. Когато старият, болният види любовта,
здравето му се възстановява, сърцето му започва правилно да
тупти, умът му се изменя, започва да мисли добре. Така става с
всеки човек, когато Бог &l«?зе в тялото, в ума и в сърцето му.
Желая ви сега от любовта, която имате в себе си, ако с т е болни
—да оздравеете, ако с_т>е недоволни —да станете доволни,
ако с т е тъжни —да се развеселите.

Време е вече. да се о т к а ж е т е от дребните идеали, които
имате в живота си. Напуснете любовта, от която умират и
птици, и млекопитаещи, и хора. Който е попаднал в ноктите
на тази любов, той е осъден на смърт —нищо повече. Христос
казва: „Който ме люби, т о ѝ ще опази моите заповеди и ще придобие
живот вечен." На друго място е казано: „Целунете се и се
прегърнете с целованис с&ято." Днес хората са изопачили целувката.
Изобщо те не се ц«елуват, а когато се целуват, правят
това тайно, никой да не ги види. Тази целувка не е свята. Едно
трябва да имате предвид: \$а не изгубите светостта и чистот
а т а в чувствата си. Изгубите ли тази святост и чистота,
вие ще изгубите здравето на тялото, на сърцето и на ума си.
Изгубите ли това нещо, в и е се лишавате от Божията Любов.

Човек трябва да се пази от греха като от чума. Изопачената любов води към греха. Лнес някоя мома се влюби в един момък и
136

нага го ограничава. Тя иска да му тури юлар, да го върже —
1л живот да я гледа. Това не е любов, това е робство.
Съвременният свят се нуждае от свободни хора — по тя-
по ум и по сърце, а не от роби. Изкуство е човек да се осво-
и, да се повдигне над условията, в които днес живее. Човек
намира под влиянието на ред тежки условия, от които тряб-
да се освободи. Мислите и чувствата на хората, обществ-
ият строй, моралът, както и ред още условия, влияят на чо-
ка и го ограничават. Всичко това един ден т ой трябва да пре-
олес, да придобие истинска, разумна свобода, от която да се
олзва той, както и окръжаващите. Оставете човешкия мо-
ал настрана и живеете по Божествения, според който с т е
ошли на Земята да бъдете проводници на Божията Любов по
яло, по ум, по сърце, по душа и по дух. Само по този начин ще
дете вътрешно свободни. Вътрешно свободният човек съз-
1ава, че постъпката, която е извършил в даден момент, е пра-
~, Новият живот носи 6 себе си тази вътрешна свобода. Тази
Вобода прави човека силен, готов да приложи Божествените
дси, Божията Любов. Любовта изисква жертви. Всички тряб-
Ба да бъдат готови на услуги, без да се използват едни други.
Който живее по закона на любовта, всеки ден трябва да усеща
в себе си малка придобивка, прилив на живот. Живеете ли по
този начин, вие ще придобивате поВече и ще давате поВече.
Казвам: Вие трябва да спазвате законите на тялото, на ума
и на сърцето. Ако не спазвате тия закони, ще изгубите живота
си. Защото всяка лоша мисъл, всяко лошо чувство и всяка лоша
постъпка носят смърт. Мине ли една лоша мисъл през ума ви
или едно лошо чувство през сърцето ви — помислете какво Бог
1зисква от вас. И като си отговорите, на мястото на лошата
исъл и на лошото чувство турете една добра, положителна
мисъл и едно благородно чувство. Щом казвате, че Бог живее
ювсякъде и във всички, тогава погледнете на хората като на
"жиин създания и лесно ще излезете от всички трудни положения.
Щом Бог живее във всички хора, тогава отношенията помежду
им трябва да са прави. Ако намирате, че отношенията
между хората не са прави и ги съдите, ще знаете, че Бог не живее
между тези хора. С една дума казано: не коригирайте постъпките
на любовта. Ако коригирате постъпка, която е произлязла
от Божията Любов, вие ще се натъкнете на големи нещастия.
Бог не търпи никакви корекции. Ако нещата са Божествени,
благодарете, че сте имали възможност да ги видите.
Ако пък не са Божествени, направете ги да бъдат такива.
137

Желая Ви да имате помежду си вътрешно разбиране. Стремете се всички процеси в т я л о т о , в ума и в сърцето ви да стават свободно. Ако се явят някои противоречия, не се безпокойте — те са в реда на нещата. Противоречията се отнасят към друг свят. Те те съществуват дотогава, докато човек влезе в хармония с Бог;». Ла сме б хармония с Бога — това подразбира да мислим, да чувстваме и да постъпваме като Него. Вървим ли успоредно с Бога, ние ще придобием вътрешна свобода и хармония. Мнозина са започнали да остаряват от безлюбие, понеже не мислят и не чувстват правилно. Такива хора са престанали да ядат, да мислят и да ч у в с т в а т правилно и не им остава нищо друго, освен да чакат с м ъ р т т а си. Не, това не е живот. Това е преждевременна смърт.

Основната мисъл, к о я т о трябва да остане б ума ви, се отнася до хигиената на т я л о т о , на ума и на сърцето. Има един велик закон, който регулира човешкото сърце. Казано е В Писанието: „Ще им отнема каменилото сърце и ще им дам плътско. И тогава ще Ме познаят от малък до голям." Това значи: Ще дам нов закон за сърцето — да знаят как да постъпват спрямо себе си и спрямо другите хора. Питам: Какво трябва да прави реката, която минава покрай дърветата? Тя трябва да остави нещо от себе си. Какво т р я б в а да прави човек, като минава покрай хората? И той трябва да остави нещо от себе си. Ако те са били мъртви — т ой да ги пробуди, да ги запали и да светнат. Ако сърцето на човека е хладно, т о й не може да свърши никаква работа. Без здраво сърце кръвообращението не става правилно. Без здрав мозък мисълта не се извършва правилно. Без здрави мускули никаква работа н_е се върши. Здрави мускули, здраво сърце, здрав ум се изискват от човека. Преведете тези неща във вашия живот, за да м о ж е т е да ги приложите.

Изявявай Божията Любов, без да се страхуваш.

Изявявай Божията мисъл, без да влизаш б противоречие със себе си.

Постъпвай, както Бог аостъпба, без да съжаляваш.

Всякога изявявайте Бож:ите мисли, чувства и постъпки, та като видите двама души, които се обичат, да знаете, че Бог е между тях. Щом Бог е между тях, следвайте и вие техния пример. Казано е в Писанието: „Любовта зло не прави."

ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА

Съблюдавайте следните четири неща в живота си:

Пази свободата на душата си, силата на духа си, светлите

^сли на ума си и добрите чувства на сърцето си!

Гледай на добрите си постъпки като на скъпоценни камъни,

ито си придобил в живота си! Те са награда на твоя живот.

Радвай се повече на пътя на светлината, в който ходиш, от-

I).\кото на изгубения път на тъмнината, който си напуснал!

Помнете: Царският път на душата е добрата мисъл на духа.

Радвай се повече на малкото, което расте и се увеличава,

тколкото на голямото, което се смалява и изхабява.

Когато слънцето изгрява, светлината се възцарява.

Когато слънцето залязва, тъмнината се въдворява.

Съблюдавай разумния порядък на Божествената Душа, в кой-

о силата предшества свободата; свободата предшества свет-

та мисъл; светлата мисъл предшества добрите чувства; добите

чувства предшестват добрите постъпки. По този път

1е постига щастието, к о е т о търсиш.

Помни и не забравяй:

Ти не си пратен на Земята да глождиш изоставените косим

на т в о и т е предци.

Всяка разумна душа има свое определено място в света.

Бъди благодарен на това, което ти е дадено!

Изплитай своето благоденствие тъй, както паякът изпли-

а своята мрежа.

7aBгуст1935г.,5ч.

139

БОЖЕСТВЕНИЯТ РЪБ

Съвременните хора, ос обеио религиозните, говорят за чист

о т а — външна и бътреина. Те очакват Бог да ги очисти. Не,

всеки сам ще се очисти. Сагми с т е се цапали, сами ще се чистит

е . За да се очистите, от всички се изисква работа. И богати

да с т е , пак ще работите. Провидението ще ви постави на последно

място, за да ви научл! да работите. То няма да тури пари

в банката на ваше име да ви осигури. Божествените закони не

позволяват никакво осигуряване. Като работи съзнателно,

стъпка след стъпка, човек върви напред.

Сегашните християни говорят за покаяние, за очистване от

греховете, за служене на Бога. Това са елементарни работи. Когато

срещнете, всеки казба, че не иска да греши. Това е елементарна

работа. Това е букВар» за пърВо отделение. Няма защо да се

въръщате към буквара. Ведкъж с т е го минали, вървете напред!

Едно е важно за вас—да се освободите от вашата воля. Какво

значи да се освободите с*т вашата воля? Какво значи да се освободите

от вашата, от ч овешката воля? Представете си, че

вървите по билото на една. планина, която от двете страни е

стръмна. Като се подхлъзнете, вие слизате по стръмнината и стигате до подножието 1 т планината. Хлъзгането по стръмнината представлява движение по теченията на човешката воля. Ако вървите по ръба, по билото на планината, вие се движите по Божията воля. .Ла се освободиш от човешката воля — значи да се научиш да пазиш равновесие. Докато слизаш надолу, ти си б човешкия ред на нещата, ти изпълняваш своята воля. Щом започнеш да пъплиш нагоре и да вървиш по ръба, по билото на планината, без да се подхлъзваил наляво и надясно, ти си в Божествения ред на нещата, ти изгъ-ишбаш Божията воля.

Следователно движението на човека по теченията на неговата воля подразбира слизането надолу. Защо слиза човек надолу? Защото в тези течения няма никаква устойчивост. Обаче трябва да се прави разлика между съзнателно слизане и подхлъзване.

Ще кажете, че подхлъзването, падането, клатушкането на една и на друга страна са грях, престъпление. И като видите, 140

е някой греши, бие с т е готови да го осъдите. Не, когато виж-ТПе чуждите погрешки, считайте, че вие грешите. Научете се лиието на всички да виждате себе си! Като постигнете това, I н грешките на хората ще виждате свои погрешки и в добротелитс на хората ще виждате свои добродетели. Мислете това върху погрешките на хората, защото са и ваши погрешки.

"двайте се на добродетелите на другите, защото са и ваши обродетели. Щом сгреши някой, кажете; „Тази погрешка е моя." 'ом направи някакво добро, кажете: „Това добро е мое."

Инженер направил мост, който б скоро време се срутил. що? Защото е бил слабо построен. Както минавал един човек о него, мостът се срутил и човекът си счупил крака. Той вед-ага си казал: „Кой е построил този слаб мост, че трябваше да п:к|па и да счупя крака си?" Ти, който питаш, трябва да знаеш, ' е погрешката е твоя. Какво правят съвременните хора? Като идят, че някой греши, те дебнат да го уловят, а не се спират <!:' разсъдят малко, да видят, че погрешките на другите са и техни погрешки. Докато виждате погрешките на другите хо-1>н, трябва да знаете, че и вие имате същите погрешки. Докато виждате добродетелите на другите хора, ще знаете, че и Вие имате същите добродетели. Който вижда погрешките на другите хора, а не вижда своите, т о й не е от напредналите и Върви б крив път. Това са елементарни работи, от които трябва да се освободите. Умни трябва да бъдете! Какво прави умният човек? Като види, че някой учен носи инструменти, с които да прави изследвания, а няма къде да ги постави, умният веднага се навежда, подлага гърба си и казва на учения: „Моля, турете инструментите си на моя гръб." Ученият му благодари за

услугата, използва гърба му и свършва работата си. Така постъпва умният човек, който в случая може да е някой селянин.

Ученият се интересува от селянина, влиза в разговор с него и между двамата се създава приятелска връзка. Глупавият обаче и да види, че ученият се нуждае от подложка за инструментите си, ще стои настрана и ще гледа като аристократ. Той даже не се сеща да подложи гърба си б услуга на учения. Следователно правете добро навреме и намясто.

Срещам в гората овчар, който носи на гърба си агне. Ще кажете, че този овчар е добродетелен човек. По какво познавате, че е добродетелен? Вълкът не носи ли агнето на гърба си? Като задийне някое агне от кошарата на овчаря, вълкът йО туря на гърба си и бяга с него. Добродетелен ли е вълкът? Овчарят е добродетелен, милосърден само ако е намерил агнето в гората и го носи

141

на майка му. Но ако го е Взел от кошарата и го носи на пазара да го продаде за клане — той не е добродетелен човек. В този случай нито овчарят, нито вълкът са добродетелни. Значи когато силният услужВа на слабия безк-Ористно, той прави добро.

Разликата между услугата на добродетелния овчар и тази на вълка можем да сравним със следния пример. Господар има дбама слуги. Извиква единия слуга и по него изпраща известна сума на един търговец. Слугата взи/ма парите и ги занася направо на търговеца.

След това господарят дава друга сума на втория слуга да я занесе на един негов приятел. Слугата взима парите и ги занася в банката на свое име. Първият слуга е добродетелният овчар. Вторият слуга е вълкът. Го-спод казва на овчаря: „Вземи агнето и го занеси на майка му.“ Обаче вълкът каквото носи, го туря в банката на сВое име. Който т у р я В банката на свое име онова, което Бог му е поверил, т о й върши престъпление.

Един човек срещнал Христа и Го запитал: „Ти вярбгш ли в Христа?“ Как мислите, какво му е отговорил Христос? Предполагам, че не му е отговорил направо на въпроса, но трябва

да е казал: „Едно зная — р а б о т а т а на Христа ма Земята беше много трудна. Кръв излезе от порите Му!“ Ще п и т а т е — дали великите хора страдат. Страданията на великите хора са много по-големи от тези на обикновените. Вие нямате представа за техните мъчнотии. Не мислете, че ги посрещат с венци. Колкото по-велик е чюВек, толкова по-големи са неговите страдания, толкова по-страшни са неговите разочарования.

За да разберете какба е разликата между страданията на великия и на обикновения човек, представете си две бременни жени: и едната, и другата носят плод в утробата си по девет месеца, но в деня на освобождението си едната ражда живо дете, а другата — мъ р т в о . Първата се радва, че се е родил човек на света, но за нея се откриват нови изпитания и

страдания, нови грижи и м-ъчноти. Такова е положението на великия човек. Той е излогнен на постоянни грижи, на постоянна работа, но всичко т о в а се увенчава с успех. Втората жена, която ражда мъртво д е т е , скърби, плаче, но след време всичко забравя. Скръбта забравя, но и радост няма. Умният ражда живи деца, а глупавият — мъртви. Ако родиш живо дете — светия си, ако родиш .мъртВо — обикновен човек си. Стихът от Евангелието — „По плодовете им ще ги познаете" — се отнася до външната с т р а н а на живота. Това значи: по плодовете ще познаете дали човек е добър или лош. „Жена, кога ражда — на скръб е" — т о з и стих се отнася до вътрешната

142

Врана на живота. Раждането е дълбок вътрешен процес, по който се различава светията от обикновения човек.

Мнозина правят разлика между великите хора — кой е по-елик, най-велик и т. н. Това е личен въпрос. После говорят за пасението — кой е спасен и кой не. И това е личен въпрос. Оставете личните въпроси настрана. Други пък говорят за служене на Бога, за изпълнение волята Божия. Върху този въпрос се говори. Като чуят, че искате да служите на Бога, ще искат услуги, ще искат да им правите добрини. Ако се откажете, еднага ще ви изобличат. Правете услуги на хората, правете им добро, без да казвате на кого служите. В това седи изпълнението на волята Божия.

В Персия живял един турчин светия, който имал много последователи.

Едип ден той решил да изпита последователите

(и, да види колко от тях са верни на учението. За тази цел събрал последователите си и им казал: „Имам заповед от Аллах да 14| изколя всички. Онези от вас, които са готови да се пожертват и да изпълнят волята на Лллаха, нека влязат в определената за това стая." Явили се хиляда души, но само двама се решили да влязат вътре. Двамата души били един млад момък и една млада Мома, които се обичали. Момъкът погледнал момата и казал: „Аз трябва да се пожертвам!" След него влязла и момата. В това време светията заклал един овен и пуснал кръвта му да тече навън.

Като видели кръвта, последователите, които чакали вън да видят какво ще стане, уплашили се и избягали. Те не издържали изпита. Тогава светията благословил двамата млади и им казал: „Идете в света, между хората, и проповядвайте моето учение."

Сега на вас казвам: Трябва да учите! Животът е велико училище, велик университет. Като влезете в него, трябва да учите.

Учениците в обикновените училища си служат с различни итрини: преписват едни от други, пишат някои формули по ръкавите си, на ръцете си и т. н. В университета на живота е се позволяват никакви хитрини. Като влезеш там, ще учиш остоително, съзнателно и ще държиш матура. Там не се поз-

ляват подсказвания, преписвания от другите ученици. Всеки м трябва да учи. Ако те скъсат, ще повтаряш с години наред, докато най-после завършиш с успех. Учителите на Великата Школа са щедри на времето. Хиляди години можеш да учиш, докато научиш нещата така, че никога да не ги забравиш. Слабата страна на съвременното християнство се заключава в това, че Кюниците, последователи на Христа, учат, минават от клас в клас, но без матура. И в гимназиите има ученици, които свърш-

ват осми клас, нобезматура. Има християни, свършили учението си с матура, а има и такива, които са свършили без матура. Който е свършил без матура, той ще замине за онзи свят гладен, без хляб. Който е свършил с матура, той ще получи хляб. Направете превод на думата матура в християнски смисъл и тогава елате да говорите.

Лесно е да се говори теоретически: „Да живеем за Господа, да се пожертваме за Него, да се обичаме, да сме братя, да живеем общо“ и т. н. Това са общи изрази, които не са приложени. Да живеете общо — това не подразбира физическа близост. Двама души могат да имат нещо общо помежду си и въпреки това единият от тях да е на единия край на Земята, а другият — на противоположния край. Щом има нещо общо между тях, те ще се срещнат с аероплани — с мисълта си, и пак ще се отдалечават. Сега някои хора са едва на с т о т и н а метра едни от други и казват, че са много отдалечени. Те не знаят, че за да живеят добре, трябва да са на известно разстояние. Като са раздалечени, те няма да виждат погрешките си.

Хората нямат представа какво значи далече и близо. Допуснете, че всички хора на Земята се намират в седем концентрични сфери, поставени една в друга. Най-вътрешната сфера е най-малка. Представете си,, че един от хората на най-вътрешната сфера намери един малък отвор и влезе в съседната, по-голяма сфера, между други хора. Той ще изпита различието между едната и другата сфера, но ще се почувства далече от ония, с които е бил в първата сфера. Така той ще минава от една сфера в друга, докато дойде до най-външната, д е т о ще се почувства много далече от хората, които са били в първата сфера, но затова пак съвършено свободен от всякакви връзки. Следователно стремете се да излезете от центъра към периферията, на по-голямо разстояние един от друг. Щом усетите, че с т е близо до хората по плът, повдигнете мисълта си така, като че пък живее т е па Земята, като че нищо не ви засяга. Хората около вас могат да пеят, да играят, да <:качат — вие ще бъдете тихи и спокойни, като че не с т е мисълта си близо до тях. Че някъде бият тъпан — нищо от това. Че в кошарата на овчаря овца блее — нищо от това. Разумност се изисква от хората!

Всички хора искат да бъдат разумни, но условия се изискват за разумност. За пример: децата, които се раждат в сегашната епоха, са разумни, по-умни от ония на миналата епоха. Децата на бъдещото поколение ще разполагат с по-голяма разумност от сегашните. Глупавите като умрат, в бъдеще ги очак-

144

по-добри условия. Като се родят отново, те ще бъдат психически. Умният мисли, чувства и постъпва право.

Баща и син пътуват с магарето от селото до близкия град. Та се качил на магарето, а синът вървял пеш. По пътя ги налял един селянин и казал: „Байо, слез от магарето. Синът трябва да се качи на магарето, а ти да вървиш пеш.“ Бащата лязъл от магарето и качил сина си на него. По-нататък ги срещнал друг, който им казал: „Качете се и двамата на магарето. Защо трябва бащата да ходи пеш?“ И двамата се качили на магарето. Срещнал ги трети и им казал: „Защо с теб се качили и синът на магарето? Я слезте от него! Вместо да ездите магарето, турете го на гърба си и така вървете.“ Бащата послушал третия. Той искал да научи нещо от съветите на хората, но просе сега: кой съвет е правият?

Какво показва този пример? Че много от съвременните хора мислят повърхностно, и то особено върху онова, което Първата Причина е създала. За пример: като погледнете наоколо, виждате голямо безредие: камъни, скали — всичко е безпорядък. Докато съществува този безпорядък, вие не можете да четете, не можете да разберете какво е писала природата. Книгата, която е изнесена пред вас, е разхвърляна: листариици, заглавия — всичко е разбъркано. Щом с теб дошли на планетата, вие трябва да възстановите първичния ред на нещата, всичко да поставите на своето място и тогава да четете. Къде красота се крие в тази разхвърляна книга, но човек трябва да разбира тази красота, да може да я използва.

Като работите върху себе си, като се вдълбочавате в явленията на природата, не мислете, че ще разрешите всички въпроси наведнъж. Защо? Защото във вас още не са развити ония способности, чрез които можете да изследвате нещата. Човек има около с теб сетива и способности, за развитието на които се изискват ред години. Не е лесно да станеш господар на едно свое чувство или на една своя способност. Например много време е нужно, докато човек научи как и къде проявява своето милосърдие, или докато се научи да наблюдава, да прави връзка между причини и последствия на нещата. Човек не знае как да се справи с тщеславието си, той може да си даде ред неприятности. Човек живее едновременно с много свои чувства, затова трябва да знае как да манипулира с тях. Христос казва; „Не търсете слава от хората, но от Бо-

." Щом знаете това, като ученици на тази Школа вие трябва а работите върху себе си, да се самовъзпитавате. Ако не ра-
Гласът Н4 Лх>бавпи 145

боти съзнателно и с любов върху себе си, ученикът може да се натъкне на опасността да излезе преждевременно от Школата. Някой може да напусне училището още от първи клас, дри — от втори клас и т. н. Ученикът трябва да работи върху чие т о т а т а , върху справедливостта, върху обходата, да развива в себе си чувството любоВ към Бога. Това са трудни задачи както за учителя, така и за ученика. Теоретически лесно се предават методите, но практически мъчно се прилагат. Мъчно с! възпитава човек. Той привлича на Земята. За да се огрява от всички страни, Земята трябва да се върти около оста си.

Следователно за да развие всички свои чувства и способности, човек трябва да бъде всякога буден, да не изгуби добрите условия на живота си. За пример: за да развие милосърдието си, човек трябва да бъде обкръжен от хора, които имат нужда от него. Вие не можете да помагате на хора, които не се нуждаят от вашата помощ.

Когато постъпва в Божествената Школа, ученикът трябва да бъде здрав. Болният не може да Влезе в Школата, защото вниманието му ще бъде насочено изключително към болестта, Болестите, погрешките спъват ученика. Те му препятствах да върви напред. Когато изтъква пред учениците си една погрешка, учителят няма предвид едного, но всички. Погрешката на едного е погрешка на и_я.\ото човечество, на целия свят. Ка» ваше, че еди-кой си е горделив. Гордостта е обща черта на хората, на животните и на растенията. Лошата страна на гордостта е, че тя суши чоВека. Чрезмерната гордост изсушава човека. Когато е н а ш е т о , тя го прави самостоятелен. Честността е в зависимост от чувството на самоуважение у човека. Честността не е морално чувство. Тя е едно от личните чувства. Справедливостта обаче е морално чувство. Човек трябва да бъде справедлив към всички живи същества. Когато развива едно или друго чуВство, човек се поставя на изпит —аг сам да види докъде е стигнал. Това значи: при свършване на всеки клас ученикът държи отатура. Машурата определя положение т о на ученика, Ако не държи матура за всеки клас, т о й ще изпадне в заблуждение да сч и т а , че знае много, че има право да изправя другите хора. Той ице мисли, че другите са причина за злот о , за нещастията в с в е т а . Не, всеки трябва да знае, че т ой е причина и за злото, и за д о б р о т о в света. Някой отива при свой приятел да го морализира, да го учи какво да прави. Приятелят ти сам вижда погрешките си и се мъчи да ги изправи —няма защо ти да му четеш морал.

Като с т е дошли на планината, изучавайте линиите на огъната, да видите тяхната красота. Някои линии са от мина-ю, други от настоящето, а т р е т и сега се чертаят —те са ши па бъдещето. Това показва, че планините се намират в про-С на развитие, не са завършени. И сега се строи нещо ново в х, и в бъдеще ще се строи. Нещата в природата са осмислени. рои се нещо велико, което ще се открие в бъдеще. Всеки пла-пски връх отразява светлината по особен начин. Отразената този начин светлина влияе благотворно върху хората, върху чки живи същества. Това влияние се отразява върху мислите увствата на човека. За обикновения човек всички неща в при-тата са разхвърляни; за учения всички неща в природата са на-то поставени. Защо? Защото т ой ги съпоставя и хармонизира. „А Земята беше неустросна и пуста." И до днес още Земя-се устройва. Докато човек се развива, и Земята ще се разви-. Когато човек мине в по-висок стадий на развитие, с него йно и Земята ще се повдигне, формите на Земята ще стават * по-красиви и съвършени. Процесът на развитие, през който и минава сега, е бавен, равномерен. В миналото развитието на Мята е било бързо, придружено с големи катастрофи. Като ходите по планините, вървете бавно, спокойно, без рзане. На всеки с т о метра спирайте на малка почивка, на крак, оло 30 секунди. Във време на почивка ще придобивате еиер-Я. Колкото по-Високо се качвате, по-бавно ще вървите. По Ъзи начин ще се приспособите към силите на природата и ще използвате правилно. Иначе те ще ви противодействат; щом !лите на природата ви противодействат, вие ще харчите •нергията си, без да се ползвате от тях. Всяка частица от планината е свързана с Разумното начало, което работи в природата. Следователно като се качвате по планинските върхове, мислете за службата, която те изпълняват в природата, за да Ъ свържете с разумността в нея. Всяка планина, всеки връх, сяко езеро има свое велико предназначение. Помнете: Дето и да ходите — по езера, по планини или вър-ве, работете съзнателно, учете и прилагайте. Докато рабо-ата е приятна, тя е Божествена. Щом не е приятна, щом се кисват — тя е човешка. Работете с приятност и радвайте на Божието дело!

НОВОРАЖДАНЕ

„Ако се не роди някой тлъсто, не може да Види Царството Божие.“ Сега ще се спра върху думата *новораждане*. Да се роди човек изново значи да се роди от Духа. Да се роди човек от Духа — това е ново положение за човешкото съзнание. Житното зърно може с години да седи в хамбара и да запази същата форма, каквато първоначално е имало, но при това положение то няма да разбере какво представлява светът от себе си. Значи житното зърно трябва да излезе от хамбара, да се посади в земята, за да влезе в съприкосновение със светлината, топлината, въздуха и водата. По този начин то иде прояви своя вътрешен живот, ще започне да расте и да се развива. Растенето е общ процес за всички същества. За човека обаче растенето е обусловено от развитието на неговото съзнание.

Като изучавате растителното царство, ще видите, че растенията не се раждат, както съществата от животинското царство, но поникват, растат и се развиват, като минават едновременно през външни и вътрешни процеси, през големи изпитания и несгоди. Преди да се роди, и човек минава през такива процеси. Раждането се предшества от ред вътрешни процеси. Които не разбират разумните закони на природата и това, което Първичната Материя е създала, те се обезсърчават, понеже не могат да намерят благото, щастието в живота. Те търсят щастието там, дето не съществува. Може ли житното зърно да намери своето благо в хамбара? Колкото и години да седи в хамбара, то ще остане затворено, ограничено за света. Там то се намира при благоприятни външни условия, но тия условия не могат нищо да му придадат. Житното зърно трябва да излезе от условията на хамбара, за да придобие нещо. Ония, които не разбират живота, като се натъкват на страдания, съжаляват, че са напуснали своя покой. Житното зърно, което е в хамбара, трябва да знае, че се намира пред две положения и да избере едното от тях: или да влезе в земята и там да мине през ред вътрешни процеси на страдания и радости, или да мине през хормона, външно да се пожертва. Ако не избере нито едно от двете положения, то ще остане в хамбара, дето в края на краищата мишки ще го нападнат.

148

Като ги поставят пред тези две положения, съвременни хора изпадат в противоречие и не знаят какво да предприемат. Да останат в хамбара дълго — добре е, ще прекарат тих спокоен живот. Колко време могат да останат при тези условия? Сто години не могат да останат. Тогава? Ще дойде ден, като насила ще ги изкарат от хамбара. Ами ако тогава бъде сно и не могат да се приспособят към новите условия на живота? В такъв случай по-добре е да излязат от хамбара и да се

вадят на нивата, че да става каквото им е определено. Порашно е да влязат в хромела. Знайте, че хамбарът е създаден житото, а не ж и т о т о за хамбара. Земята е условие, при което човек може да опита Божиите блага, да расте и да се развива. Земята е създадена за разумния човек, който разбира законите и може да ги прилага. Външно погледнато, Земята изглежда уредена, неустроена. Който разбира законите, само той може да долови разумността, която направлява всички светове, а само Земята. Страданията на хората произтичат от неразумане на онзи висш порядък, който съществува в целокупния живот. Когато за първи път отива на училище, детето среща леми мъчности, докато разбере онова, което му се преподава. Най-малко 16 години се изискват, докато това дете порасне, стане момък и свърши университет. През каква дисциплина минал този момък! Колко учители е променил, колко пъти е ВиаВал ръцете си с мастило и ги е чистил! Колко книги е купувал, колко лишения, колко мъчности и страдания е прекарал, докато е придобил знанието! Лесно е след това да се каже, че той или онзи е учен човек.

Съвременните хора очакват някакви блага на Земята. Както и блага да придобият, те са временни. Защо? Защото на гашните хора им липсва един елемент, с помощта на който е биха запазили всички блага, които придобиват. Този елемент е се запълни с раждането на човека от Духа, за да се освободи от лошите условия на сегашния живот. При условията, при които днес живее, него го очаква смърт. Каквото и богатство а придобие днес, той непременно ще го изгуби. Той ще бъде "раи от разбойници, както обират богатия. Като не разбият закона, мнозина се утешават с мисълта, че когато замигат за другия свят, тогава поне ще бъдат на небето, при добри, богати условия. Влизането в небето при богати условия е във връзка със закона на новораждането. Христос казва: „Ако се родите изново, не можете да влезете в Царството Божие.“ амо роденият от Духа е господар на условията. Роденият от 149

Духа ис се Влияе от икономическите условия на живота. Болният се нуждае от чужда погощ, а не здравият. Здравият е свободен човек, той не се нуждае от външна помощ; каквото му е нужно, той сам го свършва. Здравият може да се уподоби на човек, роден от Духа,

И тъй, животът като велика Школа предвижда два пъти за хората: пътя на страданието и тиня на хромела. Който избере първия път, той ще се посее като житно зърно на нива] та, дето ще мине през ред изпитания и страдания; който избира втория път, той ще остане с години в хамбара, отдето един ден ще го прекарат през хромела. За предпочитане е човек

да бъде посят на нивата, отколкото да мине през хромела. На нивата той ще има възможност да расте, да цъфти и плод да връзва. Повечето хора днес минават през хромела, вследствие на което измират, изчезват, без да оставят следа. Обаче и двата пътя имат своя добра страна. Чрез страданията човек се готви за по-висок живот от този, през който днес минава. Житото страда и се учи от страданията си, а хората, които го ядат, се ползват от неговите уроци, както и от благата, които съдържа в себе си. Хората, които днес умират, научават нещо и от живота, и от смъртта, а следващото поколение се ползва от техните опитности като велики придобивки на живота. Важно е това, което сега става, което човек днес още може да направи. То няма да дойде откъдето. Откъдето съществуват само условия, а възможностите са вложени в самия човек. Житното зърно съдържа в себе си възможности, а светлината, топлината, въздухът и водата са условия, при които житното зърно може да прояви своите възможности. Христос казва: „Ако житното зърно падне на нивата, то дава плод стократно.“

Съвременните хора се плашат от страданията. Каквото и да правят, те неизбежно ще минат през страдания. Големи или малки, страданията слъдват всеки човек. Такъв е пътят на човека. Едно е важно: кой път ще избере той — пътя на посяването или пътя на смилането. Който предпочете страданията на нивата, той ще расте и плод ще дава; който предпочете страданията при смилането, той ще мине и замине през хромела, без да остави плод след себе си. Ние се стремим да освободим житното от хромела. Никъде не е писано, че житното трябва да се мели. Щом го мелят, това става по човешки закон и наредба. Вие трябва да знаете и двата закона — човешкия и Божествения, за да разберете вътрешните процеси в живота.

150

„Лко се не родите изново...“ От какво трябва да се роди ек изново? Новораждането подразбира раждане от Духа. Рошът от Духа е благороден човек, той има високо съзнание, него светът не е мъртъв, човек за човека не е вълк, както е аи(1 в пословицата — „Ното погттиризе“). За него важи ята, която Христос е изказал, че човек за човека е брат. За ека е възможно само братство. Братството е израз на любовта на новородения. Само той съзнава какво нещо е братство, Като види един човек, в лицето му той вижда брат. Следователно всяко учение, което поставя братството основа на човешкия живот, е безсмъртно. Това учение може се приложи като изкуство за живеене. Всяко изкуство е по-то дотолкова, доколкото има приложение. Защо ви е чужд език, ако не можете да го приложите за придобиване на зна-

п? Защо ви е светлината, ако тя не може да разкрие света
Бсд вас? Без зрение, без светлина човек остава сляп, невежа- За
ежия светът представлява затворена книга. У родения от
а се събуждат нови чувства и способности, каквито и сам
ой не е подозирал. Той вижда нещата и отдалеч, и отблизо.
Бй вижда какво става и в този, и в онзи град. Това са неща,
пито за обикновено родените са невъзможни. Роденият от
"ва не може да попадне в мрежата на разбойници. Той е свобо-
сн и от лошите условия. Защо? Защото всичко предвижда. Ка-
о минава през някоя гора, той знае предварително къде са се
астанили разбойници и ги отбягва. Роденият от Бога има све-
ъл ум, с който ясно вижда нещата.

Мнозина се стремят към духовния живот, но те трябва
знаят, че духовният живот изисква от човека да разбира
зможностите, които са вложени в него. Щом разбира и знае
какви възможности разполага, т о й може да се ползва от блата
на живота. Какви възможности има в рибата? Рибата има
на възможност — да плува във водата. Тя не може да говори,
с може да пише, не може да слуша лекции. Ако иска да придобие
друга възможност освен тази, която има, рибата трябва
а излезе от водата, да напусне тия неблагоприятни условия,
кво може да стане от рибата? Човек не може да стане, но
/// има възможност поне птица да стане. И като птица тя
не може да има големи възможности. Единствената форма, която
дава повече възможности за постижения на блага, това е
овешката. Под думата *човек* ние разбираме само онзи, който
роден от Бога. Да се роди човек от Бога — това не е прост
роцес. За да дойде до новоражданс, човек е минал през много
151

процеси. Като не мисли, човек пита дали има друг свят освен
този на Земята. Този човек познава един свят само, но и него
не познава както трябва . Той не знае, че и в света, б който
живее, стават ред сложни процеси. И рибата пита съществува
ли друг свят освен рибния. Има друг свят освен рибния —
той е с в е т ъ т н а п т и ц и т е , на хвъркатите същества. Ако птицата
пита има ли друг с в я т освен техния, ще й кажем, че съществува
и друг свят освен птичия — с в е т ъ т н а млекопитпе
щите. Ако някое млекопитаещо зададе същия въпрос, ще му
отговорим, че освен т е х н и я свят, съществува и друг, по-организиран
и висок — с в е т ъ т н а хората. Ако и човек запита има
ли по-висок свят от човешкия, ще му отговорим, че има свят,
по-висок от човешкия — т о й е с в е т ъ т н а ангелите. Съществата
от ангелския свят и м а т по-правилни и широки разбира
пия от тия на хората. В ангелския свят няма затвори, бесилки,
гробница; в ангелския с В я т не съществуват мъчения, нещастия,
спорове. Там има голямо изобилие на ядене и пиене. Всички

имат условия да се у ч а т , да се развиват. Там всеки живее колкото иска. „Вярно ли е това?" За мен, който виждам нещата, е вярно. Аз не се нуждая от вяра, няма защо да ме уверяват. Вярвам в това, което виждам. Седи един слеп човек при мене и ме пита: „Вярваш ли в ебетлината?" Няма защо да вярвам в светлината, аз я виждам. Слепият се нуждае от вяра, но за онзи, който вижда, вярата <е превръща в знание.

„Ако се не родите изкгаво, не можете да влезете в Царството Божие." Новораждането подразбира отваряне на нов свят, в който човек трябва да влезе. Ако не влезете в този свят, вие ще останете при лошите условия, в живота на страданията. И богати да сте, вие ще загубите добрите условия. Щом влезете в новия свят — света на Бога, вие ще бъдете заобиколени с нова светлина, която ще разшири вашия хоризонт. Не правят ли така и държавите? Като се създаде нова държава, веднага поставят нов ред и порядък, който я пази от външни врагове, който дава условия на поданиците ѝ за добър, спокоен живот. Коя държава, кое царство е най-добре уредено? Най-добре уредено е Царството Божие. Кой може да влезе в това царство?

Казано е в Писанието: „Рождението от Бога може да влезе в Царството Божие." Като влезе в Царството Божие, рождението от Бога ще каже: „Заслужава да се живее в това велико Царство!" Съвременният свят, в който хората живеят, е подобен на хамбар. Два пътя има, по които хората могат да излязат от този хамбар: или да се поселят на нивата, или да отидат на во-

сплица, да се подложат на хромела. Някой казва: „Да мели воденичката!" Опасна е тази воденичка, която мели. Добре ще бъде, ко воденичките един ден престанат да мелят. „На онзи свят ма ли воденици?" Там няма нито воденици, нито воденичари. И онзи свят житното зърно е голямо като круша и расте на рвета. Достатъчно е да откъснете едно зърно, за да се одраите добре. Като отидете при дървото, на което жито е, ще чуете гласа му: „Заповядай, яж колкото искаш!" Може житото да гоiori? Това е фигуративен израз. Българинът •то употребява израза: „Иде ми да те изям." Може ли човек века да изяде? Само разумното се яде.

Христос казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръва ми, нямате живот в себе си." Това значи: ако не ядете Сло-то , нямате жиВот в себе си. Има един свят, който се нуждае от Словото като храна, каквато днес хората употребяват. Грубата храна постепенно започва да се допълва с духов- . Човек яде т р ц пъти на ден и внася в стомаха си ония елементи, които са необходими за поддържане на физическото тяло. Освен чрез стомаха, то й се храни чрез белите си дробове и чрез мозъка. Чрез белите дробове и мозъка то й придо-

ва енергия от по-възвишена храна от физическата. Ще дойде ден, когато хората ще се хранят само чрез белите дробове мозъка. Учените са изчислили, че в минута човек прави 20 ишки. Това са 20 обяда. Новороденият няма да бъде роб на гашните условия — постоянно да се безпокои за утрешния -. От големи безпокойствия съвременният човек не може окойно да спи, не може да се радва на благата, които Бог му дал. Голяма част от живота си човек минава в тревоги и смущения. Христос внесе нова, положителна философия в живота, която може да освободи човека от сегашните тревоги и мъчности, но тази философия остана неразбрана и навремето си, остана неразбрана и за сегашните християни. И след това някой ще казва, че е християнин. Не е християнин онзи, който само носи името на Христа. *Християнин*, в пълния смисъл на думата, може да се нарече *Синът Божий*, т. е. *роденият от Духа*. В бъдещата религия всички хора ще бъдат родени от Бога, ще съставляват едно голямо семейство, членовете на което ще бъдат помежду си братя. Всеки ще бъде готов да се жертва за братя си. Тогава няма да срещнете човек, който да се нуждае от нещо. Никой никого няма да изнудва.

Питам: Не може ли това да стане още днес? Кое пречатства хората да се обичат и да живеят братски? Кой събира

153

хората заедно? Кой ни е събрал днес тук? Бог, Божията Любов обединява хората. Това е велика истина, която се проявява всеки ден. Следователно тази истина можете да проверите още този час. Роденият от Бога е проверил тази истина и живее според нея. Който влезе в новите условия на живота, той не се нуждае от доказателства за онзи свят. Да се доказва съществуването на другия свят — то е все едно да се доказва съществуването на любовта. Безпредметно е да се доказва на хората има ли любов или не. Дето е любовта, там е животът. Когато любовта отсъства, животът се изгубва. Идването на любовта подразбира възкресение на душата. Който придобие любовта, той възкръсва; който изгуби любовта, той умира. Сегашната фаза на живота е фаза на безлюбие. Може ли при безлюбие човек да възкръсне? Безлюбието умъртвява. Аз не говоря за смъртта на черупката. Друга, по-страшна смърт носи безлюбието. Ако изгуби черупката си само, човек ще се облече в нова форма. Обаче човек се стреми да си изработи такава форма, която да не се поддава на лошите условия, да не се изменя. Тази нова форма ще носи в себе си безсмъртие. Това е изказал Христос в стиха: „Роденото от плътта — плът е; роденото от Духа — дух е.“ Роденият «от плътта ще живее по един начин; роденият от Духа — по друг начин. Първият ще мине през черупката, а вторият — през живота (през нивата). Първият ще остане

безплоден; вторият ище даде плод. Първият ще образува братство, което в четири поколения ще се изглади, ще изчезнат връзките между родни б р а т я и сестри. Най-много след двеста години всякакви братства, всякакви роднинства между хора, които са били свързани помежду си по плът, ще изчезне. Вторият, т. е. роденият от Бога, ще образува трайно братство. Връзките между хора, родени от Боя, ще продължават най-малко 25 000 години. Това постоянство, тази трайност на връзките ще даде възможност на разумните сили, които действат върху човешката душа, да завършат своята работа. Знайте, че всичко разумно съдейства за развитието на човешката душа: звезди, слънца, планети — цялата Природа работи за човека. Всичко, което обикаля човека, вън и вътре в него, работи за неговото възпитание. Слънцето изгрява за чадата Божии, за родените от Бога. К о и т о са родени вече, те са проверили това; онези пък, за които сега се готвят условия — и те ще го проверят. Христос казва на Никодима — един от учениците на времето си: „Ако се не родите изново, не можете да влезете в Царството Божие.“ Никодим не разбра тази истина и запита

154

шета: „Как е възможно стар човек да влезе втори път в утроба на майка си и отново да се роди?“ Христос му отговори: еното от плътта — плът е; роденото от Духа — дух е.“ По какво се отличават тия два процеса, т и я два начина на ждаис? Човек е подобен на житно зърно. Една блага ръка ще Иде, ще вземе житното зърно от хамбара и ще го посее на нивата. Тя ще му каже: „Ти ще минеш през малки страдания, но • • цъфнеш, ще завържеш и ще узрееш.“ Житното зърно ще пропри това и ще се зарадва. Друга блага ръка ще влезе в хамбара, - извади житното зърно и ще каже: „Сега ще те занеса на во сплицата да минеш през хромела, да станеш на брашно. Ще миеш през малки страдания, но цената ти ще се увеличи.“ Кое оложение е за предпочитане: да минеш през нивата и да дадеш од или да минеш през хромела и цената ти да се увеличи? Пърот о положение е за предпочитане — да мине човек през страдания, но да даде плод. Това положение представлява Божествения порядък на нещата. Второто положение — минаването Без хромела — представлява човешкия порядък на нещата. Под мата водении/я в дадения случай имам предвид неразбраните еща, които човек сам е създал. Под думата либа разбирам всичко, което Първата Причина е създала. Желая на всеки да мине през страданията на нивата, за да ридобие ония знания, които ще го доведат до новораждане — о раждане от Духа. Да се роди човек от Духа — това значи да тане член на Братството. Братството е условие за идване м любовта между хората.

„Роденото от Духа — дух е; роденото от ачътта — плът
," Роденото от Духа подразбира роденото от Разумното, от
еликото начало на живота

КРИСТАЛИЗИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША

Лецата обичат детинските работи, възрастните — възрастни работи, старите — стари работи. Богатите говорят само за богатството, сиромасите — за сиромашията, учените — за науката, светиите — за великото и красивото в света. Изобщо всеки говори за т о в а , което обича и разбира. При каквото положение и състояние да се намира човек — като млад, възрастен или стар, като богат или сиромаш, като учен или прост, — т о й т р я б в а да се събуди. Кой трябва да събуди човека? Бог трябва да го събуди. Защо? Защото Бог е слънцето на живота. Когато т о в а слънце събуди човека, то ще отвори очите му правилно да вижда и разбира света, да работи в него. Като се събуди от сън, човек трябва да очаква нещо. Ако няма какво да очаква, ж и в о т ъ т е безсмислен за него. Очакването е незавършен процес. Човек вижда как нещата постепенно прииждат. Отивате на концерт или на театър. Очаквате да се вдигне завесата. След бд игането на завесата очаквате встъплението на пиесата или на музикалното парче. После очаквате вътрешното съдържание — развитието на събитията или картините, и най-после иде к р а я т . Също така и в речта има т р и положения: въведение, съд-ържаиие и заключение.

Когато започне да гоб ори, духовният човек първо ще третира въпроса какво нещо -е Бог. Ако искате да чуете какво нещо е Бог, викайте децата. Те по-ясно ще определят какво нещо е Бог. Оставете ли този Въпрос на учените и на философите, вие съвсем ще се объркате. .Каквото знаете, ще го объркате. И учените правят погрешки. Разправял съм ви случая с онзи археолог англичанин, който дал на слугата си да изчисти намерената стара златна монета; и слугата така я изтъркал, че тя блеснала, но от написаното върхеу нея нищо не останало.А цената на старата монета седи в написаното върху нея, не в златото, от което е направена.

Много от съвременните учени и философи — к а т о този археолог, изтъркват добре истината, правят я лъскава и свет-

156
като злато, но заличават написаното върху нея. Обаче важно в старините е написаното върху тях. Такива погрешки авнт не само учените и философите, но и обикновените хо-
Всичко това те правят несъзнателно. Те искат да покажат рео хората, че са добри, морални, свети хора, но в тази стресж заличават хубавото, което Бог е написал върху тях. Те свет, но тяхната светлина не е реална, тя е отразена светли-, както светлината на свещ в огледало. Какво ще видите б едалото? Отражение на вашия образ, но отражението не с т е
|цс. Ч е т е т е една книга, намирате нещо хубаво б нея, но книга-а не с т е вие. Жива книга е човекът, жива светлина е т о й — на

ея всеки може да чете; светлината на тази книга очертава
тя, пробужда съзнанието му.

Велик а к т е пробуждането на човешкото съзнание! В този
роцес човек едновременно вижда в миналото, в настоящето
в бъдещето. Той се намира в особена обстановка: всичко е кри-
о в неговото съзнание, подсъзнание и свръхсъзнание се буди,
ивотът му се разкрива пред него и той чете. Вижда се сам,
т всички изоставен, без жива душа около себе си: майка му,
|~ща му, братята и сестрите му, роднините и приятелите му
змрели — седи т о й сам, с едно голо съзнание. Плаче, нарежда,
кайва съдбата си. По едно време отнякъде излезе баща му, бут-
С го по гърба: „Синко, защо плачеш?" После дойде майка му: „Син-
О, защо плачеш?" Така се изреждат братя, сестри, роднини, при-
тели — и т о й се чуди защо е плакал. Такова е положението на
всеки човек, на когото съзнанието се пробужда.

Следователно животът не е толкова страшен и тежък,
както хората го представят. Жабата седи като философ, мълви
и размишлява. Муха кацне на носа й — жабата отвори устата
си, мухата хвъркне. После пак кацне, пак хвъркне. Жабата
Въздъхне и казва: „Тежък е животът!" Не е тежък животът
|1а жабата, но кога? Когато е в блатото. Там са нейните условия
за живот, т ам е нейната сила. На същото основание и чо-
ек не трябва да роптае против живота си, но да използва
словията, които му са дадени, да черпи сила от тях. Дали е
Беден или богат, прост или учен, грешен или праведен — това
са условия, необходими за неговото растене и развиване. Ако е
решен, ще работи, ще произвежда стока; ако е праведен, ще
продава изработената стока. „Ама аз съм грешен." Щом съзнаващ,
че си грешен, не остава нищо друго, освен да се впрегнеш
на работа, да изпредеш вълната, която ти е дадена, да има
какво да продаваш. В работата седи силата на човека. В какво
157

седи силата на търговеца? В стоката, която има за Продан.
Когато полиците и шкафовете са пълни със стока, т о й е радостен,
чувства сила в с е б е си. В какво седи силата на учения?
В книгите, които е изучил, в работата, конто е свършил, в
документите, които е придобил. Като погледне библиотеката
си, т о й се чувства щастлив, силен, има на какво да се уповава.
Веществени доказателства се искат от човека, а не само
празни думи.

Не е въпрос т е о р с т и ^ески да се изучава животът, както
мнозина правят, но живо плът се нуждае от практика, от приложение.
Има учени например, които познават цялата геология
наизуст. Дето ги пипнете, всичко знаят: какво казал един учен,
какво казал друг учен. П о с т а в и те ли ги сред природата някъде,
те не я познават. Защо? Едно е теория, друго е практика. Много

певци пеят днес: на грамофони, на радио. Обаче аз бих желал да чуя самия певец. Ще дойде някой да ви препоръчва една или друга грамофонна плоча на някой забележителен певец. Не, каквато и да е плочата, тя д разни ухото. Турете надалеч този грамофон. Той е добро забаВл.снис, но за децата. Възпроизведен е гласът на певица върху грамофонната плоча, но въпреки това много неща липсват. К о й т о слуша, той сам трябва да допълва празнините. На Земята се допускат грамофони, кина, но в Божествения свят не се позболяват. Който Влезе в Божествения свят и мечтае за кино, пращат го на Земята. В Божествения свят има живи кина, живи грамофони. Ако много желаете кино, там могат да ви устроят такова, но то коренно се различава от киното на Земята.

В Божествения свят няма авторитети. Там не можете да се упоВавате на този или онзи авторитет. Там всичко се подлага на опит. Опитът доказва нещата. Лко победиш противника си, признават те за герой. Ако не го победиш — никакъв герой не си. Всеки има по с дий силен противник, с когото един ден ще се бори. Като го срещне, мускулите му ще изпъкнат, косите му ще настръхнат, но ще се бори, докато победи. Черен е вашият неприятел, но ще се борите с него, няма да го избегнет е . Победата е първо въВ физическия свят, а после в по-високите светове. Значи човек трябва да развие първо физическата си сила и постепенно ще б~ърви към умствената и сърдечната. В какво седи силата на човека? Във вярата му. Човек трябва да вярва в онова, което- е вложено в него, да вярва, че може разумно да го използва. Силата на човека седи в правилното дишане. Дишането е свързано с мисълта, с чувствата. Който ди-

158

н правилно, той мисли и чувства правилно. Този е п ъ т я т н веткото развитие.

Следователно всичко, което заобикаля човека, трябва да де стимул в неговия живот. Дали ще срещнете човек, дър-, камък, река, езеро, звезди, слънце — всичко това трябва да имулира вашия живот. Във всяко нещо е скрит Божественият Дух, Който работи и буди съзнанието на всичко живо. Ъгато иска да събуди човека, Бог му дава добри условия: доб-и майка и баща, добри братя и сестри, добри приятели и поз~ти, които го обичат. Дето се обърне, навсякъде е окръжен любов. Когато не иска да го събуди, Той ще го прати при най-сблагоприятни условия за разбиване. Кога спи човек? Когато 'исли, чувства и действа криво. Какво по-дълбоко заспиване т това да отрича човек живота, да отрича любовта, мѣд-с т т а и истината? Безсмислен е понякога животът и може Л се отрече, но само когато човек живее б еднообразие — яде "нообразно, моли се еднообразно, мисли еднообразно. Р.дно-

разието убива, а не съживява. Какво трябва да правите? Ии-ога не се молете два пъти по един и същ начин. Не яжте два пъти по един и същ начин. Не мислете два пъти по един и същ начин. Когато с т е щастливи, радвате се, че ви са дали сладки аботи. Когато с т е нещастни, оплаквате се от горчивите аботи. Какво лошо има в горчивите неща? С горчиви хапове лекуват много болести. Горчивите работи предпазват човека от много злини. Когато организъмът се приспособи към кои отрови, човек придобива имунитет, не се поддава на болявания, не се поддава на отрови и злини в живота. Както могат да вкарат в кръвта на човека серум против шарката, ^цака могат да вкарат в кръвта му серум от отровата на кобрата и да го направят неподатлив към нея. Който няма тази присадка в кръвта си, той може да плати с живота си. Човек трябва да се присади и срещу греха, да стане неуязвим към него. Що е грехът? Ухапване от духовна кобра. Ако тази кобра и умъртви, това показва, че с т е слаби, нямате вяра в Бога, азватс, че вярвате в Господа, но умираете. Каква е тази вяра? За да издържите на змийската отрова, на отровата на кобрата, съзнанието ви трябва да бъде чисто, будно. Има факири в Индия, които устояват срещу отровата на кобрата. Те имат имунитет, не се поддават на змийската отрова.

Един християнин индус описал една своя опитност. Една вечер той замръкнал в една пещера. На сутринта видял пред входа на пещерата една голяма кобра, свита на кълбо. Трябва-

159
ло да излезе на работа, но Входът бил задръстен от кобрата. Да мине край нея било риск обано — кобрата може да го клъвне и умъртви. Какво да прави? Да разчита на имунитет в кръвта си не може — нямал такъв. Той можел да разчита само на Бога, на своята вяра. Затова се обърнал към Бога с думите: „Господи, помогни ми да мина край кобрата, без да ме ухапе. Кажи и да се отстрани малко да мина.“ След това т о й тръгнал към входа. Кобрата го погледнала и внимателно се оттеглила • I трана, направила му път д-а мине. Всеки не може да мине прел кобрата безопасно. Този индус бил истински християнин, със силна вяра в Бога.

Питам: Какъв вярващ •? този, който при едно силно положение, при голямо вътрешно изпитание не може да види сила Божия? Какъв вярващ е този, когато кобрата може да ухапе и умъртви? Какъв вярващ е този, който не може да се помоли на Бога да каже на к о й р а т а да се оттегли настрана и да му стори път да мине? Се гашните вярващи не се обръщат с молба към Господа да ги загази от кобрата, но започват да разсъждават ще ги ухапе ли тя или не. После правят опити да я фиксират с поеледа си. Те я фиксират, но кобрата е силна, не

се поддава на техния погл ед. Един българин правил опити да фиксира мечки. Един ден олпишъл в гората по работа и отдалеч видял мечка. Той започнал да я фиксира, но мечката спокойно продължавала пътя си, не се спряла от неговия поглед, нито се върнала назад. Като се видял натясно, той си казал: „Защо ми е дал Господ ръце? С ега ще приложя своето акробатство.“ Хванал се за едно високо дърво и се покатерил. „Отвисоко по-добре ще я фиксирам.“ Той разбрал, че по-безопасно ще бъде да се качи на дървото на >кивота, отколкото да остане долу, в грубата материя. Мечката минала край дървото, помирисала малко и заминала.

Мечката — това е еднa от мъчнотиите в човешкия живот.

Има големи и малки /мъчнотии — големи и малки мечки.

Как ще се справите с тях? Не само мечки, но и тигри, и лъвовe има в живота. Как ще се сгаравите с тях? Има един начин, една наука, с помощта на която човек може да се справи. Обаче т о й трябва да познава тази наука, т о й трябва да я опита. В какво седи този начин? В самообладанието. Пред каквито и мъчнотии да се намери, човек първaва да запази присъствие на духа си. Разколебае ли се, изгуби, ли присъствие на духа — т о й скъсва всички връзки, чрез к о и т о Божията сила се проявява и работи. Освен това човек т р я б в а да се познава, да различава сво-
160

г навици и състояния от чуждите. Много навици, много съсипия, к о и т о преживявате, не са ваши. Вие правите много а под диктовка, не знаете защо ги правите. Вие се намирате в положението на дете, което декламира някое стихотворение. Майката избере едно стихотворение, прочете го ня- ^>лко пъти и д е т е т о го заучава, започва да декламира. Добре с и < пчно да декламира, но майката трябва да знае полезно ли е I стихотворение за него. По опция начин майката дава на •пето си храна, която не му е приятна. Обаче тя настоява • иде, защото според нейното разбиране тази храна е полез- 1 д е т е т о . По необходимост д е т е т о яде тази храна, но •р.мнизмът му не я приема.

От т о з и и ред други примери из живота ние виждаме кол- хора са груби, невнимателни. Те често си служат с насилие, Ч предлог че вършат това за наше добро. Който веднъж са- .> е приложил закона на насилието, той неизбежно е опитал Йследствията му. Един познат разправяше своя опитност, • която скъпо платил. Той казваше: „Отивам един ден при един Вой приятел, който отдавна страдеше от треска. Искан да I какво е положението му. Гледах, гледах как се тресеше Кп болестта и без да кажа нещо, излязох вън, взех един котел, тпълних го със студена вода и влязох б стаята. Приятелят К] не разбра какво мисля да правя. Бързо вдигнах котела със

•пучена вода и го излях върху него. Той започна да трепери, да Вика от студ, но треската му мина — к а т о ч е с нож се преря-
Ъ Той оздравя, но аз заболях от треска и цели т р и месеца се
бъвах от нея. Приложих насилието, но опитах неговите пос-
Вдствия. След това накарах своите близки да ме залееят със
удена вода. Заливаха ме един и два пъти, но моята треска
се пресече. След време, като изтече срокът ѝ, аз се освободих
о т нея."

Защо в първия случай студената вода даде добър резултат,
в втория не можа? Резултатът на студената вода се дъл-
на обмяната, която е станала между болния и здравия: здра-
Мят е предал своята вяра на болния, а болният е предал бо-
рстта си на здравия. В първия случай виждаме силата на бяра-
а. Някой иска да помогне на някого, да го повдигне. Той успя-
да го повдигне, но б замаяна на това сам пада. Тъй щото кой-
о помага на хората, той трябва да бъде силен, да не възприе-
с състоянието на онези, на които помага. Като правят доб-
о, хората получават зло и като не разбират закона, казват,
с не трябва да се прави добро. Докато живеете в човешкия
.Гмсмпна Любовта 161

порядък на нещата, Всякога ще получавате обратни резулт;
ти на това, което вършите. Защо? Защото *като правите до-
ро, вие очаквате да бъ&езпе възнаградени*. Не, правете доб|>
за самото добро, без да очаквате нещо. Какво ще кажат хор;
та, дали ще го оценят или не — това да не ви смущава. Прав
те добро според правилата на Божествения закон, в конпЩ
няма никакво изключение. Каквото намислите, извършете ,х
според изискванията на Божията Любов, а не според човешки;
та любов.

Каква с разликата между Божията и човешката любов? И
човешката любов има гниене, разлагане, болести, грехове, прп ^
тъпления, смърт. В Божията Любов грях и престъпления не см
ществуват; гниене, болести и смърт не съществуват. В човеин
ката любов има сиромашия, несгоди, недоволства и разочароИ.м
пия. В Божията любов т е з и неща не съществуват. Тя включИд!
всичко онова, което носи живот, знание и свобода. Който шп
Божията Любов, т ой разполага с всичко, каквото пожелае. При]
ложете тази диагноза в ж и в о т а си, да познаете с коя любов опс
рирате — с човешката или с Божията.

Говори се за човешки и за Божествен порядък в света. Те ей
яВяват като последствие на двата вида любов — човешка и Бо]
жествена. Докато ж и в е е т е в човешкия порядък, вие с т е в света
на постоянните промени, във бременните, преходните не
ща. Не е лош човешкият порядък, но не трябва да се смесва]
Божествения. Човешкият порядък може да бъде правилен и неправилен
— това зависи о>т хората. Добрите, разумните хом

живеят в правилния човешки порядък, а неразумните — в неправилен. Правилният човешки порядък води към Божествения порядък на нещата. Той е естествен, преходен път към Божествения порядък.

Сега ще си послужи с една аналогия, за да обясня различието] между правилния човешки порядък и Божествения. Човешкият порядък може да се уподоби на парче въглен, който може да го^ри, да се превръща във въздухообразно тяло; той може да поглъща нечистотиите, но по никой начин не може да пречупва; слънчевите лъчи като диаманта. За да се превърне в диамант, въгленът трябва да се подложи на голямо налягане и висока температура. Колкото по-голямо е налягането и по-висока температурата, толкова диамантът по-добре кристализира.

Красив е Божественият порядък! Там става пречупване на лъчи, вследствие на което се явяват разноцветни дъги, разни краски и светлини.

162

Съществува известна аналогия между законите на физическия свят и тия на Божествения. Следователно каквито методи се прилагат за превръщане на въглена в диамант, такива прилагат и за преминаване на душата от човешкия в Божествения порядък. Човешката душа трябва да се подложи на висока температура — огъня на любовта, и под голямо налягане налягането на мъдростта, за да се превърне в Божествена. Когато душата кристализира и от въглен се превърне в диамант, тогава високата температура и голямото налягане ще намалят, ще станат лесно поносими. И тогава душата-диамант ще се постави на короната на някой цар — отдалеч да свети, да пречупва лъчите на Божественото слънце. Когато душата-въглен кристализира и се превърне в душа-диамант, всеки я обича, всеки се спира пред нея да я погледа, да ѝ се поклони. Нея обичат и богове, и ангели, и хора, и растения, и животни. Докато душата е въглен, никой не се спира пред нея, никой не я поглежда. Христос не дойде в света да спаси хората, но да превърне душ и те-въглен и в души-диаманти. За да стане това, те трябва да минат през висока температура и голямо налягане, които условия хората наричат страдания, мъчнотии и изпитания. За този огън се говори и в Свещените книги. Това е огънят на Божията Любов и налягането на Божията Мъдрост. Огънят и налягането ще пречистят човешката душа-въглен, ще я кристализират. Когато се превърне в Божествена душа, в душа-диамант, тя ще пречупва Божествената светлина и ще образува около себе си аура от светли, нежни тове. Такава е душата на всеки съвършен. Към това съвършенство се стреми човешката душа.

„И преобрази се пред тях; лицето Му сблетна като слънце-

о, а дрехите Му станаха бели като светлината. Явиха им се
Моисей и Илия, които се разговаряха с Него. Допря се до тях
Христос и рече им: „Станете, не бойте се! Никою не съобща-
йте за това видение, докле Син Человечески не Възкръсне от
мъртвите.”

И до днес религиозните т р е т и р а т въпроса за какво са раз-
говаряли Моисей и Илия с Христа. Те разправяха на Христа за
външа, за голямото налягане, през които ще мине Неговата ду-
ша, докато кристализира. Те Му обясняваха какви са резулта-
тите на тази кристализация. Като знаете това, трябва ли да
се обезсърчавате? Ако съзнавате, че живеете в свят, който се
ръководи от Бога, трябва ли да се смущавате? Защо трябва да
се страхувате, като знаете, че всички добри, праведни, възви-
163

шени и съвършени същества, които са завършили своето раз-
витие, взимат участие в това, което сега се твори?

Съвременните хора с<; обезсърчават, отчайват, понеже
мислят, че никой не се грижи за тях. Ла, докато са въглени, ни]
кой не мисли за тях така, к а к т о Бог мисли. Той мисли на какъИ
по-голям огън и на колко по-голямо налягане да ги тури, та да
светнат, да кристализират и да се превърнат в диаманти. Тон
ще ги постави под голям стъклен или металически калпак, ще
пусне силен ток и докато у с е т я т , докато скръцнат веднъж см
зъби — всичко ще бъде съършено. Голямо ще бъде напрежение
т о , но кратковременно.

Желая на всички душители да кристализират, да се превър-
нат в диамант. Това се поелшга по пътя на Любовета, Мъдрост
та и Истината.

Любовета е път за кристализиране на човешката душа.

Мъдростта е път за пречупване на Божествената светлина,

Истината е път за реализиране на Божествената светлина,

която носи свобода.

СВЕТМЛНИК НА РЪЦЕТЕ И НА НОЗЕТЕ

Съвременните хора се нуждаят от правилно разбиране на ципа. Правилното разбиране носи обновяване. Човешкият дух [Бябва да се обновява. За тази цел всеки ден човек трябва да Вибава по нещо ново към своите разбирания. Ето, откак сЙе-и.ги съществува, хората говорят за любовта, но ако ги запише какво представлява любовта, ще получите толкова от-юри, колкото хора има на Земята. В разбиранията на хората [любовта няма единство. И за вярата нямат еднакви разбира-1. И за надеждата също така нямат еднакви разбирания. Изоб-хората страдат от липса на единство в своите разбира-1И. Това се дължи на факта, че всеки иска да наложи своите (збирания за меродавни. Когато отваря очите си, човек не съз-ю света, но го вижда такъв, какъвто е в действителност.

»и това положение на нещата б разбиранията на хората ще 1.1 единство. Обаче когато художникът започва да рисува ед-местпост, той я представя в такива краски, които не от-!арят на действителността. Когато се произнасяте за да-човек, вие казвате, че т ой е много добър или много лош. И (ова не е вярно. Защо? Защото го сравнявате по отношение на [Века. Сравнявате ли го по отношение на някой ангел, вие не)жсте да кажете, че е добър или лош човек.

Какво означава думата добър б конкретен смисъл? Лобро-| е съществена храна на душата. Доброто има отношение към >то. Обаче ако човек едновременно приема и доброто, и зло-като храна, т ой ще се разстрои. За пример: докато пие чис-балканска вода, човек е в естественото си състояние; замие ли от време на време да употребява ракия, вино, ром и)уги спиртни питиета, естественото му състояние се нарушава. Човек трябва да бъде трезв, да пази своето естествено стояние на духа, на мислите и на чувствата си. Имате прия-с когото добре се разбирате — вие с т е в естественото)Стояние на вашите чувства. Приятелят ви иска да му услугите с известна сума, като ви обещава да я върне в скоро вре-•. Вие му услужвате, но т ой не връща парите ви. Защо? По две 165

причини: първо, той мисли, че като ваш приятел може да ги върне, когато пожелае; в т о р о , т о й мисли, че е бсе едно дали парите ще бъдат във вас или при него. Това обаче разваля естественото състояние н_а вашите чувства към него. В края на краищата вие се скарвате. Какво печелите от това скарване/ Едно ново чувство — неприязненост, омраза. Значи с т а р о т о е заместено с ново нещо — нова снаха е дошла. Доброто е първа та жена на човека, а злото — втората, лошата жена. Доброто е първият, добрият мъж, а з л о т о — вторият, лошият мъж. Зна чи доброто се жени за з л о т о . В този смисъл човек се жени по

няколко пъти на ден: ту за доброто, ту за злото. Какво представлява женитбата? Женитбата е закон на съчетание. Това съчетание трябва да става непрекъснато. Като животът е непрекъснат процес, така и женитбата е непрекъсната. Като се ожени за добрия, човек трябва да изключи злото от своя живот. Защо? Защото доброто изключва злото от себе си. Но и злото изключва доброто. Значи доброто и злото са две неща, които взаимно се изключват. Понякога човек е недоволен от доброто. В помощ му иде злото — тонира го. Злото казва на доброто: „Има есир човек, който не е доволен от тебе. Моля ти се, прати го при мене.“ Доброто веднага изпраща недоволния при злото. Щом почне той да въздиша, да страда, доброто казва: „Прати този човек при мене.“ Злото го изпраща, защото знае, че в случая доброто ще го тонира. Две школи има в света: школа на доброто и школа на злото. Когато някой ученик от школата на доброто е недоволен, веднага го изпращат в школата на злото. Обратно, когато някой ученик от школата на злото е недоволен, веднага го изпращат в школата на доброто. Двете школи си услужват взаимно. Като ученици вие трябва да имате правилни разбирания. Кои са правилни разбирания? Много просто! Да разбира човек една дума правилно — това значи да влага в нея само онова съдържание, което тя има. Например някой казва: „Аз съм господар.“ Това значи: всеки, който иде при мене, трябва да ми слугува и точно да изпълнява моите заповеди. „Аз съм слуга.“ Това значи: аз съм човек, който изпълнява всичко, което му се каже. Аз нямам свое мнение. Следователно кажете ли в себе си, че сте господар, запитайте се слуги ли се думата ви. „Ама аз съм слуга.“ Щом си слуга, запитай се на кого служиш. Прави разбирания се искат от хората! Кривите разбирания развалят добрите работи. Един английски археолог намерил една монета, върху която имало ценни надписи, но понеже

166

ла дацапана, не можело да се прочете какво е било написано. Като човек на удобствата, той не си направил труд сам да я чисти, но я дал на слугата си — той да свърши тази работа. Слугата взел монетата, погледнал я от едната и от другата страна и си казал: „Навярно господарят иска така да я изчистя, и да светне, да види каква е монетата.“ Той се заел грижливо да я чисти и като видял, че монетата светнала, понеже била ситна, радостно я занесъл на господаря си и казал: „Господарю, ето добре изчистих монетата, цяла свети!“ Археологът погледнал монетата и със съжаление казал: „Ла, ти си я изчистил вече, отколкото трябва — изтрил си и написаното върху нея. Петата беше ценна не толкова като чисто злато, но като писана. Писаното върху нея я правеше ценна!“

Съвременните хора правят същата погрешка, каквато слуша на археолога е направил. Като искат да изправят една своя характерна черта, те усилено търкат своя характер, докато стигне. Като светне, те се радват, че са чисто злато, но суй заедно те са изтрили онова, което Бог от създанието им е написал върху тях. След това, радостни и доволни, те идват при Господа да покажат, че са чисти и светли. Но запода не е важно да види, че с т е направени от чисто злато. й знае това. За Него е важно написаното Върху златото. По-ре е за човека да отиде при Господа като грешник, със сво-е слабости, отколкото да се яви чист, светнал, без никак-съдържание б себе си, без нищо написано. Щом е дошъл на мята, човек трябва да бъде доволен от написаното върху ВО. Това не значи, че той сам трябва да пише върху себе си, по да запази онова, което първоначално Бог е написал в душата му. Човек представлява археологическа монета, върху коя-|ко Бог в началото още е писал. В процеса на своето растене и витие т ой се е цапал и чистил, но все пак са останали полени непотребни частици, които говорят за терена, през кой-б е пътувал. Днес му предстои да се чисти, но не да се из-ърка, да заличи написаното върху него. Красиви неща има на-11сани върху вас. Не ги заличавайте. Трябва ли ученикът да за-чи знанието, което е придобил от своя учител? Ако рече да ичи знанието, което учителят му е предал с любов, това казва, че той е дал място па гордостта в себе си. Гордост-а е една от непотребните частици върху неговата монета, трябва да се заличи, а не знанието.

Момък обича една мома. Пише й любовни писма, нарича я гел, божество, но щом се ожени за нея, нарича я дявол. Как
167

стана дявол? Защо по-рано беше написал върху нея думата ангел, а след известно време ааличи тази дума и я замести с думата дявол? Защо мъжът, к а т о се ожени, не вярва на своята възлюбена? Той й приписва ред отрицателни качества, цапа я отгоре, докато най-последно тя реши да го напусне. При това положение и тя е недоволна от него, и т о й от нея. Защо се ожениха един за друг и защо се разделят? Вие и досега още се чудите как е възможно мъж и жена, к о и т о са се обичали, да са недоволни един от друг. Няма защо дра се чудите. И вие се намирате в същото положение по отношение на Първата Причина. Излезли с т е от Първата Причина, слезли сте на Земята да работите, да изпълнявате Нейната боля, но щом нещата не с т а в а т според вашето желание, вие с те недоволни от себе си, от живота си, от окръжаващите. Щом с т е недоволни от себе си, вие с т е недоволни и от Бога. При т о в а положение и Той не може да бъде доволен от вас.

Какво трябва да прави жената, когато мъжът ѝ приписва ред отрицателни качества? Или какво трябва да прави мъжът, ако жената му приписва отрицателни качества? Щом се намерят в това положение, и мъжът, и жената трябва да постъпят като Сократа, при когото отишъл един физиогномист и му изнесъл много отрицателни черти от неговия характер. Като го слушали така да говори, учениците на Сократа се възмутили от поведението му. Обаче Сократ отговорил спокойно, без възмущение: „Всичко то ва е вярно. Едно време аз бях такъв, но с усилия на волята си преодолях своите слабости. Днес аз живея нов, чист живот.“ Този е правилният начин за разрешаване на въпроса. Така трябва да постави жената на своя мъж или мъжът — на своята жена.

Често между религиозните се повдига въпросът за кръста — какво нещо е кръстът и трябва ли да се почита. Даден се повдига този въпрос — това значи да не се разбира. Кръстът символизира вярата, котвата — надеждата, а сърцето — любовта.

Който има вяра, той носи кръста в себе си. Кръстът разрешава мъчнотията в живота. Кръстът подтиква човека към придобиване на знание, на мъдрост. Хората се страхуват от кръста, защото го свързват със страданието. Те не знаят, че страданието е свято, област, където няма нищо общо с кръста. Страданието отваря пътя на човека към Божествената мъдрост, към познаване тайните на живота и на природата. В този смисъл страданието носи велики блага за човека. На Земята страданията са временни. И грехът е временен. Лошото в греха се

168

включва в това, че заличава красивото, великото, което е написано в човешката душа. Грехът заличава Божественото в човека. Радвайте се, че грехът, престъплението са временни. Те изпадат-заминават, напускаш човека и той остава чист, какъвто първоначално е бил.

Трябва ли да се носи кръст? Като наблюдавам хората, виждам, че те носят не един, а много кръстове. Човек може да носи и много кръстове — важно е обаче да има вяра. Кръстът е символ на вярата, която човек има в себе си. Следователно всеки човек е жив кръст. Като не разбира това, той казва, че кръстиш не трябва да се почита. Значи той въстава против себе

|||. Той сам цапа кръста и той сам го чисти: като не живее добре — цапа го; като живее добре — чисти го. Кръстът е в самия човек. Той не е вън от него. Човекът е, който вярва, който се надява и който люби.

Съвременните хора трябва да се различават от тях на миналото, от езическите времена. Днес те не са деца, както са Пили някога. Те са порасли малко, вследствие на което и разбиранията им трябва да се различават от тях на миналите епохи.

Тъй щото дойдете ли до Въпроса за кръста, вие трябва да разбирате и външния, и вътрешния му смисъл. Външно т ой символизира вярата, а вътрешно — мъдростта. Вътрешното разбиране на кръста обхваща разбиранията на всички хора, на всички народности. Кръстът е потребен навсякъде в живота. Апостол Павел казва: „Ще се похваля с Христовия кръст." Който разбира смисъла на този кръст, т ой трябва да обича Христа. Който разбира кръста, той трябва да има мек, чист език — като чистата планинска вода, като първия лъч на светлината. Хората спорят върху кръста, защото разбират своя кръст — човешкия, от който произтичат недоразуменията в живота. Има и друг един кръст — Божествен кръст. Греховете, престъпленията, кривите разбирания на хората — това е човешкият кръст, от който те трябва да се освободят. Когато човек се стреми към богатство, към сила, за да господства над другите, с това той си създава кръст, с който мъчно може да се справи. По този начин човек сам се разпъва и страда. За този кръст е казано в Писанието: „Проклет е онзи, който виси на кръст, направен от дърво!" Когато не се обичат, хората сами създават кръста, на който се разпъват. При това всички говорят за любов. Щом се обичат, къде е любовта, вярата и надеждата им? Христос казва: „Който вдигне кръста си и ме последва, т ой може да се нарече мой ученик."

169

Като ученици вие трябва да работите върху себе си, за да се освободите от кръста, който дяволът е турил на гърба ви. Като не мислите правилно, бие считате, че този кръст е турен от Бога и се хвалите с него. Така и убиецът се хвали със своя кръст. Като убие някого, скрива ножа си и казва: „Юнак съм! Победих неприятеля си със своя кръст." Наистина и ножът е кръст, но дяволски. Д о к а т о вярва в своя нож, човек носи кръста, който дяволът е т у р и л на гърба му. Освободете се от този кръст и приемоте Христовия. За този кръст Христос е казал: „Моето бreme е леко,"

Правете всеки ден о п и т и да видите с каква сила и разумност разполагате. Като дойде някой при вас и ви каже, че с т е лош човек, невежа, скъперник, не му се сърдете, нито се обиждайте. Изслушайте го спокойно и кажете: „Благодаря ти за сладките и красиви думи, к о и т о ми казваш. Като говориш тези думи, мед тече от устата гти." Ще кажете, че това не е вярно. Верността на тия думи се крие в ефекта, който те произвеждат. Като говорите на т о з и човек така, вие му давате от себе си сладкото, меда, а взимате от него горчивото. По този начин вие трансформирате отрицателните сили в положителни. Няма да мине много време и съшият човек ще се смекчи, ще започне да говори сладко. ТоВа значи да предизвикате от устата

на човека да потече мед.

Този е начинът, по който човек може да трансформира състоянията на хората. Речете ли да отговорите на човека с неговия език, това значи да си навлечете голяма пакост. И без това вие възприемате състоянията и на добрите, и на лошите хора. Като дойде някой лош, грешен човек при вас — и вие се чувствате грешен. Като дойде някой добър — и вие ставате добър. Дойде някой неразположен — и вие ставате неразположени. Дойде някой разположен — и вие ставате разположени. И едното състояние, и другото са чужди. Вие трябва да различавате тези състояния, да знаете кое е ваше и кое не е. Що се отнася до извора — никой нищо не може да го обвини. Изворът си тече, никой нищо не може да му придаде, нито да му отнеме. Ще каже някой, че налял едно шише вода в извора и му придал нещо от себе си. Нищо не му е придал. Тази вода той е взел от същия извор. Значи никакво престъпление не може да се припише на извора. Изворът е глава на нещата.

Следователно главата не върши престъпления. В този смисъл нито бащата, нито майката могат да вършат престъпления; и богатият, и сиромашът не вършат престъпления. Кога-
170

о богатият греши и осиромашава, той може да направи някакво престъпление. И сиромашът — като греши и започва да абогатява — също може да направи някакво престъпление. За пример: ако богатият баща раздаде богатството си на бедни и лиши синовете и дъщерите си от наследство, в техните очи той минава за престъпник, за глупав баща. Лко сиромашът краде, за да достави средства на децата си, да ги осигури, пред тях той минава за добър и умен човек. Това са положения, които (решаваме за човешкия живот, но те нямат нищо общо с положенията на Божествения порядък.

Божественият порядък на нещата изключва личните Въпроси.

Добър ли съм? И това е личен въпрос. Щом се учите, вие сте добри. Щом сте се качили в тази мъгла на планината да слушате Словото, вие сте добри. Пък и аз съм добър, защото съм дошъл да ви уча. Едно се иска от нас: и аз, и вие да бъдем добри, да изпълняваме волята Божия. Кога може да стане това? Още сега, без никакво отлагане. Да живеем в Бога и Той в нас! Да прославим името Му! Да бъде волята Божия, да дойде Царството Божие на Земята! Това трябва да пожелаем всички. Както Бог е признал в себе си, че сме добри, така и ние трябва да признаем Неговата доброта и съвършенство и да пожертваме всичко за себе си, за да изпълним волята Му. В изпълнението волята на Бога се крие вашето усъвършенстване, спасение на душите ви и придобиване на велики Божии блага. И тъй, да поставим всяко нещо на своето място! Кръстът

представлява човешките ръце, котвата — човешките крака, а сърцето — човешката глава. С ръцете си човек вярва, с краката си се надява, а с главата си люби. С ръцете си човек работи, с краката си ходи, а с главата си мисли. Главата е произлязла от сърцето. Затова е казано, че сърцето е майка на човешкия ум. Тази е причината, дето умът и сърцето на човека са свързани. Умът е възлюбеният син на сърцето. Сърцето е Божествената майка, която ражда всичко в света.

Когато човек вдигне ръката си нагоре, с това т о ѝ изразява онзи принцип в себе си, който го подтиква да мисли, да работи, да твори. Ръцете представляват кръста, който създава както добрите неща, така и скърбите и страданията. Страданията произлизат от творческия принцип в човека. Който твори, т о ѝ непременно ще страда. Като сътвори света, Бог едновременно създаде и кръста.

Сега впрегнете сърцето си па работа — да служи на вашата душа, а не на вашия ум. Краката ви пека служат на вашия дух.

171

Ръцете и краката ви заедно нека служат на Великия, от Когото с т е произлезли и към К о г о т о отивате. Впрегнете на работа сърцето и ума, ръцете и краката, духа и душата — да извършите волята Божия, да дойде Царството Божие както на Небето, така и на Земята.

И т ъ ѝ както сме добр-и, вярващи, любещи и пълни с надежда — да тръгнем в един п ъ т , да изпълним волята Божия!

Сега — желая ви, като слезете от върха, от устата Ви да потече толкова мед, че вс ички пчели да се съберат около бас, да вземат част от меда и з а своите кошери. Всяка пчела ще пише на своя кошер; „Това е медът, който потече от устата на вярващите.“

Желая ви да потече мед не само от устата ви, но и от вашите сърца, умове и души. Желая да потече мед и от вашия дух и да се разнесе навсякъде каппо велик балсам за изцеляване на човечеството

ЧЕТИРИ ПРАВИЛА

Всички хора искат да имат успех в живота си, но въпреки това нямат. Защо? Защото не спазват съществените правила, без които животът им се обезсмисля. За да имате успех в живота си, прилагайте следните четири правила:

Пази свободата на душата си!

Пази силата на духа си!

Пази светлината на ума си!

Пази доброто на сърцето си!

Тия четири правила представляват музика, изкуство, братство и сила в човешкия живот. Без тях човек не може да прояви нито любовта, нито знанието, нито богатството, нито (По разумността си. За да бъде добър, човек трябва да пази свободата на душата си, силата на духа си, светлината на ума си и доброто на сърцето си. Мнозина отричат душата и духа. Няма какво да ги отричат. Те трябва да знаят, че само свободният има душа. Който е силен, той има дух. Щом не е силен, той няма пух. Докато отрича светлината, човек няма ум. Щом признае, е има светлина, той има ум. Докато отрича доброто в света, човек няма сърце. Щом признае доброто, той признава и съществуването на сърцето си. Какъв човек е този, който няма душа, дух, ум и сърце? Истински човек е онзи, който има душа, дух, ум и сърце. Когато изгуби свободата на душата си, човек става мрачен, неразположен. Като се види в трудно положение, той обвинява дявола. Какво нещо е дяволът? Дяволът е дух. Като дух той издухва всичко онова, което човек държи в ръката си. След това човек се оплаква, че го ограбили. Кой е виновен, че са те ограбили? Ако беше държал ръката си затворена, никой нямаше да те ограби. Щом си я държал отворена, Вината е в самия тебе. Лесно изнесете някоя леснолетлива ароматна течност на въздуха, вятърът ще я издуха. Кой е виновен в случая: вятърът или човекът, който е отворил шишенцето, където се е намирала тази течност? Човек трябва да знае свойствата на ценните неща и внимателно да ги пази.

Човек трябва да разсъждава върху нещата и право да мисли.

Правата мисъл се нуждае от няколко условия: от свобода, която може да й даде простор; от сила, която я прави подбиж-

173

на. Без сила мисълта е лишена от движение. Правата мисъл се нуждае от светлина, чрез която да обхваща, да завладява нещата. Предназначението на ума е да завладява. Предназначението на сърцето пък седи във възстановяване реда и порядъка на нещата. Сърцето подразбира доброто в света

Защо страдат хората? Защото не са свободни. Защо са слаби?

Защото са изгубили силата на духа си. Защо се спъват? Защото са изгубили светлината, на ума си. Защо са бедни? Защото са

изгубили добротата на с ъ р ц е т о си. Който е изгубил радостта си, той е изгасил светлин а т а на своя ум. Болният пък е изгубил силата на своя дух. Който е станал роб на какъвто и да е лош навик, той е изгубил свободата на душата си. Бог е дал на човека четири неща, които т рябва грижливо да пази: свобода на душата, сила на духа, светлина па ума и доброта на сърцето. При това голямо богатство чов ек е пак недоволен от живота и очаква нещо повече. Какво т р я б в а да очаква ученикът от своя учител? Може ли учителят да му даде друга глава, други очи, уши, уста, нос, ръце и крака? Каквото и да очаква ученикът от учителя си, последният не може да направи за него нищо друго, освен да раздвижи въздуха наоколо му. От раздвижването на въздуха около себе си ученикът ще долови някакви звуци, чрез които учителят му го запознава с външния свят: говори му за буквите, за сричките, от к о и т о образува думи и изречения. После започва да пише на дъската., да му разправя за някакви невидими елементи — водород, кислород и т. и. След това ученикът ще се върне у дома си и ще ка_же, че е научил нещо. Изкуството на учителл седи в преподаването му. Ако умее да преподава, т о й ще хвърлтл светлина в умовете на своите ученици. Изкуството нахудо:жзшка седи в линиите, които т ой поставя намясто. Който не разбира от това изкуство, т о й ще каже, че художеството не е нищо друго, освен цапане с бои върху платно. Изкуството на музиканта и на певеца седи в точно то определяне т р е п т е н и я т а на тоновете. Истинският музикант може да определя бро-я, силата и качеството на трептенията не само на т о н о в е т е , но и на думите по форма, по съдържание и по смисъл. За пример: свободата, силата, светлината, доброто имат свой специфичен тон. Свободата е най-високият тон в гамата. Тя се изразява чрез тона си. Тонът си се отнася до музиката, а като ч а с т на речта представлява спомагателния глагол си: ти си. Какво си ти? Ти си богат, ти си силен, ти си учен човек. Като кажа с и, разбирам, че аз зная работите, проникнал съм в тях. За да дойда до тона си, минал съм през шест тона си. Всеки човек, к о й т о има нещо на разположение, може

174

да се уподоби на тона си. Следователно когато имам свобода, аз съм тонът си. Когато имам сила, аз съм т о н ъ т си. Когато съм добър, аз съм тонът си.

И тъй, свободата се отнася за душата, силата — за духа, < встлината — за ума и доброто — за сърцето. Без душа човек не може да бъде свободен; без дух не може да бъде силен; без ум не може да има светлина и без сърце не може да бъде добър. Още тази сутрин вие трябва да прегледате състоянието си, да видите имате ли свобода на душата си, сила на духа си, светлина на ума си и добро в сърцето си. Както виждате, числото

четири играе важна роля в човешкия живот. По тази причина именно Питагор е преподавал на учениците си свойствата на числата едно, две, три и четири. В понятието *единица* Питагор внесъл твърдост. С това т о й искал да каже, че човек трябва да бъде толкова твърд, щото никой да не може да го мръдне от мястото му. Хване ли нещо в ръката си, цял свят да се бори с него — да не може да му го отнеме. Твърдостта е качество на земята, на твърдата материя. В понятието *две* Питагор внесъл качеството движение, присъщо на водата. При най-малкия наклон водата започва да слиза надолу. При новата си обстановка тя се запознава с окръжаващата с^—еда. Човек трябва да бъде подвижен като водата, да има готовност да се запознава с хората, които среща на пътя си, и да ги изучава. Това значи жив човек, който може сам да се движи и да бъде господар на себе си. В числото *три* Питагор вложил понятието разширяване, което е свойствено на въздуха. В числото *четири* Питагор внесъл понятието проникване — свойствено на светлината. Значи твърдата материя има едно напрежение — надолу, дето е т е ж е с т т а й. Течната материя има две напрежения — надолу и настрана. Въздухообразната материя има т ри напрежения — надолу, нагоре и настрана. Светлината, т. е. лъчистата материя, има четири посоки на движение, четири посоки на напрежение. Тъй щото човек не може да разбере живота, ако не е устойчив като твърдата материя, ако не е подвижен като водата, ако не се разширява като Въздуха и ако не прониква к а т о светлината. Да проникнеш през даден предмет — това значи да го осветиш.

Съвременните хора спорят по въпроса има ли Бог в света или няма. Само онзи може да отрича съществуването на Бога, който е лишен от светлина в ума си. Може ли такъв човек да предава и приема знанието?

Да се отрича Бог — това значи да се дава гражданство на невежеството, на робството в света. Да поддържа човек без-
175

божието в себе си — т о в а значи да поддържа невежеството, робството, говедарството. В далечното минало, когато нямал още светлина в ума си, човек бил говедар, но когато Бог вдъхнал в него живо дихание, той получил светлина в ума си и излязъл от говедарството. От т_ози момент той познал, че има Баща, че е роден от някого. Кос -с първото качество, което определя дъщерята и сина? Първото» качество на дъщерята е да познава майка си. Дъщеря, която не познава майка си, е говедарка. Първото качество на сина е д|а познава баща си. Син, който не познава баща си, е говедар — лишен от светлина в ума си.

Следователно преди да разисква човек върху въпроса има ли Бог в света или няма, т о й трябва сам да се запита има ли ум

или няма. Ако има ум — и Бог съществува, ако няма ум — и Бог не съществува, „Рече безумният в сърцето си, че Бог не съществува.“

Безбожникът се отличава по това, че няма светлина

в ума си, вследствие на което се намира в тъмнина, в затвор.

Безбожникът не може да мисли право, понеже е лишен от светлина на ума си, от свобода на своята мисъл. Който не може

да мисли, той е затворник, лишен от светлина. Какво трябва да направи, за да може да мисли? Да запали една свещ в ума

си, да има светлина. Учениците от гимназиите не вярват в

Бога, но като започнат да държат матура, отиват на църква

и палят свещи. Те разбират, че все трябва да се обърнат към

някого за помощ, за да им осветне, да разбират и възприемат

добре. Щом се намерят в трудно положение, тогава вече има

Господ, признават Го. Папенето на свещи показва, че човек се

нуждае от светлина. Щом се намери в някакво противоречие,

човек казва: „Няма добри хора, няма добро в света.“ Не е въпрос

има ли добро в света или няма. Важно е човек да се запита

и да си отговори: „Има ли добро в моето сърце?“ Ако има добро

в моето сърце — има добро и в света. Няма ли добро в моето

сърце — няма добро и в света. Настрадаин Ходжа е казал:

„Когато жена ми умре, половината свят се свършва; когато аз

умра, целият свят се свършва.“ Наистина, когато човек изгуби

свободата на душата си, силата на духа си, светлината на

ума си и доброто на сърцето си, животът няма вече смисъл за

него, той е мъртъв човек. Той трябва да възкръсне!

Какво означава думата *възкресение*? *№* възкръснеш значи да

оживееш. Кой може да възкръсне? Всеки, който придобие свобода

на душата си, е възкръснал. Който придобие сила на духа

си, той е възкръснал. Който придобие светлина на ума си, той

е възкръснал. Който придобие доброто в сърцето си, той е възкръснал,

той е оживял. Достатъчно е човек да придобие свобо-

176

сила, светлина и доброта, за да възкръсне, да оживее. Кога

да стане това? Още днес. Човек умира четири пъти, но и

стири пъти възкръсва. Когато изгуби свободата си само, той

умира един път; когато изгуби и силата си, той умира втори

път; когато изгуби и светлината си, той умира трети път;

когато изгуби и доброто в себе си, той умира четвърти път.

Знае ли четири пъти, той вече не е заникъде — и говедар не

може да стане. Като изгуби силата си, той става за подигравка

на хората. Като изгуби светлината на ума си, говедар става,

както става с човека, като изгуби доброто на сърцето си? На

ова вие сами ще си отговорите.

И тъй, бъдете твърди, но и пъргави като земята —вашата

Бика, която ви носи на гърба си. Земята се движи с голяма бързи-

на, отива към своя идеал. По бързина тя надминава и най-бързоле-

•щите аероплани на днешния век. Бъдете подвижни като боата и като нея се размножавайте. Когато се изпарява, водата вдига нагоре в пространството и се размножава, превръща се безброй капчици, които отново падат като роса, като могла, ю дъжд и гаят хората, поят и освежават растенията и на Всички живи същества жаждата утоляват. Водата чисти, измира праха. Недоволството на човека не е нищо друго освен нечистотии, прах, които се полепват в съзнанието му и го дразнят, да се освободи от нечистотиите на физическото, на духовното си тяло, както и от нечистотиите на съзнанието си, чок трябва постоянно да се мие. За тази цел той ще си послужи с видимата, и с невидимата вода. Кажете ли, че с т е греинш, ши, несправедливи хора, това показва, че с т е се оцапали. Взетс чиста вода и се измийте. Не—добри, справедливи хора сте. Ярно ли е това? Колкото е вярно, че някой човек е лош, толкова вярно и че е добър. Тогава за предпочитане е човек да държи в

•а си положителни мисли, отколкото отрицателни. По-добре да мисли за себе си, че е добър, справедлив човек и да стане такъв, отколкото да си въздейства отрицателно. По-добре е човек да мисли, че може да вярва. „Ама умът ми не може да приеме 'исълта за съществуването на Бога.\" Как можеш да вмъкнеш в Йабата си безверието? Преди всичко безверието е произлязло от Пирата. То е втората жена на човека. Като не могъл да живее брe с първата си жена — с вярата, човек се оженил за втора — безверието. Щом с първата си жена—добра, спретната и чиста—не е могъл да живее, с втората още по-малко ще живее. Тя е :еяна, разсипница, небрежна. Падането на човека е започнало от момента, когато безверието се е вмъкнало в него. Когато е бил в рая, още тогава в човека е проникнало безверието и той

I. Глхвдп ил Любoвта 177

казал: „Може да се живее и по друг начин, а не само така, както Бог казва."

Искате ли да се освободите от безверието, пазете четирите неща, които Бог ви е дал. Пазете свободата на душата си, пазете силата на духа си, пазете светлината на ума си, пазете доброто на сърцето си. От т и я четири неща зависят поотияженията на човека. Спгаба ли въпрос за свобода, за сила, за светлина и за добро в чoбЗека, имайте само едно мнение. *В свободата на душата, в силата на духа, в светлината на ума и в доброто на сърцето седи смисълът на живота.* Това е Божественото, към което човек се стреми. Това е новото учение, което днес се проповядва.

Всички хора искат да имат конкретна идея за Бога. СвоСодата, силата, светлината и доброто, които човек има, не са нищо друго освен пътища за придобиване на Божественото. Какво по-конкретно разбиране можете да искате от това? Това

са четири сили в човека, чрез които Великият се проявява
Те са творчески принцип и. Чрез тях светът е създаден. Човек
има простор в движенията си, докато е свободен. Той може да
извърши нещо, докато е силен. Той може да прониква в нещата,
докато има светлина в ума си. Той може да задържа нещата
в себе си, докато е добър.

Сега — желая ви, като отидете по домовете си, да извадите
ножчетата и да изрежете нишките на паяжините, с които
сте били обвити досега. Само по този начин ще бъдете свобод
ни. После — колкото нечисти съдове имате, да ги измиете с чиста,
свежа вода. Това показва, че сте силни хора. След това запалете
свещите в четирите си стаи и ги оставете да горят цял
ден. Какво ще стане със свещите — не се безпокойте! Нека свещите
ви горят! Най-после — като видите, че огънят и на четирите
ви огнища не гори, турете дърва, въглища, драснете едичка
кличка кибрит и ги оставете да горят, да отопляват стаите
ви. От всички хора се и скаттият четири неща. Скъсайте паяжината,
в която сте обвити; измийте нечистите си съдове; запалете
свещите си и наладете огъня на огнищата си.

Това, което днес ви казах, е от Господа, Той казва:

Деца мои, пазете свободата, която ви дадох!

Деца мои, пазете силата, която ви дадох!

Деца мои, пазете светлината, която ви дадох!

Деца мои, пазете доброто, което ви дадох!

„ДА ПОЗНАВАТ“

Христос казва; „Да имате любов помежду си.“ Както виж-
Ипе, отдавна се говори за любовта, но въпреки това тя пак
(т а в а неразбрана. И преди Христа се е говорило на хората за
овта, но и тогава е била неразбрана. И днес се говори за лю-
вта, но пак не се разбира. Казано е в Писанието, че първият
д на Духа е Любовта. Тя е първият реален образ, с който е
почнало създаването на света. От нея излизат всички оста-
пли реални образи. Ако човек не може да разбере любовта, кол-
0 по-мъчно ще разбере образите, които са произлезли от нея!
I [ещастията на съвременните хора се дължат на това, че те
С разбират, нито познават любовта. Любовта трябва да се
анава! Защо? Защото само чрез любовта можем да познаем Бо-
Любовта е път за познаване на Бога. Щом Го познаем, ние
е вече придобили Вечния живот. Тогава ни става ясен стига:
„Това е живот вечен — да позная Тебе Единнаго, Истинна-
Бога.“ Истинен Бог е Този, Който ни обича. Щом не ни обича,
ой не е истинен.

Кой е истинският човек? Истински човек пък е този, кой-
о обича Бога. Значи истински Бог е Този, Който всички обича,
стински човек е този, който обича Бога. Дето има обич, там
иа познаване. Кой е т в о я т баща? Мой Баща е онзи, Когато поз-
вам, Който ми е дал живот — най-голямото богатство в све-
в.

Мнозина са се заели усилено да търсят Бога. Това е оста-
ък от езическите времена. Лко човек иска отсега нататък да
Мери Бога, т ой е закъснял. Това е все едно, след като човек е
авял хиляди години на Земята, изложен на благодатното дейс-
вие на Слънцето, да излезе вън и да каже: „Искам да намеря
ънцето, да видя какво нещо представлява т о . " Ние имаме Въз-
ожност всеки ден да виждаме Слънцето — едно от великите
гии творения. Слънцето е създадено за нас. Ако то не съ-
еетбуваше, ние не бихме могли да се проявим. Велик и мъдър е
"под! Велики са Неговите творения! Като е създал това гра-
дно слънце, за да не ни уплаши с него, Той го е поставил на
акоВа далечно разстояние от нас, че да изглежда малко като
179

диня. Като погледне към т о в а малко слънце, д е т е т о се радба,
че и то може да го вдигн.е, да си поиграе с него като с топка.
Величието на Бога се заключава в това, че като е представил
големите неща в умален вид. Той е имал предвид нашето съзнание.
За да ни поучи, да не започнем да се кланяме на великите Му
творения, Той ги е намалил. Те седят на небето като малки светулки,
изпращат ни светлината си и ни заставят да мислим и
да ги изучаваме. Мъчнотията на съвременните хора не седи нито
в Слънцето, нито в зВ ездите, но в Земята, върху която те

живеят. Земята им се представя толкова голяма, че ги е заблудила, объркала е отношенията им към нещата. Вследствие на това объркване те днес не знаят на кого трябва да служат. И тъй Земята — майката на хората — е внесла у децата си такъв ужас, такъв страх, че те не смеят спокойно да предприемат нещо. Тръгнат ли на планината, страхуват се от камъните — да не падне някой камък върху тях да ги убие. Тръгнат ли с параход по вода, страх ги е да не се удавят. Те се страхуват от смъртта, която на всяка крачка ги дебне. Поради този страх, който Земята е внушила на своите деца, те са в постоянно разногласие помежду си. Набсякъде чувате само разправии, спорове, недоразумения, престъпления, побоища. Не само хората се карат и бият, но и говедата, които живеят между тях. Те постоянно упражняват рогата и копитата си. Като дойде на Земята да види как живеят хората, Бог се обръща към нея с въпроса: „Защо си напуснала децата си? Защо не ги възпитааш малко?“ „Не мога вече да ги нося, дотегна ми.“ Не само това, но както виждаме, и Земята изда свои желания, за реализирането на които иждивява достаптъчно време. Тази е причината, поради която е напуснала децата си. Зимно време тя се облича със снежнобяла дреха и излиза да се покаже пред света. Напролет, когато Слънцето започва да зрее силно, бялата дреха на Земята се стопява и тя облича нова дреха, пъстро накитена със зелени, бели, жълти, сини цветенца. Като я видят с тази пъстра и красива дреха, децата ѝ започват да скачат, да се радват и веселят с нея заедно. Те казват: „Колко е красива нашата майка!“ Как мислите, естествено ли е това, което Земята прави? Естествен* е, разбира се. Земята има много възлюбени, пред които иска си се докара, да им се хареса. Голяма е любовта на Земята към Слънцето. От ранна пролет до късна есен тя се облича в различни дрехи — все по-пъстри и красиви, да задоволи своя възлюбен. Щом я види в белоснежна дреха, той веднага я застава да се съблече. Като взимате пример от Земята и Слънцето, и вие им

180

одражавате. През деня се обличате с разноцветни дрехи като емята, а вечер и зиме, когато Слънцето се скрива, палите свещи да се осветявате и огньовете — да се отоплявате.

[Това са фигури, които изразяват фази на развитие, през които минават както Земята, така и хората, които живеят на нея. Обаче за човека на Земята има две важни неща: да го обичат и да обича. Кой го обича и кого той трябва да обича? Онзи, който е създал човека, Той пръв го обича. И после — човек трябва да обича Онзи, Който го е създал. Затова е казано в Писанието: от толкова възлюби света (т.е. хората), че даде в жертва единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в Него, о да има живот вечен."

Днешният неделен ден е точно противоположен на миналия. Колкото миналият неделен ден беше затворен, толкова днешният е отворен: небето е чисто, ясно, Слънцето грее силно. Какво показват тия два противоположни един на друг дни? [ре изразяват две противоположни състояния на човека. Когато е тъжен, скръбен, недоволен, човек се затваря в себе си. Той не иска да се среща с хора, с никого не иска да говори. Той прекарва в пълно мълчание. Щом работите му се наредят добре, той се облича хубаво и излиза вън. Когато срещне, поздравява и започва да се разговаря с него, Той се отваря за всички. Щом той вън е добре, и отвън му е добре. Днес небето е отворено, изобилно излива любов. Днес всичко говори за любовта на Бога към хората. И хората, от своя страна, трябва да отговорят на Бога с любов.

Като не разбират Бога като източник на живот, на сила, светлина и знание, мнозина се спират върху Слънцето, радват му се, защото от него получават живот, светлина и топлина. Наистина Слънцето е мъдро, защото широко простира Ветлината и топлината си. То е умно, защото кара хората да излят. То е добро, защото болни лекува. То е велика книга на ожестечения свят. Сутрин, като излиза да посреща Слънцето, човек може да определи за себе си как ще прекара деня. През деня човек ще мине онова, за което съзнанието му се е пробудило в момента на изгряване на Слънцето. Всяка светла мисъл или всяко възвишено чувство, които човек е преживял в този момент, ще внесат радост в душата му, понеже няма сила в света, която може да се противопостави на Божественото.

Съвременните хора се стремят към доброто в света. Защо? Защото доброто е цел в живота. Доброто дава възможност за проява на всички неща. Силата дава възможност за пос-

181
гшжения. Свободата пък прави всички неща реални. Без свобода любовта не е реална. Без сила любовта не е възможна. Без светлина любовта е непаитна. Без доброта любовта е неприложима. За да проявите любовта, вие трябва да знаете правилата и законите, които я регулират. Любовта на съвременния човек може да се уподоби на сакат, който ходи с две патерици. Вземете ли някой патерици те му, той се залюлява и пада на земята. Човешката любов представлява инвалид с две патерици; Божията Любов представлява здрав човек, който се движи свободно, без никакви патерици. Патерици са чужда дума. Тя произтича от гръцката дума „πατήρ“ — баща. Когато остарее, бащата носи бастун, който играе роля на трети крак. Дойде ли човек до положение да разчита на трети крак, на бастуна си — неговата работа е свършена. Не разчитайте на вашата стара любов. Нова, истинска любов е тази, която днес се проявява.

Това, което днес ни се дава и говори, то представлява същественото за човека! Миналото е станало вече; настоящето днес става, а бъдещето предстои да стане. Интересувайте се от това, което днес става. Как са живели хората в миналото — не е важно. Възрастният не може да живее, както е живял като дете. Животът му като дете е бил добър, но днешният живот от изисква от него съвсем други неща.

И тъй, човек не може да познае любовта, ако не е свободен, ако не е силен, ако няма светлина и ако не е добър. Казано е в Писанието, че любовта е плод на Духа. Като знаете условията за проява на любовта, вие разбирате защо хората се стремят към свобода. Мъже, >ксни и деца се борят за свобода. Животни и растения се борят за свобода. Всичко живо се бори за свобода. Душата на човека се стреми към свобода, но за да я постигне, на помощ трябва да й дойде духът със своята сила. Бог желае нашата свобода. Следователно това движение в света за свобода се дължи именно на Божественото, което се бори вместо нас. Стремещът на човека към свобода е Божествен. Щом знаете това, па з е т е се да не осакатите в себе си този стремеж! Воювайте не само за своята свобода, но и за свободата на всички живи същества. Свободен е само онзи, който се радва на свободата на всички. Следователно абсолютно свободен е само Бог. Той иска Всички да бъдем свободни и ни дава начини, по които можем да придобием свободата си. Първото условие за придобиване на свободата е любовта. Който не е приел любовта в себе си, то й не може да бъде свободен. Свобода без любов не съществува.. За онзи, когото обичате, вие с т е го-
182

пи (Ви да жертвате всичко. За онзи, когото не обичате, не с т е вотови да жертвате нищо. Когато любовта действа в човека, той дава много. Щом любовта отсъства, то й нищо не дава. Много е говорено за любовта, но почти нищо още не е казано за нея. И аз съм говорил много за любовта, но още не съм
11(>шъл до встъплението в любовта. Защо? Защото има елементарни работи, а те трябва да се знаят. Ако влезете между говеда, първата ви работа е да следите да не се мушкат, да не тъпчат храната си, да не цапат около себе си. Като научат тия неща, тогава само може да се говори за възпитанието им. Не може ли волът изведнъж да хвърли рогата си? Не може. За да издаде рогата си, чрез които се брани, волът е мислил хиляди юдини. Конят е създал задните си крака, за да рит. Кучето е здало зъбите си да хапе. Това са оръжия на животните, с които се бранят. Не може ли без оръжия в света? Засега не може. дин ден, когато волът се повдигне по-високо, отколкото е нес, той сам ще хвърли рогата си. Щом съзнанието му се повдигне, то й ще излезе от положението, в което днес се намира.

Любовта, за която сега ви говоря, подразбира вечно поддържане. Ако всеки ден човек не се подмладява, животът му убива смисъл. Подмладява ли се — и животът му се осмисля. В исанието е казано: „Силата на онези, които обичат Господа, е се обнови.“ Как? По разни начини. Видите ли, че кожата на лицето ви се е малко сбръчкала, вземете чиста планинска вода се измийте с нея. Ако очите ви са се замрежили малко и не изждат, приемоте повече светлина. Ако сърцето ви е изстигало, запалете малко вашия огън — да се стопли сърцето ви. Дадат ли очите на човека — това значи да се ползва той от тлината на своя ум. Ако очите ти не са замъждели, ти имаш Ветлина в ума си. Човешкият ум свети, за да знае той как и какво знание за светлината да придобие. Чрез светлината човек проверява знанието си.

Днес млади и стари се стремят към онова знание, което е придобито чрез светлината на ума. На небето обаче стари и зрастни хора няма. Там всички са млади. Ако влезете между ангелите, ще видите, че всички са около 30-годишни — млади, расиви, спретнати. Дойде ли един от тия ангели между хората, всички ще се влюбят в него. Момичета ще напуснат родителите си, жени — децата и мъжете си и ще тръгнат след него, като гладният след хляба. Ангелите носят в себе си велик живот. На небето има само 24 старци. Всеки старец представя на минала епоха. В този смисъл старият представлява човек

183
на знанието, на светлината. От лицето му излиза светлина. Младият човек пък разполага със сила. Следователно старият носи в себе си светлина и доброта, а младият — свобода и сила. И тъй, младият се стреми към придобиване на свобода, старият — към придобиване на доброто. Докато е млад, човек търси свободата. Като придобие свободата, той става стар и започва да търси доброто. Щом придобие свободата и доброто, той влиза в Царството на любовта и става истинен гражданин. Влезе ли в Царството на любовта, човек е влязъл вече в Божествения свят. Това може да стане още днес, а може да стане и след хиляди години — от човека зависи. Човек не знае какво крие в себе си. Той е затворено богатство, затворен извор, скъпа турена под шиник. Той е запечатана книга. Велико съдържание има тази книга в себе си, но като е седяла дълго време неотваряна, тя се е изцапала малко. И днес човек се страхува да отвори книгата на своя живот, да прочете написаното в нея и да се поучи. Отворете книгите на вашата душа, на вашия дух, на вашия ум и на вашето сърце и ги прочетете! Те са най-хубавите книги, които трябва да четете. Новото, което днес ви казвам, е да прочетете тия четири книги, в които е описан целият ви живот — от създаването ви досега. По-хубави книги от

тях не съществуват. Досега с т е чели много книги, оригинални и преводни, но всички се нуждаят от корекция. Ч е т е т е книгите на вашата душа, на ваиаия дух, на вашия ум и на Вашето сърце — да видите какво Бог е писал в тях. Те представляват истинския оригинал на нещата. Каквото и друго да четете, вие ще се объркате. От всичко четено задържайте в себе си само онова, което е вярно с оригинала. Което не е съгласно с оригинала, туряйте настрана. В Откровението се гоВори за една книга, затворена със седем петата. Йоан казва, че нямало кой да отвори тази книга. Най-посл« се явило едно агне, което распечата тало тази книга. Днес т а з и книга е отворена и всеки е свободен да чете от нея. Тази книга е пред вас и вие трябва да я чет е т е . Коя е тази книга? Тя е книгата на вашата душа, на вашия дух, на вашия ум и на вашето сърце.

Мнозина се запитват какво ще правят след прочитането на тези книги. Много просто! Щом прочетат тия книги и придобият свобода и сила, те ще помагат на хората. Щом станат умни и добри, те ще помагат на слаби, на страдащи, на угнетени. Смисълът на живота -седи в помагане на ближните си. Оттук трябва да започне човек. Този е п ъ т я т на познаване на себе си и на своя ближен. Само свободните, силните, умните и доб-

184

те хора могат взаимно да се познават. Не са ли свободни, силни, умни и добри, те всякога ще остават чужди един за друг. -дият казва; „Аз искам да бъда свободен, силен, умен и добър." ще постигнеш това? Работа се иска от тебе. И младата лка може да каже, че иска да бъде като майка си, но за да дойде о положението, б което майка й се намира, тя трябва да мине |км нейния път. Майка й е родила четири-пет деца, отгледала е, възпитала ги е, дала им е образование. Докато младата бул- не роди четири-пет деца, тя не може да стигне майка си. И юникът иска да бъде като учителя си, но т о й трябва да работи, да роди всичко онова, към което се стреми. Раждали ли с т е ие, да знаете как се ражда?

Мнозина искат да бъдат свободни, силни, умни, добри, без а работят. Човек трябва да зачене в себе си т и я неща и да ги оди. Как може да бъде свободен онзи, който ие е заченал сбодата в себе си и не я е родил? Как може да бъде силен онзи, ойто не е заченал и не е родил силата? Как може да бъде мъдър ши, който не е заченал и не е родил светлината? Как може да - де добър онзи, който не е заченал и не е родил доброто? Чо- Век трябва да роди свободата, силата, светлината и добро- &ю! Думата *раждам, раждане* е санскритска и означава *работу,а*. Следователно човек трябва да работи с любов, за да роди Свободата, силата, светлината и доброто в себе си. Роди ли тия неща, т о й е придобил четири велики условия за себе си и

ла своите близни.

Христос казва: „Дко се не родите изново от вода и Дух, не [можете да влезете в Царството Божие." Това значи: ако се не родите изново от свобода и дух, от сила и дух, от светлина и дух, от добро и дух — вие не можете да влезете в Царството Божие.

Поздравете вашата душа с благите думи на свободата!

Поздравете вашия дух с благите думи на силата!

Поздравете вашия ум с благите думи на светлината!

Поздравете вашето сърце с благите думи на доброто!

СЪЩЕСТВЕНИ ВРЪЗКИ

Животът на съвременните хора се обуславя от четири Вида отношения, математически определени. Те са отношения към сърцето, към ума, към душата и към духа. Досега хората са изучавали само отношенията към ума и към сърцето. Тази е причината, дето те признават само съществуването на ума и на сърцето. Що се отнася до отношенията към душата и към духа, хората едва сега започнали да ги съзнават. Мнозина даже отричат съществуването на душата. Някои пък казват, че сърцето и душата са едно и също нещо. Те не правят разлика между душа и сърце.

Под думата душа ние разбираме цялата Вселена — с всички светове, които влизат в нея. Душата включва всичко в себе си. Под думата дух ние разбираме силата, която работи в безграничното пространство. Под думата ум ние разбираме светлината, която прониква цялото пространство. Под думата сърце ние разбираме доброто, което работи в света.

Следователно човек трябва да има ясна представа за душата, за духа, за ума и за сърцето. Умът може да се уподоби на твърдата материя, а сърцето — на течната материя, на водата. Щом е дошъл на Земята, човек трябва да разбира законите на твърдата материя, върху която е основал живота си, и законите на течната материя — на сърцето. Който не разбира законите на твърдата материя, той не може да разбере и законите на ума. Който не разбира законите на течностите, на водата, той не разбира законите и на сърцето. В химията под понятието твърда материя, в широк смисъл на думата, разбират елемента въглерод, понеже главна съставна част на органическия свят е въглеродът. А под думата вода, в широк смисъл, разбират елемента водород — единият — ражда вода. Освен тези две състояния на материята, ние трябва да разбираме законите на въздухообразната материя — на въздуха, който е съставен от кислород и азот, както и тия на светлината. Светлината е свързана със знанието. Тъй щото ако човек не знае законите, които управляват твърдата,

186

Очната, въздухообразната и светлинната материя, той никога няма да разбере мъдростта. Мъдростта примирява всички противоречия в живота. За пример: когато коли и яде кокошки, човек намира, че това е б реда на нещата. Обаче ако шкой посегне на неговия живот, той се намира в противоречие и се чуди как с възможно да посягат на живота му. Ако би ивял в съгласие със законите на мъдростта, той би разбрал, е колкото е право да посяга върху живота на кокошката, толкова е право да посягат и върху неговия живот. И тогава колкото му е приятно едното, толкова приятно ще му бъде и

ругото. Често мъжете се оплакват от жените си, а жените от мъжете си. Някой мъж се оплаква от жена си и казва: оляма изедница е моята жена! Изяде ме, нищо не остана от мене." Напусни я тогава! „Не, не я напускам. Нека ме яде, но да ' и бъде при мене, обичам я, не мога да живея без нея." Значи и о го яде, тя пак му дава нещо. Христос казва: „Който яде т т а ми и пие кръвта ми, има живот в себе си." Значи приятно е на човека да го ядат, но с любов. Обаче няма по-голямо ртрадание за човека от това да го ядат без любов. Какво разбирам под думите до ви ядат с любов? Когато човек вземе едно яйце, счупи го, опържи го и го изяде без любов, яйцето не е Доволно. Вземе ли човек това яйце и го тури под квачката да е измъти, той го е изял с любов. Той е дал на яйцето условия нов живот. Има хора б света, които изяждат човека без бов и нищо не му дават. Има хора, които го изяждат с лю- ов и внасят нов живот в него.

Знание е потребно на хората — правилно да разбират и да рилагат. Някои религиозни казват, че знанието възгордяба. То- а е криво разбиране на нещата. Възгордява се само невежиат, Ойто к а т о прочете една-две книги, мисли, че всичко знае, че е ен човек. Обаче който е придобил знанието си чрез труд, уси- ия и работа, т о й не може да се възгордява. Ето защо твърдението на мнозина, че с в е т ъ т страда от учени хора, не е вярно.

1 в е т ъ т страда от глупави, а не от учени хора. Домът се разва- от глупави жени, а не от умни. Като изхождам от това гле- ище на нещата, казвам: Всеки човек, който работи изключи- елно за себе си, е лош. Той иска да придобие благата на живс- а само за себе си. Добър човек е онзи, който работи както за ебе си, така и за своя ближен.

И тъй, мъдростта примирява всички противоречия. Как- Йо представлява мъдростта? Мъдростта е съвкупност от ра- 187

зумни същества, които включват в себе си знание и сила. Тия същества са създали цялата Вселена. На тях се дължи всичко разумно, което става на Земята. Те постъпват с хората така, както учителите постъпват с учениците си; понякога ги разместват от едно място «а друго; понякога изключват някои ученици от училището, а други приемат; понякога приближават някои ученици към себе си, а други отдалечават. Изобщо разумните същества постъпват с хората така, както учителите с учениците си, но винаги разумно и справедливо. Като не разбират методите на т я х н а т а работа, хората често се натъкват на противоречия б ЯсиВота си и се оплакват. Какво противоречие има в това, че някоя душа се с въплътила на Земята във вид на красива мома, подир която вървят десетина момци? Тя е изпратена на Земята к а т о красива мома — да възпитава

момците със своята красота. За да ги възпитава, да ги направи добри, тя трябва да бъде умна, справедлива. Тъй щото противоречието не седи в красотата, но в отсъствието на разумността. Ако момата е красива и разумна, в това няма никакво противоречие. Но ако е красива и глупава, тя неизбежно ще се натъква на противоречия.

При един богат американец от Ню Йорк, голял! скъперник, отивали различни хора — мъже и жени, от различни Възрасти и положения, да искат помош за бедни, страдащи, но той отказвал на всички. Той бил около 50-60-годишен. Един ден в кантората му влязла една млада, красива мома. Тя се поклонила учтиво и се обърнала към него с думи те : „Господине, имам една молба към вас.“ Като погледнал към момата, сърцето му трепнало, той се усмихнал и казал: „Какво обичате, госпожице? На ваше разположение съм.“ „Ще ви моля да ми услужите с 25 000 долара. Ще ви дам документ, с който се задължавам да изплатя дълга си в определен срок.“ „Не, никакъв документ не е нужен. Заповядайте, вземете парите и не се безпокойте. Минавайте по-често покрай мене, ще ми бъде приятно да се разговаряме. Когато имате някаква нужда, ще знаете, че всякога съм готов да ви услужвам.“

Защо този скъперник изведнъж разтвори сърцето си за тази мома? Сладък език има тя — като отвори устата си и му заговори, той коренно се промени; в него се яви желание да услужи на тази мома, да задоволи нуждите ѝ. Той си казва: „Богат човек съм, с милиони разполагам, но какво представляват тия милиони без тази мома? Това, което тя внесе в душата ми, струва повече от 25 000 долара.“

188

Възможно ли е една мома да отвори сърцето на един скъперник? Щом има сладък език и знае как да говори и да се моли, сичко е възможно. Не се ли случва това всеки ден в живота на рата? Един се моли на Господа, но не получава отговор на молбата си. Друг се моли и получава отговор. Защо първият не получава отговор на молитвата си? Защото не знае как да се моли. Той не знае как да говори на Господа. Сладко трябва да се говори на Господа! Говорите ли на Господа грубо, вие ще е намерите вън. Защо богатият осиромашава? За да се научи как да говори. Сиромашът трябва да знае, че спасението му е в неговия език. Спасението на всички хора — богати и бедни — учени и прости — седи не само в техния език, но и в техния ларинкс.

Ще ви приведа един пример, който показва, че наистина спасението на човека се крие в неговия ларинкс. Един ден прочута певица Аделина Пати трябвало сама да отиде на пощата, да си получи запис от 25 000 долара, изпратени на нейно име. Кино се явила при началника на пощата да получи парите си,

той 11 казал: „Извинете, госпожо, не ви познавам. Трябва да намерите някой познат, който да засвидетелства вашата самоличност."

Тя помислила малко и отишла в общото отделение а пощата. Изправила се на средата и започнала да пее. Като я ули, веднага около нея се събрали всички чиновници на пощата започнали да слушат. Началникът също дошъл да я слуша и раз-
рал, че това е самата Аделина Пати. „Адйте и парите!" — ка-
йл т ой на касиера на пощата. Какво по-голямо доказателство
*оже да се иска за личността на Аделина Пати от нейния глас?

Следователно всеки човек трябва да пее! Ако не знае да
|ее, т о й ще се принуди с торба в ръка да тръгне от къща на
ща да проси. Кое от двете е за предпочитане: да пее човек
ли да проси? Който не пее, той ще проси. Който не иска да
де богат, т о й не иска да мисли, не иска да вложи ума си б
бота. Не е достатъчно само да бъде човек богат, но той
рябва да бъде умен, да знае как да употреби богатството
. Каже ли човек, че не може да пее, това подразбира, че т о й
ска да пее толкова хубаво, че да произведе ефект върху слу-
ателите си. Най-добрата публика за певеца е самият той.
ее ли първо за себе си, а после за публиката, т о й е истински
певец. Това пение е Божествено.

И тъй, бъдете изразители на Божественото начало в себе
си. Бог е вложил ред дарби в човека, които ц до днес още с т о я т
189

перазработени. И след всичко това човек очаква да дойде някой
отвън, да го спаси. Замеделец има на разположение 400-500 декара
земля, която не обработва, но оставя да обрасне с плевели и
тръне, а т ой купува лотарии! ш билети — по лесен начин да спечели
пари и да забогатее. Един наш познат, сега живее в Пата-
гония, от 20 години насам купува лотарийни билети — да спечели
нещо, да се върне в България, по нищо още не е спечелил. Всеки
човек ме може да печели на лотария. И лотарията се подчинява
на изВестни закони. Който знае тия закони, т о й всякога
печели. Нищо в света не е произволно. Ако човек предприеме
една работа и мисли, че с т о на с т о ще успее, всъщност няма да
успее. Обаче ако б него се яви едно малко колебание — в този
случай вероятността да спечели е по-голяма, отколкото в първия
случай, когато е бил напълно уверен в печалбата.

И тъй, ако човек иска да разбере дали работите му ще се
наредят, т о й трябва да се уповава на интуицията в себе си,
която никога не лъже. Някога човек е мрачен, неразположен, работите
му не вървят добре. Той не вижда никакъв изход б положението
си, но въпреки това интуицията му подсказва, че
всичко ще тръгне напред. Както му се подсказва отвътре, така
става. На какво отда&те силата на младата мома, която
запалва сърцето на младия момък, или силата на младия момък,

който запалва сърцето на младата мома? Знание имат т е . Интуицията работи в тях. Казват, че младият момък се е Влюбил в младата мома. Не, не се е Влюбил той, но младата мома е запалила сърцето му и той гори. Тя му казва: „Ти трябва да ме слушаш. Ако не ме слушаш и не учиш, ще те изгоря, пепел няма да остане от тебе." „Ще те слушам." „Ако учиш, човек ще станеш." Когато момата се влюби в момъка, и т ой й казва същото. Кое от двете положения предпочитате: да горите или да не горите? Казвате, че горенето е лошо нещо. Съгласен съм с вас. Лошо нещо е човек да гори, но ако не гори — и това е лошо. Представете си, че вън има студ -30 градуса. Какво ще правите при този студ, ако нямате огън? Значи лятно време може без горсние, без огън, но зимно време не може. Човек непременно трябва да гори.

Съвременните хора са нещастни, защото не са намерили човек, който да ги запали както трябва. Те говорят за любов, за знание, но тяхната любов и тяхното знание не издават пламък — те димят. Любов, к о я т о произвежда недоволство, не е истинска любов. Знание, к о е т о създава противоречия, не е ис-190

инско. Истинската любов се придружава с мъдрост. Тя включва в себе си всички добродетели. Който истински обича, т ой е прозорлив, вижда бъдещето на човека. Когато казва; е, че Бог вижда нашето бъдеще, ние имаме предвид Неговата Любов към нас. Пред Неговия поглед всичко е открито. Ако хората имаха любов към Бога, и те щяха да бъдат прозорливи, Ъа Виждат всичко.

Сега — започнете със знанието. Аа започнете със знанието това значи да намерите неговия основен тон. Всяко нещо има свой специфичен основен тон. Основният т о н на любовта е началото на живота. Основният т о н на живота е истината. Човек не може да разбере живота, нито мъдростта, ако не е ошъл до основния т он на истината. Казано е в Писанието: „Нейната ще ви направи свободни." Когато се вземе основният он на живота, тогава иде любовта. Любовта подкрепва жита, а истината дава възможност на живота да се прояви. Ако човек не е придобил истината в себе си, животът и мъдростта В него не могат да се проявят. Знание е нужно на човека. Какво нещо е знанието? Дават на един човек едно змийско це. Той взима яйцето, държи го ту в едната, ту в другата си ка, но не пострадва. Защо? В това състояние яйцето е безопасно. Обаче тури ли това яйце при условия да се излюпи, то ва опасно. Малкото змийче ще се обърне към него и те го пе. Знанието е подобно на яйцето: докато е в зародишно тояние, във вид на яйце, човек не знае какво може да излезе него. Тури ли го да се измъти, само след това човек може да

разбере какво е било знанието, с което по-рано си е играл и го е прехвърлял от една ръка в друга. Лко знанието, което с т е държали в ръцете си, е змийско яйце, к а т о се измъти, ще ви ухапе и умъртви. Ако знанието е било яйце на някоя птица, като се измъти, то ще ви повдигне нагоре, ще даде полет на вашата мисъл. Какво може да се ползва човек от знанието да хипнотизира хората? Човек трябва да знае, че всички закони имат обратна сакция, защото в основата на Битието седи Бог и наблюдава остъпките на хората. Като види, че човек злоупотребява с сликите закони, Той му дава първия урок. Какъв ще бъде първият урок на този човек? Ако т ой си е служил с хипнотизираме, него ще хипнотизират; ще му се роди син или дъщеря, които е го хипнотизират.

Сегашните хора се страхуват от дявола, но техният страх с неоснователен. Преди всичко дяволът не живее б този свят, 191

в който хората живеят. Той живее извън човешкия свят и за да хване някого в мрежата с и , нужни са му специални услоВия. Дяволът има особени куки, на които закачва хората и ги отнася В своя свят. На дяволските куки се закачват само опия хора, ни които той може да влияе. Куките на дявола са дълги, затова той отдалеч хваща хората. Тази е причината, задето дяволът е неуязвим. Вие трябва да знаете, че каквито и хули да отправяте към дявола, те няма да стигнат до него. В това отношение дяволът е непристъпен — нищо не го хваща.

Не говорете лошо за дявола, защото зле ще патите. Слушайте какво ви говори, но не се поддавайте на примките му.

Един селянин обичал да говори лоши работи по адрес на дявола. Той намислил да даде добър урок на селянина, да го научи как да постъпва с него. Едип пазлрен ден селянинът казал на жена си: „Жена, ще отида на пазара да купя едно здраво, силно магаре. Достатъчно вече сме се мъчили всичко сами да работим." Той отишъл на пазара и видял е д н о младо, здраво магаре; пазарил се с търговеца и купил магарето. „Жена, е т о — имаме си вече магаре. Работите ни ще т р ъ г н а т напред!" „Ще видим..." Той турил съдовете за вода на магарето и отишъл с него на чешмата. Докато пълнел съдовете, магарето му изчезнало. Погледнал натук натам — никъде не видял магарето си. Надзърнал в курнагпа па чешмата и какво било учудването му, когато Видял, че само ушите на магарето се подават от курната, а цялото му тяло било скрито вътре. Как е могло да стане това! Той не знаел, че магарето,- което купил на пазара, не бил никой друг освен дявола. Той съзнателно се превърнал на магаре, за да му предаде замисления от него урок. Ссляншнът седнал пред курната и мислел как да извади о т т ам магарето си. В това време друг селянин дошъл на чешмата да пие бода. Като го видял, първият му казал:

„Братко, помогни ми да извадим магарето от курната." Вторият селянин погледнал къ-м курната, но не видял никакво магаре. „Защо се подиграваш с .мене? Чакай да те набия, че друг път да помниш! Ще се подиграбаш ли втори път с хората?" Набил го добре и си заминал. Магарето пак продължавало да маха с ушите си б курната. Ето, друг човек се задава. „Ще помоля този човек да ми помогне, дано ииюжем да извадим магарето!" И този човек не видял никакво магаре в курната — и т ой набил селянина добре и продължил п ъ т я си. Като се обърнал към няколко души все със същата молба и от всички получил бой, най-после селянинът казал на магарето си: „Не мога да ти помогна. Не смея

192

е да казвам на хората, че те виждам в курната." След този к от дявола селянинът тръгнал за дома си.

Често хората сами се поставят в такива трудни положения, както дяволът поставил селянина. Един турчин отишъл I и I един турски ходжа — богат човек, но голям скъперник — да у иска пари назаем. „Колко искаш?", запитал ходжата. „Двеста ри." „Добре, ще ти дам двеста лири." Турчинът взел парите и бещал, че ще плати лихви с т о на сто. Шест месеца наред той лашал лихвите за парите. Като изтекли шестте месеца, тур-ипъш отишъл при ходжата и го запитал: „Доволен ли си от |не?" „Доволен съм, но какво ще стане с майката на парите?" "айката остави настрана, няма защо да питаш за нея!" Какво злязло от тази сметка? Чрез лихвите турчинът изплатил са-о половината от парите, а другата половина изял.

Тъй щото рече ли човек да има Взимания-давания с дявола, метката му ще излезе като тази на ходжата и турчина. Дяво-1лп ще изплати само половината от парите, а другата поло-ина ще задържи за себе си. Като се натъкват на противоре-ия в живота, мнозина казват, че хората се отнасят несправедливо към тях. От тяхно гледище те са прави, но от Бо-

-ествено гледище не са прави. Всеки има свое специфично раз-иране за нещата и като постъпва според него, мисли, че е рав. За пример: съвременните хора имат свои възгледи за ината и никой не е в състояние да ги разубеди в техните згледи. Как можете да ги заставите да не воюват? Както и а ги разубеждавате, каквито доводи и да им представяте, по икой начин вие не можете да ги накарате да не воюват. Един ен, когато хората се превъзпитат, само тогава войните ще рестанат. Когато хората дойдат до убеждение, че в света щестВува само един Бог, една мъдрост и една истина, войната сама по себе си ще изчезне. По никакъв друг начин войната е може да се избегне.

Всички хора се борят за свободата си. Те имат свобода, но е могат да я пазят. Защо? Мъдрост нямат. Само мъдростта е

състояние да пази свободата на хората. Човек носи свобода-а в себе си, а при това роб става. Той носи силата в себе си, а моли на слабите. Той носи светлината в себе си, а при това в рак ходи. Той носи доброто в себе си, но не му вярва. Човек ма и свобода, и сила, и светлина, и добро в себе си, но не ги е роявил. Като се затрудни материално, той отива да моли ози-онзи да му услужат с пари, а не се моли на Господа да го .ГлппиаЛийАт 193

изпрати в дома на някой милионер, чиято дъщеря е на смъртно легло и да ѝ помогне. Със знанието, с което разполага, той ще излекува дъщерята на милионера и от благодарност ще получи колкото пари иска. Като се обръща за помощ към Бога, ще му се представи случай — ще срещне на пътя си богат човек, който по невнимание е паднал и счупил крака си. Той веднага ще му се притече на помощ, ще намести счупения му крак, ще го придружи до дома му и за услугата си ще получи голямо възнаграждение. Каква по-добра протовед от тази можете да очаквате?

Щом помогнете на човека в критически момент на живота му, вие имате възможност да направите връзка с него, да станете добри приятели. Знанието, което човек има, говори за самият него. Знанието, което помага на хората, само проповядва.

Много примери могат да се изнесат от живота, но типични примери все ще засегнат някого и ще го обидят. Съвременните хора се обиждат много лесно. Говорите ли на хората, трябва да бъдете много внимателни в думите си. Каквото и да кажете на човека, той ой иде се обиди и ще каже, че не може да угоди на хората. Няма защо да угаждате на хората. Стремете се да угодите на Бога. Щом угодите на Бога, ще угодите и на хората. С какво можете да угодите на Бога? Казано е в Писанието, че с вяра може да се угоди на Бога. Според мене нито с вяра, нито със сила, нито с богатство -само може да се угоди на Бога. Когато човек съедини вярата, над-егкдата и любовта в едно — то ой може да угоди на Бога.

Мнозина искат да станат богати, да правят добрини, за да угодят на Бога. Не, човек е в състояние да угоди на Бога само с любов. Прав е стремежът на човека към богатство, но той трябва да бъде богат във всяко отношение: богат със свобода, със сила, със светлина и с доброта; богат с добродетели, със здраве. Човек трябва да бъде; надарен от природата с хубав глас, да пее и да весели хората. Това, което обикновеният работник не може да изкара за цяла година с усилен труд, добрият певец може да го изкара за една вечер. Който пее с любов, то ой разтваря сърцата на хората, прави ги щедри. Когато човек се отнася към природата с любов, тя му разкрива своите тайни, с което прави живота му лек, приятен. Който се отнася към природата с недоверие, освен че нищо няма да му даде, но тя ще му вземе

и това, което има.

Съвременните хора не успяват в живота си, защото имат някои неестествени жела-ния. За пример: младата мома иска да

194
омъжи за млад, красив, богат момък, да бъде щастлива. Момъкът иска да се ожени за млада, красива, богата мома, да има расиви деца, да живее добре. Това са неестествени желания. Според мен момата трябва да търси добър, здрав, умен и спра* ИсклиВ момък. И момъкът също трябва да търси такава мома. < амо при това положение те могат да бъдат щастливи. КакВи-п<) и да са желанията на хората, все са добри. Няма лоши желания, но има естествени и неестествени желания. Добре ли е оВек да се жени? При днешните услоВия на живота по-добро ещо от женитбата няма. Защо? Като се ожени, човек ще се вободи от Всички илюзии на живота и ще помни какво значи внитба. Когато се ожени, човек влиза в реалността на живо-а. Като се наяде, тогава само човек разбира какво нещо пред-твляВа яденето.

Днес навсякъде се проповядва въздържание, но външно са-о, Ако отидете в някой манастир, веднага ще гледат дз не ушите, да не пиете, да не ядете месо. Има манастири, в които не допускат даже влизането на женско животно — куче или отка. Лесно се спазва това в манастирите, в религиозните и - здържателни общества, но какво да се прави с широкия зе-|н манастир, в който има от всички видове съблазни и изкупения? За този голям манастир именно са необходими знания.

к да се справи човек с различните болести в този манастир? ри това забелязано е, че човек заболява не от изобилие на жита, но от недоимък. Човек заболява не от изобилие на любов, ю от недоимък. Когато любовта посети човека, тя го обновя-Ва. Всеки човек търси любовта, за да се обнови, да се подмлади. Съвременната медицина прави особени операции на човешкия организъм, изкуствено присажда известни жлези, за да го 1 одмлади. Това може да стане по естествен начин — чрез лю-Вта. Когато любовта проникне в сърцето на човека, тя за-лва неговите жлези и той се подмладява. Докато човек обича Кората, жлезите му са активни и т ой има условия да се подмладява.

Престане ли да обича, жлезите започват постепенно да е атрофират. Обичайте хората, растенията, животните и адбайте се на онези, които се обичат. Не съдете хората! В ойто дом влезете, пожелайте доброто на мъжа, на жената, а децата. Светът, в който живеете, представлява хлъзгав [гът. Трябва ли тогава да съдите този или онзи, че се подхлъзнал и паднал? Хората се подхлъзват, правят грешки от незнание, от неразбиране на нещата. Обаче природата използва всич-

ко. Тя не позволява енергиите и да се изразходват напразно. Когато види, че някой човек има енергия в изобилие, тя веднага го впряга на работа. Тя е по-умна от нас и знае как да постъпва. Като срещне човек, който по-малко енергията си неразумно, тя взима капитала му заедно с лихвите. Дойдете ли до природата, вие трябва да бъдете много внимателни с нея. Тя не позволява абсолютно никаква лъжа. Пред нея вие трябва да бъдете отворени книги. За да проявите своето чистосърдечие, не допускайте никаква тъмнина в ума си и никакво безлюбие в сърцето си. Обикнете ли някого, знайте, че без да иска, той ще ви постави на изпит. В първо време той нищо няма да ви иска, но убеди ли се, че го обичате, ще започне да иска много неща от вас. При това положение вие трябва да бъдете готови да го задоволите. Любовта подразбира правилна обмяна между душите. Когато единият иска нещо, другият трябва да дава. После вторият ще иска, първият ще дава. Любовта не позволява единият само да иска, а другият само да дава. Двамата ще дават и двамата ще взимат. Даването е качество на Бога.

И тъй, дръжте в ума си идеята, че Вие сте даровити и можете да постигнете всичко, което желаете. Кога? Още днес!

Не отлагайте нещата за друг живот, за друго прераждане. Отлагането изопачава човешкия характер. Човек всеки ден се преражда. Вечер, като легне да спи, той заминава за другия свят. Сутрин, като стане, той се връща от другия свят. Следователно ако човек не може да свърши една работа днес, в сегашния си живот, ще я свърши утре, в бъдещия си живот. Ако човек всеки ден не се преражда, животът му на Земята няма смисъл. Като не разбират закона за прераждането, хората внасят в него криви тълкувания и се успокояват, че ако в сегашния си живот не могат да постигнат нещо, ще го постигнат в бъдещия. Така те отлагат нещата и не работят. Не, прераждането е закон за подобряване на живота. Прераждането подразбира прогресиране — всеки ден човек да подобрява условията на своя живот. Той трябва днес да свърши една работа, утре — друга работа. Това значи прераждане. Прераждането подразбира деня на човешкия живот, когато човек работи съзнателно, активно. Смъртта е нощта на човешкия живот, когато той почива. Следователно когато се ражда, човек трябва да работи, да се повдига; като ул-шра, той ще почива.

За да подобри живота си, човек се нуждае от ред практически правила. При мене са идвали млади моми и момци да ми

196

изправят болките си. Една млада мома ми каза: „Аз обичам ед-ого, но той не ме обича. Можеш ли да направиш и той да ме обича?" Това не мога да направя. Аз мога да накарам друг някой да те обикне. Защо? Защото този обича друга някоя. Това, ко-

Ипо Бог е наредил и предвидил, аз не мога да го развалям, По
икой начин аз не мога да развалям обичта между хората. „Ама
я не заслужава неговата любов.“ Това не е моя работа. За мен
много лесно да намеря човек, който още не е обикнал някоя
ома и да го накарам да те обикне. Това е правата, Божестве-
а мисъл.

Божествената мисъл оказва влияние върху хората. Как? Сре-
1°м едно младо момиче, но бедно, никой не му обръща внимание.
се спирам пред него, разговарям се, питам го какво е положе-
ието му и си заминавам. С вниманието, което му оказвам, аз
отправлям към него своите добри, Божествени мисли. Щом се
отдалеча, кой как мине покрай него, спира се и го заговаря. Всеки
има желание да му услужи, да му даде нещо от себе си. То е на
" лямо внимание вече — като царска дъщеря. Тъй щото доста-
ъчно е да се свържете с Божествения принцип в живота, за
а се ползвате от вниманието на всички хора. Знайте, че Бог
стройва домове, но такива, които за основа имат любовта.
"огато двама души се влюбят — това е от Бога. Когато се раз-
ю б я т — това е от дявола. Бог не се лъже. Той никога не може
а приеме безлюбието за любов. Двама души имат условия да се
бичат, защото и двамата имат живот, мъдрост и свобода в
бе си. Свободата включва закона за преливането между душите.
Обичайте хората, за да имате знание и свобода. Ако учени-
;ът не обича учителя си, той не може да се ползва от неговото
нание. Ако не обичате живота, той не може да мине през вас.
Христос е дошъл на Земята именно затова — да научи хора-
а как да живеят, как да изпълняват волята Божия. Бог изисква
т нас да имаме правилни отношения към всички живи същест-
а: хора, животни и растения. Когато се приближаваме към
якое дърво, камъче, насекомо или към някой извор, ние трябва
а ценим в тях онова, което Бог е вложил първоначално. Като
биеняваме и най-малките неща, ние се свързваме с Този, Който
и е създал. Като не разбират това, хората поглеждат на мал-
" те същества — насекоми, цветенца — като на същества без
никакво съдържание и по този начин сами се отдалечават от
Първопричината на нещата. И след всичко това те казват: „Гос-
оди, дай ни мъдрост.“ Бог дава мъдрост, светлина и знание на

197

онези, които Го обичат, к о и т о Го виждат навсякъде. Любовта
любов произвежда. Ако не обичаш — и тебе няма да обичат. Следователно
като обичаме Бога, ние даваме възможност Той да
се прояви. Знаете ли какво нещо е Бог? Някои мислят, че като
се съберат мъж и жена на едно място и почнат да се разговарят,
Бог непременно ще се яби между тях. Не е така. Бог присъства
между хората само тогава, когато техните мисли, чувства
и постъпки са проникнати с любов. Когато мъжът хване

ръката на една жена, тя т р я б в а да почувства в него онова, на което може да разчита. Ст> щ о т о се отнася и за жената. Любовта не извира от човека, но от специален Източник и минава през човека. Забележите л_и, че тази любов минава през бас, пазете я да не се изгуби. Лко м о ж е т е правилно да я използвате, тя ще внесе живот във вас. Христос казва: „Това е живот вечен — да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога.“

Сега — като говоря по този начин, аз нямам предвид вашия живот, нито как с т е жибели досега. Как с т е живели досега — оставете този въпрос настрана. Какво с т е мислили за любовта — и това оставете настрана. За вас е важно, когато обичате някого, да знаете защо го обичате: за тялото, за душата, за духа, за ума или за сърцето му. При това — следете има ли нещо користолюбиво във вашапла любов. Користолюбието не е добродетел. То принадлежи к*ъм особен свят.

Съвременните хора се нуждаят от знание, което може да възстанови доброто в т е х н и т е сърца. От време на време човек трябва да измерва пул.са на сърцето си, да види ритмичен ли е или не. Ако пулсът му не е ритмичен, това показва, че има нещо криво в неговите чувства. Ако храносмилането на човека не става правилно, в храно смилателната му система има някакво разстройство. Ако след като човек мисли, работите му не се нареждат добре, това показва, че в мисълта му има нещо криво. Изобщо всяко криво нещо в човека произвежда неправилни резултати. В Божествения свят обаче нещата стават така, както са предвидени. Те се; нареждат по-добре, отколкото са били замислени. Не т ъ р с е т е Бога и възможностите за реализиране на вашите желания о т в ъ н , но възложете упоВанието си на вашия ум, на вашето о>рце, на вашата душа и на вашия дух, които работят според законите на възвишения свят. Когато се обичат, хората имат общи интереси. Тогава работите им вървят добре. Щом не се обичат, техните интереси се разединяват, вследствие на к о е т о се харчи повече енергия с по-малко
198

стижения. Всеки ден човек трябва да има по една малка прибавка. Ако е вярващ, всеки ден трябва да се забелязва в лицето, б сърцето му и б ума му по една малка промяна. Не се ли елязват никакви промени, т о й не е вярващ човек. Като дойдос до 50-60-годишна възраст, човек започва да мисли, че животът му се е свършил, че нищо вече не може да придобива. Не, и 120 години да е, сърцето на човека е всякога младо. Душата, ~ т, умът и сърцето на човека не остаряват. Тялото на човека остарява, но душата му — никога. Тя е от съвсем друга еволюция, а не от тази, от която е тялото. Обаче по внушение, гато тялото на човека започва да остарява, той мисли, че и ата, и сърцето му остаряват.

Човек е дошъл на Земята да научи методите за обновяване, за подмладяване на тялото. Той трябва да работи върху себе си, да изправя линиите и чертите на лицето си, на всички ове върху него. Например носът, ушите, устата, челото му ябва да отговарят на известни мерки. Ако са извън нормал- а мярка, човек е изложен на опасност. Ако устните са мно- дебели или много тънки, човек е изложен на опасност; ако сът е много широк или много тесен, или ако с много къс или ного дълъг, човек е изложен на ред опасности; ако челото му е ого ниско или много високо, човек пак е изложен на опаснос- и. Съвременният християнин трябва да знае методите, чрез ито да работи върху себе си, да изправи своите дефекти. Иск а човек да има червени устни, той трябва да работи с черве- ия цвят на светлината, вътрешно да го възприема. Някои моми кубят космите на Веждите си — да станат по-тънки. Лебели- е вежди говорят за голяма наблюдателност, но същевременно е показват отсъствие на интуиция. Човек с дебели вежди рябва да мине през големи опитности, да вложи в ума си етли, възвишени мисли, за да разбере, че освен обективния, нкретен свят, съществува и друг, по-възвишен от него. Искате ли да се подмладите, направете следния опит. Ако е човек на 50-60-годишна възраст, всяка вечер като си ляга- е, кажете в себе си, че утре ще бъдете с пет години по-млад, тколкото с т е днес. Правете този опит цяла седмица. Ако с т е спели да вложите тази мисъл в подсъзнанието си, в края на сед- ицата наистина ще бъдете с пет години по-млади. Така пра- ете няколко седмици наред, докато толкова се подмладите, е стигнете до 25-годишна възраст. Възможно ли е това? За онзи, йто вярва, възможно е; за онзи, който не вярва, не е възмож- 199

по. „Ама аз не вярвам." Щом ие вярваш в това, направи неин» друго, в което вярваш. Някой не вярва в Бога, но вярва в някаква сила. Човек трябва да пази своята вяра, каквато и да е тя и в каквото и да е. Човек т р я б в а да пази своя вътрешен мир, от нищо да не се дразни. Че изгубил нещо, че му казали една обидна дума г—т ой не трябва да се смущава. Вътрешният мир на човека струва повече от всички Външни, материални загуби.

Един свещеник разправяше една своя опитност: „Цели 50 години вече, как служа на. Господа и се моля, но изведнъж нещо ми пошепва отвътре да престана да се моля. Казва ми: Какво си придобил от това молене? Спрях се, казва той, в себе си и взех да мисля: Какво трябва да правя, като престана да се моля?" Казвам на този свещеник: Ти не трябва да преставащ да се молиш, но да Внесеш нещо ново & съзнанието си. Ти трябва да съзнаеш, че досега си се молил по задължение, по служба, а сега ще се молиш от любов към Бога. Като- се молиш, застани пред Бога като

дете и кажи: Господи, благослови ме.' Благодаря Ти за всичко, което Си ми дал! Помогн и ми да се увеличи свободата на моята душа, силата на моя дух, светлината на моя ум и доброто на моето сърце! Ако дой деш. в положение да мислиш, че знаеш много, излез вън, когато н е б е т о е осеяно с безброй звезди, посочи една от тях и се запитай: Коя е тази звезда? Кажи на какво разстояние се намира тя от Земята. Ие можеш ли да си отговориш, ще признаеш в себе си, че малко знаеш. Има неща, които човек знае, но и много неща не знае. Има моменти, когато музикант ъ т свири много добре, но има моменти, когато и обикновените работи не му се удават. Музикалността в човека е дарба, която не се проявява всякога еднакво. За да се прояви тази дарба, човек трябва да влезе в съзнателна връзка с видимия и с невидимия музикален свят. Лръжхпс Връзката си с невидимия свят и не се поддавайте на лошото влияние на хората. „Всичко изпитвайте, доброто дръжете!" — е казано в Писанието.

Съвременните хора се свързват с духовния свят и вместо да се поучават, те повече се заблуждават. Защо? Който им проговори, те мислят, че Бог им говори. Присъствието на Бога в човека или посещението бау се придружава със следното: човек става извънредно внимателен и предупредителен към Всичко. Ако види на пътя малко камъче, ш.е му се зарадва; ако види едно цбептепцс, ще го полее; ако види една мравка, път ще ѝ стори да мине. Щом Бог не е В него», т о ѝ не е Внимателен, минава покрай треви, насекоми и всичко тъпче, не вижда къде върви. Бъдете

200
Всякога внимателни, защото не знаете в кой момент Бог ще ви посети. Всякога бъдете готови да Го посрещнете. Изслушвайте 1чки хора внимателно. Както Бог ви изслушва, така и вие из-ушвайте всеки човек, който е дошъл при вас. Когато дойде 1якой човек при вас, той все иска нещо: да изкаже тъгата или адостта си, да поговори с вас. Ако изнесе някаква сбоя погреш-и търси начин да се оправдае, кажете му, че по-добре е да из-прави погрешката си, отколкото да се оправдава. Насърчавайте се помежду си, кажете си няколко благи думи. Какво Ви коства да кажете на човека няколко добри, насърчителни думи?

Като говоря за погрешките Ви, аз съм готов да ги взема Върху себе си, а Вие да се заемете с изправянето им. Всички хора грешат В едно отношение: всички бързат много — бързо режат. Ние трябва да оправдаем благата на днешния ден. Нека всички заедно отправим по една светла мисъл, по едно светло чувство и по една красива постъпка към всички хора и от душа да пожелаем идването на Царството Божие на Земята. Да пожелаем възстановяване на мира между всички хора и всички народи. № станем проводници на Божия Дух, да се всели Той В нас. За да постигнем щова, ние се нуждаем от светла, положителна мисъл.

Съвременните хора се нуждаят от чиста, безкористна любов.
Съвременните хора се нуждаят от такава мъдрост и от
акова знание, които да им помагат във всички случаи на техния
живот.

Съвременните хора се нуждаят от тази истина, в която
няма абсолютно никаква лъжа.

Сега и на вас пожелавам да бъдете млади като любовта, възрастни
като мъдростта и чисти като истината.

ВЪТРЕШНА ПРОСВЕТА

Размишление

Една българска поговорка казва: „Повторението е майка на знанието.“ Какво знание се придобива, ако някой певец пее по десет пъти на ден една и съща песен? Какво ще придобие ученикът, ако постоянно повтаря, че не разбира урока си? Колкото и да повтаря това изречение, то й нищо няма да разбере. Когато се намери пред някоя трудна задача, ученикът трябва да каже: „Лз искам да разбера задачата си и да я реша правилно.“ Не е достатъчно той да желае да реши задачата си, но трябва да пристъпи към решаването й. Ла желаеш само да решиш задачата си, без да пристъпиш към решаването й, това значи да удриш по клавишите на пианото, б е з да чуваш някакъв звук. На пианото, с което ние си служим, то»Ва е невъзможно; обаче на духовното пиано е възможно. Духовните пиана са всякога отворени. И дет е т о може да удри на клавишите им, но някакъв звук не се чува. За да се произведе някакъв звук, трябва да се натискат специални бутони. Всеки клавиш е с»ързан със специален бутон. Щом натиснете клавиша, едновременно трябва да докоснете бутона, който е свързан с него, и след това ще чуете съответен звук. Тези пиана имат около 25 000 клавиша. Следователно за всеки т он имате по няколко хиляди к\авиша. Тази е причината, поради която малцина м о г а т да свирят на тия пиана. Ако един певец от Земята влезе В д уховния свят, ще се види в чудо. Той едва разполага с две октави, з т ам ще искат да разполага с един регистър от т ри хиляди октави. Като се намери между певци от духовния свят, едва то-гава той ще разбере колко има да учи. Той ще види, че пеенето на Земята се намира в своето детинско състояние. Първите хиляда октави имат отношение към физическия свят, в т о р и т е — към духовния, а т р е т и т е — към Божествения. Значи добър певец на физическия свят е онзи, който разполага поне с хиляда октави.

Това, което ви говоря, е неразбрано за вас. Но неразбраните работи един ден ще с т а н а т разбрани. Неразбраното представлява подтик за вас. К а т о върбите от неразбраното към

202

разбраното, вие ще се приготвите. Значи всяка неразбрана работа води човека към разбирането й. Той се приготвя да я раз-
I «ре. Докато не разбере дадена работа, човек не трябва да мръдне нито крачка напред. Щом я разбере, т ой навлиза б друга, пак неразбрана работа и започва да се приготвя да я разбере. Какво нравят ония хора, които не обичат да работят? Като дойдат до нещо, което не разбират, те го прескачат и вървят напред.
I [осле пак спират пред нещо неразбрано и него прескачат. В края на краищата те дохождат до едно място, о т д е т о не могат да мръднат нито крачка напред и се обезсърчават. При това положение

нищо друго не им остава, освен да се върнат назад и да се приготвят да разберат всичко.

Окултните ученици често изпадат в неразбиране на нещата, вследствие на което, като им се говори едно, те отговарят друго. Някой човек им говори за любовта, а те казват, че не живеят добре. В този разговор няма никакво съдържание. Човек не може да казва, че не живее добре, докато животът не е дошъл още до него. Можете ли да кажете, че едно яйце не живее добре, преди да се е измътило? Когато яйцето се измъти и от него излезе пиле, вие можете вече да се произнасяте какво е пилето, как живее и т. н. Вие не можете да говорите за живота, преди да се е проявил той. Следователно вие не можете да кажете за някой човек, че живее или не живее добре, преди да се е проявил животът в него. Когато казваме, че някой човек не живее добре, ние имаме предвид положението, че т о й не оценява благата, които Бог му е дал.

Един млад момък, роден някъде във Варненско, се отличавал със своето голямо юначество. Не само в родното му село, но и в съседните села го познавали като здрав и силен момък. Той имал един голям недостатък — обичал да пие. Майка му често го съветвала: „Синко, не пий, ще заболееш, ще загубиш здравето си.“ „Майко, защо ми е това голо здраве? Без него ще ми бъде по-леко. С това здраве и тази сила и момите се страхуват от мене.“ Случило се, че т о й заболял сериозно и лежал цели три години. Болестта го изтощила толкова много, че нищо не останало от него. Като видял, че изгубил силата, здравето си, т о й се обърнал към майка си с думите: „Майко, да ми помогне Бог да оздравея, да ми се върне здравето и силата, готов съм камъни да нося на гърба си. Готов съм на всякакъв труд, само да оздравея. Сега разбирам какво значи здравето за човека.“ Следователно здрав човек е само онзи, който оценява благата, които му са дадени, и разумно ги използва.

203

И тъй, когато говори м за любовта в човека, ние подразбираме присъствието на Бога, Който му е дал всички условия да се развива. Влезе ли любовта в човека, т ой има всичко на разположение. Чувате ли някой да се оплаква, че пари няма, здраве няма, приятели няма, ще знаете, че любовта не го е посетила още. Посети ли го любовта, т о й всичко има: и здраве, и приятели, и пари. Искате ли любовта да ви посети поне за един ден, станете слепи за погрешките на хората. Кой какво прави — не се интересувайте от това. Че хората били лоши, че зло съществувало в света — и това да не ви интересува. Злото е храна за герои, за мъдреци, а не за деца. Злото в света може да се употреби за градеж — както камъните, от които правят величествени сгради. Камъните м о г а т да причинят големи пакости на

хората, но същевременно те влизат в строежа на красиви здания, на хубави статуи и паметници. На същото основание казвам, че и лошите мисли и чувства стават причина за съграждане на красиви, величествени здания и постройки в човека. Оставете т и я мисли и чувства б ръцете на любовта и не мислете повече за тях. Тя ще постави всяка лоша мисъл на съответното за нея място. Дайте на любовта най-малката лоша мисъл и вижте къде ще я тури. Тя ще я постави за корниз на някой прозорец. Докато се туря този корниз, вие трябва да стоите далеч от него — да не падазс върху главата ви. Щом се закрепи здраво за мястото си, вие люжете да се спрете и да му се любувате. Съвременните хора се нуждаят от правилно разбиране на живота. Ще дойде ден, к о г а т о всичко, което хората имат, ще им се вземе. Като имат прзвилно разбиране за законите, които управляват живота и природата, те няма да страдат от това, че са изгубили всичко, но ще знаят, че на мястото на изгубеното ще им се даде нещо ново. Закон е: когато се отнема нещо на човека, б замяна на о т н е т о т о му се дава друго нещо. Лко той е оценил това, което му е било дадено, новото, което получава, ще бъде по-добро от с т а р о т о . Лко не го е оценил, новото ще бъде по-просто, от по-долно качество. Този закон се отнася и до храната, и до облеклото, и до знанието. При това той се прилага еднакво за всички хора. Следователно ако човек не е преценил храната, облекло то и знанието, които са му били дадени, отнемат му тия неи_и и му дават по-лоши. Преценил ли е всичко, което му е било дадено, отнемат му се тия неща и му дават нови, по-доброкачествени от старите. Същевременно спазва се и следното поло>кснис: на когото много се дава, от 204

его много се иска; на когото малко се дава, от него малко се ска. Ако човек не е оценил малкото, което му е дадено, как ще цени голямото? За пример: човек има десет пръста на ръцете ц и не знае защо му е даден всеки един от т и я пръсти, а се нимава с големи работи. Когато с т е неразположени, направе-
•е един опит с палеца си — да видите какви сили се крият в него. Погладете горната част на палеца си, като започнете от ретата фаланга и вървите към нокътя. После погладете пада си от долната страна, по венерината област, и наблюдайте дали неразположението ви ще изчезне. Същевременно слее т е каква мисъл и какво чувство ще минат през ума и сърце-о ви. Ако при първото гладене на палеца неразположението и не изчезне, погладете го още няколко пъти. Това е научен пит, който ще ви доведе до известни познания.

Мнозина правят научни опити, но предварително искат да азберат какво значение има даден опит и какво ще им донесе. е трябва да направят опита, а после да чакат знанието. Знамето

иде отпосле. Да искате предварително да знаете ззую
се прави известен опит — това значи да имате желание първо
"а разберете какво нещо е т о н ъ т до, а после да го чуете. Не,
ърво ще чуете тона до, а после ще разберете значението му и
еговия вътрешен смисъл. Всеки ден употребявайте по някол-
о минути за пеене. Изпейте няколко пъти наред тона до по
азличен начин — високо, ниско, меко, грубо — и наблюдавайте
к ще ви се отрази този тон, изпят при различни състояния,
кто от ларинкса, така и чрез езика на човека излизат различ-
ш тонове и думи, които оказват различно влияние върху ближ-
| и т е му. Ето защо човек трябва да възпитава своя ларинкс, своя
ик — да излизат от него меки, нежни звуци и тонове. При езм-
зпитанието голямо участие взима молитвата. Искане ли да си
здействия, човек трябва да се обърне към Бога със следната
ратка молитва: „Господи, благослови езика ми, за да излизат от
его сладки, силни и красиви думи." Сладките думи имат отно-
ение към живота, силните — към човешкия ум, а красивите —
м човешкия дух и към човешката душа. Сладките, силни и кра-
иви думи представляват материал, чрез който човек гради бе-
икогпо и мощното б своя живот. Човек не може да бъде красив,
ко от езика му не излизат сладки, силни и красиви думи.
Следователно като ученици вие трябва да бъдете като
скулпторите: да вземете един неодялан камък и с чука си да го
обработите, да извадете от него отлична статуя. За тази цел
вие трябва да знаете да чукате. Скулпторът знае къде и как да

205
удари. Във вас има много неодялани камъни, които трябва да
обработите. Когато р а б о т и т е съзнателно върху себе си, вие
сами се дялате. Не р а б о т и т е ли, роптаете ли против живота
си — невидимият свят ще изпрати някой ангел да ви дяла, да
обработи неодяланите камъни на вашето естество. При това
положение вие викате, крискате, оплаквате се, че имате големи
страдания. Мнозина мислят, че са търпеливи. В какво седи
търпението им? Някой казва за себе си, че бил търпелив, защото
му извадили няколко зъба и т о й не охкал. Това е търпение по
неволя. Често болката от зъба е по-голяма, отколкото самото
вадене на зъба. Не е важно, че по неволя търпите, но въпрос е
какъв смисъл има ваденето на зъбите Като си извадите един
или два зъба, вие оставате без тях. В последно време зъболекарите
са дошли до положение да т у р я т изкуствени зъби. И това
е изВестно постижение, но в духовния свят не си служат с
изкуствени зъби. Извадят ли на някого зъб, вместо него турят
нов, здрав, естествен зъб. Ако окото на някой човек пострада,
веднага лекарите го изваждат и вместо него т у р я т стъклено
око, с което той нищо не вижда. И след това казват, че този
човек оздравял. Не, това не е никаква наука, никакво изкуство.

В духовния свят не прилагат това изкуство. Там на мястото на изваденото око п о с т а в я т здраво, с което човек вижда два пъти повече, отколкото гао-рано.

Като говоря за знанието б духовния свят, искам да обърна вниманието ви върху онзи голям простор, който се открива пред вашия поглед. По т о з и начин само вие ще оценявате всички възможности, които са &ложени в душата ви, и ще работите върху тях — да ги развиете. Мислете върху всички блага, които ви са дадени. Мислете за предназначението на всички ваши удове. За пример: какво е предназначението на човешката уста? Ще кажете, че устата -е създадена за ядене и говорене. Чрез устата, чрез Словото Бог създаде света. Следователно чрез уст а т а човек създава бъдеще то си. Ако говорите разумно, вие си приготвяте светло бъдеще. Ако не говорите разумно, вие си приготвяте лошо бъдеще. Чрез устата човек изявява своите мисли и чувства. Казват за ншкого, че езикът му е сладък. Чрез сладките думи се изявява физическият свят, чрез силните думи се изявява духовният свят, а чрез красивите — Божественият свят. Чрез силата си човек помага на по-слабите от него същества. Чрез красотата той се импулсира към велики работи. Когато е доволен от чоВека, Бог го прави красив. Не е ли доволен от него, Той го лишава от красотата. Ако в духовния свят чо-
206

1-к се проявява добре, Бог му дава сила. Не се ли проявява добре духовно отношение, човек става безсилен. И най-последно, ако г е доволен от проявите на човека във физическия свят, дава !

се сладчина. За такъв човек се казва, че е сладък. Не се ли проява добре на физическия свят, човек става горчив. Значи кра- ,отата има отношение към човешката душа, силата — към чо- пикия дух, а сладчината — към човешкото сърце. Ако не се хра- и със сладки работи, сърцето на човека огрубява.

Като слушате т и я работи, някои от вас се обезсърчават, велят, че нищо не са постигнали. Колкото и каквото и да с т е остигнали, много работа още ви предстои. За пример: като ойде до любовта, мнозина считат, че любовта е някаква илюзия. Други считат любовта като израз на чувства. Не, любовта нещо реално. Тя не е нито чувство, нито илюзия. Любовта не губи, нито се променя. Каква реалност има в чувствата? Днес бичате един човек, но утре чувството Ви се изменя, превръ- а се в омраза, б ненавист. Докато чувствата на човека се пропят, това показва, че т о й живее б нереален свят. Той живее един непознат, променчив сВят, между чужди, неизвестни за него същества. Тези същества постъпват с вас така, както вие рибите, с кокошките, с агнетата и овцете, с воловете и т. . Като се домогнете до някоя риба или до някоя кокошка, вие

почвите да мислите какво да правите с нея, но рибата избяга от ръката ви и ви оставя с мечтите ви. Понякога успявате а я задържите В себе си, да ѝ се порадвате малко. След това я ущате във Водата, свободно да си живее. По същия начин бие у изпущате благата, които ви са дадени, ту ги задържате. Усееете ли да ги задържите, вие ще се ползвате от тях и ще благодаритс на Онзи, Който ги е дал.

Христос казва: „Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Кой-рю ме яде, т ой ще има жибот в себе си." При това положение и ристос живее, и който Го яде — също живее. Хората мислят, е като изядат една риба, те живеят, а рибата умира. Не, и ибата жибее В чоВека. Тъй както днес хората се хранят, рцба-а продължава да жиВее 8 тях, а те умират. Това обаче не е правилно хранене. Разумно, истинско хранене е това, при кое-о и човек жиВее, и рибата в него живее. При това положение овек е доволен и разположен. Ако човек яде и е доволен от яде-е т о си, това показва, че храната, която е приел, му даба усло-ия да жиВее и да се радва на благата, които му са дадени. И тъй, за да разбирате Всички прояви на живота, от вас се ска вътрешна просвета. Вие трябва да започнете с елемен-207

тарпите неща и постепенно да вървите към сложните. По този начин вие ще се домогнете до такова знание, което ще ви послужи не само днес, но и в б*ъдеще. Стремете се към придобиване на знания, които са жиби и могат да се прилагат. Мнозина се запитват защо им е нужно знание. Без знание човек е изложен на големи терзания. Знанието прави човека щастлив. Който не разбира смисъла на знанието, той не разбира смисъла на живота.

Щом си дошъл на Земята, гце учиш, ще пееш, ще свириш. За кого ще пея? За себе си. Най-добрият слушател с т е вие. Ще пеете, ще благодарите, че ви е дадена възможност да отваряте и затваряте устата си. Чрез у с т а човек изразява любовта в себе си. Казват: „Който пее, т о й зло не мисли." Когато любовта чуе, че пеете, тя ви посещава. Не пеете ли, тя започва да търси причината за това и се с т р е м и да създаде у вас подтик, импулс за пеене. Щом има уста, чо&ек трябва да говори, да пее. Ама живот ъ т ви бил тежък. От в а с зависи да го направите лек. Пейте, сами си съчинявайте песни — да превърнете недоволството си в доволстВо. Всеки може да стане певец — от него зависи. Като пее с любов, той ще трансформира всичките си отрицателни състояния в положителни.

Какво представлява недоволството? То е тинята на живота. Тази тиня прави жиВота тежък, непоносим. Как може да се пречисти животът от тази тиня? Както нечистата вода се прсчистВа от примесените към нея частици, така и живот ъ т може да се освободи от недоволството. Ще вземете два

три филтъра и ще прекарате водата през тях, докато се пречисти съвършено и стане годна за пиене. По същия начин човек може да филтрира всяко нещо. По-добри филтри от човешкия ум и от човешкото сърце не съществуват, филтрирането показва, че хората разполагат с известен род знания.

И тъй, музиката е м е т о д за трансформиране на човешките състояния. Има състояния, които без музика по никой начин не могат да се сменят. Музиката е средство, което трябва да обхване мислите и чувствата на човека. Следователно първо човек трябва да мисли за музиката, после да я чувства и след това ще се изяви на физическия свят. Същото се отнася и до словото. Първо човек мисли какво ще говори, после чувства това, което ще каже, и най-поелс трябва да се изяви. Това значи: всяко слово трябва да има мекота, съдържание и красота. Ако не съдържа тези качества, словото не може да постигне своята цел. Докато е на физическия свят, човек все е недоволен. Защо? Все му липсва нещо. Пее ли, говори ли — липсва му нещо.

208

ворът му е груб, пеенето — нечисто, Вследствие на което инаги остава недоволен. За да бъде доволен, той трябва да влезе духовния свят, който се отличава с голямо изобилие. Там обаче не се позволява никакво пресищане. Ако яде, трябва да изяде ай-миого 32 хапки. Изяде ли 33, той се намира вън, в грубия физически свят. Искате ли да живеете добре на физическия свят, икога не пресилвайте нещата. Смисълът на живота не е в ногото, но в разбирането на нещата. Малкото, но разбрано, рува повече, отколкото много, но неразбрано. Духовният свят място на абсолютна отмереност, законност и чистота. Там не се допуска нищо нечисто. Тази е причината, поради която никви животни не се допускат в духовния свят. И физическият живот, като част от целокупния живот, трябва да бъде абсолютно чист. Дето и да влезете, трябва да пазите чистота. Сега, като сте дошли на планината, вие трябва да живеете добре, да не опетнявате природата, която е част от цялото Битие. От всички се искат чисти мисли и чувства, за да не рушавате хармонията на природата. Най-малкото нарушава боди след себе си голямо наказание. Всяка нечистота, всяко недоволство, всяко роптание и оплакване се отразява болезнено върху съществата от духовния свят. В тях всичко е красиво, хармонично, пълно с любов. Днес духовният свят е пълен с оплакванията на хората. Всички се оплакват, че нямат пари, имоти, къщи, дрехи, добри условия и т. н. Обаче на тия оплаквания не се дава никакъв отговор и внимание. Човек има право да се плаче само един път в живота си, и то след като е живял 120 години. Това се отнася до ония, на които съзнанието е пробупо. За обикновените хора се позволява по едно оплакване на

одипата. Понеже хората се оплакват много често, почти всеки ден, оплакванията им не се приемат. Новият живот изключва всякакви оплаквания. Ама животът бил груб. Грубото в жита е материал, който всеки човек трябва да обработва. Напдналите същества работят усилено за превръщане на груба материя във фина, мека материя. Следователно и вие трябва да работите, да облагородите тази материя. За да превърнете неблагородната материя в благородна, грубата — във фина, вие трябва да си служите с Божествени методи, а не с човшки, изкуствени методи, които не дават никакви резултати. Искате ли да помагате на недоволния, дайте му възможност да влезе в градини, пълни със зрели плодове, да си откъсне колкото иска. Заведете го после всред природата, при красиви, чисти извори — да пие от тяхната вода. Нека диша чистия

1 1'лл-ът ш ЛтбоВсш 209

нински въздух, да се проникне от великото в света. При това положение недоволството му естествено ще се превърне в доволство. Казвам: Заслужава човек да мине през всички мъчности на живота, за да дойде до мястото на Божието благословение. Зад всяко страдание се крие едно Божие благословение. Зад всяко страдание се крие едно Божие благо. Затова е казано, че каквито и страдания да мине човек, не могат да се сравнят с благата, които Бог му дава. Благодарете за хубавото, топло време, което имате тази година. Благодарете за всички блага и работете за превръщане на недоволството в доволство. Недоволството е духовна нечистота, която запушва порите на човешкото тяло. Чистете се от него, както водата чисти тялото ви, отваря всички седем милиона пори, чрез които дишате. Очистете се от духовната кал, за да можете свободно да дишате чрез сърцето, чрез ума и чрез душата си. Започне ли човек да диша така, недоволството му се превръща в доволство. Нека всеки от вас си състави една песен за доволството със следното съдържание: „Колко съм доволен, че мога да гледам слънцето, което озарява душата ми! Колко съм доволен!"

ОСНОВИ НА ЗДРАВЕТО

Размишление

Съвременните хора не разбират живота в неговия дълбок, трещен смисъл, защото нямат ясна представа за отношенията, които съществуват между техните мисли, чувства и постъпки. За да работи съзнателно върху себе си, човек трябва да азбира тия отношения. Мисълта има отношение към Божественния свят, чувството — към духовния, а постъпката — към изическия. Следователно каквото е отношението между тези три свята, такова трябва да бъде отношението между мислите, чувствата и постъпките на човека.

Сега, като седите на този връх и наблюдавате небето, вижте, че облаците са под вас. Ако бяха над вас, вие щяхте да се интересувате какво има над тия облаци. Сега свободно гледате над тях. За ония хора пък, които са долу, облаци са над тях. Те не виждат какво има над облаци. Облаци са под вас, понеже преобладаващите енергии на Земята и на небето са оложителни. Вследствие на това в атмосферата има голямо Залягане. Облаци служат като граница между двата свята: горния и долния. Горният свят оказва голямо налягане върху долния, но и долният, от своя страна, му противодейства. Тази е причината, поради която при толкова наситени облаци не може да Вали дъжд.

Това, което става в природата, става и в самия човек. Често между горния и долния свят б човека се ражда известно противоречие, вследствие на което той изпада в мрачни, тежки Ъстомния. При това положение казваме, че светът б човека е азделен. За да излезе от това състояние, човек трябва да подобри положението на стомаха си. Стомахът представлява физическия свят б човека. Ако човек не разбира законите на своя томах, на храносмилането и на твърдата материя, с която е известно съприкосновение, физическият свят ще бъде недостъпен за него и то й не може да го използва.

Дойдем ли до духовния свят, ще разберете, че негов представител са дробовите, т.е. дихателната система на човека, йто разбира законите на дишането, той разбира законите

211

на духовния свят. Когато живеете на равни места, дишането ви е спокойно, леко, защото се приспособили към тия условия. Обаче сега вие дишате мъчно, запъхтявате се. Защо? Планинският въздух е по-лек и по-рядък. Дробовите ви сега бършат усилената работа. Движението по високите планини подобрява състоянието на дихателната система. Ето защо който иска да подобри положението на дробовите си, той трябва да се качва по високи места. Щом подобри състоянието на дихателната си система, едновременно с това той придобива по-голе

ми възможности за духовен живот. Ето защо от древни време на досега всички хора, к о и т о са работили и работят духовно, всякога са посещавали високи планински върхове. Които разбират законите на духовния свят, те използват разумно високите върхове. Които не разбират т и я закони, ще бъдат като овчарите: щом времето се развали, ще бързат по*скоро да слязат в долината. В това отношение планината е строга. Тя интернира всеки, който не зачи та законите на природата. Планината търпи само ония хора, които живеят хармонично. Не живеят ли хармонично, тя изпраща дъжд, вятър, гръм, светкавици и ги заставя да слязат долу. Планината не търпи никакво недоволство. Недоволен е само онзи, който не разбира Божиите пътища. Човек може да бъде недоволен по две причини: или от недоимък, или от излишък в живота си. Някой е недоволен, че няма достатъчно средства да преживее. Друг пък е недоволен, че турили с т о килограма злато на гърба му, които трябв.1 да носи. Значи златото е потребно на човека дотолкова, доколкото може да го внесе в кръвта си и да го тури в обръщение п своите мисли, чувства и постъпки. Само органическото злато, проникнало в кръвта на човека, е в състояние да подобри неговия живот. Това злато е проводник на жизнена сила, т ъ ѝ наречената жизнена прана в природата. Тъй щото колкото по-малко органическо злато има човек в кръвта си, толкова страданията му са по-големи. От количеството на това злато зависи и моралният живот на човека. За т о в а злато е говорил и Христос. Той I изразил тази идея чрез стиха: „Събирайте си съкровища на небе] т о , които нито ръжда ги руши, нито молец ги изяжда." И тъй, човек не може да разбере Божествения свят, докато не пренесе своето злато 65 главата си. Човек е дошъл на Земята, за да изучи законите на Божествения свят. Едно време т о ѝ е имал някаква представа за т о з и свят, но тази представа днес не го задоволява. Разбиранията на хората се менят в зависимост от времето. Според Моисеевия закон който си позволи съботен ден 212

И събира клечки, т ой ще бъде осъден на смърт. Ако този закон ма сила днес, колцина от вас биха останали живи? Откак с т е шли на планината, вие всеки ден събирате и горите сухи клеч- , По Моисеевия закон нито един от бас не би останал жив. Ако ози закон се приложи буквално, той води към механическо разиране на нещата. Вътрешният смисъл на закона е друг. Под ду- :ите „сухи клечки" Мойсей е разбирал нечистите мисли, чувства постъпки на човека. Следователно всеки човек, който дава мяс- о на своите нечисти мисли, чувства и постъпки, сам се осъжда а смърт. Като не разбирали вътрешния смисъл на този закон, вреите се спрели върху външната му страна.

И тъй, първо човек се нуждае от чиста мисъл, която осво-

ождава мозъка от всички утайки и внася повече светлина. Който има чиста мисъл, той никога не страда от главоболие. Когато човек има чисти мисли, на каквито противоречия и смущения да се натъкне, вътрешно той не се разколебава.

Второ нещо, необходимо за човека, е да има чисти чувства и желания. Чувствата и желанията се отразяват върху дробот е . Ако чувствата и желанията на човека са чисти, дробовите му ще бъдат в пълна изправност. Никакви смущения, никаква задуха, никаква туберкулоза няма да го плашат. Туберкулозата не е органическа болест. Тя се дължи на неестествени чувства и желания в човека. Туберкулозният обикновено е подозрителен, завистлив. Той не може да търпи хората около себе си.

Всяко отрицателно чувство — завист, подозрение — се отразява върху дробовите на човека. Защо трябва човек да завижда на другите хора? Всички растения, животни, хора са създадени да живеят. Както ти живееш, така и те имат право да живеят. Ама ти сега си болен. Нищо от това, радвай се на здравето ^а другите хора. Какво се ползва човек, ако всички хора изчезнат и той остане сам на Земята? Какво се ползва човек, ако остане да живее само с един крак или с една ръка? Не, всички хора имат право да живеят, да бъдат здрави и да се радват на благата, които им са дадени.

Сега да се върнем пак към облаците, които започват постепенно да се повдигат. Повдигането на облаците показва, че между долната и горната камара на двата свята настава примирение. Долната камара изпраща делегати да поднесат нейните предложения в горната камара за взаимно съгласие. Въз основа на същия закон, ако между долната и горната камара във всеки човек не стане известен преврат, който да води към примирение, никакво повдигане не може да се очаква. Следователно между физи-

213
ческия и духовния свят става така трябва да съществува пълно съгласие. Всеки човек трябва да бъде в съгласие с духовния свят. Всяко стълкновение на човека с духовния свят се отразява болестно върху дробовите му. Ако човек е в стълкновение с физическия свят, ще има болки в корема си. Ако е в стълкновение с Божествения свят, ще страда от главоболие. Като знаете това, вие можете сами да се лекувате. Щом ви заболи глава, ще се стремите да изправите отношенията си към Божествения свят. Ако страдате от гръдобол, ще изправите отношенията си към духовния свят. Ако страдате от корем, ще изправите отношенията си към физическия свят . Всяко заболяване на човека има свои дълбоки причини. То не е произволно.

Съвременната наука и медицина не търси вътрешните причини на нещата. Тя разглежда всички явления в природата и живота в тяхната външна, материална страна.

На какво се дължат за пример боджите по известни части на тялото? Те се дължат на свиване на капилярните съдове в организма. Известно е, че капилярните съдове служат при кръвообращението. Те разнасят кръвта по всички части на тялото. Когато капилярните съдове на гръдната област се свиват, електричеството в организма, което носи светлината, не може да функционира правилно по целия организъм, вследствие на което се натрупва повече в известни области — както бодната пара в парния котел — и предизвиква боджи на тия места. На научен език ние наричаме тия боджи електрически пълнежи. Често атмосферното електричество се съединява с електричеството в човешкия организъм и се образува малък взрив, който човек усеща в атоболка. Горният свят е взел електричество от долния и ако не знае това, човек казва, че има боджи в сърцето, в кръста, в бъбреците и т. н. Какво трябва да правите, за да се освободите от боджите? Внесете повече топлина в организма си, това значи да измените състоянието на чувствата си. Като излезените чувствата си, вие изпращате повече кръв към онази част от тялото си, в която усещате боджи. Щом тази част се стопли, боджите изчезват. Значи човек може да се лекува със силна мисъл, с положителни и възвишени чувства, а също и с гореща вода.

Сега, като обяснявам причината за болезнените състояния на хората, аз нямам предвид техните погрешки. Погрешките на хората не представляват нещо съществено. Ако днес човек сгреша, утре ще се изпраба. Когато художникът рисува една картина и не постави някои линии на мястото им, това не е

214

шка. Предметът, който рисува, не е бил добре осветен, по-и което художникът не го е видял както трябва. Щом предметът се освети добре, художникът изправя линиите, които е поставил на място. Често външните условия стават причина за известни погрешки на хората. Изменят ли се тия условия — и погрешките се изправят.

Като знаете това, и вие трябва да проверявате своите пели и чувства, да видите дали са съгласни с формите, чрез които се изразяват. За пример: някой казва, че много обича приятеля си. Какво разбирате под думите *много обичам* или *много ме обичат*? Не обичате някого много — това значи с;а му давате много. Всъщност давате ли много на този, когото обичате? И щото всяка мисъл или всяко чувство, изразени от човека, трябва да отговарят на съдържанието, което те включват в себе си. Освен това, когато казвате, че много обичате някого и много му давате, и той трябва да дава. Казвате, че Бог много "обича, но вие нищо не давате. Какво следва от такава любов? Какво прави държавата, когато гражданите не плащат редов-

ю данъците си? Съдебният пристав иде с изпълнителен лист, зпродава всичко, каквото намери в къщите им, и насила взимай това, което дължат на държавата.

И тъй, стремете се да бъдете в хармония с Божествения Истинен. Как можете да постигнете това? Като избягвате всякакво сътрясане между своите мисли, чувства и постъпки. Съществата, които живеят в Божествения свят, не правят никакви погрешки. Между тях съществува пълна хармония. Там няма условия за погрешки. Щом знаете това, нека те и я съществата ви служат като мярка за добър живот. Хората на Земята спорят, карат се за нищо и какво. Кога се карат двама души? Когато и двамата станат положителни. При това положение и двамата имат еднакви желания. За пример: двамата се карат за една крава, искат да я задържат за себе си. Всеки има право да ползва кравата, защото се ползва от нея, но те трябва да разделят благата, които тя дава. Ако кравата дава десет килограма мляко — и двамата ще вземат по пет килограма. Що се отнася до разходите по тази кравата, двамата трябва да ги разделят по равно. Ако дневните разходи на кравата възлизат на 30 лв., и двамата трябва да платят по 15 лева. Най-после има друго разрешение на въпроса: единият може да се ползва от кравата първите шест месеца, а другият — вторите шест месеца. Остане и да решават въпроса по механичен начин, чрез насилие, те няма да дойдат до никакви резултати. Който е по-силен, той ще

215
обсеби кравата. Обаче случва се, че противникът става по-силен. Тогава той иде обсеби кравата. Не, насилието не разрешава въпросите.

Следователно искате ли да се разбирате, вие трябва да прилагате закона за трансформиране на състоянията. Ако двама души едновременно са положителни, те непременно ще се отблъснат. За да не става то-въз, единият трябва да бъде положителен, а другият — отрицателен. С други думи казано: хората не се разбират, когато между тях не съществува една вътрешна физическа, духовна и Божествена връзка. Тогава те се намират в отношения, в каквито са светлината и тъмнината, вследствие на което се отблъскват. Щом имат по една допирна точка на физическия, духовния и Божествения свят, те напълно се разбират. Любовта между тях е силна. Каквато работа започнат, добре ще я свършат. Ако връзката между двама души е само на физическия и духовния свят, любовта им е по-слаба. И най-после, ако те имат само една допирна точка — на физическия свят, любовта им е още по-слаба. Тъй щото желая ви да имате помежду си по три допирни точки, да сте свързани в трите свята.

Казвате: Как ще направим тази връзка и как ще намерим Бо-

жестВения и духовния с в я т ? Много лесно. Ще намерите такъв човек, който знае пътя къ>м_ т и я смето, и ще вървите след него. Да питате за онова, коепо не знаете—това е в реда на нещата. И ученият пита за неииа, които не знае. Ако някой професор попадне в една планина и а «е може да се ориентира, не знае коя посока да вземе, т ой ще се обърне към първия овчар, когото срещне, и ще го помоли да му посочи пътя. На планината овчарят е професор, а професорът — ученик. Когато овчарят слезе от планината и отиде в университета, т ам роите се разменят: овчарят става ученик, а професорът го учи. Следователно като ученици на великата Школа, Вие трябва да се изслушвате. Кой каквото ви говори, изслушайте го добре, с търпение. Ама ние знаем това, което ни гобори т о й . Не, като говори, всеки човек внася нещо ново б това, което разправя. Ако десет души разказват една и съща приказка, всеки ще внесе нещо ново, което е свойствено на самия него и на разбиранията му. В една и съща приказка могат да се изменят обектите, а щом се измени обектът, с това заедно се изменя и характерът й. В една и съща приказка някой разправя за кравата, а друг —за коня; ако се говори за крава, приказката има физически характер. Ако се говори за кон, приказката има умствен характер. В умствено отношение конят седи

216

о-високо от кравата. Днес всички доят кравата, за да се научи ;| дава. По естество кравата не е щедра. Като я доят по физи-Сски начин, учат я на щедрост. Рита ли, насила я учат да дава. ' \едователпо когато обират някого, това показва, че т ой не е 1 чл щедър. Лнес чрез насилие го заставят да дава. Кражбата съ-ствува по причина на това, че хората не са щедри. Ако хората 1а щедри, никакви кражби нямаше да съществуват. Могат ли стават кражби при изворите? Когато имате само едно шише ~а, кражба може да става. Имате ли обаче един извор пред себе , никаква кражба не може да стане. Дето стават кражби, там ществува недоимък. Недоимъкът заставя хората да крадат, едствис на което спорят кой се е осмелил да излее Водата от "ното шише.

Спорът, недоволството между хората са процеси на фи-ческия свят. Не мислете, че ако имате големи богатства, зна-ия и голяма сила, вие ще бъдете доволни. И при това положеше хората пак ще бъдат недоволни. Човек може да бъде дово-*н само тогава, когато е свързан с Божествения свят, когато ма чисти мисли и чувства. Няма по-велико нещо за човека от ова да се свърже с Божествения свят. В това се крие силата, гатството, знанието и здравето на човека.

Сега, като говоря за основните положения на здравето, ис-да се ползвате от тях, за да можете сами да се лекувате, ка болест представлява едно опитно училище за човека. Чрез

(болестите се изпитва силата на човешката мисъл. Ако с мисълта си човек не може да се освободи от главоболието си, силна ли с тази мисъл? Или каква любов е тази, ако с нея човек не може да подобри състоянието на своите дробове? Ако любовта ви към човечеството, за които говорите, не е в състояние да се ^прави със стомашното или коремното ви разстройство, та-ии любов не е силна. Любещият носи болестите си с радост, а т о го заболи глава или корем, той пее. Правете същото и рие. Като ви заболи коремът, започнете да му пеете. Нека всеки от вас съчини по една песен за болката в корема си и да я пес. I Цом изпее тази песен два-три пъти, болката му ще изчезне. Не реете ли на болката си, с часове ще се въртите на леглото си и 1це страдате. Който не се лекува чрез мисъл, чрез музика и песен, той е изгубил най-голямото богатство. Като се лекува по този начин, т о й изучава себе си, а същевременно изучава и другите хора.

За да се оправдаят, хората казват, че заболяват от хранит е , от маслата, които употребяват за готвене. Днес се употре-
217

бява дървено*, слънчогледово, краве масло и т. н. Мнозина се оплакват от слънчогледовото масло. То се приготвя и пречиства по различни начини, но и аз ще ви дам един начин за пречиства нето му. Налейте два килограма вода в една тенджера. В тази вода сипете един килограм слънчогледово масло. Турете тенджерата на огъня — да ври 5-15 минути. След това прибавени' 50 г оцет и оставете тенджерата настрана, докато непотребните вещества— киселини, и соли — с е у т а я т на дъното на тенджерата. Най-после внимателно отлейте маслото и го турс те настрана. Така ще получите чисто, безвредно масло. Освен в този вид, вие може да си служите със слънчогледови семена или орехи. Ще счукате орехи или стотина грама слънчогледови семена и ще ги турите в яденето. Така използвано, маслото е безвредно. Пригответе ли го изкуствено, чрез разни киселини, то се отразява вредно върху човешкия организъм. В духовния свят не съществуват такива мисли. Там няма бакалници, както на Земята. Там всеки човек вади масло от своите мисли, чувства и постъпки. Не може ли да си послужи с това масло, неговите мисли, чувства и постъ-пки са безпредметни.

Духовният свят, за к о й т о говоря, не е далеч от вас. От живота ви зависи дали ще с е движите в грубия, физически свят, или в духовния, в любовта на ангелите. Ако със своите мисли, чувства и постъпки вие се движите между ангелите, те ще се грижат за вас, ще предви^куат нуждите ви и ще ги задоволяват. И тогава, ако с т е на планината и се нуждаете от храна и дрехи, те иде намерят някой добър човек на Земята и чрез него ще ви изпратят всичко, ко«пю ви е необходимо.

Съвременните хора исзсат да ги обичат, без те да обичат. Това с невъзможно. Отношенията между хората са правилни само когато са поставени н а взаимна любов. Когато любовта между хората не е взаимна, отношенията между тях не са правилни. Щом любовта между хората не се проявява правилно, явяват се различни болести: главоболие, йръдобол, запек и т. н. Запекът се дължи на недоимък на вода в кръвта. Гръдоболът —на недоимък на топлина б чуйствата. Тогава човек става топъл отвън, а студен отвътре. Всъщност той трябва да бъде вътрешно топъл, в чувствата «л, а външно студен. Когато чувствата на човека са топли, краката, ръцете и цялото му тяло са топли, вследствие на к о е т о той се чувства разположен. И тъй, това са новите положения, които трябва да знае е . Като приложите любовта в живота си, тя ще урегулира •Зехпиш. — Б. р.

218

плината и светлината във вашия вътрешен живот. Любов- р е в състояние да регулира и силите, които действат в чоешкия организъм. Щом регулира силите на човека, тя му пома- . | при решаване въпроса за храненето. Любовта разрешава всички въпроси. Тя е в състояние да оправи времето: ако е много | ж н о , да го изсуши; ако е много сухо и прашно, да го овлажни, Ив пречисти въздуха. Като с т е дошли на планината, вие трябва Ей благодарите за всичко. Дали страдате от главоболие, гръдо- Нол или коремобол — всичко е дадено намясто. Главоболието Доказва, че мисълта ви е слаба. Като усилите мисълта си, главоболието изчезва. Като увеличите топлината на чувствата си, доболът изчезва. Като почнете съзнателно да работите, ко- оболът ще изчезне.

Христос казва: „Пребъдете б мене, както аз пребъдвам в тца си." Под думите „б Отца си" ние разбираме Божията Лю- в. Понеже Христос пребъдваше в Божията Любов, затова мода понесе болките и страданията на хората. Герой беше истос. Страданията, през които мина, колкото и големи да , Той ги понесе с радост.

Всички хора говорят за любов, търсят я, но не могат да я амерят. Защо? Понеже те искат да я задържат за себе си, да я "себят. Те изпадат в единичната любов. Като седят дълго вре- е гладни, те започват да се молят на Бога да им изпрати по "какъв начин хляб. Бог намира един човек и чрез него изпраща ~б. Като хванете ръката на този човек, вие я целувате, бла- арите за хляба, който е донесла, влюбвате се в нея и искате я задържите за себе си. Ръката не представя самия човек. Тя носителка само на известно благо. Къде е човекът? Чрез тази ка вие можете да предадете своята благодарност, своята исъл в по-горните светове, но по никой начин нямате право

а я задържите за себе си. В дадения случай ръката е предавателна станция. Ако не си послужите с нея, послужете си направо с вашия мозък. Мозъкът е най-богатата предавателна станция, чрез която можете да предавате вашата любов, вашето илюзорие, човсколюбие и т. н. Работете върху себе си — да азвivate своите центрове, за да дойдете до положението да итате, че всичко става за добро. Ако двама души се карат, четайте, че това е за добро. Невидимият свят не казва, че те е карат, но казва, че говорят високо, за да се разберат. Високия говор те наричат „неразбрана любов". Упражнявайте милта, чувствата и постъпките си, за да дойдете до „разбрана-а любов". Ако не обичате никого, вие трябва да си дадете о т - 219

чет защо не го обичате. К а т о си отговорите на въпроса, щавидите, че причината за т о в а се крие в един от двамата: или той не иска да дава, или тел не искаш да взимаш. И обратно: или ти не искаш да даваш, или той не иска да взима. Правилно е: когато той дава, ти да взимаш; когато той взима, ти да даваш. Красива е любовта между двама, когато и даването, и ВзЦмането са на място. Когато и даването, и взимането не са па* място, любовта между хората не е правилна. За да бъде любовта ви правилна, научете се да се качвате на най-високия връх у о си — на своята глава, и о т т а м изпращайте благодарността от към Бога за всички блага, к о и т о от хиляди години ви е изпращал, за грижите и ръководството, които е проявил към вас.

Христос казва: „Ако ме любите, ще опазите Моите заповеди. Обичайте се един друг, както Аз ви възлюбих." Любовта <• сила, която разрешава всички противоречия. Следователно натъкнели се човек на някакво противоречие, това показва, че? той не е приложил любовта. Прилагайте любовта в живота си, както я разбирате. Ако нег с т е я приложили както трябва, вие сами ще се коригирате, как то художникът коригира своите картини. Противоречията, на които хората се натъкват, се дължат на техните криви ми ели, чувства и постъпки.

И тъй, искате ли да &йдете здрави, да не страдате от главоболие, дръжте б ума си чисти мисли. Искате ли да подобрите състоянието на дробобете си, изправете отношенията от към духовния свят, а също така изправете и чувствата си. И < катс ли да имате нормална стомашна система, да не страдате от стомах и корем, изпра в е т с отношенията си към физическия свят, а също така постъпвайте добре с окръжаващите. Следователно подобри ли се състоянието на главата, на дробовете и на стомаха, човек ще подобри и живота си. Като изправи отношенията си към физическия, духовния и Божествения свят, човек придобива известеге капитал, с който може да живее в невидимия свят колкото бreme желае. Ако някой влезе в невидимия

свят без капитал, скоро ще го върнат на Земята. Такъ
щото искате ли да придобиете по-голям капитал, приложете
любовта в живота си като средство за повдигане на своите
мисли, чувства и постъпки,

КЪСИЯТ И ДЪЛГИЯТ ПЪТ

Всички хора говорят за младост и за старост, но това горене има смисъл, когато е намясто. Ла говориш на стария за адостта не е намясто. Какъв смисъл има да говориш на 120-дишния дядо за младостта? Каквото и да му говориш, той зва: „Синко, краката ми вече не държат. Минаха красивите дини на младостта, но не ги оцених!“ Ако на младия или на де-йто говориш за старостта, те нищо няма да разберат. Този зговор не е намясто. Д е т е т о не знае какво нещо с старост-а. Стариият знае какво нещо е младостта, но младият не позива старостта. Следователно когато не знаете някои неща, е с т е млади; когато знаете някои неща, вие с т е стари. Мно-йна искат да знаят всичко. Значи те искат да бъдат стари. рдвайте се, че не знаете всичко. Това, което не знаете, ще ви {служи като стимул в жиВота. Човек се стреми към онова, |~ето не знае. Казват за някого, че е невежа. Кой знае какво пред-[тавява невежеството? Стариият. Стариият знае какво нещо 'невежеството и знанието, а младият не знае. Стариият може а оцени младостта, а младият не я оценява.

Сега вие с т е дошли на Земята да се учите. Каква специалист ще си изберете? Всички хора нямат еднакъв стремеж, ^следствие на което всеки си е избрал специален предмет за зучаване. За пример: от детинството си още някои хора се дмреят към богатство. Те работят изключително с опреде-ената цел да станат богати. Богатството е свързано с голя-а отговорност. Богатството е грамадно предприятие. Ако ^ботите на това предприятие свършват добре4 печалбите й големи. Обаче ако работите не вървят добре, загубите са -леми. Младите не знаят това, но старите го знаят. Млади-е, които не знаят какво представлява богатството, искат а бъдат богати. Те мислят, че като станат богати, ще имат Много пари на разположение и ще ги употребяват, както искат. Младите, които не разбират какво представлява знанието, искат да бъдат учени. Знанието, науката е също така голямо предприятие. Който се наеме с това предприятие, т о й трябва да го приложи в живота си. Младите, които не знаят

221

каково представлява любовта, искат да придобият Божията Лю-боб. Знаете ли какво велико предприятие е любовта? Който е придобил любовта, той се нагърбва със задачата да събужда заспали и да възкресява умрели. Който е придобил любовта, той трябва да ходи по планини и гори, да съживява изсъхнали дървета, да чисти пресъхнали извори и отново да възвръща водата им. Мнозина мислят, че ка.то придобият любовта, иде станат щастливи. Не, дето мине .любовта, всичко трябва да оживее и възкръсне. Любовта носи >живот. Всички мъртви чувства, мисли

и постъпки оживяват олп любовта. Любов, която не може да оживи и възкреси умрелите мисли, чувства и постъпки в човека, не е истинска любов.

Какво още знаят с т а р и т е , което младите не знаят? Старите знаят да спорят, да се карат. Аз наричам спора, карането произвеждане на мед. От -човешко гледище хората се карат, а от Божествено — мед т е ч е от устата им. Обаче никой не иска този мед. Като наблюдавам спора, аз предлагам да купя този мед, все ще му намеря място, иде го туря на работа. Стариат знае какво представлява медът, но младият не знае. Той не е употребявал такъв мед, не знае в куса му. Колкото и да се карат хората, колкото и мед да прои збеждат, те пак не се разбират. Има нещо в живота, което с каране, със спор не се нарежда. Не е достатъчно да говориш, д а пееш или да свириш на хората, но с говора, с пеенето или свиренето ти трябва да направиш нещо. Същото се отнася и до любовта. Много може да говорите за любовта, но ако любовта не е в състояние да съживи умрелия или да събуди заспалия, никаква любов, никаква песен не е това. Умрелите хора, изсъхналите дървета и листа, пресъхналите извори са ноти; несполуките и мъчнотиите в живота са ноти.

Дойде ли любовта в живота, тя превръща всички тия ноти в живи музикални тонове. От т и я тонове тя създава великата Божествена симфония. Само любовта е в състояние да направи това. Тя превръща горчивото в сладко. Тя съживява мъртвите неща. И мастилото е горчиво, но с него се пишат сладки, красиви думи. Младите изразяват любовта си с горчивото мастило, но думите, с които любовта си служи, са сладки.

Следователно според новото определение за любовта ще знаете следното; Любов е това, което превръща горчивото В сладко, омразата в благодетел, сиромашията в богатство, невежеството в знание, греха В добродетел, неправдата в правда, грешника в светия. Мнозина искат да станат светии. Приемете любовта в себе си и пил ще ви помогне да станете светии.

22?

гаче докато живеете със старите си разбирания и се страхувате да се приближите до грешник, любовта ще бъде далеч от вас. Докато праведният се пази от грешника — да не се опет[и, той никога няма да стане светия. Който живее с такива збирания, т о й сам ще опита последствията на старото. При ова положение и любовта няма да се приближи при него. Любовта е огън, който изгаря всичко нечисто. Тя е като кибрителката клечка. Като я запалите и турите на кожата си, веднага тскачате настрана. Следователно дойде ли любовта при вас, 1 ще стои на известно разстояние. Речете ли да я приближи-е при себе си, тя непременно ще ви изгори. За неразумните я е огън, който свети и изгаря; за разумните тя е благослове-

ие. Като видят светлина, мушиците о т и в а т към нея, но плат с живота си.

Това, което хората наричат нещастия и неуспех в живота (па, не е нищо друго освен мрежи за предпазването им от огъня

•а любовта. Огънят не представлява любовта, но лабораторията, в която любовта се произвежда. Та когато страдате, ще ваете, че ви предпазват да не попаднете в огъня на любовта.

^ез страдания положението ви щеше да бъде още по-лошо. Сиромашията, невежеството също така са предпазителни Мрс-

!ки, които ограждат човека от огъня на любовта. Като ви говоря за този огън, бие не трябва да се страхувате, но мислете

Цакбо трябва да правите и към какво да се стремите. Ако с т е ученик, Вие ще се стремите към знание. Това, което може да ви Вадоволи в училището, не са нито дрехите, с които с т е облечени, нито столовете, масите и книгите, нито красивата обстановка, но това, което учителят ви преподава. Най-интересното за ученика е знанието, което учителят му дава. Кое

прави Слънцето интересно за нас? Светлината и топлината му. Ако Слънцето не изпускаше никаква светлина и топлина, ние нямаше да се радваме на всеки негов изгрев. Кое е най-важното в любовта? Животът. Казано е, че любовта ражда живота. Кое е най-важното в живота? Страданието. Кое е най-важното в •траданието? Поуката. Кое е най-важното в поуката? Вниманието. Наистина, след като придобие известна опитност, човек става внимателен. Той не се страхува, но внимателно изучава нещата.

Като ученици вие трябва да бъдете внимателни, да имате будно съзнание. Като отидете при някой извор, не трябва веднага да пиете вода, но поседеша малко и след това внимателно пристъпете към извора. Налейте вода в чаша и пийте бавно, 223

глътка по глътка. Лко с т е сгорсчени, изпотени — 8се едно че пожар става в организма ви. Следователно водата гаси вътрешния пожар в човека. Всяка болка показва, че пожар има във вас — гори нещо в организма ви. При пиене на вода съзнанието ви трябва да е будно, за да може Всяка глътка да отиде на болното място, а не в стомаха. Така постъпвайте и с любовта. Като Влезе в организма, отправете я към болното място — да раздвижи кръвта и да го съживи. Искате ли да се лекувате с любовта, спрете вниманието си върху нейните най-малки прояви. Най-малките прояви на любовта, но добре използвани, дават по-големи резултати от големите прояви. Големите прояви на любовта представляват големи по обем кутии, но с малко съдържанис. Малките величини съдържат голяма сила, големи възможности. За пример: за една година житното зърно свършва повече работа, отколкото чозек. Работата, която житното зър-

но свършва за една година — покълванс, растене, цъфтене и връзване, човек може да я свърш и за с т о години.

Най-важното, което сега мога да ви кажа, е да имате отношения към Бога. Когато помислите за Бога, вие трябва да станете тих и спокоен, да се освободите от Всички противоречия и да' застанете в положението на дете, което очаква да получи от майка си прясна, питка, намазана с масло и мед, и да благодари за нея. Хлябът представлява Словото Божие, което се дава на Всеки човек. Исхате ли да приемете Словото вътрешно, вие трябва да б ъ д е т е чисти като детето, когато отива при майка си. Човек трябва да има свещено чувство към Бога. Отива ли при Бога със свещено чувство, скърбите и страданията му моментално ще изчезнат и той ще преживее дълбока Вътрешна радост, вътрешен мир. При това положение човек се чувства силен, смел, всичко може да направи. Отдалечи ли се от Бога, пак става слаб.

Следователно при всяко отслабване човек трябва да отива при Бога, както правят английските учени със своя речник. Някой виден английски писател пише върху някакъв важен въпрос, но щом дойде до известна дума, в правописа на която не е сигурен, отваря речника и се справя. После затваря речника и продължава да пише. Като дойде до друга непозната дума, пак отваря речника. Като отб-аря и затваря речника, най-после написва работата си. Прабепъе същото и вие. Като дойдете до някоя дума, на която не з н а е т е правописа, отворете голямата книга, т. е. речника на живота, и вижте как се пише и произнася тази дума. За пример: как се пише и произнася правилно дума-

224
люб-ов? Няма човек в света, който пише и произнася правилно думата люб-ов\

И тъй, не се стеснявайте от това, че не можете да пише-
;С и произнасяте правилно думата люб-ов. Като не знаете очното й произношение и правопис, ще отборите йолеми-
яник на живота и ще се научите. Аз ви говоря за онази люб-ов,
рято възкресява хората и ги прави богати, здрави, силни, уче-
ш Люб-овта дава Всичко! Казвате, че люб-овта е разнообразна.
1аистина люб-овта на д е т е т о към майката не е като тази на
I \угата към господаря, нито като тази на ученика към учители,
пито като тази на брата към сестрата. Човек може да обици
и камък, цвете и животно, но всички видове люб-ов се разли-
иават една от друга. Във всички видове люб-ов има нещо специфично,
което говори именно за разнообразието в люб-овта. Люта
па човека към дадена книга, за пример Библията, е свършено
различна от тази, която той има към хляба. Като дойде
|хлябът при вас, вие веднага отВаряте устата си и му казвате:
|(Заповяс]айте!" Каните го на гости у Вас. Като дойде книгата

н.1 гости в дома ви, вие я отваряте и затваряте и казвате: „Не ога бързо да ям. Всичко, каквото ни давате, ще го вземем, но гости не ни дохождайте, защото още не сме готови за вас." целите ли, че ако изядете книгата, ще научите нещо? Тази книга е отровна, тя е написана с горчиво мастило.

И тъй, каже ли Ви някой една обидна дума, не я изговаряйте, защото тя е написана с горчиво мастило, което може да ви трови. Турете тази дума далеч от себе си. Каже ли ви някой, сте лош човек, не го слушайте. Оставете тази дума вън от себе си. Кой човек е лош? Който отвън показва, че люби Бога, а твътре люби себе си. Буквата Л означава любов към Бога, а Ш любов към себе си. Лошият човек е поставил Бога напред, посоянно говори за Него, а всичко Върши за себе си. Буквата Ш Валя всички работи. Б какво седи лошавината на хората? В 1ата лакомия. Лакомията към ядене говори за лакомията В ка изобщо. Любовта изключва всякаква лакомия. Малко ще еш, но сладко, със съзнание.

Като ученици вие трябва да се научите да правите превод 1а Всичко, което се случва в живота ви. Вървиш бързо и се удаиш в камък. Не се сърди, не търси виновник за това, но спри се ред камъка, помисли малко и благодари му, че само си се спънал. ямъкът иска да ти обърне внимание да не бързаш много. Камъкът иска да ти каже: „Имай търпение, не бързай много. Къде си тръгнал толкова рано? Слънцето още не е изгряло. Дето оти-ГматнаЛюСювпи 225

баш, т ам още е тъмно, затова се удари." Когато Слънцето ш грес, навсякъде е светло и човек не се спъва. Кажат ли ви еди обидна дума, не се обиждайте, но вижте какво се крие в нЛ Някой ви каже, че не с т е добър човек. Не се сърдете, но помил лете какъв път е доброто: на възлизане или на слизане. Добре/ то е път на слизане. Само добрият човек слиза до положението на бедния, на слабия да му помага. Лошият стои на висотата Н положението си и о т т а м : дава заповеди. Мнозина искат да Ог дат добри, но с т о я т на Висотата на положението си и отпи говорят и заповядват. Тса&a не е доброта, това е кряскане. Гово| риш ли отвисоко на хора та — това не е добро. Щом всички ха ра чуят и разберат какво правиш, това не е истинско добр* Когато правите добро, говорете така, че никой да не ви чуе Когато правите добро, само Един трябва да знае какво прави т е . Вторият, който ще *н ае, това с т е вие. Трето лице не трмГС ва да знае какво правите. Знае ли т р е т о лице, това вече не добро. Вие не с т е в пътя па доброто, т. е. не с т е в правия тип Следователно срещнете ли човек, който само заповядва, не работи, той не е добър човек. Един ден генерал Вашингтон < Ф разхождал б околността на един град и видял в двора на една к;м зарма как няколко войници се мъчат да вдигнат на раменете си

една голяма, тежка греда. Той веднага отишъл при тях и набля дал какво става. Взводният стоял при тях и командвал. Войниците пъшкали, мъчели се, но не могли да вдигнат гредата. Генералът се обърнал към взводния с думите: „Защо не помогнеш щ войниците?“ „Лз съм Взводен!“ Генералът турил рамото си под гредата и помогнал на войниците да я вдигнат и пренесат. След това дал визитната си картичка на взводния и си отишъл. Какво правят съвременните хора? Те са около войниците си и като взводни само заповядват. Когато дойде на Зомята, Христос не заповядаше, но тури рамото си под гредата и я повдигна. Днес всички проповедници, свещеници, учители искат само да заповядват. Не, турете рамото си под грдята, както е направил генералът, и помогнете на 30-те войници да я преместят. Докато генералът не постави рамото си под гредата, никаква работа не може да стане. В новата култура генералите ще работят заедно с войниците, а взводните и заповядват. Какъв ще бъде резултатът? Генералите ще се повишават, ще вървят напред, а взводните ще остават на едно също място. Който тури рамото си под гредата, той става генерал. Какъв искате да бъдете: взводен или генерал? На колки души най-много заповядва един взводен? На 30 души. А генерш

226

Ип? На хиляди. Какво представлява генералът в света? Генералът е доброто, което слиза долу да помага. Доброто туря рамото си под гредата и я повдига. Който се стреми към добровот, той е ученик, отива да се учи, да знае как да туря рамото си под гредата. Знанието е гредата, която трябва да се вдигне и премести. Знанието не може да се придобие, ако не дойде любовта и тури рамото си под гредата. Нищо в света не може да се постигне без любов. Без любов никаква команда, никаква повед не помага. „Ама взводен съм.“ Къде е писано, че взводните не трябва да помага?

Като ученици вие трябва да се справяте с всички положения в живота. Обиди ли ви някой, започнете да мислите, а не да сърдите. Вие трябва да бъдете умни, да предвиждате, че даден човек ще ви обиди. Като знаете това, или няма да се изречвате на пътя му, или ще се разговаряте с него така, че да го предизвиквате. Като минавам през някое село, аз предвиждам, че кучета ще ме лаят и всякога нося в джоба си парче хляб за им дам. Щом ме залае някое куче, аз започвам да му говоря, дам му парче хляб и заминавам. Ще кажете, че е обидно за човека да го разговаря с кучета. Кой създаде кучето? Онзи, Който туря хляба в джоба ми, Той създаде и кучето със Словото си. Тъй щом залае ли ви някое куче, не го замервайте с камъни, но му хвърлете парче хляб. Като го замерваш с камъни, то ще бяга, но по-е ще лае. Обиди ли те някой, не хвърляй камъни зад него, но

ай му парче хляб. Хлябът представлява живото Слово. Всяка ма, колкото и да е обидна, излиза от най-свещеното място на овека — от устата. Тя е скъпоценен камък, но нешлифован. Взеи я, шлифовай я и я тури на съответно за нея място.

Великото учение казва, че всичко, каквото се случва в живота на човека, е предметно учение, дадено от Господа. Камъните на планината, водата, Слънцето, вятърът, който сега дуа, са предмети за изучаване. Червеният цвят на изгряващото слънце показва, че се явява животът с всички свои противоречия. Вятърът, който духа от запад към изток, показва, че трябва да Вървите напред. Противоречията в живота са фон на една идейна, величествена картина. Ако някога в живота си можете да видите Божественото слънце, всички противоречия са били на мястото си. Ако след всички страдания дойде любовта във вас, те са измясто. Страданията са пътища, по които Божественото иде в живота.

Следователно радвайте се за противоречията, за страданията, за негодите в живота си, защото чрез тях идат Божи-

227

и те блага. Те са пътища, по които Божественото иде в човека. Страданието е опаковка, в която се крие нещо хубаво, лошо ли пострада Христос? За лошо ли идат изпитанията на народите? След големите мъчения Христос възкръсна. След тези изпитания народите се повдигат. Когато страда, майката рчаква някакво благо. Който иска да съкрати пътя на своето развитие, той трябва да приеме страданията с благодарност. Чрез страдания работите стават за една година, а за страдания — за хиляди години. Ще приемеш страданията за една година, за да свършиш работата си бързо — като житото, и пясъкът страда, но докато свърши работата на житото, ну! И ни му са милиони години.

И тъй, страданието е съкратен път, по който Великите се изявява на човека. Искате ли да се развивате без страдания ще изберете дългия път.

Сега — желая ви да се движите по късия път. Желая ви да следвате пътя на доброто. Желая ви да подражавате на генерала, да туряте рамото си под гредата. Желая ви да дойдете да онова знание, с което да превръщате горчивите неща в сладко. Желая ви лесно да се справяте с всяко куче, което ви лае, и да можете каже: „Бог те създаде със Словото си, а мене направи с ръцете си.“

АЗБУКА НА РАЗБИРАНЕТО

Като прочетете 15-а ЙЛ. от Евангелието на Йоана, ще видите, че тя представлява кратки извадки от една дълга реч, ни > Христос е държал преди две хиляди години. Христос казва: "Аз съм истинната лоза, а Отец ми е земеделецът."

1 И тъй, за да разберете какво е говорил Христос, вие трябва да разбирате отношението на разумността към живота. Една от причините за погрешките на хората е в това, че те не оценяват живота както трябва. Учени и прости, духовни и светски не оценяват живота. Ученият иска да стане по-учен, отколкото < «по е, вследствие на което злоупотребява с живота. Духовникът иска да стане по-добър, по-чист, вследствие на което и той злоупотребява с живота. Пътят, по който хората вървят, е и двата: път на инволюция и път на еволюция. Висшите, разумни и божествени следват ипволюционния път. Те съзнателно слизат в този свят, да помагат на хората. Те слизат все по-надолу, огниват се съзнателно, докато дойдат до една точка, дето инволюцията им спира. Щом дойдат до тази точка, те казват: "Остигнахме целта си. По-надолу вече не можем да вървим." Те искат да се върнат назад, но не могат да се върнат по същия път, по който са дошли. За да се върнат назад, в помощ им идват ангелите души — те им показват пътя на възлизане, наречен еволюция. По този начин те взаимно си услужват.

И тъй, хората, които поемат пътя нагоре, са овчари и користи, които по цели дни пасат овцете и козите си — желанията си. По цели дни говорят за своите овце и кози: тук се изгубила една овца или коза, там вълк изял една овца и т. н. Когато овцете и козите би една след друга започват да умират, вие радате и казвате: „Защо трябва да умре моята овца или коза?" Овцата може да умре от собствена смърт, но могат да я колят и принесат в жертва. Ако не знаете къде е овцата или не знаете какво е станало с нея, казвате: „Къде отиде овцата и?" Много просто — отишла е някъде да се учи. Това са иносказания, които трябва правилно да превеждате.

Сега, като говорим за разумността в живота, имаме предвид отношението на светлината към живота. Животът е благ, за проявата и развитието на което са нужни три цвята: червен, жълт и син. Разумността специално произтича от жълтия цвят.

Жълтият цвят в живота има отношение към знанието, към опитностите на човека. Червеният цвят не може да се прояви, ако жълтият не му дойде на помощ. Значи човек не може да оцени благата на живота, докато не е разумен.

Като не могат да се справят със страданията си, мнозина се запитват: не може ли без страдания в света. Може и без страдания. Страданието може да бъде разбрано, а може да бъде и непознато.

разбрано. Неразбраното страдание е мъчение, а разбраното глупост. Какво разбирате под думата глупост в дадения случай? За пример: мома и момък се Влюбват, страдат, не могат да живеят един без друг. Докато- ме са се оженили, те се мъчат, страдат, без да разбират защо с т р а д а т . Като се оженят и им се родят деца, те не се разбират вече, гледат се накриво, не са довели един от друг. Сега вече разбират грешката, която са направили. Те пак страдат, но разбират вече, че са направили най-голямата глупост в света. Сега те виждат, че не могат да живеят едно и казват: „Не е ли глупост това, което направихме?“ Следователно всяко разбрано страдание или Всяко разбрано желание е глупост. Наистина, като разбере, че не може да живее само с едно желание, човек вижда, че това е глупост. Също така не може да се живее само с един човек. Да мислите, че можете да живеете само с един човек — това е все едно да мислите, че можете да ходите само с един крак или да работите само с една ръка. Сега — както и да разбирате или да не разбирате страданията, не се смущавайте. Всяко смущение е б у щ ъ р б на знанието, което човек има. Не се смущавайте, но различавайте нещата. Ще кажете, че някой човек има по-големи знания от друг. Знанието не се определя по количество. Някой човек за пример знае как да се облича, да вчесва косите си, да се отнася добре с хората. СМ кара велосипед, автомобил, да продава и купува евтина стока и т. н. Обаче предназначението на човека не е в това знание. И това знание е намясто, но има едно вътрешно знание, от което човек разумно се ползва. За пример: ако този, който се стреми да бъде с добре пригладена коса, знае значението на космите, той всякога ще се вслушва в тоКа, което приема чрез тях. Космите на човешката глава представляват антени, чрез които човек приема знания от висшите светове. Като разчесва косите си, човек поставя всяка антена на мястото ѝ. Ако космите на главата ви не са добре вчесани, възприемането се нарушава. Щом приемането на вълни от една станция е нарушено, това показва, че инсталацията не е добра. Следователно искате ли да живеете добре, бъдете внимателни към косата си. Вчесвайте добре коси-

230
Вш главата си и ги дръжте в порядък, за да може Божествена енергия да прониква в мозъка ви.

II тъй, приема ли правилно Божествената енергия В мозъка, човек дохожда до правилни разбирания за живота. За пример: мнозина искат да постигнат желанията си изведнъж. 'Сова Юъзможно. Наблюдавайте природата и ще видите как се извиват процесите в нея. Плодът изведнъж ли се развива или (Впепеино? Къде се развива семката или костилката на плода? Върво се посажда в земята, отдето, след дълъг процес на еволюция, Вие отново я виждате в плода на дървото. Искате ли да « ВиВсе отново,

семето трябва да потъне в земята. Пътят

Н г м е т о е от земята към клоните на дървото. Това наричат
В т а еволюция. Тъй щото искате ли правилно да се развива-
р, ще започнете от земята и постепенно ще вървите към кло-
пе. Искате ли да се развивате само на дървото, без да слиза-
в земята, вие ще имате само една опитност, само една въз-
бност. Искате ли да познаете пътя на последователното
Твитие, вие ще слезете на земята и о т т а м ще се качвате,
шю стигнете до върха.

Една мома се влюбва В един момък и се омъжва за него. Мо-
>т, когото е видяла за пръв път, представлява плода на дър-
[о. Като се омъжи за него, този плод пада на земята, дето се
сда. Тя казва: „Чудно нещо! Какъв беше моят възлюбен ед-
[реме, а какъв стана сега! По-рано беше облечен в червена,
|ка премяна, на вкус сладък, а сега е толкова горчив." Много
|сствено. Този човек минава през страдания, но ще дойде ден,
1то ще даде по-Вкусни, по-добри плодове. Когато се развива
кино, човек неизбежно минава през страдания, които ще
[оведат към истинската радост. Не се ли развива правилно,
:к пак ще страда, но ще се мъчи. Който се разбива правилно,
(й приема страданията с радост. Който не се разбива пра-
и ю, т ой се мъчи. Истинското страдание изключва всякаво
[ение. В него няма никаква корист. Щом страданието е при-
пкеио с мъчение, в него има нещо користо. Божествената
[Бов изключва всякаква корист.

Две млади моми от високо произхождение обичат един млад
тз. Той се намира в трудно положение, не знае как да разреши
Кроса. Момата, която първа се влюбила в него, е духовна, а
юрата е материалистка. Втората иска непременно да се
)жи за него. Тя казва: „Аз гледам реално на нещата. Обичам го
[скам да се омъжа за него." Първата мома отстъпва. Тя казва:
| мене не е Важно да се омъжа за него. Аз го обичам и мога да му
231

се радвам отдалеч. Наистина едно благо е за мене да го виждам
от време на време, но р а д о с т т а ми, че не го ограничавам, с ти
голяма от скръбта ми." Следователно тази мома има духовия!
връзка с момъка. Ще п и т а т е коя постъпка е права. От свое глс
дище всяка мома постъпва, право. Като духовно издигната, първата
мома е разрешила въпроса право; като материалистка, и
втората мома е постъпила право. В този случай не може да става
въпрос за някаква погрешка. Ако някъде става погрешка, и
това не е лошо. Защо? Защото всяка погрешка води към придо^
биване на по-голяма светлина. Човек греши, защото светлинин
та, в която се е движил, не е била достатъчна. Щом започне да
изправя погрешката си, светлината му се увеличава. Затова ка:н
вам, че всеки, който прави погрешки, е силен човек; който им

правя погрешките си, е два пъти по-силен. Изправянето на по*
решките представлява изиравяне на изкълчения крак или на ш
кълчената ръка. Докато изправяте крака или ръката на пяхш)
човек, т о й вика, плаче, съ-рди се, счита ви за свой неприятел.1
Защо? Малко сЙетлина има, не вижда доброто, което му прави
те. Когато кракът или ръ к а т а му се намести, тогава той ра.1
бира, че вие с т е му били приятел и се радва за доброто, коепи •
с т е му направили. Той се р>>а<|ва, че е пострадал, за да може да •<
запознае с такъв добър чобек.

Като знаете това, благодарете за страданията и пропш
боречията, които имате б живота си, защото всяко страдание
или противоречие крие в себе си едно велико благо. Затова,
и Псалмопевецът казва: „Господи, добре ми стана, че се наскър
бих." Който не разбира Бо^киите пътища, той всякога роптае
против съдбата си, проптив Бога, че му е дал страдания, сироч
машия, мъчнотии, а другите е облагодетелствал. Не, всички т-'
питания в живота на човека са предметно учение. Богатство>>
т о , радостите са пак предметно учение. Всичко, което се случва
в живота на човека, е за добро, но т о й трябва да се учи.
Мнозина искат да б ъ д а т богати, учени, силни, красиви, но на
могат да запазят тия блага. В това отношение те мязат на нош1
ни те пеперуди, които обиѡалят около светлината на някоя лампа,
блъскат се в нея, д о к а т о най-после платят с живота си. Как4
во остава от тяхната красива дреха? Нищо не остава. Те нямат
нужната разумност. Те трябва да се пазят, да не отиват там,
дето не им е мястото. Мьуго пеперуди са научили урока си. Те
бягат от светлината, но бягат и от хората. Те знаят, че мпо;ч!
от техните сестри са пострадали от любовта на хората. 11п
кои учени, за да задоволят сВоята любознателност и любов ким
232

Перудите, хващат ай с хвърчила, забождат ги на игли и ги пре-
Шрират. Не правят ли хората същото и със своите желания? Те
инат някое свое желание, забодат го с игла и го продават.
Следователно изяви ли се някое Ваше желание навън, не бър-
йте да го забождате на игла и да го продавате, но проникне-
дълбоко в него, да разберете вътрешния му смисъл и съдър-
'ние. Как ще познаете какво се крие в едно желание? По два
чина; или като го изядете, или като го посадите в земята.
то вземете костилката на един плод, вие можете да я счупи-
и да изядете съдържанието й, но можете и да я посадите в
мята, д е т о има всички условия да израсте, да цъфне и нов плод
даде. Тъй щото изядете ли желанието си, ще изпитате ня-
1сво удоволствие, но ще имате само едно разбиране за него.
(хадите ли го в земята, вие ще имате съВсем друго разбиране.
ка ще познаете целия път на неговото развитие. Ако ядете
реши, вие ще знаете какво нещо е черешата. Обаче ако поса-

те костилките на черешите, вие ще имате възможност да ужвате и на други хора, да се запознаете с тях и да създадете красиви връзки и отношения помежду си. Има една любов в Вста, при която човек се занимава само със себе си. Но има и друга любов, при която човек се занимава и със своите близни, то им помага и създава красиви връзки с тях. Чрез тази любов век дохожда до познаване на себе си, на своя ближен и на Бога. Смисълът на живота се заключава именно в това — да дойде до познаване на Бога. Да познаваме Бога — това значи да погиваме любовта. За да дойде до познаване на любовта, човек трябва да познава себе си, да познава и своя ближен. Всеки човек е буква на божествената азбука. Колкото са хората на Земята, толкова букви има тази азбука. Не изучавайте ли отделните букви на тази азбука, вие не можете да образувате срички. Щом не можете да образувате срички, вие сте лишени от възможността да авяте цели думи, с които да се разбирате. Само чрез Божествения език човек може да изучава Великото, което осмисля живота му. Вие можете да познаете човека, когато познаете всички хора, т. е. когато разберете съдържанието, което се крие в него. Отделният човек съдържа в себе си всички хора, животни, растения. Той съдържа в себе си и цялата природа. Затова имен-човек е наречен малка вселена или микрокосмос.

Следователно сам по себе си човек представлява някаква буква на Божествената азбука. Когато казваме, че някой човек върви по мъжка, а друг — по женска линия, имаме предвид силите в него, които го организират. Каквито и букви да са те, всички вие сте овчари, само че вълната на вашите овце е различна:

233

на едни е червена, а на други — жълта. Обаче и едната, и другата вълна се продават. Като съединят червената и жълтата) вълна в едно, образува се вълна с оранжев цвят. Това показва, че положението ви се е подобрило, станало е известно индивидуализирапе. Добре е понякога човек да се отдели от Цялото, от Божествения организъм, да разбере каква е неговата служба. Да се индивидуализира човек — това не значи, че иска да представи Цялото, но иска да се познае като част от Цялото, да разбере своя дълг към него.

Всеки човек е фабрикант, който изработва в себе си червени или жълти платове. Който върви по мъжка линия, той се нуждае от червени платове. Който върви по женска линия, той се нуждае от жълти платове. Значи отношенията между хората имат за цел да стане правилна обмяна между стоката, която те изработват. Колкото по-правилна е обмяната между хората, толкова по-силни са техните връзки. Онези, които вървят по мъжка линия, изработват в себе си жълтия цвят. Онези, които вървят по женска линия, изработват червения цвят. Когато

казваме, че никой не зживее за себе си, имаме предвид, че човек не трябва да се задоволява с това, което той сам е изработил. Той непременно трябва да влезе в отношение с онези хора, които изработват цвят, противоположен на неговия. Да остане човек сам в живота си, с-ъс своя цвят — това значи да бъде семе, паднало на пътя, между тръните или на камък. За това семе Христос казва: „Едно семе паднало на пътя, но птиците го изобали. Друго паднало между тръните, но те го заглушили. Трето паднало между камъните, но като не могло да хване корен, изсъхнало.“ Следователно ЗИ да се разбива добре, човек трябва да си създаде правилни отношения с хората. Жълтият цвят представлява доброто семе, което паднало на добра почва — в червения цвят — и дало плодове: е-р-ю 30, друго 60, а т р е т о 100. Така трябва да разбира човек живота, за да се ползва от добрите му условия. Не разбира ли живота в неговия дълбок, вътрешен смисъл, човек ще се намери в положението на търговец, който е изгубил всичкия си капитал и се връща дома си без пари. Няма по-страшно нещо за човека от това да се връща дома си, при децата и жената си, без пара в джоба си. Децата го посрещат отдалеч и казват: „Татко, хляб!“ Жена му поглежда към празните му ръце и въздъхва. Обаче носи ли нещо в ръцете си, целият дом е радостен. В първия случай мъжът се чуди как да се оправдае. Той или не е работил усърдно, или е ходил с приятели да пие, да се весели. Като се намери пред действителността,

той започва да лъже, че услужил на приятели

234

и че загубил всичко, което е спечелил. Не, смисълът на живоим не седи в удоволстването на човека с приятели. Като е до-н-л на Земята, човек трябва да работи, да се труди, да бъде Влзси и за себе си, и за своите близни. Един ден, като се вър-• Дома си, човек или ще бъде добре посрещнат от приятели-•)с и близните си, или никой няма да го посрещне — от него•виси. Всеки човек се връща от света и отива към Дома на своя М^вца, дето го очакват истинските му приятели. Докато чо-

1к живее само за себе си, никой не може да го обича. Щом е I .ш ъл между хората, т о ъ трябва да живее освен за себе си, още ц 1,1 цялото човечество. Само по този начин той ще се ползва Нр любовта на всички хора.

И тъй, влезете ли в света между хората, вие трябва да Върлите вашите светийски мантии, с които някога стеходите В| по горите, и да се впрегнете на работа. Кой колкото капи-Вл носи, трябва да го вложи в работа. Казва се за Христа, че Шожил всичкия си капитал между хората, да им покаже правия В ъ т — пътя на любовта. Днес Всички хора обичат Христа. За-Во? Защото се пожертва за тях да им покаже пътя на любов-

Вп. Христос не дойде на Земята за удоволствие, но да покаже
Ни хората как трябва да се живее. Мнозина не успяват в живота
си, понеже не проявяват доброто, което е вложено в тях.
Вруги пък страдат от голяма добрина. За пример: някоя майка
Впрада, че не може да храни д е т е т о си колкото пъти заплаче.
Вс, давайте на д е т е т о си само толкова храна, колкото да задо-
Воли глада си, но не и да се пресити. Трябва ли човек да желае да
Въде по-добър, отколкото е всъщност? За да има добри резул-
В а т и в живота си, човек трябва да бъде естествен, да прави
Всичко непринудено. Речете ли да пресилват нещата, вие ще
Вмате обратни резултати. Ще поканите един ваш приятел у
Вома си и ще се чудите как да го нагостите. На другия ден ще го
Иоканят на друго място и без да иска, той ще прави сравнение
между двата обяда и ще каже, че на второто място е бил по-
Вобре приет. Това не тачи, че т о й е непризнателен, но сравня-
Ва нещата. Искате ли доброто Ви да е намясто, направете го
Во отношение на такъв човек, когото никой не иска да нагос-
Впи. Той може да е последният сиромаш в света, но ще оцени
Щобротото, което му правите, и ще ви благодари. Докато мисли-
р1е само за приятелите си и за вашите близки, вие с т е още в
кръчмата на живота, в мястото на удоволствията.
Тъй щото искате ли да дойдете до съвършенството, за
което Христос говори, вие трябва да разбирате и себе си, и
Своя ближен. Като дойде приятелят ви във вашия дом да намес-
235

ти изкълчспия ви крак, благодарете му за услугата, която ЙЦ Ш
направил. Че ви е причинил болка — това нищо не значи. За вас I
важно, че т ой е наместил добре крака ви. Случи ли се да ви обв
рат, пак не роптайте. Знайте, че и в това се крие нещо вслм
ко. Изобщо — на всеки човек се дават такива изпитания, кепн
то го водят към познаване- на Бога. Да познаете Бога — това а
най-великото благо, което може да ви се даде. Заслужава чоВгИ
да пожертва всичко, за да познае Бога.

Като ученици вие т р я б в а да знаете, че всичко, което ся
случва в живота ви, е за добро. По-добре е за човека да изгуби]
богатството си, но да позиае Бога, отколкото да запази богапи
с т в о т о си и да не Го познае. За предпочитане е човек да не рс;||
лизира някои свои желания, но да познае Бога, отколкото да .ч|
реализира, да придобие някакви временни блага, но да не позна!
Бога. Ако е въпрос какво т р я б в а да жертва човек, за да прид<н
бие само едно Божие благо9 за предпочитане е да жертва ВрН
менното, а не Вечното. Човек трябва да различава благата, които
получава от хората, от тия, които получава от Бога. Изобщо
човек трябва да дойде до закона на различаването: да отде^
ля доброто от злото, човешкото от Божественото, греховното
от онова, което не е грях. Грехът внася заблуждение в

човешкия ум, а доброто го тросветява. Мнозина считат някои добри постъпки за погрешни. Това значи, че те са попаднали в неразбраното добро. Д о к а т о доброто не се разбере, мнозина го считат за грях. Затова казваме, че неразбраното добро е грях, а разбраното — добродетел. От Божествено гледище обаче всичко, което се случва в живота на човека, е добро, защото внася в ума му светлина. Чрез тази светлина той придобива Божиите блага — крайната цел на човешкия живот.

Съвременните хора и с к а т да имат големи придобивки: знание, богатство, сила, щастие и т. и. Това е невъзможно. Докапи 1 е на Земята, човек може да има само опитности. Истинските придобивки идат от друго място. Придобивките са резултати, а резултатите се виждат в другия свят. Знайте, че това, което става на Земята, е определено от другия свят. Нещата не стават по желанието на хората. Не може ли нещо да не стане? Не може. Щом нещо става, колкото и да е нежелателно за хората, не може да се отмени. Искате ли да нарисувате една картина, ще я нарисувате с всичките й подробности. Не може ли да се нарисува в общи черти? Може и в общи черти да се нарисува, но тя още не е завършена. Всяка картина има смисъл, когато е напълно завършена. Само тогава може да се говори за нея.

236

Като не разбират смисъла на живота, хората постоянно ^Лплакват. Някой казва, че къщата му била малка. Той трябва ^Влагодари за малката къща. Ако къщата му беше голяма, то й № м щеше да обърка работите си. „Ама пари нямам.“ Ако имаш МНОГО пари, ти щеше да потънеш в океана. Като нямаш парите, и да паднеш в океана, ще изплуваш и знание ще придобиеш. „Пари нямам.“ Благодарите, че нямаш знание. Ако имаше знание, ти щеше да направиш големи дългове. Вълкът, лисицата имат много род знания, но плащат с живота си.

Един ден една лисица влязла в курника на един богат селянин от село Николаевка, Варненско, и удушила 12 кокошки. Тя тачила кокошките на крака си и в момента, когато се готвела да излезе навън, предните й крака попаднали в един капан. Понеже кокошките на този селянин често били нападени от лисици, той се принудил да тури капан в курника. Лисицата започнала да се оглежда: отде може да излезе, как да освободи краката си от капана. От време на време поглеждала към кокошките, но те не я интересували вече. Тя мислела как да се освободи. Като дошла до курника и видяла лисицата, стопанката си казала: „Сега вече няма спасение, ще платиш с кожата си.“

Друга лисица влязла в един курник, удушила няколко кокошки и спокойно излязла навън. На пътя обаче я срещнал един овчар. Той тъмнината не могъл да види какво е това, което върви, и рече: „Речец го.“ Той забелязал само, че нещо космат пристъпва бавно,

страхливо. Той дигнал тоягата си и я стоварил няколко пъти
Върху косматото същество. Оказало се, че това, което се
търколило мъртво на земята, била същата лисица, която уду-
цшла кокошките на селянина.

Днес много хора се намират в положението на тия лисици,
влизат В курника на сВоите съседни, обират ги и си излизат,
да подозират, че на Вратата е поставен капан или някой
чар ще ги срещне и с тоягата си ще ги повали на земята. Как-
о ще стане с тях? Те ще станат за смях на хората. Защо? Защото
не играят никаква оригинална роля, но подражават на роля-
а, която лисицата играе, В това отношение те са актьори,
оито могат само да декламират, да повтарят това, което
ругите са създали. Те могат да пресилват, да преувеличават
ещата, но сами нищо не могат да създадат.

Кое е по-добро за вас; актьор ли да бъдете или овчар; музи-
ант ли да бъдете или художник; оратор ли да бъдете или човек,
който посочва пътя на заблудените пътници? Това са ред
професии, които хората извършват в сВета. За предпочитане
е човек да запали свещта си и да излезе вечер на кръстопътища-
237

та, да търси заблудени хсзра и да им посочва пътя. После шн1
може да стане актьор, д:а играе чужди роли на сцената. Ч|»
запалената си свещ, т. е. чрез своя ум, човек намира ония х с Д
които са объркали пътя с и . Той им помага, за да създаде с Я
трайни, красиви връзки. С"ъс своята запалена свещ Бог излиза 9
чер да търси ония души, к о и т о са объркали пътя си, и да ги (И
веде в пътя на спасението. Какво представлява нощта? Под
та е времето, часовете на страданията, когато човек е < ;Л
когато освен Бог, никой друг не може да му помогне. Види Д
свещта на Бога, чуе ли Неговия глас, човек излиза от нощта н1
живота и за него наставя сбетъл, ясен ден. Той знае, че има к<Я
да мисли за него, има кой да му помага.

Казано е в Писанието: „Използвайте деня, защото иде ноЦГ
когато никой не може да Ви помогне." Лнес Бог е запалил сНсии
та си, за да отидем при И-его. Хората се страхуват от Бога ^
да не ги съди за греховете им. Не, Бог никого не съди. Като ония
дете при Него, Той само ~иде ви попита какво с т е научили мя
Земята. Колкото и да с т е гадали, колкото и да с т е се каляли, ни
Бога е важно да с т е придобили знания.

Следователно да разберете отношението на разумност!
та към живота — това зна чи да разберете Великата ЛюбоВ, ога
която произлиза животът. Разбирате ли любовта, вие ще мо!
жете правилно да използвате живота. Като разберете жив<>1
та, бие ще можете да се ползвате както от положителнипн*.!
така и от отрицателните му прояви. Казвам, че не трябва д;т
се критикувате. Защо? Заилото като не знаете как да се кри-!

тикувате, вие взаимно си причинявате вреда. Ако с т е майепт I
ри в критиката, свободно можете да се критикувате. Като сеГ
критикувате, все ще научите нещо. Ама някой пакуцвал малко.
Нищо от това. Той е набехпал крака си, затова покуцва. Ще дойЛ
де лекар и ще оправи крака. му. Еди-кой си пък недочувал добро,
Нищо от това. Той е оглушал малко, ще дойде ден, когато ик-
прочуе. Какво лошо има в пизва, че някой не знае да пее, да свири
или да рисува? Какво лошо има б това, че някой не знае никакви I
езици? Това е въпрос на време. Ще дойде ден, когато човек им
научи всичко, което днес н<< знае.

Сега — като казвам да не се критикувате, имам предвид
вашето време. Вие имате ъажна работа, която трябва да свършите
навреме. Не я ли свършите навреме, ще страдате. Мислите
ли, че като се занимавате с погрешките на хората, ще ги
изправите? Първо свършете своята работа, а после изправяйте
чуждите погрешки. Не е лошо да критикува човек, но майст
о р трябва да бъде В крипндката си. Добре е да разтриваш бол-
238

На ръка на ближния си, но трябва да знаеш как да разтриваш.
миппор трябва да бъдеш. Ако си майстор, болният ще каже:
Йюго ме боля ръката, но благодаря, че ме разтри, оздравях."
Лздравее ли ръката след разтривката, болният ще каже: „Съ-
Нливам, че ти дадох да разтриеш ръката ми. Вместо да ми по-
«шеш, ти ме осакати."

Тъй щото не е въпрос да отричаме критиката и одумване-
11, но който практикува това изкуство, той трябва да бъде
^шетор. Не е ли майстор, той ще одумва, но и него ще одум-
пи и б кран на краищата никой ник< >го няма да изправи. Често
НИ слушал как двама души се разправят. Единият казва: „Не ис-
•м ум да ми даваш." Другият казва: „И аз не искам ум от тебе."
К.ппч ги слушам, аз пък казвам на първия: „Ти имаш много ум, но
I)насш как трябва да постъпваш." На другия казвам: „И ти
пм.пи много ум, но не можеш да отстъпваш." Да постъпваш доб-
— това значи да знаеш в даден случай колко и кога да се о т с т раниш.
Да отстъпваш — това значи да предвиждаш кога да се

•Шдалечиш от известна опасност. Преди да е дошъл стража-
|нпп при тебе, ти трябва да се отдалечиш от мястото си. Не
•кай стражарят да дойде при тебе, да ти каже да отидеш на
Иругата страна. Още преди да е дошъл той, ти трябва да изправиш
погрешката си. Тури ума си на работа, да се развива!

И тъй, искате ли да изправите някоя своя погрешка, записвайте
всичко в едно тефтерче и вечер, преди да си легнете,
Ипправете една равностметка какво с т е казали по адрес на няк< >-
Но и вижте след тоВа дали казаното е вярно. Ако е вярно, рад-
Нпйте се, че сте казали истината. Ако не е вярно, изправете 1тагрешката си.
Правете това всеки ден, да коригирате всичките

си погрешки. Човек не трябва да задържа в себе си нищо Криво, нищо нечисто. Той трябва да пречисти своя ум и своето сърце от всички утайки и примеси, да дойде до онова първично естество, което граничи с идеалното, с красивото б света. Законът на любовта изисква от човека да говори истината. Зло или добро говорите за човека, стремете се да бъде истинно. Любовта изисква от човека каквото прави, да е за слава, за негово добро, както и за доброто на неговия ближен, ова значи разумно отношение на жълтия цвят към червения.

ЦЕННОСТИ НА ЛЮБОВТА

Размишление

Човек дава цена на следните три неща: на живота, който има, на знанието, което придобива, и на свободата, която му е дадена. Човек едва сега започва да оценява живота, който има. Да оценяваш живота — това значи да го разработваш. Животът представлява материал, който всеки човек трябва да работи, както домакинята изработва вълната. Тя я изпират (прида, тъче и после шиет от нея различни дрехи. Не я ли огъват?*) ботва, тя няма с какво да се облече. Съвременните хора се събират, понеже заедно работят и си помагат едни на други. Оня, който в духовно отношение човек сам трябва да обработи вълната, сам да я изпреде и изпгъче, сам да си ушие дрехата. Днес голяма част от хората се намират в първата фаза на живота си, мислят само за ядене и пиене и казват; „Човек трябва да си поживее. Това ще му остане." Какво разбирате под думите „да си поживее човек"? Ако човек си поживее и изгуби здравето си, какъв смисъл има този живот? По какъв начин се отличава болният от здравия? Болният всякога има нужда от помощта на близките си; здравият не се нуждае от тяхната помощ. Болният иска (да му помагат; здравият иска да помага. Болният е слаб като дете, което всякога се нуждае от помощта на майка си. Ако някой знае как да кърми детето си, то всякога ще го излага на страдания. Ако през време на бременността си майката се тревожи, това ще се отрази вредно върху живота на малкото дете. Ще кажете, че това се отнася само за бременната майка. Не, това се отнася за всеки човек. Всички хора са бременни и новият, с Божествения живот, който тежда. Ако постоянно се тревожат, те внасят дисхармония в своя живот, с който са бременни. Да се тревожи човек — това не значи, че е лош, но той още не е организиран силите на своя организъм. Каква е разликата между лошия и добрия човек? Някой мисли, че е много добър, а друг мисли, че е лош човек. Лошият човек е мързелив, хитър. Той гледа да мине с най-малко мъчно гии и разходи. Той обича да използва труда на другите хора. Добрият човек е работлив, не се ползва от чуждия труд, нито пък си служи с насилие. Той не нарушава великите закони на природата и на Битието.

240

,14 к

Понеже съществуват два вида хора в света — добри и лоши, различаваме и два възгледа върху живота. Едни хора поддържат възгледа, че без насилие не може да се живее. Да прилагаш Век насилието — това не значи, че той е силен, Силен човек е Биншизи, който прилага законите на живота, на знанието и на свободата. Силният човек работи с мисълта си. Без никакви оръжия той може да се справи с най-добре и модерно въоръжен Вой-

; . Достатъчно е да концентрира мисълта си към този вой-
 . ла да може да стопи пушката му и куршумите му да изгър-
 р, без да причинят никаква Вреда. Силна е човешката мисъл!
 Може да действа на хиляди километри разстояние, когато
 пияните достигат на един-два километра. Като знае сила-
 К на своята мисъл, човек трябва да я упражнява в живота си.
 ри тоба от него зависи дали ще прилага мисълта си за добро
 и) за зло. Ако с мисълта си човек воюва със злото, с греха —
 р!1 щ е на прав път. Не е достатъчно човек само да се произнася
 •и как живее, добре или лошо, но той трябва да изправя свои-
 р погрешки и слабости главно със силата на своята мисъл. Не
 •зайте да се произнасяте, че някой човек е крадец или прес-
 [ншк, но първо мислете върху кражбата и престъпленията
 ;ората и тогава кажете мнението си.

Може ли да се нарече крадец онзи, който къса плодове от
 :твената си градина? А кой може да нарече собствени дър-
 ,а тия, за растенето на които светлината, топлината, Вла-
 1а, въздухът и почвата са взели голямо участие?

Един цар решил да изпита министрите си, да види с каква
 мност и с какво сърце разполагат. За тази цел т о й разделил
 лпбото си на десет големи области и на всеки министър
 по една област да управлява, а сам той заминал за странст-
 I Няколко години след това т о й се върнал в царството си, но
 юоблечен във вид на беден, окъсан просяк и посетил всички
 ой министри. Като влязъл в една от градините на своите ми-
 стрите да си откъсне един плод, веднага дошли слугите на ми-
 [стър и го изпъдили на улицата, под предлог че крадец е вля-
 \ вътре. И десетимата министри се отнесли към него по съ-
 }я начин. Те го нарекли крадец, престъпник и му подписали
 щсъдата — да бъде изпъден вън от пределите на царството
 Като изучава природата, човек се натъква на два порядъ-
 : човешки и Божествен. В човешкия порядък има падане и стане,
 скърби и радости. Той е порядък на вечни промени. В то-
 порядък нещата постоянно се рушат и съграждат. Божест-
 Гшът 14 Л^Аийш 241

Веният порядък обаче е п о рядък на вечна хармония и единстЛ
 Там няма резки промени. .Дойде ли до този порядък, човек пп
 вилно се развива. Там процесите се извършват, както в прир!
 дата. Там работи висша Разумност. Посадите ли семето в а
 мята, то покълва, расте, цъфти и плод дава. Тези промени 4
 извършват правилно, без никакви спънки и противодействия!
 вследствие на което все чко е красиво и хармонично. Следпв!
 телно когато работите з!а човека не вървят добре, той живя
 в човешкия порядък. Върв*гт ли работите му добре, т ой жиГ
 в Божествения порядък, Й света на вечната хармония и к р А
 та. Кпто съзнава това, човек трябва да воюва за възстановиш

не на Божествения порядък в света.

II 1.1 >м е дошъл на Земята, човек все трябва да воюва с н я И
го. С кого ще воюва? Със з л о т о . За да воюва със злото, т ой т| >>П
ва да разбира е с т е с т в о т о му, да знае как да се бори с него. 1'чн1
от свойствата на злото е това, че като се допре човек до н!
го, губи част от живота си, както топлото тяло губи част пД
топлината си, като се допре до някое студено тяло. Следоя
телно както студеното тяло взима от топлото, без да даН
нещо от себе си, така и х л о т о всякога взима, без да дава. И лмя
ният живот на човека се отличава със същото свойство: в.ш
ма, но не дава. Наистина човек, който живее изключително 1
своята личност, казва: „Аз да взема, че каквото ще да с т а в а
Дойде ли до този живот, човек трябва да работи върху и-н!
си, да подчини личността си на Божественото. Не я ли подчш
ни, злото ще се вмъкне в него и ще го разруши.

Синът на една вдовица се оженил за една млада, красива мН
ма. Свекървата не обичала снаха си и постоянно търсела случая
да ѝ напакости. Да я бие не се решавала, защото снахата Пи
силна, здрава жена. Свекървата често си говорела: „Защо ро< Л
и отгледах този син, да го дам в ръцете на тази чужда жена <п
му заповядва?" Един ден тн намислила да отрови снаха си, да В
освободи от нея. За тази цел омесила прясна питка със сирсЛ
турила в нея малко о т р о в а и я опекла добре. Тя занесла п и т Л
та на снаха си и казала: „Ал>ще, омесих една прясна питка със <и
рейс. Хапни си от нея, да. придобиеш сила. Днес много работш
трябва да се подкрепиш/' Понеже снахата имала още малко \щ
бота, взела питката и я турила настрана. В това време сдЛ
просяк похлопал на врата-та и поискал малко хляб. Снахата в™
нага излязла и дала п и т к а т а на просяка, като си помислила: „НИ
дам питката на този бед ей човек. Аз Всякога мога да си напра1Я
такава питка, а т ой не може." Просякът турил питката б т о я
242

(.пп.) и продължил пътя си. На пътя някъде го срещнал един път-
•ик, който умираше от глад, понеже идвал от далечен път. Той
крил просяка и го запитал: „Можеш ли да ми дадеш парче хляб?
Ншрам от глад." Просякът веднага извадил питката от тор-
Нпа си и му казал: „Заповядай, хапни си сладко и бъди благодарен!"
11ътникът изял питката, но с това заедно намерил смъртни
си. Какво излязло накрая? Пътникът не бил друг някой, а си-
вът на лошата свекърва. Значи иска ли човек да направи зло на
ого, т ой го прави на себе си.

| Сега, като знаете свойствата на греха и на злото, не се
Винете от тях, но ги изучавайте. Не е достатъчно да знаете
I дм>> > едно от свойствата на греха и на злото, но трябва да зна-
гтс всичките им свойства. Чрез злото и греха човек се отдале-
шНа от своя идеал, от Бога. В първо време злото се стреми да

В убеди, че той може да направи всичко, че той е всесилен, док.мпо помрачи ума му. Щом умът на човека се помрачи, лесно е №е да се отдалечи от Бога. Като го бърже добре, злото отива 111)I •човека и му казва: „Познаваш ли кой съм? Знай, че ти не си Ежаква сила, аз съм т в о я т Бог, на когото трябва да се подчиняваш. Каквото ти заповядвам, ще ме слушаш." Като се види б

Нова положение, човек казва: „Няма какво да се прави, заповед е Нова. Ще изпълнявам всичко, каквото ми се казва."

Съвременните хора често изпадат в нектите на злото и III греха и се чудят защо е допуснато злото В света. Те се натъкват на противоречието: Как може злото да се промъкне б

Шета, щом всичко е създадено от Бога? Наистина всеки подтик е от Бога, но начинът на реализирането му не е Божест-Вги. Подтикът в човека да яде иде от Бога, но каква храна да ут яребява и как да се храни — това човек решава. Човек сам се г Иел да отглежда кокошки, агнета и като пожелае да си хапне Ъкоше или агнешко месо, изважда ножа и ги коли. После ги гот-Ви по различни начини, с различни приправки. Кой е научил чове-1.1 да коли домашните птици и овце и да ги готви? Той сам е итиъл до това изкуство. Бог никога не е учил човека как да коли Б как да готви. Човек не трябва да търси начини да се оправда-Н, по т о й трябва да има ясна представа за нещата, за произхо-Вп им, за причините, които ги предизвикват.

Какво представлява грехът? Грехът е едно верую, през кое т о е минало цялото човечество. Грехът е създаден от разумни същества, които са живели В далечното минало. Те са оста-или своето влияние на следващите поколения, вследствие на ето ние виждаме греха и в нашите времена. Днес всички хора 243

грешат. Ние казваме, че чобек греши по атавизъм. Ла, не е ла н човек да се бори със с в о и т е атавистичии склонности. Един виден мисионер-християнин отишъл на един осш|я във Великия океан, между човскоядии, да им проповядва Хр1товото учение, да ги обърне към Христа. След неколкогодши(усилена дейност той успя_л да обърне много от тях към Хрис — б правия път. Случило се по това време, че една от нови християнки, 80-годишна >Зсена, заболяла сериозно. Като помя лила, че няма да живее повече, тя извикала един свещеник у д I си да я изповяда. Обаче т я : не се изповядала, но му казала: „ О т «ще те моля да ми доставиш една малка ръчичка на някое дени Мисля, че като изям тази ръчичка, свършено ще се излекувани Какво показва това? Това показва, че макар и обърната към ХрмЯ та, тя не може да се откаже от детската ръчица, т. е. от кД нибализма. Не само тази Ясена се е върнала към своето минаД верую, но и всеки човек, въпреки убеждението си, че е хриеппни нин и не яде месо, Все пак иде прояви своето старо верую. ЩЯ

се види в някакво затрудн. еزشе, т о й казва: „Ако се намери опни къде една детска ръчица, -аз непременно ще оздравея и работя те ми ще се наредят."

И тъй, да се връщате към канибализма — това не е никакм морал, никакво ново учение. Истински морал е този, който **VII** държа през всички епохи. За пример: ако днес някой мъж се <н! мели да обича и друга жен а освен своята, считат го за неморя лен човек. Какво ще кажете, когато един брат обича четири те си сестри? И те са жени. Има ли право този човек да обши тия четири моми? Чий закон е любовта: на Бога или на човекЛ Казано е в Писанието, че двоеумният човек е непостоянен I своите пътища. Тогава може да се каже, че и двусърдечнинга човек е двоеумен б постъ-пките си. Когато говорим за мъже и жени, пие разбираме д в а т я принципа: мъжки и женски. Следова телно когато се казва, че ч.овек не трябва да има две жени или двама мъже, разбираме, че не трябва да има два ума и две сърца Работите на всеки човек,, който има два ума или две сърца, ш винаги объркани. Всеки чо век, който има два ума или две сърца се раздвоява. Раздвои ли се;, т о й се отдалечаба от Бога, защото умът му се помрачава, а с ъ р ц е т о му се разколебава. Мнозина се стесняват да говорят за любовта. Няма заип да се стесняват. В любовта няма никакъв грах. Казано е б Пис;н нисто: „Бог е Любoв." Любовта е от Бога. Всяка любов, която! повдига човека, иде от Бога. Любовта се проявява в даване и във взимане. Когато б люб о в т а си човек дава и б даването си * < 244

в и/а — тази любoв е Божествена. Ако някой е обичан от ня- •и е заставен да взима — и тази любов е Божествена, но ако шмата се повдигат. Има случаи в живота, когато човек мора бъуе спасен не само от ближния си, но и от дърво, камък, тно. В дадения случай той Взима нещо от камъка или от пшо, както от човека.

ама млади американци отишли да видят Ниагарския во- |п. Те влезли б един хотел да си починат, дето пийнали по- . отколкото трябва. Като се развеселили, те се качили на Би лодка — да се поразходят по горното течение на водопа- **K1o** невнимание закарали лодката доста близо до падащата H1 и незабелязано се спуснали по течението й. От силната - [11 \< >дката им се разбила, но те могли щастливо да се спасят: •пият от тях стъпил върху една от дъските на лодката и се ми |вил на водата да го отнесе на спасителния бряг. Вторият Вчс скочил върху една голяма канара и останал там, докато 1 дойде помощ отвън. Хората, които били в хотела и около 1и |< >пада, се събрали на съвет да обмислят как да им помогнат. Вчи първият получил нещо от дъската, а вторият — от ка- ',B|p.1П13.

Тъц щото когато говорите за живота, за любовта, разглеж-
р т с ги принципиално. Разглеждате ли нещата от лично ста-
Нкнде, вие с т е в областта на временното. Разглеждате ли ги
Винципиалпо, вие сте в областта на вечното. Ако един сверим
дойде в дома ви и обикне дъщеря ви, мислите ли, че т о й ще
Напакости? Не, т ой ще я повдигне, ще внесе в ума й нова ми
Вл. ново разбиране. Добрият, светият човек не може да при-
Ннява пакости на хората. Той може само да раздвижи съзиани-
Впо на човека, да го пробуди, за да види ясно, че е попаднал в
В>ив път. Понякога човек се срамува от себе си. Защо? Срещнал
г-Нна пътя си някой светия, който със свещта си е осветил жи-
К>та му. От този момент той вижда ясно, че не живее добре и
Н срамува от постъпките си. Ако светията дойде със свещта
•и и посочи погрешките на дадена култура, престъпление ли
Върши той? Някои художник си въобразява, че е гениален. Той
Влага картината си на изложба и мисли, че всички хора ще се
Възхитят. Обаче един прост човек гледа картината и казва на
Вудожника: „Има нещо, което дразни окото ми. 11е ми сехарес-
В нещо в картината." Ако художникът е разумен, ще се вслуша
!

забележката на простия човек и ще види, че т ой наистина е
ил прав. Човек трябва да носи велик морал б себе си, да бъде
(шзходителен към всички хора, както е снизходителен към се-
245

бе си. И ученият, и прост и я т имат право да дават мнетн-пи
си. Разумният ще ги изслуша и ще отдаде правото на единия оА
тях.

Като ученици вие трябва да бъдете снизходителни **еднш**
към други, да не се съдите. Някой върви по планината и се у<н
ри в един камък. Трябва ли <<да го съдите за това? Погрешката ш
с в камъка, пито в този, к м й т о се е ударил. Камъкът е на мм
т о т о си, а този, който Върби по планината, т о й трябва ч€
внимава къде стъпва. К а т о види някой камък, т о й трябва •м
повдигне малко крака си, с|а прескочи камъка или да го заобикД
ли. Когато някои хора от "източните народи отиват на Запад
силно тропат с краката си — отдалеч се чуват. Защо вървят
толкова шумно? Защото т е х н и т е улици не са павирани. Ко.чш
то западните хора отиваяп на Изток, спъват се на много мея
та. Защо? Понеже не са привикнали да вървят по непавиранш
улици. Тъй щото ако търся) те някаква погрешка в самите хора
вие няма да я намерите. П огрешката е в павираните и непан
раните улици, а не б с а м и т е хора. В далечното минало улициня
не са били павирани, к а к т о са днес.

Съвременните хора се натъкват на противоречия, вследя
твие на което често се езгват В живота си. В това отношя
ние противоречията им и-с са нищо друго, освен камъни по улц|

ците на техния минал живот. Значи те се блъскат в камъните т. е. във възгледите на евюето минало. Срещате един човек 4 добро, с широко сърце. Ко-гато срещне на пътя си мъж или ж<.*<< на, т о й се усмихва, но ведъшга се натъква на своите стари вън гледи и започва да свива у<:тата си, да приема строго изразо* ние. Защо? Много бил дал на хората и се страхувал да не го обви; нят в нещо лошо. Какво лошо има в това, че някой извор е дал .много вода? Щом водата е чиста, нека тече колкото може по[вече. Ако изворът има малъо вода, малко дава; ако има много в<ц да, много дава. Има ли някакво престъпление в това?

И тъй, що се отнася <<ао любовта — бъдете искрени в нея Любовта изисква от човека искреност и чистота. Тя не търпи никакви примеси, никакви л е т н а върху себе си. Не петнете лкн бовта! Видите ли, че няко й млад човек говори с жената на сво] познат, приятел или брат, не хвърляйте никакво петно Върху тях. Ама т ой я погледнал особено мило. Накриво ли трябва да н гледа? Знаете ли, че всяка постъпка, всеки поглед на човека са фотографира от невидимия свят? Там държат сметка за всеки крив поглед на човека. Дами човек е отворил много очите си, или ги е затворил — т ам се държи сметка и за това. Срещате 246

и р никой човек със силна светлина. Вие веднага затваряте Ит- си. Защо? Силна е светлината на този човек. Срещате I някой с малка свещица, а вън е тъмно. Какво ще направи- **КЦс** отворите очите си широко. Няма нищо престъпно б ' че някой много отворил или затворил очите си. Поняко- **Ввват** на човека да отваря очите си на четири. Значи той <<|бва да бъде внимателен, да се предпазва.

I Всички трябва да знаете, че в любовта няма престъпление. Вовта повдига хората. Това, което ги съсипва и унищожава, млюбието. Дето съществува безлюбие, там всякакви пресиления стават. Лето е любовта, там цари радост и Весе-

ш Виждате как някой грижливо чисти, глади, храни коня си, шо? Защото ъо обича. Ще кажете, че този човек обича коня В се грижи за него, а не се грижи за децата и за жена си. Не, тл обича коня си, той непременно обича и децата си, и жена > Щом храни коня си добре, т ой ще храни и децата си добре. Ъбратно: щом обича децата си и ги храни добре, т о й ще се (шки и за коня си и ще го обича. Прави ли човек разлика б лю- Цпа си, той не изявява истинската любов. Истинската лю- К не прави разлика между съществата. Кое застави Христа II лезе на Земята, да вземе греховете на хората върху себе си и ц ви спаси? ЛюбоВта, която живееше в Него. Христос трябва- р да се нагърби с велико търпение, за да освободи хората от ргховсте им, в които бяха потънали. Каква е задачата на съвременния човек? Да помогне на себе

, да се издигне, а по този начин да помогне ц на цялото човечество. Като издига себе си, човек помага и на ближните си. Матно: като помага на ближния си, човек повдига и себе си. ите ли, че някой човек помага на бедни семейства, не му прече. „Дма т о й е женен, има деца и жена, за тях трябва да се ижи.“ Нищо от това. Грижи ли се за чуждите деца, т ой непременно се грижи и за своя дом. „Ама те не заслужават.“ Не, Всеки ек има право да се ползва от Божиите блага. Какво ще каже за себе си? Вие заслужавате ли да ви грее Слънцето на плани-
"з? Заслужавате ли да се радвате на красотата около вас?
м с т е дошли тук, вие заслужавате това благо, но и другите
ра го заслужават. Бог не прави разлика между душите.
Мнозина се стремят към придобиване на богатства — ка-
о блага на живота. Не, богатството не е благо, но условие,
овек може да бъде убит за богатството си. Богатството не
благо, но и сиромашията не е нещастие. Те еа условия. За пред-
•тане е някога човек да бъде сиромаш, а не богат. Като си-
247

ромах т ой ще бъде без раница на гърба си и свободно ще се дНщ
жи по всички планински &1>рхове. Сиромашът се оплаква, че \\\>т
скъпи дрехи като богатия. Какво ще кажат тогава птиците I
животните, които през целия си живот носят само една сцш
ха? Едно трябва да знаете: истинска дреха е онази, която с и|
тъкана от красиви и светии мисли и чувства. Всеки човек трпЛ
ба да си изтъче такава дреха именно и с нея да се облече.
Един баща изпратил сина си в странство да учи. Които (]
връщали от чужбина, отибали при бащата и казвали: „Твоят < ц
не учи, живее разпуснато. " „Ще се опраби, всичко е до време
,Ама т ой краде, лъже.“ „Ще се опраби, всичко е до време.“ В п и !
мата до сина си обаче т о й пишел: „Синко, кой как дойде оп
странство, все те препоръчва. Аз вярвам, че човек ще станеш]
Гледай да оправдаеш в я р а т а ми, човек да станеш!“ Като краче I
лъже, човек се учи да мисли. Чрез кражбата и лъжата т ой рашу
ва мисълта си, но този м е т о д на работа е отживял времет!
си, заради което днес се преследва. Днес кражбата и лъжата я
считат за големи престъпления.
Някога живял един голям лъжец. Един ден султанът го шНц!
кал при себе си и му казал: „Каж ми една лъжа.“ „Вече не се запш
мавам с лъжи, но като искаш, не мога да ти откажа. Обаче за <п
те излъжа, трябва ми такъми, инструменти, които струват
триста лири. Лко ми дадеш т р и с т а лири, ще отида да търся
тия такъми и ще се върна да ти кажа една лъжа.“ Султанът мИ
дал триста лири да купи такъми за лъжата. Лъжецът Взел пари!
те и заминал за Цариград. След известно време той се върши
при султана и му казал: „бЕе можах да намеря никакви такъми!
Султанът го погледнал с недоверие. Тогава той казал: „Тази

последната лъжа, с която <:и послужих. Не, лъжата не се нужда от никакви такъми."

Съвременните хора т е к а т да се освободят от лъжата от кражбата, за да заживеят добре. За да живеят добре, те с нуждаят от знание. Като- алхимици те трябва да превърна лъжата в истина, кражбата — в благодеяние. Всички престъпления, които човек е извършил в миналото си, днес трябва (ги изправи. Ако някога е бил крадец, днес трябва да даба; ако някога си е служел с лъжата, днес трябва да говори изключително истината. Ако е говорил лошо за хората, днес ще говори доС ро. Тъй щото не се осъждайте, но изправяйте погрешките си. Като видя, че някой човек греши, аз не го обвинявам, но казвам Ти си добър художник, но с и направил една погрешка в картината си, която непременно трябва да изправиш.

248

Един виден гръцки художник нарисувал един хубав портрет, ВтестВс-па големина. Един общар посетил изложбата, за да Ви този портрет именно, и намерил една малка погрешка — •Впо В общата. Той обърнал Внимание па художника за направи от него погрешка. Художникът Веднага Взел четката и ВраВил погрешката си. Общарят се насърчил от това и за-Виал да прави бележки на художника върху устата, носа, веж-К|С на портрета. Обаче художникът му казал: „Тези забележки ямат място. Що се отнася до забележката върху общата, Л имаше право, понеже си добър общар, но други бележки не В к сш да правиш."

Като ученици поставете си задача да създадете 8 себе си ВпВа мисъл. Върху какъвто и Въпрос да ра чсъждавате, винаги •Поставяйте нещата. Поставете пред себе си и доброто, и • т о — и тогава се произнасяйте. Вие искате да решавате Йъп-Вситс бе;* оглед на злото. Ме, в сегашния порядък на света <.|ой-В т о и злото са преплетени. Те не могат едно без друго. От Върлите ли злото, доброто не може да се прояви. Злото е огъ-Нип в живота. В 1875 г. в Чикаго една крава ритнала една запале- 15ещ, от която се запалил целият град. Голямо зло е причини-поза пожар. След това Чикаго бил отново построен, обаче расив, отколкото е бил по-рано. Във Време на пожара един таш срещнал един работник и му казал: „*Давам ти 250 000 ра, ако влезеш В къщата ми и извадиш навън касата ми." Ра-никът погледнал към огнените вълни, които обхващали къ-•а на богатата, и казал: „И по-голяма сума не може да ме нака-І вляза в къщата т и . " Защо не искал да влезе в къщата? Голя-\о е огънат. Има обаче случаи, когато огънат е полезен. Същото може да се каже и за злото. Злото е сила, която, зребена намясто, носи голямо благо за човека. Не знае ли как употреби, тя е нещастие. Който не може разумно да изба

злото, т о й казва: „Злото трябва да се махне." Не, ще ту-
злото на работа! Дойде ли злото при тебе, ще го туриш
)рба на доброто. Ще дадеш гемобетс* В ръцете на добро-
ще възседнеш злото и ще тръгнеш на работа. Ако не ту-
върху коня си седлото и гемобетс на доброто, т о й ще те
:се, дето не желаш. Едно време хората мислеха, че като
чнат да хвърчат из Въздуха, сВетът ще се опраби. Като за-
(аха да хвърчат, те видяха, че не излезе, както са очаквали.
_.път не само че не се оправи, но с хвъркането заедно дойде
•Юздите (тур.). — Б. р.

249

и злото. Днес те се чудят как да се избавят от това зло. Кднв
трябва да знаят хората: само любовта може да оправи свенЩ
Следователно без любов с в е т ъ т не може да се оправи. Без мия
рост знание не може да се придобие. Без истина свобода не ма
жс да се реализира.

И тъй, когато ви посети някоя мисъл, някое чувстВо или
някакво желание, не бързайте да ги реализирате. Чакайте им
вестно време — да чуете гласа на доброто в себе си. Този гл;ш
ще ви каже какво да правите. В човешкия живот има две течш
мия: едното течение е на доброто, на истината, а в т о р о т о *
на злото, на лъжата. Съществата, които са свързани с първш
то течение, всякога говорят истината. Човек трябва да <"^
вслушВа б думите и с ъ в е т и т е на т и я същества. Второто пи-
чение с свързано със същесгВа, които всякога си служат с лъжата.
Не се свързвайте с в т о р о т о течение, за да не страдате
Едно време Бог изпращаше пророци до израилските царе — иц
им кажат, че това, което Йършат, не е право. Като изпълнява*
ха волята Божия, пророците излагаха жиВота си на смърт. Въп
реки това, те изпълняваха волята Божия. Тъй щото каже ли ви
Бог да отидете някъде, вие трябва да изпълните волята Му. I !<•
ви ли праща Господ, не отиВайте нито при царете, нито пра
обикновените хора да им гоВорите.

Сега — да се върнем къ-и основната мисъл. Когато искате
да съдите някого, съдете гю, но за основа на съдбата постабо
те любовта, знанието и свободата. Правда и любов са двени-
начала на живота. Казано е 8 Писанието: „Не съдете, за да не
бъдете съдени." Значи к о й т о съди другите, той съди себе си.
Ла съдиш другите — това значи да изправяш себе си. Само Бол
има право да съди, защото Той съди с любов.

„И слово Господне биде към Йона и рече: Стани, иди б големия
град Ниневия и пропо&ядвай против него, защото нечес-
т и с т о им възлезе към Мене.*' И стана Йона, та побягна от ллш
цето на Господа б Тарсис. Но Господ повдигна голям вятър и
стана голяма буря в морето. Корабът бедстваше да се разруши.
Пътниците се уплашиха и викнаха всеки към своя Бог. И

рекоха; Да хвърлим жребие помежду си — да познаем кой е причина за това зло. Хвърлиха жребие и жребиято падна върху Йона, „Какво да направим, за да се успокои морето?" „Хвърлете ме в морето и бурята ще престане." Бог беше определил една голяма риба да погълне Йона и той да прекара в корема ѝ три дни и три нощи. Моли се той три дни и три нощи, докато заповяда Господ на рибата да го изхвърли на брега. Стана Йона и отиде Ил50

Пия да про-ювядва Словото Господне. Всички повярваха в •I. I >блякоха се във Йретища, разкаяха се и се отказаха от лонч . и живот. Като видя това, Бог отмени думата си и ги по-илГ»1. Наскърби се душата на Мона и каза: „За това, Господи, |м\ П Тарсис. Зная, че си милостив, дълготърпелив и ще се сми- | 1п над грешниците, но аз ще стана за смях пред тях." Излезе Има от града и отиде на края някъде, дето си направи колиб-. I Там сц посади той една тиква — да му прави сянка, да го пази Вп силното слънце. Скоро израсна тази тиква и го пазеше от Лицето. Една сутрин той видя тиквата изсъхнала, червей бе- I я поразил. И започна пак да негодува против Господа. Тогава Нв му проговори: „Ти пожали тиквата, за която не си се тру- Нд, Лз не трябваше ли да пожаля големия град НинеВия, в кой- Нь има хиляди хора, които не различават десницата от левица- Ни си?"

„Не съдете, за да не бъдете съдени." С други думи казано: И>дете, както Бог съди. Носете страданията си, както Хрис- Нос носеше своите. Христос можеше да измоли Господа да изпрати легион ангели да Му помогнат, но Той понесе своя кръст И^елико търпение. По-голям герой е онзи, който търпи, от- Илкото онзи, който заповядва и си служи с насилие. Христос П| каза: По-добре аз да умра, но хиляди други да се спасят, от- Ллкото аз да живея, а хиляди души да страдат. Той избра най- •Ъбрия метод, По-добре е хиляди да благуват, а един да страда, Ипколкото хиляди да страдат, а един да бла :уба. Турете б ума •и мисълта: по-добре е хиляди добри мисли да се реализират, •школката една лоша.

Като казвам, че не трябва да се съдите, нито да се крити- Лвате, имам предвид да превърнете това изку< т в о вхудожес- Вво. Щом виждате погрешките, кривото в човека, вие с т е добри художници. Следователно кажете ли, че очите на някого са Кити, пожелайте му да придобие повече светлина, да се отво- рят. Кажете ли за някого, че е тесногръд, вие трябва да му по- Еогнсте да се разшири. Кажете ли за някого, че е песимист, без- Вsrник — помогнете му да изправи носа си. Каквито и дефекти Па имате, не се смущавайте. Ако носиш този ум, наистина от •пебс нищо няма да излезе, но ако измениш мисълта си, от тебе Повек ще стане. Ти си дошъл на Земята да се учиш, човек да ста-

I пеш.

Като наблюдавам съвременните хора, виждам, че те са доб-
ри художници, но грешката им седи само в едно: те коригират
Чуждите картини, а със своите не се занимават. Не, поправяй-
251

те първо своите картини, а после чуждите. Ще дойде някои щ
ви се оплаква, че няма пари, -че т р и деня не е ял. Трябва ли да 1
морали зира т е , че няма хляб» б торбата си, защото е мързелив!
не работи? Не, не го морализирайте, но му кажете да благодаД
на Бога за това, понеже иде изтънее, линия ще придобие. Лнш
хората много се страхуват от затлъстяване.

Двама германци, добри приятели, се срещнали 8 Америк
след 20-годишна раздяла. Те пожелали да се целунат, но не мо;:ли
да се приближат един до друг — коремите им пречели. За да са
освободи от тлъстините си, човек трябва да има е с т е с т в е н !
мисли, чувства и желания. Всичко пресилено, всичко неестечим
вено води към затлъстяване.

Искате ли да дойдете до естествения живот, дръжте !
ума си само добри мисли. Ка-то срещнете някой човек, колкото
да е лош, намерете в него една добра черта и постоянно я дръж
те в ума си. Мнозина искапъ да им се покажат отрицатели и ш|
черти и погрешките им. Аж е за погрешки, всеки знае къде и
кога греши, той ги знае по-добре от всички. Пък и съседите
знаят погрешките му. Ако п и т а т е мене, аз бих посочил добриЛ
те ви черти и ще кажа каъ да работите, за да ги развивате,!
Правете същото и със себ-е си. Всеки ден намирайте по една!
добра черта в себе сц и р а б о т е т е върху нея.

„Колко по-добър е човек от овца!" Добър човек е онзи, който
се ръководи от Божията Любов. Добър човек е онзи, който!
се ръководи от Божията хМт>дрост. Добър човек е онзи, който!
се ръководи от Божията Истина.

„Колко по-добър е човек от овца!"

СИЛЕН И СЛАБ

[Един философ върви по улиците и среща едно малко момче, което плаче. „Защо плачеш?“ „Сираче съм, нямам майка и баща и не съм ял 24 часа.“ „Ела с мене!“ По-нататък тоц среща

• дете, което плаче, защото майка му е болна и няма пари
"купи лекарства да й помогне. „Не плачи, ела с мене!" След то-
< реща т р е т о дете, също така разплакано. „Защо плачеш?"

1 ч един хляб за дома си, но едно голямо момче ме среща,
ме и взе хляба от ръцете ми." „Ела с мене!" Къде ще заведе
Илософът тия деца? Той ще ги заведе у дома си, ще им даде по

•що, за да ги утеши. Кой е този философ? Човешкият ум, който-
11 .'• >же да успокоява човешкото сърце. Значи умът е силният,
I • ърцето — слабият.

Казано е в Писанието: „Да се не смущава сърцето ви." Сър-
т< > на всички съвременни хора е смутено: ученикът се смущава,
че няма средства за книги или че не е издържал изпитите си;

•лапата мома се смущава, че годините минават, а тя не се е
1мъ;кила; чиновникът се смущава за службата си — да не го уволнят;
майката се смущава за сина си, който е на бойното поле —

I не го убият. Ако пък е убит, тя плаче, страда за него. Как ще
Щ утешат тия хора? Как ще утешите майката, която е изгу-
бля сина си? Ще ѝ кажете, че като душа той е излязъл от Бога

-ява да се върне при Него. „Ама защо толкова млад?" Той е
кан горе, т а м да държи изпитите си. Условиата на Земята
по-трудни от тия на онзи свят. Там ще учи, ще следва университет
и ще държи изпити. За да ги свърши успешно, никой

т Земята не трябва да го смущава и безпокои. „Защо моят син
Трябваше да бъде убит? Аз се молих много за него. Защо не са
Юли молитвата ми?" Там е въпросът. Много майки са се молили

IIа синовете си, но на едни от тях молитвите са приети, а на
|руги — не. Защо е така — никой не знае. Това не е наша работа.

Пашата работа се заключава в обединението. Днес всички

^>ра трябва да се обединят, да работят в единство. Днес все-
р човек мисли само за себе си. Всяка майка се моли само за своя
иц. Ако всички майки в света концентрират мисълта си в ед-

10 направление и отправят една обща молитва към Бога, ни-
аква война нямаше да има. Щом няма войни, и синовете им ще
дат живи. Днес всеки се грижи за себе си, всеки мисли за себе

253

си — как да стане чист, с в я т , учен. След всичко това хората а
запитват защо светът не може да се оправи. Светът може щ
се оправи само тогава, к о г а т о всички хора се обединят. П|Я
това положение всеки човек трябва да мисли не само за себе с1
по и за своите близни. Това, което е благо за него, да бъде блаш
и за близните му. Как ще се постигне това единство? МшНИ
лесно.' Вместо да носите то една-две чаши вода, да задоволи™

жаждата на няколко души само, пуснете крана на вашата чешм — да могат всички хора да п и я т и да се задоволят. С други дум! казано: пуснете любовта В «себе си — да напълни вашето кора то. Като се напълни коригтото би, водата ще почне да изпил навън и ще задоволи жажда_та на всички живи същества. Като се говори за лю&с*бта, мнозина мислят, че тя е залтГ галка за младите. Не, истш юката любов ни най-малко не подрг бира залъгВане. Ла любиш — т о в а значи да отправиш погледа 4 към Бога. Какво по-голямо благо за младия и стария, за учения простия, за бедния и бо#нпия от това да отправят погледа с(нагоре? Виждате един прося к, с часове седи спокойно по ъглипл на улиците и чака, моли се — дано пуснат нещо в чинийката му] Какво ще му пуснат? По сдин-дВа леба. И след това той ще <• прехрани с тях! Каква по-голяма залъгалка можете да очакват^ от тази? Не, просякът т р я б в а да стъпи на краката си, да оп прави погледа си към Бога и да започне да учи. Ама ще го счита! за смахнат. Ла, всеки момък, който спира погледа си само върх една мома, а не върху всички, е смахнат. За предпочитане <<• | гледаш едно лице, а не две и повече. Кое е това лице, което вси< ки хора трябва да гледат? Божието.

В турско време още пр"и един съдия се явили двама тъжиш ли — с желание да разрешат един спорен въпрос помежду си. ЕдЦ пият от тъжителите вляз-ъл при съдията и му дал една турс' лира, като му казал: „Моля т<< да гледаш моето лице." След т-. влязъл вторият тъжител ю дал на съдията две лири — да рачреЛ ши въпроса в негова полза. Ка то започнало делото, първият тъжич тел се приближил при съдия та и му пришепнал: „Господин съдии,) гледай лицето ми." „Синко, какво да правя с онзи с двете лица?" Съвременните хора ч е с т о изпадат б заблуждения и за да ц| лязат от тях, казват, че имаш само едно научно разрешение на тип заблуждения. Кос е научното разрешение? То може да бъде механично, а може да бъде и органично. Двама цигулари свирят на ци гулка: единият свири механически, туря пръстите си по строг! определени места на цигулката, вследствие на което тоновете му не са чисти. Вторият цигулар е майстор, т ой свири органи чески, вследствие на което определя местата на тоновете чрез

254

1

Ши тънък слух, а не по механическото им разпределение. Той Ври с голяма точност и чистота. И първият, и вторият цигу- . И свирят според научното разпределение на тоновете, новсич- п I е възхищават от втория. Същото може да се каже и за лю- Вта. Мнозина говорят за пея, по неправилно я произнасят. Какво виждаме в живота на съвременните хора? Навсякъде Въравилности, диехармония, Тази диехармония е причина за В)чки слабости и недъзи на хората. За пример: не пее ли пра-

•лпо, човек разваля гърлото си. Не мисли ли правилно, т ой раз-
Вя челото си. Ако не чувства правилно, той разваля сърцето
Ъ, Лко не постъпва правилно, той разваля брадата си. Ако то-
*р не се отрази още на този живот на човека, ще се отрази в
идещото поколение. Изобщо няма мисъл, чувство или постъп-
които да не се отразяват върху човешкото лице.

И тъй, когато човек се поддаде на своите лоши състоя-
, съзнанието му се помрачава, потъва б мъгла, с каквато днес
пгс обиколени. Само мисълта на човека е в сила да махне тази
|'ла, да даде Възможност на слънцето да проникне в негоВия
ум. Мисълта па човека е подобна на вятъра в природата. Духне
ли той, мъглите се разпръсват. Велико нещо е човешката ми-
1. Тя определя човека. По мисълта, по погледа, по усмивката Еовека ще
познаете онова неизменно, велико начало в него.

а се отнася за онази мисъл, която движи човека напред; за
1 поглед, в който няма никакво раздвояВане, никакво колеба-
и за онази усмивка, която стопля сърцето на всеки страдащ,
о онзи човек може да даде такава усмивка, В сърцето на ко-
о Бог се проявява.

Днес Всички хора искат да Видят лицето на Бога. Когато
де на Земята, Бог ще се изяви не само за хората, но за всички
и същества. Това значи, че е дошло спасението на света.
ще Го посрещнат животните? Чрез бягане. Спасението на
[животните е в бягането. Как ще Го посрещнат хората? Като
мислят. Спасението на хората е в мисълта. Като мисли право,
| човек едновременно люби. Като мисли и люби, човек има всичко
на разположение. Реалността на живота е в любовта. Като има
[любов, д е т о и да се намира, човек разчита на нея. Любовта дава (ценност
на всички неща. Тя съдържа в себе си всички възможности.

В това отношение тя е подобна на костилката б плода.

Любовта се намира и в плода, и в костилката, но възможностите
на любовта са б костилката. Достатъчно е да посадите костилката
в земята, за да видите всичките Възможности, които
се крият б нея. От една костилка се ражда само един плод.

Това показва, че в проявите на любовта съществува голямо раз-
255

иообразие. Косшилката на любовта се отличава от костилш
та на останалите плодове п о това, че от нея произлиза не сам!
един плод, но всички плодове в цялото Битие. Живееш ли в лж
бовта, за какъвто плод мислиш, такъв ще имаш: ако мислиш (Д
станеш музикант — музикант ще станеш; ако мислиш да спнд
пеш философ, поет, учен — такъв ще станеш; ако искаш краси!
да станеш — и красота ще придобиеш. Какъвто пожелаеш 1)1
станеш, непременно ще успееш. Това е магията на любовпш
Много време трябва да р а б о т и човек върху себе си, за да придоч
бие косшилката на любовта. Той не е готов още за тази к<<<

тилка. Ако днес му се даде, то ще я използва за несъществени работи и в скоро време ще я изгуби. Слушайте някой момък <Я казва на момата, че я обича с всичкото си сърце. Този момък \\\y е намерил косшилката на лнобовта. Той се залъгва с Външната, с месестата част на плода. Той ще изяде плода, а косшилката ще хвърли. Едно трябва да знаете: само Бог можете да обичате а всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила. Близкия си иде обичате като себе си. Пазете са от заблуждения и разочарования. Каква любов може да очакв;н те между един лунен и един сатурнов тип? Момъкът е лунен тип, а момата — сатурнов. Той се мени като Луната и живее във въображението си, а хал критикува всичко в него. Не минава много време, на сцената <е явява още една луна. Какво ще правите това паднало божество с две луни?

Велика, мощна сила е любовта, но когато има предвид и! пълнение волята Божия. Таа-и любов повдига всички живи същества. Няма ли предвид изпълнението на волята Божия, тя внася дисхармония в света. Ще дойде някой да ме пита какво мисля за любовта и в коя любов вярвам. Аз вярвам само в онази любов, чиято светлина никога не загасва. В светлината на свещта не вярвам. Тази светлина трае няколко часа. При това за да светне свещта, кибрит е нужен. Аз не вярвам в светлина, за която > I нужен кибрит. Донякъде само вярвам на светлината на Слънцето. Ще дойде ден, когато и Слънцето ще загасне. Следователно аз не мога да вложа всичката си вяра в тела, светлината на които не е вечна. Обаче има едно слънце, което никога не загасва. То осветява по-малките слънца. Този закон се отнася и <)<>> душите. Има малки, млади души, които се осветяват от по-големите. Последните пък се осветяват от още по-големи и т. н. Бог пък осветява всички души. Човек трябва да знае отде иде светлината на неговата душа. Някоя млада мома казва, че някой момък я осветява, т. е. вдъхновява. Не се минава много време, момата казва, че вдъхновението ѝ изчезнало, нямала вече

256

Впшша в себе си. Защо? Момъкът я напуснал. Човек не трябва • разчита на светлината, която ту се явява, ту се губи. Чонската душа се нуждае от непрекъсната светлина. Дойдете ли в любовта, вие трябва да знаете следния закон; човек не може I Ггпде обичан, докато той сам не е обичал. Д е т е т о е прибър-Пюкъм майка си и я обича, защото първо тя го е обичала. Христос казва: „Дз съм виделината на света." Значи като е и< Ъиъл на Земята, Христос е станал отражение на Божествена-Вп светлина. На същото основание казвам, че всеки човек на •мита, който Ви обича, е проводник или отражение на любов-|п. I па някое близко на вас същество от невидимия свят. В тази Нбов няма никаква сянка, никаква тъмнина. Яви ли се най-мал-

•ша сянка в любовта, това показва, че някое тъмно същество
тумвява своето неразположение към вас. Значи един и същ чо-
лгк може в един случай да прояви любов към вас, а в друг случай
< (мраза или неразположение. В истинската любов няма никак-
Ви тъмнина, никакво обеасърчаване, никакво обеаверяване. Там
И1Йотът тече непрекъснато. Искате ли да придобиете този
вивот в себе си, вие трябва да се калини:, да издържате на мъч-
ь ч и и , несгоди, страдания, злини и т. н. Кажете ли ви някой, че
Кича само един човек, ще знаете, че той е слаб. Той може да
шоси само един килограм тежест. Силният човек може да носи
•смята на гърба си. Това значи, че той може да обича всички
•зра. Да обичаш всички хора това значи да ги събереш на едно
Л с т о и от тях да образуваш един човек. В този човек трябва
(м виждаш красивото лице на Единния. Както Слънцето огрява
Вдновремешю всички същества, така и човек трябва да обича
Всички. ..Слаб съм, не мога да обичам така." Слаб си, защото не
Ироявяваш доброто в себе си. Доброто прави човека силен. Ис-
Ш1 ли да прояви добродетелите си, човек трябва да приложи в
Живота си закона на любовта. ЛюбоВта не търпи никаква дис-
Ввмония. Най-малката диехармония — вън или вътре в човека
отнима възможността му да прояви любовта си.
Днес Слънцето грее силно, денят е ясен, небето — чисто.
Когато мислите, чувствата и постъпките на човека са добри —
В неговото слънце ще грее ясно, и неговият ден ще бъде добър.
Желая Ви сега да бъдете силни в доброто, слаби в злото;
[силни в любовта, слаби в безлюбието; силни във вярата, слаби в
Везврието; силни в надеждата, слаби в обезсърчението.

ВЕЛИКИЯТ ПОДТРГК

Кое е великото в живота? Много отговори, много мнени могат да се дадат по този въпрос, но кой е най-прав — не моя да се каже. Защо? Защото Всички пътища, по които човек погледне си истината, са прави. Ваикма е подбудителната причина 6 чШ века да намери истината. Детето, което за пръв път Взия четка и бои, има същия подтик, както и великият художник макар че д е т е т о едва започва да рисува. И двамата имат едни В същ подтик. Великият музикант не може да се сравни с депм т о , което за пръв път взима цигулка, но подтиктът им е един| същ. След време детето, б о е т о рисува и свири, ще стане в е й ! художник и велик музикант. Не е въпрос за погрешките, коиш човек прави. Който т ъ р с и погрешките в себе си и в своите близки, той не може да се учи. Държите ли погрешките (и 1 своя ум, вие ще се о п е т н и т е . Някой мисли, че е голям грешник Друг пък мисли, че е свет! човек. Нито едното е вярно, ниш другото. Затова не си притисвайте качества, които нямате Грехът, както и светост т а , са незавършени процеси. Не говорете за незавършените процеси. Ние не делим хората на ;•; I ни и на свети, а о на способни и неспособни, в смисъл — спосив ни да учат и неспособни да учат.

Казано е в Библията: „В начало Бог създаде Небето и Земята." Небето представлява велик, организиран свят, а Земята ^ не проявен свят, който продължава да се устройва. Казано е I Земята беше неустроена -и пуста." Бог сътвори света 6 шест] деня. Той даде първите условия за проява на живота. В шести|| ден Бог направи човека и го прати в Божественото училище ()• учи- За тази цел т ой му създаде различни предметни учения • да учи, да се развива. Животните бяха предметно учение за им го. Първият човек трябва да даде имена на всички животни] Растенията, дърветата са били също така предметно учение за него. Големи блага са били дадени на Адама, но т о й не е могъл да ги запази. Казват, че т о й изгубил щастието си. Не, щастие то не се губи. Това, което- човек е изгубил, не е било реално. 1'е^ алното никога не се губи. Да изгуби човек дрехите, обувките, шапката, парите си — т о в а не представя никаква реалност. Съвременните хора се делят на благородни и на прости по произхождение. Това деление не е нещо реално, защото човек

258

и. н

С да изгуби положението си. И царят умира, и последният як умира. В природата и двамата минават под един закон. по умрат, и двамата ще се превърнат на пръст, защото са [равени от пръст. Обаче има нещо в човека, което не е земне може да се превърне на пръст. То е Божественото начало човека. Ще кажете, че знаете тия работи. Много неща зна-

г, но още има да учите. Какво знание е това, което почива на рно и чуто? Ще каже някой, че видял гори, полета, планини, П| и морета. Това и някои ясновидци виждат, но каквото винт, изгубват го. Защо? Сцената се е сменила, ново действие се Ви. Това, което минава и заминава, не е реално.

| И тъй, реалното е това, което остава в ума, в сърцето, в пиата и б духа на човека. Какво именно остава в сърцето, в кн, в душата и в духа? В сърцето остава тъмнината, в ума — •тлината, в душата — истината, а в духа — любовта. Под пиша *тъмнина* ние разбираме непроявената реалност, т. е. • 1лпост без сенки. За невежия тъмнината е страшна, но за •светения тя представлява велики възможности за творчес- ич принцип, който работи в света. Бог с и в тъмнината, и в I" тлината. Лко не можете да намерите Бога в светлината, щ Го намерите в тъмнината, в големите страдания. В тъмни- • 1,11.1 човек може да научи това, което в светлината по никой цчин не може да научи. Ако се отнеме тъмнината от човешки живот, с нея заедно се отнима и щастието му. Същото се Внася и до светлината. Тъмнината е млада мома, а светлина- • I млад момък, които се женят един за друг. Светлина за свет- П1И.1 и тъмнина за тъмнина никога не се женят. Женитбата пък Н)а възможност на човека да се прояви.

Е Сегашните хора още не разбират смисъла на тъмнината, тедствие на което страдат. Като се прояви тъмнината в Пях, те страдат, недоволни са от нея. Щом се прояви светли- ^шпа, те се радват. Голямо благословение е тъмнината в сВс- ВМ- Като настъпи нощ, всички хора си почиват, за да се осве- |п за следния ден, за деня на светлината. Не може ли без стра- [шя? И без страдания може, но ще се намерите в живот без |ки, дето владее голямо еднообразие.

Запитали един ден Паганини, след един от концертите му: три струни можеш ли да свириш?" „Мога." Той излязъл на сце- ш и свирил на т ри струни. „На две струни можеш ли да сви- &ш?" „Мога." Той свирил на две струни. „На една струна?" На то- Въпрос Паганини нищо не отговорил, но не се явил на сцената. 1зи е отговорът на въпроса може ли без страдания. Имате ли 259

една струна, тя представлява тъмнината; двете струни щ и а ставляват светлината; т р и т е — истината, а четирите - - дв бовта. Мъдростта пък е б цигуларя, който свири. Истината пи! разбира отношенията на -човека към природата и към всичко;« во, създадено от Бога. Който не може да мисли, да чувства ия постъпва правилно, т ой ме може да се домогне до истината. 1|1 се отнася до любовта, чоВек трябва да се роди и да умре в ма Какво означава това? Д о к а т о е В утробата на майка си, дете| живее във временно тяло, но като се роди, това тяло умира. < .щ

раждането си д е т е т о започва да живее в друго тяло, докато ссД ден и това тяло умре. При това положение и като умира, и кзп живее, човек се движи все б любовта.

Какво представлява раждането и какво смъртта? РаЖД нето е свързано с бременността на човека. Само онзи може? роди, който е бил бременен. Толстой разправя за един свой < ч в който се видял бременен. Цяла нощ т ой се мъчил да роди т що. Гледал около себе си — никакво дете не видял. Като се • I дил сутринта, той си спомнил този сън и го изтълкувал в пп носен смисъл. Той разбра-л, че наистина е бременен със свити/учение. Много хора са бременни к а т о Толстоя и се мъчат да [дят, но не могат. Щом н асън не могат да родят, това показ че ще минат през големи мъчности и страдания. Хората страхуват от мъчности. За онзи, който разбира, страшно >> що е мъчнотията, но и п о-хубаво нещо от нея няма. Същото отнася и до добродетелохте. Страшен е животът без люб< та, но велик е животът с любовта. Страшен е животът б[мъдростта и без истина т а . Велик е животът с мъдростта истината. Какво ще кажем за светлината и тъмнината? Ст шен е животът без светлина и тъмнина. Велик е животът с светлина и тъмнина. Какво страшно има в тъмнината? Тя пр ставлява един неорганизиран свят, който очаква своите бъ, щии условия да се развие и прояви. Светлината е организиран свят, който е почнал вече да се проявява.

Красива е тъмнинапга, когато можете да виждате безбрО| нитс звезди на небето. Добре е да изучавате звездите на нег то. Някои гледат Зорницата и Вечерницата и ги считат за д различни звезди. Всъщност те са една и съща звезда. Зорницац! е млада мома, а Вечерницата — омъжена мома, която е придо(| ла опитности и се връща у дома си. Женитбата не означава С мо свързване на двама млади, но свързването с всяка работа. К<! гато ученикът постъпва б училище, той се годява за учениепМ а като свърши училището, т о й се жени за него. Като учи, у*Ш 260

Ц-иш1

Пий се запознава с числата от 1 до 12. Дето системата на | | | ка е шестобална, ученикът извърВява само половин кръг — бу кръга на успя. Дето системата на оценки е 12-бална, учени- 1м извървява цял кръг — кръга на 12-те зодии — на деня и на шини. КакВо означава шесторката? Семе, посадено в земята, ц.| изникне. Семето трябва да се пукне, да мине през извест- •традания и тогава да поникне и израсте.

• **Има** известна аналогия между поникване на семето и явява-шли раждане на една идея. За да се роди известна идея, тя пър- I трябва да се посади в почвата — човешкия мозък, дето претопява ред страдания — покълване, растене, цъфтене, Връзва-

И у (ряване. Докато мине през тези процеси, ние казваме, че се*
тю е минало ред мъчнотии и препятствия. Най-големите мъч-
1111Ц за семето се заключават в живота му в земята, дето на*
, изгнива, разпуква се и след време покълва. През каквито и
штания да мине, семето трябва или да преодолее т и я усло~
Ч, или да ги използва. Когато двама млади се обичат, те си каз-
п, че ако единият от тях измени, другият ще умре. Какво е
вртта? Посаждане на семето в земята. Като се посади, то се
руква в земята и отново изниква. Значи тия млади ще се поса-
|п в земята, дето ще се разпукнат и отново ще изникнат. То-
|а вече ще се разберат. Не, това не е любов. Любовта носи жи-
^п на хората, а не смърт. Хората имат криво разбиране за лю-
| т а . Те мислят, че любовта се изразява чрез целувки и прегръд-
1Те мислят, че като обичаш някого, трябва да го обсипеш с
|даръци, с украшения, със злата. Ие, това не е любов. Можеш да
Еипеш човека с всичкото богатство и знание на света, но и
зва не е любов. Днес хората се стремят повече към придобива-
• па блага в живота, отколкото към любовта. За да придобият
1я блага, те трябва да се освободят от своите стари възгле-
I Иначе няма къде да сипят тия блага. За да налеете чиста вода
Една чаша, тя трябва да бъде празна. Пълна ли е със стари въз-
Еди за любоВ, за щастие — нищо не можете да сипете в нея. А
парото нищо не струва, не може да се разчита на него.
Двама млади селяни, мома и момък, се обичали. Един ден
ритли в близката гора да се разходят. Момъкът започнал да
бори на момата за любовта си. Той й казал: „Калинке, герой
)м аз. Като мене юнак няма да намериш. Каквото и да ти се
(учи в живота, разчитай на мене и на моя револвер." В това
)еме срещу тях се задала една мечка. И двамата изтръпнали
)п страх. Момъкът веднага се качил на една круша, а момата,
»то не могла да го последва, бързо легнала на земята и се престо-
цла на мъртва. Като дошла до нея, мечката започнала да я ми-
261

рише. Помирисала я о т т у к - о т т а м и си заминала. След това м|
мъкът слязъл от дървото и я запитал: „Калинке, какво ти 1<1
мечката?" .Ла не дружа повече с човека, който се е качил на к
шата, да се спаси."

И тъй, какво можете <)а кажете за онзи човек, който п
най-малката мъчнотия се качва на крушата, за да се освоСю™
от нея, а оставя сърцето си на произвола на съдбата? Като ся
зе от крушата и отиде п_r>и сърцето си, което е минало пр!
големи страдания, сърцето ще му каже: „Аз се отказвам от друя
бата си е такъв човек, к о й т о при най-малката мъчнотия бя.чш
Не, умът всякога трябва да подкрепва сърцето, а сърцето \кш
кога трябва да подкрепва ума. С други думи казано: мъжът трнД
ва да подкрепва жената, а жената трябва да подкрепва мъж!

Днес всеки мисли за себе <и — да се качи по някакъв начин т
крушата, да се спаси. Тази <: причината, поради която жената I
недоволна от положението си, че се е родила жена, но и мъжът
често с недоволен от положението си, иска да бъде жена. 1
едното, и другото е неразбиране на живота. Да си недовола!
от формата, с която си дошъл на Земята, тоба значи да ропта]
еш против Онзи, Който г т е е създал. Мъжът иска да бъде жен!
за да не отива на бойното поле да воюва.
Щом е дошъл на Земята, човек — бил т ой мъж или жена
трябва да воюва, но разумно. Има смисъл да отидеш на бошш
то поле, но да воюваш разумно, без да те ранят или да раняваш!
без да плащаш контрибуция. Има смисъл да ходиш на училище ця
се учиш, но да проявиш истинското си прилежание и всичките
си дарби. Обаче да ходиш н_а училище, за да получаващ двойки Л
В т о в а няма никакъв смисъл.. „Дми ако правим погрешки?" На п| >и
лежащия и способен ученик .много от погрешките му се протон
ват, но на неспособния, на мързеливия — и добродетелите ся
намаляват. Щом е дошъл на Земята, човек неизбежно ще греши!
но като греши и изправя погрешките си, т ой има условия да се
усъвършенства. Човек трябва да мине през огън, в който гр<г
хът и погрешките да изгорят. Без огън т ой не може да се пра
чисти. Даже и при нормални условия чоВек непрекъснато е из
ложен на слабо горение. Тялото му има постоянна температу
ра от 36-37 градуса. В случай на заболяване температурата м;
се убеличаВа от 37 до 41 градуса. Дойде ли до 41 градуса температура,
това показва, че не разбира Божиите пътища. Койтс
разбира великите закони па Битието, той може да издържа I
най-висока температура. А*ма работите ми не вървят добре
Има ли нещо страшно в то>&a, че някоя част от вашия локомо
тив спре за известно време ? Тя пак ще се поправи. Може би т р е
262

Пн|>;|

р1 да е спрял па някоя станция да слязат част от пътниците,
пътниците слязат, тренът отново ще продължи своя
, Понякога и Земята спира движението си за 1/300 000 част
»I екундата и после пак продължава. Като спре движението
якои пътници слизащ на различни станции. Нови пътници
.1чВат и започват да се движат заедно на Земята.
Като ученици вие с т е дошли на Земята да учите и да бъде-
I изпитвани. Ще ви изпитват по различни предмети: по тър-
•пии-. по любов, по обхода, по деликатност, по Вярa и т. н. Как-
11 I Вашите бележки по тия предмети? Ще каже някой, че уми-
K>т любов. Какво означава тази дума? Като турите след буквари
у запетая, ще излезе у, *мира*. Значи този човек отива б све-
^1.1. там да търси любовта. Когато човек не е доволен от любоб-
р| I. к< >пто му се дава, т ой отива да я търси в света. Някой умира

I Вярата си. Значи този човек отива в света да търси Вярa. Вяр-
 ьщият не умира за вярата си, но работи за нея. Той дава от себе
 I Безверникът умира, за да Вझे нещо от другите. Учениците
 •и< тоВи казбаха па Учителя си; „Придай ни вяра!" Който дава,
 рнрата му се увеличава; който взима, вярата му се отнима. Днес
 «Мечето хора са безвериици, всеки иска да вземе нещо. Човек се
 Ъжда безверпик и дълго Време майка му трябба да му даба от
 р с т о живо мляко, за да го научи да вярва. Д е т е т о казВа на май-
 ц: „Дз дойдох при тебе безверпик, за да ми покажеш своята
 \>я и да ме научиш да вярвам." Като го кърми и обръща ту от
 и», ту от другата си страна, майката казба: „Чадо, искам да
 1ь(|сш топъл, както е топло моето сърце, и сВетъл като моя
 вл." Като кърми д е т е т о от лявата си страна, майката го под-
 ЪанВа с ония топли, благородни чубства, които му са необходи-
 ш за живота. Като го кърми от дясната си страна, майката го
 Вдхранва със светли и възвишени мисли. Сърцето е син на ума, а
 Кт — син на душата. В тази мисъл се крие нещо отвлечено,
 &що мистично, което се нуждае от дълбоко разбиране.
 От всичко, казано досега, запомнете следните четири не-
 . В духа ви да владее любовта, в душата ви — истината, в ума
 1— светлината, а в сърцето ви — тъмнината. Светлината
 разбира знание и мъдрост, а тъмнината — почивка. Прсд-
 аВете си, че гонят някого за някаква погрешка или престъп-
 ние. Кой ще го спаси: нощта или денят, тъмнината или светлата?
 Тъмнината, т. е. нощта, спасява онзи, когото преслед-
 т, а светлината и денят го предават. Вечер човек почива, а
 енем работи. Ако човек има светлина — да вижда всичко, коса-
 а му би побеляла от страх.

263

През една тъмна нощ един пиян човек се връщал у дома < й
 В тъмнината той не виждал к-ъдс върби, вследствие на коешЛ
 бил спокоен. Дето краката му го бодели, там стъпвал. По едн<(
 време трябвало да мине през една греда. Без да я забележи, пхн1
 минал по нея благополучно. Сутринта, като минавал по същи!
 път, т о й дошъл до гредата, но се ужасил. Тя била поставпи
 над една грамадна пропаст. Като си помислил само как е мии.<<
 през нея, той изтръпнал от страх. В един момент косата мг
 побеляла от ужаса, който изживял.

Като ученици на н о в о т о учение вие трябва да знаете, \т
 всичко, което става в личния, В семейния, в обществения, 8 м I
 родния живот, както и в жиВота па цялото човечество, е строго
 определено. Нищо в с в е т а не е произволно и случайно. Които
 разбира това, само т о й ще се ползва. Който не го разбира,
 той постоянно ще се лута.

Христос казва: „Аз съм. в р а т а т а на овцете." Всички хора ся
 минали вече през тази врата. Когато Христос дойде на Земи

та, ще гледа какви са бележките на хората по различните предмети. Не е въпрос колко е: страдал човек, но важно е какви са разбиранията и постъпките му. Човек трябва да бъде благоразумен във всяко отношение: В проявите на ума, на сърцето, на душата и на духа си. Дойде ли до сърцето си, там човек трябва да намери Бога, Който го избавя от страданията. Псалмопевецът казва: „Лобс ми стана, че се наскърбих.“ С други думи казано: Добре ми стана, че минах през тъмнината, за да позная Божиите пътища. Всичко, което се случва в живота ви, представя лявата ръка на вашия велик Баща, Който ви дава възможност да Го намерите и познаете.

Казано е в Писанието: „Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила.“ Това значи: да възлюбиш Господа при всичките условия на живота си, когато си в тъмнина, когато си в светлина, когато си в душата си и когато си в духа си. Да възлюбиш всичко онова, което Бог е сложил в твоето сърце, в твоя ум, в твоята душа и в твоя дух.

Желая ви сега да възлюбите Господа така, както Той ви е възлюбил в началото.

Великият Божи Дух носи всичките блага на живота.

ПРОЯВА И ПОСТИЖЕНИЕ НА ЛЮБОВТА

Размишление

' Съвременните хора казват, че някои неща разбират, а други - не разбират. Защо? Защото в разбирането на нещата има ниспосни. Ако турите една семка в джоба си и от време на време я поглеждате, вие ще имате едно разбиране за нея. Ако я извадите, ще имате друго разбиране. Оба ще я посадите в земята и чакате да израсте, да цъфне и плод да даде, вие ще имате вътрешно и пълно разбиране за семката. Става ли дума за духовни въпроси, мнозина не ги разбират. За разбиране на духовните въпроси са нужни образи. Без образи те мъчно се разбират. Като ги разбират, хората започват да страдат. Разбират ли ги, традицията изчезват. Наистина няма по-велико нещо за човека от това да разбира любовта, мъдростта и истината. Който разбира любовта, той придобива живота. Който разбира Ведността, той придобива знанието. Който разбира истината, той придобива свободата. Какво по-голямо благо може да очаква човек, ако е придобил живот, знание и свобода? Ние говорим за свободата в широк смисъл на думата, а не в тесен, ограничен смисъл, както днес се разбира. Някой мисли, че е свободен, а въпреки това страда, умира, осиромашава, боледува и т. н. За него това са ред ограничения, от които той не може да се освободи. Това е относителна свобода, а не абсолютна. При тази свобода чувате някой да казва, че е господар на себе си. Само онзи с господар на себе си, който разбира любовта и я прилага. Любовта е единствената реалност, чрез която Духът се проявява в цялото Битие. Когато любовта се прояви, ние имаме пред себе си живота. Коя е причината за разрушителното действие на гранатите? Енергията, импулсът, който им е даден. Ако всяка граната се пръсне на определено място, то и убие десетки и стотици хора, войната свършва скоро. Значи любовта е импулсът на живота. Без любов животът не би могъл да се прояви. Ако всеки импулс, т. е. ако всяка най-малка проява на любовта произвежда живот, човек лесно свършва работите си. Няма ли този импулс, и работите му не се уреждат.

Когато казваме, че езикът на любовта е сладък, красноречив, ние имаме предвид думите, с които тя си служи. Думите на любовта са подобни на куршумите, на шрапнелите, с които военните си служат във време на война. Когато обичате някого, тия куршуми и шрапнели удрят напразно, във въздуха, сам да го поздравят. Не го ли обичате, те удрят на здраво месо и го разкъсват. Тъй щото ако с думите си поздравявате някого, те го обичате. Ако го хапете, бие го мразите.

Като изучавате живодпа, ще видите, че той се извява а две противоположни посоки: нагоре и надолу, надясно и наляво

Затова именно навсякъде в живота срещате два вида хора: материалисти, които живеят в долините, и идеалисти, духовници, които живеят по високите върхове. Какво има в долините? Всичките блага на живота са в долините. Тия, които живеят в долините, са лишени от чист въздух, от чиста вода, от красиви картини и простор. На високите места пък се явяват гомини бури и ветрове, които люгат да свалят човека долу. Капачуват по високи планински върхове, духовниците хора мислиш, че лесно могат да стигнат и на най-високия връх в света — Мшиверест. От години насам англичаните правят усилия да стигнат този връх, по въпреки големите им жертви, те са още далеч от него. И духовните хюра не могат лесно да постигнат духовния връх Еверест. Хиляди години още трябва да работят върху себе си, за да стигнат този връх.

Като слушат да се говори така, мнозина се обезсърчават. Те мислят, че малко им трябва, за да стигнат Еверест. По-дупре е човек да се обезсърчи, но да знае истината, отколкото да се насърчи и да бъде в заблуждение. По-добре е човек да знае, че го обичат, отколкото да живее в заблуждение, че го обичат. По-добре е да се обезсърчи, че не го обичат, а всъщност да го обичат. Днес много хора казват, че обичат, а всъщност не обичат. Други пък казват, че не обичат, а всъщност обичат. Който казва, че не обича, а всъщност обича, той е страхлив човек. Той крие любовта си, защото се страхува от хората. Който свободно изказва любовта си, той се намира при благоприятни условия на живота, вследствие на което свободно рекламира чувствата си. Дойдат ли до любовта, всички хора изпадат в заблуждения, понеже всеки, излиза от лично гледище. Хората имат високо мнение за своя любов. Каквото и мнение да имат, любовта им е човешка; днес се очароват, на другия ден се разочароват. Не само хората обичат, но и растенията, и животни-

266
Ле, и птиците, и насекомите. Всяко живо същество изказва Любовта си по особен начин, чрез специален език и специални отношения. В човешките езици коренът на думата *любов* е ||пн и същ.

Какво представлява любовта? Стремение на човека към една непозната област, която го води към освобождаване. Значи любовта е стремение към освобождаване. Който живее в тъмнина, той се стреми да вземе посока към светлината. Който живее в смъртта, той се стреми към посоката на живота. Тогава са все прояви на любовта. След големи усилия човечеството е дошло до посоката на светлината. Причината за излизането от областта на тъмнината и влизането му в областта на светлината е любовта. Следователно с други думи казано: любовта представлява усилената дейтелност не само на хората,

и на всички напреднали същества, а главно на Бога. Чрез своя одтик, т. е. чрез любовта си, Бог е създал небето и Земята, всички светила, растения и животни, а най-последно и човека. Чрез любовта Бог е създал света.

-Казано е в Библията, че човек е създаден по образ и подобие на Бога. Къде е този човек днес? Ако го срещнете някъде, ще видите, че той коренно се различава от всички хора на Земята. [Гой има светло лице, чист поглед, чисти мисли и чувства. Животът му е осмислен; той има една идея в живота си — да служи на Бога. Който е изгубил първоначалния си образ, той живее с идея за своето минало величие. Той иска Бог да мисли само за (него). Права е тази идея и това желание на човека. Бог мисли за миналото, но ако и човек мисли за Него. Обаче ако човек мисли за частите и Го вижда само в отделни лица, т. е. само в частите Му, той не е прав. Мислете за Бога като за нещо цяло. Мислете за отделни части на цялото, а не само за няколко. Бог се проявява и най-малките същества като части от Него, но същевременно Той се проявява и в Цялото, което наричаме закон за единство или велик закон на любовта. Като мисли за Цялото, човек трябва да обхваща в себе си всички Негови части. Дойде ли до това положение, човек е дошъл до постижение на любовта. Той трябва да започне с проявата на любовта и да свърши с постижението й.

Казано е, че Бог е Любов. Ние виждаме тази любов, проявена на Земята. Питам тогава: Кое е накарало любовта да дойде на Земята? За човешкото съзнание този въпрос е неразрешим. Новороденото дете знае ли защо и как майка му го е родила? Цели девет месеца дете то прекарва в спящо, в подсъзнателно

267

Тъй както ви говоря сега, вижда се, че вие сте големи ><>>• I нии, а не деца от първо отделение. На децата от първо отделение се преподават само буквите: а, б, в, г, д, м, т, н. Някои от тези букви са взети от египетските йероглифи. Буквата а и\начева натоварена камила, т. е. семе, което е още в хамбар; 1.1 Буквата б означава посято» семе. Буквата в — разпукване на а'мето, от което се образува стъбълце и коренчета. Тази буква може да се напише във 011 д на котвичка. Буквата г е закон на безконечността. Тя показва, че с единия си край растението сече и закачило за Слънцето, от което приема енергия, която предава на Земята. Тълкованията на буквите не се предават на деца от първо отделение. На вас обаче могат да се дадат. За да се развивате добре, вие трябва да знаете значението на буквите. Като знаете вътрешния им смисъл, вие ще ги напишете правилно и по този начин ще се ползвате от тях. Като пишете буквата I г красиво и със съзнание, вие се свързвате с енергиите, които се съдържат в тази буква. Оищото се отнася до всички останали

ли букви. Упражнявайте се в писане на буквите, за да изправите характера си. Красивият почерк се отразява върху характера на човека.

Като ученици, за да дойдете до вътрешното познаване на нещата, вие трябва да развивате интуицията си, да си служите с нея. За да дойдете до вътрешно познаване на нещата, вие трябва да съгласувате мислите и чувствата си. За да реализирате своите мисли и мувства, волята ви трябва да бъде възпитана. Искате ли човек да успява в живота си, любовта му трябва да бъде съвършена, без никакви ограничения. Като обича, човек не трябва да мисли, че неговата любов е по-голяма от любовта на другите. Любовта по количество не се мери, Ако някой носи една кофа Вода, а друг — една чаша, това още не значи, че първият има по-голяма любов. По форма той е по-голям от втория, затова съдържанието му е по-голямо. По качество обаче водата в чашата и в кофата са еднакви. Чашата, в която се налива вода, представлява човешкото сърце, което постоянно се пълни и празни. Сам, по своя воля, човек не може да пълни и празни сърцето си. Друг е, Който пълни и празни сърцето на човека. Саквото и да правите, вие никога не можете да подкупите любовта. Любовта е неподкупна. Тя не се интересува нито от богати, нито от сиромаси. Тя не се интересува и от учени и прости. Никой не може да я застави насилно да отиде при някого». Любовта се интересува само от едно нещо: разбират ли хората и могат ли да я приложат. И 270

Тя я приложат, важно е да подобрят живота си. И като го подобрят, важно е да бъдат доволни от него. Любовта крие в себе си магическата тояжка, която окултните ученици и в минало и сега още търсят.

Магическата тояжка не е нищо друго освен силата на любовта. Тя няма определена форма и големина, но въпреки това с нея се измерват всички неща в света. Който притежава тази тояжка, той може всичко да направи. Ако е гладен, ще тропне с Магическата пръчица и пред него ще се яви трапеза с всякакви Ветия и плодове. Щом се нахрани, пак ще тропне с пръчицата — и трапезата се скрива. Ако е в пустинята, където няма Капка вода, той пак ще тропне с пръчицата си и пред него се открива извор с чиста, кристална вода. Мойсей разполагаше с магическата тояжка. Той направи с нея ред чудеса пред фараона и пред еврейския народ в пустинята. Докато не беше придобил тази тояжка, той минаваше за обикновен човек. Щом я придоби, той стана силен, велик. Тогава той се натовари с мисията да освободи израилския народ от египетското робство и да го изведе през пустинята.

Някога, в далечното минало, всички хора са притежавали

Магическата тояжка. Днес е останало от нея само едно бледо Копие. Това копие е човешкият език. Ако знае как да огъва езика ви, колко трептения да произвежда при всяка дума, човек би изправил чудеса с тази магическа тояжка. При изговаряне всяка Бума произвежда известен брой трептения. Ако езикът може !1а възприема и предава тези трептения правилно, думата би рредизвикала в човека красиви и възвишени мисли и чувства. В [пози смисъл всеки език, на който хората днес говорят, ще бъде красив. Само красиВият език произвежда нужното въздействие върху човека. За да говори добре един език, човек трябва да има светъл ум. Всички хора не са еднакво способни за изучаваме на езици. Хора, на които очите са изпъкнали, лесно учат ези- и. Същевременно те имат дарба да говорят добре — красно- ечиво. Ония пък, които не са способни към изучаване на езици, мат вдлъбнати очи. Вдлъбването на очите се дължи на голямо безпокойство. Жизнерадостните хора обикновено имат изпъкнали очи. Като говоря за изпъкнали и за вдлъбнати очи, имам предвид известна мярка. Има изпъкнали очи, които са неприятни за гледане; същото се отнася и за вдлъбнатите. Изобщо Вдлъбнатите очи приемат по-малко, дават повече, а изпъкналите — обратно: приемат повече, дават по-малко. Хора с изпъкнали очи са щедри, сприхави, но с добро сърце.

271

И тъй, магическата тояжка б човека с неговият език. Учет е , работете върху себе си — да владеее тази тояжка. Моле те се на Бога да благосло&i -езика ви, че Всяка дума, която излиза от него, да бъде балсам за страдащите души. Човешкият език може да превърне всеки м е т а л в злато, а всеки обикновен камък в скъпоценен. Както В езика на човека се крие силата на магическата тояжка, така и б душата му се крие Божествена сила, При един богат банкер в Америка се явила една комисия от няколко възрастни, почтени дами да искат помощ за някакви благотворително дружесжпбо. Като ги изслушал, т ой извадил от касата си с т о долара и казал: „Заповядайте, вземете тази су ма. Повече не мога да дам." Те излезли от кантората му непо волни, с общо впечатлен ие, че е голям скъперник. Една млада, красива мома, от същото дружество, решила да посети този банкер, да види колко може да пожертба т ой от себе си. Тя блед ла в кантората му, вежлиВо- се поклонила, усмихнала се и свобо<| но, с отВорено сърце и душа, разказала какВо иска. Като я поа леднал, банкерът моментално отворил сърцето си за нея и бел да я изслуша докрай, предложил й голяма сума. На излизане от кантората му банкерът я поканил и втори път да го посети, Той и казал, че е готов да и услужи, че по всяко време е на нейно разположение. Като останал сам в кантората си, той Въздъхнал дълбоко и си казал: „Дано пак ме посети!"

Следобателно когато хората Въздъхват след вас и пожс;|
ват пак да ги посетите, ще знаете, че вие с т е влезли вече II
реалния живот. Кажат ли след Вас: „Дано пак дойде!“ — знайте,
че Бог е във вас. Само Великото, Божественото Начало в човс
ка е в състояние да раздвижи заспалите умове и затворените
сърца. Само тогава човек става мощен, готов на Всякаква жер*
тВа, на Всякаква милост. Когато дадете път на Божественото
в себе си, вие няма да б ъ д е т е облечени с черни дрехи, но щй|
се облечете с дреха, съста&еиа от седемте цвята на спектъра]
Червеният цвят е проява на живота; оранжевият означава им>|
дивидуализиране на живота.; зеленият — стремеж към растсНИ
жълтият — проява на интелигентността В жибота; яносини]
ят — прояВа на вярата; тъмносиният — придобивка в жибота;!
виолетовият—проява на силата в жибота. Цветовете па спек*
търа, събрани заедно, показват, че Всички спорове и недоразумения
между хората изчезват. Белият цвят на светлината по!
казва, че човек трябва да бъде готов да служи на Господа с бсич^
ката си душа, без никакви бъ-ншни правила и методи. Всеки трий
Ва да служи на Бога, к а к т о разбира, по вътрешен път — като
272

щата. Красивото в децата е това, че определят отношения-
си към хората по вътрешното си разположение. Днес хора-
се страхуват едни от други, изгубили са доверието си. Едни
*и се убеждават в нещо, но не си Вярват. Когато иска да спо-
м убежденията си с хората, човек трябва да каже само това,
;то знае, което е опитал и в което вярва.
Благодарете за всичко, което ви е дадено. Благодарете и за
«атството, и за сиромашията, в които живеете. За предпо-
нпане е човек да бъде сиромас, но да знае защо живее, откол-
»то да бъде богат и да не знае защо живее. И като богат, и
ю сиромас човек трябва да знае защо живее. Сиромашията и
ипетвото са две състояния в човешкия живот, които се
1снят. Сиромашията може да се уподоби на изгряващото Слън-
[при което човек става от сън и отива на нивата да работи.
Богатството е подобно на залязващото Слънце, при кое-
Ю човек се е прибрал от нивата и отива да спи, да почине от
[невната работа. И като работи, и като почива, човек непременно
трябва да благодари.
Сега ще ви дам няколко напътствия за работа върху себе си,
да се свържете с разумните сили в природата. Всяка сутрин
прокарвайте показалеца си по дължината на носа, от горе до до-
пу, и мислено си кажете: „Господи, понеже в началото Ти вдъхна
Вшво дихание през носа ми, благослови пътя, през който живот
ъ т влезе.“ После прокарайте пръста си над веждите и кажет
е : „Господи, дай ми светлина — да разбирам границата между
•ризическия и духовния свят и да мога правилно да минавам от

биния в другия." Веждите са граница между тия два свята. След
рова със същия пръст обиколете ухото си и кажете: „Господи,
рай ми възможност да чувам ясно Твоите думи, да Те разбирам
правилно, пък и аз да бъда разбран." Като прокарате пръста си
по дължината на ухото, вие събуждате в себе си чувството на
Всстност и на справедливост. От време на време допирайте два-
|та си пръста до меката част на ухото, за да придобиете неж-
юст и мекота. Ако майката знае как да хване ухото на д е т е т о
тя би му подействала благоприятно. Това може да се прило-
ш като добър метод при възпитанието на детето. Обаче държането
на уши, както някои майки и учители го правят, не дава
>ри резултати. Най-после, при леко докосване на пръстите до
;тата си, кажете: „Господи, вложи любовта си в сърцето ми —
да говоря меко и сладко, да изразя Твоята любов."

Същевременно вие трябва да изучавате и ръката си. Тя е
[идетелството на човека. Благородството на човека се крие
[В ;•".т.щшЛобовта 273

6 първия пръст, 8 показалеца; справедливостта — в сгедни
пръст; стремежът към красивото, великото, изящното -
безименния пръст; пракпгичиостта — в малкия пръст. В палец!
е вложен Божественият принцип в човека. Той управлява чщ
вешката воля. Следователно ако волята на чоВека по известно
причини отслабне, от вр^ме на време той трябва да глади пд]
леца си, като се обръща с мисълта си към Бога — да му даде сия
и светлина, да разбира волята Му и да я прилага. Когато пале
цът пострада, с него заедно и волята се парализира. В далеч тя
то минало, когато са искали да накажат някой престъпник, пич
рязвали са палците на р ъ ц е т е му. По този начин той загубвД
волята си, ставал безвreo/ен. Ма палеца е написана цялата испия
рия за създаването на све т а : на горната, мека част е написани
как е създаден светът, на средната е написано как е органтЛ
ран, а на долната — материалното положение на света, т. <•
какъв е материалният илшл физическият свят.

Радвайте се на л и ц е т о си, на главата си и на Всички техни
удове. Радвайте се на краката и на ръцете си и на службата
която те извършват. Радвайте се на вашия ум, на вашето същ
це, на вашата воля, на вайдата душа и на вашия дух. Радвайте <•
и благодарете за всичко, к о е т о ви е дадено. Слушайте гласа и!
вашия небесен баща, К о й т о ви е пратил на Земята да учите и
Който всеки ден ви говорни!

Великият БожиАух н оси всичките блага на живота.

ЖЕЛАНИЯТ МИР

I

Днес — повече от всеки друг път — съвременният свят се
•уждае от мир. Защо? Защото мирът осигурява най-големите
•бидобивки на културата. Бялата раса е на път да осигури ми-
1'.| Днес — повече от всяко друго време — има разумни хора, които
са дошли до съзнанието, че първото условие за нормално
развитие на човечеството е мирът. Ето защо днес всички съзнателни
и разумни хора работят за придобиване на мира. В миналите
времена и раси водителите на човечеството са мислени,
че с в е т ъ т може да се оправи само чрез война. Впоследствие
Г" ички водители на човечеството са се убедили в погрешност-
|на на това разбиране. Бялата раса, носителка на мира, воюва
Шради него, за да стане майка на шестата раса — раса на братство
между народите. Шестата раса с носителка на любовта
|вжду всички хора, както и между всички народи. Тогава всички
народи ще живеят един за друг: големите народи ще бъдат го-
емитс братя в семейството, а малките народи — малките
рратчета. И едните, и другите ще жиВеят б мир и съгласие
(между си. Това е волята на Бога, Създателя на света. Кога ще
"йде това време? В близкото бъдеще.

г Съвременното човечество се намира в преддверието на
(овата епоха, понеже Слънчевата система е влязла вече в об-
с т т а на Божественото зазоряване. Дойде ли това време, за
шитс хора няма да има условия за живот. Един след друг те
г измрат и Земята ще се освободи от тях. Новите услоВия,
Ллто идат, не търпят злото. Те сами ще го разрушат. Тъмни-
ипа ще вдигне своите завеси и ще отиде на друго място. Зло-
о ще вдигне своите капитали и ще отиде на друго място, депо
ще основе свои банки и кантори. Достатъчно е да ч е т е т е
свещените книги, за да се убедите сами, че бъдещата епоха не
далеч от вас. От всички хора днес се иска разумна, съзнателна
|ра. Как ще познаете идВансто на новата епоха? Както позна-
рате шгривансто на Слънцето. Трябва ли да се доказва на чобе-
]ка, че след пукването на зората настъпва изгриването на Слънцето?
Когато зората на новия живот започне да се пропуква,
Слънцето изгрива вече. В Писанието е казано, че когато тази
епоха настане на Земята, Слънцето ще започне да потъмнява и
2Т:

Луната ще изгуби своята светлина. Тогава Син Человечески ш!
яви своето знание на Земята. Под думите „Слънцето ще потим-
пее" разбираме времето, когато хората ще престанат да ми<
лят, че един народ може да -се наложи на друг със силата си. ПоЯ
думите „Лупата ще изгуби светлината си" разбираме времепи \
когато религиите и религиозните системи ще престанат дй
мислят, че могат да опра&ят света.

И тъй, когато всички народи, всички религии, всички дъА
жави престанат да мислят, че са в сила да оправят света, тогя|
Ва Син Человечески ще се я ви на Земята със своето знание. 1кч
да се доказва това, човек -сам ще го види. Как ще докажете п1
човека, че Слънцето изгрява? Изгряването на Слънцето не < I
нуждае от никакво доказателство. Достатъчно е човек да п< Ч
ледне през прозореца или да излезе вън, за да види и да се* убеди!
сам, че наистина Слънцето изгрява. Човек трябва да даде път
на новото сърце в себе си, което е изтъкано от мека материи,
а не от камък, както е сегашното. Мекото сърце е изтъкана
от материята на милосърдието. Следователно онзи, на кого!
то сърцето е милостиво, е кандидат за новата раса. Мекотата
на сърцето е един от признаците на хората от шестата
раса. Казано е в Писанието: „Ще им отнема каменното сърце и
ще им дам ново." Коравите., каменни сърца на хората ще се упот^
ребят за павиране на улиците, а меките сърца ще останат да
т р е п т я т , да изнасят пред света великото и красивото в Бп1
жествения живот. За тозтл ден именно е казано в Писанието,
че Бог ще вложи Духа си в меките сърца на хората и ще Го поз!
нае малко и голямо. Съзнанието на хората постепенно се про!
бужда, както пъпките на ц В е т я т а се пукат напролет, за да цъ<|н
нат и да завържат плод.

Великото в живота на хората се заключава в пробуждане
то на съзнанието и освобождаването от несгодите и мъчно!
тиите, в които се намират. В живота на човека има хиляди
неща, които могат да го с м у т я т , но има и хиляди неща, които
могат да го радват. Който разбира великите Божии закони, той]
трябва да се радва, че е срещнал един добър, умен, учен човек!
той трябва да се^адва, че е срещнал един поет, писател, му;ш1
кант, художник, земеделец, каменар и т. н. Радвайте се, когато!
срещнете човек, който р а б о т и за повдигане на човечеството,!
Като не разбирате какво представлява човек, вие се отнасяте]
с пренебрежение към него и казвате: „Земеделец, каменар е този
човек." Който облагородява почвата, той е земеделец; кои-'
то облагородява камъните, той е каменар; който облагорочн
276

човешките лица, той е художник; който изправя погрешки-
на хората, т ой е скулптор. Изобщо всеки човек, който съз-
а нещо ценно, с което облагородява, повдига и весели хора-
а, е на мястото си. Мощна сила се крие 8 словото на всички
исатели, поети, учени, философи. Мощно нещо е словото!
Един млад момък се отчаял от живота и решил да се самоу-
^1е. Той взел един револвер в джоба си и тръгнал към една гора
изпълни решението си. Без т о й да подозира, една млада мома
последвала. В момента, когато пристъпил към самоубийст-
рто, младата мома се приближила до ухото му и тихо му казала

една дума. Като чул тази дума, момъкът веднага хвърлил револвера настрана и казал: „Няма да се самоубия. Ще живея за себе си, за ближните си, за цялото човечество. Животът има смисъл, заслужава човек да живее!"

Коя е думата, която момата казала на момъка? Вие я знаете, няма защо да би я казвам. Има случаи, когато една дума само е достатъчна, за да освободи човека от тежкото състояние, в което се намира. Не е нужно много да се говори на човека. Достатъчно е една дума да му се каже, но тя трябва да е Божествена.

И каквото се каже, трябва да стане. Бог каза: „Да бъде виделина!" — и стана виделина. През шестте дни, когато е създавал света, Бог е казвал само по една дума, но тия думи са били (мощни, понеже са думи на Божествения език. Каквото Бог е казал, всичко е станало. На седмия ден Той не казал нищо, защото почивал.

Време е вече всички хора да се обединят по ум, по сърце и по Воля, да работят заедно за въдворяване на мира. Всички хора, вярващи и светски, трябва да се проникнат от тази идея. Казано е в Писанието: „Който изтърпи докрай, той спасен ще бъде." С други думи казано: „Който спечели войната за мира, той спасен ще бъде." Сегашните вярващи говорят за любовта, но не я прилагат. Който има любовта в себе си, той трябва да повдига и сваля температурата си до колкото градуса иска и когато пожелает. Кой може да се противи на човек с десет хиляди градуса? Какаото препятствие срещне на пътя си, той моментално ще го отстрани. По този начин този човек ще покаже на хората какво представлява Божията Любов. Дето мине, пътят му ще бъде отворен. Човекът на любовта може да увеличи не само топлината, но и светлината си — да стане хиляда пъти по-силна от слънчевата. Тази светлина е в състояние да ослепи и най-многобройната и силна армия. Човек не може да си представи светлина, които е хиляда пъти по-силна от слънчевата. С тази светлина

277
всичко може да се постигне. Всеки, който има топлина, равна на десет хиляди градуса, и светлина, хиляда пъти по-силна от слънчевата, той може да стопи касите на всички банкери, да стопи всички замръзнали сърца, да махне всички прегради, които човечеството е поставил на пътя си.

Голяма топлина и свеслина идат в света. Те са Божествена сила, която иде стопи и просвети човешките сърца и умовете. Когато светлината и топлината на любовта дойдат в света, те ще стопят, ще изгорят всички лоши, престъпни хора и останат да живеят само праведните и добрите — да се радват, че с любовта не се играе. Не е позволено на човека да си играе с любовта. Лнес хората се ужасяват от мисълта, че могат да бъдат подложени на десет хиляди градуса температура |

какво ще бъде положението им, когато Христос дойде на Земята? Тогава температурата ще бъде много по-голяма от днешните хиляди градуса. Христос казва; „Моят мир ви оставям.“ Значи Христос е за мира. Той е за онзи мир, който е основан на любовта, на братство между всички народи, общества и хора по лицето на Земята. Братската и сестринската любов не са нищо друго освен клоните на бъдещата култура. Тази любов стои много високо от майчината. Колкото и да е велика майчината любов и в нея все още има малко егоизъм. За пример — Вземете любовни тигрици към нейните малки: заради любовта си към шелята Всеки момент е готов да отнеме живота на всяко животно същество, което се изпречи на пътя му. В този смисъл майчината любов представлява корените на живота, а братската и сестринската — клоните.

Божествената любов представлява плодовете на Дървото на живота. От корените на майчината любов, от клоните на братската и на сестринската любов произлизат плодовете на Божествената любов. От тези плодове именно бъдещите хора ще се хранят и ще придобият безсмъртие. Тези плодове ще бъдат носители на новия живот. Дето и да отидете по света, навсякъде ще срещнете хора на новия живот. Тези хора се отличават по меката и приятна светлина, която излиза от очите им. Ние наричаме новите хора „братя и сестри на човечество“, носители на Божественото начало в себе си. Христос е от новите хора. Той казва: „Не дойдох да изпълня своята Воля, но волята на Онзи, Който ме е изпратил. Аз дойдох да донеса мир на света.“ До идването на Христа еврейският народ се придържаше в буквата на Мойсеевия закон. До това време евреите коเลха агнета, овце, волове и принасяха жертва на Бога. С идването

на Христа обаче животът им коренно се измени. С един удар Христос унищожи стария живот. Те дойдоха до съзнание, истинската жертва се заключава в добри мисли, чувства и постъпки.

В какво се заключава новата религия? Първият член на новата религия гласи: Аз вярвам, че любовта на майка ми и на баща са корени на Дървото на великия живот — живот на любовта. Вторият член гласи: Аз вярвам, че любовта на сестра ми и брат ми са клони на Дървото на великия живот — живот на любовта. Третият член гласи: Аз вярвам, че Божествената любов е плод на Дървото на великия живот. Всичко, което излиза от моя ум и от моето сърце, се превръща в плодове на любовта. Който яде от тези плодове, той придобива безсмъртие. Христос казва: „Който яде плътта ми и пие кръвта ми, той има живот в себе си.“ Значи който яде от Дървото на живота, бърее: от майчината и бащината любов, както и от братската

и | «пиринската любов, той има живот в себе си.

Сега — като знаете в какво се заключава новото верую, бъ-
ъ т е смели и решителни да приложите това верую! Мнозина ча-
рат нещо ново. Новото се заключава в примиряването на хорала.
Новото примирява всички противоречия. Как ще стане при-
ряването между хората? Много лесно. Който има да взима, да
ости дълга на брата си. Който има да дава, да бъде готов да си
ти дълга; като отиде при своя кредитор да плаща, последни-
да му каже, че в името на братството т ой прощава дългове-
е му и го признава за свой брат. Когато двама души се признаят
братя, дълговете им сами по себе си падат, споровете се прек-
т я в а т и недоразуменията изчезват. Аз бих желал хората да спо-
т, но само за едно: кой повече да даде и да помогне на брата си.
гато някой забележи, че брат му е много уморен и не може по-
е да вдига и слага мотиката, нека той я вземе от ръката му и
върши работата вместо него. Когато види, че брат му изне-
огва под т е ж е с т т а на своя товар, нека снесе товара от гърба
у, да го тури на своя гръб и двамата да продължат пътя си и
ратски да се разговарят. Когато срещне брата си на улицата и
азбере, че е гладен, т р и деня не е ял, нека го покани у дома си, да
5 нагости добре и да му каже, че когато пожелае, може да го
осети пак. Това са братски отношения.

Днес хората очакват Христос втори път да дойде на Зе-
бята — да оправи света. Не, по външен път с в е т ъ т не може да
се оправи. Христос трябва да дойде вътре във всеки човек. Са-
мо по този начин с в е т ъ т ще се оправи. Ако поставите милио-
279

ни железни стърготини една до друга, те няма да се сплюшнат
да образуват едно цяло. Поставите ли ги обаче под известна
температура, те ще се с т о п я т , иде се слеят една с друга и иш
образуват течна маса. В олучая огънят представлява онази)>1>гш
решил сила, която споява >келезните стърготини и ги прсв|Я
ща б едно цяло. Следователно Христос трябва да дойде 5 съЯ
цата и в умовете на хората като вътрешна сила, която ще я
обедини в едно цяло. Тази вътрешна сила е любовта, която • >
си живот за човешките души. Само чрез любовта хората мш
гат да работят б единство. Които не разбират любовта, та
са готови да я критикуват.

Сега — като говоря за любовта, знаей какво можете да пра-
ложите. Изобщо аз знаей кои неща са приложими за сегашния <м
век и кои са неприложими. За пример: колкото и да се говори |Г
човека за Слънцето, за възможностите му да го посети, днец!
пият човек не може да направи това. Защо? Условиата на СлъП
цето са съвсем различни от т и я на Земята. Човек по никои м,м
чин не може да отиде на Слънцето със сегашното си тяло. Лка
някой човек тежи 60 кг, к а т о отиде на Слънцето, тялото м|

ще тежи милиони килограми. Как може да се движи на Слъпци то с такава грамадна маса на себе си? Красив е животът на Слилцето, но т о й още не е достъпен за хората от Земята. Мислен! човек може да отиде на Слънцето, но не и б действителтх ии Знаете ли какъв с техният език? За нас е достатъчно, че имаме възможност да се ползваме от слънчевите лъчи. Когато иска те да се лекувате, излагайте гърба си на ранните слънчеви лгя чи. Когато искате да придобиете вътрешен мир, излагайте г ъ я ба си на залязващото Слъзпде, а лицето си отправете към иТ ток. При това положение бие ще изпитате дълбок вътреша| мир и ще разберете, че не трябва да се тревожите за нищо и никакво. Жителите на Слънцето живеят в голямо изобилии вследствие на което не се тревожат за нищо. Тяхната задача да изпращат блага по цялата Слънчева система. Те определя.' бюджета на всички същезпва, на всички хора, на всички държи ви и народи, на цялото човечество, на всички планети. Като говоря за Слънцето, аз не искам непременно да ми ви вате. Дали вярвате или не — това не ме интересува. Аз се ни* тересувам само от едно: Вярно ли е това, което говоря, или н! е вярно. Вярвайте в това, което Бог е създал. Щом вярвате, ч! Бог е създал небето и Земята, с всички светили, с всички живи същества, вярвайте и в пгехния Създател. Щом вярва в тия по) ща, човек трябва да изучава и небето, и Земята. Той трябва <\я 280

И Научава и Слънцето, и Луната, и всички звезди на небето, както Астрономите и учените постъпват. За да разбере живота на (Слънцето, човек първо трябва да намери своето слънце. Всеки Ийвек има в себе си едно малко слънце, което се намира б цен- I търа на човешкия мозък. Големината на това слънце за всеки •човек е различна — в зависимост от големината на планетите В него. Чрез това слънце именно душата придобива знания. Меж- ну външното слънце и планетите на небето и вътрешното I слънце и планетите в човека има нещо общо: в изгряването, б I юлязването им и т. н. Ако вътрешното слънце на човека престане фa изгрява, и външното изгубва смисъл за него. Значи меж-]ду външното и вътрешното слънце на човека има известна зависимост. Ако тази зависимост се прекъсне, човек нима да има никаква вътрешна светлина. Когато вътрешното и външното слънце едновременно светят, човек има условия да вижда. Ако вътрешното слънце загасне, човек ослепява. Той се лишава от условията да вижда, да възприема Божественото знание. И тъй, Божественото знание, към което мнозина се стремят, има за цел да научи хората да ценят вътрешното слънце в себе си, чрез което тяхната душа се учи и развива. Когато някой казва, че е тъмно б душата му, това показва, че вътрешното слънце в този човек е престанало да свети. Докато вътрешното

слънце в човека свети, той мисли и чувства правилно.

Престане ли това слънце да свети, с него заедно и умът, и сърцето му се помрачават. Ето защо, за да не се помрачи това слънце, човек трябва да живее добре. Лошият живот, изразен в лоши мисли, чувства и постъпки, предизвиква големи изпитания, които помрачават небето, на което свети вътрешното слънце на човека.

Мнозина—учени и прости, не разбират какво грамадно влияние имат мислите и чувствата върху вътрешния живот на човека, а о т т а м — и върху неговото здраве, вследствие на което търсят щастието си по неестествен път. Те искат да станат богати, да се оженят за красива жена, да придобият много знания, без да подозират, че по този начин те сами си приготвят своето нещастие. Не е лошо да придобие човек знание, сила, красота, богатство, но т о й трябва да знае как да се справя с тях. Турците казват: „Благословение е за човека да гледа красиви неща." Наистина, естествено е човек да се стреми към красотата, да се вдъхновява от нея, но не и да я обсебва. В природата и красотата, и грозотата имат свое място, както светлината и тъмнината. Светлината царува, докато Слънце-

281

то грее. Щом Слънцето Залезе, тъмнината иде. Обаче без тим*] нима звездите нямаше да с в е т я т . Значи в човешкия живот тъмнотата е необходима, за да^ се проявят добродетелите — зВс | дите.

Сега—като говоря за Божественото в света, някои се обещават, мислят, че не м о г а т да го постигнат. За да не I * обезсърчават, Бог им е обещал да влезе вътре в тях. Бъдещото царство ще се създаде о т В ъ т р е , а не отвън. Чрез любовта >м цялото човечество ще се реализират всички Божии планове, 31 да се постигне това, нужни са работници. Днес всички хора трябва да работят в това направление, да бъдат носители «и Божествените идеи, че к а т о влезе Бог в тяхното слънце, да с! прояви навън. На всеки човек е дадена специална мисия — да Щ де носител на Божията любов, на Божията мъдрост и светлина, на Божията истина и свобода по свой специфичен начин. Само при тоВа положение човек може да постигне всички свои желания. Всички несгоди, всички мъчности и страдания, които човек днес преживява, ще б ъ д а т условия за познаване на Бога, па великото в света. Бог ще бъде с вас във всичките ви пътища. Тогава ще кажете: „Радваме се, че живеем в епоха, когато можем да опитаме и познаем Божията любов, да станем работници на Неговата нива."

Бъдете радостни и бесели, за да постигнете идеалите на вашата душа. Кога ще ги постигнете—това зависи от вас. Още днес можете да ги постигнете! Един Божествен ден се равнява

на хиляда години. Значи след хиляда години вие можете да постигнете това, което днес Желаете. Съзнателна работа се изисква от човека! Божественото е вече пред прага на вашия дом. Отворете вратите на ваш и т е сърца и умове — да влезе в тях Божествената светлина и топлина.

ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА

*„Ако говоря с човечески и ангелски езици...“**

(Послание към Коринтянитс, 13:1)

„Ако говоря...“ Външната страна на човека представлява човешкия говор. Външната страна на ангелите представлява ангелския говор. Ако човек говори, без да влага смисъл в думите си — това е равносилно да има стомах и дробове, а да е лишен от глава. Ла няма човек глава — това значи да няма посока в живота си.

„Ако говоря с човечески и ангелски езици, а любов нямам, ще съм мед, що звънти, или кимвал, що дрънка“. Дрънкането подразбира отсъствие на разумност. Който върши неразумни неща, той всякога дрънка. Обикновено празните неща дрънкат, а пълните са тихи и спокойни, никакъв шум не вдигат. Всяко нещо, лишено от смисъл, вдига шум. Следователно който дрънка, той говори на човечески и ангелски езици, но любов няма.

„И ако имам пророчество, и зная всичките тайни и всяко знание, и ако имам всичката вяра, щото и гори да премествам, а любов нямам, нищо не съм.“ (2 ст.) Вярата е за хората, а знанието — за ангелите. Значи ако притежавате вярата на човеците и знанието на ангелите, а любов нямате — нищо не с т е . Човек може да бъде голям и силен като предпотопния мамонт или (гато някой съвременен параход, който цепи водите и плаши ибите, но ако няма любов, нищо не представлява. Колкото и олям да е параходът, щом влезе в пристанището, той нищо не . Не се ли използва, той ще стои известно време в пристанището, докато един ден го бракуват. И човек е подобен на параход. Докато има големи идеи, той цепи водите, плаши малките същества, но спре ли на едно място, всичко се свършва с него — бракуват го.

„И ако раздам всичкия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, нищо не се (юлзвам.“ (3 ст.) Какво се ползва човек, ако раздаде всичкото си богатство или всичкото си знание на хората без любов? Нито той печели, нито ония, на които е дал нещо. Какво се ползва риромахът, който е получил старата дреха на богатия? Дали ще получи стара или нова дреха от богатия — в края на краища-

283
та той ще умре. Докато -умира, т. е. докато ме е влязъл в областта на безсмъртието, човек всякога дрънка, Всякога живеч в преходните неща. Ако един ден е щастлив, на другия ден ил бъде нещастен; ако един ден е не здрав, на другия ден ще бъде ГхЗ лен; ако един ден е учен, па. другия ден ще бъде невежа; ако сдии ден се чувства млад, на другия ден ще бъде стар. Страшно 4 положението на стария човек или на онзи, който преждевременно е остарял. Като оспгарее, човек не вижда и не чува добро ц

се занимава с минали работи. Той разправя за своето детинство! за своите родители и роднини, за своите другари. За него няма нищо ново. При това положение той очаква да се подмлади по някакъв начин. Човек не може да се подмлади, ако любовта не я посети. Любовта подмладява човека. Тя го прави безсмъртен. 'И внася в него всички възможности за постижения. Няма ли люти в себе си, човек нищо не може да направи. Без любов той спомества нещата. Ако е художник, той цапа върху платно, но не рисува. Истински художник е този, който има любов в голямото си. Истински скулптор е този, който има любов в себе си. Няма ли любов, той само мачка калта, без да я вае.

Като не разбират закона на любовта, хората се разочароват едни от други, казват, че светът е лош, че хората са лоша Лошавината на хората е Външната им страна. Лошавината на калта на живота, но тя езице не представлява истинския живот. И водата, колкото са да е ценна, каля улиците, къщи хората, но това не е единственото й свойство. Без да искат хората се калят едни други, но това не е единственото им качество. Има думи, които жалят, но има думи, които чистят. Ако човек говори с любов, думите му всякога чистят.

„Любовта дълго търпи.“ (4 стих.) Търпението е основа на живота. Няма ли търпение, човек не може да свърши никаква работа. Дъждът бъде човек търпелив — това значи да понася всичко спокойно. Дъжд ли вали, вятър ли вее, прах ли се вдига — поглежда на всичко тихо и спокойно. Засяга ли се от външните условия на живота и на природата — той е вътре в тях. Засяга ли се от страданията, от смъртта, човек е вътре в тях. За да могат го засягат, той трябва да излезе от нетърпението и да влезе търпението — едно от външните качества на Бога.

„Любовта е благосклонна.“ (4 стих.) За да бъде благосклонен, човек не трябва да прави разлика между богат и сиромаш, между учен и невежа. И богатият, и сиромашът са излезли от Бога. И ученият, и невежият са излезли от Бога. Разликата между тях хора се заключава в това, че богатият и ученият са влезли в търпение

Венисто, а сиромашът и невежият — в нетърпението. Ако вляже търпението, и невежият, и сиромашът ще придобият качествата на първите двама. И те ще станат благосклонни. За да бъде благосклонен, човек не трябва да се поставя при условия, които да го лишават от съществени му нужди. Трябва да се лиши от въздух, от вода, от светлина и от храна? Като не лишава себе си, той не трябва да лишава и ближните си. Щом задоволи себе си, щом задоволи ближните си, той непременно ще бъде благосклонен.

• „Любовта не завижда.“ (4 стих.) Само онзи човек завижда, който

и I е лишен от музикално чувство. Той може да влезе между два-
илчии, които се обичат, и да развали отношенията им. Да
Вбижда човек — това значи да живее в сиромашия. Симо сиромашът
завижда. За да не завижда, човек трябва да работи Върху
Небе си, да забогатее, да облагороди сърцето си. Трябва ли майката,
на която децата не са богато облечени, да завижда на бо-
В в т и т с деца, които са облечени в скъпи дрехи? Коя е причинз-
Впа, че децата на сиромасите са облечени бедно, а т и я на бога-
Н ш т е хора са облечени в скъпи, в разкошни дрехи? Коя е причин
а т а , че едни дървета се развиват буйно, всякога са зелени, а
:и не виреят добре? Дървета, които са изложени на слънце,
& добри условия, всякога са зелени и се развиват добре. Тия, ко-
| т о не са изложени на слънце, всякога са осъдени на смърт. Те
4а креят. Следователно Всеки човек, който не е добре обле-
[си, т ой не е изложен на лъчите на Божественото слънце. Меж-
Бога и неговата душа е застанал някой, който го засенчва. Аз
тмам думата *обличане* в широк смисъл — физически и духовно
юлечен.

И тъй, когато мъчнотиите и страданията идат в живота
ви, това показва, че между вас и Бога е влязъл друг човек-
>м този човек ви засенчва, т. е. щом препятства на Божествените
лъчи да ви огряват, качете се веднага на едно стъпало
ю-горе. Опитали се и тук да ви препятства, качете се на още
ю-горно стъпало. Който ви обича, т о й никога няма да ви пре-
ипетба да се грее на лъчите на Божественото слънце. Той
застане настрана, а не точно на пътя на тия лъчи. Като се
Страхуват от лошите хора — да не им отнемат лъчите на Бо-
сественото слънце, мнозина, особено религиозните, се стремят
да работят, с цел да заемат място отдясно или отляво на
& >га. Те не знаят, че тия места са точно определени. Хората
| могат да седят само от лявата страна на Господа. Дясната
| страна е определена за ангелите. Да седи човек от лявата страна
285

на Господа — това значи да бъде поставен на изпитания и стри-
дания. Тъй щото бори ли се за лявата страна на Господа, чове-
Н трябва да е готов за страдания и изпитания.

Като не може да понася страданията, човек иска да замине
за другия свят. Другият сбязп е свят на страдания. Като стрида,
чо.вск не подозира, че е Влязъл вече в другия свят. Ето заша
като страда, човек не трябва да желае да замине за другия свят,
но да желае да влезе в сВсгпа на радостите, дето ангелите живеят.
Скърбите и страдания я т а са човешкият свят, а радости
те—ангелският. Когато страда, човек е в ада, в човешкия свят
Когато се радва, т ой е в рая, между ангелите. Небето е място,
дето ангелите живеят; а д ъ т е място, дето хората живеят.
Какво представлява адът за човека? Лошите и престъпни раби*

ти, които човек върши и на които иска да придаде красив ш-глед, не са нищо друго освен състояния на ада. Често срещани млади моми, добре облечени, но достатъчно е да се приближи те към тях, за да о п и т а т е лошия им характер. Отвън пи- I й приятни, красиви, но в ъ т р е са грозни. Няма нищо скрито-пок-рито в живота. Вътрешното лесно излиза навън. Достатъчни е човек да проговори, да даде израз на своите мисли и чувства, за да видите какво представлява той.

„Знание ли е, ще изчезне." Значи всяко знание, придобито 1 приложено без любов, ще изчезне, не може да устои. Такова знание е временно, а Всичко временно, преходно е осъдено на смърт. Истинското знание обаче ще отиде заедно с човека. То е безсмъртно, както е безсмъртна човешката душа.

„Откак станах мъж, напуснах което е младенческо." С други думи казано: откак започнах да мисля, напуснах временното.

„Когато бях младенец, к а т о младенец говорих, като младенец мъдрувах, като младенец размишлявах." (11 ст.) Това не значи,! че детинското или младенческото състояние е лошо нещо. МД денчество и възмъжалост са възрасти, през които човек неим бежно трябва да мине. Лошото с пълнеж, от който човек тряГм ва да се освободи. Не прави ли усилия да се освободи от злото А себе си, т ой ще се задуши. Злото е отрова, която човек сам щв|' опита. Отровата, която е налял в чашата си, той пръв ще я изпие. Колкото повече се занимавате със злото в себе си или й| ближните си, толкова пов-ече го привличате и му давате първо| място. Минавайте и зами! о б а й т е край злото, без да го вижда-! т е , без да се разправяте с него. Спирайте вниманието си върху! доброто В човека. Във всег! човек живеят едновременно дН същества: едното е добро, другото е лошо. Каквото и да пра»> 286

битс, никога няма да се освободите от лошото. Тази е причината, поради която човек понякога е недоволен от живота, от условията, в които се намира. Лошото същество в човека го прави недоволен. Доброто същество го прави доволен и щастлив. Обаче колкото доволството е притежание на човека, толкова и недоволството; колкото радостта е негова собственост, толкова и скръбта. Човек стои ^ъл от доволството и недоволството, вън от радостта и скръбта. Той само наблюдава, опитва нещата и се учи от тях. Предназначението на човека е да работи, да учи, да приготвя място в себе си за любовта. Всичко друго, през което минава — знание и невежество, скръб и радост, доволство и недоволство — са стадии, през които той трябва да мине, да се приготви за великия момент в живота си — придобиване на любовта.

Казано е, че любовта не завижда, не ревнува. Ако ревнува, човек не е дал място на любовта в себе си. Ревността пречатства

на човека да върви напред, да се развива правилно. Каквото добро и красиво да види, ревнивият го пожелава за себе си. Ако срещне някой силен, здрав кон, той пожелава да има същите качества. Той не знае, че ако бъде здрав, силен като кон, ще го товарят много. Какво ще придобие от големия товар, който му дават да носи? Как се отнася господарят със своя кон? Като натовари добре коня си, господарят го шибва с камшика си и му казва: „Хайде, върви напред, без да се обръщаш. Защо си останал толкова назад в развитието си? За да излезеш от сегашното си положение, ти трябва да носиш голям товар, да служиш на по-големите си братя." Който не разбира този език, той казва: „Горкият кон, господарят му го преби." Какво ще кажете тогава за скулптора, който удря камъните със своя чук? На място ли са тези удари? Той избира един камък и започва да го удря, да кърти от него ония парчета, които не са нужни. Той има предвид да извае от него нещо, да му даде красива форма. Каквото представляват ударите на скулптора върху камъка, такова нещо са страданията за човека. Когато човек страда, Провидението удря с чука си върху него — да се о т к ъ р т я т всички непотребни неща. При всяко страдание човек се освобождава от нещо, което го мъчи. Кога се мъчи човек? Когато се раздвои в себе си. Ако братът и сестрата в един дом не се разбират, те се мъчат. При неразбирането си те търсят участието на баща си и на майка си — да им помогнат. Какво ще придобият, ако бащата за пример отиде на страната на сина, а майката — на страната на дъщерята? Може да стане и обратното: баща-

287

та да отиде на страната на дъщерята, а майката — на стрина* та на сина. И при това положение те няма да придобият ниш особено. Защо? Защото причината за неразбирането на брат! и сестрата е в самите тях. Те са раздвоени в себе си. Казано с в Писанието: „Всеки дом, разделен против себе си, не може <м устои." Като знаете това, пазете се да не се раздвоявате. 11,1 тъкнете ли се на някаква погрешка, не се раздвоявайте, не мис лете защо с т е сгрешили, но изправете погрешката си. Има погрешки, които трябва да_ се изправят още в момента. Изправянето на тия погрешки не търпи никакво отлагане.

„Но най-голяма от тях е любовта." (13 ст.) Който има лн>< боб, т о й е в сила да премахне всички мъчнотии и страдания Ако и вие имяхте любов в себе си, лесно щяхте да се справите I дъжда, с гръмотевиците. Не можете ли да се справите, няма те любов в сърцето си. Любовта подразбира светли мисли и благородни чувства. Ако и м а т е такиВа мисли и чувства в а ^ - си, вие ще бъдете доволни от всичко, което ви се дава. Ядете ли, ще бъдете доволни от яденето. Спите ли, ще бъдете до волни от съня си. Правите ли добро, пак ще бъдете доволни. <

други думи казано: когато човек мисли, чувства или предприема нещо добро, слънцето на неговата душа трябва да грее така топло и светло, както грее физическото слънце през ясен майски ден. В това слънце човек трябва да вижда Божествената светлина, която носи условия за растене и развиване на човешката душа. Светлите мисли са лъчи от светлината на Божественото слънце, а добрите чувства — лъчи от топлината на Божественото слънце. Без лъчите на това слънце човек не може нито да мисли, нито да чувства, нито да действа.

Като наблюдавате небето, вие виждате малки облачета по него. Те показват, че има нещо в човека, което трябва да се изчисти. Кой ще му помогне? Вятърът. Той духа днес зад гърба ви, с което ви подканва да вървите напред, без да мислите и земята. Изобщо небето е чисто, с приятен син цвят. Погледнете към него, вие изпитвате радост. Такова трябва да бъде небето на вашата душа. То трябва да бъде огряно от любовта. За да постигнете това, стремете се да обичате хората без да очаквате да ви обичат. Търсите ли човек да ви обича. В края на краищата ще се разочаровате и ще видите, че този който ви е обичал, не е онзи, когото душата ви е очаквала. Той може да е пред вас, но не е същият, когото сте очаквали.

В миналото един от римските императори дал на един от министрите си следната задача: „Искам да ми отговориш вър
288

Ну три въпроса, които ме интересуват. От известно време **(теля** върху три неща. Искам да отговориш на моите мисли." Министърът се видял б чудо, не знаел какво да отговори на царя. Той срещнал един калугер, който се наел да реши задачата на Кинистъра. За тази цел калугерът се облякъл в дрехите на министъра и в този вид се явил пред царя. На първите две миен; Щъл царя той могъл да отговори, но като дошъл до третата мисъл, съвсем се объркал. Най-после той отговорил и на третата **Кна** му мисъл: „Ти мислиш сега, че пред тебе седи твоят министър, но се лъжеш. Пред тебе седи един калугер, а не твоят министър." Следователно за всеки даден случай човек трябва да камае кой седи пред него: министърът на неговата държава или **Кякой** калугер. Тогава човек ще знае определено, че ако един от министрите на дадена държава не може да разреши един от въпросите царски въпроси, толкова по-малко калугерът ще го разреши.

Неиш. „Любовта не дири съвост, не се раздражаба, не мисли зло." (5 ст.) Любовта разрешава всички мъчнотии и противоречия. [Любовта осмисля знанието. Любовта дава цена на всичко. Казано е в Писанието: „Бог е Любов." Дето Той присъства, всичко Ее осмисля, всичко се обича. Влезе ли в областта на любовта, човек влиза в Божествения свят. Влезе ли в областта на знание-

Той, той е между ангелите. Влезе ли в областта на вярата, той
[е между хората.

Като се говори за любовта, мнозина се страхуват от нея.

Защо? Защото те познават онази любов, която умъртвява човека.

Те не знаят, че съществува любов, която оживява хората.

Тази любов изключва всички противоречия и съмнения. Истин-
жата любов подразбира ядене. Ла обичаш човека — значи да го
Видеш. Не можеш ли да го изядеш, ти не го обичаш. Яденето е

>трешен процес. Следователно да обичаш някого — т о в а зна-
|чи да го приемеш в себе си такъв, какъвто е. Като влезе в тебе,
ти ще му дадеш специално място и ще започнеш да го изучаваш.

Същевременно ти ще се молиш. Ядене без молитва не е намяс-
то. Когато яде, човек трябва да се моли. Тури ли круша в устата
си, той трябва да се моли. Като се моли, яденето ще окаже
своето благотворно действие върху организма на човека.

В прочетената глава от Посланието към Коринтяните се
говори за качествата на любовта. Като ч е т е т е тази глава, вие
трябва да мислите само за любовта. По този начин вие ще дойдете
до положение да не се смущавате от нищо. Кой какво прави,
кой какво преживява — не се смущавайте: болният ще носи
19. Гисът на Любовта 289

болестта си, сиромашът — сиромашията, страдащият — п и я
данията и т. н. Каквото сопава във вашия живот или в живещ
на ближните ви, всичко е за добро. Знайте, че Бог приспи пш
навсякъде и във всичко: и 11 страданията, и в радостите. Пия
страдание, в което Бог да ме присъства. Няма радост, в която
Бог да не присъства. За да Види Бог и да Го познае, човек т рш
да бъде доволен от всичките условия в живота си, да не рошим
Недоволен ли е, той няма да се ползва от различните условия, I
които се намира, и ще т ъ р с и само радости. Обаче радостиЯ
са едната страна на живота, в която човек расте и се разби
едностранно. За да се развива правилно, човек трябва да се <)
жи между полюсите на жтботата: радости и скърби, светлина
тъмнина, добро и зло.

Съвременните хора гоборят за любовта, живеят в нея, й
да я разбират. За да я разберат, те трябва да проникнат в л;
бовта на човешкия, на ангелския и на Божествения свят. Кагг|
влязат в т р и т е свята па л_юбовта, те ще познаят всички от
които ги обичат. Засега х о р а т а познават само тия, които г
обичат, но не и онези, к о и т о ги обичат. За да разберат люя
та, те трябва да познаят и едните, и другите и да мислят
тях. За пример: човек позн аба майка си, баща си, братята и А
т р и т е си, приятелите си, но не познава ангелите, които
обичат, и не мисли за тях. Той не подозира, че всяка негова |
дост се дължи на присъствието на някой ангел в самия не
Замине ли ангелът, с него заедно и радостта си отива. Изгуб

ли радостта си, човек започва да тъжи. И като скърби, и каш[се радва, Бог е в човека: в скръбта Той е скрит дълбоко в душ та му; б радостта пък Той се изявява навън. Значи като люСну Бог се проявява навсякъде, но никога не говори за себе си. То1* показва, че за Божията Любов не може да се говори. Тя трябва само да се проявява. Да проявиш любовта си — това значи отправиш своите мисли и чувства към великия Божествен свя И тъй, стреми ли се к ъм нов живот, човек трябва да ми ли, да чувства и да диша правилно. Като се моли, човек диш Дишането пък подразбира прави мисли и прави чувства. Ко? то диша и издиша, човек трябва да поема и изпуша по малЦ въздух, но дълбоко. А като се моли, човек трябва да застане пргп Бога с радост и доволство за всичко, което му се дава. Той тряД ва да благодари за светлипи и чисти мисли, за красивите и въя вишени чувства, които му се изпращат. Той трябва да благос|л^ ри, че е дошъл на Земята, о биколен с добри родители и прияпн- ли; за Слънцето, което грес; за водата и въздуха, които го обли-1 290

1т; аа вятъра, дъжда и облаците, които го заобикалят. Облагите, които и вас обикалят, не са нищо друго освен филтри, >ито пречистват човешките мисли и чувства. Като пречис- >>т е мислите и чувствата си, вие ще се научите да живеете •равилно. Като живеете правилно, вие няма да смущавате Бо- твеношо II себе си, т. с. Божия Дух, за Когото е казано в шсанието: „Не огорчавайте Духа в себе си!" Дойде ли някаква •ша мисъл в главата ви, помолете я да си отиде, докато свъртате работата си. Щом свършите работата си, нека пак дой- • През това време вие ще се справите с всичките си задълже- [я и ще бъдете свободни да се разговаряте с нея. Постъпите . по този начин, тя ще ви освободи. Лко ви нападат лоши мис- Л, това показва, че те се страхуват да не ги разлюбите. Те са 1иш приятели от миналото, които имат да взимат нещо от ле. Дайте им дължимото и ги о т п р а т е т е да си отидат. Те |иВсят от вашата любов. Не ги ли обичате, те не биха могли |) съществуват. Докато се справите с тях, вие трябва да им ^вате по нещо, без да се свързвате взаимно.

Следователно за да се освободи от противоречията в жи- >та, човек трябва да внесе любовта в главата си, вярата в |>рцето си, а надеждата — б своето тяло. При това положение той може да се домогне до новата наука, която обяснява мпрешния смисъл на явленията. За пример: според новата нау-

| Д кислородът и водородът се съединяват и образуват вода, |>ято считат тяхно дете. Кислородът има свойството да да- ^ а водородът — да взима. Като пият вода, хората се домог- кт до познаване свойствата на кислорода, който дава, и на

порода, който взима. Когато някой казва, че иска да бъде жена, това подразбира готовност за взимане, за събиране на нещата. Кажете ли някой, че иска да бъде мъж, това подразбира готовност за даване. Мъжкият принцип, т. е. умът в човека, дава — а женският принцип, т. е. сърцето — събира. От двата процеса — даване и събиране — се е създало човешкото тяло. Човешкият ум пък се е създал от работата на човешкия дух и на човешката душа.

Казано е в Писанието: „Давайте, за да ви се даде.“ Онзи, на когото се дава, всякога събира. Обаче той събира, за да дава. Ето защо всички хора трябва да станат проводници на Божествения, да дават от това, което са получили. Даването е първоначално начало. Човек проявява любовта чрез даване. Чрез любовта човек познава Бога и природата. Щом познае природата и се свърже с нея, за него всичко оживява: и камъните, и въздухът, и ветровете.

Тогава човек разбира, че Бог присъства навсякъде: Бог присъства в добрите мисли, чувства и постъпки на хората. Следователно дойде ли в ума ви някаква лоша мисъл, веднага я заместете с добра. Така ще отворите пътища за Божественото в себе си.

Искате ли Бог да присъства във вас, мислете, чувствайте и постъпвайте добре. Щом Бог присъства в човека, всичко е възможно за него. Казано е в Писанието: „Потърсете ме и ще ви открия.“ Това значи: когато дойде скръбта, потърсете радостта; когато дойде болестта, потърсете здравето; когато дойде безсилието, потърсете силата; когато дойде невежеството, потърсете знанието. При каквато и да е ситуация да се намирате, всякога търсете положителното, защото в него Бог присъства. Дето е Бог, там царят мир и порядък. Дето е Духът, там е новото творчество. Дето е любовта, там присъства, там всички неща се осмислят и човек става силен, придобива истинско знание, истинска светлина. Като ученици — съветвам ви да започнете с надеждата, да минете към вярата и да свършите с любовта. Дойдете ли до любовта, направете връзка с нея и вървеште напред. Първата стъпка трябва да бъде любов към Бога, втората стъпка — любов към ближния, третата — любов към себе си.

Сега — желая на всички да придобиете веселието на любовта. Желая ви да придобиете светлите мисли, чувства и постъпки на любовта.

ПЪТ КЪМ ЖИВОТА

„Пребъдете в мене, и аз във вас.“

(Евангелие от Йоана, 15:4)

„Пребъдете в мене, и аз във вас.“ Когато живее във въздушно пространство, човек трябва да знае как да се справя с въздуха. За да се ползва от условията на въздуха, той трябва да има отношение към него. Само при това положение човек може да бъде изграден от въздуха ония елементи, които са необходими за неговия живот. За да се ползва от уроците и лекциите на своя учител, ученикът трябва да бъде съсредоточен, да разбира как му се преподава. Отвлечен ли е умът му, занимава ли се с ограничени мисли, ученикът не може да се ползва от знанието, което му се предава. Той напразно посещава училището. Какво може да се ползва глухият, ако е отишъл да слуша някоя певица или (якой музикант? Певицата пее, музикантът свири, но до слуха му нищо не достига.

Сега и аз говоря, но малцина слушат и възприемат. Защо? 'ащото много от вас са заети с различни въпроси: имате да 'зплащате апартамент или някаква полица, или не с т е доволни т условията, при които се намирате тук. Щом мисълта на 'овека е отвлечена, нищо не може да стигне до неговия ум. Той {ели за всичко, но не и за онова, което му се говори. Следователно само онзи може да пребъдва в Христа, който е отворил ля и сърцето си за Него. Затова Христос казва на учениците и: „Пребъдете в мене, за да пребъда и аз във вас.“

„Пребъдете в мене, и аз във вас.“ Да пребъдва човек в Божията това е великото в света. Казано е в Писанието: „Бог е Дух, и (онито Му се кланят, в Дух и Истина да Му се кланят.“ Да Му се кланят в Дух — това значи по любов. В Истина — това значи в ла. Който не обича Истината, той не може да бъде силен, който се кланя на Бога в Дух и Истина, той е силен. Любовта е од на Духа, а силата — плод на Истината.

Сега, като наблюдавате изгреба на Слънцето, Вие започвате ^а мислите за присъствието на Божията сила в света. Отдалеч лицето изглежда малко, но всъщност е много голямо. Пространството пък, в което Слънцето се движи, е толкова голямо, в него се вместили милиони слънца и милиарди звезди като

293
пашите. При това в пространството има място още за много вселени, които в бъдеще иде се създават. Превесът на създаването е безграничен — няма начало, няма и край. Материята, от която се създават слънца и планети, също е безгранична. Мнозина искат да знаят къде е краят на света. Краят и началото на нещата са относителни понятия. Когато започне да мисли, човек е в началото на нещата; престане ли да мисли, той е в края. Мисълта като обича Бога, докато Му служи, докато пребъдва в Него ВЛул

и Истина, човек е в началозпо на нещата. Престане ли да Го обшча и да Му служи, т ой е в края на нещата, дето всичко изчезва. Някой иска да знае ка1сбо представлява светът, как е създаден и т. н. Това желание е преждевременно. Той не е готов оиш за него. Готов ли е ученикът да бъде като учителя си? Ако иска да бъде учен като учителя си, и това може да постигне, но щедно с добрите страни на учителя си, той ще Възприеме и неговите слабости. Готов ли е да се справя със слабостите, които е възприел от учителя си? Не е лесно да се справя човек I чуждите слабости и недостатъци.

Един благочестив, набожен човек решил да оправи света <кадене, както свещениците кадят тамян в черковите. Той >ш мислил да вземе една кадилница и да тръгне с нея от единия край на града до другия, да види какво ще постигне. Посъветвах го д] не прави този опит, защото ако светът може да се оправи акадене, досега щеше да бъде оправен. Милиони свещеници кадят днес, но светът не се опрабя. Има смисъл да кади човек, но с мисълта си. Неговата мисъл трябва да благоухае, да пръска светлина. Ако човек с такава мисъл тръгне от един град в друг, от едно село б друго, б скоро време т о й би могъл да оправи света. Ето милиони години вече как Слънцето свети, кади, но светът ош< не се е оправил. Милиони години вече как вятърът вее, говори и.) хората, но и от неговите думи светът още не се е оправил.

СВетът е оправен, ня ма какво дз се оправя, но човешкият свят не е оправен. И т ой постепенно се оправя. Светът, в който живеят напредналите същества, които са завършили своята еволюция, които служат на Бога в Дух и Истина, е оправен, На тези същества е дадена задача да управляват физическия свят. Земята, на която х о р а т а живеят, представлява голям параход, с който те правят екскурзиите си, без да знаят къде отиват. Кога са се качили па този параход — не знаят. Къде отиват — също не знаят. Хора та говорят за създаването на света, за създаването на човека В- рая, но къде беше това място — на знаят. Бог създаде човека, но човек нищо не помни, защото съз-

294

янието му не е било будно. Дълго време трябваше Бог да събужда човека, докато го събуди. Щом се пробуди от дълбокия Ат, т о й заплака и поиска храна. И до днес още човек продължава да плаче и да иска храна. И до днес още Бог като нежна майка Ще грижи за него и му доставя необходимата храна. Няма нещо, оето човек да е пожелал и да не го е получил. Всичко е дадено а човека, както родителите дават на децата, докато са в учеще. Щом свършат училището, те се явяват като кандидати в учители в първоначални училища или в гимназии — според образованието, което са получили.

I, Сегашните хора мислят, че са силни, учени, добри. За да разврат

какви са, те трябва да правят опити да се познаят. Ако е
" прос за сила, нека силният по мисъл се опита чрез мисълта си
а спре духансто на вятъра или валенето на дъжда, да разпръсне
""лаците. Че може да се говори на вятъра — ние имаме пример за
това. Когато беше с учениците си в ладията, Христос заспа, но
В това време буря се яви над морето. Учениците се уплашиха и
ббудиха Христа. „Не се плашете“, каза Христос. Той съсредоточи
мисълта си и вятърът престана. Христос разбираше езика на
ятъра и се разговаряше с него. Вятърът слуша само онзи, който
обича, който служи на Бога в Дух и Истина, който е силен и
ящ. Когато човек говори на природата б името на Истина-
а, тя го слуша. Казано е в Писанието: „Възлюбил си истината в
рвека.“ Който живее в Истината, само той може да постигне
воите желания. Извън Истината нещата са непостижими.

„Пребъдете в мене, и аз във вас.“ Велико и красиво е да пре-
два човек в Бога. Постигне ли това, т о й не се нуждае от пох-
алите на хората. Какъв смисъл имат похвалите? Каквото и мене-
ие да имате за човека, дръжте го б себе си, няма защо да го
гзвате. Дали добре постъпва или не — и за това не говорете,
ой е още в началото на доброто. Доброто в не?,о още не е за-
" ршено. Той е художник, който едва сега е започнал да рисува.
[Гой сега се учи да туря боите, а вие го хвалите. Като го хвали-
пе, наместо да му помогнете, вие отвличате вниманието му
т работата. Докато не завърши картината си, нищо не говорете.
Когато картината оживее и проговори, вие можете да
си кажете мнението.

Една от говорящите картини е човекът. Всичко, което Бог
е направил, живее. Всичко, което е излязло от ръката на Бога, е
[безсмъртно. Всичко, което е излязло от човешката ръка, е смъртно.
И когато казваме, че човек умира, ние разбираме, че в него
(умира само онова, което не е Божествено. Когато умре някой,
295

хората казват, че с него всичко е свършено. Защо? Защото не а •
виждат. Наистина когато не вижда нещата, човек се спъва. Що м
ги вижда, т ой не се спъва. Какво ще кажете тогава за обичта? И
обичта е невидима, но казвате, че този или онзи човек ви обича,
Значи по някакъв начин вие: познавате, че някой ви обича. З? < \л
познаете, че някой ви обич а, първо трябва да видите иеговат»
обич; после трябва да чуете, че ви обича; най-после трябва дя
възприемете благоуханието, което излиза от него. Виждането,
чуването и възприемането- са вътрешни, а не външни процеси
От онзи, който обича, излиза особено благоухание, както от ароматните
цветя и плодове. Следователно след като помиришеш
плода, ти го вкусваш. Така постъпвате и с онзи, когото обичате.
Чрез сетивата си вие п_o>знавате неговите качества.
Ма какво се дължи а р о м а т ъ т на плодовете? На красивите

мисли, които работят в с а м и т е плодове. Красивите мисли пък са резултат на разумни същества, които имат предвид развитието на плодовете. Като ядете плодове, разумните същества ви изучават — доколко с т е познали Божиите пътища. Дали вярвате в това или не — гпо е друг въпрос. Без да вярвате, вие се ползвате от плодовете: к а т о лечебни средства. За пример черешата, прасковата к р и я т в себе си лечебни свойства. Черешата се препоръчва прот иб малокръвие и неврастения. При лет, когато има череши, м о ж е т е да ядете колкото искате, ш» с любов. При това черешите трябва да бъдат от дърво, садено и поливано с любов. За да се ползвате от плодовете на черешата, тя трябва да е отгледана от добър човек. Ядете ли < >га плодовете на тази череша, положението на нервната ви система ще се подобри.

„Пребъдете в мене, и аз във вас.“ Защо трябва човек да пребъдва в Бога? За да се изпълнят желанията му. Ако не пребъдва в Бога, желанията му не се изпълняват. Когато царят заповядва да се направи някакво добро, заповедта му веднага се прилага, Ако бедният човек издаде същата заповед, гласът му не се чува, Тъй щото искате ли да се чува и вашата дума, пребъдвайте в Господа. Не пребъдвайте лиг никога вашата дума няма да се приеме. Христос казва: „Ако пребъдете в мене, каквото попросите от Отца ми, ще ви бъде.“

Сега — аз желая на всички, които с т е тук, да пребъдете в Бога. Пребъдвате ли б Бога, и на камъните да кажете да тръгнат — ще ви послушат. Възможно ли е това? За Бога Всичко I възможно. Вие с т е готови да вярвате, но само след като видите , че нещо е станало. Д о к а т о не е станало, не вярвайте. Кога 296

то параходът тръгне, вие вярвате вече. Обаче тръгне ли вед- |гъж, и да вярвате, и да не вярвате, т о й върви по своя път. Щержете, че камъните на планината са разхвърляни. Тази разхвърляност е привидна. Всъщност всички неща в природата са набедени по особени закони, които придават външна красота. За пример: казвате за някой човек, че е красив, добър, умен. Вие Виждате това, но не виждате недостатъците му. Той е красив, но не е разумен, не е търпелив. Той е наблюдателен, добре бблечен, но не оценява дрехите си, не им се радва. Той се облича а хората, а не за себе си. Още по-добре е човек да се облича за "оспода, всякога да е готов да се яви пред лицето Му, да покаже рцето и ума си — да види как е живял.

Каквито погрешки и слабости да види б човека, БОЙ мълчи, никого не съди. Бог е дълготърпелив и благосклонен. И при т о - Ва положение човек се осмелява да се оплаква от хората, че са лошу, несправедливи. Като човек не е ли и той същият? Лош е [ювек, но когато не пребъдва в Бога, когато не Му служи ВЛух и

Истина. Тогава т о й не използва Божиите блага разумно. Човек е лош още и затова, че не употребява ума, сърцето, волята, душата и духа си, както трябва. Мислите ли, че при това положение може да стане всичко, каквото желаете? Лошавината, която имате, не е сегашна. Вие я носите от миналото си, когато сте имали много учители. Всичко, каквото с т е минали, е написано на лицата ви. Достатъчно е да ви погледне някой, за да разбере, че в миналото с т е били непослушни, вследствие на което и до днес носите белези на главата, на краката и на ръцете си. Дойдете ли до настоящето, вие се отличавате с будно съзнание и казвате: „Лнес ще живеем, както Бог иска."

„Пребъдете Й Бога, и аз във вас." Защо трябва да пребъдвате в Бога? За да изправите миналото си. Решите ли да изправите миналото си, да живеете добре, с вас ще се кооперират разумни същества и ще ви помагат. Яви ли се най-малкото колебание във вас, те веднага се оттеглят настрана. Решите ли да живеете добре, те пак ви помагат. Като знаете това, не се колебайте в доброто решение. Ще кажете, че не с т е готови за чист и свят живот. За да се пригответе, вие трябва да работите. Малкото дете, което постъпва в първо отделение, не може да бъде ученик в гимназията. Това не значи, че не трябва да учи. Щом е влязло в първо отделение и се учи добре, то ще порасне и след няколко години ще бъде ученик в гимназията. След седемгодишно учене в първоначалното училище и в прогимназията то ще бъде готово за гимназията, дето се иска повече ра-
297

бота. След това ще влезе в университета. Като работи и учи прилежно, то ще бъде г о т о в о за по-висок живот, ще може <|И служи на Бога. Каквото и положение да заемате, вие постоянна трябва да учите, да прилагате един, втори, т р е т и метод, *|с* като дойдете до известно» постижение.

„Пребъдвайте в Бога." Защо трябва да пребъдвате в Богш За да имате ясна представа за Него. Той не живее в противор< чинта. Като не знаят т о в а , гцом се натъкнат на известно пра тиворечие, което не могат да разрешат, хората се сърдят н.1 Бога и казват: „Няма да учим!" Като се разсърди на учителя СШ ученикът казва: „Няма да уч.а!" Като се разсърди на майка си, дго щерята казва: „Няма да работя!" След един-два дена тя напуска дома на родителите си, бяга от майка си. Дето и да отиде, В(1 ще я карат да работи нещо.

Един ден един бивол решил да избяга от господаря си и отишъл в една гора — да поживее по-свободно, независимо. Господарят му не го търсил, оставил го да бъде сВободен, както е п< | желал. ДВе години се минали, но биволът все не се връщал. I [ас пгъпила тежка, студена зима. Биволът още скитал из гората, но един ден бил нападен от глутница вълци. Той се облегал с

гърба на едно дърво и отчаяно се бранил от вълците. По едно време успял да се освободи от тях и ударил на бяг, докато стигнал къщата на господаря си и незабелязано от него, се скрил в дама*. Едва на сутринта господарят му го видял. Биволът си мислел: „При тебе е лошо, но вън е още по-лошо." С Бога е лото, но без Бога — още по-лошо.

Няма по-велико нещо за човека от това да служи на Бога!

Причината за нашата вътрешна радост и веселие се дължи на това, че сме направили нещичко, което Бог иска от нас. Не изпълним ли законите Му, ние изпитваме скръб и страдание. Като ни види в това състояние, 'Гой казва: „Не прави това. Пази се да не грешиш, не е за твое добро." Какво прави учителят по рисуване с учениците си? Като Види, че картината на някой ученик не е добра, той взима молчб и я зачерква. Като мине втори път край него и намери, че картината пак не е добре нарисувана, пак я зачерква. Със зачеркването той обръща внимание на ученика да изправи погрешките си. Не може ли сам да ги изправи, учителят взима четката и бои и показва на ученика как трябва да рисува. Когато обръща внимание върху очите на портрета, учителят иска да каже на ученика да обича истината. Кога-

•Обора (тур.). — Б. р.

298

то обръща внимание върху ушите на картината, той иска да бъде каже да обича и цени Словото. Обърне ли внимание на носа, Нкова значи да развива обонянето си, да възприема правилно миризмите, за да познава хората. Обърне ли внимание на устата; това значи да се научи ученикът правилно да се храни.

Пребъдвайте в Бога, за да се опознаете в името на великани Любав. Пребъдвайте в Бога, за да Му служите в Дух и Истина, да бъдете смели и решителни, да бъдете силни и любящи, да бъдете готови на велики жертви.

И тъй, срещнете ли човек, който ви обича, кажете; „Той е!" Срещнете ли човек, готов на всички жертви за вас, кажете: [Той е!]

Един религиозен човек изпаднал в големи противоречия и се обезверил. Един ден той излязъл от дома си и тръгнал край града да се разходи, да се предаде свободно на мисълта си. Унесен в своите мисли и в скръбта си, той не забелязал как минали три-четири часа. По едно време усетил силен глад. Иа десетина метра от себе си видял една круша. Приближил се до крушата и започнал да я оглежда от всички страни, но не видял нито един плод. И тук неуспех! „Никъде не ми върви", казал скръбно младият човек. Едва направил две-три стъпки, задухал малък вятрец. Вятърът разлюлял клоните на крушата и той чул, че на земята паднало нещо. Бързо се навел и видял, че от крушата паднали пет хубави плода. С благодарност изял първата круша и

си казал; „Той е!“ Така изял п е т т е круши и след изяждането на всяка круша благодарял на Бога с думите: „Той е!“ След това т о й си казал: „Никога в живота си не съм ял т ъй сладко и с благодарност, както днес!“

Той е, Който кара хората да ни обичат.

Той е, Който кара вятъра да вее.

Той е, Който ни дава великите блага в живота.

Той е, Който внася б умовете ни светли мисли, в сърцата ни благородни чувства и ни кара да постъпваме смело и решително.

Той е, Който ни дава храна за поддържане на нашия организъм.

„Пребъдете в Бога по Дух и Истина!“

ГЛАСЪТ НА ЛЮБОВТА

Сега — за да изнеса и с т и н а т а върху известен въпрос, трябва да си послужи с няколко п римера.

През една зимна нощ еди н млад момък излязъл от дома си и се отправил към близката го р а да се разходи. В това време насреща му се задала глутница вълци. Той бързо се покатерил на едно дърво, д е т о се скрил от погледа на вълците. Като заминали вълците, момъкът се успокоил, и се готвел да слезе, когато се намерил пред нов ужас: на дър в о т о , па което т о й намерил спасение, се катерела мечка. Тя стряла на един клон по-долу от ценовия. Мечката бягала от същ-ите вълци. Като погледнала нагоре, тя видяла момъка, цял изтръпнал от страх, но мислено го успокоила с думите: „Не се страхувай, в този момент не съм страшна, защото и аз като тебе се намирам пред същата опасност. Вместо да почивам в леговището си, аз излязох да се разходя, но е т о че вълци ме погнаха и тобързах да се кача на дървото." Като разбрали, че са въвн от всякаква опасност, първа слязла мечката от дървото, погледнала към момъка и с кимване на глави му казала: „Довиждане!" Момъкът й отговорил по същия начин и слязъл от дървото. Дървото представлява живота, момъкът — ума на човека, а мечката — н еговото сърце. Значи когато умът и сърцето се намират в един и същ момент пред някаква опасност, не трябва да се борят.. Те трябва да се качат на Дървото на живота — там да т ъ р с я т спасението си.

Един летен ден един млад момък отишъл в гората да сече дърва. По едно време той тул силен рев зад гърба си. Като се обърнал, видял, че към него и д е една голяма мечка. В първия момент той се уплашил и т ъ к м о се готвел да вдигне брадвата, забелязал, че мечката сочела към него лапата си, искала някаква помощ. Той се вгледал и видял, че б лапата й бил забит голям трън. Момъкът стиснал здраво лапата в ръката си и внимателно извадил тръна. След т о в а Взел малко дървено масло от торбичката си, намазал раната и я превързал добре. Като свършил операцията, мечката го хванала с единия си крак и го повела някъде. Той тръгнал след нея спокойно, с желание да разбере какво още иска тя от него. Като в-ървели половин час заедно, мечката се спряла пред едно дърво и погледнала нагоре. Момъкът съ-

300

що погледнал нагоре и видял пчели на дървото, които обикаляли около един кошер. Той разбрал, че в кошера има мед, от който мечката йО кани да си хапне. По този начин тя изказала благодарността си за направената услуга.

Следователно когато сърцето ти е ранено, призови ума ри на помощ — да извади тръна от раната му. След това от благодарност то ще ти покаже къде живеят пчелите, за да си вземеш мед колкото искаш. Мечката, т. е. сърцето, завела човека

при пчелите, с което му дала добър урок — да се стреми към чистота и към организиран живот. Разумното сърце може да бъде учител на човешкия ум. Това, което умът научава за хиляда години, разумното сърце го научава само за един ден. Това, което разумното сърце е научило отдавна, умът едва сега го учи. Някои мислят, че умът върши всичко, но по инициатива на сърцето. Ето защо човек трябва да разбере истината първо със сърцето, а после с ума си. Същото се отнася и до любовта. Човек трябва да разбере любовта първо със сърцето си. Щом я разбере, то ще я предаде правилно на ума.

Мнозина искат да разберат какво нещо е любовта. Дойдете ли до любовта, първо сърцето ще я разбере и почувства.

Какъвто и външен израз да давате на любовта, сърцето нито се подкупва, нито се лъже. Когато някой ви дава пари като израз на любовта си, то той се самоизлъгва. Това е любовта на земята, а не неговата любов. Парите са притежание на земята. Когато някой ви дава хубава вълнена дреха, за да изрази любовта си, той се самоизлъгва. Това е любовта на овцата, а не неговата. Той обрал вълната на овцата, направил дреха от нея и я предлага като своя дреха. Как трябва да покаже човек своята любов?

Чрез своето добро, разумно сърце. Той трябва да покаже, че обича, както Бог обича. Той трябва да обича, както майката и бащата обичат. Това са понятия за ума, но за разбирането им трябва да дойде сърцето. Не дойде ли на помощ сърцето, тези понятия ще останат теоретически правила. Единственото нещо в човека, което се жертва, това е сърцето. Всички погрешки в човешкия живот произтичат Все от жертвите, които сърцето е направило. В този смисъл Бог прощава всяка погрешка на сърцето, която е направена от любов.

Един от великите Учители на древността изпратил един от своите ученици в света да проповядва учението му. Същевременно той му дал сила да лекува. Като влязъл в света, между хората, първата работа на неговия ученик била да лекува. Колкото слепи, глухи, клосни, хроми срещнал, Всички излекувал. Слепите

301
прогледнали, глухите прочули, сакатите и хромите проходили. <, една дума той възстановил здравето на всички, които били лишени от нещо. Обаче каква била изненадата му, когато бместго благодарност, Всички започнали да го преследват. Ония, които прогледнали, започнали да го гонят. Ония, на които възстановил слуха и говора, започнали да го хулят, да говорят по негов адрй най-лоши думи. Ония, на които излекувал ръцете и краката, ;и почнали да го бият, да го налагат на общо основание.

Като се натъкнал на това голямо противоречие, той ся върнал при Учителя си, разочарован и обезсърчен, и го запитал защо вместо благодарност, той се намерил пред толкова хули,

гонения и преследвания. Учителят му отговорил: „Грешката св ди в това, че ти се зае първо да лекуваш, да отваряш очи па слепи, уши на глухи, да развързваш ръце и крака на ония, които бяха поставени на известни изпитания от разумната природа, Първата ти работа беше ода проповядваш на здрави хора, които имат очи и уши, на к о и т о ръцете и краката са здрави. Пое ле, в свободното си време, когато нямаш никаква работа, тогава трябваше да лекуваш слепи, глухи и хроми. Най-после трябваше да се върнеш при мен<- Всички тия, които ти излекува, бяха твои неприятели в миналото. За да не те спъват днес и < а можеш добре да се развиваш, аз ги вързах. Като не разбираше и не знаеше това, ти ги разбърза преждевременно, с което си попречи да свършиш задачата си. Понеже аз ги бързах на своето време, аз сам щях да ги развг>>р>>жа."

Всеки човек има по една сляпа и глуха мисъл, както и по ед но сляпо и глухо чувство в себе си. Трябва ли преждевременно да ги развързва? Следователно дойде ли до своя ум и до своето сърце, човек трябва да помага само на ония свои мисли, чувства и постъпки, които са здра&i- Остане ли му свободно бreme и няма какво да прави, тогава може да се занимава с лекуване на своите болни мисли, чувства и постъпки. Болните мисли, чувства и постъпки в човека са неговите неприятели. Заеме ли се с лекуването им и преждевременно ги развг'рже, той им дава възможност да го преследват.

Като казвам, че на болни хора не трябва да се проповядва, имам предвид факта, че те ме са готови още да възприемат Словото Божие. Когато младият син поиска от баща си своя дял, т о й имаше желание да с и поживее. Докато не изгуби всичко — пари, здраве, сила, т ой не се върна при баща си. Той се върна при баща си като блуден син. И ако имаше още хора да го съжаляват, да му помагат, т о й нямаше и досега да се върне в 302

рома си. И досега щеше да се забавлява с младите моми. Но младите и разумни моми не търпят глупави ученици. Синът се върна при баща си, който не беше нито сляп, нито глух, нито сакат. Здрав, добър и разумен беше неговият баща. Разумната мома всякога поставя глупавия момък на място. Тя го заставя да изяде и да изпие парите си, след това да стане свинар, за да дойде на себе си.

Мнозина мислят, че за да учи и да се развива добре, човек трябва да бъде богат, да има добри условия. Лко това беше вяр- о, Христос трябваше да се роди в царски дом, при най-благо- риятни условия. Същевременно Той щеше да разполага с власт- а и никой нямаше да се реши да тури ръка на Него, да Го преследва и разпъва нг кръст. Ако беше роден в царски дом, Христ о с нямаше да свърши работата, която Му беше определена.

Много неща можеше да научи в двореца, но нямаше да знае какво [цещо е страданието, какво значи да се жертваш за ближния си. кокато беше прост овчар, Давид водеше чист и свят живот;]сато стана цар на Израиля, той направи много грехове и престъпления, за които и до днес още се говори. Най-после му се роди син — Соломон, най-мъдрият цар по онова време, който цмаше 300 жени и 600 наложници. Това говори за неговите ненаситни желання. По своите грандиозни и ненаситни желання мно- о хора мязат на Соломона. Преди Потопа имаше и животни с олеми, ненаситни желання, но где са те? Где останаха техни- е желання? Нищо не остана от т я х — природата ги унищожи, •ес най-голямото животно е слонът. В сравнение с големите едпотопни животни той е като малко теле.

В турско време един от турските паши посетил едно бъл- рско село, във Варненско някъде. Селяните го посрещнали мно- добре. От благодарност за добрия прием пашата изпратил а това село като подарък един слон. Цяла година те го хранели довно, но селото започнало да обеднява. Всеки ден трябвало а дават на слона по 50-60 кг ориз. Чудели се какво да правят със она — скъпо им струвал. Един ден пашата срещнал един селянин от същото село и го попитал: „Доволни ли с т е от слона?" {Доволни сме." „Добре ли го гледате?" „Много добре го гледаме." |Лко искате, мога да ви дам още един слон." Като чул тия думи, селянинът се уплашил, хванал се за главата и избягал. Къде е погрешката: в пашата или в селяните? И 6 пашата, и в селяните. Селяните трябваше да знаят как да използват слона. Те трябваше да го впрегнат на работа, да оправдае храната си. Пашата представлява човешкия ум, а селянинът — човешко- 303

то сърце. Когато умът ис ка да изкаже благодарност към сърця т о , не трябва да му подарява слон, но да му подари кошер с пчш ли, които ще му принесат «голяма полза.

Като изучавате човешкия живот, виждате, че три важни неща движат човека: свепгла мисъл, добро чувство и благородн! постъпка. Всички съвременни хора са изложени на вътрешни им питания, на вътрешно недоволство, които могат да се premia пат само чрез светлата м.исъл, доброто чувство и благородн I та постъпка. Къде се намират те? В самия човек. Единственото благо, което Бог е вложил 5 човешкия ум, са светлите мисли, кош то той възприема от възВишения свят, добрите чувства в мм говото сърце и благородните постъпки в неговата воля. В това седи богатството на човека. Ако чрез своите светли мисли, чро| своите добри чувства и чрез своите благородни постъпки ч<н век не може да види Бога, чрез нищо друго не може да Го видш Силата на човека седи в неговите светли мисли, добри чувства ц благородни постъпки. Едно от качествата им е това, че каши

посетят човека, при каквито и трудни условия да се намира, топ се изпълва с такава сила, че запазва равновесието си.

Един от великите Уч<дгпели на древността дал една задачи на един от своите ученици, за да разбере какво значи силна ^ светла мисъл. Той му казал: „Ще отидеш в света, между хорапиг и ще срещнеш на пътя си т р и м а души: военен, брамин и адеши на които ще удариш по една плесница. Като свършиш задачаш си, ще се върнеш при мен, да ми разправиш какво си научил." Уч пикът тръгнал по света ад първото лице, което срещнал, Сн| един военен. Той му ударил е<|на плесница, но военният веднага I обърнал и му ударил две, кахгао го повалил на земята. Като стан от земята, ученикът си помислил: „Силен човек бил този военен Той продължил пътя си и се отбил в един храм, дето видял к един брамин се молел на Бога. Той се приближил до него и му ус рил една плесница. В първия момент браминът вдигнал ръкаг си с желание да го удари, но бързо я спуснал надолу и продълж молитвата си. „Слаб човек излезе този брамин", си помислил у пикът. Най-после той срещнал и адепта, силно замислен въ нещо. Приближил се тихо до него, ударил му една плесница и (Я зо се отдалечил. Адептът останал в същото положение, в как! то бил и по-рано, преди да получи удара — не се мръднал. „Тоз пък е свършено слаб", заключил в мисълта си ученикът. Като свършил задачата си, ученикът се върнал при Учини^ ля си и му разказал всичко, к о е т о видял и научил. Учителят му отговорил: „Докато не при-добиеш качествата на адепта, коц- 304

Но служи на любовта, ти никога няма да успяваш." Значи военни- Вп представлява човека, който служи на силата, браминът слу- Ки на закона, а адептът е служител на любовта. Във всеки човек (г намират три категории състояния — сила, закон и любов, а •мият човек е ученикът, които се учи от тях. Докато не даде •редимство на адепта в себе си, човек никога няма да постигне •гланията си. Същите категории хора срещаме и в цялото човс- ИгстВо. Докато светът не даде първо мя< то на адепта, хората Кякога ще се намират пред изпитания и мъчнотии.

Друг ученик отишъл при същия Учител да го моли да му обяс- ми какво нещо е любовта. Учителят мълчал, нищо не му отговарял, но ученикът по< тоянствал. Десет години наред той по- •гщавал знаменития Учител, все същия въпрос му задавал и очаквал да получи някакъв отговор. На десетата година Учителят, •ойто бил здрав, снажен човек, хванал ученика за ръка и го завел При реката Ганг, дето го потопил във водата. Ученикът започ- **Нал** да се задушава по нямане на въздух, да рита. докато най-пос- Нс Учителят го извадил навън. „Какво усети, като беше във во- рта?" „Усетих, че се задушавам, че губя съзнание, че потъвам къде дълбоко — въздух ми липсваше." Учителят му отговори:

„Когато се намериш в живота си в положение да усещаш,
: се задушаваш, че губиш съзнание, че ти липсва въздух, тогава
е разбереш какво нещо е любовта.“

И тъй, в света съществуват т р и категории хора: първа-
категория е от категорията на военния — човекът на сила-
3, на когото ако удариш една плесница, ще получиш две и ще
е повали на земята. Втората категория е тази на брамина,
1 й т о служи на закона; удариш ли му една плесница, той поже-
"а да ти върне със същото, но веднага сваля ръката си и каз-
: „Няма защо аз да се защитавам, да търся своето право. Има
ин закон, който отдава всекиму заслуженото.“ Третата ка-
егория е тази на адепта, който даже не се спира върху пос-
пките на хората и от никого нищо не иска.

Като ученици от вас се иска да бъдете смели и решителни
то военния, но когато служите на Божествения, а не на чо-
шкия закон, който отговаря с две срещу едно. Бъдете съоб-
ителни и разумни като брамина, който още служи на двата
икона — на стария и на новия, но щом се откаже от стария,
Веднага спуща ръцете си долу и приема новия закон — закона на
Вуховния свят. И най-после, бъдете като адепта, който служи
па закона на любовта, заради което е сляп за човешките грехо-
I ве и престъпления.

I »Гласът на Любовта 305

Едип ден, когато се Върнете в невидимия свят, всички пя
бъдете поставени па и з п и т — да проверят доколко с т е приля
гали закона на любовта. Видят ли, че с т е си служили с критика
ще ви запитат защо с т е критикували. Ако кажете, че с т е иг!
кали да изправите хората, веднага ще ви запитат: „Себе си ия
правихте ли?“ Не критикувайте хората, преди да с т е изпраИя
ли себе си, за да не се намерите 8 положението на точилотси
което остри ножовете на хората. Пазете се да не стане им
точило, което реже главите на хората. Задачата на човека не 1
да бъде точило.

Представете си, че трябва да получите наследство от ия
сет милиона лева. Същевременно имате да взимате отняюхя
с т о лева. Трябва ли да о с т абите настрана десетте милиони а
да се борите да получите с т о т е лева? Забравете с т о т е лсИя
забравете и длъжника си и обърнете погледа си към десетия
милиона — да не изпуснете срока на получаването им.

Човек е дошъл на Зеадета да учи, да работи, да придобие
голямо наследство. Като знае това, трябва ли т о й да се **запя**
мава с погрешките на хор а т а , с дребнавостите в живота? 11< >м
решките, дребнавостите са уловки. Който се хване на т и я ул< |1Н
ки, той е спечелил с т о т е лева, а е изгубил голямото богатия
во. Ако носите шише с вода, което има вместимост един ля
тър, не трябва ли да услужките на човека, който иска да пие пя

вашата вода? Искан ли някой да пие вода от шишето ви, дайпм му с разположение. Не се страхувайте, че ще останете без вода. Вие с т е близо до избора и ще напълните шишето си с бипяра, свежа вода. И без т о в а трябва да излеете старата. Следовм телно каквито и пакости да ви причиняват хората, всичко е :ш ваше добро. Не мислете, че това е някакво противоречие. 1н казвайте, че като ви причиняват хората пакости, трябва да са защитавате. Има кой да би защитава. Когато царският спи тръгне на разходка, трябваЕ5а ли да Взима оръжие със себе си да са защитава? Има кой да го защитава — т о й всякога е придружгп от хора, които имат гриЯса първо за него, а после за себе сл Същото се отнася и до всички хора. Колкото и да е незначитя лен даден човек за обществото, б което се движи, и за него са определени същества, к о и т о го пазят и защитават. От вас са иска само едно: да слушате гласа на тия, които ви пазят и к о я то се грижат за вас.

В Америка някъде д е т е т о на един машинист обичало да с играе на линията, дето минавали тренове. Един ден то пак и:1-лязло да си поиграе на линията, но тъкмо в този момент прие 306

тигал експресът. Д е т е т о не забелязало пристигащия трен и {покойно си играело. Като наближил тренът, бащата видял дет е т о си на линията и извикал: „Лягай!" Д е т е т о легнало на лини- [та, тренът минал отгоре — и така се спасило. Какво щеше да стане с д е т е т о , ако се беше спряло да пита баща си защо трябва да легне! Щеше ли да се спаси тогава?

Тъй щото каквото ви каже любовта, слушайте гласа й. Ка- ке ли ви „Лягай!" —лягай. „Ставай!" — ставай. „Мълчи!" — мълчи.

•Говори!" — говори. Каквото ви каже любовта — слушайте гла- ба й, изпълнявайте съветите и заповедите й. В послушанието към любовта седи разрешението на всички въпроси. Искате ли На знаете как ще дойдете до разбирането езика на любовта и до послушанието, ще влезете в практическото училище на жи- ота. Това, което сега ви говоря, е теория, а приложението на ази теория ще стане б живота.

Слушайте гласа на любовта — и ще приемете истинския ивот.

Слушайте гласа на истината — и тя ще ви даде абсолютната свобода.

Слушайте гласа на мъдростта — и тя ще ви даде необходи- »ата светлина.

Това е великото благо, за което всички с т е призвани в света. Новата епоха иде и вие трябва да приемете великото благо на живота, на знанието и светлината, на свободата. Ако възприемете Божественото Слово и живеете според Него, Духът ще дойде във вас и ще се изпълни стихът: „Аухът ще дойде във

Бас и каквото пожелаете, ще го постигнете." При каквито и условия на живота да се намирате — добри или лоши, прилагайте Словото и ще видите добрата страна на приложението. [Вярвам, че всички ще го приложите.

НОВИЯТ ЗАКОН

Съзерцание

Днес всички хора искат да бъдат физически здрави. Те казват: „Здрав дух б. здраво т. я. л. о. “ физическото здраве се обуславя от два елемента: от въздух и от храна. Следователно ако дишаш правилно и ако се храни правилно, човек ще бъде здрав. Дишането и храненето са два процеса, които съществуват и в духовния свят. Вътрешната или духовна страна на дишането е правилното мислене. Вътрешната, духовна страна на храненето е правилното чувстване. Значи между дишането и мисленето < >, както и между храненето и чувстването, съществува тясна вътрешна връзка. Ако дишането не се придружава от вътрешна мисъл и ако храненето не се придружава от вътрешно чувство, тези два процеса не се използват правилно. Обаче ако човек свърже дишането със стремежите на своя ум, а храненето — със стремежите на своето сърце, и двете процеса ще се извършат правилно и ще имат добри резултати. Тогава можем да кажем, че всеки човек, който, от една страна, диша и мисли правилно, а, от друга — яде и чувства правилно, е здрав и физически, и психически. За да избегнат болестите и страданията, хората търсят причините, които ги създават. Те знаят, че като махнат причините, и страданията ще изчезнат. Две причини произвеждат болести и страдания: едната е физическа — неправилно дишане и хранене; втората е психическа — неправилно мислене и чувстване. Храненето е свързано със сърцето, а сърцето — с душата. Дишането е свързано с ума, а умът — с духа. Следователно хармоничен живот е онзи, в който човек е успял да съпостави правилна връзка процесите дишане и хранене по отношение силите на душата и на духа. За да придобие тази хармония, човек трябва да се свърже с онзи човек, който са здрави умствено и сърдечно. Той трябва да наблюдава как диша и как се храни здравият, а не болният човек. Той трябва да наблюдава как се изразяват мислите и чувствата на здравия, а не на болния човек. Ил болния можете само да услужвате, но не се свързвайте с нея. Какво ще спечелите, ако изучавате една празна кесия? Какво ще спечелите, ако седите при сух извор? Има смисъл да седите при живия извор, който непрестанно блика. Празната кесия, пресъхналият извор са болните хора, от които нищо не можете да придобиете. Пълната кесия, живият извор са здравите хора

308

в света, от които всякога можете да се ползвате. Празната кесия трябва да отиде при пълната, а сухият извор — при живия. Това е Божествен метод, който трябва да се приложи. Съвременните хора не успяват в живота си, понеже държат празните кесии затворени. Празната кесия е щерна, която очаква времето си да се напълни. За да се напълни, щерната

трябва да бъде свързана с някоя къща, д е т о има живот. Същото се отнася и за човека. Докато не е свързан с разумния живот, човек всякога ще бъде празна кесия, празна щерна. Всички трицателни прояви — безверие, съмнение, недоволство — са -ичина за прекъсване на връзката на човека с разумния живот. -ано е в Писанието: „Ние живеем и се движим в Бога." Прене ли връзката си с Бога, човек всякога остава празна щерна. И тъй, страданията крият в себе си възможности за човека. Докато не е разбрал и използвал възможностите в себе си, човек страда. Щом ги разбере и използва, страданието му се превръща в радост. Радвайте се на малките страдания, приемайте ги любов, защото са от Бога дадени. Ако не можете да приложите любовта си където трябва, защо ви е тя? Колкото и малка да е любовта, тя трябва да се приложи на такова място, дето може да действа. Ако десетки години наред поливате един камък с да от любов към него, какво ще му придадете? Ако постоянно целувате и прегръщате този камък, какво ще му придадете? Най-много, което можете да направите, е да образувате малка трапчинка в камъка. Целувката и прегръдката на човека не е за камъка. Ако някой човек е в състоянието на камък, трябва ли да го целувате и прегръщате? Трябва ли да очаквате от камъка любов? Който се е опитвал да застави камъка да го обича, т о й всякога е излизал от опита си с пукната глава. Дървото за познаване на доброто и на злото не представлява нищо друго освен лошите хора света. Значи Бог е забранил на човека да се храни с плодовете на [лошите хора. За да бъде здрав, човек трябва да се храни само с плодовете на добрите хора. Сега и на вас казвам: хранете се с плодовете на добрите хора. Това е новият закон в света.

Къде трябва да търсите лошите и добрите хора? Лошите и добрите хора не са вън от вас, но вътре във вас. Лошите хора са вашите лоши мисли и чувства. Следователно не очаквайте (нищо добро от вашите лоши мисли и чувства. Доброто можете да получите само от вашите добри мисли и чувства.

Беседа, държана от Учителя

на 18 август 1939 г., 5 ч.,

при Седемте рилски езера

309

ЦАР И СЛУЖИТЕЛ

Христос казва: „Аз съм! Пътя, Истината и Живота."

Който е познал Христа, т о й следва Неговия път. Който е познал Христа, т о й лесно се ориентира в живота. Пътят му е осветен от Божественото слънце. Който не е познал Хрисим, пътят му е затворен. Той ле може да се ориентира в живопа, намира се в мъгла, в каквата и вие днес се намирате. Като глс<щ мъглата пред себе си, човек мисли, че цялата Земя е непрогледна. Ако мисли така, т о й се заблуждава. Всъщност мъглата е < .1

мо пред неговите очи или в неговото съзнание. Има хора, които всякога живеят в светлина. За тях Божественото слънце никога не залязва. Било е време, когато цялата Земя е била м'лявина, но днес хората се радват на небето и на Земята, над нейни и нощни светила. Мъглата, която виждате днес, показва, че хората ще минат през известни изпитания, които могат да преодолеят с вяра и разумност. Имайте Вярата на житното зърно, което прекарва цяла зима под снега — като под топли завивка. Когато вали дъжд, то благодари на Бога, че размеква коравото и сухо сърце на Земята — да не го притиска много] Житното зърно благодари и за дъжда, и за мъглата, и за снега, ш търпение очаква топлите слънчеви дни, когато ще подаде главичката си над земята и иде почне да расте.

Следователно ако житното зърно има такава вяра, колко повече човек трябва да има. Вяра в Онзи, Който е изтрил много сълзи, много страдания е премахнал, много несгоди е превърнал в блага! Много недоразумения, много пречки, много мъчнотии, които премахнал Бог от пътя на човека, но въпреки това Той продължава да е недоволен. Човек е недоволен или от външността си] или от условията на живота си. Той иска да се облича добре, (та се храни добре, да живее като цар. Колко хора могат да бъдат царе в света? Днес има най-много около стотина царе. Какво, ще правят другите хора? Има едно вакантно място за цар цар на себе си. Всеки може да бъде цар на себе си.

Сега — аз желая на всички ви да станете царе на себе си, и служители на Бога. Който може да стане цар на себе си, а СЛЯ жител на Бога, Той ще получи Божието благословение.

Беседа, държана от Учителя

на 22 август 1939 г., 5ч.,

София, Изгрев

310

ПРАВИЛА НА ЛЮБОВТА

Казано е в Писанието: „Любовта никога не отпада, никога не се изменя.“ Слушайте някой да казва, че обича или е обикнал някого. Той мисли, че обича този човек от момента, когато го е срещнал. Щом мисли така, неговата любов е временна, преходна. Тази любов наричаме „любов на едnodневката“. Докато живее в любовта на едnodневката, човек всякога ще изпада в комични, драматични и трагични положения. За пример: като каже на някого, че го обича, възлюбеният му ще обикне друг. Щом забележи това нещо, той започва да ревнува. Ето едно комично и драматично положение. Любовта никога не ревнува, никога не търси своето право. Който истински обича, той никога не съжалява, че обича, а не отговарят на любовта му.

Съвременните хора се обичат едни други, Въпреки това се мъчат. Защо? Съмняват се в любовта. И който обича, и когото

обичат — и двамата се съмняват. Щом дойде съмнението, с него заедно иде и мъчението. Съмнението показва, че любовта не е чиста, има нещо користоно в нея. Който обича безкористоно, никога не се съмнява. Той е доволен от факта, че обича. Щом обича, той е богат, доволен от всичко. Чистата, безкористна любов подразбира любов към всички. Като обичаш едного, в негово лице ти обичаш всички. Ако твоята любов събужда любов и в другите хора, радвай се, че си станал причина за проява на любовта. ЛюбоВта любов събужда. Невъзможно е да обичаш някого и т о й да не ти отговори. Могат да минат десетки и стотици години, но един ден т о й ще ти благодари за любовта, която си имал към него. ЛюбоВта е единствената сила, която никога не еуби. Ако някой не обръща внимание на вашата любов, това нищо не значи. Ще дойде ден, когато той ще прецени това, което с т е му дали, и на любовта ви ще отговори с любов. Той ще плати с лихва за това, кое т о е получил от вас. Да мисли човек, че като люби, губи нещо — т ой е в голямо заблуждение. Човек може да губи навсякъде и Във всичко, но не и в любовта.

И тъй, щом обичаш едного, ще обичаш всички. Това е мярката б любовта. Когато се греещ на огъня, едновременно с т е бе могат да се грееят много хора. Трябва ли да ревнуваш огъня, да искаш само ти да се топлиш на него? Ревността на човека има смисъл дотолкова, доколкото като се стреми да обича, 311

той може да послужи катю» подтик на другите хора —и те д;| обичат като него. Ако обичаш някого, не изисквай от него <м обича само тебе. Каже ли някой, че само тебе обича, знай, че той лъже и себе си, и т е б е . Защо бащата да не обича и друга дъщеря като своята? Защ» майката да не обича и друг син като своя? Щом не можеш да обичаш повече от един човек това показва, че си още В първата степен на любовта. Значи любовта е на степени.

Коя е причината, че обичате някого? Все има някаква външна или вътрешна причина, поради която обичате някого или някакъв предмет. За пример: ти обичаш Слънцето заради светлината, която дава. Ти обичаш диаманта заради способността му да пречупва силно сл-ънчевите лъчи. Всяко нещо, което обичате, крие в себе си някакво Божествено качество. Само Божественото се обича и йени. Д е т о и да го видите —б камъните, в растенията, б животните, в хората, вие го оценявате и обичате.

Днес всички хора се оплакват, че са загубили любовта си. Какво трябва да правят, за да не я губят? Искате ли да не губите любовта си, не престъп_вайте нейната свещена ограда. Ако застанеш до тази ограда гао-близо, отколкото трябва, ще иза I

риш; ако се отдалечиш поб-ече, отколкото трябва, ще замръ»
неш. Не търсете въвн от бас виновници за изгарянето или п
замръзването си. Щом ви е много горещо, отдалечете се малко.
Ако ви е много студено, приближете се. Благодарете, че имате
огън —да се топлите на него. Благодарете на дърветата, които
се жертват за вас.

Задачата на всеки човек е да прояви любовта си, да работи
в това направление, да дойд е до най-високата степен на любовта.
Жената трябва да обича и жената, и мъжа като себе си. И
мъжът трябва да обича, и м;ъжа, и жената като себе си. Любовта
на жената носи мекота "и топлина, а любовта на мъжа нен I
светлина. Топлината и светлината, съединени в едно, раждат
силата. Като съедини топлината на сърцето си със светлината
на ума си, човек става силен и красив. Така трябва да обича
всеки човек.

Някой казва, че не мо^се да обича. Това не е вярно. Защо?
Защото да обичаш —т о в а значи да ядеш. Може ли човек да на
яде? Не може. Следователно както човек не може без ядене, така
не може да живее и без обич. Тъй щото когато някой казва,
че не може да обича, това. означава, че не може да обича като
Бога. Това вече е друг въпрос. Кой колкото може да възприеме
312

от любовта, толкова ще предаде. Комарът ще приеме любовта
като комар и ще я предаде като комар; мухата ще приеме
любовта к а т о муха и ще я предаде като муха; човек ще приеме
любовта като човек и ще я предаде като човек. Който не разбира
любовта, казва, че умира от любов и за любов. Каква любов
е тази, която уморява човека? Христос се пожертва за човечест
в о т о от любов, но не умря, а възкръсна. Значи в любовта няма
смърт. Любовта възкресява хората, а не ги умъртвява. За да имате
ясна представа за любовта, не гледайте през дупчиците й.
Гледайте през прозорците и вратите й —да я видите в нейната
пълнота. Учете се от ония, които се обичат безкористно,
за да се учат някога и от вас.

Много книги са писали хората за своята любов, но все още
не са я разбрали. Много комедии, драми и трагедии са писани
върху любовта, но и до днес още хората не са я приложили, както
трябва. Хората се нуждаят от нови комедии, драми и трагедии,
в които да не се осмива героят, но да се осмиват кривите
прояви в него; да не страда Божественото, но злото. Това
значи нова комедия, нова драма и нова трагедия.

Казано е, че любовта не търси своето право, но същевременно
тя никога не го губи. Любовта е капитал, който никога
не се губи. Всеки, който мисли, че се е излъгал в любовта си, в
края на краищата ще получи вложения си капитал с лихвите аа-
едно. Както животът се освобождава от огъня и се връща към

своя източник, така и капиталите, вложени в любовта, никога не се губят. Те се връщат към своя източник.

Често се говори за великата Божия Любов, но всички не я разбирате. Докато я разберете, дръжте старата си любов. Стремете се към новата любов, но не се отказвайте от старата. Новата любов е дъщерята, а старата — майката. Старата любов изгаря, а новата възкресява. По какво познавате, че някой човек е изгорял? Външно то й има изглед на уплашен човек. Каквото и да му говорите за любовта, той не вярва, изгубил е вярата си. За да не губите вяра в любовта, избягвайте онази неестествена любов, която изгаря човека. Натъкнете ли се на тази любов, гледайте на нея тъй, както актьорите представят на сцената скръбта, без да скърбят. Те умират на сцената, но пак остават живи. Какво придобиват от сцената? Учат се. Следователно бъдете и вие актьори в своя живот: скърбете, без да се разрушавате; любете, без да изгаряте; радвайте се, без да се забравяте в радостта. Знайте, че всичко е временно. Обаче щом с те дошли на Земята да се учите, ползвайте се ед-
313

накбо от преходните и от непреходните неща. Не се привързвайте към преходните неща, за да не страдате. Защо трябва да се привързвате към виното, което всеки момент може да ферментира? Трябва ли да се стремите към любовта на хората, която изгаря всичко, каквото о срещне на пътя си? Като на ученици, които търсят великата Любов, казвам; Търсете любовта през деня, на слънчевата светлина, за да прелеете, когато я сипвате в шишето си. Не разливайте любовта си по кални, нечисти места.

ДА ИМАТЕ ЛЮБОВ

На едно място в Евангелието Христос казва: „Ла имате любов един към друг.“ Няма по-велико нещо в света от любовта. Но в любовта има и смущения. Всеки се оплаква, че не го обичат, както трябва. За да те обича някой, ти трябва да заслужаваш. Любовта е нещо ценно, което не се дава всякога. От какво произтичат смущенията? От безлюбие. Съществуват три вида смущения: материални, сърдечни и умствени. Казано е в Евангелието: „Да се не смущава сърцето ти.“ Вярно е, че човек не трябва да се смущава, но как да не се смущава, когато няма пари? Как да не се смущава длъжникът, когато кредиторът му иска в определен срок да си плати дълга? Какъв е цярът да се не смущава сърцето ви? Христос дава цярът против смущението, като казва: „Вярвайте в Бога и в мене вярвайте!“

Защо трябва човек да се цери от смущението? Смущението парализира човешкия организъм. Много органически болести се дължат на вътрешното смущение в човека.

Често лекарите говорят за кръвно налягане. В зависимост от смущението, в човека съществува сърдечно, умствено и волево налягане. Само по себе си налягането не е лошо нещо. Туриш товар на гърба си и усещаш налягане. Някой иска нещо от тебе — налага се. Въпреки това хората се страхуват от кръвното налягане. Защо се страхуват? Защото се предизвиква от нечиста, Венозна кръв, вследствие на което кръвообращението не става правилно. Кръвното налягане се цери лесно — с пиявици. Как се церят обаче сърдечното и умственото смущение? Те засягат сърцето, дихателната система и кръвоносните съдове. Много хора умират преждевременно благодарение на кръвното налягане. Затова именно Христос казва да се избягват всички видове смущения. Щом имате любов, смущенията бягат от вас. За да не се натъквате на излишни смущения, не давайте повод да ви защитава някой слаб човек. Ако слабият ви защитава, вие ще бъдете бити на общо основание. Ако ви защитава някой, той трябва да бъде силен. Мнозина търсят защита в парите, в дрехите, в къщите си. Обаче ако изгубят парите, дрехите и къщите си, те се смущават. Защо се смущават? Защото са разчитали на слаби средства.

315

Хората изпадат в смущения, мъчнотии, тревоги и казват: „Не мога да направя това ил_и онова.“ Те не се познават. Те могат да направят всичко. Кога? Когато се намерят в безизходно положение. В това отношение човек постъпва като котката, която е голяма аристократка. Ако на пътя и се изпречи малка височинка, тя не иска да я прескача, мързи я и затова обикаля оттук-оттам, докато намери свободен път. Обаче ако се намери в голямо затруднение, и два метра височина да ѝ се изпречи,

веднага ще я прескочи! И човек — като котката — търси лесния път; ако се намери & голямо затруднение, и два метра високо препятствие може; да прескочи. За пример: докато не се е омъжила и не е станал³ майка, момата търси лесния път в живота и мисли, че не може да изпълни някакво голямо задължение. Като се омъжи и стане майка, тя е готова да изпълни всичко, каквото д е т е т о й пож:е.лас. Д е т е т о й казва: „Ти обеща, че ще се грижиш за мене и с любов ще изпълниш всичките си задължения, защото аз искам да .живея." Майката се въоръжава със сила и търпеливо изпълнява, бсичко, каквото д е т е т о желае. Ако не може да изпълни нещо от задълженията си към своето дете, тя страда и се смущава.

„Да се не смущава сърцето ви." Защо? Защото някои смущения с т а в а т причина за подпушване на известни енергии, които т е к а т б човешкия организъм — в неговото сърце, в неговия ум и в цялата му нервна система. Човек е акумулатор, в който се преплитат енергии. В математическо отношение човек представлява една от най-сложните формули. Който може да преведе тази формула в геометрически образ, т о й има вече ясна представа за човека.

„Да се не смущава сърцето ви." Защо? Защото смущенията внасят особен род киселини & човешкия организъм, които го разрушават. Като се смущава за маловажни работи, човек губи най-хубавите си чувства. Когато» влезе б умствения свят, човек започва да си чертае план за някакво постижение. За пример: т о й иска да стане силен и разви ба мускулите си да бъдат яки, здрави. Идеалът на този човек е да вдига тежести, да прояви силата си. Казва се за един американец, че можел да вдига на ръце един кон и едно конче. Колкото и да бил силен, намерил се по-силен от него, който можел да вдига два коня и едно конче. Трябва ли първият юнак да се смугцава, че някой го надминава по си- ' ла? Сега има машини, които бдигат много по-големи тежести от най-силния човек. Значи еБт>в физическо отношение човек разполага с известен мащаб опи сила, с която може да се хвали. Се-

316

гашнитс машини надминават неговата сила. Важно е човек да бъде силен в духовно отношение. В това седи смисълът на живота. Съвременните хора имат доста мъчнотии от миналото, бслег,ствие на което са дошли до положение на постоянни войни: мъже и жени воюват помежду си, синове и бащи, майки и дъщери, учители и ученици. Държавите, от своя страна, се делят на партии, които също воюват помежду си. Сега се явява едно течение да се премахнат партиите, за да се освободи светът от борби. Има нещо ново, което иде сега и което трябва да се изучава. Лесно е да намериш погрешкитс на хората. Лесно е да кажеш, че някой не живее добре. Лесно е да кажеш на някого, че трябва

да обича. Знаете ли колко мъчно е да обичаш човека?
Представете си, че някой ви заповядва да ядете сух, мухлясал хляб. Какво ще правите? Ще го ядете по принуждение. Ако ви дадат пресен, доброкачествен хляб, ще го ядете доброволно, без принуждение. Следователно не е лесно да върши човек нещо по принуждение. То е все едно да му дадат мухлясал хляб и да му заповядат да го яде. Днес повечето неща стават чрез принуждение. Това показва, че ние живеем в епохата на принуждението. Иде нова епоха в света, която пресява хората. Това е епохата на любовта, която внася свободни, разумни отношения между хората. Ако обичате някого и в тази любов губите силата си, любовта не е намясто. Ако в любовта и двамата искат само да печелят, любовта им не е намясто. В любовта и печалбата, и загубата са намясто. В любовта и който обича —печели, и когото обичат —също печели. Значи в любовта и двамата печелят; В безлюбието и двамата губят. Това е новото определение на любовта. Тъй щото дойдете ли до любовта, ще знаете, че които се обичат, печелят и във физическо, и в сърдечно, и в умствено отношение.

Някой се хвали, че има голяма любов. Каква любов е тази, при която човек плаче? Ще кажете, че човек плаче от умиление. Добре е да плаче човек от умиление, но плачът от умиление съживява мъртвия, а плачът без умиление умъртвява хората. Ще кажете, че някой плаче от любов. Какви са тези сълзи! от любов? Ако всички хора плачат от любов, Земята би се превърнала на рай. Досега не съм срещал човек, който да плаче от любов. Това е мое мнение. Ако тези сълзи, за които казвате, че са от любов, капят върху някое дърво или растение, те ще го унищожат; ако капят върху животно, то ще умре; ако капят върху човек, и той ще умре. Изобщо тези сълзи умъртвяват, не

317

се отразяват добре върху Я-илвшпе същества. Днес повечето хора плачат от любов и се оплакват, че са нещастни. Има смисъл човек да плаче за любов, а не от любов.

Като изучавам хората, аз търся причините за техните смущения. Слушам проповедника —все за онзи свят говори, приготвя своите пасоми, но в края на краищата нищо не постига и се разочарова. Младата мома мечтае за някой красив и богат момък. Тя си въобразява как то ѝ ще я гледа като царица, как ще живее в палат, обиколена със слугини. Като се омъжи, вижда, че нищо не се сбъдва. Лицето ѝ се разваля, тя се разочарова и казва: „Лош човек излезе моят възлюбен. Не струва човек да се жени. Няма смисъл човек да обича." Тя обвинява любовта. Това, което тя нарича любов, не е никаква любов.

Следователно ако някой ви пита обичате ли го, вие го запитайте: оценява ли той любовта. Ако я оценява, любовта сама

по себе си ще дойде; ако не я оценява, няма да дойде. Койпч»
оценява любовта и я възприема правилно, т ой е доволен от всич
ко. Каква любов е тази, която прави хората недоволни? От хиляди
години насам Бог проявява любовта си —и всички хора са
недоволни: майката е недоволна, бащата е недоволен, дядото и
бабата също са били недоволни. И децата, които се раждат, са
недоволни. Че наистина и д я д о т о е бил недоволен, виждаме па
това, че е грешил. Доволният човек не греши. Ще каже някой,
че умира от любов към Христа. Ние се нуждаем от хора, които
живеят за Христа, а не от такива, които умират за Него. Момата
казва, че умира от любов към възлюбения си. Кое й дава
повод да умира от любов за него? Каква полза ще принесе на някого,
че умира от любов? Така не се говори. Това не е логическа
реч. За предпочитане е човек да живее без аргументирана реч,
отколкото да умре с аргум ештирана реч.

И тъй, ние говорим за онази любов, която изисква живот
от нас. Ние говорим за онази любов, която носи живот за всички
хора. Тази любов е Божествена. О т д е т о и да дойде, тя носи
живот в себе си. Не мислете, че тя ще дойде само от едно място
о . Не, тя ще дойде от животните, от растенията, от дърветата,
от камъните. Тя иде дойде от светлината, от въздуха,
от водата. Няма да о с т а н е място, о т д е т о тя да не дойде и
да не проговори на хората. Ще кажете, че любовта ще дошц-
отгоре. Как разбирате вие думата *отгоре*? С аероплан ли щ<-
слезе любовта? Ако е въпрос за аероплан, ние виждаме какво слиза
от съвременните аероплани. Те снасят отгоре своите яйца,
Вие знаете какво правят пги я яйца —те умъртвяват хората, а
318

не носят живот. Те носят смърт за човечеството. Какво ще
кажете за тия аероплани? Не само аеропланите, но и пушките,
и топовете снасят яйца, които умъртвяват. В този смисъл
тия изобретения са женски, понеже раждат, т. е. снасят яйца.
Оттук можем да кажем, че светът се е развалил от жени, които
раждат. Не ме разбирайте криво. Аз говоря за жената б друг
смисъл, за друга жена, а не за тази, която вие познавате. Камилската
птица също снася яйца. Нейните яйца бяха най-големи.

Но сега има яйца, още по-големи от тия на камилската птица.
Те т е ж а т до две хиляди килограма. Дето падне такова яйце,
причинява големи пакости.

Аз не съм против аеропланите, против пушките и оръдията,
но искам техните яйца да допринасят благо за човечеството.
Дето падне такова яйце, да поникне нещо хубаво —обуща,
дрехи, шапки, храни и плодове. Знаете ли колко струва едно от
тия яйца? Като се превърне в пари, то задоволява нуждите на
много хора. Тогава всеки ще каже: „Дойдоха Божествените птици
и донесоха на всеки човек подаръци.“ Кой няма да се радва на

такава птица и на нейните яйца? Обаче от яйцата на сегашните птици, които са се превърнали в машини, всеки бяга. Всеки тича да се скрие някъде, да не го засегне някое парче от тях. Страшни са сегашните яйца! Дето паднат, рушат, разорават земята на голяма дълбочина.

Като изучавате живота, виждате, че най-лесните неща се изпълняват най-мъчно. Най-хубавите неща създават тягостни състояния. За пример: срещне ме някой и ми казва, че съм много добър. Защо ми казва това? Ако наистина съм добър, аз зная това. Но той има някаква користна цел. Щом каже, че съм много добър, след това добавя: „Можеш ли да ми помогнеш б нещо?" Ако кажа, че не мога да му помогна, т ой намира, че не съм добър. Значи ако не му помогна, веднага ставам лош. Добър съм, докато взима нещо от мен, щом нищо не взима, ставам лош. Ние трябва да дойдем до положение да благодарим за най-малкото, което ни се дава. Тогава отношенията ни ще бъдат правилни. Тъй щото когато казвате, че един човек е много добър или много лош, вие трябва да имате мярка, с която да определите неговата доброта или лошавина. Коя е мярката, според която определяте качествата на нещата? Когато кажете, че обичате някого повече от всички хора, вие нямате мащаб, с който да мерите нещата. Колко го обичате? Повече от всички хора? Това не е още мярка. Друг е въпросът, ако кажете на някого, че го обичате като себе си. „Като себе си" — това е мащаб, който

319

Всички познават. Да обичаш някого — това значи да работиш за него като за себе си. Обичта внася разположение б човека, а не тревога. Когато помислиш ха онзи, когото обичаш, сърцето и умът ти се изпълват с в ъ т решна радост и разположение; пред т е б се отваря широк, красиВ свят.

Следователно любовта отваря очите на човека — да вижда неща, които с обикновени очи не вижда. Само любещият има отворени очи. Той вижда, Ъ а к т о астрономите виждат и най-малките звезди на небето. Астрономът прави своите наблюдения с телескоп и вижда т о в а , което хората с просто око не виждат. Той насочва своя телескоп към небето и вижда звездит е , изучава ги и прониква в техния живот. Чрез силно увеличаване на звездите някои астрономи изучават устройството им и казват, че и там живеят разумни същества, по-интелигентни от хората на Земята. Те казват, че хората се ползват даже от тяхната интелигентност. Като възприема от любовта и интелигентността на т и я същества, човек не може да не каже в себе си, че наистина Бог е Любов. Заслужава човек да излиза вечер със своя телескоп и С|а наблюдава небето. Достатъчно с всяка вечер да наблюдава по половин час небето, за да се освободи от всякакво обезсърчение. Добре е да бч^де човек астроном,

да се освободи временно поне от полиците, които му предстои да плаща.

Съвременният човек трябва да дойде до широко разбиране на нещата, а главно па любовта. Той трябва да реши задачите си правилно. Ако е въпрос за професора, той правилно и лесно решава задачите си. Ученикът обаче забърква задачите си, не ги решава правилно. Не е лесно човек да реши задачите на любовта. Ако не можете да обичате един бръмбар, едно камъче, една росна капка — вие не можете да обичате и човека. Видът на росната капка трябва да привлича вниманието на човека, както д е т е т о привлича Вниманието на майката и на бащата. В росната капка има неидо разумно. Тя не е само за украшение. Като видите един ц в я т , и т о й трябва да спре внимание то ви. Всеки цвят възприема нещо велико от Божествения свят, с което заслужава вниманието на човека. След милиони години този цвят ще се превърне в някой архангел. Като видите едно цвете, казвате, че е нещо обикновено, просто. Обаче то има такъв аромат, какъвто човек няма. В дадения случай цветето е по-учено от човека. От човека зависи как гледа на нещата. Ако обича всичко, което Бог е създал, той навсякъде вижда Божественото и го цени.

320

Сегашните хора трябва да спрат вниманието си върху онова, което Бог е създал. А всичко, създадено от Бога, има за цел да събуди Божественото начало в човека. Събуди ли се Божественото в човека, той навсякъде вижда проявлението на Бога. Ето защо, искаме ли да намерим Бога, ние трябва да обичаме всичко онова, което Той е създал. Да обичате всички — това значи да обичате Едного.

Ще кажете, че това е мъчна работа. Не, това е най-лесно! Когато хората дойдат до положение да обичат всички, Земята ще се превърне на рай. При това положение човек може да направи всичко, каквото пожелае. Ако не обича, той нищо не може да направи. Любовта прави човека мощен. И сегашните хора се обичат, говорят за любов, но се мъчат. Виждате, че някой пъшка, мъчи се — не знае дали го обичат. Каква любов е тази, която измъчва хората? Те се мъчат, защото се съмняват в любовта. Те се питат дали Бог ги обича или не. Няма защо да се съмнявате. Има един признак, по който познавате хората на любовта. Те разнасят особен аромат. От тях се отделя особено ухание, особен нектар, който с години не можете да забравите. Достатъчно е един път да усетите това ухание, за да желаете и втори път да го помиришете. Ще кажете, че за любовта не се говори. Съгласен съм с това. Обаче трябва да знаете, че любовта започва в тайно, а свършва в явно. Тя мяза на онези малки искри, които никой не вижда. Като

се разгорят, всичко започва да гори. Стане ли огънят голям, всички го виждат.

Любовта има две запалки. Като се докоснеш до едната, любовта започва да дими, да пуши, без да издава светлина. Тази любов е най-опасна. Ние я наричаме *сляпа любов*. Щом се докоснеш до втората запалка, любовта веднага започва да гори, при което се отделя мека, приятна светлина. Това е любовта, на която очите са отворени. Тя вижда не само напред, но и назад. Погледне ли те веднъж, ти веднага тръгваш след нея и започваш да се въртиш наоколо ѝ, както Земята се върти около Слънцето. Ако престане да се върти около Слънцето, Земята ще хвъркне далеч от него, на милиони километри. На същото основание казвам: ако човек обича хората, без да вижда Бога в тях, той ще хвъркне някъде из пространството, т. е. ще умре. Той ще се намери на километри далеч от центъра на Земята. Ето защо, като обичате себе си и ближните си, обичайте Бога в тях. Това е правилното отношение на човешката душа към Първата Причина на нещата.

21. Гласът на Лчиобта 321

Както аз Ви говоря, т а к а всеки може да ви говори, но вие трябва да различавате от какъв източник идат тия думи. Като дойде смъртта при вас и започне да ви говори, кажете и: „Ти не знаеш ли, че аз обичам Бога? Ако те обикна, знаеш ли Бъво ще стане с мене? 1Це хвъртна някъде в пространството, ще се отдалеча от центъра на живота.“

Какво представлява е л т р т а ? Смъртта е ангел с две лица: едното лице е черно, наречено смърт; другото лице е светло, красиво, то носи живот. Но като не познаваме любовта, смъртта царува; щом познаем любовта, безсмъртието царува. Щом дойдем до любовта, до безсмъртието, ние цитираме стила, който Христос е казал: „Това е живот вечен — да позная Теб Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си проводил.“

Сега, понеже говоря за един от най-великите въпроси — за любовта, не искам да о с т а н е в умовете ви нито една отрицателна мисъл. Гледайте на живота така, както никой досега не е гледал. Не мислете, че любовта не съществува в света. От хиляди години насам любовта съществува на Земята, но хората още не са я оценили. Вие трябва да се научите да не продавате любовта си, но да я оценявате. Оценявайте любовта на всеки човек, който ви обича. Не се месете с любовта и не давайте съвети как трябва да се обича. Оставете любовта да се проявява свободно. Може би някои хора ви обичат повече, отколкото вие си представяте. Може би някои хора са жертвали за вас повече, отколкото вие сте жертвали за себе си.

И тъй, бъдете разумни да не петните ума, сърцето и душата а! с дребнави мисли и съмнения дали Бог ви обича или не. И

любовта няма измяна! Единственото нещо, в което няма измяна |
на, това е любовта. Там, где то има измяна, това не е любов. Най-1
чистото нещо на света е любовта. Следователно вярвайте в |
онази любов, в която няма нито каква измяна.

МАГИЧЕСКАТА СИЛА НА ЛЮБОВТА

Много автори са правили опити да опишат любовта. В това направление те са успели само донякъде, а не напълно. Защо? Любовта има качества, които не се поддават на описание. Освен това любовта има качества, които и досега още не са изпит на хората. Щом не им са известни, те не могат нито да говорят за тях, нито да ги описват. Някой казва, че сърцето *щ* изгоряло от любов. Каква любов е тази, която може да изгори и сърцето на човека? Любовта никога не може да изгори едно *рцс*. Ще кажете, че страдате от любов. И това не е вярно, любовта не причинява страдания. Тя изключва всякакви страдания. Вярно е, че човек страда, че сърцето му гори от страдания, но причината за това не е любовта. Огънят, който причинява страдания и горение на човешкото сърце, не е свещеният *н* на любовта.

Всички хора говорят за любовта като атрибут на Бога, но какво представлява тази любов — и те не знаят. Сложно нещо любовта. Едно от качествата на любовта е нейното постоянство и неизменност. Следователно каква любов е тази, която постоянно се мени? Някой ви приема добре, гощава ви — и *ие* го обикват. На другия ден той не ви приема в дома си — *Яе* не го обичате вече. Някой ви направи услуга — *вие* го обикате. Щом се откаже да ви услужва, *вие* не го обичате вече. Този вид любов между хората не е нищо друго освен търговски отношения: единият е купувач, а другият — продавач. Докато *"пувачът* има пари, а продавачът — стока, работите вървят добре. Обаче ако купувачът няма пари и продавачът няма стока, отношенията се развалят. Тъй щото търговските отношения представляват външна страна на любовта. Любовта има вътрешна, по-дълбока страна, която трябва да се изучава. Майка ражда няколко деца. Тя се грижи за всички: храни ги, *"лича* ги, учи ги. Привидно тя обича всички еднакво; всъщност *м* едно от децата си тя има по-голяма любов. Защо? Ще каже, *е*, че това *д е т е* е най-послушно. Може послушанието да е причина за това, а може причината да е друга. Често най-любимото дете на майката е най-непослушно, но тя вижда в него такива заложби, каквито в другите деца не съществуват. В лице-

323

то на любимото си *д е т е* майката вижда един скъпоценен клъмък, който някога иде се разработи и всички ще го цепят. Следователно различни са походите, за които човек *мож!* да бъде обичан. Днес обичате човека за хляба, който ви доенъм *вя*; за парите, които ви дава; за знанията, които черпите *<нп* него; и т. н. Обаче самия човек ще обичате в бъдеще. Докапм обичате човека за това, *к о е т о* носи в себе си, вашата любов *\т* е истинска. Истинската *лдобов* няма предвид това, което *ч<я*

век носи; тя има предвид самия човек, неговата неизменна, вечна същина. Ще кажете, че градинарят обича дървото заради плод да. Вярно е, но тази любов е важна за децата. Истинският градинар обича дървото за с а м о т о дърво. Ако дървото има плод*ве, по-добре ще бъде за него, но т о й обича дървото и с плодове и без плодове. Хората смесват къщата на човека със самия човек. И къщата му, т. е. т я л о т о му, е ценно, но то е временно. С днес го има, утре го няма. При това тялото на човека е изложено на постоянни промени. Как можете да обичате човек, който се променя постоянно? Преди всичко, като се мени често вие не го познавате. Щом не го познавате, не можете да го обичате. Вие обичате човека само ако го познавате. Не го ли познавате, не можете да го обичате. И обратно: щом обичате някого, вие непременно ще го познавате.

Задачата на всеки човек е да дойде до вътрешната, мистичната страна на любовта. Който се домогне до мистичната любов, той не говори никак за нея или малко говори, а много работи. Добре е човек да прави всичко в името на любовта, малко да говори за нея. Казвате ли на скъпоценния камък, че го обичате? Вие го туряте в кутия, затваряте добре кутията! Туряте я на скрито място и на никого не говорите за него. Липсват ви много за скъпоценния камък, скоро ще го изгубите. Следователно колкото повече говорите за любовта, толкова повече я обезценявате. Говорете по-малко за любовта, за да запазите стойността ѝ. Ако обичаш някого, дай му нещо, което да направи нещо добро за него или изнеси една негова добродетел* без да казваш, че го обичаш. Кажеш ли, че го обичаш, любовта скрива. Ако трябва да кажеш нещо за любовта си към даден човек, говори безлично, прищипано. Кажеш ли името му, любовта изчезва,

Как можете да кажете, че обичате някого, когато и вие сами не знаете кога обичате? Вие обичате някого в даден четвъртък, но кой е тоя — и вие не знаете. Вие обичате бившия човек. Още който го е посетил. Щом онзи го напусне, вие не го обичате»

324

Вече. Ако онзи отново ви посети, вие пак го обичате. Онзи, който посещава човека, влиза в него периодически. Ето защо, когато обичате някого, не говорете, че обичате Ивана или Драгана, [щото всъщност вие обичате онова светло същество, което (е посетило. Коя кесия обичате: пълната или празната? Докато кесията ви е пълна със злато, обичате я; щом се изпразни, любовта ви към нея изчезва. Златото, т. е. присъствието на >жественото в човека, го прави обичан.

Често се говори за сродни, за колективни души. Под понятието *сродни* или *колективни* души разбираме тези, които са влезли едновременно от Първоизточника на живота. Дето и

се намират, те чувстват нещо близко, сродно помежду си. >м се срещнат, без да си говорят, те се разбират и обичат. не чувстват нужда да казват, че се обичат. Ако единият си яволи да каже, че обича своята сродна душа, т о й е внесъл ве- известно стеснение, известно ограничение в сърцето й. За бъдете свободни, не изказвайте любовта си. Любовта не се [уждае от изложение, тя се чубетба. Като обичате човека, как-)о трябва, той непременно ще почувства любовта ви. Любов- а се чуВстВа, а не се говори за нея. Това е Божествен закон, щкът, с който се изказва любоВта, е принципален, красив, по- щчен.

Само поезията и музиката донякъде могат да изразят лю- *та на човека. Коя поезия и коя музика? Възвишената, чистата поезия и музика могат да изразят любовта на човека. Възпя- ште любовта, без да я поставяте на лична основа. Станете)ци, музиканти и художници на любовта! Тя е единственият ю,тик, който може да застави човека да учи, да пее, да сбири, рисуВа, да оре и да копае. Ако любовта бъде обект на вашето сърце, вие ще се разбивате правилно. Без любов няма успех, жво ще стане с градината ви, ако нямате Вода? Всички цбетя, ;нчуци и плодни дървета ще изсъхнат. Водата представлява юта, който излиза от любовта! Градината пък е чоВешко- (о сърце. Щом имате градина, т. е. сърце, непременно трябва |а имате вода, с която да я поливате. Тази вода трябва да иде Великия Източник на живота, а не от мажи поточета и да пренасяте с кофи. Стрежете се към Великия Извор, който >>ба от своята вода изобилно и непрестанно.

Всички хора искат да бъдат обичани. Това е естествено.)баче и те трябва да обичат. Който обича, ще бъде обичан. 1яма чобек в света, който да не е обичан, но никой не знае кой [именно го обича. Виждате, че някой човек ви обича, но кой ви 325

обича чрез него — ме знаете. И като не знаете, пак е приятно да би обичат хората, да ви обръщат внимание. Вървите по ули- ците, падне ви кърпичката, и изведнъж гледате, че някой се за тича, взема я от земята -и ви я подава. Приятно ви става, че някой е обърнал внимание на вашата личност. Ако никой не ви обръща внимание, неприятно ви става. Щом е така, обръщай те внимание и вие на хората, за да обръщат внимание и на в;и Много се е говорило за любовта, много се говори и сега, на все пак тя остава неразбрана и иеприложена. За пример: някои ви обича, но вие не го разбирате и с т е готови да му припишете неща, които т ой никога не е мислил. Вие го очаквате да дои- де в определен ден и час п р и вас, но ако не стане според обещанието, което ви е дал, започвате да се съмнявате б него и предполагате, че т ой съзнателно не идва. Щом знаете, че ви обича,

защо не предположите, че някаква причина вън от него го заставя да закъснее? Той път-уба с трен, закъснение има по треновсте и без да иска, не мсике да изпълни обещанието си. Когато хората се разбират в любовта си, те мислят едни за други най-хубави неща. Изобщо разбраната любов вижда хубавите и добрите черти в човека. Неразбраната любов вижда всякога и навсякъде отрицателното. Е т о защо, когато някой ви обича или вие обичате някого, знайте, че чрез вас Бог се проявява. Като знае те това, не хвърляйте сенки на Божието лице.

Следователно дойдете ли до закона на любовта, знайте, че тя стои по-високо от Всички останали закони. Любовта I единствената сила в с в е т а 3 която с никаква мярка не може ср се определи и измери. Тя с<< изучава и определя само в свръхсъпнанието. Влезе ли в свръхсъзнанието, там човек изучава нещата в тяхната абсолютна реалност. Казано е, че Бог е Любов, Той се проявява в цялото Б и тие. Ако търсите любовта, ще я намерите в цялото Битие. К а т о изучавате цялото Битие, проявено в камъните, в растегнията, в малките мушички, в животните и в хората, там ще намерите любовта на Бога. Щом гледате на тревичката и на малките растения като проява на Ве ликата Любов, с тях можете да лекувате и най-страшните бо-|лести. И на смъртно легло да е човек, тази тревичка може да го излекува. Любовта се проявява еднакво и чрез малките, и чре 1 големите същества.

Вятърът, който духа, е също така проява на любовта. Когато сваля шапките от главите на хората, любовта говори чреа него. Тя иска да им каже, че човек и без шапка може да живее. Нека Слънцето огрява глаВа та ви направо, да прониква повече 326

• светлина в нея. Любовта се проявява и чрез въздуха, и чрез водата, и чрез светлината. Ще кажете, че можете да слънчасате, да имате слънчев удар. Не се страхувайте. Дето Бог се проявява, там никакви противоречия не съществуват. Противоречия има само тогава, когато отричаме Бога, когато отричаме [любовта.

Дойдат ли до любовта, хората изпадат б големи противочия. Защо? Защото се месят в работата на любовта. Кой колви обича — това е изключително ваша работа. Това не се тнася до другите хора. Не се интересувайте от това много и ви обича някой или малко. Какъв смисъл има за вас да знаете олко ви обича вашият приятел? Представете си: т о й ви каз-ра, че ви обича над всичко в света, но не може да издържи на {изпитанията, на които любовта го поставя. Какво придобивае от тази любов? Апостол Петър казваше на Христа, че е го-ов на всички жертви заради Него, но докле петелът пропя,

ой т р и пъти се отказа от своята любов.

И тъй, ще знаете, че за любовта няма училище. Как и колко
рябва да обичате — на това никой не може да ви научи. Досега
[никой не е получил диплом за свършен курс по любовта. Кажете ли
[някой, че има диплом за любовта, ще знаете, че той го е купил
[отнякъде. На Земята няма училища за любовта. Защо? Защото
[тя сама е училище. На Земята по-добро училище от училището
на любовта не съществува. Който влезе в това училище, той
[трябва да бъде специалист. Любовта не съди никого. Любовта
[не прави зло на никое същество. Тя не търси своето право и
никого не ограничава. Свещен е огънят на любовта. Тя изгаря
всичко нечисто. Чистото пък претопява и го превръща в злато.
Ако си нечист, стой далеч от любовта, да не те изгори.

Ако си чист, влез в любовта, за да те превърне в злато.

Мнозина се извиняват, че не могат да обичат и изнасят ред
оправдателни причини. Други пък казват, че силно обичат. И
едните, и другите са на крив път. И който малко обича, и който
много обича — и двамата са в заблуждение. Защо? Защото
любовта няма степени за сравнение. Няма какво да доказваш, че
обичаш малко, по-много и най-много; няма защо да казваш, че тво-
[ята любов е голяма, велика и т. н. Обичаш ли някого, ще знаеш,
че обичаш — нищо повече. Много или малко обичаш — това е
излишно да се казва. Старият казва, че бил глупав, когато обичал.
Младият казва, че без любов не може да живее. И двамата са
на крив път. И младият, и старият трябва да обичат, да хра-
[нят сърцето си. В любовта присъства цялото Битие. Като оби-
327

чите някого, вие ставате извор на колективното дело на любовта.
Като обичате, вие се свързвате с цялото Битие и се
радвате на пълнотата на живота. Следователно дали с т е млади
или стари — всички трябва да обичате, да бъдете извори, да
участвате в работата на т я л о т о Битие.

Какво значи да участва човек в работата на цялото Битие?

Това значи да върши той вс-лята Божия. Обичайте, за да върши
те волята Божия. О с т а в е т е хората да ви обичат, за да вър-
шат и те волята Божия. Ако някой ви обича, благодарете за това
и кажете му, че върви в праВ път. Не го учете как трябва да
обича. Не се месете в любовта на хората. Всеки обича както
може. Започнете ли да го у ч и т е как да обича, вие затваряте крановете
на любовта. Не посрпушвайте любовта. Тя е извор, кой-
то постоянно тече и изви ра. Спрете ли течението й, тя ще
ви отнесе далеч някъде. Някой казва, че обича, но се съмнява в
любовта. Той е на крив п ъ т . Той се намира пред опасността да
изгуби любовта. Друг казва, че не обича, но съжалява за това
Той е на прав път, защото има условия да намери любовта.
Съвременните хора исват да дойде някой отвън, да ги нау

чи как да обичат Бога и бли жния си. Това е невъзможно. Когато любовта посети човека, тя |де го научи как да обича, как да поетъпва с всички хора. Любовта е най-добрата учителка. Тя учи човека как да спи, как да става от сън, как да яде, как да се облича и съблича. Любовта крие в себе си магическа сила. Някой е недоволен от себе си, че е -груб, суров, невнимателен към хората. ТОЗИ човек може да се измени. Кога? Когато любовта го посети. Щом се влюби някъде-, т о й става мек, внимателен, разположен, знае как да постъпва с всички хора. Той се отнася добре не само с хората, но и с цв-стята, с тревите и с животните. Защо? Той знае, че любовта с-е грижи и за тях. Тревите и цветята, които виждате тук, съгцо се намират под вниманието и грижите на разумни и любещи души. Те са техни възлюбени. Тъй щото като стъпите върху иякоя тревичка или върху някое цветенце, вие стъпвате върх-у гърба на възлюбените на разумните същества. Заблуждение «?» да мислите, че можете да постъпвате с тревите и с ц в е т я т а , както искате. Не, вие трябва да ги зачитате като творения на Бога. Каквито блага е предвидил Бог за човека, същите блага са предвидени и за тревите, и за цветята, и за мушиците, и за рибите, и за птиците, и за млекопитаещите. Хората мислят, че като не обичат никого, всички не го обичат. Преди всичко Бог го обича. При това вие казвате, че обичате Бога. Как ще се справите с това противоречие? Щом 328

измените възгледите си за нещата, противоречията ще изчезнат. За да се освободи от противоречията на своя живот, човек трябва да даде път на любовта в себе си, да обича всички [хора. Любовта изключва противоречията и внася мир в човешката душа.

И тъй, дайте път на любовта в себе си, обичайте всички хора, за да получите Божието благословение. Ако не обичате, пак ще получите Божието благословение, но по друг път. И като обича, и като не обича, човек се движи в рамките на любовта , но в двете й страни: външна и вътрешна, горна и долна, светла и тъмна. Любовта, която човек изявява навън, не е нищо друго освен проява на Божията Любов. Доколкото човек проявява любовта си, дотолкова може да бъде обичан от хората.

Когато щедро излива любовта си, човек се уморява и желае да си почине. В този смисъл любовта е работа, от която човек трябва поне временно да си почине. Щом си почине, т о й отно-|во започва да работи, т. е. да обича.

Следователно любовта е най-великата работа в света. Ла обичаш някого — това значи да работиш за него, да го освободиш от мъчнотиите и несгодите на живота му. Като се влюбиш в някого, ще го освободиш от мъчнотиите му. Ие можеш ли да направиш това, ти не го обичаш, както трябва.

Много неща се казаха за любовта, още едно ще кажем: любовта с разменна монета в ръцете на човека. Тя може да попадне както в ръката на царя, така и в ръката на простия слуга. Когато любовта влезе в ръката на слугата като разменна монета— и т ой става цар и започва да заповядва. Задачата на всички хора е да се учат, да знаят как да се справят с любовта. Като разменна монета любовта крие в себе си големи богатства, които човек трябва да знае как да употребява. Съвременните хора държат тази монета в ръцете си, но въпреки това са сиромаси. Едип ден, когато придобият знанието и могат да се ползват добре с монетата на любовта, те ще разбогатееят толкова, че всички живи същества, всички сили в природата ще ги посещават: и мравките, и щурците, и птиците, и вятърът, и дъждът и т. н. Как ще се справят с тия същества? Според ест е с т в о т о и нуждите им: студените ще размразяват, горещите ще разхлаждат, гладните ще хранят, ситите ще прашат на работа.

Къде ще намерите любовта, проявена в най-висока степен?

В човека. Обаче и в хората тя се проявява в различна степен: в едни хора се- проявява повече, а в други — по-малко. И знанието, 329

както любовта, е на степени. Който е работил повече, той има повече любов и повече здания. Друг някой има възможност да прояви голяма любов и големи знания, но малко е работил, Всички същества са еднакъо надарени, но че са еднакво проявени. Значи има проявени и не проявени възможности. В това се ди разликата между хората, както и между всички живи същества. За да прояви своите възможности, човек се нуждае от любов. Когато любовта го посети, съзнанието му се пробужда, т. е. озарява. Значи любовта озарява съзнанието на различните същества според степента на тяхното развитие. Рибите, птиците, млекопитаещите и хората са имали различни понятия за любовта. Даже и хората от различните раси не са имали едно и също понятие за любовта. Шестата раса, която ще съйде в бъдеще, ще има съвършено нобо разбиране за любовта.

Мнозина се оплакват от противоречията, които срещат в любовта. Това е привидно положение. В любовта не съществуват противоречия. Ако човек живее само във физическата любов, непременно ще има противоречия; ако живее само в духовната любов, пак ще има противоречия; ако живее само в Божествената любов, също така ще има противоречия. Обаче ако живее едновременно в т р и т е свята и познава всички прояви на любовта, той никога няма да има противоречия. Докато изучи законите на физическия свят, човек трябва да мине през 777 прерзждания. Във физическия свят се преплитат и останалите два свята —духовният и Божественият, които се изучават

едновременно. Задачата на човека е да научи законите на любовта, да може правилно да я възприема и предава. Ще кажете, че любовта е майка на човека. Други пък признават само физическата си майка. И т о в а положение е вярно, но коя ще бъде истинската ви майка, щом с т е минали през 777 прераждания? Който живее в любовта, т о й е сам на себе си майка, баща, брат и сестра. Вън от любовта човек може да бъде и майка, и баща, и брат, и сестра. Няма по-велико нещо за човека от това да придобие любовта. Защо? Защото той живее вече в пълнотата на живота. Той носи всичко в себе си. Като влезе в областта на любовта, човек ос намира пред мъгла, както с т е вие днес на планината. Любовта забавлява само лошите, кривите, отрицателните неща. Любовта вижда само красивите, Великите и възвишените неща. Тя жиБес в реалността на нещата. Реални неща са само вечните, а преходните са нереални. Когато мъглата се вдигне, любовта се скрива, а проявите ѝ с т а в а т явни. Ако искате да се разкрие любовта пред вас, тя става видима, а 330

проявите ѝ се скриват. Значи вие не можете да виждате едновременно и любовта, и проявите ѝ. Ако виждаш проявите на любовта, нея няма да виждаш; ако виждаш любовта, проявите ѝ няма да виждаш.

Днес всички религии поддържат идеята, че хората трябва да се обичат. За да се обичат, те трябва да си отдават едни на други правото, което им е дадено. Отдавайте правото на всеки човек, което Бог му е определил, и го подкрепвайте в неговите стремежи. Всички хора, всички народи трябва да спазват правата си, които природата им е дала.

Любовта е начало на нещата. Докато обича, човек вижда ясно. Престане ли да обича, т о й не вижда вече. Без любов човек •се намира в положението на слепец. Щом придобие любовта, той пак прогледва и вижда нещата по нов начин, с нова светлина.

Който гледа света с очите на любовта, той вижда красивите неща. От негово гледище няма по-красив свят от физическия.

Той е прав, защото вижда само красивото в света. За него всичко е ново, младо и красиво. И наистина, ако старият може да люби, т о й се подмладява; ако младият изгуби любовта си, т о й преждевременно остарява. Който люби, т о й е и умен, и силен; който изгуби любовта си, оглупява и отслабва. Докато любовта присъства в човека, т о й се радва на светли мисли, на благородни чувства, на силна воля, на здраво тяло. Изгуби ли любовта си, т о й губи и нейните прояви. Ще кажете, че любовта трябва да присъства във вас. Прави сте. Любовта присъства в човека само ако т о й може да я разбере, оцени и правилно използва. Любовта е богатство, което всеки сам трябва да носи. Дето любовта присъства, там владее пълен ред и порядък между хората.

Дето любовта присъства, там трудът и работата са правилно разпределени между всички хора.

Искате ли да разберете любовта, идете при децата. Само те могат да ви кажат какво нещо е любовта. Аз имам предвид ония деца, на които никой не е проповядвал за любовта. С други думи казано: искате ли да разберете любовта, живеете в чистота. Казано е в Писанието: „Само чистите по сърце ще видят Бога.“ Само чистите по сърце ще познаят любовта. Който разбере и познае любовта, т ой живее в рай; който не я разбере, живее в ад. Значи любовта произвежда най-хубавите и най-лошите неща. Когато любовта слезе между хората, Земята се превръща на рай; когато хората изгубят любовта, Земята става ад. Какво трябва да прави човек, за да не губи любовта? Той трябва да я пази като зеницата на окото си. В любовта има едно све-

331
щено място, което трябва да се пази внимателно. Никой няма право да пипа там. Дойде ли до това място, човек трябва да събуе обувката си и да стъпи бос. Когато Мойсей попадна на свещеното място на любовта, т ой чу глас: „Събуй обувката си, защото мястото, на което стоиш, е свято.“ Дето любовта се проявява, там е Бог, затова мястото е свято. Докато не е стъпил на свещеното място на любовта, човек говори и пише за любовта. Щом стъпи на това място, т ой млъква. Защо? Защото влиза вече в реалността на живота, която говори сама за себе си. Любовта е извор, който то непрестанно тече. Като дойдете до извора, не бързайте да пиете изведнъж. Спрете се пред извора, починете си от дългия път и спокойно турете ръката си вътре — да нагребете малко вода. Не се страхувайте, че водата ще се изчерпи. Изворът на любовта е неизчерпаем. Пийте спокойно и с благодарност от водата на любовта. Всеки, който ви обича, е извор, от който черпите. Бъдете внимателни към този извор — да не го огорчите с нещо. Огорчите ли го, веднага ще го развалите. Ето защо и който обича, и когото обичат трябва да бъдат разумни, да не изгубят любовта, която ги е посетила. Когато обичате някого, не говорете за любовта си към него. Вие сте едва в първо отделение на любовта. Сега изучавате буквата А. Много време ще мине, докато изучите останалите букви. Който говори много за любовта, той ще бъде поставен на изпитания, които едва може да издържи. Любовта се изпитва чрез живота, а не на думи. Докато не се кали в любовта, човек не трябва да говори за нея. Ако говори преждевременно, той сам ще се разочарова от нея и ще види, че държи в ръцете си книжни пари, а не злато. Много естествено. Любовта на първото отделение носи още онова знание, към което човешката душа се стреми.

Според едно ново определение за любовта ние казваме, че

любовта е закон за работа, при която и най-малката изразходвана енергия води към големи постижения. Достатъчно е да бутнеш едно копче с любов, за да имаш големи резултати. Една машина от 200 хиляди конски сили може да кара цял параход. А с едно натискане на бутона чобек може да докара тази машина в действие. Каквото представлява разумността на човека по отношение силата на машините, такова нещо представлява магическата сила на любовта. Само с едно докосване до нещата тя произвежда велики резултати.

Като ученици вие трябва да се учите как да употребявате енергията на любовта. Определено е кого трябва да обичате и

332

кой трябва да ви обича. Това ви се вижда невъзможно. Когато вървите по някоя улица, не е ли определено накъде води тя? Всичко в света е определено. Следователно определено е и как трябва да се изразходва енергията на любовта. Каквото и да се говори за любовта, едно ще знаете: привилегия е за човека да обича. Затова обръщайте внимание на всичко, което срещате на пътя си: камъни, цветя, треви, мухички, животни, хора и др. Обръщайте внимание и на човешките прояви. Всички прояви на живота са прояви на любовта. Няма по-интересни неща за изучаване от проявите на любовта.

Радвайте се, че с т е дошли на Земята да се учите. Радвайте се на всичко, което днешният ден ви носи. Не се грижете за утрешния ден. И т ой носи нещо хубаво. Всичко, което се случва в живота ви, е добре замислено. Работете с радост за днешния ден. В него е скрито благото на бъдещето, което е носител на любовта. Тази любов ще се изяви в своята пълнота и красота. Едва сега хората започват да разбират, че единствената сила, която ще оправи света, е любовта.

ГОСПОДАРУВАНЕ VI СЛУГУВАШ

Съвременният свят се нуждае от хора, които да прилагат правдата. Човек трябва да бѹде справедлив. Правдата има предвид нуждите на всички същества. Тя ги осигурява за един ден.

Щом е така, и човек трябва <]а се грижи само за един ден. Щом осигури един ден, т о ѝ е осигурил всички дни. Защо? Защото този ден е Божествен. Божественият ден включва всички дни. Откак с в е т ъ т съществува, правДата се е прилагала към всички хора и народи. Навремето си еврейският народ минаваше за избран от Бога, но понеже раз пиа Христа, и до днес още носи последствията за извършеното престъпление. Като не знаят причината за своите страдания, евреите преживяват големи противоречия. Не само евреит<<, но всички хора, без изключение, се натъкват на противоречия и се п и т а т защо страдат. Те не подозират, че противоречията им произлизат от тяхното съзнание. Щом съзнанието им се изчисти от заблуждения, противоречията сами по себе си ще изчезнат. Може ли да бъде свободен от противоречия онзи, който критикува хората? Той седи с часове и разсъждава кой е Ърив и кой прав. Критиката не влиза в хармоничния живот. Искате ли да се освободите от противоречия, дигнете се в сВрѹхсъзнанието си и разглеждайте въпросите оттам.

Какво представлява спр-абедливостта? Тя е качество на Духа.

Тя има Божествен проиаход. Любовта, мъдростта и истината в човека трябва да се ръководят от справедливостта. В отношенията на хората о т . п е т а т а раса силата решава въпросите. Слабият трябва да се подчинява на силния. Между хората на шестата раса справедли&остта ще решава въпросите. Превъзходството на човека над животните не седи в силата му, но в неговия ум. Има животни, по-силни от човека, но човек ги е подчинил на себе си със своя ум. На физическия свят човек решава въпросите с ума си, а на Божествения свят — с прилагане.

Някои мислят, че за да п р и л а г а т , са нужни условия. Условията са дадени вече. Нищо друг>> не ви остава, освен да прилагат е ! Не мислете, че всичко з н а е т е . Като прилагате, ще видите какво знаете и какво не знае т е . В приложението човек трябва да остави себе си на последен план. Това значи: интересът на

334

другите хора да бъде твой интерес. Младата мома напуска дома на родителите си преждевременно и отива при своя възлюбен, защото мисли, че т о ѝ ще я обича повече. Тя иска да нареди своите работи и забравя интересите на родителите си. По този начин тя забърква една каша, в която първо себе си омо-тава. Така постъпват и религиозните, и светските хора. Кой човек не страда, ако отдаде всичкото внимание само на краката си за сметка на останалите органи? Щом ти е даден един

организъм като нещо цяло, ще се грижиш еднакво за всички удове, външни и вътрешни. Следователно всички хора, като удове на великия Божествен организъм, трябва да се грижат едни за руги — да не остане някой в лишения.

Като е дошъл на Земята да се учи, човек трябва да живее в бов първо със себе си, а после и със своите близни. Любовта рави човека внимателен и досетлив. При един богаташ дошъл един беден човек. Богатият сложил трапеза за бедния. Той започнал да яде направо с пръстите си, понеже никога не употребявал вилица, лъжица и нож. Богатият веднага турил настрана вилиците и лъжиците и придружил госта в яденето, но по същия начин — без вилица и лъжица. Той се приспособил към госта си, а не гостът към него.

За да придобият качествата на любовта, хората са поставени на специален режим — масажирание. Днес всички хора минават през специални разтривки, докато разбият нещо в себе си.

Външно или вътрешно, всички хора минават под ръката на съдбата, която им прави разтривки. Дали виждате това, или не

виждате — не е важно. Никой не може да избегне разтривките-

Дето и да отидете, едно и също нещо ви очаква — разтривка.

Ще кажете, че с т е виден човек, не искате да минете през участта

на всички. Щом с т е виден човек, кажете отде идете и накъде

отивате. Вие с т е дошли на Земята инкогнито, преоблечени

в други дрехи, и сами не знаете кой с т е и отде идете. Ще

кажете, че се познавате. Отчасти само. Ако с т е видели един

човек в детинството му, когато е бил петгодишно дете, ще

го познаете ли днес, когато е станал 120-годишен дядо? Ако в

далечното минало си бил цар, а днес си овчар, помниш ли нещо

от царуването си? Сега си детрониран цар, но нищо не помниш

и мълчиш.

Казано е в Писанието: „И направи Бог човека по образ и подобие

свое." Какво повече искате от това? Какво по-голямо величие

може да бъде човек от това да е направен по образ и подобие

Божие? Не само това, но колко още блага са дадени на чо-

335

века! В една легенда за създаването на света и за разпределят*

на благата по Земята се к_а:зва, че най-после се явил българинът

при Господа и поискал от Него сила. „Взеха я вече", отговорил

Бог. „Какво остана за мене?" „Почти всички блага са раздадени

вече." Като помислил известно време, българинът казал: „Рабо

тагга дадена ли е на някого?" „Тя е единственото свободно бя

го." „Тогава дай на мене р а б о т а т а . " Българинът взел работата

и благодарил, че и за него с-г останало някакво благо. Наиапши

велико нещо е човек да работи.

И тъй, каквото и да се случи б жиВота ви, благодарете и < г

поучавайте. Видите ли, че някой страда, благодарете на Бога

Ако т о й не страдаше, вие щяхте да страдате. Някой паднал IV трап. Благодарете, че ви е спасил. Ако т ой не беше паднал, Ви) идехте след него и непременно щяхте да паднете в трапа. < падането си т о й е спасил ония, които идат след него. Някои откраднал хляба ти. Кажи В себе си: „Благодаря за случилото и- Никога не ми е било така леко, както сега." Богат си, но някои те обрал, задигнал парите т и . Кажи си: „Благодаря, че осиромашах, защото е казано, че б о г а т и я т не може да влезе в Царството Божие."

Всички хора искат да б-ъдат щастливи. Щастието и неща< т и е т о зависят от господарубането и слугувансто. Ако знаеш как да господаруваш и как да слу-гуваш, ти ще бъдеш щастлив. Ако т знаеш как да господаруваш и да слугуваш, ти ще бъдеш нещастен. Природата държи сметка за всичко. Един ден тя ще те пита „Как използва енергиите, които ти дадох?" Ако си ги използвал разумно, ти ще бъдеш щастлив; ако не си ги използвал разумно, ще бъдеш нещастен. Ако н осиш на гърба си товар, който ти подхожда, ще бъдеш щастлив; ако носиш товар, който не ти под-|хожда, т. е. не е по твои хас сили, ти ще бъдеш нещастен. Ако|дадеш място на любовта й себе си, ще бъдеш щастлив; ако цв дадеш място на любовта б себе си, ще бъдеш нещастен. Как изявява човек любовта си? Докато не е обикнал някога той го храни; щом го обикне, заставя го т ой да храни хората I други думи казано: когато обичаш, ти слугуваш; когато тебе обичат, ти господаруваш.

Беседа, държана от Учителя
на 16 август 1940 г.

при Седемте рилски езера

336

ПРОВЕТРЯВАНЕ

За кого се прави палат: за хората или за животните? За какво е създадена човешката глава: за светлината или за тъмнината? Защо е дошъл човек на Земята; да се учи или да благува? Хората са дошли на Земята да се учат, а въпреки това те търсят щастлив живот. Всички искат да живеят идеално, а завършват с разочарования. Всички искат да имат големи постижения, а в края на краищата или нищо не постигат, или малки постижения придобиват. Защо не успяват? Къде се крие причината за ^еуспеха на хората? В самите тях. Те се отклоняват от пътя си и се карат за първи места. Всеки иска да бъде пръв, да заема |първо място, всички да му се кланят. Той воюва, бори се с този, ^ онзи за първо място, докато един ден види, че борбата била за ищо и за никакво — за кочината. Аз употребявам думата *конака* в смисъл на живот, пълен с низши желания. Адли с т е на рърво или на последно място не е важно — все нож ви чака. Ако ^и войник на бойното поле, не е важно къде си — на първо или

на последно място—все смърт те очаква. Като живеете и търпите идеални условия, в края на краищата оставате разочаровани, че не сте постигнали желанията си, че хората не се отнасят добре с вас и т. и. Всички търсят правата си, но не ги намират. Защо? Защото истинските постижения, както и добрата обхода, са резултат на вътрешни условия.

Следователно искате ли добра обхода от хората, първо приложете тази обхода към себе си. Преди да търсите правата си отвън, първо отдайте правото на своята душа. Ако във всеки човек виждате присъствието на Бога и му отдавате нужното внимание, вие сте на прав път. Обаче ако от човека като форма, като личност очаквате своето щастие, вие сте на крив път. Коя майка е намерила щастието си в своите деца? Коя мома е намерила щастието си в своя възлюбен? Кой богат е намерил щастието си в парите? Кой учен е намерил щастието си в знанието? Майката загубва децата си, а с това загубва и очакваното щастие. Възлюбената е изоставена от своя възлюбен; богатият изгубва богатството си; ученият изгубва знанието си.

Кой каквото е придобил и на което е очаквал, може да го изгуби! В един ден и да стане нещастен. След всичко това слушате, че 22. Гюсът из ЛюбоВта 337

всеки търси своето право. Какво право може да ви се даде? Има нещо, което човек може да постигне, но правото си — никога. Какво можете да получите от мъглата, която ви обикаля днес? Нищо не можете да получите. Защо? Защото мъглата взима, но нищо не дава. Ще кажете, че искате да постигнете идеалите си. Колкото можете да хванете мъглата, толкова ще постигнете идеалите си. Това не показва, че идеалите ви са непостижими или нереални. Реални са идеалите ви, но те бързо минават и заминават, не можете да ги следвате. Вие се държите за техните сенки, а сенките са далеч от реалността. Ще кажете, че и сенките, и реалните неща са все от Бога дадени. Ако това е така, защо се карате? Божиите работи не произвеждат никакъв спор. Когато спорят, хората са далеч от истината, далеч от Бога. След това ще кажете, че всичко произтича от Бога. За онзи, който разбира нещата, всичко е от Бога. За онзи, който не разбира нещата, нищо не е от Бога. За мъдреците няма зло, няма и добро — всичко е любов. За глупавите обаче има и добро, и зло. Вън от Бога няма никакви постижения. Вън от изпълнение на волята Божия няма постижения. Тъй щото който очаква резултати, трябва да работи с Божественото. Той трябва да живее във високите сфери на живота, дето няма мъгли и облаци. Мъглата е резултат на човешкия живот. Когато в съзнанието на човека падне мъгла и умът му се заоблачи, нищо друго не му остава, освен да се качи горе над облаците или да слезе долу, под тях. Някои се страхуват от мъглата, но те не знаят,

че има по-страшни мъгли от физическата. За пример: има религиозна, научна, обществена мтогла и т. н. Как ще се справите с тези мъгли?

Съвременните хора нямат успех в живота си, нямат големи постижения. Защо? Защото не работят с беззаветна, безкористна любов. Те мислят, че се обичат едни други. Аз вярвам в тяхната любов само ако обичат Бога. Ако не Го обичат, любовта им към хората е подобна на огън, който е ценен, докато гори. Щом изгори, нищо не о с т а в а от него. Кой би желал такава любов? При любовта на съвременните хора всичко изчезва. Коя къща е останала от началото на живота досега? Кое тяло е останало безсмъртно? Докато живеете само на физическия свят, нещата ще се явяват и ще изчезват. Като знаете това, какво делите на Земята? За какво се карат хората?

Днес всички хора се к а р а т за първенство, всеки иска да заеме първо място. Влизате в една къща и виждате, че всички се карат за първо място. Всеки счита това място за своя собст-
338

ност. Каква собственост е тази, когато всеки по-силен от ебе може да те измести? Какво представляват човешките щци б сравнение с широкия и възвишен свят над нас? Те са мал-кочини, в които всички пъшкат. Наистина всички хора са Недоволни от положението си. И свинята живее в кочина, но 1с по нейно желание — господарят ѝ я е затворил. Пуснете свинята в гората, да живее на свобода, и вижте няма ли да бъде оволиа. Понеже се е родила в кочина, тя мисли, че по-хубав апар-амент от нейния не съществува. Обаче ако се намери в гора-а, тя ще разбере преимуществото на свободния живот.

И тъй, ако искате да напуснете кочината, приложете чис-ата, безкористна любов. Само любовта ще ви даде правилно азбиране на живота. Тогава ще видите, че нито първото място, нито голямото богатство крият в себе си някакво благо.

Ако е въпрос за блага на живота, ще знаете, че благо то па ед-ного е благо за всички. Тогава и нещастieto на едного е нещастие за всички. Погрешката на едного засяга всички. За при-ер: някой върви по улиците, захласнал се някъде и удря крака б камък. Той пада на земята, но Веднага близките му се притичват на помощ. Те го вдигат на ръце, занасят го някъде да легне и започват да го лекуват. Тук се вижда участието на цялото. Той ударил само крака си, но цялото тяло усеща болката. Когато частта страда, и цялото страда. Това е закон. Като знаете този закон, бъдете внимателни, защото като ударите крака си, вие причинявате болка освен на себе си, и на своите близки. За да бъдете изправни в отношенията си към ога, прилагайте любовта си еднакво към всички хора. Щом пазите това правило, и хората ще се отнасят добре с вас. Каквото

е вашето отношение към хората, такова ще бъде и тяхното отношение към вас.

Следователно прилагайте любовта, за да живеете добре. Христос проповядваше учението за любовта и казваше: „Син человечески не дойде да Му служат, но сам да служи.“ Значи любовта подразбира служене. Служете от любов, съзнателно. Не се страхувайте и не съжaliaвайте, че с т е сгрешили. Ако направите някаква погрешка, изправете я. Ако в дома ви дойде някой човек, към когото нямате разположение, вие не го приемате добре. Това не е по закона на любовта. Като съзнаете погрешката си, ще я изправите. Как ще я изправите? Като дойде още един път същият човек в дома ви, вие ще го нагостите добре, ще му услужите с нещо и ще го поканите пак да ви посети. За да изправите погрешките на миналото и настоящето си, постъп-

339

Вайте Винаги с любов. Любовта урежда всички неща по най-лек и красиВ начин. Вървете по закона на любовта, за да се ползвате от помощта на Всички :хора. Щом излезете от закона на любовта, близките ви ще се отдалечат от вас. Не мислете, че като живеете в закона на любовта, няма да имате противоречия. Ив любовта има противоречия, но в тях се крие нещо велико. Казано е, че любовта разрешава противоречията; любовта изключва противоречията. Тоба означава, че любобта се спраВя с противоречията по лек и прабилен начин. Любещият с изложен и на противоречия, но т о й приема всичко с радост. Учените на миналото са търсили начин да превръщат неблагородните метали в благородни и простите камъни — б скъпоценни. Какво представля в а т неблагородните метали и прост и т е камъни в човешкия зкивот? Тоба са погрешките на хората. Задачата на съвременния човек е да превърне своите погрешки и слабости в добродетели, т. е. В благородни метали и в скъпоценни камъни. Когато любовта влезе б човека, ще превърне погрешките и слабостите му в благородни метали и скъпоценни камъни. Няма да о с т а н е погрешка и слабост в човека, които любобта да не превърне в злато и диамант. Тя ще облагороди всичко неблагородно и ще превърне живота от ад в рай. Любовта е алхимическият камък и жизненият еликсир на Всички Времена и епохи.

Приложете любовта р азумно, без да очаквате животът ви да се нареди добре изведнъж. И при любовта ще имате мъчноти, но ще ги понасяте с радост. Любовта няма да налее знание т о в глабата ви изведнъгк. Постепенно ще придобивате знания и всеки ден ще се убежда вате във великата истина на живота. Щом се домогнете до истината, ще се освободите от всички земни и духовни противоречия. Значи истината освобождава човека, а любовта го учи да живее правилно.

Като ученици вие трябва да се вглеждате в отношенията си, да знаете как да постъпвате с всеки човек. Дойде ли някой човек при вас, приемоте, че е изпратен от Бога. Щом с т е убедени б това, Вие трябва да му покажете пътя към Бога. Какво значи да отправите човека към Бога? ТоВа значи да го изпратите при любовта, тя да го научи как да живее. Христос казва: „Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го е привлякъл. Никой не може да о т и д е при Отца ми, ако аз не му покажи пътя." Значи смисълът на ЯкиВота седи в това човек да отиде при своя небесен Баща. За да о т и д е т е при Баща си, вие трябва да намерите пътя.

340

Любовта е пътят, който води човека от физическия живот в Божествения. Без любов никой не може да пристъпи към Бога. Кое д е т е може да отиде при майка си: живото или мъртвото? Живото дете, което носи живот б себе си, може да отиде при майка си. Мъртвото д е т е не може да намери майка си. Защо? Защото смъртта символизира безлюбието. Животът, от своя страна, представлява любовта. И най-лошият живот е проява на любовта, макар и най-малката. Щом живее, човек проявява любовта си. Като проявява любовта си, той трябва да бъде готов да приема Всичко с любов и да върши всичко от любов. Умираш ли, ще умираш с любов; страдаш ли, ще страдаш с любов. Всички мъченици страдаха с любов. Те'отиваха на гилотината с любов и съзнание, че отиват при своя небесен Баща. Те знаеха, че щастието не е на Земята. На Земята човек е затворник, изпратен на заточение. Отсега нат а т ъ к човек трябва съзнателно да работи за освобождението си, да се върне от заточение.

Сега — к а т о казвам, че с т е изпратени на заточение, това не подразбира, че животът е лош. Погрешките и слабостите на хората внасят дим, мъгла и облаци в съзнанието им. Какво трябва да направят, за да смекчат сърцето си? Какво прави българинът, когато иска да омекчи конопа? Той го кисне във вода.

Направете същото и вие. Турете погрешките и слабостите си Във вода, да киснат известно време. Всички погрешки и слабости на киснете във вода, не ги връщайте б София. Бъдете без-пощадии към тях. Кой колкото коноп има в себе си, да го на кисне във вода. Няма човек в света, който да няма коноп В себе си. На киснете конопа добре във Вода, т у р е т е отгоре няколко камъни и го оставете. Като се върнете идната година, ще видите , че той е омекнал вече и е готов за работа.

И тъй, като с т е дошли на Земята, вие трябва да учите. Земята е велико училище, в което ви се преподават уроци, които трябва да изучавате с любов. Каквото научите, трябва да е научено добре. Ще дойде изпитната комисия да види какво с т е

научили. „А^а не ми се учи." Това е твоя работа. Комисията е строга и взискателна. Ако не знаеш, ще ти пише единица; ако знаеш, ще ти пише шест. „Не може ли учителят да ми пише шест от любов?" Учителят пише шесторка на ученика си с любов, но само ако ученикът е изучавал предмета му с любов. Безлюбието на ученика е минус, любовта на учителя — плюс, но при събирането плюс и минус се унищожават. Два плюса дават нещо. Тъй щото искате ли да постигнете нещо, нека любовта

341

бъде подбудителна причина па мислите, па чувствата и на поетъпките би. Д е т о е любовта, т а м е свободата. Правете всичко по любов, т. е. по свобода, а не чрез насилие.

Живейте помежду си по любов, да не става нужда да се щирате и да търсите човек: отвън да ви примирява. Никой ником] не може да примири. Представете си, че двама души пътуващ по планината и единият от тях изкълчи десния си крак. Той ц|иска да остава назад от п риятсля си и търси някой да му помся не. Да му помогнеш — т о б а значи да го примириш, т. е. да вътстановиш здравословното състояние на крака му. Да сметни болния му крак със здравия крак на приятеля му— това е нсвъ:н можно. Какво мога да направя аз? Щом дойде тази работа до! мене, аз ще наместя крака му, ще го превържа и ще го постави известно време да лежи «а едно място. „Дма ще закъснея б пъти си. По друг начин искам да ми се помогне." Щом си изкълчил крика си, друг начин няма. При сегашния порядък на живота, щом някой изкълчи крака си, •1е неизбежно ще страда и ще изгуби т-вестно време, докато болките съвършено изчезнат. Единственото нещо, което мога да направя в случая, това е да го преерпазя да не изкълчи крака с и .

И тъй, искате ли да. се примирите, ще знаете, че при Сйгашните условия на живота това е невъзможно. За пример: ти обиждаш себе си. Как ще се примириш? Кой ще бъде посредник да те примири? Ти напраВиш една погрешка и търсиш биновничка вън от себе си. Тогава как ще се примириш със себе си? Виждаш, че вината за погрешката е в тебе, но как ще се примириш Първата работа е да признаеш, че вината за погрешката лежи в тебе. Като излезеш от заблуждението, че друг е виновен а погрешката, ти си отва рях път към великия свят. После що се яви въпросът за примирявапе със себе си.

Време е хората да се освободят от заблужденията си и пи»гава да започнат правилно да работят. Защо трябва да ви зай^луждава някой, че запалил, огън, на който всички хора могат сшсе греят? Това не е вярно., н и т о е възможно. Бог е запалил голям огън —Слънцето, от кое_то излизат всички огънове. Грейте с е|на големия огън —на Слънцето. Ползвайте се от неговата сВеш*|лина и топлина. Докато Слънцето грее, приятно ви е. Докато

хората се отнасят добре с бас, приятно ви е. Щом започнат ми говорят строго, да ви се карат, вие с т е недоволни. Учителят¹ има право да бъде строг с учениците си. Той има право да им < с кара. Строгийт тон не е нищо друго освен проветряване. Тон отваря прозорците да с т а н е проветряване на въздуха. Когато 342

пали огън, човек духа. Духането е пак проветряване. По този начин той разпалва огъня. Като се запали огънят, духането престава. Духане или проветряване става и в умовете, и в сърцата на хората. Без проветряване не може. Като се проветрява умът, мислите на човека се проясняват. Като се проветрява сърцето му, чувствата се ободряват. Каквото и да прави, човек не може да се освободи от проветряване. Той трябва да знае, че щастие на Земята няма.

Казвате: „Какво да правим, за да се освободим от погрешките си, да не става нужда да ни проветряват?" Вие трябва да постъпвате с погрешките си така, както с нечистите дрехи. Какво правите с нечистите си дрехи? Перете ги: поставяте ги в топла вода и ги натърквате със сапун. Така натъркани, оставяте ги известно време да киснат във вода. После ги перете с вода. След това променяте водата, изпирате ги два-т р и пъти в чиста вода и сапун; като се изперат, изплаквате ги б чиста вода и ги туряте на слънце да съхнат. Не давайте дрехите си на чужди хора, сами си ги перете. Както перете дрехите си, така ще перете и своите погрешки. Докато не се научите сами да си служите, вие никога не можете да изправите погрешките си. Докато с т е генерали и заповядвате на другите, уволнение ви очаква. Като станете войници, вие сами ще си служите с онова, което имате. Като войници вие сами ще проветрявате стаите си, сами ще проветрявате мислите и чувствата си. Като войници вие сами ще си заповядвате и сами ще изпълнявате. В това седи силата на Божественото начало в човека.

ГЛИНА МОЛИТВА

ИЗРАИЛ И БЪЛГАРИН

„Тоба е живот вечен — да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога." Като махнем думата „вечен", остава стихът: „Това е жи~ вот — да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога."

„Каквото вържете на небето, вързано ще бъде и на Земята; каквото развържете на небето, развързано ще бъде и на Земята." Това се отнася до онези хора, които са познали Бога, а не до онези, които не са Го познали. Това се отнася до онези зрънца, които са на нивата, а не до онези, които са в хамбара. Сега аз ще аоворя върху две положителни неща: върху вярата, която е подтик към знанието, и върху любовта, която носи живот. Без вяра човек не може нищо да придобие. Без вяра човек не може да угоди на Бога. Всеки подтик в душата ви показва, че вярата се проявява. Това, което съвременните хора наричат вяра, е материалистично схващане на вярата. Някой казва: „Не зная дали това, което хората учат, е нужно." Всякога можеш да го провериш. Храната, която ядеш, всякога можеш да провериш добра ли е или не; въздуха, който дишаш, всякога можеш да го провериш; светлината, която влиза в очите тц, всякога можеш да я провериш; пътя, по който вървиш, всякога можеш да го провериш прав ли е или крив.

Дошло е време вече, когато трябва да посеем нашето знание. Всичко е важно, но в даден случай всичко не е полезно. Когато посеете житното зърно, в първо време вие не се интересувате от него. Щом израсте, върже плод и започне да зрее, вие се интересувате от него: събирате го на снопи, овършеете го и го туряте в хамбара. От време на време вадите от житото б хамбара и го употребявате. Част от него отива за тялото ви, част — за сърцето Ви, и част — за ума ви. Онези, които не знаят как да ядат, изпращат ж и т о т о само към т я л о т о си, вследствие на което изпълняват. Те ядат повече, отколкото трябва. Има други, които също не знаят как да се хранят, вследствие на което приемат по-малко храна, отколкото трябва.

Затова те са слаби. Човек не трябва да бъде нито слаб, нито пълен. Когато наливате някаква течност б един съд, внимавайте да не го напълните догоре, нека остане поне малко празно място. Някои искат да бъдат пълни, да знаят всичко. Те искат

347

да бъдат пълни бурета. Защо им с толкова знание? Ако има малко пространство, човек може свободно да се движи; ако няма никакво пространство, т о й не може да се движи.

Сега, бие не трябва дй се спъвате от думите пълнота и празноти. Всяка дума има свои елементи, от които е съставена. Разгледайте тези елементи и ще намерите значението на т и я думи. Вие с т е българи, но не знаете какво означава думата българин. Първият елемент б тази дума е буквата б, коя

т о означава посяване на -семето. Вторият елемент е буквата г», която означава товара, който българинът носи. Третият елемент — л, означава това, което българинът носи от горния свят. Ч е т в ъ р т и я т елемент — г, е вечното начало, за което българинът се е хванал. Петият елемент е буквата а, която показва, че българинът е бременен с нещо. Шестият елемент — р, показва, че к а т о се хване за нещо, българинът не се отказва от него; с д е в е т чифта волове да го теглиш, той не се отказва от идеята с и .

На физическия свят българинът се нуждае от една хомеопатична доза надежда; в духовния свят той се нуждае от хомеопатична доза вяра, а в Божествения свят — от любов. Щом има надежда, той ще бъде здрав, ще се бори геройски с всички болести. Ще хване една болест, ще я тупне на земята и ще й каже: „Знаеш ли кой съм аз? Българин съм!" Като има вяра, той ще се справи с всички противоречия в духовния свят, ще ги стъпче на земята и ще каже: „Знаеш ли кой съм аз? Българин съм!" Какво означава думата „Израил"? Кои са елементите на Израила? Израил е онзи, к о й т о излиза от рая, из-рая, а пък българин — който влиза в рая. Първоначално с т е били Израил, излезли с т е от рая; после ще с т а н е т е българи, ще влезете б рая. Така се примиряват противоречията.

Колко малко е нужно на. човека, за да бъде щастлив! Днес българите са щастливи, че и м върнаха Добруджа. Цял празник е това! Досега българинът беше вън от рая, затова беше Израил. Сега стана българин. Значи т о й е вече б рая. Който влезе в рая, всичко взима без война, по приятелски начин.

Сега — аз ви проповядвал върху вярата. Вярвайте в онова, което Бог е вложил във бас_ Досега вие с т е излизали от душата си, но като българи трябва да влезете вече в душата си, да не Въздишате повече. Душата е раят на човека. Всеки, който е вън от душата си и въздиша, т о й е и вън от рая. Който е престанал да въздиша, т о й е в рая. Който въздиша, е Израил; който не въздиша, е българин.

348

Ако се проповядва на хората за Бога, мнозина ще кажат, че това са нереални работи. Кои неща са нереални и кои реални? Това, което се губи, е нереално; това, което се придобива, е реално. Лко губиш мислите, чувствата и постъпките си, те са йерег«лни. Лко ги придобиваш, те са реални. Следователно когато губиш нещата, ти си Израил; когато ги придобиваш, ти си българин. Който губи, който се обезсърчава, който страда, който не може да живее с ближния си —т о й е Израил. Когато Христос дойде между израилтяните, приеха ли Го? Не Го приеха. Не само това, но те Го разпнаха. Те мислеха, че без Христа ще се повдигнат повече. Всъщност повдигнаха ли се? Те не приеха Онзи,

Който носеше Божието благословение, но не се издигнаха, както очакваха.

Следователно ако имате в себе си една Божествена идея и я хвърлите настрана, мислите ли, че и вашето положение ще бъде по-добро? Щом влезе в ума ви една Божествена мисъл, вие ще я приемете —нищо повече! В нея се крие вашето бъдещо щастие. Щастията на човека седи в това да стане българин. Днес всички с т е в Израил. Няма човек, който да не е в Израил. Значи всички с т е извън рая и отсега нататък трябва да влезете в рая, да станете българи. Засега първи вкарват в рая българите. Как ги вкарват? С камшик.

Всеки човек—бил то германец, французин, англичанин, който се справя със своите мъчности, е българин. Лко не може да се справя с мъчнотиите си, не е българин. Какво представлява българинът на физическия свят — не е важно. Ние разглеждаме елементите на българина в духовния свят. От физическо гледище думата „българин“ според някои е произлязла от думата „булгур“, което показва, че някога българинът много употребявал булгура за храна. На физическия свят българинът пее и играе, движи се и работи. Каквото вижда, то й все мнението си дава, затова главата му страда. Той мисли, че ако стане министър, ще оправи света. Всеки българин мисли, че може да оправи света. Това е Израил. Като дойде истинският българин и каже на камъните да станат, те ще станат. Онзи, който казва на камъните да станат, а те седят на мястото си, то й е Израил.

Онзи, който казва на Добруджа да се върне и тя се връща, то е българин. Ако каже и Добруджа не дойде, то е Израил.

Аз взимам думата българин в смисъл на човек, роден от любовта. Всички европейски народи трябва да се родят от любовта.

Моето почитание към всички народи, но те трябва да повярват в онова, което Бог е вложил в тях. Само тогава може

349

да стане истинско опознаване на народите. Това не е за насърчение, но истина, която един ден ще проверите. За пример: думата любов не е еднаква във всички народи, но идеята, която любовта преследва, е навсякъде една и съща. С каквото и име да кръщавате любовта, тя носи навсякъде едни и същи елементи. Същото можем да кажем и за вярата. Тя не е еднаква във всички народи, но елементите, които тя носи, навсякъде са едни и същи. Съвременните народи могат да се кръстят с едно общо име — Божествен народ. И при това положение пак ще има един български Божествен народ, турски Божествен народ, руски Божествен народ, френски Божествен народ, английски, италиански и т. н. Едно е важно: в бъдеще всички народи трябва да принадлежат към един нов народ, който ще обедини всички в себе си. Ние не поддържаме идеята, че на едно дърво трябва да има

само един клон или един лист. Едно дърво може да има хиляди клончета, но колкото по-големи с т а в а т те, толкова са по-малочислени. Що се отнася до листата на дървото, те са многобройни. Обаче дървото не може да роди толкова плодове, колкото листа има. Листата представляват умствения свят на дървото. Колкото повече л и с т а има дървото, толкова по-умно е. Плодовете на дървото пъ»к показват степента на развитието , до която е достигнало. Наистина дървото се познава по плодовете си, Лко плодовете са кисели и стипчави, дървото има едно развитие; ако плодовете са сладки и ароматни, дървото има друго развитие, друга Зс/лтура. Плодовете на човека са неговите постъпки. От постъпките на човека съдите за неговото развитие и култура.

Днес много хора търсяпо Бога, но не знаят къде да Го намерят. Всеки човек може да бъде прозорец за Бога. Бог създаде Слънцето и Земята, но Той сам н.е е нито в Слънцето, нито в Земята. Казват, че Бог е наВсякъ-де. Наистина Той е и в човешките мисли, чувства и постъпки. Той е и в страданията, и в радост и т е на хората. Бог присъства в разумните страдания и радости. Някой страда. Защо? Имал един приятел, който заминал за другия свят. Нека се радва, «ае е заминал. Бог го е обикнал и го е повикал на гости при себе си. Като минавал по Земята, Бог харесал твоя приятел — дал му карта да Го посети. Той отива на гости при Бога, а ти плач еил и страдаш за него. Всички хора се нуждаят от ново разбиране на живота. Някой път се ражда дете в някой дом — и не знаете защо се е родило. То може да бъде мо*\ч.е или момиче. Ако в един дом се родят три-четири момчета, родителите искат да имат и ед-
350

о момиче. Защо? Защото момчетата носят един от най-твърдите елементи в себе си.

И тъй, ако човек ражда само мъжки мисли, ще предизвика втвърдяване на мускулите, на мозъка, на дробовете си. За да не става това, човек трябва да прави смяна в мислите си: първо да приеме една мъжка мисъл, после — една женска и най-после — една детска. От друга страна, ако в ума на човека се роди една мисъл, непосредствено след нея в сърцето трябва да се роди едно желание и във волята — някаква постъпка. Правилната обмяна между мисли, чувства и постъпки подразбира правилно развиване на човешката душа. Лко умът, сърцето и волята не раждат, те са осъдени на страдания. Кои турци са измъчвали българите: бедните или богатите? Богатите. Защо? Защото те не раждат, т. е. не дават нищо от себе си. В това отношение те приличат на безплодни дървета. Кои дървета отсичат: а\одните или безплодните?

Един от недъзите на съвременните хора е, че избягват да

раждат. По много причини те се страхуват от раждането. Мъжът казва: „Добре че не съм жена, да раждам.“ Като се е родил на Земята, по какъвто и да е начин човек Все ще ражда, не може да се освободи от раждане. Ако е мъж, с ума си ще ражда; ако е жена, със сърцето си ще ражда; ако е дете, с тялото си ще ражда. Ако си господар или слуга, цар или царица, пак ще раждаш. Каквото и положение да заема човек на Земята, непременно ще мине през процеса на раждането. Човек живее, докато ражда; щом престане да ражда, животът минава през други процеси. Сега — к а т о говоря за раждането, аз нямам предвид онова състояние, придружено със страдания. Лз имам предвид онова раждане, което е придружено с радост и веселие. Лз не говоря за раждане, придружено с мъчение, но за онова раждане в човешкия ум, което се изразява в радост; аз говоря за онова раждане в човешкото сърце, което носи любов, здраве и разположение; аз говоря за онова раждане Във Волята, което прави човека свободен. Където и да ражда човек — в ума, в сърцето или във волята, не е лесно да роди. Условия са нужни за раждането. Земята ражда само ако се намира под влиянието на слънчевите лъчи. Не е ли под тяхно влияние, раждането е невъзможно. Освен това Важно е положението на Земята спрямо Слънцето. Тази е причината, поради която полюсите на Земята са почти безплодни.

Малцина се интересуват от Въпроса за раждането в трите свята — умствен, сърдечен и Волев — и запитват какво да
351

правят, за да станат богати. Придобиването на богатството е последен процес. Човек не люже да стане богат изведнъж. Бързото забогатяване е изкуството процес. Както бързо е забогатял човек, така и бързо ще осиромашее. За ъа придобие вечното богатство, човек трябва да забогатее едновременно в трите свята — в умствения, в духовния и във физическия. Когато всички хора станат богати по този начин, Земята иде се превърне на рай.

Да се върнем пак към сиВмоличното понятие българин. Всеки българин, който е познал 1>ога, може да влезе в рая. Всеки българин, който може да връз&a нещата на Земята и на небето, и който ги развързва на Земята и на небето, живее в рая — него можете да слушате. Защо? Защото Бог го е кръстил. Името българин не е произволно дадено. То съдържа в себе си велика Божествена идея. Който е г о т о в да приеме тази идея, т о й носи вече това име. Ще каже нлкой, че е българин. Това не е достатъчно. Българинът трябва да съдържа три елемента в себе си: тяло, което се ръководи от надеждата и работи без никакви ограничения; ум, който се ръководи от вярата и работи без никакви ограничения; и сърце, което се ръководи от любовта

и работи без никакви ограничения.

Следователно като знаете какбо може да бъде българинът, трябва ли да се обезсърчавате? Трябва ли да роптаете, че с т е се родили българи? Когато духовният свят иска да кали човека, да му предаде повече т в ъ р д о с т , изпраща го на Земята, между българите. Когато иска да предаде на някой велик дух твърдост, той пак го изпраща на Земята, да се роди българин. Който иска да се справя с мъчнотиите, да придобие твърдост, става българин. Българинът е професор по твърдост. В това отношение, когато се касае за устан обявяване на някаква Божествена идея, човек трябва да бъде българин.

Изобщо за да се домогнѐ до нещо, човек трябва да съдържа в себе си съответно качество. Кажете ли, че иска да бъдат простени греховете му, т о й трябва да отговори срещу това с друго нещо. С какво? С щедрост. Законът на щедростта подразбира изобилие. За да бъде щесгир, преди всичко човек трябва да бъде вътрешно богат, да не се страхува от никакви лишения и ограничения. Може ли да се тарече богат онзи, който има милиони килограми жито в хамбара си, а се страхува да не настане глад, да не се влошат условията на живота? Колко жито му е нужно за една година? Като прекара спокойно една година, следната пак ще донесе своето благо.

352

Днес вие с т е се събрали да чуете нещо за настоящия момент.

Това, което наричате настояще, е минало. Вие още не живеете в настоящето. Вашите идеи са на миналото, в тях няма никаква реалност. Те са бентове, които всеки порой, всяка по-силна вода може да отнесе. Една от идеите на миналото е човек да стане велик. Чудно нещо! Човек е велик, но като не съзнава това, стреми се към някакво въображаемо величие. Слоният е велик, голям, но може ли да заповядва на човека? Човекът, малкото същество, се качва на гърба на слона и го управлява. Защо? Защото е по-умен и по-добър от него. Той възсяда слона, управлява го и му говори: „Голям и велик си, но си изпратен при мене — да те учи.“ Така постъпват и всички ония, които ядат кокошки, патици, агнета и др. Те ги колят, ядат и казват, че ги пращат на училище в своя стомах, там да се учат.

Като не познават себе си, хората искат да притежават качества, за които не подозират даже, че се крият в самите тях. Някой иска да бъде добър; щом иска да бъде добър, т о й се стреми към физическия свят, иска да изучава неговите закони. Щом пожелае да влезе в духовния свят, човек се стреми вече към истината и свободата. Обаче нито доброто е истинско добро без свободата, нито свободата е ценна без доброто. Ако човек не може да приложи доброто свободно, все едно че хамбарът му е пълен с жито, а стомахът му е разстроен, не може

да работи. Как ще се ползва от това жито? Как ще се ползва той от доброто, лишено от свобода?

Човек трябва да бъде здрав, да превръща енергията на жито в работа. Житото прави човека поет, музикант, художник, учен, родолюбец и т. н. Без жито нищо не можеш да достигнеш. В духовен смисъл жито то подразбира идеята, която Христос е изказал в стиха; „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си." С други думи казано: Ако не разбирате онова, което е вложено в житното зърно, и ако не знаете как да го отправите към своя ум, към своето сърце и към своето тяло, вие не можете да приемете Божествения живот. Като придобие Божествения живот, човек излиза от света на постоянните промени. Той гледа на всичко от добрата страна. Дали приятелят му е добре разположен или не — за него е едно и също. И на облачното, и на ясното небе той гледа с еднакво разположение.

Следователно докато живеят в света на промените, хората често изпадат в заблуждения. За пример: когато имат радости, те казват, че Бог ги обича, грижи се за тях. Щом дойдат

23. Гласът \п Лк\оРта 353

страдания, казват, че Бог ги е забравил, че нещо се е изпречило на пътя им. Това е заблуждение. Бог не забравя хората, но те Го забравят. Майката не забравя децата си, но децата забравят майката. Казано е в Писанието: „Ако баща ви и майка ви забравят за вас, аз ще си спомня." На друго място е казано: „Написах ви на дланта си." Като погледне към дланта си, Бог вижда къде е мястото на българина и си спомня за него. Всички могат да тъпчат българите, но като погледне към дланта си, Бог казва: „Тук са те-" Заслужава човек да бъде тъпкан от хората, но името му да бъде написано на Божиата ръка. Това значи да бъдеш под зоркото око на Любовта.

„Каквото вържеш на Земята, вързано ще бъде и на небето."

Кога? Когато челото, косът и устата ти са правилни и красиви. Вярата е създал;! челото, любовта — носа, а надеждата — устата. Значи чрез телото, т. е. чрез мозъка, човек възприема енергии от висшите светове, чрез носа — духовни енергии, а чрез устата — енергии от физическия свят. Човек не може да разбере законите на Земята, ако надеждата му не е развита. Щом разбира тези закони, то той гледа съзнателно на фазите, през които човешкият живот минава, и разумно ги използва. Човек е бил млад — и пак иде бъде; то той е бил стар — и пак ще бъде. Обаче за да се използва всички възрасти като условия за работа и учене, нужно е будно съзнание.

Сегашните хора се страхуват от старостта и като дойдат до 50-60-годишна възраст, те не смеят да предприемат никаква работа, нищо ново, понеже мислят, че тяхното време е

минало вече. Кой ще работи тогава? Младите и децата. Това е заблуждение. Сегашните хора проявяват живота на миналите поколения. Техният живот е резултат на миналото. Животът на бъдещото поколение пък щ,с бъде резултат от настоящия живот. Тогава какво наследство ще оставите на бъдещото поколение, ако тъй рано се отказвате от работа? Бъдещото поколение ще покаже какво с т е били вие и какво с т е им оставили. Стрежете се към новото, в к о е т о няма остаряване. В какво се заключава новото? Н о в о т о подразбира ум светъл, пълен с добродетели; сърце чисто, пълно с добродетели, и тяло здраво, пълно с добродетели. Щ-е кажете, че тялото умира. Има едно тяло, което всякога върви с човека и на този, и на онзи свят. Това тяло никога не умира. То съблича само старата си дреха и свободно от нея, продължава своя път. И в Божествения свят не приемат човека без тяло. В никой свят не приемат човека без ум, без сърце и без тяло. Той остава някъде в Космоса, но
354

при страшно мъчително състояние. За да не изпада в това мъчително положение, човек трябва да пази физическото си тяло, да не нарушава неговата чистота и цялост. Какво ще стане с млечната още ядка на ореха, ако преждевременно пострадат горните две покривки? Орехът е осъден на смърт. Той не може да продължи своето съществуване. Като се запазят горните покривки, орехът се развива правилно. Всяка покривка пада навремето си и като се посади орехът, от него излиза нов живот. Казано е в Битието: „И Земята беше неустроена и пуста, и Лух Божий се носеше над бездната." Духът Божий — това е светлината на света. Следователно докато Слънцето на живота грес, използвайте светлината му — да организирате вашата земя, т, е. т я л о т о си, да го превърнете в рай. В Божествения свят слънцето грее всякога и осветява всеки, който иска да се ползва от него.

Сега — аз говоря за онези българи, които са в Божествения свят. Има българи и в духовния свят. Когато се намерите в известно затруднение и не можете сами да си помогнете, обърнете се към българите от духовния свят, те ще ви помогнат. Ако и те не могат да ви помогнат, обърнете се към българите в Божествения свят. Те непременно ще ви се отзоват. Дали вярвате в това, или не вярвате — не е важно. Ако е вярно, за моя сметка остава, аз печеля; ако не е вярно, ще благодарите, че съм ви дал едно богато угощение.

Вярвайте в онова, което Бог е вложил във вашия ум, във вашето сърце, във вашата душа и във вашия дух! В тях се крие Великият в света. Те произлизат от Него. Служете на духа и на душата си, на ума и на сърцето си като учители на вашия живот. Ако тях не слушате, кого можете да слушате? Ако някой

дойде отвън и се опитва да ви въздейства, вие казвате: „Не ставам роб на никого!" Който не служи на Бога, само т о й е роб. Който не люби, който не вярва, който не се надява — само т о й може да бъде роб. Всеки, който е възприел истината, той е свободен. Който е възприел любовта, знанието — т о й е свободен човек. Не е лесно да приложи човек принципите на любовта и на свободата, да се откаже от старото. Тъкмо сядате пред приятен, хубав обяд и при вас дохожда един гладен човек. Нещо ви нашепва: „Раздели обяда си с този човек!" Погледнеш към обяда си, погледнеш към бедния човек — не ти се дава. Пак нещо ти нашепва: „Раздели обяда си с този беден. Повикай го при себе си, Бог е в него. Ако не споделиш обяда си с него, ще съжаляваш." След дълго убеждаване ти се съгласяваш да дадеш не-

355

що от себе си на своя беден брат. Не се стопява лесно коравото човешко сърце.

Не е въпрос да правим добро, с което да се показваме пред хората. Аз съм за онова положение: когато човек почувства присъствието на Бога, да ставе на крака с всичкото си уважение и почитание. От хиляди години насам Бог те е подкрепвал, давал ти е всички блага на разположение — ще станеш и ще Му се поклониш. Заради Него ще извършиш всичко с любов. И най-малкото да направиш за Него, и ще получиш благословението Му. И цар да си, бъди готов за Бога на всякакви жертви. За предпочитане е да бъдеш последен човек в света, но с Бога, отколкото пръв и без Бога. За предпочитане е да бъдеш последен слуга, но с Бога отколкото пръв цар без Бога. Ако и царят е с Бога, още по-добр е. Ако си мъж и Бог е с теб — радвай се! Ако си жена и Бог е с тебе — радвай се! Ако си дете и Бог е с тебе — радвай се! Изобщо в каквото положение и да се намираш, важно е Бог да е с тебе. Когато влезе в къпалнята и намери онзи, който от 38 години лежеше болен, Христос го изцери. Защо само него излекува? Защото само той очакваше Христа. Дълбоко в душата си той се уповаваше на Бога. Значи в Израил по онова време е имало само един, който е очаквал да го избави някой. Вас кой им избави? Днес и вие сте в къпалнята, но ако не можете да се излекувате, ще влезете в лоното на смъртта. Кой ще ви избави оттам?

Един ден наблюдавам как един сокол се спусна върху един косер, който спокойно си пееше, и го сграбчи. Веднага отправих мисълта си към сокола, казах му: „Ще пуснеш косера!" Той го пусна и отлетя. При друг случай наблюдавам как един кълвач чука с клюна си по едно дърво, кълве и търси червейчета. Работник е кълвачът, върши своята работа. Зададе се отнякъде сокол и — право върху кълвача. „Слушай, това е работник, който върши работата си. Пусни го и не го смущавай!" Той пусна кълвача.

Много соколи има в ж.ибота. Един от тях е човешкото безверие. Като дойде при вас, то казва: „Не е време за тази работа. Можете да я отложилге за малко." Щом работата е добра, не слушайте безверието, н о го вържете.

„Каквото вържете на Земята, вързано ще бъде и на небето. Каквото развържете на Земята, развързано ще бъде и ма небето." Какво ще вържете на Земята? Ще вържете вашето безверие, безнадеждие и безлюбие иа Земята, за да бъдат вързани и на небето. Какво т р я б ва да развържете на Земята? Развър-

356
те вярата, надеждата и любовта на Земята, за да бъдат раз-
рзани и на небето.

Пожелавам ви сега като българи да бъдете образец на всич-
народи. Какво представляват българите? Те не са нито из-
раниците на Бога, нито ония първенци, които се отказаха да
рисъстват на царската вечеря под различни предлози: че си
/пили ниви и ги засели, че воловете си опитвали, че се женели.
Когато званите се отказаха от поканата на царя, той каза строго
на слугата си: „Иди по кръстопътищата и ми доведи всички
хроми, клосни, сакати и слепи — да ги облека в нови премени, да
седнат с мече заедно на трапезата." Това са българите. Хроми
и сакати са те за греха, за престъпленията. Слепи са те за злото
— не го Виждат. Те са осиромашели за стария и грешен живот;
те са се отказали от всички заблуждения и търсят новия
светъл ден, в който Слънцето вечно грее, а Правдата строи
нови пътища.

Благословен е онзи народ, за когото може да се каже: „Който
не беше мой народ, намери ме. Моят народ обаче остана вън."
Прочетете сега „Добрата молитва", която ще бъде символ
на новото верую в света.

Беседа, държана от Учителя
на 8 септември 1940 г., 10 ч.,
София, Изгрев

(
V

357

ЛЮБОВ В ТРИТЕ СВЯТА

Евангелие от Матей, 12:1-\$4

В прочетената глава, от Евангелието на Матей се вижда
до каква степен хората изпадат б дребнавости. Те разискват,
спорят за нищо и за никакво.

фарисеите Му рекоха: „Ето, т в о и т е ученици правят онова,
което не е простено да. се прави в събота." (2 ст.) КакВч
правели учениците ХрисгпоВи? Понеже огладнели, късали класове
в съботен ден и яли. С .това те престъпвали закона на събот
а т а . Чудно нещо! Всеки човек престъпва съботата. Още със

ставането си от леглото т о й е престъпил закона. Кой човек не престъпва закона на съботния ден? За да не го престъпи, той трябва цял ден да лежи в леглото си, да не се мърда. В съботен ден никой няма право да се облече, да тури шапка на главата си. Така разсъждавали фарисеите по онова време. Който разбира физиогномиката, може да нарисува образа на фарисея. Като чете за техните прояви, т о й може да има верен образ за тях. Изобщо всички хора имат специфични лица: консерваторите имат особени лица; тия, които обичат да си похапват, имат особени лица; религиозните също имат особени лица. Не само това, но всеки човек, който обича да се облича с пъстри дрехи, също така има особено лице. Той има на главата си силно развит център за цветовете. Каквито центрове има на главата си, това се извява и на т я л о т о му. Каквото човек обича, него извява. Кого обичате повече: онзи с пълната кесия или онзи с празната кесия? Вие обичате повече онзи с пълната кесия, защото има какво да вземете от него. Вие обичате повече онзи с пълната торба, отколкото онзи <: празната торба. Религиозният е човек с пълна торба. Ще кажете, че веруюто му не е право. Това нищо не значи. Той носи в т о р б а т а си хляб. Този хляб може да е сух, но все пак носи нещо. П о-добре е да имаш хляб, макар и сух, отколкото да нямаш никак.

Изобщо човек обича аовече това, което е развито в него.

За пример: някои хора обичат математика, а други не я обичат.

При първите центърът на математиката е силно развит, при вторите този център не е разбит. Някои хора са музикални, обичат музиката, защото музикалният център у тях е добре развит. Някои хора са избухливи, сприхави, смели. Защо? ГлаВа-358

та при ушите им е повече развита, отколкото у ония, които са тихи, кротки. Центърът на смелостта в човека за пръв път е о т к р и т от учения Гал, който е поставил основата на френологията. Той забелязал, че някои хора са по-сприхави и смели, но не можел да намери мястото на този център. В помощ му дошъл един негов приятел, който развъждал кокошки и петли.

Приятелят му забелязал, че някои петлг са смели, големи борци, а други са по-кротки. Смелият като влезе в борба, докрай устоява; кроткият скоро отстъпва. Той потърсил причината на тези прояви и намерил, че главата при ушите на смелите петли е широка. Като знаел вече това, Гал констатира същото нещо и в хората. Главата при ушите на смелите хора е по-широка, отколкото на тихите. Най-много бият онези деца, на които главите са широки при ушите. Немирни са тия деца, но и от тях може да излезе нещо. Кротките хора са такива само при дадени условия; излязат ли от тия условия, те стават буйни. За пример: водата в езерата е тиха, спокойна. В нея можете да си измиете

ръцете и краката без никакъв страх. Обаче ако дадете наклон на тази вода, ще видите какво може да направи т я . Христос, който беше един от най-миролюбивите хора на света, извади камшика и изпъди всички търговци от храма.

Сега и на вас казвам: Извадете камшика си и изгонете всички лоши мисли от главата си. Вземете камшика и изгонете всички лоши желания от сърцето си. Умът и сърцето са храм за човека, дето никакви търговци, никакви продавачи не трябва да останат.

Човек трябва да разбира нещата, да не изпада в заблуждения. Като срещнете някой човек, вие трябва да ч е т е т е по него като по книга. Защо ръцете на някой човек са по-дълги, отколкото трябва — за това има причини. Ние казваме, че всеки уд, който се упражнява повече, отколкото трябва, се развива повече. Значи хора с много дълги ръце в ред поколения са обичали да взимат чуждо. Няма престъпление, което човек да е извършил, да не е написано на лицето му. Безразборното изсичане и изкореняване на горите също е написано на лицето. Ще кажете , че това не е престъпление. Когато законът засегне човека, само тогава т о й разбира кос е престъпление и кое — не. Като знаете, че няма нищо скрито-покрито в света, работете за придобиване на добри мисли и чувства. Като работите върху доброто, вие можете да извадете каквото лице искате. Върху каквото работите, това постигате. Казваме за някой човек, че яде много. Къде Виждаме това? В този човек е развит специален център, който се намира в областта на слепите очи- За

359

такивахора се разправят баснословни работи. Разправят за един човек, че можел да изяде закуската на 72 деца наведнъж. За друа някой разправят, че можел да изяде агне от 12 килограма с един голям хляб. И след това изяждал още два килограма халва. Чудно е това наистина, но знаете, че слонът изяжда на ден 70 килограма ориз. Китът пък яде още повече.

Какво показва това? Че и в човека има ненаситни желания — като тия на слона и на к и т а . 'Гой иска да има милиони на разположение. Като има милиони, и те не му стигат, иска да има милиарди. Какво ще прави с толкова много пари? Човек може да има много пари, без да бъде щастлив. Колко богати мъже са били опропадени от жените си! И колко богати жени са били опропадени от мъжете си! Като се хванат за богатството, докато не го изядат, не се успокояват. Тук думите мъж и жена са взети в изопачела форма. Не е мъж, нито жена този, който може да опропасти човека. Това са опорочени форми, които носят нещастие за човечеството. По цял ден те се карат, бият слугите и слугините си и минават за енергични хора. Добре е да бъде човек енергичен, но ако едно чувство или

една способност заемат м я с т о т о на други, това нарушава хармонията в човешкия организъм. Значи и в човешкия организъм има безправие. Кога? Когато някое силно чувство или някоя силна способност вземе храната на по-слаби чувства и способности б човека. Страшно е, когато човек се натъкне на тази вътрешна борба, на това вътрешно потисничество в себе си. Колко войни са водени за религиозното чувство на хората! Колко хора са били изгаряни за техните религиозни вярвания! Не е лошо да бъде човек религиозен, но лошото е б зле възпитаното религиозно чувство. Не е лошо да има човек силен ум, но лошо е, ако този ум е зле възпитан. Доброто се крие в доброто възпитание. То води към самообладание. А самообладанието подразбира умение да употребиш всяка сила навреме и намясто. Истинският художник рисува на платно с хубави бои и каквото нарисува, изнася го пред хората — и те да кажат мнението си. Онзи, който не е истински художник, рисува дето му попадне: на една стена, на друга стена. Приятно ли е на хората да рисувате по стените им? Да направиш набързо някаква скица — това не е художество. Мнозина казват, че вярват в Бога. Какво се ползва Бог от вашата вяра? Или какво се ползвате вие от тази вяра? Други пък казват, че вярват в слънчевите лъчи. Какво се ползва Слънцето от вашата вяра? Или какво се ползваше вие от тази вяра? Вярата на човека б нещо трябва да отговаря на някаква реалност. За 360

пример: да вярваш на Слънцето — това значи така да възприемаш неговата енергия, че тя да спомогне за растенето на твоя организъм. Следователно ако вярата ни в Бога не може да ни достави опази енергия, която ни е потребна, какво се ползваме от тази вяра? В Евангелието е казано: „Това е живот вечен — да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога.“ С други думи казано: „В това седи Любовта — да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога.“ Често казваме: Всичко в света произтича от Бога. Кое всичко? Всичко разумно. Значи всички възвишени мисли и чувства произтичат от Бога. Всички добри и разумни хора произтичат от Боя. Добрият баща и добрата майка, добрите приятели произтичат от Бога. Всичко добро произтича от Бога и въпреки това вие отричате Онзи, от Когото нещата произтичат. Ще каже някой, че сам си ушил някаква дреха. Той не се замисля отде е взета дрехата и колко същества са работили, докато се приготви т я . Най-първо, овцете са работили за неговата дреха. После се е намерил някой способен човек да изпреде вълната, да я изтъче и продаде като плат. Ти купуваш плата наготово, занасяш го на шивач — да ушие дрехата и казваш, че имаш нова дреха или че си ушил нова дреха. Някои ч е т а т Библията и минават за религиозни, за учени хора. В какво се заключава тяхната учечост? Те чет а т за един или аа друг пророк, но нямат тяхната опитност. Те

четат за Христа, но никой от тях не е минал през опитността на Христа. Те ч е т а т за апостолите, но даже и тяхната опитност нямат. Кой има опитността на апостол Павла — да бъде бит за своите убеждения? Защо биха Павла? Защото беше много смел. Преди да стане християнин, т ой гонеше и преследваше християните. Като стана християнин, т ой искаше да обърне целия свят към новото учение. Обаче евреите му се противопоставяха и казваха: „Ето един отстъпник от нашата вяра." Те го биха пет пъти по 39 удара, след което характерът му се смекчи. Не е лесно да внесе човек порядък б себе си. Често т о й влиза в стълкновение със себе си, не знае дали това, което иска да направи, е намясто. Той не знае дали веруюто, което изповядва, е право и пита другите за това. Да питаш другите хора дали е право това, което вършиш, то е все едно да питаш дали дрехата, с която си облечен, седи добре на тялото т и . Ако пит а т е мене по този въпрос, аз бих дал особено мнение, особена мода. Дрехите на мъжа и на жената трябва да вървят по линиите на тялото. Ако някое тяло е изопачено някъде — било раменете са много ниски или двете части на тялото несъразмерни, дрехата трябва да изправя тия дефекти. Казвате, че всичко е 361

от Бога. Това, което е от Бойа, е съвършено. Обаче изопачепите форми не са от Бога. Те говорят за отклоненията, които хората са направили в редица поколения.

Като живее на Земята, човек трябва да работи върху себе си, да моделира главата си,, т я л о т о си, да изВае една съВършепа форма.

Такъв, какъвто е сегашният човек, кракът му не може да влезе в Царството Божие. Как иде влезете & Царството Божие, когато искате да бъдете богати, щастливи, учени? Това са земни желания. Който влиза В Царството Божие, сам по себе си е учен, богат, щастлив. И на Земята даже човек е по-богат, отколкото предполага. Той има очи, уши, нос, уста, мозък, които струват милиарди. Когато човек е недоволен от живота, от богатств о т о си, Бог казва да го извадят от тялото му и да го заведат при Него. В този смисъл см*ързпт?. не е нищо друго освен отиване на човека при Бога да даде о т ч е т защо е недоволен.

Днес и мъжете, и ж е н и т е са недоволни от живота си. Ако запитат жената защо е недоболна, ще каже, че е недоволен от мъжа си. Мъжът пък ще каже, че е недоволен от жена си. Защо са недоволни? Те се събрали да живеят на едно разстояние от четири-пет квадратни м е т р а и мислят, че могат да бъдат щастливи. В бъдеще мъжът и жената ще живеят на разстояние най-малко от с т о километра и от време на време ще се срещат. Тогава няма да спорят, но ще се разговарят като ангели. Много естествено, че днес не могат да живеят добре. Ако мъжът

получава две хиляди леба месечна заплата, жената иска дрехи, обуца, украшения, които с т р у в а т хиляди левове; мъжът се намира в противоречие как да ѝ угоди. Другаде пък мъжът създава противоречия на жената.

Като наблюдавам проявите на хората, виждам млади моми, които скубят пера от юрдечкитс. Защо скубят перата им?

Те се кичат с тях, с което и с к а т да кажат, че могат да се нагодят на всички условия, благоприятни и неблагоприятни, т. е. и по суша, и по вода. Момците гледат тия пера и не могат да разберат какво означават. Човек трябва да бъде добре облечен. Това и природата го изисква. Тя е работила върху облеклото, правила е много опити. Ако видите пауна, перата му са много нашарени. Райската птица е облечена с такава красива дреха, както никоя царска дъщеря. Пеперудите също имат красиви облекла. При това ц в е т о в е т е са хармонично съчетани. Благодарение на това колкото по-1културен е човек, толкова повече обръща внимание на линиите на своята дреха.

362

Следователно както дрехата трябва да се нагоди на тялото на човека, така и мислите, чувствата и постъпките му трябва да се нагодят според неговото съзнание. Само при т о ва положение човек е доволен от себе си. При тоВа казВате, че искате да бъдете щастливи. Човек може да бъде щастлив само при едно положение: когато живее според разумните закони на природата и когато е Във връзка с разумните същества, които водят съвършен живот. Съвършеният човек използва разумно богатата, които му са дадени. Вие живеете 40-50 години на Земята и не знаете как да използвате богатата. Вие не знаете какво нещо е приятел. Приятелят ви обича, цени и всякога желае вашето добро. В съвременните хора има нещо опорочено, благодарение на което истинското приятелство липсва. Кос разваля любовните отношения между хората? Неразумната ревност. Всички болести се дължат на ревността. Единственото нещо, което изключва престъпленията, това е любовта. Дето е любовта, т ам е хармонията. Следователно не се страхувайте, когато мъжът ви обича и други жени. Щом обича и други жени, той ще обича и своята. Не мислете, че ако не обича други жени, ще обича само своята. Това е криво разбиране. Любовта е онази сила ѝ света, която изключва всякаква ревност и противоречия. Който обича, т о ѝ е б правия, Божествен път. Нищо б света не е в състояние да опетни любовта му. Море е великата любов, нищо не може да я опетни! Хиляди нечисти капки да влязат в морето, няма да повлияят на неговата чистота.

Любовта, за която говорим ние, е закон на Цялото. Следователно Цялото всякога обича своите части. Може ли човек да обича лявата си ръка повече от дясната? Може ли човек да не

обича някой от своите удове? Здравият човек обича еднакво всички свои удове. Здравият човек обича цялото си тяло. За да бъде мъжът здрав, той трябва да бъде широк в плещите, в раменете, а в долната част — псътесен. Никакъв корем не се позволява на мъжа. Изобщо между всички удове на здравия човек има съразмерност. Ако носът е по-дълъг, отколкото трябва, а ушите — по-големи, това показва някакво отклонение от правия път. На магарето и на заека ушите са дълги, понеже те са живели при неблагоприятни условия. Заекът за пример е крайно страхлив. При всяко шумолене в гората той насочвал ушите си да слуша, да не иде някаква опасност; като насочвал ушите си да слуша, т о й ги продължил.

Като знаете, че чрез упражнения човек развива удове си, казвам: Работете за развиване: на своите добродетели, разум-

ност и сила. Вижте как свири на пиано опитният пианист; като слага и вдига ръцете си от пианото, той изкарва приятни тонове за човешкото ухо. Такива трябва да бъдат мислите и чувствата на човека. Ако от вашите мисли и чувства не се образуват приятни за ухото т о н о в е , какъв е вашият ум и какво е вашето сърце? Какъв човек с т е вие, ако във всеки, когото срещнете, не видите една добра терта? Ако искаме да угодим на Бога и да имаме Божието благословение, трябва да знаем, че всичко, което Той е създал, е добро.

Като не разбират това, хората казват, че Бог не е създал нещата, както трябва. Те намират, че липсва нещо. Защо? Защото не съпоставят нещата. Жената казва: „Защо съм създадена жена?" Преди няколко прераждалия жената е била мъж, а мъжът — жена. Били ли са доволни от положението си? И тогава не са били доволни. Жената е форма, чрез която се възпитават чувствата; мъжът е форма, чрез която се възпитават мислите. За да могат в човека да се развиват и мислите, и чувствата, той дохожда на Земята ту като мъж, ту като жена. Мъжът и жената са сюрми, к о и т о един ден ще се слоят в едно и ще образуват един човек. К о г а т о се развият чувствата и способностите б човека, тогава т о й ще бъде душа, която ще живее в друг порядък на нещата. Първоначално на Земята са съществували само растения и дървета и всички мислеха, че само дървета трябва да съществуват. После дойдоха рибите, които мислеха същото: че в с в «т а трябва да има само риби. След тях дойдоха птиците, млекопитаещите и най-после—човекът, Но и човекът не е последната форма на творението. Сегашният човек вижда само отпред, а бъдещият ще вижда навсякъде: отпред, отзад, отгоре, отдолу; по този начин той ще се освободи от всички нещастия, к о и т о сполетяват днешния човек. Това е ясновидството, за к о е т о мнозина говорят. Всичко това

се постига само чрез любовта. Любов към Бога и любов към ближния са двата велики закона, ко и т о управляват света. Като обича Бога и ближния си, нито мъжът трябва да ревнува жената, нито жената — мъжа. Щом ревнуват, те са още в старата култура, те не обичат Бога и ближния си. Ако обичат Бога и ближния си, любовта им е свята — към когото и да е насочена т я .

Ще кажете, че тази любов е висока, не е за вашето време.

За вас е тази любов! Не само че е за вас, но вие даже с т е закъснели за нея. Докато не придобие любовта, човек Вижда нещата наопаки. За пример: т ой вижда, че някой държи в ръката си един орех и го заравя в земята. Той се чуди защо онзи оставя ореха б

364

земята да изгине, а не го изяде. Добре е да изяде ореха, но още по-добре е да го посади. Като го посади, след няколко години орехът ще израсте, ще даде много плод, от който ще се ползват повече хора.

Казано е в Писанието: „Всяко дърво се познава от плода си.”

Следователно посадете вашите добродетели — да израстат, да видите какви са плодовете им. Човешкият характер се познава от неговите мисли, чувства и постъпки. Някои казват: „Да положим живота си за Бога и за своя ближен.” Това значи: „Ла обичаме Бога и в Негово име да обичаме всички. Когато обичате някого, и т ой ви обича. Ако вие не го обичате, и т ой няма да Ви обича. Няма по-голямо благо за човека от това да обича всички хора. Ако с т е пътник и по пътя си срещнете няколко чешми с хубава вода, вие ще пиете от тях. Лошо ли с т е направили? Чистата вода подобрява живота. Следователно ако една жена обича правилно, тя се повдига. Същото се отнася и до мъжа. Любовта повдига хората. Без любов човек се осакатява, а с любов се повдига.

Съществуват три прояви на любовта: човешка, ангелска или духовна и Божествена. В човешката любов една т р е т а е Божествена, а две т р е т и са човешка В духовната любов две т р е т и са Божествена, една т р е т а духовна. В Божествената любов т р и т р е т и са Божествена. И чувствата се делят на т р и категории: чувства, които се отнасят до физическия сВят; чувства, които се отнасят до духовния свят; и чувства, които се отнасят до 1к>жествспия свят. Приятелството е чувство, кое т о има отношение към духовния свят. Милосърдието се отнася към Божествения свят, защото се прилага към всички същества: растения, животни и хора. Изявете любовта си и в т р и т е свята. Това е новото учение. Ако не живее едновременно в т р и т е свята и не прояВява любовта си в т р и т е свята, човек не може да бъде гражданин на Царството Божие.

Като живее б човешкото съзнание, човек трябва да се вслушва и в онова, което Божественото му гобори. Когато направи нещо лошо, човешката уста му казва: „Не постъпи добре.” Когато

направи нещо добро, Божествената уста му казва: „Добре постъпи.“
Вслушвайте се и в двете усти, които са във вас и ви говорят

ЕДИННОТО И НЕДЕЛИМОТО

Размишление

Евангелие от Матей, гл5

„Блажени нажалените, заидото те ще се утешат." (4 ст.)

Кого утешават? Нажаления. Който никога не е бил нажален, не може да се утешава.

„Блажени кротките, з а щ о т о те ще наследят Земята." (5 ст.)

Защо кроткият ще наследи Земята? Защото само на кроткия може да дадеш нещо, което кпой да не присвои, да не го строши или да не го поквари,

„Блажени които глас|ува.т и жадуват за правдата, защото те ще се наситят-" (6 ст.) Кой то не гладува и жадува за правдата, не може да бъде здрав.

„Блажени милостивите, защото те помилвани ще бъдат."

(7 ст.) Искате ли да ви милват, бъдете милостиви. Който не е милостив, не може да бъде помилван.

„Блажени чистосърдечните, защото те ще видят Бога." (8

ст.) С други думи казано: Блазксни чистосърдечните, защото те ще видят любовта в нейната слава и величие. Който не е чистосърдечен, т о й не може да види любовта. Щом не вижда любовта, т ой ходи в тъмнизш и всякога се спъва. Съвременните хора се спъват, защото не Виждат любовта.

„Блажени миротвориите, защото Синове Божии ще се нарекат."

(9 ст.) Какъв трябва да бъде миротворецът? Силен. Слабият не може да бъде мирот борец. Той иска мир, а се страхува да не го изнудят. Обаче силният носи мир, затова ще се нарече Син Божий.

„Блажени гонените заради правдата, защото е тяхно царството небесно." (10 ст.) Каквото царство искаш, ще бъдеш гонен за него. За да извадите ж и т н о т о зърно от класа, трябва да го гоните с коне на хармана. Конете, които тъпчат житот о , представляват противоречията в умствения и в сърдечния свят. Житото трябва да мине през много противоречия, за да излезе от него доброкачествено зърно.

366

„Блажени нищите духом, защото е тяхно царството небесно."

(3 ст.) Кой е нищ духом? Който не влага духа си в земни работи. Не впрягай духа си в земни работи подобно на земеделеца, който впряга вола в колата си и го кара да оре. При това положение както волът не може да бъде свободен, така и духът не може да бъде господар на царството небесно. Бъдете прочее нищи духом, за да бъдете вън от ограниченията на материалния свят. Нищият духом не иска нищо от материалния свят и затова е свободен от неговите връзки. Може ли да се живее без материални блага? Щом живее па Земята, човек се нуждае от материални блага, но не трябва да се свързва с т я х Кой

е занесъл някакво материално благо със себе си на онзи свят? Никой нищо не е занесъл, Адже косъм не можете да занесете на онзи свят.

Един млад момък се оженил за една мома, която постоянно се кичела с жълтици. Като гледал жълтиците, той си мислел, че са от чисто злато и се радвал, че се е осигурил. Какво излязло в края на краищата? Жълтиците били фалшиви. Земният живот е пълен с фалшиви жълтици. Не се женете за мома, която се кичи с фалшиви жълтици, колкото и красива да е тя.

Дръжте в ума си мисълта: Реално е само това, което върви след вас. Ако парите вървят след вас, те са живи, те са реални величини; ако не ви следват, те са фалшиви, нереални, на тях не може да се разчита. Не само момата трябва да носи жълтици, но и момъкът. И като срещне своята възлюбена, да окачи на врата ѝ три жълтици: едната да излиза от любовта, втората — от мъдростта и третата — от истината. Ако не окачи трите жълтици на врата ѝ, работите им няма да вървят добре.

Когато проповядвате на някого, пак трябва да окачите трите жълтици на врата му.

Какво означават трите жълтици? Трите добродетели: любовта, мъдростта и истината. Благодарение на тях разумните същества създадоха очите, ушите и устата на човека. Понеже те ни обичат, любовта ни създаде устата, мъдростта — ушите, а истината — очите. Кой ни създаде носа? Бог. Той го създаде, за да приемаме уханието на цветята. Синовете на мъдростта пък ни създадоха ръцете и краката.

Онези от вас, които са дошли на планината, мислят, че са сами, че няма никой около тях. Те се заблуждават, много същества има около тях: слънцето, въздухът, водите, камъните. Ще кажете, че те не са живи, нищо не разбират. Който мисли така, той се намира в илюзиите на живота. Всичко, което ви обича,

е живо. Но за да се убедите в това, трябва да минете прел илюзиите, да видите, че те нямат това съдържание, което Влагате в тях. Докато дойде до мъдростта на живота, до истинската светлина, детето трябва да мине през няколко училища, То постъпва първо в основното училище, дето учителите му откриват буквите; после го учат да срича, да образува цели думи и изречения. Като се научи да чете, да пише и да смята, детето влиза в прогимназията], после в гимназията и най-после в университета. Като свърши науката на Земята, едва тогава природата оживява за човека и тогава гледа на нея като на нещо живо и разумно. Едва сега то може да предаде знанието си и на другите хора. Който не знае азбуката, не може да пише; който не знае думите, не може да говори; който не разбира законите на живота, няма правилно отношение към нещата, не може да

решава задачите си.

Като не разбират законите па живота и не знаят какви връзки и отношения съществуват между душите, мнозина се оплакват, че никой не ги обича. Те не подозират, че всички разумни същества ги обичат. Няма разумно същество в света, което да не ви обича! Всеки момент те ви донасят някакъв подарък, турят го тихо пред вас и незабелязано си отиват. Човек трябва да бъде буден, да приема подаръците на любовта навреме. Увлече ли се някъде, веднага ще дойдат около него ненапреднали същества, които ще вземат подаръците за себе си. Като знаете това — бъдете будни, да се освободите от неразумните същества около вас, да получите подаръците на любовта и правилно да ги използвате. Как ще се освободите от тези същества? Като ги приспите. Щом заспят, вие с тях е свободни и лесно ще се справите с благата, които ви се дават. Като се събудят, вие можете да им дадете каквото искате.

Коя е причината, де то човек усеща някога сърцето си празно, като че нищо няма? Мрабките, които всичко изяждат, и мишките, които всичко изгризват. Те се интересуват от външни неща и ги нападат. Ако искате да знаете дали даден човек има такива същества в себе си, вие ще ги гледате, когато говорите с него. Ако поглежда надясно и наляво, той търси да намери нещо за ядене, както и начин по-лесно да се домогне до това, което го изкушава. Ще знаете, че тези същества са го нападнали. Той говори, но от време на време пресича мисълта си. Обаче каквото и да виждате в събеседника си, трябва да мълчите, както мълчат камъните, които присъстват заедно с вас. И те слушат, но мълчат. Около вас има много слушатели — камъните,

368

вятърът, слънцето и др. Най-малко 12 000 слушатели има тук. Да имате толкова слушатели — това значи да присъствате на най-големия събор в света. Обаче те могат да се съберат в един лешник, но могат да заемат и цялото пространство. Същото можем да кажем и за човека. И той е малък и голям. Като дух може да заеме голямо пространство; като човек, дошъл на Земята в плът, той може да се смали. Като се фотографира, човек става малък, едва се вижда.

И тъй, човек живее в пространството като дух и на Земята — като плът. И в двата случая той е потопен в любовта на светлите, разумни същества. Етерът, както и висшите светове, са населени със същества, които имат известно отношение към нас. Каквото е отношението на въздуха към водата по гъстота, такова е отношението на етера към въздуха. Има среди, по-редки и от етера. По отношение на тях етерът е гъста, плътна маса. Светлината се плъзга по повърхнината му като по плоскост. Коя е причината за слизането на светлината

към Земята? Някакво напрежение или импулс. Както съгъстеният въздух се стреми да се разшири и да заеме голямо пространство, така и светлата ангелска мисъл се стреми да се разшири, да заеме голям обем и да свърши известна работа. Ние възприемаме тази мисъл к а т о светлина и я използваме. Светлината, която получаваме, не е нищо друго освен подарък от любовта. Значи човек се крепи и живее благодарение на любовта на разумния свят. Който не разбира проявите на любовта, т о й изпада в големи противоречия. Той търси човек да го обича и като намери такъв, започва да го ограничава, иска да го задържи само за себе си. Така т ой се оплита и загубва любовта. Не мислет е , че ако някой обича и вас, и други, ще изгубите неговата любов. Колкото повече хора обичате, толкова повече се разширява вашата любов.

Ако две къщи са обърнати на изток и имат еднакво число големи прозорци, те ще се огряват еднакво от Слънцето, т. е. ще приемат едно и също количество светлина. Същото се отнася и за любовта. Помнете: Любовта на Бога е еднаква към всички същества — свършени или несвършени. Любовта на Бога е вечна и неизменна. Едного обичат повече, защото се е отворил повече за светлината и за любовта и приема повече. Друг се е затворил, затова получава по-малко — от него зависи да получи повече; като се отвори, ще приеме повече светлина и топлина. Всъщност Бог обича еднакво и двамата. Ако се отворят еднакво, ще получат еднакво. Освободете се от заблуденията

24. Гласът на Любовта 369

да мислите, че Бог, като обича всички същества, намалява любовта си към вас. Любовта на Бога или на кое и да е същество към вас е специфична. Когато и да възлюби освен вас, колкото и да го обича, никой не може да отнеме любовта Му към вас — тя е ваша и специфична.

Правилно е, като обичате и като ви обичат, да се радват е . Радвайте се на проявите на любовта към едного или към всички. Любовта е единна и неделима. Единственото нещо, което не се дели, е любовта. Любовта на всеки човек, на всяко живо същество е и твоя любов. Любовта има еднакво отношение както към едного, така и към всички. Който обича един вол, обича и човека. Когато младият момък се влюби, става мек, нежен и към животните. Ако преди това е бодял вола с остена си, като се влюби, престава да го бодне. Той знае, че и волът е живо същество, което се нуждае от любов, както и неговата възлюбена.

Защо бият човека? По две причини: или за безлюбието му, или за любовта му към другите хора. Един баща изпратил своя своенравен син на училища и казал на учителя му: „Моят син е много упорит и своенравен. Когато се провини в нещо, не го

бийте, но си отбелязвайте колко погрешки е направил и колко тояги му се падат, та к а т о дойда при вас, сложете тоягите върху моя гръб." След това се обърнал към сина си с думите: „Синко, бъди внимателен, за да <:е т о в а р я т по-малко тояги върху гръба ми." Тук бащата понася: бой и страдания от любов към сина си. Понеже го обича, не иска да го бият. Като бият сина, бащата би страдал повече, з а т о в а предпочита да бъде бит вместо сина си. Той приема доброволно страданията и наказанията. Има случаи, когато любовта ви ктъм някого ви причинява страдания, без т ой да ги желае. Един млад момък се влюбил б една красива мома, която не отговаряли* на любовта му. За да опита силата на неговата любов, момата казала: „Ще те обикна, ако извадиш сърцето на майка си и ми го донесеш в кутия." Момъкът изпълнил желанието й. Извадил сърцето на майка си, турил го в кутия и хукнал към възлюбената си с радост, че ще има вече любовта й. В бързината си т о й се спънал и ударил силно крака си. В този час още сърцето тревожно запитало: „Синко, удари ли се?"

Коя е причината за страданията в човешкия живот? Желанието на хората да делят любовта. Каквито и усилия да правит е , любовта остава единна и неделима. Който се опитва да я дели, т ой сам се излага на страдания и противоречия. Следова-
370

телно любовта причинява страдания на онези, които искат да я разделят и не разбират, че тя е неделима. Любовта носи радост на онези, които я разбират и знаят, че тя е единна и неделима. Който не разбира любовта, влага в нея качества, свършено различни от нейното естество. Те играят роля на утайки, които тя туря на работа и в края на краищата от тях излиза нещо ценно. Любовта носи и безлюбието в себе си и го туря на работа.

Като се говори за неразбиране на любовта, дохождаме до пророците и виждаме, че и те не са я разбирали напълно. Те се обръщали към евреите с думите: „Бог завинаги ще ви изхвърли от пред лицето си." Обаче не излязло така. Достатъчно е било да се разкаят, за да им прости Бог. Това показва, че пророците не са разбирали всякога Божията Любов.

Мнозина се запитват защо страдат, щом Бог ги обича. Много естествено. Докато се противи на любовта, на Бога, човек е изложен на страдания. След това — т о й приписва на любовта качества, каквито тя не притежава. Много качества има любовта, но във всичките си прояви тя остава единна и неделима. Безбройни са проявите на любовта, разнообразни са формите, чрез които тя се проявява, но зад всичко тоВа стои единната и неделима Божия Любов. Земеделецът може да посади житното зърно по различни начини, но резултатът ще бъде

един и същ — житното зърно ще израсте и ще даде плод. Каквито и да са проявите на любовта, те са еднакво ценни. Едни от тях дават веднага плод, а други — след повече или по-малко време.

Това е живот вечен—да позная Тебе Единного, Истишшго Бога и Христа, Когото си проводил.

възходящият път

Размишление

Евангелие от Йоана, 10:1-15

Божественият свят е светлина, свят на ред и порядък, свят на вечна Божествена хармония, която светлите души разнасят из вселената, създадена от Бога за проява на неговата слава и величие.

Свят без светлина е с б я т на безпорядък и безредие — свят, който се нуждае от Божествена вената ръка.

Светът на безводието и светът на сухотата е свят, който се нуждае от Божия мир, от живота на радостта.

Използвай услугите на малките случки в живота, за да направиш добро.

Използвай услугите на малките случки, за да постъпиш справедливо към своята душа, к о я т о носи бремето на всички души.

Използвай услугите на малките, ежедневни случки в живота, за да проявиш своята разумност. Само така душата уяква в доброто, в справедливостта и в разумността.

И най-малката случка дава подтик към доброто, което иде от Бога; най-малката случка дава подтик към справедливостта; най-малката случка дава подтик към разумността. Всяко нехайство към доброто, към справедливостта и към разумността е причина за страданията в човешкия живот.

Страдаш, защото си нехаен към доброто.

Страдаш, защото си нехаен към справедливостта.

Страдаш, защото си нехаен към разумността.

Напусни калния път на зивота, дето всичко е в мъгла, и тръгни по възходящия п ъ т н а любовта.

Не презирай малките цветенца, които срещаш на пътя ей.

Не презирай росните капчици, които виждаш по завяхналите листа.

Не презирай цвъртенето на малките птички, които се разговарят помежду си.

Не отхвърляй и най-малката песен на светлината, която бесели своята душа.

372

Не отказвай услугите си на малкия бръмбар, който бръмчи около тебе и се моли. И когато кацне на коляното т и , поглади го и му кажи: „Благодаря ти за малката услуга и за малкото благо, което ми носиш.“

Благодари — не за хапливите мухи, които хапят, но за малките бръмбарчета, които милват. Хапливите мухи са лошите хора, а малките бръмбарчета — добрите хора.

Говори ясно и отчетливо, не бъди гънив.

Всеки човек, който не знае как да постъпва, е несретник.

В света на доброто и на злото, в който живееш, избирай

първо доброто, а после карай злото да слугува на доброто. Не свързвай приятелство със злото. То е най-тежкият т о вар, който можеш да понесеш; най-тежката работа, която можеш да свършиш; най-трудното учение, което можеш да постигнеш; най-големите изненади, които можеш да срещнеш. Злото има само един приятел — любовта.

Запознай се първо с приятеля на злото — с любовта, а после и със самото зло.

Не бутай огъня с пръст, но с дилаф.

Светът на доброто и на злото е Божествен свят. Не влизай преждевременно в този свят — там не ти е мястото. Докато не разполагаш със знанието и силите на напредналите и разумни същества в Божествения свят, ти всякога ще страдаш.

Страдание, което не може да се използва, е спънка за душата.

Страдание, което може да се използва, е подвиг за душата.

Радвай се на малките блага, които Бог ежедневно и непрестанно ти изпраща, за да се укрепиш в пътя, който води към любовта.

Когато влезеш в пределите на любовта, тя ще открие пред тебе красотата на Божествения свят.

Без любов Божествените блага са непостижими.

С любов Божествените блага представляват нишки, от които целият живот е изтъкан.

Духът е Онзи, Който със своята светлина тъче добрия живот на човека.

Ходи в светлината на Духа, за да те благослови Господ.

Използвай допирните точки на светлината.

Използвай възможностите на светлината.

Обръщай внимание на най-малкия лъх на светлината, за да откриеш неznайните пътища на Живота. В тях се крият Божиите радости, които слизат от небето. Земята е място на

Божии съкровища, от които ти се ползваш ежедневно. Там

373

и прахът е толкова ценен, колкото и златото. Лумата *прах* е смислена. На български език тя има две значения: съществителното „прах“ и глагола „прах“. Човек пере, за да премахне праха.

Всяко направено нещо т р я б в а да се изчисти. Лумата *прах* е свързана с понятието ч и с т о т а . Лумата *чистота* пък е свързана с Божествения свят. Значи прахът води към чистота, а чистотата — към Божествения свят. В разумния свят прахът е ценен, както златото, както скъпоценните камъни, както сладките плодове, к а к т о чистата течаща вода. Прахът е перото, с което е написан земният живот. Лко го обичаш, т о й е единен; ако не го обичаш, т о й се разединява и ти създава мъчнотии. Не презирай мъчителя: си. Обичай го, защото чрез него ти ще се върнеш при Бога.

Работи съзнателно и разумно върху себе си, за да се справиш с праха и да се освободиш от него. За предпочитане е да се справяш с праха, отколкото да заемаш най-високото положение в света. Да царуваш, без да си се справил с праха — това е суета на живота. Да царуваш, след като си се справил с праха — ти си б радостта на живота. Ако се радваш, много е прахът в живота ти; ако скърбиш, малко е т в о я т прах. Прахът пее своята песен на живота, от чии то частици е произлязъл той. Посрещайте с радост Словото Божие, което влиза във вашите души.

Словото Божие носи Боясествените блага.

Каквото и да се случва б живота ви, добро или зло — радвайте се. Бог ще превърне всичко на добро.

Там, д е т о е Бог, смърт и живот са едно.

Пребъдвайте в Бога, за да пребъдва и Той във вас.

Изучавайте ценните думи на Любовта.

Изучавайте Словото, к о е т о иде от Бога.

КРАСОТАТА НА ЖИВОТА

Размишление

Евангелие от Матей, гл 12

„Защото който прави Волята на Отца моего, Който е на небето, т ой ми е брат, и сестра, и майка." (50 ст.)

В добрия и разумен живот красивото е любовта.

В добрия и чист живот красивото е мъдростта.

В добрия и светъл живот красивото е истината.

Поддържай красотата на любовта.

Поддържай чистотата на мъдростта.

Поддържай светлината на истината — и ще бъдеш винаги радостен и блажен, защото Бог пребъдва в тях.

Любовта, със своята красота, изпълва целия Божествен свят.

Мъдростта, със своята чистота, прониква цялото Битие.

Истината, със своята светлина, държи в свобода всички същества в Божествения свят.

Обичай любовта, обичай мъдростта, обичай истината. Нека те бъдат светилници на душата ти, защото чрез тях Бог се изявява на онези, които Го търсят.

Призовавайте Бога в любовта.

Призовавайте Го в мъдростта.

Призовавайте Го в истината.

Само така ще чуете тихия глас на Неговия Лух да говори на вашия дух, да говори на вашата душа, да говори на вашия ум, да говори и на вашето сърце.

Благостта на Бога винаги пребъдва в Неговата любов, в Неговата мъдрост, в Неговата истина. Чрез тях се изявява Неговата безгранична благост.

Служете на Господа с любов, служете Му с мъдрост, служете Му с истина — и ще имате живот, светлина и свобода.

Красотата на любовта, чистотата на мъдростта и светлината на истината да пребъдват във вас!

Пребъдете в тях, за да пребъдват и те във вас!

Те са новият живот, който Бог изпраща в света.

Духът Божий иска милост, а не жертва.

Беседа, държана от Учителя

на 2 юли 1942 г., 5 ч.,

при Седемте рилски езера

375

ДОМ НА БЛАЖЕНСТВОТО

Размишление

Евангелие от Иоана, 3 гл.

„Ако се не роди някой изново, не може да види Царството Божие." (3 ст.)

Роденият изново е човек, роден от любовта, оживял в мъдростта и възкръснал в петимата. Това е човекът, който сега

излиза от Бога и иде на с в е т а, за да изяви силата на доброто, силата на правдата и силата на разумността.

Това е човекът, който носи знанието на любовта и силата на милосърдието.

Това е човекът, който носи светлината на мъдростта. Той отваря очите на слепите.

Това е човекът, който носи истината и свободата.

Това е човекът, който носи живота на безсмъртието.

Съгради дома си от нишките на любовта; изплети го от нишките на мъдростта; украси го с нишките на истината.

Сложи тогаз трапеза в дома си и покани на гости любовта; покани на гости мъдростта; покани на гости истината. Стани, та им послужи — да се научиш как да живееш.

Престани да се тревожиш за малките неща — от тях се създават скъпоценни камъни.

Престани да се тревожиш за мътната вода — тя наторява живота.

Престани да се смущаваш от тъмнината, която ограничава живота.

Тъмнина и светлина са приятели на любовта.

Знание и невежество са приятели на мъдростта.

Робство и свобода са приятели на истината.

Тъмнината е старият завет; светлината е новият завет.

Роденият от плътта < човек на стария завет; роденият от Духа е новият човек — чужд на любовта.

376

Всеки човек, който се тревожи от хапливите мухи, не може да разбере света. Който впряга хапливите мухи на работа — да орат земята, той разбира живота.

Създай от хапливите мухи говеда, крави, коне и тури им самар; нека и те да работят, да помагат на живота. Не мисли какво ще стане с тях и каква е тяхната участ. Нека работят! По-добре работа, отколкото хапане; по-добре ядене, отколкото ритане; по-добре говорене, отколкото злословене.

Накарай хапливите мухи да пеят.

Накарай хапливите мухи да играят на хорото като младите момичета и момци.

Нека хапливите мухи станат ученици на добрите хора.

Нека хапливите мухи станат ученици на живота.

Нека хапливите мухи забравят своето минало недоволство и не се гордеят с това, че заставят воловете да бягат от тях. Защото когато слабият гони силния, смешен става; когато слабият рит силния, краката му се изкълчват; когато слабият се бори със силния, ръцете му се осакатяват; когато слабият спори със силния, той оглупява.

Не се опитвай да победиш Всесилния.

Не се опитвай да надхитриш разумния.
Не се опитвай да ограничиш свободния.

Стани слуга на любовта.

Стани ученик на мъдростта.

Стани придворен на истината.

По-добре любов, отколкото омраза; по-добре знание, отколкото невежество; по-добре свобода, отколкото робство.

Хапливите мухи създадоха безлюбието, невежеството и робството. Какво ти коства да се откажеш от една хаплива муха? Няма по-слабо същество от хапливата муха. Какво те спъва да я победиш? Не се заблуждавай да мислиш, че хапливата муха е силна.

Бог ще засвири и всички хапливи мухи ще почнат да играят хоро.

Бог ще засвири и всички хапливи мухи ще почнат да пеят в хор.

Бог ще засвири и всички хапливи мухи ще вдигнат знамето на свободата и ще го разнесат по света.

377

т о а

Стани „ачалник на хапливите мухи и ги поведи напред ка-на.меносец. Да пеят, да играят, са скачат , п, Ъ^Л 1

това е новият живот в све т а .

раят, да скачат и да кажат, че

с в е т а ! " 2 0 9 ^ 1 1 1 4 ^ Г ° С П ° 9 и ' З а л ю б о в т а - к о я т ° с и изпратил на

на Й 5 Т М Т и ' Г ° С П 0 9 и ' * * «мъдростта. която си изпратил

с в е т а Л а г ° 9 а р и М ^ Г о с п ° 9 и * з а и <™ната, която си изпратил на

Те ще ни въведат в Дома на блаженството.

Беседа, държана от Учителя

на 3 юли 1 < Н 2 г. г 5 ч.,

при Седемте рилски езера

378

ПОСТОЯННА БЛАГОДАРНОСТ

Размишление върху стиха „Бог е Любов"

Какво представлява човек? Ако говорим за духовния човек, характерно за него е това, че т о й изпитва всичко, а него никой не изпитва. Човек се интересува от много неща, но всички не са еднакво важни, много от т я х са второстепенни. Единственото нещо, което интересува човека, е от какво зависи неговото благо. То се определя от добротата му. Благо е за човека да бъде добър. Добрият не се безпокои, нито смущава. Който се безпокои и смущава, не е истински човек. Той е развълнувана вода, която постоянно се блъска в бреговете; т о й е канара, която постепенно се разрушава; т о й е изсъхнал лист, който пада от дървото и започва да гние; т о й е пепел от огнището. Хората

се чудят къде да турят нечистата си бода, парчетата от разрушената кана, изсъхналите листа, както и пепелта от огнището — да не ги смущават. На всички неща, които смущават човека, са турени различни имена.

Като четете Стария Завет, на много места срещате да се говори за прокажения. Днес ние употребяваме тази дума повече за психически прокажен човек, понеже физически тази болест не е толкова разпространена, както в миналото. С каквато и дреха да се облече прокаженият, пак прокажен си остава — дрехата нищо не го ползва. С каквато и идея да се накичи, каквото и чувство да се вложи в сърцето му, нищо не го ползват. Проказата не е нищо друго освен неблагодарността на човека. Той трябва да се освободи от нея, да стане благодарен. Защо човек е неблагодарен? Защото му липсва нещо. Като се огледа, той вижда, че му липсват поби обуца, нова дреха, нова шапка, някаква книга — и става неблагодарен.

Благодарността трябва да влезе в човешката душа като необходимост — не само за един момент, но завинаги. Радвайте се, че неблагодарността не е постоянна, но посещава човека периодически и отваря път за благодарността. Герой е онзи, който всякога е благодарен. Неблагодарният е подобен на камешзд те въглища, които са се образували преди хиляди години от дървета, затрупани от земните пластове. Те са се овъглили отчасти или напълно. Ние ги горим и се ползваме от тях като гориво. С използването на въглищата човечеството се натъкна на

379

големи мъчности и изпитания- Въглищата са се образували от гигантски предпотопни дървета с големи амбиции и копнежи. Бог затворил тези същества в земята — да не вдигат голям шум и безпокойство. Обаче от неевежество хората ги пуснаха на свобода и днес те им причиняват по-големи пакости и мъчности, отколкото в миналото. Хората мислят, че като вадят каменните въглища от земята и ги горят, с това печелят нещо. Не, каменните въглища се извадиха от земята преждевременно. Трябваше да се извадят по-късно — в епохата на любовта, когато съществата, които са затворени в тях, ще имат възможност да изправят погрешки те си. Сега не само че не им се помага, но на пепел ги превръщаме. Те трябва да се върнат към своя първоначален живот.

Кои неща са ценни: жите или тези, които могат да оживеят и да вършат работа? Влакът е ценен, когато се движи, когато пухти под напора на водното напрежение. Тогава той пренася пътници, стока, изминава известен път. Параходът е ценен, когато се движи. Машинистът кара влака, капитанът — парахода и ги заставят да вършат някаква работа. И човек е ценен, когато се движи. Той може да се движи физически, сърдечно

и умствено. Не е вагкно в кой свят става движението, важно е нещата да се движат. Движението ги одухотворява и ги прави живи. Прекрати ли се движението, във всички светове, навсякъде настава смърт. Както машината се направлява от някого, така и човек трябва да има капитан, който да го управлява. Капитанът на човешката машина според едни е неговият дух, а според други — неговият ум. Той се справя с Всички мъчнотии, несгоди и недоволства.

Желая ви още тааи сутрин да постъпите с недоволството според закона на любовта •— да му кажете, че е седнало на чужд стол и да му дадете неговия. Мястото, на което седи, е почетно, то е определено за с/оволството. Досега недоволството и неблагодарността са били господари 6 човешкия живот; отсега нататък те ще с т а н а т слуги, а доволството и благодарността ~~ господари. Тоба не значи, че трябва да хванете неблагодарността и да я разтърсите. Ако постъпите така, това значи, че вие я прилагате, Нап ротив, ще благодарите на неблагодарността, че ви е дала ценни уроци 6 живота и ще постъпите с нея по закона на благодарността. Как трябва да се постъпва? Много примери има за т о в а , но ако човек не е готов вътрешно да се справи с недоволството и с неблагодарността, примерите не могат да го ползват. Много фокуси има, с които човек може да си служи, но т о й и за тях трябва да бъде готов.

380

Разправят за един фокусник следния пример. Той взимал 12 ножа и един след друг ги забивал на една дъска, от разстояние пет-шест метра. Пред дъската стояла жена с разперени настрани ръце. фокусникът отправял първия нож към дясното ѝ ухо, Ътория — към лявото, третия — над главата, четВъртия — до Врата, от едната или от другата страна, петия и шестия — от двете страни на краката и т. н. Така забивал т о й 12 ножа, но толкова сполучливо, че нито един от тях не докосвал живота тяло. Опитен бил той, но не по-малка заслуга имала и жената. Един след друг ножовете се забивали около нея, без да трепне мускул на лицето или на тялото ѝ. И двамата се отличавали с голямо самообладание. Не можете ли и вие да направите така с неблагодарността? Поставете я на една дъска и забивайте от всичките ѝ страни ножове, без да я докоснете, без да я нараните. Това е изкуство — да ликвидираш с нещо, без да го огорчиш, обидиш или нараниш.

Днес всички хора казват, че трябва да се обичат. Всички говорят за любовта, но картините им са подобни на грозда, който скулпторът направил, и на булото на художника. Ще кацат птиците &ърху грозда и ще се връщат, без да си вкусят от него. Ще дохождат хората до булото, зад което се крие красивата мома, но и нея няма да видят. Любовта иде само от едно

място, а не от много места. Докато иде от много места, хората ще говорят за нея, но в края на краищата всички ще умрат. Сега, като те залюби един човек, ти трябва да умреш. Ако ти го залюбиш, той трябва да умре. Ако залюбиш кокошка, тя умира; залюбиш ябълка или круша — и тя умира; залюбиш парите — и те умират. Каквото залюби човек, непременно трябва да умре. Когато смъртта влиза в любовта, това показва, че животът не се разбира както трябва.

В древността един от Учителите на любовта изпратил двама от своите ученици в света да се учат и да проповядват. Те пеели и проповядвали на хората. С песента си единият ученик развеселявал хората; вторият не само ги веселял, но отварял сърцата им и ги разполагал към даване, към добри отношения с ближните си. От песента му болните оздравявали, скръбните забравяли скръбта си. Сега и вие пеете много песни. Пеете, че можете да любите и да обичате, да станете слуги на Бога. Желая ви както пеете, така да се проявявате. Но какъв смисъл има служенето, ако не с това сте доволни от живота? Недоволството показва, че не разбирате дълбокия смисъл на служенето. Ако момъкът не служи на своята възлюбена и ако момата не служи на своя възлюбен, любовта не може да се прояви между

381

тях. Любовта без служене не е истинска любов. Първото качество на любовта е даването. Не можете да наречете любов това, което нищо не дава от себе си. Не можете да наречете обич това, което не оценява проявите на душата.

Любовта и обичта са вечни принципи в Битието. Любовта излиза от Бога и носи Неговия живот на всички същества — да растат и да се развиват, да се радват и веселят. Всички очакват този живот, но той не може да се прояви без любов и без благодарност. Благодарността носи безсмъртието, а неблагодарността — смъртта. Не се изисква много от човека, за да бъде безсмъртен. Щом е всякога доволен и благодарен, той е придобил вече безсмъртието. Обрал те някой — благодари, че те е обрал; казал някой лош и думи за тебе — благодари; заболял си нещо — благодари. Това сякаш е епика на живота, през които неизбежно ще минеш. Че времето е дъждовно или ветровито — благодари; че имаш или нямаш нови дрехи — благодари. За всичко благодари — и за малкото, и за голямото благо. Някой те нарекъл животно — пак благодари. Има нещо лошо в думата „животно“. Лошото се крие в неговата неблагодарност. Животните изглеждат кротки, мирни с положението си, но всъщност те са крайно недоволни и неблагодарни. Опитай се да приближиш при някое животно, когато яде. То веднага ще даде израз, че е недоволен от тебе, не иска да го смущаваш. Животните спазват това правило едни към други, внимават да не се безпокоят,

когато ядат. Ако при вола се приближи друг вол, първият веднага ще отправи р о г а т а си към него и ще му каже: „Не виждаш ли, че ям? Защо ме безпокоиш?" И до днес още животните не са разбрали живота, к о й т о носят в себе си, но и хората още напълно не са го разбрали.

Често хората се спъват сами. Всеки иска да знае какво мислят другите за него. Ако е религиозен, той иска да знае какво мнение имат близките му — дали обича Христа и каква е любовта му. Ако е светски, т о й иска да знае мислят ли го познатите му за учен, за голям човек. Искате ли да знаете каква е любовта ви, вижте какво ще кажат животните за вас. Дойде едно куче около вас, върти си опашката; то е гладно, иска да му дадете малко хляб. Ако го погледнете и нищо не му дадете, то има вече известно мнение за любовта Ви. То казва: „Този човек няма сърце, не влиза в положението ми." Обаче дадете ли му хляб, то разбира, че имате любов. Колкото поВечс хляб му давате, толкова по-голяма е любовта ви. Младите мом и и момци си пишат писма, б които изливат любовта си. Каква любов е тази, която е написана с черно мастило? Истинската любов трябва да се пише с лъчи на

382

светлината, а не с черно мастило. В бъдеще така ще се пишат любовните писма. Като отворите едно любовно писмо, трябва да се облечете с лъчи от светлината, да светнете. При това ако в писмото се говори за ябълки и круши, ще ги получите в действителност. За каквото се пише б писмото, ще го имате пред себе си. Не е въпрос да имате цели кошници с ябълки и круши. Една ябълка да имате, но да отговаря на действителността. Хората се интересуват още могат ли да видят Бога и Христа. От тях зависи. Като извадят неблагодарността вън от себе си и внесат благодарността в сърцата си, те ще видят и Бога, и Христа. Как? В проявите на любовта. Казано е, че БОЙ е ЛюбоВ. Следователно отвори широко сърцето си — да влезе Божествената топлина в него, да изпиташ Божествената радост и веселие. Отвори ума си широко — да влезе Божествената светлина б него, за да изправиш пътя си. Отбори широко душата си — да влезе Божествената сила в нея, да те направи смел и решителен. Топлината, светлината и силата — това е Бог, Когото търсите. Той живее в нашите умове, сърца и души. Като знаете това, гледайте с благоговение на душата си — като жилище на Бога, на ума си — като на свещен олтар, и на сърцето си — к а т о на свещена стаичка. Благодарете за ума, за сърцето и за душата, които ви са дадени. Благодарете и за сиромашията, и за болестите, които също ви са дадени. Болестите, страданията, сиромашията представляват проявите на Бога, Който ви хваща с ръцете си и изпитва любовта ви. Вие се сърдите, недоволни сте, защото не знаете, че чрез тях ви посочват нов път към любовта. Ще

благовариш за всичко: ако си болен, ще благовариш; ако си здрав, пак ще благовариш; като умираш, ще благовариш; и като се раждаш, пак ще благовариш. Днес като се ражда някой, всички благоварят; като умира, всички скърбят. Щом дойде смъртта, кажи:

„Благодаря, че е дошло време за умирање.“ Има ли нещо страшно в смъртта? Ако умреш, за да излезеш от затвора, ти придобиваш свободата си. По-страшно е, когато се раждаш в затвор. Благодари и при единия, и при другия случай. Герой е онзи, който благовари и когато умира, и когато се ражда. Човек се изпитва и чрез смъртта, и чрез живота. Ако не мине и през двете положения, той не може да разбере любовта и обичта.

Когато момъкът и момата се влюбят, те трябва да дадат нещо, да се научат да служат един на друг. Ако човек мисли само за себе си, той забравя, че трябва да служи на другите. Лко Бог служи на всички същества, и човек трябва да следва Неговия пример.

Христос казва: „Отец ми работи, и аз ще работя.“ Хората искат да станат господари, без да са служили на другите. Това

383

е невъзможно. Господар мазке да бъде само онзи, който се е научил да служи. Днес хората се учат да служат. Ако най-големият Господар, Който е създал с в е т а , служи, какво остава за онзи, който нищо не е създал? З а т о в а всеки човек вътрешно трябва да пожелае да стане слуга, да служи на любовта. Работата е служене, въпреки това мнозина не са доволни от работата си. Те казват: „Тази работа не ни падхожда, не е за пас.“ Сократ е бил метач в Атина. Като го запитвали защо мете, той отговарял: „Уча се да работя, да измета Всичко нечисто в себе си.“ Той искал да покаже, че човек може да бъде благодарен за всичко. Същевременно той доказал, че човек може да бъде благодарен и за лошата жена, затова се оженил за Ксантипа, известна със своя лош характер. Както и да постъпвала с него, той всякога благоварял. Тя го хващала за косата, разтърсвала главата му, но той спокойно отговарял: „Благодаря, че разтърсваш главата ми — да мисля по-добре.“ Като го потупвала по гърба, той казвал: „Благодаря ти, че изтърсваш праха от дрехите ми.“ Чрез Ксантипа той си изработил една велика философия за живота и си казал: „Благодарение на Ксантипа аз станах философ.“

Неблагодарността трябва да се превърне в благодарност!

Ако човек не може да направи това, нищо друго не може да постигне.

Няма по-велико нещо в живота от това да бъдеш благодарен.

Благодарността от в а р я пътя на любовта. Мислите ли, че който ви люби, може да ви направи зло? Злото се дължи на неблагодарността. За благодарния и за любещия е казано, че око не е видяло и ухо не е чуло това, което Бог е приготвил за тях. Съвременните хора говорят за любовта, обичат се, но въпреки това постоянно се к а р а т . Защо? Защото те не обичат

Бога в човека, а себе си. Някой обикне един човек и веднага влиза в него. Щом влезе в него, т о й обича първо себе си в своя възлюбен и започва да го хвали и да се възхищава от него. Всъщност той обича себе си. Като излезе от него, той вижда вече погрешките му и се чуди как го е обичал. Докато възлюбените влизат един в друг, те се обичат, но започват да се налагат кой на кого да служи. Ако единият о т с т ъ п и и приеме да стане слуга, те живеят донякъде добре, споразумяват се. Обаче ако никой не отстъпва, те излизат найън и започва война помежду им. Ето защо, когато срещнеш един чс-век, възлюби Бога в него, а не човека, и кажи: „Господи, гото в съм да Ти служи, защото Ти внесе живота в мене. Благодаря Ти за всичко, което си направил заради мене." Тогава ще чуеш т и х и я глас на Господа; „Влез в Царството на любовта и бъди блажен." Това значи Бог да се весели в човека, а човек да се радва и да има вътрешен мир.

384

Сегашните хора се влюбват и разлюбват. Защо става тава? Защото всеки човек близа във възлюбения си сам, без Господа. Затова казвам: Като обикнеш някого, влез б него с Господа заедно, не влизай сам. Като те обикне някой, и т о й трябва да влезе в тебе с Господа заедно. Който влиза в човека сам, без Господа, т о й не носи любовта. Влезеш ли в някой дом без любов, ти носиш нещастие за този дом. Светът, който сега се създава, е свят на любовта. Влезеш ли б този свят, любовта трябва да бъде твой спътник. Каквото помислиш, каквото почувстваш — всичко трябва да бъде продиктувано от любовта. Както и да постъпваш, всичко трябва да е написано с ръката на любовта. Това може да ви се вижда чудно — нищо не значи. Чудните неща са приятни. Ако някой гпи изпее една песен и ти не пожелаеш да я чуеш втори път, това показва, че тя не е пята с любов. Изпеят ли ти я с любов, ти ще пожелаеш да я чуеш и втори, и т р е т и път. Ако една песен не расте като дървото и не зрее като плода, не е истинска, т. е. не носи любовта. Ако една мисъл не расте и не зрее, не е права мисъл. Правата мисъл е капитал, на който човек всякога може да разчита. Кажеш ли някой, че е остарял и нищо не може да постигне, той не мисли право. Правата мисъл подразбира вечен живот. Човек живее вечно, като съблича старата си дреха и облича нова. Казано е в Писанието: „И прибра се Авраам при о т ц и т е си." Не е казано, че Авраам остаря и се прибра при старите хора. Христос казва: „Лко не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие." Значи в онзи свят не се говори за старост. Там има мъдrecи, а не стари хора. Този стих може да се преведе б следния смисъл: Ако благодарността не влезе б сърцето ти, не можеш да влезеш в Царството Божие. Благодарността води към любовта. Без благодарността не можеш да намериш пътя

към любовта.

Учете се да благодарите за всичко. И като ви обидят, и като ви похвалят — еднакво благодарете. Не е въпрос да благодарите механично, но съзнателно, като превръщате горчивината в сладчина. Всеки човек е на фронта — началникът му заповядва и той трябва да изпълнява. Докога ще продължава това подчинение? Локато човек дойде до онази вътрешна дисциплина в себе си — да придобие пълно самообладание, да стане господар на себе си.

Сегашните хора страдат, защото не разбират това, което става вътре в света. Външно те го разбират, но вътрешно още не са го разбрали. Външно светът е добре нареден. Външният ред и порядък е добър: навсякъде има къщи, фабрики, рабо*

25. Гласмп ю ЛюбоКта 385

тилници, железници, параходи, аероплани. Превозни средства има навсякъде. Външно животът е улеснен, но време е вече да се постави вътрешен ред и поряс/ък, да се оправи и вътрешният живот на хората. Божественото носи вътрешния ред и порядък във всички хора, във всички домове, общества и народи. Вътрешният ред ще направи хората радостни и весели. Всяко лице ще бъде засмяно. И тогава колкото хляб сложите на трапезата, няма да се изВинявате, че е мал>кс», но ще благодарите и за него. Колкото плодове сложите на трапезата, ще благодарите и за тях.

Няма да казвате, че някой ви е дал само една череша, но ще благодарите и за нея. Само една ябълка да имате, благодарете и за нея.

Ако не благодарите за малко т о , и то ще ви се отнеме.

Едип светия тръгнал зя небето да се срещне с Господа, да Му даде о т ч е т за делата си. На пътя си срещнал един богат човек, който го запитал къде отива. „При Господа." „Моля ти се, кажи Му, че ми дотегна богатството, искам да се освободя от него. Ако не ме освобод и, ще сляза в дъното на ада и ще се погубя." По-нататък свети я т а видял един гол човек, заровен в пясъка. „Какво правиш тук?", запитал го той. „Какво правя? Лежа и оплаквам положението си. Дотегна ми вече тази сиромашия. Ти си свят човек, кажи, моля ти се, на Господа да ме освободи от сиромашията и от тази голота." Светията отишъл при Господа, свършил р а б о т а т а си и на връщане пак минал по същия път. Първо видял сиромаша, а после богатия. Той казал на сиромаша: „Бог те съветва да благодариш за сиромашията и за голотата, б които се намир аиа. Само чрез благодарността ще се освободиш от сиромашията". „Това е невъзможно!", отговорил сиромашът. „Щом не можеш да благодариш за сиромашията, тя никога няма да те напусне." После светията минал покрай богатия и му казал: „За да се освободиш от богатството, Бог те съветва да роптаеш, да прояв иид недоволство, че си богат." „Това е невъзможно!", отговорил богатият. „Щом е невъзможно, ще

носиш богатството си и ще пъшкаш под неговия тормоз."
И тъй, който благодари за всичко, което му е дадено, е богат.
Който не може да благодари и постоянно роптае, е сиромас. Благодарността се крепи върху т р и неща: доброта, разумност и справедливост. Дето са доброто, разумността и справедливостта, там е любовта. Дето о т с ъ с т в а т доброто, разумността и справедливостта, там никаква любов не съществува. Там е човешкият, временният порядък на нещата. Затова е казано в Писанието: „Постоянно благодарете." Ще кажете, че не е дошло още времето за Божествения порядък. Не само че е дошло, но повечето са закъснели, трябва да усилят темпа на своя ход.

386

Мнозина запитват в какво да вярват, кое верую е най-право. Не е въпросът за това. Всеки трябва да се запита благодари ли за всичко, което му е дадено. Ако всички хора благодарят за това, което Бог им е дал, те ще се разберат. Тяхното верую е прабо, те вярват В един и същи Бог. Ако хората постоянно благодарят, много неща ще им се дадат и много тайни ще им се открият. Обаче държат ли само една неблагодарност в сърцето си, те сами се спъват. Бъдете благодарни на всичко, за да ви се даде оно́йа, от което душата ви се нуждае. Дали космите от главата ви падат, или не падат — пак благодарете. Всеки косъм е закон. Като се свързвате с тези закони, трябва да ги прилагате. Ако не ги прилагате, нищо не се постига, Някой вземе косъм от своя любим, радва му се, държи го за спомен. Като се разочарова от него, хвърля косъма. За да не дойде до разочарование, той трябва да приложи закона, който е свързан с косъма. Вложи доброто, разумността и справедливостта в душата си, за да приложиш Божиите закони.

Божиите косми са законите на Битието. Те са лъчите на слънцето, за които постоянно трябва да благодариш. Всеки лъч трябва да се използва разумно.

Има особени лъчи на Божията Любов, които подхранват и развиват ума. Има особени лъчи на Божията Любов, които подхранват сърцето и го правят мощно. Има особени лъчи на Божията Любов, които хранят душата.

Понеже днес е петък — денят на любовта, желая ви лъчите на Божията Любов да хранят ума, сърцето и душата ви не само един ден, но за вечни времена.

Желая ви постоянно да благодарите на тези лъчи.

Служете на Господа с любов, служете Му с мъдрост, служете Му с истина, за да имате живот, светлина и свобода б себе си.